

PROBLÉMY

mládeže *

P R O B L É M Y M L Á D E Ž E .

"A pamatuj na stvořitele svého ve dnech
mladosti své, prvé než nastanou dnové
zlí, a přiblíží se léta, o nichž díš:
Nemám v nich zalíbení." Kaz. 12,1

the first of the series of
the second of the series of
the third of the series of
the fourth of the series of
the fifth of the series of
the sixth of the series of
the seventh of the series of
the eighth of the series of
the ninth of the series of
the tenth of the series of
the eleventh of the series of
the twelfth of the series of
the thirteenth of the series of
the fourteenth of the series of
the fifteenth of the series of
the sixteenth of the series of
the seventeenth of the series of
the eighteenth of the series of
the nineteenth of the series of
the twentieth of the series of
the twenty-first of the series of
the twenty-second of the series of
the twenty-third of the series of
the twenty-fourth of the series of
the twenty-fifth of the series of
the twenty-sixth of the series of
the twenty-seventh of the series of
the twenty-eighth of the series of
the twenty-ninth of the series of
the thirtieth of the series of
the thirty-first of the series of
the thirty-second of the series of
the thirty-third of the series of
the thirty-fourth of the series of
the thirty-fifth of the series of
the thirty-sixth of the series of
the thirty-seventh of the series of
the thirty-eighth of the series of
the thirty-ninth of the series of
the fortieth of the series of
the forty-first of the series of
the forty-second of the series of
the forty-third of the series of
the forty-fourth of the series of
the forty-fifth of the series of
the forty-sixth of the series of
the forty-seventh of the series of
the forty-eighth of the series of
the forty-ninth of the series of
the fiftieth of the series of
the fifty-first of the series of
the fifty-second of the series of
the fifty-third of the series of
the fifty-fourth of the series of
the fifty-fifth of the series of
the fifty-sixth of the series of
the fifty-seventh of the series of
the fifty-eighth of the series of
the fifty-ninth of the series of
the sixtieth of the series of
the sixty-first of the series of
the sixty-second of the series of
the sixty-third of the series of
the sixty-fourth of the series of
the sixty-fifth of the series of
the sixty-sixth of the series of
the sixty-seventh of the series of
the sixty-eighth of the series of
the sixty-ninth of the series of
the seventieth of the series of
the seventy-first of the series of
the seventy-second of the series of
the seventy-third of the series of
the seventy-fourth of the series of
the seventy-fifth of the series of
the seventy-sixth of the series of
the seventy-seventh of the series of
the seventy-eighth of the series of
the seventy-ninth of the series of
the eightieth of the series of
the eighty-first of the series of
the eighty-second of the series of
the eighty-third of the series of
the eighty-fourth of the series of
the eighty-fifth of the series of
the eighty-sixth of the series of
the eighty-seventh of the series of
the eighty-eighth of the series of
the eighty-ninth of the series of
the ninetieth of the series of
the ninety-first of the series of
the ninety-second of the series of
the ninety-third of the series of
the ninety-fourth of the series of
the ninety-fifth of the series of
the ninety-sixth of the series of
the ninety-seventh of the series of
the ninety-eighth of the series of
the ninety-ninth of the series of
the hundredth of the series of

P ř e d m l u v a

"Děti, s jejichž problémy se neseznámíme, stanou se nám samy problémy." Pisatelé této knihy uznávají pravdivost tohoto výroku. Proto se snaží účelně poznat problémy, které musí řešit všichni mladí lidé. Ovšem, věnují zvláštní pozornost problému, jež mladí adv. s. d. mají. Při řešení jakýchkoli problémů je nutno soustředit se na jednotlivé body tak aby bylo možno nalézt uspokojivé rozuzlení.

Tato kniha si dala cíl:

1. poznat a vyjmenovat problémy mladých adv.s.d.;
2. vytvořit z každého problému samostatnou kapitolu, poukázat na jejich ráz a důležitost;
3. k jejich řešení přispět nejhodnotnějším materiálem ze spisů E.C.Whitové a výroky z jiných užitečných knih.

Na přípravě následujících kapitol se podílelo oddělení pro výchovu u Gen. konf. W.H.Teesdale je hlavním odpovědným činitelem.

Věříme, že tato kniha skutečně poslouží našim mladým členům a prosíme Pána, aby našli řešení svých opravdových problémů, a aby vyrůstali v důvěře v moudré rady služebnice Páně a aby byli šťastni a užiteční ve všelikém dobrém skutku.

Prosinec 1944.

H. T.

O B S A H

I. Dar prorockví v církvi

1. Úvodem	5
2. Bůh rozmlouvá s člověkem	7
3. Jak poznáme proroka	10
4. Církev ostatků a Duch prorocký	13
5. Uveřejnění poselství	17
6. Dílo EGW podrobena prorocké zkoušce	20
7. EGW doma a při práci	24

II. Co je důležité pro vzdělaného člověka

8. Charakter a osobnost	28
9. Osobní vzhled - zevnějšek	33
10. Vliv	38
11. Zdvořilost	41
12. Věrnost	45
13. Sebeovládání	49.
14. Střídmost	56
15. Utváření životních zvyků	59
16. Čas a jeho využití	63
17. Četba	67
18. Dar řeči	72
19. Cvičení hlasu	75
20. Hudba	79
21. Pobavení	82
22. Osvěžení - rekreace	85
23. Chrám těla	89
24. Chceme být zdraví a silní	94
25. Společenské zájmy	97
26. Ježíš vzorem pro mladé lidi	101

III. Životní dílo

27. Volba povolání	105
28. Mysl a její použití	107
29. Křesťanské vzdělání	112
30. Kázání evangelia	117
31. Slovo učitelům	122
32. Životopisná literatura	127
33. Lékařské dílo	131
34. Poslání práce	136
35. Vyuč se řemeslu	140
36. Na poli a na zahradě	144
37. Co děláš ve volné chvíli	148
38. Dokonalá radost	150
39. Chceš mít úspěch?	154

IV. O b ě a n s k ý ž i v o t

40. Buď dobrým sousedem	159
41. Mladý člověk a jeho vztah k zákonu	163
42. Náboženská svoboda	167

V. S p r á v c o v s t v í

43. Peníze a jejich použití	172
44. Šetrnost (hospodárnost)	176
45. Poctivost	178
46. Boží společník	182
47. Podpora církve	186
48. Nevěrný správce	191

VI. V y t v á ř í m e s i d o m o v

49. Ideální křesťanský domov	196
50. Rodiče a děti	199
51. Dospívání	203
52. Volba životního druhu	208
53. Náboženství v domově	214
54. Zdravotní zásady	218

VII. O s o b n í n á b o ž e n s t v í

55. Jak naleznu Boha?	224
56. Síla rozhodnutí	228
57. Pokání a obrácení	232
58. Vyznání a odpuštění	236
59. Víra a přijetí	242
60. Růst křesťanské zkušenosti	247
61. Úcta	251
62. Modlitba	256
63. Modlitba životní silou	260
64. Boží kniha	265
65. Utvrzení v pravdě	269
66. Mládež a svědectví	272

VIII. B u d o u c n o s t B o h e m

67. Zákon Boží	276
68. Sobota	280
69. Světové odpadnutí	286
70. Pozdní déšť a zapečetování	292
71. Mládež a poselství	296
72. Ve stínu Všemohoucího	300
73. Nebeský domov	304

S o u h r n	308

O d d í l I.

D A R P R O R O C T V Í V C Í R K V I

=====

C í l : Chceme poznat, jak Bůh vedl svůj lid skrze proroky a jak povolal sestru Whitovou, aby se stala zvláštním poslem adventního lidu v této době s důležitým vedoucím činitelem.

- - o o o - -

1. Ú v o d e m

Dnešní mladí lidé prožívají ve světě nápadné změny, jak tomu vůbec nebylo za dnů jejich dědečků a babiček. Tato doba přináší nové názory a těžkosti a přispívá k tomu značně objevy automobilů, fotografování, rozhlasu, televize a letadel. Vidíme dnes spojené výsledky knihovny, obchodu a laboratoře, jak to jiné generaci nikdy ani nenapadlo. Avšak lidský charakter neudržel krok s tímto technickým pokrokem. Některé jeho největší problémy jsou zaviněny právě touto nerovností.

Každý normální mladý člověk má dvě hlavní přání. Za prvé chce co možná nejdříve dosáhnout samostatnosti. Jelikož byl v dětství závislý, přijímá dospělost jako dobu, kdy se může samostatně rozhodovat a vidět i uspokojivé výsledky tohoto rozhodování. Snad se pokouší i o to, aby se vyhnul námaze a práci, jež musili jiní na cestě k úspěchu vynaložit.

Za druhé, touží po přátelství a účtě svých druhů. Zdravá osobnost je značně závislá na pocitu, že náleží do společnosti lidí přibližně stejného věku a stavu a že je jimi přijata. Osobní výkon, který u jeho druhů dochází obdivu a uspokojivé přizpůsobení se jiným mladým lidem jsou jeho dvě nejmocnější hybné páky. Podaří-li se mu dosáhnout přiměřeného přizpůsobení a úspěchu, získává sebevědomí. Zdá se, že pak mu ani tak nezáleží na souhlasu příslušníků jeho vrstevníků.

V mysli mnohých mladých lidí vznikají otázky, které se stávají skutečnými problémy a vyžadují přemýšlení, rady a modlitby. Uvádíme pouze některé příklady. Zračí se v existenci člověka skutečně Boží úmysl? Jak může být mladý člověk šťastným křesťanem? Jaké místo má v jeho životě zaujímat náboženství? Má povinnosti k církvi? Jak může člověk rozvíjet svůj charakter a osobnost? Jak si může získat přátele? Smí se křesťan mít dobře? Jaké zaměstnání se může adventista zvolit? Nač může rozumně vydávat peníze? Kdy a s kým je radno uzavřít manželství? Jaké plány do budoucna si může dělat? Má občanské povinnosti? Jaký vliv má válka na mládež a na její budoucnost? Na kolik se může věnovat zábavě a osvěžení a jakého mají být rázu? Má zvláštní povinnosti k rodičům? Jak se může mladý člověk připravit pro své místo ve světě, kde je tolik zájmů a možností? Kde nalezne řešení svých problémů? Kdo zná správně bezpečnou a radostnou cestu? Kterými radami se má řídit?

Mládeži nechť slouží ku povzbuzení, že většinu jejich problémů přirozeně prožívají i jiní lidé. Všichni musí prožít tělesný vývoj a zránu. Kdo chce mít v životě úspěch a trochu štěstí, musí se přizpůsobit rodině, přátelům a životu ve světě. Dále, často se mění i okolnosti a prostředí. A člověk se tomu všemu musí umět přizpůsobit. Čím základnější a rozsáhlejší změny vznikají v okolním světě, tím je nutnější, aby byl poučen a důkladně na vše připraven.

Lidé zřídka vyhledávají lékařskou pomoc, dokud se cítí zdraví, ani se neobrací na právní poradnu, nejsou-li v nesnázích. Mnohý mladý člověk má

tolik sebedůvěry, že se domnívá, že si staví sám. Myslí, že se vše vždy obrátí v jeho prospěch. Ale rozumní mladí lidé vidí dál, chtějí být ujištěni, že si počínají co nejsprávněji a poradí se. Mohou stavět na základech zkušenějších. Mohou si stoupnout na ramena obrů a dosáhnou mnohem víc, než jak se to podařilo jejich otcům.

Jakmile mladý člověk narazí na problém, musí v první řadě důkladně zvážit svou situaci a jaké pomocné prostředky má k dispozici. Čím lépe si uvědomí, že své problémy musí vyřešit že tyto mají pouze posloužit rozvoji jeho duševních a povahových sil, tím snáze vše vyřeší a tím šťastnější bude i v době řešení dalších problémů.

Má-li být problém šťastně rozuzlen, je rovněž nutno, umět si promyslet "pracovní" postup. Moudrý mladý člověk si ověří hodnotu majetku, vzdělání, lásky a bohatšího života v poměru k času, námaze a oběti, jež by musil vynaložit k jejich získání. Chceme-li vidět dosah svého jednání, nemusíme mít vždy rozhled proroka. Všude v životě se můžeme přesvědčit, že "cožkoli člověk rozsévá, to bude i žít."

Všichni mladí lidé mají jeden nejdůležitější dar - sílu rozhodování. Jsou do značné míry strůjci svého štěstí; záleží na tom, jak se každý den rozhodují, kterou cestu si vyvolí. Výsledek je život. K tomu potřebuje silné, upřímné srdce a jasný, správný rozhled. Sebezapření nezbytně patří k povaze, jež se rozvíjí krásné a statečně za všech okolností. Správné rozhodnutí posiluje a ušlechtilé úmysly jsou hybnou pákou.

Rozhodování patří k ctnostem každého jednotlivce, který se vždy poněkud liší od všech ostatních bytostí ve vesmíru. Proto má mladý člověk uplatnit při řešení problémů veškeré své síly. Bude musit činit rozhodnutí, jež nelze odvolat, ale ví-li co chce, bude stát na svém, nezakolísá a ani nebude toužit po tom, aby mohl couvnout. Nevidí-li někdo své příležitosti, musí se přesto statečně s nimi vypořádat. Nemůže se jim vyhnout otálením nebo vytáčením. Předností mladého člověka je; že se jich může rozumně a vážně chopit a že se v dospělosti bude moci sám moudře rozhodovat a bude moci žít šťastně za všech okolností. Musí v sobě vidět jedince z jedinečnými schopnostmi a odpovědnostmi, aby mohl včas poznat, kdy má právo na úspěch a štěstí.

Někdy může ve chvíli tichého uvažování vzniknout myšlenka: "Kam půjdu odtud?" (Co bude potom?) Odpověď bude většinou závislá na způsobu života dotýčeného jedince, na jeho základních vlastnostech a cílech. I jeho schopnosti mohou mít na ni značný vliv. Mladý člověk snad nemůže plně život pochopit, ale zamyslí-li se, pozná, že jeho život na tomto světě má určitý cíl. Nalezne plno důkazu proto, že nad jeho životem bdí Prozřetelnost, která mu dala dobré rodinné pozadí, bohaté příležitosti a zkušenosti, dobré přátele a možnosti vzdělání. Dokud udržuje osobní styk s Tím, který ví, kterou cestou by člověk měl jít, uslyší za sebou Jeho hlas, řkoucí: "Toto je ta cesta, jděte po ní."

Mladí lidé jsou mnohem lépe připraveni na životní problémy, mohou-li navštěvovat křesťanskou školu. Učební osnova jim zde přináší bohaté zkušenosti v rozvoji povahy a je přizpůsobena jejich zvláštním potřebám. Tak se mohou lépe vžít do práce, do osvěžení, do občanského života a do zbožnosti. Zde se rozvíjí zajímavá tělesná činnost, přátelství s novými druhy a osobní růst a úspěchy, takže mohou učinit zadost své mocné touze po zkušenosti. Jelikož nemají žádná skutečná nebezpečí, starosti či odpovědnosti, mohou se dobře uplatnit v rozličné školní činnosti.

Učitelé snad nebudou vědět na všechno odpověď, ale pod jejich vedením mohou žáci získat cenné informace a zásadní charakter. Budou společně pod-

porovat přemýšlení a zdravý a konstruktivní způsob práce. Některé myšlenky se budou musit ustálit anebo vykrystalisovat, aby se staly zdravým plánem pro život. Avšak mladý člověk, který má správnou přípravu a vyzkoušený charakter, bude moci v pravý čas sám převzít vedení. Takoví lidé získali překonáváním překážek a řešením problémů (pod zkušeným vedením) sílu a důvěru a mohou vyjít zmužile do nevěřícího světa, jsou připraveni na nesnáze a netají svou víru.

Mohou-li lidé konat to, co se jim líbí, poznáme snadno jejich záliby. Chceme-li vědět, jaké má kdo cíle a charakter, sledujme ho, co dělá ve volném čase; výsledek je zaručený. Veškerá zdravá rekreace v omezené míře je do určité míry výchovná. Proto si má mladý člověk zvyknout ve škole na takový druh pobavení, který se přenesení i do jeho pozdějšího vyrovnaného věku. Ale současně se má mladý člověk naučit hospodařit, což je velmi důležité a seznámit se s ostatními činiteli, kteří jsou podmínkou štěstí a úspěchu. A jakmile opustí školu vedou ho zájmy tak, aby se mohl uplatnit ve světě dospělých. Nejlépe mu poslouží taková škola, která podporuje jeho nejkrásnější úmysly, pomáhá mu utvářet charakter a mysl, aby si je mohl uvědomovat a vede ho k tomu, aby se úspěšně vypořádal se svými problémy.

Je přirozené, že mladý člověk necítí tíhu starosti, důvěřuje svým nově objeveným silám a touží po hrdinských činech v budoucnosti. Zajímá se o světové dění, a chce mít takové zaměstnání, aby měl značný stupeň nezávislosti a spokojenosti. Touží po krásném domově se stinným trávníkem a ovocnou slunnou zahradu. Většinou - a to je důležité - cítí s potřebnými a ochotně se zapojí do něčeho velkého a hodnotného. Pracuje a učí se, aby se mohl vyrovnat těm nejlepším. Mladí lidé čtou a vedou modlitebný život, aby mohli žít vítězně a užitečně. Přitom jsou stále přesvědčeni, že jejich úsilí musí být vždy provázeno štěstím, jejich heslem je víra a šťastný smích. Jejich nadšení, důvěra, dobrá mysl, prostá tíživých starostí, jejich ctižádost a mnoho jiných schopností obohacují církev a působí nakažlivě; i starší pak mají mladistvější rozhled a pouštějí se s odvahou do práce.

Chce-li mladý člověk vědět, kde volí a rozhoduje správně, má naladit své ucho tak, aby slyšel hlas Boží, který k jeho mysli a srdci promlouvá různým způsobem. Prospěje mu, bude-li zkoumat v dobrých zdrojích poznání a zkušeností. Bible jím oplývá. Odhaluje mnohé chyby, zaviněné nesprávným rozhodnutím anebo nemoudrým způsobem řešení životních problémů, jakož i úspěch a požehnání, jež provázely správnou volbu a poslušnost. Mladý křesťan snadno pozná, kde byla chyba a kde bylo správné rozhodnutí provázeno spravedlností. Spisy sestry Whitové jsou neocenitelným zdrojem vedení a naučení. Kdo se zahlubá do studia této knihy; pozná lépe, jak nesmírně bohatství je v těchto inspirovaných spisech ukryto.

- * o o o - -

2. Bůh rozmlouvá s člověkem

Těžko bychom si dovedli představit svět bez novin a bez informací o obchodě, školství, o společnosti a mezinárodních záležitostech. Miliony lidí by nemohly bez rozhlasu a telefonu takřka existovat. A pomysleme jen, co by bylo bez oboru fotografování a jaký vliv by mělo zastavení poštovní služby. Dejme tomu, že by se zkazily veškeré přístroje, zaznamenávající lidský hlas a nebylo by možno je opravit anebo nahradit novými. A na dovršení všeho zničte obsah všech veřejných i soukromých knihoven a potáhněte lidskou paměť závojem zapomenutí. Znamenalo by to náhlý konec civilizace a pokroku. Lidé by klesli na úroveň zvířete a nevěděli by nic, protože by se nemohli učit.

Kdyby lidé nemohli zaznamenávat své myšlenky anebo je zdělovat jiným, byl by dnešní život zcela jiný. Kdyby si nezapamatovali to, čemu se včera naučili, nebyl by možný pokrok. Kdyby se nemohli seznamovat s úspěchy či naučeními věků, byl by jejich život velmi prostý. Zázraky v technice a vědě, veškeré úspěchy vzdělanosti a krásný život křesťana jsou nám umožněny jediné zprostředkováním myšlenek. Náboženství, vzdělání, obchod, společenský vývoj a veškeré zájmy moderního života jsou závislé na tom, nakolik se člověk umí učit z myšlenek jiných lidí.

Přenášení myšlenek je velmi důležité pro život intelektuální, společenský a obchodní; mnohem důležitější je to však v životě duchovním, neboť zde se jedná o největší zájmy člověka. Je to neuvěřitelné, že Bůh lásky a nekonečné moudrosti by nesdělil člověku svou vůli a nedal mu naučení a směr cesty, aby mohl žít co nejlépe. Bible nám dokazuje, že na počátku stýkal se člověk s Nekonečným Bohem přímo a osobně. Když upadl do hříchu, nemohl si hned uvědomit strašné následky odloučení od Boha. Neprožil ještě na sobě změny, jež během staletí hřích způsobil. Byl poblíž svého domova a snad mu tak nezáleželo na přímém spojení a vedení, jako člověku v pozdějších staletích, kdy byl zkušenostmi i životem nesmírně vzdálen od původního stavu. Hřích, který na počátku způsobil pouze hanbu, rozšířil se do mnohem zlobnějších následků.

Změněná povaha člověka neodloučila ho hned od svatých věcí a míst; později se to projevilo mnohem určitěji a výrazněji. Ubíral se cestou, která ho odváděla stále dál od domova. Kdo kráčí touto cestou bez pomoci, řítí se do záhuby. Ale Boží hlas zně vždy jasně a určitě; oznamoval směr domů. Bůh nenechal nikdy člověka bez pokynů a rad. Někdy člověk naslouchal ledabyly, jindy tento hlas nechtěl vůbec slyšet.

Staletí mijela. Mnozí lidé ztratili docela spojení s Bohem a žili v temnotě svým způsobem života. Někteří zkoumali přírodní jevy a domnívali se, že jejich bohové nebo bohové jejich předků tím úmyslně anebo i náhodile zjevují svá přání. Pozorovali bouřky, pohyb mračen a ptactva a naslouchali skučení větru a bublání vody. Zabývali se výkladem snů a došlo-li k nehodě, pozorovali postavení hvězd. Věřili, že ve skalní rozsedlině sedí bohyně, zahalena jsou omamným dýmem a její tajemný šepot si vykládali jako vůli bohů. Hřích způsobil odloučení a tyto lidé nemohli proto poznat vůli pravého Boha; a jejich božstva jim nemohla pomoci.

Národy sice Boha neznaly, ale jeho lid, Izrael ho znal. Měl mezi svými vyvolenými muže, kteří s Ním měli spojení a znali zjevení Jeho vůle. Těmto mužům dával různá naučení a oni někdy zaznamenávali své myšlenky a zkušenosti. Tyto zprávy tvoří bibli. V ní je obsaženo zjevení Boží vůle, zprávy o lidských poklescích a úspěších při pokusu o uposlechnutí. Bible nám přináší mnoho zpráv o tom, jak je Bůh vedl, jaká poselství dával svým prorokům, zprávy o Kristově kázání a o podrobnostech z Jeho života a služby, jakož i stručný přehled o práci apoštolů, kteří vedli církve v prvním století. Někdy člověk přijímal slovo Boží jako poselství nebes a uznával božské posly. Pak na něm spočinulo požehnání poslušnosti a mohl žít bohudobým životem.

Jakmile člověk ztratil svůj dokonalý rájový stav, čekaly ho důležité věci. Zjistě toužil potom, aby znovu získal Boží přízeň, aby unikl věčné smrti a aby se naučil žít vítězně, šťastně a užitečně. I později k němu Bůh někdy promlouval osobně a posílal k němu své anděly s poselstvím, ale častěji si používal lidských nástrojů a svěřoval jim své myšlenky a úmysly.

Andělé světlosti se ukázali Adamovi a jeho potomkům a vysvětlili jim Boží plán pro vykoupení člověka a poradili je, jak mohou přijmout dar věčného života. Anděl přišel ke Gedeonovi a vyložil mu, jak má vysvobodit lid

Boží. (Sd 6,11-21.) Jiný anděl přišel k Manuemu a k jeho manželce se zaslíbením syna a poučil je, jak ho mají vychovat. (Sd 13,2-23.) Rovněž Zachariášovi se zjevil anděl ve chvíli, kdy konal službu v chrámě a zaslíbil mu narození syna, Jana Křtitele. (L 1,11-20.) Později se Marie tímto způsobem dověděla, že bude matkou Ježíše. (L 1,26-38.) Anděl přinesl "radostné zvěsti" pastýřům, že se jim v Betlemě narodil "Spasitel jenž slove Kristus." (L 2,8-14.) V bibli máme však mnohem více takových příkladů.

Někdy rozmloval Bůh s lidmi skrze sny. Josef měl sny (Gn 27,5-10.) a směl vyložit i sny faraonovi egyptskému (Gn 41,1-7.) Daniel vyložil sny Nabuchodonozorovi a mudrci od východu byli na své zpáteční cestě ve snu poučeni o jistých nebezpečích.

Ale nejčastěji sděloval Bůh lidem své plány skrze své svaté proroky. "Nebo nikdy z lidské vůle nepošlo proroctví, ale Duchem svatým puzeni byvše, mluvili svatí Boží lidé." 2Pt 1,21. To bylo tajemství jejich moci, úroveň jejich života a ideálu pro lid Boží. Svou důležitou práci si nevybrali sami, ani si je k ní neurčila společnost anebo shromáždění lidu. Povolal si je osobně a jasně Bůh sám.

Proroci zaujímali velmi důležité postavení, protože byli prostředníky mezi Bohem a člověkem a přinášeli poselství nebes svým současníkům. Stali se Božími posly, konaly jeho dílo a byli ovládáni jeho Duchem. Jejich mysl byla osvětlena zjevením a pak využili i svých schopností a sdělovali lidem poselství od Boha. Mluvili k lidem své doby takovou řečí, jak to tehdy bylo běžné, aby jim pofozuměli.

Proroci nežili nepřírodně, ani se jim nevyhnuly střídavé osudy života s radostmi a žalem; byli to lidé, kteří byli zvláštním způsobem povoláni k mimořádné práci Boží. Pán jim často pravil jako Jeremiášovi (Jr 1,4-9.), aby se nebáli těch, kteří cítili výtku v jejich poselství, protože byl s nimi a chtěl je vysvobodit. Zaslíbil jim, že je bude chránit a vloží jim do úst slova, která by měli mluvit.

Patriarchové často uplatňovali podobný projev moci jako proroci. Enoch prorokoval o druhém příchodu Páně slovy: "Až Pán přichází s tisíci svatými svými, aby učinil soud všem." Jd 14,15. Noemu, Abrahamovi a Jakobovi sděloval Bůh svou vůli přímo. Zvláště Mojžíš žil v těsném styku s Nekonečným a přijímal často osobně naučení pro lid, který vedl. Mojžíš rozmloval s Bohem jako s přítelem a Bůh skrze něj svůj lid vysvobodil a dával mu ustavičné pokyny, jakož i hlavní zásady občanského a náboženského zákona v jejich vládě.

Po patriarchách a po Mojžíšovi vystoupil Samuel, jeden z nejmoudřejších soudců. Byl však současně i velkým prorokem. Život tohoto muže je pro nás velkým povzbuzením, protože měl ustavičné, osobní spojení s Bohem. Asi o dvě století později počal Eliáš odvážně hájit pravdu a v době velkého odpadnutí volal po reformaci. Jeho nástupci Elizea, který činil divy, si Pán použil a přinesl lidu skrze něj důležitá naučení. Prorocký úřad však zřejmě dosáhl své výše v díle Izaiášově. Tento přináší tak vzácná naučení, že jsou zřídka kdy, snad téměř nikdy nepřekonána. Daniel, věrný státník na babylonském a perském dvoře měl zjevení o důležitých událostech národů a o jejich budoucnosti.

To, co tito mužové napsali, tvoří bohatý zdroj informací, vedení a naučení. Vyzývají často ku pokání a k vyšší duchovní úrovni. "Odvráťte se od cest svých zlých; proč byste mřítí měli?" (Ez 33,11.), volali často tito Boží mužové. Mnohá proroctví se zabývají narozením, životem a posláním Ježíše Krista.

Pisatel Zjevení - Jan, zaujímá mezi novozákonními pisateli, kteří mohou být zařazeni mezi proroky, nejvýznačnější místo. Prorockým zrakem vidí,

že lid Boží je hrozně pronásledován, ale posléze že zvítězí. Hledí, jak přebývá na bezhříšné, překrásné nové zemi a patří i na velkolepé město vykoupených - Nový Jerusálém. Označuje lid Boží jako ostatky, "kteří ostříhají přikázání Boží, a mají víru Ježíšovu". (Zj 12,17.) O svědectví Ježíše Krista praví, že je to "Duch prorocství". (Zj 19,10.)

Pán Ježíš, který přišel jako Imanuel, "Bůh s námi", zjevil nám dokonaleji než kterýkoli člověk ideál a úroveň, kterou Bůh má pro svůj lid. Jeho život byl dokonalým vzorem toho, jací mají lidé být. Nejen, že přinášel myšlenky Boží, ale jeho život byl v dokonalém souladu s nimi. Někteří apoštolé, kteří s ním žili a stali se vůdci prvokřesťanské církve, obdrželi naučení a výstrahy přímým zjevením.

Nikdy, v žádném století Bůh nenechal člověka tápat v temnotě či nejistotě. Svěřil člověku, jaký s ním má plán. Každý jeho úmysl je přesný a jasný; taktéž i jeho představa o charakteru je určitá. Dal nám dostatek naučení; vede nás celá staletí. Někteří lidé toto světlo poznali, následovali je a poznali lépe vůli Boží. Hlas Všemohoucího k nim promlouval rozličným způsobem. Pocítili pravé obecenství s Bohem a vyjádřili to díkyvzdáním a modlitbou, životem a prací.

- - o o o - -

3. Jak poznáme proroka

Postavení proroka, který jakožto Boží mluvčí, přináší svým bližním poselství nebes, je velmi důležité a nesmírně odpovědné. Své povinnosti musí plnit bez ohledu na své city, záliby či předsudky. Musí neochvějně přinášet lidem poselství, jež obdržel a nesmí dbát na to, co mu z toho vzejde.

Lidé musí mít důvěru, že skrze proroka mluví Bůh. Důležité je, aby dbali na poučení a varování, jež jim pravý prorok přináší. Jestliže lid neuposlechne vedení, o němž ví, že je vdechnuto Bohem, ač tvrdí, že Mu slouží, musí se to projevit v poklesu duchovnosti a ohrozí to celou jeho náboženskou zkušenost. Slovo Boží uvádí několik příkladů lidí, kteří se odvrátili od poselství nebes a ubírali se vlastní cestou. Končilo to v každém případě záhubou. Ale v Písmě nalézáme mnoho důkazů o tom, jak Bůh předivně zehnal těm, kteří byli poslušni hlasu proroků. Srovnajme postoj Jozafata, krále judského, který zvolal: "Věřte v Hospodina, Boha svého a stane se vám věrně; věřte prorokům jeho a šťastně se vám povede." (2Pa 20,20.), se stanoviskem Achaba, který vládl současně v Izraeli. Když Jozafat navrhoval, aby hledali pomoc u Hospodina, odpověděl: "Ještě je muž jeden, skrze něhož by se mohl poradit s Hospodinem, ale já ho nenávidím, protože mi nikdy nic dobrého neprorokuje, ale vždycky zlé." 2Pa 18,7.

Jelikož prorok měl tak vlivné postavení, není divu, že někteří po tomto úřadu toužili, ač nebyli Bohem povoláni. A tu se arcinepřítel snažil vyzbroit tohoto falešného proroka tak, aby svedl lid. Tato myšlenka není cizí ani nová. Nemůžeme důvěřovat všem, kteří tvrdí, že jsou Božím hlasem, ani nemůžeme věřit poselství všech, kteří se odvolávají na to, že mluví prorocky. Písmo nás stále varuje, abychom byli jako lid Boží na stráži, abychom nebyli svedeni. "Varujte se falešných proroků", praví Kristus. (Mt 7,15) a Jan vybízí: "Zkušujte duchů." 1J 4,1. Apoštol Pavel nás napomíná: "Všeho zkuste; což jest dobrého, toho se držte." 1Te 5,21. Důvěřovat falešnému proroku je právě tak nebezpečné jako nepřijmout radu pravého proroka. Nezapomeňme, že padělek se navlas podobá originálu, jinak by nebyl působivý.

Slovo Boží udává čtyři zkušební kameny, podle kterých lze neomylně vyzkoušet toho, kdo se vydává za Božího mluvčího. V době, kdy byly dány, tvořil každý z nich jasný důkaz prorockého povolání. Selže-li "prorok" v

některé zkoušce (z těchto čtyř), je automaticky odhalen padělek.

1. "K zákonů a k svědectví; nemluví-li podle tohoto slova, je to proto, že v nich není světla." Iz 8,20. (podle jiného překladu)

Bůh nám dal největší měřítko pravdy; je to jeho zákon, uvedený ve Ex. 20,3-17. Tato slova mluvil Bůh a vyryl je na kamenné desky. Tyto zásady a požadavky budou usměrňovat život Božích následovníků a posoudí tvrzení každého, kdo se vydává za Božího mluvčího.

Měřítkem však není pouze zákon, nýbrž i svědectví Božích proroků. Tentýž Bůh, který mluvil skrze dávné posly, mluví i skrze pozdější pravé proroky. Studánka nedává současně sladkou i hořkou vodu. Tak je tomu i s dílem Duchu Božího; neodporuje si. Výroky jednotlivých proroků, kteří jsou vedeni tímž Duchem Božím, si nemohou protirečit. Každý prorok musí být tedy v souladu se slovem Božím - se zákonem a svědectvím -; to je první zkušební požadavek.

2. "Po ovoci poznáte je." Mt 7,20.

Tato zkušební slova řekl Kristus v kázání na hoře. Varoval před falešnými proroky, kteří přicházejí podvodně, aby mohli svádět lidi. Prohlásil, podle čeho mají rovněž posoudit jejich tvrzení: "Po ovoci poznáte je."

Tato zkouška nemůžeme sice podrobit proroka na počátku jeho díla, ale je to posléze důkaz nezvratný. Uzáření ovoce vyžaduje určitý čas a pak se musí projevit a je nejpádňejším důkazem toho, odkud poselství pochází. Nesmíme rovněž zapomenout, že arcisvůdce si počíná velmi lstivě. Falešný prorok koná často i chvályhodné činy. Náhodilý pozorovatel může být sveden dostatkem zdánlivě "dobrého ovoce". Musíme se proto ujistit v tom, že veškeré ovoce je dobré.

Toto ovoce se neprojevuje jen v poselství samém, nýbrž mnohem zřetelněji ve zkušenosti těch, kteří se snaží žít důsledně podle rady proroka. Projeví se ve zkušenosti národa anebo náboženské společnosti, kde prorok působí. Dokazuje toto dílo, že je řízeno Bohem? Setkalo se se zdarem? Prospívá anebo prochází trampotami, zmatkem a nezdarem?

dále je rovněž nutno povšimnout si prorokova života. Jak se projevuje ovocem jeho působení v jeho životě? Je příkladem? Má úzké spojení s Bohem? Jak na něho hledí jeho druhové? Jaké postavení zaujímá ve svém bydlišti? Uposlechnou-li lidé jeho poselství, svědčí jejich křesťanská zásadnost o tom, že prorocká rada byla dobrá? Tato zkouška proroka, kterou navrhl Pán Ježíš, je jedním z nejzaručenějších prostředků až do skonání dnů.

3. "Prorok ten, kterýž prorokuje o pokoji, když dojde slovo toho proroka, ten prorok znám bývá, že jej poslal Hospodin v pravdě." Jr 28,9.

Dílo proroků je rozsáhlé a sem náleží i předpovídání neboli prorokování věcí budoucích, neboť Amos 3,7 prohlašuje: "Nečiníť zajisté Panovník Hospodin ničeho, leč by zjevil služebníkům svým prorokům." Jelikož odhalování budoucnosti je součástí prorockého poslání, je přirozené, že splnění proroctví ověřuje pravost proroka.

Nic neotevře tak rychle oči těch, kteří jsou svedeni dílem falešného proroka, jako když se nesplní jeho předpovědi. Tu pak pomine jeho vliv, byť byl sebe větší. A naopak: splní-li se proroctví, je posílena víra v pravdu. Naplní-li se přesně zvláštní Božské proroctví, uvěří lidé celému slovu Božímu. Jakmile i velmi nevěřící lidé vidí splnění událostí, jež byly předpověděny celá staletí předtím, musí přiznat, že proroci mluvili tak, jak byli Bohem poučeni.

Ovšem, ani tato zkouška není sama o sobě závěrečným důkazem. Podvodník si může přivlastnit mnoho správného a proroctví velkého protivníka mohou se i naplnit. Avšak i tento zkušební bod patří mezi ony čtyři, podle

nichž poznáme proroka. Slovo Boží to zdůrazňuje dvakrát. Uvedli jsme již výrok proroka Jeremiáše a dále si přečteme napomenutí Mojžíše, že "když by mluvil prorok ve jménu Hospodinovu, avšak by se toho nestalo, aniž by přišlo, toť jest slovo to, jež nemluvil Hospodin; z pychuť jest to mluvil prorok ten, nebojž se ho." Dt 18,22. Viz též Dt 13,1-3.

4. "Všeliký duch, kterýž vyznává Jezukrista v těle příslého, z Boha jest." 1J 4,2.

Když v prvních dnech křesťanství povstali falešní učitelé, byl lid varován před nimi a před jejich svůdným učením. Podle slov apoštola Jana měli je podrobit zkoušce: "Všeliký duch, který vyznává Jezukrista v těle příslého, z Boha jest. Ale všeliký duch, který nevyznává Jezukrista v těle příslého, není z Boha." 1J 4,2.3.

Ač tato zkouška platila hlavně v době, kdy byla doporučena, uplatní se dobře i dnes. Je zřejmé, že ten, kdo popírá Kristovo zrození z panny, jeho vzkříšení a poslání a jeho smíření pro člověka, nebude rozhodně povolán za Božího mluvčího, bez ohledu na to, co tvrdí dále. Prorok musí uznávat plán vykoupení a úlohu Ježíše Krista jeho učení. Neuznává však pouze jeho pozemskou službu a jeho obět smíření za hřích, nýbrž i jeho přítomnost v srdcích věřících.

K těmto čtyřem hlavním biblickým zkušebním kamenům se druží ještě tři další, které jsou rovněž důležité:

5. Má prorocké poselství praktický užitek pro lid?

Jelikož je prorocké poselství dáno za praktickým účelem, musí prospět těm, jimž je dáno. Naučení, rady a povzbuzení pravého proroka týkají se praktických věcí. Pomáhají lidem, aby lépe pochopili své postavení a svou práci. Usměrnují správný život a přinášejí rozhled v událostech budoucnosti. Nepraví proroci přinášejí často domnělé nebeské poselství, týkající se nedůležitých podřadných věcí a neprospívá důležitým ani zásadním pravidlům.

6. Je poselství časové a vhodné?

Poselství pravého proroka je dáno ku pomoci církvi a tato pomoc přichází předem anebo v době velké tísně. Kdyby přišlo pozdě, bylo by zbytečné. Lid Boží se vždy znovu ocitá v tísních, neví často kudy kam. A Bůh zesílal poselství vždy úměrně jejich potřebě.

7. Jaký je vztah proroka k vnějším okolnostem?

Prorok tvrdí, že obdržel své poselství od Boha. Jeho tvrzení lze důvěřovat jedině tehdy, dokáže-li že přijal své poselství od Boha zvláštním způsobem a že nebyl ovlivněn okolnostmi, svými společníky anebo vlastními názory.

V bibli mám dvě zprávy o tom, jak se lidé snažili ovlivnit proroka. Byl to Balám, který býval kdysi věrný Bohu, ale později propadl lakotě a chtěl stůj co stůj vykonat dílo, které se přičilo Božímu plánu. Když musil Izraeli místo zlořečení žehnat, uznal, že nemůže přinášet protichůdné poselství. Vyznal: "Což by mi koli mluvil Hospodin, to učiním." Nu 23,26.

Druhá zpráva mluví o Božím proroku Micheášovi. Byl povolán k Achabovi, aby mu prorokoval. Králův posel se domníval, že prokáže prorokovi laskavost a odvrátí od něj nelibost panovníka. Řekl mu, že falešní proroci, s nimiž se Achab radil, předpovídali šťastný průběh jeho plánovaného počínání. Naléhal na Micheáše, řka: "Buď řeč tvá jako řeč kterého z nich a mluv dobré věci." 2Pa 18,12. Micheáš byl statečný. Nedbal na případné následky a odpovéděl: "Živ jest Hospodin, že cožkoli vyřkne Bůh můj, to mluviti budu." v. 13.

Byla to jediná odpověď, kterou mohl pravý Boží prorok dát. Nedal se svést ani zastrašit a byl neochvějně věrný poselství, jež mu Bůh svěřil.

Věrný Boží prorok nedá se ve svém poselství ovlivnit lidmi. Kdyby tomu tak bylo, přinášel by mínění své a svých druhů, nikoli rady Boží.

Dále máme ještě některé pádné důkazy, které mohou přesvědčivě utvrdit důvěru v Božího proroka. Musíme si povšimnout způsobu, kterým je vidění dáno. Nelze určit pravidlo, které by stanovilo veškeré podmínky a okolnosti vidění. Bůh má se svými posly mnohé cesty, jak čteme u Židů 1,1.: "Často-krát a rozličnými způsoby mluvil někdy Bůh otcům skrze proroky." Často byla vidění podávána tak, že očití svědkové byli cele přesvědčeni, že to byla zkušenost nadpřirozená a božského původu.

Pozastavme se u Daniele při jeho posledním vidění:

1. Ztratil tělesnou sílu. Dn 10,8.
2. Tvrdě spal a přitom slyšel a mluvil. Verš 9-11.
3. Nedýchal. verš 17.
4. Dostalo se mu nadpřirozené síly. verše 18.19.

Další význačný rys proroka u vidění líčí Balám. Než vyslovil své pro- roctví, řekl o sobě, že je tím, který "vidění Všemohoucího vidí", ale "otevře- né má oči." Nu 24,4.

Pavel mluvil o své zkušenosti, že se mu zdálo, že byl "vtržen do ráje a slyšel nevypravitelná slova". Nevěděl, bylo-li to "v těle, či krom těle." 2K 12,2-4.

Tedy všechna vidění nebyla dána stejným způsobem. Rovněž síla, kterou proroci obdrželi, byla rozličná. Některí proroci činili divy. Většina pro- roků nečinila divy. Konání divů bylo sice mocným důkazem, ale nemohlo by být zkušebním kamenem, podle něhož by se měřilo dílo proroka. Ačkoli byla většina vidění provázena fyzickým úkonem, který byl velmi přesvědčivý, ne- tvořil tento důkaz sám zkušební kámen.

Fyzické zjevy mohou být padělány, i zázraky se mohou stát a některá pro- roctví naplnit. Část učení může souhlasit se zprávou Písma. Některé o- voce může být dobré. Neuznejme však nic z toho, nesplní-li ten, kdo tvrdí, že má dar prorocký, všechny požadavky čtyř základních zkoušek bible. Písmo předpovídá, že bude pravda i blud. To nesmí nikoho překvapit. Máme neomylné zkoušky, které posoudí tvrzení proroka a jsou jak ochranou proti svodu, tak pokladem důvěry.

- - o o o - -

4. Církev ostatků a Duch prorocký

Staříčský apoštol Jan měl ve vyhnanství Boží vidění a hleděl na měnící se symbolické znázornění velkých údobí světových dějin. Při tom zahlédl v blízkém ukončení času věrný lid Boží a zaznamenal to různými obraznými vý- jevy. Bylo mu řečeno, že je to "ostatek ze semene jejího", církev posled- ních dnů. Viděl tuhy boj. Hleděl pozorně a viděl, že tato církev ostříhá příkázání Boží. Viděl rovněž, že Bůh si ji obzvláště vede skrze Ducha pro- rockého: "A drak bojoval se ženou a šel bojovat s ostatky semene jejího, kteří ostříhají příkázání Boží a mají svědectví Ježíše Krista." Zj 12,17. Při jiné příležitosti bylo Janovi vysvětleno, že "svědectví Ježíšovo jes- tiť Duch pro- roctví." Zj 19,10.

Posléze se roku 1844, na konci nejdelšího a posledního prorockého údo- bí před tisíciletým královstvím vynořila církev ostatků. (Dn 8,14). Z ad- ventního hnutí, roku 1840-44 vyšlo několik horlivých mužů a žen, spjatých společnou adventní zkušeností a nadějí, kteří byli ochotni jít vpřed a ší- řit dané světlo. Záhy poznali, že očistění svatyně se netýká Kristova dru- hého příchodu, nýbrž Kristovy služby v nebeské svatyni. Potom došli k pře- svědčení, že čtvrté příkázání musí platit právě tak, jako všechna ostatní.

Tito jedinci se stali průkopníky církve ostatků, církve adventistů s.dne.

Ve významném roce 1844 se ozval hlas: "Pán mi ukázal ve vidění". Nebyla to slova vychloubání, nýbrž upřímný výrok pokorné adventní dívky z Nové Anglie, Elleny Harmonové. Asi dva měsíce po velkém zklamání 22. října, měla E. Harmonová prvé vidění. Později se provdala za bratra Whitea. Mnozí, kteří se těšili ze světla adventního poselství, byli nyní zmalomyslnění. Udalost, kterou s touhou čekali, se nestala. Kristus nepřišel. Když minul čas očekávání, přestali důvěřovat v Boží vedení v minulosti. A právě v této kritické chvíli poslal Bůh své poselství, aby udržel důvěru zklamaného lidu a dodal mu naději a odvahu.

V prvním vidění, jež sestra Harmonová měla v prosinci roku 1844, viděla symbolickou cestu adventního lidu do města Božího. Vedl je Kristus. Zdálo se, že město je velmi vzdálené. To znamenalo, že do Kristova příchodu mělo uplynout mnoho času. Někteří se unavili, zmalomyslněli a odpadli s cesty. Mnozí však vešli vítězně do města. Potom viděla v duchu slavnou odměnu věrných.

Žádné poselství od Boha nemohlo být časovější a vhodnější než toto vidění, jež v oněch dnech zklamání přineslo adventním věřícím naději, důvěru a odvahu. A od tohoto dne přinášelo Boží služebnice po sedmdesát let nebeské poselství církvi. Lid byl krok za krokem vedený, aby v díle zmužile pokračoval. S nebezpečím a bludy se vypořádal směle. Učení, jež tak pečlivě ve slově Božím zkoumali, bylo potvrzeno a ve chvíli, kdy se jim cesta zdála být temná, dostalo se jim povzbuzení. Celé dějiny společnosti adventistů sedmého dne jsou protkány vedením Ducha prorockého.

Bůh mluvil k prorokům za starodávna "častokrát a rozličnými způsoby". Žd 1,1. To platí i o zkušenosti sestry E. Whiteové. Vidění, jež měla, obzvláště v prvních letech, byla provázena tělesným úkazem a často se o nich mluví jako o "viděních na veřejnosti". Ale mnohá vidění a zjevení od Boha měla v noci. Tu si připomínáme Boží prohlášení: "Prorok když jest mezi vámi, já Hospodin ukáži se jemu, ve snách mluvit budu s ním." Nu 12,6.

Jakub White zhrnul zkušenost sestry Whiteové ve viděních, provázených fyzickými jevy a napsal roku 1868 toto:

1. Nevníma vůbec, co se kolem ní děje jak se dokázalo na základě nejsilnějších zkoušek. Cítí, že je přenesena z tohoto světa do přítomnosti nebeských bytostí."

2. Nedýchá. Pokud trvá vidění (a doba trvání je od 15 minut do tři hodin), nedýchá, jak dokázaly nespočetné pokusy, kdy jí byl stlačen hrudník a uzavřena ústa a nozdry.

3. Jakmile dostala vidění, svaly jí ztuhly a klouby znehybněly natolik, že pasivní pohyby nebyly možné (nikdo jiný s ní nepohnul). Současně jsou její pohyby a gesta a není jich málo, klidné a ladné a ani nejsilnější člověk jí v nich nemůže zabránit ani je ovládat.

4. Jakmile vidění pominulo, je pro ni úplná tma, bez ohledu na to, zda je den anebo noc s dobrým umělým světlem. Dáme-li jí před oči i nejjasnější předmět, začne jej rozeznávat teprve postupně....

V posledních 23 letech měla snad téměř 200 vidění. Bylo to za nejrozličnějších okolností, ale při tom byla vidění vždy předivně jednotná; nejzvláštnější bylo, že v pozdějších letech jich bylo méně, ale zato byla srozumitelnější. Jakub White, Life Incidents (Životní příhody" str.272.

Úkazy, provázející některá vidění, byly velmi zajímavé pro pozorovatele a svědky a současně jsou přesvědčujícím důkazem, nesmíme je však považovat za bezpečné potvrzení prorocka díla. Sestra Whiteová se málokdy odvolávala na svůj stav během vidění. Jednou se zmínila o tom, že během vidění

nedýchá a potom prohlásila, že "tato poselství byla dána takto, aby potvrdila víru všech, že v těchto posledních dnech můžeme důvěřovat Duchu prorocktví." RH 14.6.1906, 8. Zdá se, že dříve než bylo možno uplatnit zkoušky Slova Božího a než se mohlo vyvinout ovoce, podle něhož by mohl být strom posouzen, dal Pán v souvislosti s viděními důkazy, jež utvrdily důvěru lidu.

Ve spisech sestry Whiteové se často objevují výroky jako: "V nočním vidění byly mi jasně ukázány některé věci" anebo "Pán mne v noci dal naučení". Z toho je vidět, jakým způsobem jí byla vidění dána. Tak tomu bylo stále častěji v posledních letech. Důvěra byla již utvrzena. Věřící měli již dostatek možností zkoušet její dílo a fyzické důkazy nebyly již nutností. Někdy se stávalo, že sestra Whiteová psala nebo se modlila a náhle vše kolem ní zmizelo a obdržela vidění. Když se modlila hlasitě, nastala kratičká pomlka, v níž jí bylo mnoho zjeveno. Z toho vidíme, že "častokrát a rozličným způsobem mluvil Bůh."

Naučení a zprávy, jichž se sestře Whiteové dostalo, přicházely v podobě osvětlení mysli. Málokdy se stalo, že obdržela poselství slovy, jež měla pouze opakovat. Během vidění nikdy nepsala, ani jí žádná mechanická síla nevedla ruku a nepsala, co viděla, rovněž jí nebyla dána zvláštní slova, jichž měla použít.

Během vidění prožívala různé stavy: slyšela, cítila, poslouchala, mluvila; tak se jí poselství dostalo živým způsobem, kdy se zdánlivě uplatnily veškeré její vnímací schopnosti. Osvém prvním vidění praví:

"Když jsem se modlila při domácí pobožnosti, Duch svatý na mne sestoupil a zdálo se mi, že se vznáším stále výše, daleko nad tmavý svět. Ohlédla jsem se po adventním lidu ve světě, ale nemohla jsem ho najít. Vtom jsem slyšela hlas: "Podívej se ještě jednou a hleď trochu výš." Zvedla jsem zrak a uviděla jsem přímou, úzkou stezku, jež vedla vysoko nad světem. Po této cestičce šel adventní lid k městu, které bylo na jejím konci." EW 14

Jindy viděla sestra Whiteová u vidění dějiny minulosti i události budoucí tak, jakoby je přímo prožívala. Píše o tom, jak jí byl ukázán obsah knihy "Velký spor":

"Pisatelka těchto stránek byla osvětlena Duchem svatým a viděla události odvěkého boje mezi dobrým a zlem. Občas mi bylo dopráno, že jsem viděla postupně průběh velkého sporu mezi Kristem, knížetem života, původcem našeho spasení a mezi satanem, knížetem zla, původcem hříchu, prvním přestupníkem Božího zákona." GC úvod X.

Když prorok viděl doslovný nebo symbolický sled události, bylo mu obvykle podáno vysvětlení. Sestra Whiteová měla dojem, že po jejím boku stojí anděl, poučuje ji a vysvětluje jí význam toho, co vidí. Když sestra Whiteová viděla zničení velkoměst, zhroucení divadel a hotelů a zánik mnoha lidských životů, napsala:

"To, co jsem viděla, bylo strašné. Ale mnohem více na mne působilo vysvětlení, kterého se mi současně dostalo. Anděl, který stál po mém boku, prohlásil, že ti, kteří soustavně odmítají poslušnost Králi králů, musí poznat Boží svrchovanou vládu a svatost jeho zákona. Ti, kteří se rozhodli, že zůstanou neposlušni, musí být navštíveni milosrdnými soudy, aby se ještě podle možnosti probudili a uvědomili si hříšnost svého počínání." 9T 93

Často se stalo, že s. Whiteová byla zdánlivě přenesena s jednoho místa na druhé jako Ezechiel (ez 9, 4.), který zdánlivě navštívil Jerusalema, kde viděl a slyšel určité věci. Tak byla s. Whiteová někdy zdánlivě ve vzdálených místech či ústavech a procházela rozličnými odděleními. Slyšela, co se tam mluví a viděla, co tam dělají. Anděl, který ji provázel, jí vždy podal příslušné vysvětlení. Jednou navštívila ve vidění velké sanatorium a an-

děl ji provázel z pokoje do pokoje. O tom, co slyšela "na pokojích pomocníků" napsala:

"Lehkomyslná slova, hloupé žerty, nesmyslný smích doléhal bolestně k mému sluchu.... Byla jsem udivena, když jsem viděla tolik žárlivosti a když jsem slyšela závistivá, nepromyšlená slova, za něž se andělé Boží stydělí.... Z jiných místností se ozývaly výbuchy nemístných vtipů a marné mluvení. Někteří si tropili smích z jistých lidí a dokonce napodobovali slova, promluvená ve shromáždění; svaté věci staly se terčem vtipů." CH 412.413.

Při této příležitosti viděla i jiné okolnosti. Byla uvedena do místností, kde slyšela modlitbu. Jindy jí byly ukázány věci protichůdné. Viděla dva odlišné názory (vždy v jiném vidění) jeden ukazoval, co se stane, budou-li uplatněny ty a ty plány a metody a jiný poukazoval na výsledek jiných plánů a způsobů. Zajímavou ilustraci v tomto směru nalézáme ve Svědectví 9,28.29. E.Whiteová viděla, že přišla do velkého shromáždění. "Vlivná osoba mluvila k přítomným." Před nimi byla velká mapa, "znázorňující Boží vinici". Bylo-li dílo vedeno správně, objevila se na ní světla. Potom byla mapa odstraněna a byla tam vystavena jiná mapa, na níž bylo pouze několik světél. Posluchačům bylo řečeno, že to znázorňuje výsledek toho, když lidé "uplatňují svou vůli".

Roku 1860 odpověděla s.Whiteová na otázku, jak byla vidění dána:

"Dostávám otázky, jak je tomu se mnou, během vidění a jak po něm. Když Pán uzná za vhodné dát mi vidění, jsem vtržena do přítomnosti Ježíše a andělů a ztrácím zcela smysl pro pozemské věci. Nemohu vidět dál, než jak mi anděl kyne. Moje pozornost je často upoutána k výjevům na zemi.

Někdy jsem unesena daleko do budoucnosti a vidím, co se má stát. Potom zas vidím věci, které se staly v minulosti." 2SG 292

Z toho je zřejmé, že prorok nepracuje automaticky jako nějaký nahrávací či jiný přístroj, ale jako mysl je osvícena a on pak toto poselství přináší jiným. Vyjádří je však podle toho, komu poselství předkládá a zdůrazní tu část, která je pro posluchače nejvhodnější.

Během vidění jsou lidské schopnosti ovládány Boží mocí. Zdá se, jakoby prorok vše prožíval, ale ve skutečnosti tomu tak není. Jakmile je Bohem osvícen, přináší pochopitelným způsobem myšlenky, idee, naučení, informace a výstrahy, které mu byly ve vidění podány. Až na ojedinělé případy používá vlastních slov. Různá slova mohou vyjádřit tutéž myšlenku. Myšlenky jsou inspirovány. Prorok má při přinášení poselství právě tak Boží pomoc jako ve vidění, nepodléhá však jakési automatické kontrole. EGW o tom píše:

"Při sepisování svých vidění jsem právě tak závislá na Duchu Božím, jako když je přijímám. Používám však vlastních slov a jimi líčím, co jsem viděla. Ovšem slova, která mi anděl řekne, uvádím vždy doslova a v uvozovkách." RH 8.10.1867,260

Současně uvádíme její výrok z roku 1860:

"Chci-li nějaké vidění vyličit nebo vypsát, jsem právě tak závislá na Duchu Božím, jako když vidění mám. Nemohu se upamatovat na to, co mi bylo ukázáno, pokud mi to Pán nepřipomene ve chvíli, když si přeje, abych vidění vyprávěla nebo vypsala." 2SG 293.

Jakmile s.Whiteová poselství přijala, musila je sdělovat jiným. Někdy je vyřídila ústně, jindy v člancích a knihách. Někdy se to týkalo zkušenosti jednotlivce, několika spolupracovníků anebo církve v celku. Často bylo naučení nejprve předloženo ústně a později bylo napsáno. Byl to nesmírný úkol.

"Když vidění pomine, nepamatuji si najednou vše, co jsem viděla. Teprve

jakmile začnu psát, vše se mi objasní, vidím vše znovu jako ve vidění a mohu klidně psát. Někdy Pán přede mnou ukryje vše, co jsem viděla a nemohu si na to vzpomenout. Jakmile však přijdu k lidem, jichž se vidění týká, připomene se mi jasně to, co jsem viděla." 2SG 292.293

Práce s. Whiteové byla velmi úmorná. Cítila nesmírnou odpovědnost za ty, jimž bylo poselství věnováno; mluvila a modlila se s nimi a prosila je, aby se zařídili podle Boží rady. Psala celé hodiny, často za nejnepříznivějších okolností. Přinášet poselství napomenutí a pokárání nebylo příjemným úkolem a jednou napsala: "Nedělala bych tuto nevděčnou práci, kdybych věděla, že by mě Pán omluvil." Letter 59 1895

Někdy s. Whiteová neposlala poselství přímo tomu, kdo byl v bludu, ale vložila je do rukou třetí osoby, která to měla předat. Ona věděla, že když někdo má nesnáze, nepřijímá lehko pokárání a může mít o věci nesprávný dojem. Proto často poslala nějakého věrného přítele, který by s dotyčným pohovořil a pomodlil se s ním a pomohl mu kritickou chvílí překonat.

S. Whiteová konala své dílo sedmdesát let. Ale ono žije dál ve 37 vytištěných svazcích, ve více než dvou tisících člancích, které vyšly v církevních časopisech a v jejich rukopisech. To vše vydává svědectví, ač ona již odpočívá.

- - o o o - -

5. Uveřejnění poselství

Janovi bylo řečeno: "Napiš to, co jsi viděl." Většina prorockých poselství týkala se místní situace, jednotlivců, nebo skupiny lidí, avšak Janovo poselství mělo sloužit zástupcům lidí v celých dalších generacích. Bůh přikázal; aby zaznamenal to, co mu bylo zjeveno, aby ti, kteří by to četli, získali osvícení, vedení a požehnání.

Podobný příkaz obdržela i s. Whiteová: "Napiš, napiš vše, co ti bylo zjeveno." RR 14.6.1906, 8. Poselství, jež Bůh posílal církvi ostatků, měla být zaznamenána pro ty, kteří ji nikdy nemohli slyšet.

První tištěnou správou ze spisů EGW je dopis který 20.12.1845 napsala Enochu Jacobsovi z Cincinnati, Ohio. Byl to vydavatel tehdejšího adventního časopisu Dennice. Obsahem celého dopisu bylo její prvé vidění, kterým chtěla víru E. Jakobse posílit, že Bůh vede adventní hnutí. Podruhé bylo v časopise ze dne 14. března 1846 uveřejněno jiné důležité vidění.

Bratr White a H.S. Curney přetiskli tyto dopisy na velké archy (asi 30 krát 43 cm) a rozšířili je mezi zájemci. Označili to: "Rozptýleným ostatkům." To byl začátek. Jiná vidění byla uveřejněna v pozdějších letech v člancích a na arších.

V létě 1851 byly tyto počáteční zprávy shrnuty v traktátu o 64 stránkách pod názvem: "Přehled křesťanské zkušenosti a vidění EGW." Roku 1854 byl vydán dodatek o 48 stránkách. Obě tyto věci tvoří první část dnešních Zkušeností a vidění.

13. a 14. března 1858 navštívili manželé Whiteovi shromáždění v L.G. V neděli odpoledne (14.) měl br. White pohřeb ve školní budově, kde se konala sobotní shromáždění. Po proslovu svého manžela pocítila s. Whiteová, že musí říci několik slov a povstala. Promluvila o 2. příchodu Pana Ježíše, o vzkříšení a o křesťanské naději a pak se odmlčela. Všichni se na ni upřeně dívali a dychtivě čekali na další slova. Jaké nastalo překvapení, když zvolala: "Sláva Bohu!" "Sláva Bohu!" Potom umkla. Měla vidění. Shromáždění, jež se ve velkém počtu v místnosti tísnilo, takřka nedýchalo; všichni čekali a naslouchali. Zapomněli, že jsou na pohřbu. S. Whiteová chvílemi chodila po místnosti a sem a tam řekla něco z toho, co jí bylo ve vidění ukázáno.

V tomto vidění viděla výjevy z velkého sporu mezi mocnostmi spravedlnosti a mocnostmi zla od vzniku hříchu až do jeho konečného vyhlazení. Viděla adventní hnutí, jakož i budoucí závěrečné scény boje, útisk světitelů soboty, který vyvrcholí výnosem smrti, druhý příchod Kristův a vysvobození svatých. Viděla odměnu věrných, i konečné zničení hříchu a velkého odpůrce. Dostala příkaz, aby vypsala vše, co viděla. Současně jí bylo řečeno, že bude mít boj s mocnostmi temna, neboť satan se všemožně vynasnaží, aby její dílo zmařil. Dostalo se jí však ujištění, že andělé ji v tomto zápase neopustí.

Cestou domu hovořili manželé Whiteovi o této odpolední zkušenosti. Sestra Whiteová vyprávěla svému muži, co jí bylo zjeveno a přikázáno. Rozhodli se, že započne hned psát, a že to vydá kníže. Cestou se zastavili v J. Zde s. Whiteová rozprávěla se starou přítelkyní s. Palmerovou a při tom ji ranila mrtvice tak, že ohrozila její život.

Záhy se však mohla vrátit domů. Ačkoli jí nebylo dobře, pustila se hned do psaní. Jakmile byl rukopis hotov, dali jej v adventním nakladatelství (RH) vytisknout. Koncem léta r. 1858 vyšla z tisku knížka o 219 stránkách, nazvaná Duchovní dary - Velký spor mezi Kristem a jeho anděly a mezi satanem a jeho anděly - největší to kniha, kterou do té doby adventisté s. d. kromě zpěvníku vydali.

V době, kdy vyšel tento malý svazek, bylo s. Whiteové ve vidění ukázáno, že velký nepřítel díla satan sám ji chtěl tehdy u Palmerů připravit o život. Umínil si, že ona nikdy nebude moci sepsat to, co jí bylo ukázáno a jeho minulé zkušenosti, o jeho špatnosti a podvodech i plánech a o hrozných následcích jeho díla.

Postupem let počet věřících vzrostl a malé vydání Velkého sporu se vyprodalo. S. Whitová začala uvažovat o tom, že podrobněji vypíše události velkého sporu a pracovala na jeho provedení 15 roků. Tato série měla čtyři svazky, nazvané Duch prorocký, a první díl vyšel r. 1870. R. 1884 byla série hotová.

Když vyšel poslední svazek Sporů, bylo zřejmé, že tato kniha je vhodná pro kolportáž. Nové vydání mělo 22 vyobrazení a vyšlo pod názvem Velký spor věků. Tato kniha šla tak na odbyt, že musila být ve třech letech vydána desetkrát (celkem 50.000 výtisků).

Ani tato čtyřsvazková série s. Whitové nevyhovovala. Měla další, opakovaná vidění, která jí odhalovala podrobněji jednotlivé úseky Sporů, takže cítila, že jej musí přepsat obsírněji. To se jí posléze zdařilo. Vytvořila 5 svazků Velkého sporu věků a to Velký spor, vydáný r. 1888; Patriarchy a proroky, vydány r. 1890; Touhu věků, vydanou r. 1898; Skutky apoštolů, vydané r. 1911; a proroky a krále, vydané krátce po smrti s. Whiteové r. 1915.

S. Whitová psala vše rukou. Nediktovala, ani nepoužívala psacího stroje. Pracně vše vypisovala, řádek za řádkem, stránku za stránkou. Velmi často psávala ve velmi časných ranních hodinách.

V prvních letech předčítala manželovi to, co napsala. Byla ráda, když ji upozornil na některé gramatické chyby, protože si přála, aby poselství bylo přineseno v dokonale a poutavé formě. Jakmile přišly do oběhu psací stroje, opisovalo se vše, co vyšlo z jejího pera. K této práci byli vybráni pečliví, svědomití literární pomocníci, kteří poctivě opisovali původní rukopisy. Měli opravit gramatické či pravopisné chyby. Neměli však nikdy změnit slova, vyjadřovala-li myšlenku správně; ani nesměli nic připsávat.

S. Whitová napsala o těchto svých pomocnících:

"Dokud žil můj muž, byl mým pomocníkem a rádcem při šíření poselství, jež mi byla dána. Velmi mnoho jsme cestovali. Někdy se mi dostalo světla v noci, jindy ve dne před velkým shromážděním. Naučení, jež jsem ve vidění

obdržela, vypisovala jsem věrně podle času a síly k práci. Potom jsme vše společně prozkoumali; manžel opravil gramatické chyby a vynechal zbytečná opakování. Potom to bylo pozorně přepsáno pro adresáty, nebo do tisku.

Dílo rostlo, takže mi jiní pomáhali v přípravě materiálu pro tisk. Po smrti mého muže připojili se ke mně věrní pomocníci, kteří neúnavně svědectví opisovali články pro veřejnost. Není však pravda, že by někteří z mých pomocníků směl něco připsat anebo měnit význam poselství, která píši." (Psaní a rozesílání Svědectví pro církev, 4.)

Před odesláním článků S. Whitová vše znovu pečlivě pročítala a podepsala. Tak byla odpovědná za vše, co pod jejím jménem vyšlo. Kdyby si byla měla dělat korekturu sama, nebyla by mohla všechnu práci zdolat. Cítila vážnou odpovědnost za poselství s nebe a psala často tak rychle, jak jen pero psalo. Podávala tak lidskou řečí to, co jí bylo zjeveno a někdy nedbala tolik na mechanickou správnost slov na náčrtu jako jindy.

Vše nebylo psáno stejným způsobem. Počáteční knihy byly psány po kapitolách. V pozdějších letech často čerpala z toho, co již napsala. Když ku př. chystala vydání Touhy věků, žádala, aby jí přinesli vše, co napsala o životě Pána Ježíše. Vyšlo to v Duchu proroctví, ve 2. a 3. svazku Svědectví a v mnoha článcích v RH, ve Zmámeních času, v časopise pro mládež a v četných rukopisech. Materiál byl uspořádán podle sledu události a předložen S. Whitové, aby mohla použít to, co již dříve o žádaném předmětu napsala. Za pomoci tohoto materiálu pečlivě celý děj a skladala a přidávala místy jen něco málo, jindy napsala celé nové kapitoly. Při psaní tohoto svazku, byly jí jednotlivé výjevy znovu a znovu v duchu předvedeny. Proto mohla vše vylíčit tak živě.

Známostí serií knih z pera EGW jsou Svědectví pro církev. Těchto devět knih se skládá z naučení, určených pro adventisty s.d. R. 1855 byl vydán první malý 16 ti stránkový traktát, obsahující různá svědectví, týkající se tehdejších potřeb. Tato série vycházela 65 roků a skládá se z mnoha spisů, která pojímají takřka pět tisíc stran.

Jakmile byla tato poselství vydána tiskem pro širší potřebu, velmi se S. Whitové ulevilo. Nemusila již ústně či písemně svědomitě opakovat naučení pro církev a nemusila je již do nekonečna opisovat. První traktát ze svědectví byl rozeslán zdarma, a zájemci přispívali na něj dary. Za několik měsíců vyšel další takový dokument. Od té doby vycházela svědectví mnoho roků v traktátech, které nebyly vždy stejně silné, ale stránkováním na sebe navazovaly. Velká část obsahu měla všeobecný ráz a týkala se křesťanské zkušenosti a povinnosti a poměru církve k závěrečnému boji. Ovšem, některé svědectví měla osobní ráz. O těchto osobních svědectvích S. Whitová píše:

"Jelikož varování a naučení, obsažená ve svědectvích pro jednotlivé případy, platila stejnou měrou pro mnohé, kteří nebyli takto uvedeni jménem, považovala jsem za svou povinnost uveřejnit v zájmu církve i osobní svědectví.... Snad ani nelze přímějším a pádnějším způsobem předložit to, co mi Pán zjevil." 5T 658-9

Poslední, deváté svědectví, bylo vydáno r. 1909. Tato obsáhlá série spisů - přináší naučení, napomenutí, informace a rady - má pro církev ostatků nedozírnou cenu. Uvedené zásady budou lidu Božímu bezpečným vodítkem až do skonání času. V těchto mnohých svazcích S. Whitové můžeme nalézt řešení všech životních problémů. Mladý člověk v nich získá srozumitelnou radu a inspiraci; starší potěšení a jistotu. Obsahují bohatá a dokonalá naučení o rozvoji charakteru a křesťanské zkušenosti. Pravidla a ideály, jež nalézáme v jejím rozsáhlém díle, platí pro všechny lidi, ať jsou kdekoli a v kterékoli době. Jsou nezbytná pro všechny adventní lid, který po vedení na cestě života touží.

Uvádíme roztríděný seznam knih Ducha proročského, abychom měli přehled o tom, jak rozsáhlé rady a informace zde můžeme získat:

- I. Knihy, umožňující lepší službu
 - GW Služebníci evangelia
 - TM Svědectví pro kazatele
 - ChS Křesťanská služba
 - CS Rady o správcovství
 - CSW Pokyny pro dílo sobotní školy
 - CE Kolportér - evangelista
- II. Životopisné díla
 - Křesťanská zkušenost a učení EGW
 - Život a učení EGW
 - LS Životopis s. White v náčrtu
- III. Knihy pro mládež
 - MYP Poselství k mládeži
 - Ježíš, náš Spasitel
- IV. Výchova dětí a vzdělání
 - Ed Výchova
 - CT Rady učitelům, rodičům a žákům
 - FE Základy křesťanské výchovy (vzdělání)
- V. Série Sporů věků
 - PP Patriarchové a proroci
 - PK Proroci a králové
 - DA Touha věků
 - AA Skutky apoštolů
 - GC Velký spor
- VI. Nové vydání staré knihy
 - EW Zkušenosti a vidění
- VII. Zdravotnické knihy
 - ME Ve šlépějích velkého lékaře
 - CD Rady o stravě a o potravinách
 - CH Rady, týkající se zdraví
 - LM Lékařská služba
- VIII. Knihy pro povzbuzení a rozjímání
 - SC Cesta ke Kristu
 - SL Posvěcený život
 - MB Myšlenky s hory blahoslavenství (šťastného života)
 - COL Kristova podobenství
- IX. Svědectví: Svědectví pro církev, svazek I - IX
 - Výběr ze svědectví, svazek I - III
- X. Seznam
 - Index ke spisům s. EGW

- - o o o - -

6. Dílo EGW podrobeno proročké zkoušce

Když roku 1844 s. Whitová prohlásila, že Bůh jí zjevil určité věci, měli její posluchači rozhodnout, je-li její poselství od Boha či nikoli. Tak by měl každý, kdo se dnes připojuje k církvi adventistů s.d., sám ke svému uspokojení posoudit, mluvila-li pravdu či nikoli, když prohlásila, že Bůh si ji rovněž povolal za svoji služebnici. Všichni musíme být připraveni, abychom mohli posoudit tvrzení jiných lidí, kteří hlásají, že jsou Božími mluvčími.

Na závěr své první knihy s. Whitová píše: "Doporučuji vám Slovo Boží za pravidlo víry a života." EW 78. Mnohem později napsala: "Lidé věnují malou pozornost bibli. Proto Pán dal menší světlo, aby vedlo muže a ženy k většímu světlu." CE 37

Krátce řečeno, toto ukazuje, jak si s. Whitová vážila Božího slova a jak chápala souvislost mezi ním a mezi jejími výroky. Kdo si přečte pouze několik odstavců, pozná, že její spisy zvelebují slovo Boží a vedou čtenáře k horlivému studiu Písma. Uspřádají porozumění zásad bible. Vzbuzují větší pochopení pro plán vykoupení, pro dílo Ježíše Krista a pro jeho dnešní službu ve velké nebeské svatyni. Zvelebují Boží zákon, neboť hlásají závaznost všech jeho přikázání a uplatňují jeho vznešené zásady v každodenním životě. Mezi výroky Ducha prorockého a mezi učením bible není rozporu. Tyto spisy obtočí výborně v první velké zkoušce: "K zákonu a svědectví." Iz 8, 20.

Dnes můžeme již pohlédnout zpět na celé století pokroku v adventním díle. Rady Ducha prorockého vedly rozptýlený, bezvýznamný lid před stovkami kroků za krokem do rozličných odvětví díla. Kdykoli uposlechli této rady, mělo dílo Boží požehnání a prospěch. Jestli však neuposlechli rady Boží anebo jí nedbali, zakusili zklamání a nezdar.

Jaký byl život jednotlivců, kteří se zásadně řídili radami Ducha prorockého? Byli jím svedeni? Nikoli. Každý adventista s. d., který se řídil radami Ducha prorockého, byl veden k vyšší úrovni křesťanského života. Stal se lepším člověkem, který požíval úctu a vážnost.

Jaký byl život služebnice Páří? Jaké ovoce se jeví v její zkušenosti? Zkoumáme-li blíže a pečlivě její život, vidíme, že to byla upřímná křesťanka, která se nedala ovlivnit pohanou ani přízní veřejnosti. Zasvětila svůj život dílu Božímu, netoužila nikdy po postavení ani po bohatství. Byla to žena, kterou její sousedé a přátelé znali jako zásadní křesťanku, která se věnovala povznesení lidstva. Ti, kteří znali s. Whitovou osobně, mohli klidně říci: "Poznali jsme podle jejího ovoce, že to je opravdová křesťanka, moudrá a bezpečná vedoucí."

Třetí zkouška, již nutno podrobit dílu proroka, je naplnění proroctví. Jak obstálo dílo s. Whitové v této zkoušce? Stalo se to, co předpovídala, skutečností?

Roku 1848 jí bylo ukázáno, že mají započít s dílem nakladatelství, že se prostředky sejdou a dílo poroste, až bude jako záplava světla, obklopující zeměkouli. Jakub White započal u víře roku 1849 na svůj náklad vydávat malý časopis "Přítomnou pravdu". V několika týdnech dostal tolik peněz, že mohl tisk zaplatit. Toto rychlé naplnění bylo zárukou lepší budoucnosti. Nakladatelské dílo vzrostlo tak, že dnes vydáváme literaturu v 61 nakladatelstvích ve 218 jazycích. (r. 1958) v ceně mnoha a mnoha milionů korun. Toto nakladatelské dílo na celém světě je přesným splněním tohoto počátečního vidění.

Roku 1890 psala s. Whitová o budoucích ničivých událostech, "o nesnázích na všech stranách"; o tom, že "tisíce lodí se potopí na dno mořské". "Loďstvo bude zničeno a miliony lidských životů zahynou" (Poselství 89). Naplnění tohoto proroctví nemusím hledat daleko. Veliká část proroctví s. Whitové mluví o dosud budoucích událostech, avšak splnil se jich již dostatečný počet, takže obstala ve zkoušce: "Když dojde slovo toho proroka, ten prorok znám bývá." Jr 28, 9.

Čtvrtá zkouška, již nutno podrobit dílu s. Whitové, je uvedena v 1J 4, 1. 2.: "Všeliký duch, vyznávající Ježíše Krista přišlého v těle, z Boha jest."

Nejlepší odpovědi na to jsou knihy Touha věků, Myšlenky s horů blahoslavenství a Kristova podobnost. Tato uznávaná mistrovská díla jsou cele

zasvěcena životu, dílu a učení Ježíše Krista. Bylo by nesnadné vyjádřit krásněji a lépe tyto velké pravdy o vtělení, službě a oběti Ježíše Krista.

Tvrzení a dílo s. Whitové můžeme ještě podrobit i méně důležitým zkouškám. Za prvé, poselství, jež přinášela, týkalo se důležitých věcí. To nebyly nápady přelétavé obrazotvornosti. Naopak, její rady a naučení jsou důležité pro každodenní život člověka, pro jeho vztah k Bohu a mají nesmírný vztah k plánu vykoupení.

Zadruhé, její poselství bylo časové a vhodné. Jakmile se vyskytl nějaký problém, obdržela poselství pro jeho řešení. První vidění, jež měla v prosinci 1844 přinesla adventním věřícím jistotu ve chvíli, kdy ji potřebovali. Od té chvíle obdržela vždy vidění v době, kdy jich bylo zapotřebí.

Za třetí, je důležitý postoj, který měla služebnice Boží z hledem svého díla a poselství. Nepochybovala o své zkušenosti. Pokyny, které obdržela, pro jiné, ovlivnily i její jednání, způsob života, myšlení i práci. Nikdy si neosvojovala titul prorokyně, protože mnozí, kteří je vydávali za proroky, nebyli toho hodni. Přesto byla poslem nebes a měla určité poselství.

Za čtvrté, dílo s. Whitové obstojí i ve zkoušce, týkající se vnějších vlivů. Vidění, ani příslušná poselství, nebyla ovlivněna okolnostmi, nebo zprávami, jichž se jí dostalo. Jednou napsala osobě, která se domnívala, že na její poselství měly vliv zprávy jiných lidí: "Myslíš, že lidé naplnili mou mysl předsudky. Je-li tomu tak, nemůže mi být svěřeno dílo Boží." - RH 19.9.1893, 606

Je pozoruhodné, že vedoucí schopnosti s. Whitové neuznávali jen představitelé církve adventistů s.d. nýbrž i světští mužové a ženy. Po její smrti vyšel o ní v tehdejší výnikajícím časopise "Netávislost", pochvalný článek. Autor mluví o tom, jak adventisté s.d. byli přivedeni do rozličných oborů působnosti a dobročinnosti a píše: "Inspirátorkou a vedoucí všeho byla EGW. To je památný záznam a za to si zaslouží řádnou pochvalu. Měla skutečně vidění od Boha a byla opravdu Duchem svatým vedena jako prorokyně. Věřila rozhodně ve svá zjevení. Její život jich byl hoden. Nejevila duchovní pýchu a netoužila po "špinavém zisku". Vedla život a dílo řádné prorokyně, nejznámější v našem národě." 23. srpna 1915.

Před několika lety vracel censor náboženské literatury v Sev. Evropě knihu Výber ze Svědectví a řekl pracovníku Církve adventistů s.d.: "Snážíme se již po léta objevit tajemství síly adventistů s.d. Nyní jsme ji našli ve spisech vaší EGW."

Nelze čekat, že osoba, která zastává tak důležité postavení a přináší poselství pokárání a napomenutí, nebude mít žádné protivenství ze strany jednotlivců a skupin. Duch prorocký byl nerozlučně spjat s církví ostatků a jako takový byl terčem útoků. Podaří-li se arci nepříteli ztrhnout přehradu, kterou kolem tohoto lidu tvoří rady Ducha prorockého, snadněj lid svede. A tak vždy byli lidé, kteří nemilosrdně dotírali na s. Whitovou a popírali její Božské zjevení. Jejich dílo se zakládalo povětšinou na předsudcích, na překroucení skutečností a na vyslovené nepravdě. Takové dílo bylo lze očekávat; ve skutečnosti to s. Whitová sama předpovídala. Již pouhá existence toho byla potvrzením, jejího povolání. Naléhala, aby lidé její dílo pozorně prozkoumali a rozhodli se na základě důkazů. Nesmlouvavě prohlásila:

Buďto Bůh svoji církev učí, kárá její hříchy a posiluje její víru nebo nikoli. Toto dílo je buďto z Boha nebo nikoli. Bůh nikdy nepracuje ve spolku se satanem. Mé dílo ... má buď pečeť Boží anebo pečeť nepřitele. Zde nemůže být nic polovičatého. Svědectví jsou buď z Ducha Božího anebo z ďábla." 5T 671

Ale jedinci, kteří tvrdili, že dílo s. Whitové je ze satana, byli v nesnázích. Nemohli totiž poukázat na žádné zlé ovoce; uznávali, že strom se pozná po ovoci. Nejedena musil doznat, že toto ovoce je dobré. Jeden muž, který se celý svůj život protivil dílu adv. s. d. a zvláště Duchu prorockému, uvažoval rozumně o všech faktech, a musil prohlásit: "Paní Whitová byla hodná žena. Bojovali jsme proti dobré ženě a proti dobrému dílu." Jiný, který v pozdějších letech psal proti učení adventistů s. d. a proti s. Whitové, stál na pohřbu u její otevřené rakve a se slzami v očích prohlásil: "odešla dobrá žena."

Muž, který se na začátku odvrátil od poselství Ducha prorockého a posléze i od učení, jež přináší adventisté s. d., prohlásil ve svém stáří: "Skutečnost je tvrdá; ale je už taková, že ti, kteří se tomuto dílu protivili, přišli na mizinu, kdežto ti, kteří je milovali, získali - jsou lepší, posvěcenější, Bohu podobnější... Každý poctivý člověk musí uznat, že Bůh je s nimi, ale proti nám." (Uvedl Artur White v pojednání: Prorocký dar v činnosti, 18.)

Je nesmírně důležité, aby lidé přijali poselství nebes, jež jim je sesíláno a aby se řídili jeho radami. Apoštol Petr píše: "Mámet zajisté přepevnou řeč prorockou, kteréžto že šetříte, dobře činíte, až by se den rozednil." 2Pt 1, 19. Posílá-li Pán svému lidu naučení, sleduje tím určitý cíl; ale kdo tímto naučením pohrdá, ohroží svou duši. Kdo se však řídí tím, co poznal jako správné, okusí radost a klid.

Při čtení Ducha prorockého je záhodno postupovat právě tak jako při čtení bible: studovat o daném předmětu veškeré dané rady. Sloučíme-li rozličné rady, dané za různých okolností, vytvoří nám ucelený obraz a jednotlivé výroky se vyrovnají nebo doplní. Někteří lidé vyjmou ze Slova Božího jednotlivou větu či nesouvislé verše a vzbuzují tím zdání, že bible učí něco jiného (než jak tomu je ve skutečnosti). Tak lze i ze spisů Ducha prorockého vyrvat ze souvislosti větu nebo odstavec a tvrdit, že s. Whitová doporučuje něco, čemu ve skutečnosti neučí.

Zabýváme-li se studiem Ducha prorockého, zvláště spisy, které mluví o úrovni, o chování se o praktickém životě, bude dobře, zamyslíme-li se nad zásadami, které tyto rady vlastně vytvořily. Zásada se nemění, ale okolnosti a poměry mohou mít někdy vliv na uplatnění této zásady. Proč zdůrazňuje ten či onen způsob jednání? Proč zapovídá určité věci? Jakmile si zodpovíme takové otázky, objevíme hlavní důvody a poznáme, že rady Ducha prorockého nejsou neustupným zákazem. Naopak, jsou vzácným vodítkem právě v dnešní rozmanité době.

Nesmíme nikdy zapomenout, že spisy Ducha prorockého nenahrazují bibli. Byly dány proto, aby se zásady Slova Božího lépe uplatnily v dnešní každodenní zkušenosti. S. Whitová napsala o souvislosti mezi Duchem prorockým a mezi bibli:

"Slovo Boží může osvětit i nejtemnější mysl a může mu porozumět každý, kdo skutečně chce. Přesto však mnozí žijí v přímém rozporu s jeho nejjasnějším učením, ač tvrdí, že Slovo Boží zkoumají. Bůh chtěl, aby mužové a ženy byli bez výmluvy, i dává jasné a vyhraněné svědectví. Toto má lidi vést zpět k slovu, kterým se doposud neřídí. Slovo Boží obsahuje dostatek všeobecných pravidel správných životních zvyků a všeobecná i osobní Svědectví mají upoutat jejich pozornost zvláště na tyto zásady." 5T 663/4

"Tento Duch nebyl - a nemůže být nikdy - dán místo Bible; neboť Písmo jasně praví, že Slovo Boží je měřítkem pro posouzení každého učení a všech zkušeností." GC VII

Věru, je těžko odhadnout, jak tryalou hodnotu má Duch prorocký pro adventisty s. d. Jedině tehdy, když pečlivě uvážíme, jak přesně byla tato cír-

kev vedena a jak byla uchráněna před falešnými učenímí, domyslíme si jeho velkou cenu. Pomyslíme-li, s jakou nejistotou a s jakými předtuchami by tento lid hleděl do budoucna, nebýt jasného vyličení plnicích se události, vidíme, co tento dar pro církev znamená. Připravuje po celá léta lid vstříc Pánu a bude konat toto dílo až do skonání. Připomeňme si tedy slova Joza- fatova: "Věřte v Hospodina, Boha svého a stane se vám věrně; věřte prorokům jeho, a šťastně se vám povede." 2Pa 20, 20.

- - o o o - -

7. EGW doma a při práci

Tím, že s. Whitová byla povolána za služebnici Páně, nepřestala se zají- mat o své všední zájmy a povinnosti matky v rodině, dobré sousedky a občan- ky. Kdo by byl v roce 1859 navštívil domov Whitových v Battle Creek, za- stihl by s. Whitovou ve věku 31 let; Jakuba Whitea ve věku 38 let a jejich tři chlapce - ve věku pět, deset a dvanáct let. Bydleli na okraji města ve vlastním prostém dřevěném domku. Nábytek byl jednoduchý, ale pevný. Svítili- li svíčkami. Vodu si nosili z blízké obecní studny. Měly slušný kus pozem- ku, který na jedné straně hraničil s lesem. Měli též velkou zahradu, jednu krávu a koně. Mnozí sousedé byli adventisté.

Whiteovi mívali často hosty. Jelikož poskytovali přístřeší mnoha li- dem a byli sami často na cestách, musili si opatřit spolehlivou hospodyní. Ale s. Whiteová se proto nevyhýbala svým domácím povinnostem. Ve volných chvílích šla na sebe a na děti, vařila a prala. Za pěkných jarních dnů a letních dnů šla s dětmi na procházku do lesa anebo pracovala na zahradě, pěstovala zeleninu, ovoce a květiny. Vyměňovala si sazenice s blízkými i dalšími sousedy.

S. Whiteová nikdy nezapomínala na potřeby svých sousedů. Často nosila jídlo do chudých rodin. Pečovala rovněž o mnohé nemocné. Pak zde byly ješ- tě nákupy ve městě. S. Whiteová nakupovala pečlivě. Vyznala se dobře v kva- litě a cenách šatstva, potravin a potřeb pro domácnost. Nakupovala tak ro- zumně, že sousedky byly šťastny, když ji mohly získat, aby šla s nimi na ná- kup. Její sousedský zájem a vlídnost byly cenným přínosem pro celou obec.

V té době nebyla s. Whiteová zdravá. Některé dny velmi trpěla, ale dů- věřovala Pánu a zachovala si radostnou náladu. Takřka každý den trochu psala. Někdy psávala doma, jindy šla do kanceláře nakladatelství Review a. Herald, vzdálené asi 6-8 bloků a psala tam.

Potom musila též konat cesty do blízkých i vzdálených sborů. Někdy cestovala s manželem vlakem, ale často na saních anebo v kočáře za bouří, v zimě a v horku, časně z rána i pozdě v noci. Dílo Boží musilo jít, vpřed. Na těchto cestách měli manželé Whiteovi mnoho proslovů, obvykle na každém shromáždění současně. Br. White zahájil shromáždění a měl proslov, pak zavo- lal s. Whiteovou, která přinášela vroucí napomenutí a rady. V těchto počát- cích nebylo mnoho posluchačů. Shromáždění se konala v soukromých domech, ve školách, aneb bylo-li někde dílo dobře zakořeněno, i v nocé adventní modlitebně.

Vidění, jež s. Whiteová obdržela, přinášela často rady a naučení, jež jí osobně velmi pomáhaly. To platí zvláště o vidění z r. 1863, jež upozorňova- lo na důležitost správné životosprávy. V rodině Whiteových okamžitě zave- dli zdravější stravu, která přispěla všem k lepšímu zdraví. Zvláště s. Whi- teová poznala, že to, co se tehdy nazývalo "zdravotní reformou", přinášelo zlepšení zdraví, jasnou mysl a více síly. Ve středním věku přímo kypěla zdravím. Přišlo jí to velmi vhod, neboť mnoho psala, mluvila a cestovala.

Ačkoli dílo vyžadovalo neúnavnou práci, manželé Whiteovi uznávali potřebu zotavení, změny zaměstnání a prostředí. Nejen že poukazovala na tuto skutečnost ve svědectvích pro církev v počátečních dnech, ale sami se podle možnosti dopřáli občas chvíli oddechu. Tak byli na začátku několikrát na dovolené v horách v Kolorádu.

Roku 1872 trávili prázdniny v horách a tábořili blízko mlýna, na němž hospodařil jejich synovec. Bydleli zde ve stanech a žili velmi prostě. Jídlo si přinesli s sebou a tuto stravu doplňovali lesními plodinami. Kochali se krásami přírody a pozorovali tekoucí potok, mohutné stromy a překrásný západ slunce. Uvádíme několik slov s. Whiteové, jimiž líčí dojmy z takového hezkého výletu:

"Máme zde v horách přednost vidět nejbohatší a nejslavnější západ slunce, jaký jsme kdy viděli. Nádherný obraz zapadajícího slunce, jež velký Umělec kouzlí na pohyblivém, měnivém plátnu nebes, vzbuzuje v našich srdcích lásku a nejhlubší úctu k Bohu. Uchvatná záplava barvy zlaté, stříbrné, purpurové a nachové jako by k nám promlouvala o kouzelné kráse uvnitř v nebesích. Často stojíme jako očarováni před touto nepřekonatelnou krásou přírody a uvažujeme o kráse nebes, o níž máme nejasné představy; opakuje si tiše: "Co oko nevidělo, ucho neslyšelo a na srdce lidské nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kteří Ho milují." (EGW v časopise Zjelení zdraví, 1873)

Ani na těchto prázdninových výletech nepřehlíželi drobné příležitosti, aby mohli promluvit vhodné slovo a vykonat misijní práci. Půjčovali knihy pracovníkům ve mlýně a dychtivě čekali jaký způsobí ohlas. 27. července 1872 ráno četli pod stromy. Odpoledne šla s. Whiteová se svým synem, s paní H. a se svou neteří na procházku. Pak si sedli pod velký, košatý strom a s. Whiteová jim četla z Velkého sporu. Při čtení si všimla, jak to působí na její neteř, která nebyla adventistkou s.d. "Marie jevila velký zájem", poznamenává. "Jsme šťastni, že tak pozorně naslouchala.... Doufáme, že pozná a přijme pravdu." (EGW - Doník, 27.7.1872.)

S. Whiteová byla dobrou přítelkyní mladých lidí. Zнала jejich problémy, jež doléhaly na její syny a na mladé lidi, které si manželé Whiteovi vzali do svého domu a pomáhali jim získat vzdělání. Poznávala zájmy mládeže, které se otvíral celý svět a byla zarmoucená, když někdo z nich začal žít životem, který je újmou křesťanské zkušenosti. Místo zhoubné zábavy doporučovala nevinnou rekreaci. Jednou napsala: "Touhu po zábavě nesmíme potlačovat a násilně tlumit, ale musíme ji důmyslně ovládat a řídit. Mládež nemůže být tak usedlá a vážná jako starší, dítě tak rozvážné jako otec. Zavrhneme hříšné zábavy, ale rodiče, učitelé a strážcové mládeže mají se místo toho postarat o nevinné pobavení, jež nebude na škodu mravům." RH 9.12. 1884, 769.

Viděla a poukazovala na nebezpečí toho, co by vedlo k sobectví, byla však potěšena, byly-li mládeži dopřány zajímavé chvíle volna, o nichž bylo možno říci, že se nedělalo a nemluvalo nic, co by musilo tížit svědomí.

Když roku 1881 zemřel Br. White, musila s. Whiteová pokračovat v práci bez jeho pomoci a povzbuzení. Ani v té době nedopustila, aby její zármutek vrhal stín na ostatní. Rozhodla se, že bude radostná a že ponese své břímě sama. Jednou se tázala: "Vidíte, že bych někdy byla zamračená, zoufala anebo že bych reptala?" Pak odpověděla: "Mám víru, která mi to zapovídá.... Nedostatek pravého náboženství způsobuje zasmušilost, malomyslnost a smutek." MS 1, 1867.

Její životní filozofie odráží se v těchto řádcích:

"Nedopusťte, aby vám trampoty a starosti všedního života způsobily mrzutou náladu a abyste se musili mračit, protože vždy budete mít něco, co

by vás mohlo znepokojoval. Život je takový, jak si ho vytvoříme a najdeme to, co hledáme. Hledáme-li smutek a trampoty, zveličujeme-li drobné nesnáze, najdeme jich dost, abychom měli o čem přemýšlet a mluvit. Hledíme-li však na radostnou stránku života, nalezneme dost, z čeho se můžeme radovat a být šťastni. Rozdáváme-li úsměv, budeme ho i sklízet; pronášíme-li příjemná, laskavá slova, vrátí se opět k nám.

Chodí-li křesťané se zasmušilou tváří a mají-li sklíčenou náladu, jako by se domnívali, že jsou zcela opuštěni, šíří špatný dojem o náboženství. Někteří lidé si myslí, že veselá mysl se neshoduje s důstojnou křesťanskou povahou; ale to je omyl. V nebesích je samá radost; a naplníme-li své srdce radostí nebes a podle možnosti to vyjádříme i svými slovy a chováním, budeme se našemu nebeskému Otci líbit víc, než kdybychom byli zasmušilí a smutní. Povinností každého člověka je, aby pěstoval radostnou náladu a ne-
bloubal stále o zármútku a nesnázích." ST 12.2.1885.

Psala za rozličných okolností: za jízdy nákladním a osobním vlakem, na palubě lodi, u lidí, kde nocovala a na společných shromážděních. Někteří nejkrásnější výroky napsala s. Whiteová v době, kdy ji sužovala tělesná bolest a kdy pro utrpení takřka ani nespala. Když byla v Australii musila několik měsíců ležet, ale svou práci neopustila.

Své poselství nešířila pouze dopisy, jež psala a v člancích a knihách, které připravovala pro tisk. Mluvila na velkých i malých shromážděních adventistů s.d. Byla čestným a oblíbeným mluvčím na zasedáních Generální konference. Rok co rok chodila s jednoho táborového shromáždění na druhé a rozvíjela svou činnost. Počet posluchačů býval koncem týdne velký. Často mluvila k šesti sedmi i osmi tisícům lidí. Největší shromáždění, ke kterému mluvila, čítalo 14.000 lidí; bylo to r. 1876 v Grovelandu, Mass. Když mluvila k tomuto početnému shromáždění, byla hlasově v dobré kondici, mluvila zřetelně a lidé jí klidně rozuměli. Byla rovněž oblíbena u hnutí střidmosti nejen v Americe, nýbrž i v Evropě a Australii. S. Whiteová mluvila k vězňům ve státním vězení v Oreganu, k výletníkům v okolních městečkách, k zestaralým vojákům v domě výsloužilců a často stávala i na kazatelně různých církví ve svém sousedství.

V pozdějších letech žila ve svém domě v "Elmshaven", který byl poblíž malého města v Sev, Kalifornii, ve Sv. Heleně. Nedaleko odtud bylo i sanatorium stejného názvu. Její dům byl dobře stavěný. Vybavení bylo pohodlně, ale prosté. Kolem domu byla ovocná zahrada, vinice, zahrada a louka. V domácnosti s. Whiteové žilo i několik pomocnic; měla rovněž často hosty. Hostitelka nebyla nevlídná, cizí anebo zvědavá. Uměla se srdečně zasmát. V její přítomnosti se každý cítil dobře.

S. Whiteová chodila záhy spát a často začínala pracovat již ve dvě či ve tři hodiny ráno. Rodina zahajovala den v obvyklou dobu; nejprve měli pobožnost a snídani. Dopoledne s. Whiteová psala a přijímala návštěvníky. Ostatní členové rodiny se zabývali prací kolem domu či v kanceláři. Ve volných chvílích si vyšla ke květinám anebo i do stáje. Měla zájem o dobytčiny, a zdárný rozvoj hospodářství, o dobytek na pastvě a o vše, co se dělo. Pokrm byl připravován pečlivě a chutně a bylo ho dostatek. S. Whiteová nikdy nedoporučovala ani nejedla nedostatečnou či hubenou stravu. Poukazyvala sice jasně na škodlivost některých pokrmů, ale proto nezašla v otázce stravy do extrémů. Používala v domácnosti to, co jí zahrada a hospodářství vynášely - zeleninu, ovoce, ořechy, obilí, mléko, smetanu a vejce. Avšak na stůl nepřicházelo maso, ruský čaj ani káva. Užívali více smetany než másla, někdy se při vaření uplatnil kousek másla. Často se stávalo, že ti, kteří přišli do její domácnosti, přibyli na váze, protože prostá, ale zdravá a vhodná strava byla výživná a chutná.

Za pěkného počasí si s. Whiteová vyjela v kočáře na projížďku. Často věnovala tomuto zotavení asi 2 hodiny času. Přitom se zastavila u lidí v údolí a nevadilo jí, že je třeba nezná. Pohovořila si hezky s paní domu, povzbudila ji v jejích mnohých povinnostech, poukázala jí na Spasitele a případně jim při odchodu nechala nějakou užitečnou literaturu. Pro tuto sousedskou laskavost vzpomínali obyvatelé nepského údolí - mnozí z nich pocházeli z Francie a Itálie - na S. Whiteovou jako na "malou, starou dámu, která vždy hovořila s takovou láskou o Ježíši."

V této době, kdy s. Whiteová byla by mohla rozmnožit svůj majetek, neměla víc peněz, než kolik bylo zapotřebí k udržení jejího díla a domova. Její první zájmy platily dílu Božímu. Byla přesvědčena, že peníze, které jí přišly do rukou, náleží Pánu. Proto udělovala štědře ze svých prostředků pro potřeby chudých a stísněných, na výstavbu modliteben, škol a sanatorií a na vzdělání hodných mladých lidí. Neměla tudíž ke konci života žádné bohatství. Její poklad byl v nebesích. Žila ctnostně a snažila se uplatňovat při sobě naučení, jež jí byla pro lid dána. Byla známá jako věrná adventistka s. d., ochotná sousedka a věrná přítelkyně.

Přišla chvíle, kdy pokročilé stáří donutilo s. Whiteovou, aby odložila neúnavné pero. Záhy její rty zmlkly a ubrala se k odpočinku. Ale poselství žije dál. Její knihy vycházejí dál a přinášejí lidu v trvalé formě to, co jim má pomoci v každodenním životě a v přípravě na příchod Páně. Napsala: "Bude-li můj život zachován či nikoli, mé spisy budou stále mluvit a jejich dílo půjde vpřed až do skonání dnů." (Sepisování a rozesílání Svědectví pro církev, 13.14.)

Je to pravda. Spisy žijí i dnes. Dílo pokračuje pomocí tisku, šíří se a vzrůstá, a nebeské poselství mluví dnes k srdcím lidským nejen v této zemi, nýbrž ve všech vedoucích zemích světa. Některé její knihy jsou vydány v mnoha jazycích: Cesta ke Kristu, takřka v šedesáti jazycích; Velký spor takřka ve třiceti; jiné ve 12 či patnácti jazycích.

Před smrtí jmenovala s. Whiteová pět zkušených mužů, jimž svěřila šíření jejich spisů v angličtině a v cizích řečech, jakož i své rukopisy a jiné doklady. Tak vznikl výbor pro vydávání spisů EGW, který je od té doby po celá léta v činnosti. Dnes se tento výbor "Publikace EGW, má své sídlo v budově Generální konference a tvoří nerozlučnou součást díla církve adventistů sedmého dne.

Mládeži se možná zdá, že dílo s. Whiteové se týká pouze sborové organizace a kázně, misijních polí a hlásání druhého příchodu, výstavby budov či výkladu Písma a nikoli toho, co mládež zvláště zajímá. Je však pravdou, že věnovala mnoho času a úsilí praktické stránce života a radám. Tak tomu bylo zvláště v prvních desetiletích církve.

Přicházela do styku s nesčetnými osobními problémy, měla sama na starosti rodinu a za svůj dlouhý život viděla, jaké výsledky přináší uposlechnutí či zamítnutí její rady; tím se nesmírně naučila lidi chápat, uplatňovala vlídnou kázeň a uměla výborně poradit. V jejích spisech jsou poklady moudrosti, které sice nebyly vždy určeny mládeži, ale týkají se jejich problémů a usnadňují jejich řešení. Některá naučení byla připravena zvláště pro mladé lidi. Vybrali jsme z jejího bohatého materiálu to, co má velkou vnitřní hodnotu. Tuto hodnotu pozná jedině ten, kdo jde jasně vyznačenou cestou.

O d a í l II.

C O J E D Ů L Ě Ž I T Ě P R O V Z D Ě L A N Ě H O Č L O V Ě K A ===== (Podstatné kulturní hodnoty)

C í l : Chceme poznat základní vztahy důležitých kulturních hodnot a jejich důležitost ve vzájemných lidských vztazích a v osobním růstu povahy Kristovy.

- - o o o - -

8. Charakter a osobnost

Ú v o d :

Každý člověk se podstatně liší od všech jiných lidí na světě. Má svoji osobnost - může samostatně myslet a jednat. Záleží na něm, čeho těmito schopnostmi dosáhne. Má hodnoty jednak zděděné, jednak získané. Způsob, jakým rozvine a uplatní svou osobnost, rozhodne o jeho životním úspěchu.

"Osobnost není věc náhody. Musí se budovat postupně, tak jako se staví velký pomník, kámen za kamenem. Žádná zkušenost není bezvýznamná. Ve vytváření osobnosti se uplatní každý čin, každá myšlenka, každické přání, tak jako každý kousek zdiva přispívá ke konečnému složení a pevnosti stavby." (M. Shellew, Jak rozvineš svou osobnost, 18.)

Uvažujeme současně o osobnosti a o charakteru. Je mezi nimi podstatný rozdíl a přece je nelze dobře rozloučit. Charakter má značný vliv na osobnost. Víme, že člověk může mít osobnost, ale nemusí mít současně vzornou povahu. A vždy tomu nemusí být tak, aby každý charakterní člověk měl i přitvrděnou osobnost. Ale součení obou je ideálem, k němuž máme spět. Člověk, který má pevný charakter a příjemnou osobnost, má dva největší poklady.

"Charakter je to, čím člověk je; osobnost je to, co vidí lidé; ale to, čím člověk je a co vidí lidé, bývá obvykle totéž. Často myslíme, že charakter se týká pouze mravů. Mravy bez sporu patří k povaze člověka, ale jsou zde ještě jiní činitelé.... Charakter je souhrn všech vlastností myslí, těla, srdce a ducha člověka. Osobnost je souhrn těch vlastností, jež ostatní na něm vidí anebo cítí." (Sarett a Foster, Základní pravidla řeči, 20.)

A. C h a r a k t e r

1. Jak důležitá je povaha?

"Prává výchova nepřehlíží hodnotu vědeckých znalostí nebo literárních poznatků; ocenuje však více sílu než informace; více dobrotu než sílu; charakter víc než rozumové schopnosti. Svět nepotřebuje tolik lidí s rozsáhlými rozumovými schopnostmi jako lidi ušlechtilých povah. Potřebuje lidi, kteří usměrnují nadání pevnými zásadami...."

Rozvoj charakteru je nejdůležitějším úkolem, jaký byl kdy lidem svěřen; a nikdy nebylo tak důležité zkoumat pečlivě tuto věc jako dnes. Žádné dřívější pokolení nebylo postaveno před tak důležité otázky; Nikdy dříve nedotírala na mladé muže a ženy tak veliká nebezpečí jako dnes." Ed 225

2. Z kterých dvou hodnot se skládá?

"Mladí mužové a ženy mají si vážit dobrého charakteru víc než zlata, stříbra nebo majetku. Na něj nemá vliv panika a ztráta a přinese bohaté úroky, až bude smeteno všechno bohatství světa. Mládež musí mít vyšší, ušlechtlejší názor o ceně křesťanského charakteru. Hřích zaslepuje oči...."

Síla charakteru se skládá ze dvou věcí - ze síly vůle a ze síly sebeovládání. Nejedna mladý člověk zaměňuje silnou, neovládanou vášň za silný charakter, ale pravdou je, že ten, kdo je ovládán svými vášněmi, je slaboch." 4T 656,1.

3. V jakém vztahu je ke Kristovu životu a k jeho ostrihání přikázání?

"Pravý základ a vzor rozvoje povahy je v každé době a v každé zemi stejný. Jediným bezpečným základem a jediným zaručeným vodítkem je Boží zákon: "Milovat budeš Pána Boha svého celým srdcem svým... a bližního svého jako sebe samého." Tato zásada se projevovala v povaze a v životě našeho Spasitele." Ed 228.229

"Bůh vyžaduje od svých dítek dokonalost. Jeho zákon vyjadřuje jeho povahu a je měřítkem všech lidských povah. Tato vznešená úroveň je předložena všem, aby nikdo nebyl na pochybách, jaký lid přijme Bůh do svého království. Život Ježíšův na zemi byl dokonalým prožitím Božího zákona; budou-li mít ti, kteří se vydávají za dítky Boží, Ježíšovou povahou, budou poslušní Božích přikázání." COL 315

4. Podle čeho jej Bůh oceňuje?

"Bůh nehodnotí lidi podle bohatství, vzdělání nebo postavení. Oceňuje je podle čistoty pohnutek a krásy charakteru. Hledí na to, kolik mají z Jeho Ducha a nakolik se Mu svým životem podobají. Kdo chce být veliký v království Božím, musí být jako malé dítě: pokorný a prostý u víře, čistý v lásce." MH 477/8

B. R o z v o j c h a r a k t e r u

5. Proč si nikdo nesmí myslet, že charakter nelze zdokonalit?

"Nikdo neříkej: Nemohu napravit své povahové kázy. Dojdeš-li k tomuto rozhodnutí, zaručeně nezískáš život věčný. Ta nemožnost je závislá na tvé vůli. Nechceš-li, nemůžeš být vítězem. Pravou nesnáz působí zkažené, neposvěcené srdce a mysl, která se nechce podříditi vůli Boží." COL 331

6. Jak lze proměnit porážky těžkých chvil a nešťastných okolností ve vítězství?

"Horli pro Mistrovou slávu a usiluj o veškeré povahové ctnosti. Máš se líbit Bohu na každém stupni povahového růstu. To je možné; vždyť Enoch se Mu líbil, ačkoli žil ve zkažené době. I v naší době žijí Enochové.

Stůj věrně jako Daniel, bohabojný státník, muž, kterého nemohlo zkazit žádné pokušení. Nezkłamej Toho, který tě tak miloval, že dal svůj život na smíření tvých hříchů. On praví: "Beze mne nemůžete nic činiti." Nezapomeň na to. Dopustíš-li se chyb, můžeš rozhodně nad nimi zvítězit, poznáš-li je a budeš je považovat za výstražné znamení. Tak změníš porážku ve vítězství, zklameš nepřítele a oslavíš svého Vykupitele." COL 332

7. Jakým způsobem a jak často dává Bůh příležitost k rozvoji charakteru?

"Tyto věci přicházejí na ně proto, že Bůh je vede. Zkoušky a překážky jsou Boží vyvolené nástroje kázně a podmínky úspěchu. Ten, který čte v srdcích lidských, zná jejich povahu lépe než oni sami. Vidí, že někteří mají síly a schopnosti, které usměrněny mohou sloužit rozvoji jeho díla. Ve své prozřetelnosti uvádí tyto lidi do rozličného postavení a do různých okolností, aby objevili ve své povaze chyby, o kterých ani nevěděli. Dává jim příležitost, aby tyto kázy napraviteli a aby se lépe připravili pro jeho službu. Často na ně dopustí i oheň soužení, aby byli pročištěni.

Skutečnost, že musíme procházet soužením, ukazuje, že Pán Ježíš v nás vidí něco vzácného, co chce rozvinout. Kdyby v nás neviděl nic, čím by mohl

oslatit své jméno, nemařil by čas pro naše zušlechtění. Nehází do pece bezcenné kameny. Pročišřuje cenné zlato. Kovář dává do ohně železo a ocel, aby poznal, jaký je to druh kovu. Pán dopoušří, aby jako vyvolení přišli do pece soužení, aby zkusil jejich povahu a poznal, může-li je použít ve své službě." MH 471

8. Ohodnoř nevyhnutelnost cenných zkoušek a nesnáží pro rozvoj charakteru.

Bůh vždy zkoušel svůj lid v peci soužení. Právě v žáru ohně se odděluje struska od pravého zlata křesřanské povahy. Ježíš bdí nad zkouškou; ví, řeho je řeba k pročišřění vzácného kovu, aby odrážel lesk jeho lásky. Bůh vychovává své služebníky důkladnými zkouškami." PP 129

"Jak je nutno správně zacházet s řěžkostmi? Nesnažme se jim vyhnout, ale proměňme si je. To platí o veškeré kázni, ať počáteční, nebo pozdější. Zanedbáme-li nejranější výchovu děcka, zlé sklony, zesílí, jeho dostatečná výchova je zřížená a kázeň se příliš často stává trapným procesem. Musí to být bolestné pro řelesnou povahu, jelikož se to přičí přirozeným řužbám a sklonům; ale bolest se může ztratit ve vyšší radosti." Ed 295.296

9. Jak mohou všechny řivotní okolnosti účinně pomáhat k rozvoji charakteru?

"Každá lidská schopnost je řeělníkem, pracujícím pro řasnost a pro věčnost. Stavba denně roste, ačkoli si to majitel ani neuvědomuje. Je to stavba, která musí stát buď jako výstražné znamení, protože je nepodařená anebo stavba, které se bude Bůh a anděly podívovat, jak je shodná s božským vzorem. Duševní a mravní síly, jež nám Bůh dal, netvoří charakter. Jsou to dary, jichž máme využít a využijeme-li jich správně, vytvoří správný charakter. Někdo snad má doma vzácné semeno, ale to ještě není zahrada. Má-li zněj vzejít strom, musí se zasadit. Mysl je zahrada; charakter je ovoce. Bůh nám dal schopnost, abychom je řestovali a rozvíjeli. Naše rozhodnutí určí naši povahu." 4T 606,2

"Pamatuř, že nikdy nedosáhneš vyšší úrovně, než jakou si stanovíš. Dej si vysoký cíl a vystupuj krok za krokem až na vrchol řebříku pokroku, byř to vyžadovalo namáhavé úsilí, sebezapření a oběti. Nenech si ničím v tom překážet. Osud naspředl své síře kolem řlověka tak pevně, aby musil zůstat bezmocný a v nejistotě. Překážky mají vyvolat pevné rozhodnutí k jejich překonání. Jakmile řlověk zdolá první překážku, bude moci jít vpřed tím lépe a odvážněji. Kráčeřte za každou cenu správným směrem a okolnosti vám nebudou překážkou, nýbrž pomocníkem." COL 331/2

10. Jaký vliv má na rozvoj povahy společnost, v níž se řlověk pohybuje?

"Pravdivé je přísloví: "Pověz mi, s kým se stýkáš a já ti řeknu, jaký jsi." Mládeř si neuvědomuje, jaký nesmířný vliv má volba řech, s kterými se stýkáme na jejich povahu a pověst. Řlověk si hledá společnost řech lidí, jejichž zájmy, zvyky a obyřeje mu vyhovují. Ten, kdo dá přednost společnosti lidí nevědomých a zkažených před lidmi moudřými a dobrými, dokazuje, že jeho charakter není v pořádku. Jeho zájmy a zvyky se mohou sice z počátku docela lišit od zájmů a zvyklostí společnosti, kterou vyhledává; ale řím, že se s řemíto lidmi stýká, mění se jeho myšlenky a pocity; obětuje správné zásady a nepozorovaně, ale zaručeně klesá na úroveň svých řruhů. Tak jako řeka se vždy podílí na vlastnosti řůdy, jíž protěká, musí i zásady a zvyky mladého řlověka dostat řáz společnosti, v níž se pohybuje:...

Pouřeťte mládeř, aby si vyvolila takové řřátelě, kteří mají bezelstnou povahu, kteří prořívají biblickou pravdu. I lhostejný řlověk si zamiluje spravedlnost, když se stýká s lidmi zásadními. Uplatňování správných řasad

vzbudí v srdci odpor ke všemu lacinému a všednímu a k tomu, co není v souladu se zásadami Božího Slova." CT 221.222

11. Jaké prostředí přispívá k rozvoji charakteru?

"Sláva Boží se zjevuje v díle jeho rukou. Mysl, jež se snaží prozkoumat tajemství přírody, zesílí. Mysl, která se dosud bavila a špinila čtením románů, najde v přírodě otevřenou knihu a může číst pravdu v díle Božím kolem sebe. Všichni mohou nalézt námět ke studiu v prostém lístku lesního stromu, ve stonku trávy, jež pokrývá zemi zeleným sametovým kobercem, v rostlinách a květinách, ve statných lesních stromech, v mohutných horách, v žulových skalách, v neklidném oceánu, v nádherných paprscích světla, jež v noci kráslí oblohu v nevyčerpatelných zdrojích slunečního světla, v majestátné slávě měsíce, ve studené zimě, v horkém létu, v měnících a opakujících se ročních obdobích, v dokonalém pořádku a souladu, ovládaném nekonečnou mocí; to vše si vyžaduje hlubokého přemýšlení velké obrazotvornosti.

Budou-li se povrchní a rozkoší milovníci soustřeďovat v myšlenkách více na věci skutečné a správné, musí se jejich srdce naplnit úctou a budou uctívat Boha přírody. Uvažování a zkoumání Božího charakteru, jak se zjevuje v jeho stvořených dílech, rozvine myšlenky natolik, že je odpoutá od nízkých, ponižujících, vyčerpávajících zábav. Na tomto světě můžeme jen začít poznávat Boží skutky a cesty; v tomto studiu budeme pokračovat po celou věčnost. Člověk má tudíž možnost uvažovat o mnoha věcech, jež uvedou v činnost všechny síly mysli. Charakter Stvořitele můžeme vyčíst na nebesích nahoře a na zemi dole a to naplní naše srdce vděčností a díkčiněním... Satan vymýšlí pozemské rozkoše, aby se tělesná mysl zabývala všemi, jež nemohou povznášet a zušlechťovat; taková mysl zakrní a je zmrzačená a mužové a ženy, kteří by mohli získat dokonalou povahu, jsou omezeni, slabí a plní chyb." 4T 581.1.2.

C. o s o b n o s t , s v ě r á z

12. Uvažujme o tom, jak důležitý je rozvoj osobnosti a individuality.

"Bůh si nepřeje, aby se člověk vzdal svého myšlení a své vlastní vůle a stal se trpným nástrojem někoho jiného. Osobnost člověka se nemá nikdy ztratit v osobnosti někoho druhého. Nikdo z lidí mu nemá být zdrojem pomoci. Musí být závislý na Pánu. Bůh dal člověku důstojnost, proto ho může ovládat jen On sám a ne lidé." MH 242

"Nikdo se nemá spokojit s tím, aby byl pouhým strojem, ovládaným jiným člověkem. Bůh nám dal schopnost myslet a jednat. Budeš-li jednat opatrně a prosit o moudrost od Něho, budeš moci nést odpovědnosti. Buď sám sebou, jak ti to Pán dal. Nebuď stínem někoho druhého." MH 498.499

13. Ukaž, jak Bůh uznal zásadu individuality tím, že dal člověku možnost rozhodnutí.

"Bůh postavil člověka pod zákon, jakožto nezbytnou podmínku jeho existence. Byl poddaným Boží vlády a žádná vláda není bez zákona. Bůh mohl stvořit člověka, aby neměl možnost přestoupit jeho zákon; mohl zadržet ruku Adama aby nesáhl po zapovězeném ovoci; ale pak by člověk nebyl svobodným činitelem, nýbrž pouhým automatem. Kdyby neměl možnost volby, byla by jeho poslušnost vynucená, nikoli dobrovolná. Jeho charakter by se nebyl mohl rozvíjet. Takové jednání by bylo v rozporu s Božím způsobem zacházení s obyvateli jiných světů. Bylo by to nedůstojné člověka jakožto rozumné bytosti a potvrdilo by to satanovo obvinění, že Bůh vládne neomezeně." PP 49.

14. Jak lze dosáhnout správného typu individuality?

"Každý člověk, stvořený podle obrazu Božího, obdržel moc, která je příbuzná s mocí Stvořitele - individualitu, moc myslet a jednat. Lidé, v nichž je tato síla vyvinuta, jsou na odpovědných místech, jsou vedoucími v podnikání a mají vliv na charakter. Pravá výchova má tuto moc rozvinout; má vychovávat mladého člověka, aby sám myslel a nevyjadřoval pouze myšlenky jiných lidí. Neomezujte studium jen na to, co jiní řekli nebo napsali. Vedte studenty ke zdrojům pravdy, k rozsáhlému poli bádání v přírodě a zjevení. Ať přemýšlejí o závažnosti povinnosti a určení a jejich mysl se rozvine a zesílí. Tak nebudou ze škol vycházet slabochy, nýbrž lidé, kteří dovedou myslet a jednat, lidé - mistři, nikoli otroci okolností, lidé s širokým rozhledem, jasnými myšlenkami a s odvážným přesvědčením." Ed 17.18

D. C í l _ c h a r a k t e r u _ a _ o s o b n o s t i

15. V jaké souvislosti je život křesťana s ukončením doby milosti?

"Umírání je velmi závažnou věcí, ale mnohem závažnější je život. Jednou se opět setkáme s každou myšlenkou, slovem i skutkem. Jakého růstu dosáhneme v době milosti, taci musíme zůstat po celou věčnost. Smrt způsobí rozklad těla, ale nezmění nic na povaze člověka. Příchod Ježíše Krista nezmění naši povahu; pouze ji jednou pro vždy utvrdí." 5T 466,2

"Slova, která dnes promlouváme, zazní nám ozvěnou, až pomine den. Dnešní naše činy jsou přeneseny do nebeských knih, tak jako když umělec rýsuje na vyhlazenou desku. Rozhodnou o našem věčném osudu, o slávě nebo o věčné ztrátě a o bolestných výčitkách. Ježíšův příchod ani smrt člověka nemohou nic změnit na jeho povaze. Výchova charakteru musí probíhat v tomto životě. Obáváme, že poskvřený, samolibý člověk bude činit pokání až příliš pozdě. Těm, kteří znají vzácné světlo pravdy a dovedou objasňovat Písmo jiným, sami se však opíjejí hříchem a nepravostí, nepomůže několik rozhodnutí, několik slz. To nikdy nezmění jejich hříšnou minulost, ani neodstraní z nebeských knih přestoupení a vědomé hříchy. Budou zapsány jakoby ocelovým perem, jakoby byly vytesány do skaly navždy." TM 429.430

16. Na kolik musí být charakter dokonalý?

"Rozhodně věříme, že Pán Ježíš brzy přijde. Pro nás to není pohádka, nýbrž skutečnost. Nepochybujeme, ani jsme nikdy nepochybovali o tom, že naše učení je přítomnou pravdou a že se blížíme k soudu. Připravujeme se, abychom vyšli vstříc Tomu, který se v doprovodu svatých andělů zjeví na oblacích nebeských a vloží na věrné a spravedlivé závěrečnou pečeť nesmrtelnosti. Až přijde, nebude nás očišťovat od hříchu, neodstraní z nás povahové kazy, ani nás nezbaví náladovosti a špatných sklomů. Ti, kteří jsou svatí, budou při příchodu Páně nadále svatí. Ti, kteří zachovali své tělo i ducha v svatosti, posvěcení a cti, přijmou pak nesmrtelnost. Ale ti, kteří jsou nespravedliví, neposvěcení a nečistí, zůstanou navždy takoví. Pak je již nikdo nezbaví jejich chyb a nedá jim svatý charakter. Ten který pročišťuje zlato, nebude pak již nic čistit a neodstraní jejich hříchy a zkaženost. Toto vše se musí stát v této době milosti. Toto dílo musí být při nás vykonáno nyní." 2T 355.1

"Je to velmi nebezpečné, ponechávat si v srdci nekřesťanský rys. Jediný hýčkaný hřích pokazí postupně charakter, takže se všechny jeho ušlechtlejší síly podřídí špatné žádosti. Kdo odstraní ze svého svědomí jednu ochrannou stráž, kdo holduje jedinému zlovyku, kdo jednou zanedbá vysoký požadavek povinnosti, strhává ve své duši hradby a uvolňuje cestu satanu, který pak svádí na scestí. Jedině tehdy budeme bezpečni, modlíme-li se upřímně na každý den." PP 452

17. Které vlastnosti musí člověk mít ještě kromě vlídnosti a trpělivosti?

"Křesťanský život značí víc, než jak si jej mnozí představují. Neskládá se jen z vlídnosti, trpělivosti, tichosti a laskavosti. Tyto ctnosti jsou důležité, ale je nutné mít i odvahu, sílu, energii a vytrvalost. Cesta, kterou nám Kristus vyznačil, je cesta úzká, plná sebezapření. Kdo chce jít touto cestou přes nesnáze a zklamání, nesmí být slaboch.

Potřebujeme lidi pevné, lidi, kteří nečekají, až jim s cesty zmizí všechny překážky a nesnáze; lidi, kteří novou horlivostí povzbudí chabé úsilí unavených pracovníků; lidi, jejichž srdce hoří křesťanskou láskou a jejichž ruce pracují pilně v Mistrově díle. Někteří pracovníci v misijním díle jsou slabí zemdlení, bez ducha, snadno ztrácejí odvahu. Nejsou stateční. Nemají ony kladné povahové rysy, jež podněcují k práci - ducha a energii, jež budí nadšení. Ti, kteří chtějí mít úspěch, musí být odvážní a plní naděje. Musí pěstovat nejen pasivní, nýbrž i aktivní ctnosti. Mají vávat jennou odpověď, jež odvrací hněv, ale musí mít též odvahu hrdiny, aby odolali zlému. Musí mít lásku, která všechno snáší, ale i pevnou povahu, která bude šířit mocný kladný vliv." MH 497.498

18. Rozliční pisatelé uvádějí následující rysy osobnosti. Seřaďte si je podle své libosti.

1. Spolehlivost	8. Slušný vzhled	15. Přitažlivost
2. Optimismus	9. Přívětivost	16. Rovnováha, vyrovnanost
3. Snášenlivost	10. Iniciativa	17. Přizpůsobivost
4. Nezištnost	11. Odvaha	18. Obratnost
5. Ohleduplnost	12. Spolehlivost, důvěra	19. Sebeovládání
6. Pracovitost	13. Nadšení	20. Takt
7. Upřímnost	14. Přirozenost	21. Vkus

Perlička

"Charakter je velká žen života." MB 134

- - o o o - -

9. Osobní vzhled - zevnějšek

Ú v o d .

Příjemný vzhled se obvykle považuje za předpoklad osobnosti, jakož i společenského a obchodního úspěchu. V péči o zevnějšek se musíme vystříhat dvou extrémů: Někdo věnuje této otázce příliš málo pozornosti nebo vůbec žádnou; jiný opět příliš mnoho. Obojí je stejně špatné a je důkazem ubohého vkusu.

Málo co dodává člověku tolik sebedůvěry a vyrovnanosti jako vědomí, že je čistě a vhodně upraven. "Mnozí nadaní a schopní lidé nemohou být krajně užiteční proto, že zanedbávají svůj zevnějšek." Snad je mozek stále důležitější, ale účes, uspořádaný zevnějšek doplňuje rozum i bezúhonnost." (Stratton a Schleman, Tvůj nejlepší pokrok, 225.226.)

Mladí lidé mají v otázce zevnějšku často mnoho problémů; mají se však řídit jistými zásadami zdravého rozumu. Adventisté s.d. zvěstují evangelium celému světu a přicházejí do styku s různými lidmi. "Zevnějšek je často ukázkou toho, co je v mysli. Dejme si pozor, jakou korouhev pro svět vyvěsíme; neboť podle toho posuzuje naši víru." MYP 346.347

A. Zevnějšek a zdraví

1. Uveď některé výroky, jež dokazují, že Bůh se zajímá o otázku zevnějšku.

"Náš oděv nemá být ledabylý. Jsme svědky Ježíše Krista, a pro Něho máme být upraveni co nejslušněji. V době starozákonní určil Bůh každou po-

drobnost na rouše těch, kteří Mu ve svatyni sloužili. Z toho plyne naučení, že Mu záleží na oděvu těch, kteří Mu slouží. Aron obdržel o svém rouše velmi podrobné pokyny, neboť jeho roucho bylo symbolické. Tak má být i oděv Kristových následovníků symbolický. Máme Ho respektovat ve všem. Náš zevnějšek se má ve všem vyznačovat uhledností, skromností a čistotou. Ale Slovo Boží nedovoluje změny zevnějšku jen k vůli módě, abychom vypadali jako svět." 6T 96,2

"Kristus praví o svých následovnících, že jsou solí země a světlem světa. Bez zachraňujícího vlivu křesťanů zahynul by svět ve vlastní zkaženosti. Pohleďte na domnělé křesťany, kteří se odívají a strojí nedbale; nejsou důslední ve svém povolání, jak to dokazuje i jejich zevnějšek; jejich způsoby jsou hrubé, nezdvořilé a drsné; jejich řeč nízká; současně považují tyto špatné rysy za důkaz pravé pokory a křesťanského života. Myslete, že kdyby náš Spasitel byl zde na zemi, že by je označil jako světlo světa a sůl země? - Ne, nikdy!" MYP 349,1

2. V jaké souvislosti je oděv a zdraví?

"Náš oděv má být čistý. Nečistý oděv je nezdravý a poskvřňuje tělo i duši. "Jste chrám Boží ... poskvřňuje-li kdo chrám Boží, toho ztratí Bůh." 1K 3,16.17

Oděv má být po každé stránce zdravý. Bůh si "nade vše" přeje, abychom byli "zdraví". 3J 2. Zdraví na těle i na duchu. A máme s Ním v tomto smyslu spolupracovat. Zdravý oděv napomáhá k tomu, abychom byli zdraví tělesně i duševně." MYP 352,1.2

"Jakmile dítěti dáme teplý, ochranný a pohodlný oděv, odstraníme jednu z hlavních příčin podrážděnosti a neklidu." MH 382

3. Jaký vliv může mít držení těla na zdraví a současně i na vzhled člověka?

"Dbejme v prvé řadě na správné držení těla při sezení i při chůzi. Bůh učinil člověka vzpřímeného a přeje si, aby měl nejen tělesné, nýbrž i duševní a mravní pozhledání, ctnost, důstojnost a sebeovládání, odvahu a sebevěru; vzpřímené držení těla toto vše podporuje....

Ten, kdo sedí a stojí zpříma, bude jistě správněji dýchat než druzí. Ale učitel má svým žákům zdůrazňovat důležitost hlubokého dýchání. Má jim ukázat, jak zdravá činnost dýchacího ústrojí podporuje oběh krevní, obživuje celé tělo, podněcuje chuť k jídlu, podporuje trávení a přivodí zdravý, sladký spánek. Tak dochází nejen k osvěžení těla, nýbrž i k uklidnění myslí." Ed 198.199

4. Povšimněte si zvláště, jakým dojmem působí ti, kteří chodí nedbalé, klátivě. K jaké všeobecné reakci dochází?

B. Osobní hygiena

5. Co je nejdůležitější podmínkou slušného zevnějšku nezávisle na oděvu?

"V nauce o hygieně bude svědomitý učitel využívat každé příležitosti, aby mohl poukázat na nutnost dokonalé čistoty v osobních zvycích a v prostředí člověka. Velmi důležitá je každodenní koupel, jež posiluje zdraví a podporuje duševní činnost." Ed 200

6. Z čeho vidíme, že péče o tělo je důležité?

"Slovo Boží ukazuje krásné a výstižné, jak si Bůh váží naší tělesné soustavy a jak jsme odpovědní za uchování jejího zdraví; "Což nevíte že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který je ve vás, který je Boží? Nejste

sami svoji." "Jestliže kdo chrámu Božího poskvřňuje, toho ztratí Bůh; nebo chrám Boží svatý jest, jenž jste vy." Ed 200.201

7. Uveď jiné body péče o člověka, jež přispívají kladně k jeho vzhledu a tím k osobnosti.

8. Proč hlavně Pán zdůrazňuje, že křesťan má být vkusný a čistý?

"Nově obrácení musí být rovněž poučení o oděvu. Budme k nim upřímní. Jsou marniví? Podporují pýchu? Modloslužba v odívání je mravní nemocí. Nesmí se přenést do nového života. Ve většině případů bude uposlechnutí požadavků evangelia vyžadovat rozhodnou změnu v zevnějšku.

Nemáme být v odívání nedbalí. Jsme svědky Ježíše Krista a pro Něho se máme snažit vypadat co nejlépe.... Aronův oděv byl symbolický, proto mu byly dány v této věci podrobné pokyny. Tak má být i oděv Kristových následovníků symbolický. Náš vzhled má být po každé stránce čistý, vkusný a skromný." 6T 96

"Křesťané budou souzeni podle ovoce, které přinášejí. Pravé dítě Boží bude vkusné a čisté. Musíme se sice vyhýbat zbytečnému ozdobování a parádě, rozhodně však nesmíme být v úpravě svého zevnějšku nedbalí a lhostejní. Vše na naší postavě a v našich domovech má být pěkné a přitažlivé. Mládež má být poučena, jak je důležité, aby její vzhled byl mimo veškerou kritiku; aby to byl vzhled k slávě Boží a k oslavení Jeho pravdy." CH 102

C. Skromnost a dobrý vkus v odívání

9. Jmenuj několik základních, praktických zásad, týkajících se křesťanského odívání.

"Oděv má být prostý, pěkný, přirozeně jednoduchý."

"Nejsme proti hezkému odívání. Nesmíme dobrý vkus přehlížet ani odsuzovat. Budeme-li podle své víry žít, budeme se pak odívat skromně a budeme horlivě vykonávat dobré skutky, že budeme považováni za zvláštní. Ale ztratíme-li smysl pro pořádek a vkusné odívání, opouštíme ve skutečnosti pravdu; neboť pravda nikdy nesnižuje úroveň, nýbrž povznáší. Jsou-li věřící nedbalí na svůj zevnějšek a chovají se drsně a hrubě, ubližují svým vlivem pravdě. Inspirovaný apoštol praví: "Divadlem jsme učinili svět a andělům a lidem." Celá nebesa pozorují vliv, jaký Kristovi vyznavači na každý den ve světě šíří." MYP 352.353

"Ačkoli má být náš oděv střízlivý a prostý, má být dobré jakosti, ve slušných barvách a vhodný k službě. Má být pořizován spíše pro trvanlivost, než pro okázalost. Má poskytovat teplo a vhodnou ochranu." MH 288

"Nemysleme si, že musíme nosit poutnický šat jen v určité barvě a jednotného střihu; strojme se však vkusně a skromně, jak nás tomu učí Slovo Boží. Bude-li naše srdce spojeno s Kristovým srdcem, budeme co nejvroucněji toužit po rouše Jeho spravedlnosti. Nebudeme mít ve svém zevnějšku nic, co by budilo pozornost anebo co by vyvolávalo rozepři." TM 130.131

10. Pohovořte si o tom, jak je možno nalézt bezpečné a moudré řešení problému módy a odívání.

"Křesťané nemají usilovat o to, aby se strojili tak odlišně od světa, aby vypadali jako strašáci. Ale budou-li se strojit podle své víry skromně a zdravě, jak to je jejich povinností a vyjdou z Módy, nemají svůj oděv měnit proto, aby se podobali světu. Naopak; mají dokázat ušlechtilou nezávislost a mravní odvahu a mají stát na správném stanovisku, byť se i celý svět od nich lišil. Přinese-li svět Módu skromnou, vyhovující a zdravou, která je v souladu s Písmem, nezmění to nic na našem vztahu k Bohu či ke světu, přijmeme-li ji. Křesťané mají následovat Krista a mají přizpůsobit

svůj oděv Božímu Slovu. Mají se varovat extrémů. Mají kráčet pokorně a přímou cestou vpřed, bez ohledu na oblíbenost či kritiku a mají se přidržet toho, co je správné právě proto, že to je správné." RH 30.1.1900 MYP 350

"Váš oděv vám v očích Božích nedodá ceny. Pán oceňuje vnitřní ozdobu, ctnosti Ducha, laskavé slovo, pozornost a ohleduplnost k jiným. Obejděte se bez nepotřebných tretek a ozdob a ušetřené prostředky odkládejte na šíření díla Božího." MYP 314.1

11. Jaké povahové rysy dokazuje jednoduchost, skromnost a dobrý vkus v odívání?

"Odívá-li se slušná žena skromně, poslouží jí to jen k dobrému, Charakter člověka posuzujeme podle jeho odívání. Skromná, bohabojná žena se bude strojit jednoduše. Jemný vkus a ušlechtilá mysl projeví se v prostém, slušném zevnějšku. Mladé ženy, které se vymaní z područí módy, budou ozdobou společnosti. Žena, která se strojí jednoduše a nevťiravě, dokazuje, že chápe, že pravá žena se vyznačuje mravními hodnotami. Jak kouzelná, jak zajímavá je skromnost v odívání, kterou lze v její spanilosti přirovnat k polnímu kvítí." RH 17.11.1904. MYP 353,2

D. Šetrnost v odívání

12. Proč máme v odívání uplatnit hospodárnost?

"Mnozí, kteří tvrdí, že jsou křesťané, cydají na odívání tolik, že nemají nic pro potřebu jiných. Myslí si, že musí mít drahé ozdoby a nákladný oděv, bez ohledu na potřeby těch, kteří si stěží mohou opatřit ten nejprostší oděv." MYP 321

"Lid Boží má vydávat peníze co nejšetrněji, aby mohl něco přinést Pánu a říci: "Dávám ti ze tvého". Tak mají Bohu vzdát dík za přijatá požehnání. Tak si mají i pro sebe ukládat poklady v nebesích.

Světáci vydávají velké částky na odívání, ač by tyto peníze měly být dány na ošacení a k nasycení těch, kteří trpí zimou a hladem. Mnozí, za něž Kristus dal svůj život, si ztěží pořídí nejlepnější, nejvšednější oblečení a jiní vydávají tisíce, aby uspokojili nekonečné požadavky módy.

Pán přikázal svému lidu, aby vyšel ze světa a aby byl odlišný. Nápadně živé barvy nebo nákladný oděv se nehodí pro ty, kteří věří, že žijeme v posledních dnech doby milosti. Ap. Pavel Píše: "Protož chtěl bych, aby se rozdělili muži na všelikém místě, pozdvihující svatých rukou, bez hněvu a bez pochybování. Takž i ženy aby se oděvem slušným se stydlivostí a se středmostí ozdobovaly, ne spleťtáním sobě vlasů, neb zlatem, aneb perlami, aneb předrahým rouchem, ale (jakž sluší ženám, kteréž dokazují při sobě pobožnosti,) dobrými skutky." 1Tm 2,8-10

I mezi těmi, kteří se vydávají za dítky Boží, jsou tací, kteří utrácení za oděv víc než je nutno. Máme se strojit pěkně a vkusně, ale milé sestry, když si kupujete a upravujete oblečení pro sebe a pro své děti, pamatujte na dílo na vinici Páně, které ještě musí být vykonáno. Je správné, když si koupíte dobrý materiál a dbáte na pečlivé ušití. To je hospodárné. Ale bohaté ozdoby nejsou potřebné a kdo si v nich libuje, utrácí pro samolibé uspokojování peníze, které patří do Boží pokladny." MYP 313.314

13. Čemu musíme zvláště věnovat pozornost, i když jsme šetrní v odívání?

"Náš oděv má být střízlivý a prostý ale dobré jakosti, slušné barvy a vhodný k službě....Nade vše je důležité, abychom se odívali zdravě. 3. Jana 2 verš praví, že Bůh si přeje, abychom byli zdraví - na těle i duši. A my máme s Ním v tomto směru spolupracovat. Zdravé odívání obě podporuje." MYP 351.352

14. Jistá mladá sestra si každý rok koupila pár bot. Několik párů bot měla stále k dispozici a ostatní rozdávala. I to je způsob, jak lze ze svého výděлку dávat část potřebným.

E. Nebezpečí extrémů

15. Jmenuj alespoň čtyři nebezpečí výstřednosti v odívání.

"Milá mládeži. Máte sklon strojit se podle módy a nosit drahé krajky a zlato i bižuterii pro parádu. To nedoporučuji lidem vaše náboženství a nebo pravdu kterou vyznáváte. Rozumní lidé budou ve vašich pokusech o zkrášlení zevnějšku vidět důkaz slabé vůle a pyšného srdce. Prostý jednoduchý, nevztíravý zevnějšek bude doporučením mých mladých sester. Budete-li se strojit a chovat jednoduše a prostě, bude vaše světlo svítit nejlépe. Můžete všem dokázat, že oceňujete správně věci časného života ve srovnání s věčnými hodnotami." 3T 376

"Zákonem nebes je pořádek a čistota; chceme-li být v souladu s nebeskými zvyklostmi, musíme být čistotní a vkusní." 4T 142

"Jednoduchý, prostý oděv chudších vrstev je často ve velkém protikladu se zevnějškem jejich majetnějších sester a tento rozdíl způsobuje často u těch prostších zvláštní pocity. Některé se pak snaží majetnější sestry napodobit a věšejí na sebe různé setky pořádné ceny, jen, aby se jim co nejvíce podobaly. Ubohé dívky, které celý svůj výdělek vydají na strojení. ... Tato mládež nemá co přinést do Boží pokladnice. A jsou tak zaneprázdněny úpravou zevnějšku, aby byly tak moderní jako jejich sestry, že nemají čas na zdokonalování mysli, na zkoumání Božího Slova, na soukromou modlitbu anebo na modlitebné shromáždění. Zabývají se jen tím, jak by vypadaly právě tak dobře jako jejich sestry. A tomu obětují své tělesné, duševní i mravní zdraví. Přinášejí své štěstí a přízeň Boží na oltář módy."

"Mnozí nechtějí ani přijít v sobotu do sboru, protože by se jejich zevnějšek tak lišil (v módě a ozdobách) od jejich křesťanských sester. Uvědomí si, mé sestry celý stav věcí a pochopí plně, jaký vliv mají na druhé? Samy kráčejí po zakázané cestě a vedou ještě jiné cestou neposlušnosti a odpadnutí. Obětují křesťanskou jednoduchost za vnější okázalost. Milé sestry, jak to vše změníme? Jak se vymaníme ze satanových osidel a roztrhneme okovy, jež z nás učinily otrokyně módy? Jak nahradíme promrhané příležitosti? Jak mohou být naše síly opět zdravé, prospěšné činné? Je pouze jediná cesta, totiž: Učinte bibli pravidlem svého života. Všichni mají horlivě usilovat o to, aby prokazovaly jiným dobro, aby bděli na modlitbách, vzali na sebe dlouho zanedbávaný kříž a dbali varování a příkazů Toho, který řekl: "Kdo chce přijíti za mnou, zapři sám sebe a vezmi kříž svůj a následuj mne." 4T 631

"Apoštol praví, že vnější ozdobování je přímým protikladem tichého a pokojného ducha a potom líčí jeho hodnotu: "Kterýž před obličejem Božím velmi drahý jest." Láska k vnějšímu ozdobování a ctnosti tichého, pokojného ducha nepatří vůbec k sobě. Jedině tehdy můžeme mít v srdci pokoj a radost, když se ve všem snažíme žít podle vůle Boží." 4T 645

16. Kterým základním pravidlem musí se křesťan řídit v otázce odívání?

"Jsme-li křesťané, budeme následovat Ježíše Krista, i kdyby se cesta, po které máme kráčet, přičila našim přirozeným sklonům. Nemá cenu říknu-li vám, že nesmíte nosit to či ono; neboť máte-li v srdci lásku k těmto marnostem a odložíte své ozdoby, bude to, jako bychom otrhali listí se stromu. Sklony přirozeného srdce se znovu uplatní. Musíte sami mít svědomí."

Perlička:

"Svémi slovy, svým zevnějškem a svým chováním, musíte stále uplatňovat a uznávat svůj vztah k Bohu. To je souhrn a podstata pravého náboženství."
4T 582

- - o o o - -

10. Vliv

Ú v o d .

Kdosi řekl, že "žijeme-li v srdcích pozůstalých, znamená to, že neumíráme". Po onom strašném pátku - pátku ukřižování - kdy ještě ani učedníci plně nechápali, co pro Ježíše znamenal opětovný návrat do života, poznali mnozí kteří pocítili přitáživou sílu jeho života, že pro ně zůstane vždy živou skutečností. V srdcích zástupů, kteří s jeho rtů slyšeli slova: "Blahoslavení milosrdní", žil Ježíš na věky. Žil i pro samaritánku, která se od Něho dověděla o "studnici vody, prýstící se k životu věčnému." J 4, 14. A byl zde i Lazar, který ač již čtyři dny mrtvý, slyšel Ježíšova slova: "Pojď ven!" A vyšel! Pro něho nebude Ježíš nikdy mrtev. Ani Lazar již nebude takový, jakým byl, dokud neznal Ježíše.

Jakmile se s někým setkáme, má to na nás určitý vliv. Tato vzájemná síla vlivu patří mezi největší životní přednosti a stává se současně nesmírnou odpovědností.

Legenda vypráví o člověku, který byl ve věci svého vlivu krajně nesobecký. Jeho život byl tak příkladný, že andělé prosili Boha, aby tomuto muži mohli dát nějaký dar. Bůh jejich prosbu vyslyšel. Andělé přišli k muži a tázali se ho chce-li mít dar uzdravování. Odpověděl: "Nikoli, chci, aby to dělal Bůh." Andělé byli překvapeni a navrhovali mu, zda by nechtěl mít moc k obrácení hříšníků. Muž pravil: "Ne, to je dílem Ducha svatého." Andělé se rozpačitě tázali, co by si přál mít. Muž okamžik přemýšlel a pravil: "Chtěl bych konat mnoho dobra, abych o tom ani nikdy nevěděl." A jeho žádost se splnila. Kamkoli dopadl jeho stín, byli uzdravováni nemocní, kulhaví chodili, vyschlá tráva se zazelenala, kvetly květiny; ovšem on to neviděl. Tak se stal požehnaným stínem.

A. Vliv v povahovém vývoji

1. Úved vlivy, které jsou obvykle v časném životě mladých lidí nejsilnější. 3T 337, 1

"V rodině tvého otce musí nastat náprava. Neseš pečeť otcovy povahy. Varuj se jeho chyb a výstředností. Budeš-li skutečně Kristovým učedníkem, pak poznáš, že máš doma velkou práci. Každá rodina může být školou. Starší sestry mohou šířit mocný vliv na mladší členy rodiny. Mladší, vidouc příklad starších, budou je napodobovat víc, než opakované rady. Nejstarší dcera to má považovat za křesťanskou povinnost, aby pomáhala matce nést její namáhavé starosti."

"Obnova a náprava lidstva začíná v domově. Práce rodičů je nejdůležitější. Společnost se skládá z rodin a je taková, jaké jsou hlavy rodin. "Ze srdce pochází život"; a srdcem společnosti, církve a národa domácnost. Blaho společnosti, úspěch církve, rozkvět národa jsou závislé na vlivu domova."
MH 349

"Celý budoucí Mojžíšův život, velké poslání jež splnil jako vůdce Izraele, svědčí o důležitosti úklu křesťanské matky. Této práci se nic nevyrovná. Matka má do značné míry osud ve svých rukou. Ona působí na rozvoj mysli a povahy a pracuje nejen pro časnost, nýbrž pro věčnost. Ona zasévá

símě, jež vzejde a přinese ovoce buď k dobrému anebo ke zlému. Ona nemaluje krásný obraz na plátně, ani jej neteše z kamene ale tiskne do lidské duše božský obraz. Je zvláště v jejich útlém věku zodpovědná za vytváření povahy svých dětí. Dojmy, jež v té době zapůsobí na jejich rozvíjející se mysl, zůstanou s nimi po celý jejich život. Rodiče mají usměrňovat naučení a výchovu svých dětí, dokud jsou maličké, aby z nich byli křesťané." PP 244

"Největším přínosem pro dobro společnosti je ukáznená rodina." ST 13.5.1889, 2

2. Uveď příklady, které jsi četl, viděl nebo slyšel o tom, jak zkušenosti ranného věku měly vliv na pozdější život.

3. Který další vliv obvykle nejvíce působí na život mladých lidí?

"V našich ústavách, kde mnoho zaměstnanců, má společenství mocný vliv. Je přirozené, že člověk vyhledává společnost. Každý si společníky najde, nebo se sám stane společníkem. Podle toho, jak silné přátelství vznikne bude působit i vliv k dobrému nebo ke zlému. Všichni získají společníky a budou šířit vliv anebo budou ovlivňováni.

Tajemné pouto pojí lidská srdce, takže city, zájmy a zásady dvou lidí se ztotožní. Jeden přijímá ducha druhého a napodobuje jeho způsoby a činy. Tak jako vosk uchovává podobu pečeti, zachovávají se i v mysli dojmy, získané vzájemným rozhovorem a společenstvím. Vliv může být nevědomý, tím však neztrácí na síle.

Kdyby se mládež dala přesvědčit, aby se stýkala s lidmi čistými, pozornými a milými, přineslo by to prospěch. Má-li mladý člověk za společníky lidi bohabojné, povede tento vliv k pravdě, povinnosti a svatosti. Skutečný křesťanský život je mocí k dobrému. Avšak ti, kteří se stýkají s muži a ženami pochybných mravů, špatných obyčejů a zvyků, půjdou záhy stejnou cestou. Sklony přirozeného srdce vedou dolů. Ten kdo se stýká s pochybovači, bude záhy sám pochybovat; ten, kdo si vybere špatnou společnost, zkazí se pravděpodobně sám. Chodit po radě bezbožných znamená první krok k tomu, aby člověk stál na cestě hříšníků a seděl na lavici posměvačů." 4T 587

"Je nevyhnutelné, že mládež bude mít společníky a že pocítí jejich vliv. Lidská duše jsou spojeny tajemným poutem, takže dochází k porozumění srdcí. Jeden přijímá myšlenky, názory a ducha druhého. Toto společenství může být požehnáním nebo zlořečenstvím. Mládež si může pomáhat a vzájemně se posilovat, zdokonalovat se v chování, sklonech, ve známosti; dovolí-li mladí lidé, aby se stali bezstarostní a nevěrní, mohou šířit vliv, působící zhoubu." CT 220

4. Uveď dalšího, méně viditelného, leč neméně skutečného činitele v životě každého člověka. Vysvětli jeho působení. 3T 363.2

"Vy všichni máte na mysli povahu a vliv jiných k dobrému nebo k zlému. Vliv, který šíříte je zapsán v nebeské knize. Každého z vás provází anděl a zaznamenává vaše slova a činy. Cítíš ráno, když stáváš, že jsi bezmocný a potřebuješ Boží sílu? a sděluješ svému nebeskému Otci pokorně a upřímně své potřeby? Jestli ani, anděl zaznamenává tvé modlitby."

5. Udělej si seznam lidí, jejichž život tě v jednom dni ovlivnil. Povšimni si, čím vliv je nejužitečnější.

6. Osobní styk s lidmi přináší mnoho dobrého a nového. Nač však musíš dbát?

"Mysl, která je závislá na názorech jiných lidí, bude zaručeně dříve nebo později svedena." Ed 231

7. Připrav se, abys mohl probrat otázku, je-li někdo obětí vnějších vlivů.

"Satan dotíral na Krista nejmocnějšími a nejpodlejšími pokušeními; ale byl v každém zápasu odražen. Tento boj byl bojován za nás; tato vítěztví nám umožňují státí se vítězi. Kristus dá sílu všem, kteří po ní touží. Nikdo nemůže být satanem přemožen, nedá-li k tomu souhlas. Pokušitel nemá moci ovládat vůli nebo přinutit duši k hříchu. Může dotírat, ale nemůže poskvrnit. Může způsobit trýzeň, nikoli však hanbu. Skutečnost, že Kristus zvítězil, má naplnit všechny jeho následovníky odvahou, aby statečně bojovali proti hříchu a satanu." GC 510

"Viděla jsem, že andělé Boží nikdy nesmí ovládat vůli. Bůh předkládá člověku život a smrt. Může si vybrat. Mnozí touží po životě, ale kráčí dál širokou cestou. Reptají proti Boží vládě, přesto, že byl tak milosrdný, a soucitný, že vydal svého Syna za ně na smrt. Ti, kteří nechtějí přijmout tak drazé vykoupené spasení, mají být potrestáni." EW 221

"Kristus je ochoten oprostit nás od hříchu, ale nevnucuje se; a je-li vůle stálým přestupováním cele přikloněna ke zlému a my nechceme být svobodní a nepřijmeme jeho milost, co může ještě učinit? Zavrhlí jsme rozhodně jeho lásku a tím jsme se sami zničili." SC 39

B. Dar vlivu

8. Odkud je tento dar? Komu je dán?

"Kristův život byl rozsáhlým, nekonečným vlivem. Vlivem, který Ho posílil s Bohem a s lidskou rodinou. Bůh daroval člověku v Ježíši Kristu vliv, který mu znemožňuje žít sobecky. Jako jednotlivci jsme spojeni s našimi bližními, jsme částí velkého Božího celku a máme vzájemné povinnosti. Nikdo nemůže žít nezávisle na svých bližních; neboť jeho prospěch má vliv na ostatních a aby se snažil přispět k jejich štěstí.

Každý člověk je obklopen svým ovzduším - ovzduším, snad plným životodárné síly, víry, odvahy a naděje a jemným dechem lásky. Anebo může být těžké, a mrazivé, ztemněné nespokojeností a sobectvím nebo jedovaté smrtelnou nákazou hýčkaného hříchu. Každý, s nímž přijdeme do styku, je vědomě či nevědomě ovlivněn ovzduším, které nás obklopuje." COL 339

"Nejpokornější a nejprostší Ježíšův učedník může být jiným ku pozhnání. Snad si ani neuvědomuje, že koná něco dobrého. Avšak jeho neuvědomělý vliv může přivodit další a hlubší zdroje pozhnání a oni možná až v den konečné odměny poznají, tyto pozhnané výsledky." SC 88

9. Co umožňuje člověku, aby měl mocný vliv?

"To, jaký jsi, působí víc než tvá slova. Úředníci, kteří byli vysláni k Ježíši, vrátili se se zprávou, že nikdo nemluvil tak, jako On. Ale to bylo proto, že nikdo nikdy nežil tak, jako On. Kdyby jeho život byl býval jiný, nebyl by nikdy mohl mluvit tak, jak mluvil." MH 469

"Žádný jiný vliv, který působí na lidskou duši, nemá takovou moc, jako vliv nezištného života. Láskavý a milující křesťan je nejpádneším důkazem ve prospěch evangelia." MH 470

"Modlitba pokorného srdce otvírá dveře možností a chápe se všemohoucí síly.... Tento druh modlitby způsobuje, že máme vliv na ty, s nimiž se stýkáme." ST 18.6.1896, 6

10. Co způsobuje, že mnozí vyznavači křesťanství mají tak malý vliv?

"Máme tak malý vliv na své nevěřící příbuzné a známé proto, že jsme ve svých zvyklostech tak málo odlišní od světa." RH 9.1.1894, 13.

11. Jak mocný je vliv křesťana? 9T 21,1.2

"Božími svědky jsme nejen hlášením pravdy a šířením literatury. Pamätujme, že život, podobný Kristu, je nejpádnejším důkazem ve prospěch křesťanství a že ubohý křesťanský charakter natropí ve světě více škody, než povaha světáka. Všechny sepsané knihy nemohou splnit účel svatého života. Lidé nevěří tomu, co hlásá kazatel, nýbrž tomu, jak žije církev. Vliv kázání je často zmařen životem těch, kteří tvrdí, že hlásají pravdu.

Bůh chce se oslavit před světem ve svém lidu. Očekává od těch, kteří mají Kristovo jméno, aby Ho představovali v myšlení, slovech a činech. Jejich myšlenky mají být čisté a slova ušlechtilé a povznášející, aby přitahovali své bližní ke Spasiteli. Vše, co činí a mluví má být prodechnuto Kristovým náboženstvím. I jejich práce má být provoněna Boží přítomností."

12. Které přirovnání znázorňuje osvěžující vliv takového života?

"Srdce, jež přijímá Slovo Boží, není jako rybník, který se vypařuje, ani jako děravá studně, jež nedrží svůj poklad. Je jako horská bystřina, syčená nevysychajícími potůčky, jejíž chladná, svěží voda protéká skalami a osvěžuje znavené, žíznivé a obtížené. Je jako stále tekoucí řeka, která si cestou zpívá, zanechává po sobě dar úrodnosti a plodnosti. Tráva na jejích březích je zelenější, stromy mají bohatší listí, roste tam více květín. Když je země pustá a vyprahlá pod palčivými paprsky slunce, vyznačuje se tok řeky zeleným pásem.

Tak je tomu i s pravým dítkem Božím. Náboženství Ježíše Krista se projevuje jako oživující, pronikavá, živá, působivá duchovní síla. Je-li srdce přístupno nebeskému vlivu pravdy a lásky, budou se tyto zásady šířit jako potoky na poušti a způsobí úrodnost tam, kde je dosud suchu a pustota." PK 233.234

13. Jak trvalý je vliv ušlechtilého života, jak to vidíme v životě Mojžíše?

"Mojžíš byl mrtev, ale jeho vliv nezemřel s ním. Žil dál a odrážel se v srdcích lidu. Vliv tohoto svatého, nezištného života trval ještě dlouho a působil tiše a mocně i na životy těch, kteří nedbali na jeho slova, dokud žil. Tak jako záře zapadajícího slunce ozařuje vrcholky hor dlouho potom, kdy slunce zašlo, tak i skutky čistých, svatých a dobrých lidí přinášejí světu světlo i po jejich odchodu. Jejich skutky, slova, příklad budou žít věčně. "Spravedlivý bude ve věčné památce." PP 481

14. Někteří lidé měří délku života podle let, jiní podle množství dobrodružství a někteří podle toho, kolik v něm bylo služby. Který názor je nejlepší a nejrozumnější? Uveď na důkaz příklady.

Perlička

"Vliv poutivého, bohabojného života nelze odhadnout. Sahá za okruh domova a přátel a šíří světlo, jež získává duše pro Ježíše." 4T 143

- - o o o - -

11. Zdvořilost

Ú v o d :

Zdvořilost je jako vzduch v pneumatikách; nestojí nic, ale je-li ho dostatek, lépe se cestuje. Kdo žije sám na vzdáleném ostrově, může si dělat co chce, bez ohledu na práva a pocity ostatních. Jakmile přijde na ostrov někdo další, osamělec bude v nějaké činnosti omezen. Čím více obyvatel tam bude tím více se musí první obyvatel přizpůsobovat, aby jeho lidské vztahy byly co nejpríjemnější a nejprospěšnější ostatním na ostrově i jemu samému.

mu. To je základ veškeré zdvořilosti.

Zdvořilost je však víc než pojednání o tom, co se má a nemá dělat, počínaje pravidly slušnosti u jídla a končíc předpisem oblečení při významných událostech. Je pravdou, že uhlazení lidé se do podrobnosti ztotožňují s pravidly slušnosti. Ale teoretická etika a zdvořilost není jedno a to- též. Kdo chce mít ušlechtilé křesťanské chování, musí chápat základní pra- vidla pravé zdvořilosti. Dnes se chceme v první řadě zabývat těmito základ- ními pravidly.

Slychávám mladé lidi říkat: "Chce se cítit a chovat přirozeně. Z pří- lišných pravidel slušnosti se stává člověk upjatý."

Ale ve skutečnosti se pouze snažíme upravovat přirozenost. Má-li kůň sloužit, musí mít uzdu. Pes je vycvičen, aby byl dobrým společníkem. Nej- krásnější květiny prošly nejpečlivějším vývojem a pěstěním z divokých ne- bo přírodních druhů. Slavní zpěváci získali hlas dlouhým, namáhavým cviče- ním. Procházíme již od kolébky výchovou, abychom nezůstali pouze primitivy. Stáváme se civilizovanými lidmi." Moderní etiketa pro mládež, 3.

Kdo má milý osobní vzhled a umí se správně chovat na veřejnosti i v soukromí, má ve velké vážnosti druhé a ochotně slouží, bude sám požívat úc- tu a získá vstup na mnohá, jinak nepřístupná místa.

A. Pravá zdvořilost

1. Rozlišuj mezi pravou zdvořilostí a formální etiketou.

"Pravé zdvořilosti se nenaučíme pouhým zachováním pravidel slušnosti. Mějme za všech okolností slušné chování; ohled na druhé nás vede k tomu, že přijmeme běžné zvyklosti, pokud nejsou v rozporu se zásadami; ale pravá zdvořilost nežádá obětování zásad. Pohrdá třídními rozdíly. Učí sebeúctě, má ve vážnosti lidskou důstojnost a každého člena velkého lidského bratrs- tví...."

Mnozí kladou velký důraz na společenská pravidla, ale neumí si vážit ničeho sebelepšího, co nevyhovuje jejich strojené úrovni. To je falešný vý- chova. Podporuje kritizující pýchu a úzkoprsost." Ed 240.241

2. Co je podstatou zdvořilosti? Jak se projevuje?

"Podstatou pravé zdvořilosti je úcta k jiným lidem. Jen ta výchova, která podporuje vzájemné sympatie a laskavost, je důležitá a trvalá." Ed 241

"Hodnota zdvořilosti je velmi nedocenená. Mnozí mají laskavé srdce, nemají však laskavé způsoby. Mnozí budí úctou svou upřímností a poctivos- tí, ale nedovedou být srdeční. Tento nedostatek maří jejich štěstí a zne- hodnocuje jejich službu lidem. Nezdvůřilost připravuje člověka o mnohé nejkrásnější a nejužitečnější životní zkušenosti, často jen pro nedostatek pozornosti." Ed 240

B. Potřeba a ovoce zdvořilosti

3. Proč je nutné, aby křesťan projevoval pravou zdvořilost?

"Pán Ježíš žádá, abychom uznávali práva každého člověka. Pamatujme, že lidé mají svá práva jako společnost i jako křesťané. Chovejme se ke všem slušně a jemně, jako k Božím synům a dcerám. Křesťanství vytvoří z člověka rytíře zdvořilosti." MH 489

"I zdvořilost patří k ctnostem Ducha. Všichni mají o ni usilovat. Do- vede zjemnit povahu, která by jinak byla tvrdá a dravá. Ti, kteří se vydáva- jí za následovníky Ježíše Krista, ale současně jsou hrubí, nelaskaví a ne- zdvořilí, neučili se od Něho. O jejich upřímnosti a poctivosti nelze pochy- bovat; ale tyto ctnosti nenahradí nedostatek laskavosti a zdvořilosti."

4. Jaký vliv by to mělo na dílo Boží, kdyby všechen jeho lid měl ducha křesťanské zdvořilosti? 5T 31

"Učitel se má vždy chovat jako křesťanský vzor slušnosti. Má být vždy svým žákům přítelem a rádcem. Kdyby všichni naši lidé - učitelé, kazatelé a laičtí členové - měli ducha křesťanské zdvořilosti, získali by snadněji přístup k lidským srdcím; mnohem více lidí by zkoumalo a přijalo pravdu."

5. Jaké vážné následky může mít pro člověka není-li laskavý a zdvořilý? 6T 262

"Měli bychom si vrýt do svědomí jako nožem do skály, že s tím, kdo nedbá na milosrdenství, soucit a spravedlnost, kdo zanedbává chudé a přehlíží potřeby trpícího lidstva, kdo není laskavý a zdvořilý, nemůže Bůh spolupracovat na rozvoji charakteru."

6. Kladný vliv dobrých úmyslů a činů je takřka neomezený. Uveď příklady:

"Nejepečlivější pěstění vnější uhlazenosti nedokáže zamezit mrzotostem, strohému úsudku a nevhodné řeči. Pokud je hlavním předmětem zájmu osobní Já, nemůže se projevit pravá ušlechtilost. V srdci musí být láska. Důkladný křesťan dělá vše na základě hluboké, upřímné lásky k Mistru. Jeho láska ke Kristu je protkána nezištným zájmem a spolubratřím. Láska dopomáhá člověku k ctnostnému, správnému a milému chování. Ozařuje obličej a tlumí hlas; zušlechťuje a povznáší celou bytost. MH 490

C. Kde je zapotřebí zdvořilosti?

7. Uveď některá místa, kde je zvláště zapotřebí zdvořilosti! 5T 335

"Milý bratře, čeká tě na každý den velká práce. Musíš se stále snažit, abys krotil špatnou náladu a zlé sklony. Vyrostly s tebou a jedině Ježíš tě může posílit, abys je cele překonal. Považuj se za služebníka Ježíše Krista a snaž se Mu být povahou podobný. Snaž se, abys byl jiným příjemný. Buď i v zaměstnání zdvořilý, laskavý a snášenlivý, projevuj Ježíšovu tichost a Jeho Ducha. Žiješ mezi lidmi a musíš být trpělivý, laskavý a soucitný. Buď pozorný a překonávej sobectví. Taž se: "Čím bych mohl jiným prospět?" Budeš-li jim chtít prokázat dobro i za cenu svého nepohodlí, budeš mít Boží požehnání. Láska, která se povznese s pudy vášně a vznětlivosti, je duchovní a projevuje se ve slovech i činech. Křesťan musí mít posvěcenou něhu a lásku bez netrpělivosti a mrzutosti; hrubé způsoby a drsné musí být zjemněny Kristovou milostí."

Milý bratře, milá sestro. Vzdělávejte se v Kristově škole. Duch hašterení doma a ve sboru musí přestat. Nechtě jsou vaše srdce přitahována láskou k lidu Božímu. Srdce, naplněná Kristovou láskou, nemohou se nikdy příliš odcizit. Náboženství je láska a tam je křesťanský domov, kde je láska, která se projevuje v slovech i promyšlených činech a v něžné zdvořilosti. Nemluvte nikdy stroze. Rodinná pobožnost má být pěkná a zajímavá. Milý bratře, buď zdvořilým křesťanem; neboť zásady, jimiž se vyznačuje rodinný život, proniknou i do církve. Nedostatek zdvořilosti, malá nedůtklivost, jediné hrubé, bezmyšlenkovité slovo může zmařit tvou pověst a uzavřít ti dveře srdcí, jež už nikdy nezískáš."

"Věru, plané je takové vzdělání, jež mladému člověku neumožňuje, aby byl uctivý k rodičům, aby oceňoval jejich přednosti, snášel jejich chyby a pomáhal jim, kde je toho zapotřebí; jež ho nečiní pozorným a něžným, slyšitelným a služným k mladým, starým a nešťastným a zdvořilým ke všem." Ed 241

"Rodiče, obklopte především své děti vlídností a láskou. Domov, v němž

přebývá láska, která se projevuje v pohledech, slovech a v činech, je místem, kde andělé rádi prodlévají." MH 386.387

"Drazí bratři a sestry. Pamatujte vždy, že náboženství bible nikdy nemá lidský soucit. Zvykajte si na zásady pravé křesťanské zdvořilosti a chovejte se podle nich mezi sebou i ve styku se světskými lidmi. V našich rodinách je třeba mnohem více lásky a zdvořilosti, než kolik jí dosud projevujeme." TM 156

8. Kdy je rovněž nutno být zdvořilým? 4T 627

"Nésti Kristův kříž znamená, ovládat své hříšné vášně, být zdvořilý i když to nevyhovuje, zapřít sama sebe a ulevit potřebným a trpícím, otevřít svá srdce i domovy opuštěným sirotkům, být to pro nás znamenalo zatížení a zvýšení trpělivosti. Takové děti jsou mladšími členy Boží rodiny a mají přijímat lásku a péči a vyrůstat v bázní Páně. Poneseme-li ochotně tento kříž pro Krista, stane se slavným děmátem v království Božím."

9. Která stará ctnost zdvořilosti upadá v roucho moderního života v zapomenutí? Zastáváš se moderního způsobu anebo jej odsuzuješ? 6T 342

"Lot, Abrahámův synovec, se sice usadil v Sodomě, ale měl patriarchova ducha laskavosti a pohostinství. Viděl zvečera dva cizince u městské brány a vědouce, do jakého nebezpečí by v tomto zkaženém městě zaručeně přišli, trval na tom, aby vešli k němu do domu. Nemyslel na nebezpečí, které mohlo ohrozit jeho a jeho rodinu. Ochraňoval ty, kterým hrozilo nebezpečí a postarat se o opuštěné, bylo součástí jeho životního úkolu. Tím, že byl přívětivý ke dvěma neznámým poutníkům, přijal za hosty anděle. Chtěl ochránit ty, kteří pak ochránili jeho. Večer je zavedl do svého domu, aby byli v bezpečí; za svítání ho oni vyvedli branami z odsouzeného města, aby byl se svou rodinou zachráněn."

Bůh uznal tyto projevy zdvořilosti za důležité natolik, že je zaznamenal ve svém Slově; a inspirovaný apoštol se na ně po více než tisíci letech odvolal: "Na přívětivost k hostům nezapomínejte; skrze ni zajisté někteří, nevěděvše, anděly za hosty přijímali." Žd 15,2.

D. Naučme se zdvořilosti

10. Od koho se můžeme učit poznávat hodnotu a smysl rozvoje zdvořilosti? 4T 68

"Někteří prudcí, vznětliví, avšak upřímní lidé, oslovují po biblické hodině přátelé pravdy velmi ukvapeně, takže jim pravdu znechutí. "Synové tohoto světa bývají moudřejší než dítky světla." Obchodníci a politikové se věnují studiu zdvořilosti. Snaží se, aby byli co nejpríjemnější. Učí se mluvit k lidem a jednat s nimi tak, aby je mohli co nejlépe ovlivnit. Snaží se co nejdovedněji využít svých vědomostí a schopností, aby se jim to podařilo."

11. Jak může člověk nejlépe získat ušlechtilý způsob myšlení a chování?

"Ve škole Božského Učitele získáme pravou ušlechtilost myšlení a jednání lépe, než zachováváním pravidel slušnosti. Jeho láska pronikne srdce a zjemní povahu, aby se podobala Jeho povaze. Tato výchova dodává nebeské důstojnosti a slušnosti. Takový člověk má milé a jemné chování, které se nikdy nemůže vyrovnat povrchnímu náteru módní společnosti." Ed 241

12. Křesťanství a zdvořilost tvoří nerozlučný celek. Jak to odůvodníš?

"Jen upřímný křesťan může být dokonale zdvořilý; je-li v duši Kristus, projeví se Jeho duch ve způsobech, slovech a činech. Pravá ušlechtilost a láska projeví se v sebezapření, ve skutečné zdvořilosti. Takoví pracovníci budou světlem světa." TM 264

13. Jako lid adventní máme velkou povinnost: být laskaví a zdvořilí. Jaký užitek to přinese jednotlivcům i dílu?

"Buďme jako lid laskaví a zdvořilí ve vztahu k těm, s nimiž přicházíme do styku. Nebuďme nikdy ukvapení a snažme se vždy předkládat pravdu pochopitelným způsobem. Tato pravda znamená pro příjemce život - a to věčný život. Učme se předcházet klidně a zdvořile od věcí časných k věcem duchovním a věčným. Život našeho Spasitele se vyznačoval největší zdvořilostí. Uveďme své poslání co nejjemnějším způsobem. Tak můžete cestou nebo kdekoli jinde zaset do některého srdce símě pravdy." CH 435

14. Mladík zavřel dveře těsně před jednou dívkou. Přítel se ho tázal: "Proč jsi dveře nenechal otevřené?" Odpověď zněla: "Býval jsem zdvořilý k dívkám, ale ony o to nestojí; proto jsem toho nechal. Podržel jsem mnoha dívkám dveře otevřené, ale nikdy mi neřekly: Děkuji."

O které zásady se zde jedná? Bylo stanovisko mladého muže oprávněné? Je to vůbec správné přijímat projev zdvořilosti a neocenit jej?

15. Jako přípravu k této lekci věnuj se pozorování. Znamenej si jeden den všechny zřetelné projevy zdvořilosti či nezdvořilosti. Bylo by dobré, kdyby si člověk zaznamenal i vlastní poklesky v chování, jakmile si po čase uvědomí, že si měl počínat jinak.

Perlička

"Kristova milost bude mít na nás očistující, zušlechťující vliv, který nám prospěje víc než znalost všech světských společenských pravidel, na něž se klade takový důraz." TM 195.196

- - o o o - -

12. Věrnost (oddanost)

Ú v o d

Psané i nepsané dějiny obsahují mnoho příběhů lidí, kteří si zvolili raději smrt, než by byli zradili svou vlast. Známe i takové případy, kdy ne jeden člověk byl tak věrný svému vůdci anebo nějaké věci, že pro ni obětoval i svůj život. Mluvíme-li o rodinné věrnosti, musíme uvést nejkrásnější biblickou zprávu o oddanosti Rut, která prohlásila Noemi: "Nenuť mne, abych tě opustila a od tebe odjít měla. Nebo kamž se kolí obrátíš, půjdu a kdekoliv bydliti budeš, i já bydliti budu; lid tvůj lid můj a Bůh tvůj Bůh můj." Rut 1,16.

Nejlepší požadavek ústavu nebo osoby je, aby jim byli věrni ti, kteří je nejlépe znají. Podobně nelze o člověku říci krásnější slova než: "Je věrný; můžeš se na něj spolehnout!" Ale největší věrnost je víc než jásot za zvuku hudby a okázalé sliby vychloubáče. Pravá věrnost stojí za člověkem i tehdy, když je zbaven slávy. Věrný člověk je oddán své věci proto, že ji považuje za správnou, bez ohledu na to, zda je oblíbená či nikoli; tevá na svém přesvědčení i za cenu osobní ztráty.

Může však být i nevhodná věrnost. Lupič projevuje věrnou oddanost, která je sama o sobě chvályhodná, ale jeho život je smutným omylem, protože má špatný cíl. Jeho oddanost nečtetnému účelu budí spíše soucit než obdiv. On je sice věrný svým společníkům, ale přehlíží vyšší věrnost, kterou je povinen prokazovat státu. Podřádnější věrnost - příteli nebo malé skupině - má být vždy podržena důležitější věrností, kterou má člověk dokázat k domovu, církvi nebo Bohu.

A. Největší věrnost náleží Bohu

1. Jsou dvě části věrnosti Bohu:

a/ přímá věrnost Jemu

b/ věrnost církvi jakožto Jeho zřízení. Poukaž na příslušné rozdíly. MYP 29.30

"Něcht' je vaším životním zákonem, od kterého vás neodvrátí žádné pokušení ani vedlejší zájem, abyste oslavili Boha, neboť "tak miloval svět, že Syna svého jednorozrozeného dal, aby každý, kdo věří v Něho, nezahynul, ale měl život věčný". Jste vykoupěnými, svobodnými mravními činiteli, za které byla zaplacená nesmírná cena. Bůh žádá, abyste si tuto svobodu uhájili a abyste použili Bohem daných sil jako svobodní občané nebeského království. Nestrvejte nadále v bahně hříchu, ale dokažte jako věrní poddaní Krále králů svou věrnost Bohu.

Dokažte v Ježíši Kristu, že jste hodni svaté důvěry, kterou vás Bůh poctil, když vám dal život a milost. Nebuďte poddaní moci zlého. Jako bojovníci Ježíše Krista musíte s rozvahou a rozumně přijmout Jeho podmínky spášení za všech okolností, musíte žít podle správných zásad. Božská moudrost má být světlem vašim nohám. Buďte věrní sobě, buďte věrní svému Bohu. Dojde k otřesení všeho; ale budete-li zakořeněni a utvrzeni v pravdě, vydržíte s těmi věcmi, jež nemohou být otřeseny. Zákon Boží je stálý, neměnitelný; neboť vyjadřuje Boží charakter. Rozhodněte se, že ani slovem ani vlivem nezpůsobíte Jeho autoritě sebemenší poohanu."

"Církev nepotřebuje více břemen, ale horlivé pracovníky; ne ty, kteří hledají chyby, ale stavitele na Sionu. Dílo Boží potřebuje misionáře - strážné, kteří budou věrní jako magnetická střelka a zachovají čest, potřebuje ty, které Pán postavil v čelo svého díla a kteří učiní to nejlepší pro všechna odvětví díla i za cenu vlastních zájmů i životů. Bylo mi však ukázáno, že je málo těch, kterým se pravda vryla do duše tak, aby mohli snést zpytavý zrak Boží. Mnozí se sice chopili pravdy, ale pravda nechopila je, neproměnila jejich srdce a neočistila je od veškerého sobectví." 4T 194

2. Uznaná úroveň věrnosti je vysokým cílem, k němuž máme zpět. Jak je to vylíčeno? 8T 208. 4T 336

"Kristus nepřestal být ani v nejmenším věrný zásadám Božího zákona. Neučinil nikdy nic, co by bylo v rozporu s vůlí Jeho Otce. Mohl říci před anděly, lidmi i démony slova, jež by z jiných úst zněla jako rouhání: "Což jest Jemu libého to já činím vždycky." J 8,29. Jeho nepřátelé Ho sledovali denně po tři roky a snažili se na jeho povaze najít skvrnu. Satan s celou svoji radou se Ho snažil přemoci; ale nenalezli na Něm nic, čeho by mohli využít. I Dáblové musili doznat: "Ty jsi ten svatý Boží."

"Nevykupujme si nepravdou ani život. Mučedníci mohli slovem mlčením zapřít pravdu a zachránit svůj život. Kdyby byli souhlasili s tím, že hodí alespoň zrníčko zápalu na pohaný oltář, byli by se zachránili před skřipcem, před popravíštěm anebo křížem. Ale nechtěli být falešní v slovu ani skutku, ač jim za to byl slibován život. Přijali raději s klidným svědomím vězení, muka a smrt, než by se byli zachránili za cenu podvodu, nepravdy a odpadnutí. Věrností a vírou v Krista získali bezúhonné roucho a korunu, posetou klenoty. Jejich život byl před tváří Boží povznesen a zůslechten, protože stáli věrně za pravdou i za nejhorších podmínek."

3. Uveď, co se může přihodit věrnému křesťanu v posledních dnech a jaká bude určitě jeho odměna, zůstane-li věrný.

"Příkazy hříšných, omezených lidí budou pro věrné ničím ve srovnání se slovem věčného Boha. Budou poslušni pravdy, byť je za to stihlo vězení, vyhnanství či smrt." PP 512.513

"Náš nebeský Otec má pro nás tisíce východisek, o nichž ani nevíme. Ti, kteří se řídí zásadou, že služba Bohu je na prvním místě, poznají, že ne- snáze pominou a že krácejí po rovné cestě." MH 481

"Staříček Jan hleděl ve vyhnanství na dlouhá staletí temnoty a pově- ry. Viděl zástup mučedníků, kteří zemřeli pro lásku k pravdě. Viděl rovněž, že Ten, který posiloval svoje svědky na počátku, nezapomněl na své věrné ná- sledovníky ve staletích pronásledování, jimiž musili projít před ukončením času. Pán prohlásil: "Nic se neboj toho, co trpěti máš; ďábel zajisté uvrh- ne některé z vás do vězení, abyste zkušeni byli; a budete mít úzkost.... Budiž věrný až do smrti a dám ti korunu života." Zj 2,10. AA 588.

B. Věrnost k vlasti

4. Do jaké míry je občan, poddaný i cizinec povinen být věrný zemi, v níž žije?

"Uznávejme lidskou vládu jako Boží zřízení a učme, že poslušnost v me- zich zákona je svatou povinností." AA 69

5. Může být věrnost k vlasti udávána jako původ nevěry vůči Bohu?

(Mluví o smrti Uriáše Hetejského) "Joáb, který byl věrnější králi než Bohu, přestoupil na králův příkaz Boží zákon.

Bůh dal Davidovi moc, ale měl ji uplatňovat pouze ve shodě s Božím zá- konem. Jakmile přikázal něco, co bylo v rozporu s Božím zákonem, bylo hří- chem uposlechnout. "Vrchnost je ustanovena od Boha", ale nemáme ji uposlech- nout, žádá-li něco, co je proti Božímu zákonu." PP 719

C. Věrnost domovu

6. Jaký má být vztah mladých lidí k rodičům? 3T 80

"Potřebuješ lásku a něžnost. Tvůj charakter musí být upraven. Nesmíš se tolik rmoutit a starat, ale místo toho buď něžný a laskavý. Zapří sám sebe. Nejme stvoření jako andělé, nýbrž nižší než andělé, ale tvé dílo je důležité. Nejme v nebi, nýbrž na zemi. Až budeme v nebi, budeme umět konat vznešenou práci nebes. Zde na světě musíme být zkoušeni a vyzkoušeni.

Nejvyšší povinnost čeká mladé lidi v jejich domově, aby byli ku požeh- nání otci a matce, bratřím a sestrám, aby k nim byli něžní a milí a měli o ně skutečný zájem. Zde mohou projevit sebezapření a odříkání a pečovat a pracovat pro druhé."

"Táté přikázání žádá, aby si nejen rodičů vážily, byly jim poddány a poslušny, ale současně aby je milovaly a byly k nim něžné, aby jim ulehčova- ly v starostech, aby střežily jejich pověst a aby je podporovaly a potěšo- valy ve stáří." PP 308

7. Ježíš řekl: "Přišel jsem zajisté, abych rozdělil člověka proti otci jeho a dceru proti matce její a nevěstu proti švegruši její. A nepřátelé člověka domácí jeho." Mt 10,35.36. Jak působí tento výsledek Kristova uče- ní na zásady věrnosti v domově a k domovu?

D. Věrnost škole

8. Jaký duch je podkladem věrnosti v kterémkoli ústavu?

"V našich ústavech, kde se sejdou různí lidé rozličných povah, je nut- né, aby se všichni cvičili v nezištnosti. Nikdo si nesmí myslet, že má vy- tvářet druhé podle své mysli či názorů. Každý projeví svou osobnost, bude to však osobnost, ovládaná Duchem svatým. Jsme-li laskaví a podobní Ježíši Kristu, spojí se naše srdce i naše zájmy a všem to přinese požehnání." CH 243-4

9. Vysvětli, jaké poměry ve škole vzbuzují Ducha věrnosti mezi mladými lidmi.

10. Jakou povinnost mají žáci? Jak mohou dokázat svou věrnost?

"Každý žák si má uvědomit, že má ve škole pomáhat svým spolužákům spolupracovat s Bohem, spolupracovat s modlitbami, které jsou za ně vysílány. Má soucitně a laskavě pomáhat svým druhům na cestě k nebesům.

Žáci, spolupracujte se svými učiteli. Tím jim dodáváte naději a odvalu a současně jdete sami vpřed. Pamatujte, že záleží hlavně na vás, budou-li mít vaši učitelé výhodné postavení, bude-li jejich dílo uznávaným úspěchem. Ocení každé vaše úsilí o spolupráci s nimi." CT 553

E. Věrnost vůči sobě, vytváření důvěry a spolehlivosti

11. Mladí lidé často bezmyšlenkovitě něco slíbí. Později si uvědomí, že slib není v souladu s některou povinností, anebo že porušuje úctu nebo poslušnost vůči učitelům neb rodičům. Co je nutno dělat v takovém případě? Není třeba slib dodržet? Není to požadovaná věrnost, i kdyby dodržením slibu někdo učinil něco, s čím jeho svědomí nemůže souhlasit? Jak lze rozlišit tyto dva druhy věrnosti a rozhodnout, který je vyšší a závaznější?

12. Mladí lidé mají rádi společnost sobě rovných; proto se někdy stanou členy malých skupin, klubů. Základem tohoto sdružování je, že všichni cítí zvláštní vzájemnou věrnost a všichni se vzájemně povzbuzují a pomáhají si. Takové skupiny a kluby se snadno vytvoří v kterékoli škole. Dejme tomu, že někdo je členem takové skupiny a svědomí mu praví, že jeho klub se nechová správně k někomu, komu dopřejete své přátelství, ať už pasivně, nebo aktivně. Co má dělat? Má být věren svému klubu a slepě ho poslouchat? Anebo má uznávat vyšší věrnost dobrotě a laskavosti, která musí být dodržena i kdyby narušovala zvláštní věrnost v jeho malé společnosti. Jakou ztrátu utrpí ti, kteří se tak úzce spojí, že se oddělí od společnosti těch, kteří nejsou v jejich zvláštní skupině?

13. Najdi aspoň dva příklady zásady, uvedené v tomto výroku:

"Věrné plnění povinnosti dneška je nejlepší přípravou pro zkouku zítřka." MH 481

14. Proč mají lidé právo očekávat od křesťanů, že budou věrní a spolehliví v práci a v obchodním jednání? Porovnej schopnosti, jež vytvářejí důvěru, se schopnostmi, jež důvěru ničí. 2T 83

"Pán je ochoten pomoci všem, kteří pomoci potřebují a tuto potřebu pocítují. Vidiš-li svou bídu a ubohost před Bohem a vroucně se uchopíš Jeho síly, pomůže ti, požehná a posilní tě, aby mohli lidé pro tvé dobré skutky chválit Otce našeho, který je v nebesích. Chceš vidět sebe sama? Chceš odevzat svou vůli a své cesty Bohu? Chceš usilovat o čisté a neposkvrněné náboženství před Bohem. Ach co ti prospěje, budeš-li nadále žít tak uboze? Takový život tě neobšťastňuje a nepřináší štěstí ani těm, kteří jsou kolem tebe. Připravuješ si rozhodně mnoho utrpení; a takový život nestojí za mnoho. Proč tedy nechceš být smířen s Bohem? Zemři sobě a obrať se, aby tě Ježíš mohl uzdravit. On tě chce spasit, chceš-li být spasen Jeho způsobem. Modli se, aby ti Pán pomohl, abys poznal a napravil každou chybu.

Buď rychlý k slyšení, pomalý k mluvení, pomalý k hněvu! Buď opatrný na svá slova! Nedovol satanu, abys se stal kamenem urážky jiným! Tvé obchodní jednání je nesprávné. Konáš povrchní práci. Pracuješ tak rychle, jak jen můžeš, a myslíš si, že to stačí, ačkoli to není dobře uděláno. Chybí ti důkladnost. Zvykni si na pořádek a vkus ve všem, co děláš. Musíme-li již něco dělat, pak to musíme udělat dobře! Nebudeš-li věrný ve svém zaměstnání,

bude tvůj náboženský život nedostatečný a v den Boží zjeví váhy ve svatyni, že jsi nalezen lehký. Tento nedostatek je pohanou tvé víry. Nevěřící to nazývají nepoctivostí a praví: "Světí-li sobotu takoví lidé, nechci mezi ně patřit."

Perlička

"Dnes musíme čerpat teplo z chladu jiných, odvahu z jejich zbabělosti a věrnost z jejich zrady." 5T 136

- - o o o - -

13. Sebeovládání

Ú v o d

Právo žít je skutečnou předností, kterou málokdo náležitě oceňuje. Život se stává tím důležitější, vážnější a bohatší, čím více se blíží údobí největší užitečnosti. Ukládá jednotlivci povinnost, zanechat po sobě větší a trvalejší památku, než jakou je mramorový pomník na hrobě.

Život znamená víc než pouhá rozpětí lét. Je to škola, v níž jsou rodiče prvními učiteli změny sebeovládání. Práce rodičů bývá obvykle doplněna výchovou ve školách. Je-li žák nadaný a naučí se všemu dobře a záhy, ušetří sobě, svým rodičům a učitelům mnoho starostí a trampot. Rodiče budou pašní na takového syna a učitelé na žáka.

Je-li mladý člověk poměrně lhostejným žákem, který těžko chápe lekci sebekázně, má z toho trampoty nejen on, nýbrž i jeho škola. Škola časem zůstane stranou, ale dítě a rodiče zůstávají trvalými činiteli. Je-li nedostatek sebekázně nenapravitelný, zakročí stát jako strážce veřejných práv a přečiny trestá. Důležité však je, aby si každý člověk uvědomil, že bude-li dohlížet sám na sebe, nebude muset na něj dozírat jiný.

A. Důležitost sebeovládání

1. Poukaž na důležitost sebekázně!

"Ušlechtilý charakter není dílo náhody; není závislý na zvláštní přízni Prozřetelnosti, je výsledkem sebekázně, podrobení nižší povahy povaze vyšší, podrobení svého Já do služby Bohu a člověku....

Tělo je nejdůležitější nástroj, v němž se mysl i duše rozvíjí ke vzdělání charakteru. Proto nepřítel duší namíří svá pokušení tak, aby zeslabil a snížil tělesné síly. Podarí-li se mu to, získá často celého člověka pro hřích." PK 488

2. Jaká rada je dána mladým lidem, tvůrcům zítřejšího světa?

"Mládež dneška je bezpečným ukazatelem budoucnosti společnosti; a když se tak na ni díváme, jaké naděje můžeme mít do budoucna? Většina se ráda baví a nemá zálibení v práci. Nemají dostatek mravní odvahy k sebezapření a k plnění povinnosti. Neumí se dostatečně ovládat a při sebemenší příležitosti se vzruší a rozčílí. Mnozí lidé v každém věku a v každém postavení jsou bez zásady anebo nemají svědomí; jejich zvyky jsou nedbalé a lehkomyšlné. Tak se řítí do neřestí a kazí lidskou společnost a náš svět se stává druhou Sodomou." CH 112

"Mládí je dobou setby a zaseté símě rozhoduje o sklizni, jak pro tento, tak pro věčný život." CH 113

3. Jak hodnotil Šalamoun sebeovládání v rozvoji charakteru? 4T 501

"Musíš mít pevné zásady, satan ti je v patách, jedinou nadějí pro tebe

je dokonalé obrácení. Nebud' svedena, Bůh nebude posmíván. Kdyby dnes skončila tvá doba milosti, nemohla bych věřit, že budeš spasena. Tvé tělesné, duševní a mravní zdraví je závislé na tom, jak ovládáš svou povahu. Bezpochyby narážíš na všelicos, co tě podráždí a co bude pro tebe velkou zkouškou; ale v Ježíšově síle se můžeš ovládat. Šalamoun staví toho, kdo se ovládá, výše než vítěze v bitvě. Lepší jest zpozdlý k hněvu než-li rek, a kdož panuje nad myslí svou nežli ten, který dobyl města." Př 16,32.

B. Uplatnění sebeovládání

4. Pohovořte si o sebeovládání

a) V domově 7T 47-48

"Milý bratře a sestro, oba máte velkou sílu vůle. Tato síla se vám může stát nesmírným požehnáním, nebo také velkou kletbou pro vás i pro ty, s nimiž přicházíte do styku. Nemějte nikdy snahu se vzájemně přinucovat. Budete-li to činit, ztratíte lásku. Projevy umíněnosti maří pokoj a štěstí domova. Váš manželský život nemá být plný sporů, abyste nebyli oba nešťastní. Buďte laskaví v řeči a něžní v chování, vzdejte se vlastních přání. Střežte svá slova, neboť ona mají mocný vliv k dobrému, nebo ke zlému. Nedopusťte abyste mluvili stroze. Vnešte do svého společného života vůni podobnosti Ježíši Kristu.

Než člověk vstoupí do tak úzkého svazku, jakým je manželství musí se naučit sebeovládání a jednání s jinými lidmi.

Ve výchově dítěte se stává, že pevná, zralá vůle matčina narazí na nemoudrou, neukázněnou vůli děcka. V takové chvíli potřebuje matka mnoho moudrosti. Nemoudrým jednáním, přísným donucením může se dítěti ublížit. Jeli možné, vyhněme se takové krizi, neboť znamená velký boj pro matku i dítě. Dojde-li však k takovému okamžiku, musí být dítě přivedeno k tomu, aby podřídlou svou vůli moudřejší vůli rodičů.

Matka se má dokonale ovládat, aby nevzbudila v děcku ducha odporu. Příkazy nemá udílet příliš hlasitě. Velmi získá, bude-li mluvit klidně a jemně. Má jednat s dítětem tak, aby ho přitahovala k Ježíši. Má si uvědomit, že Bůh je jejím Pomocníkem; láska je jí silou. Je-li moudrou křesťankou nebude se snažit donutit své dítě k podrobení. Bude se vroucně modlit, aby nepřítel, neztvůzil a přitom pocítí obnovení duchovního života. Pozná, že tatáž moc, která působí v ní, působí i v dítěti. Dítě se stává jemnější, poddanější. Je vyhráno. Jeli trpělivost, laskavost, moudrá slova pokárání vykonaly své. Nastal klid po bouři. Tak jako když po dešti vysvitne slunce a andělé, kteří celý výjev sledují, jásají radostí.

b) V řeči. 4T 242-243.

"Kdyby bratr G. byl přijal světlo, které mu Pán před měsícem poslal a kdyby si otevřeně pohovořil se svou ženou, kdyby oba byli před Pánem svá tvrdá srdce potřeli, bylo by to s nimi docela jiné. Oba pohrdli slovy pokárání a proseb Duchu Božího a nenapravili svůj život. Tím, že zavřeli oči před Božím světlem, nebyly jejich chyby v očích Božích menší ani neztratili odpovědnost. Nenáviděli pokárání, které jim Pán v něžném soucitu dal. Bratr G má od přirození laskavé a něžné srdce, které je však prostoupeno sobectvím, marnivostí a zlým podezíráním. Nemá zatvrzelé srdce, ale nedostává se mu mravní síly.

Jakmile je zapotřebí sebezapření a oběti, je zbabělý, protože miluje sebe. Sebeovládání, opatrné vyjadřování, doznání chyby nebo použití nesprávného slova je pro něho příliš potupným křížem; chce-li však být spasen, musí tento kříž nést.

Bratře a sestro G, oba musíte být opatrní na svá slova.... Nesmíte se

dopouštět ukvapenosti, která způsobuje nepromyšlená slova a činy.... Ukvapenost připraví vás přechodně o rozum, takže nemůžete ovládat svá slova a chování, ačkoli přitom jste odpovědní za veškeré zlé následky. Ukvapená a hněvivá jednání není omluvitelné. Jediné slovo promluvené v ukvapenosti a rozčilení může zanechat v srdci přátel osten, na který nikdy nezapomenou....

Někteří se domnívají, že je to ctnost žít neukázněně! Mluví se zálibou o tom, jak dovedou říci všechno nepříjemné, co mají na srdci. Jejich hněvivý duch se vyčerpá v záplavě obvinění. Čím více mluví, tím více se rozrušují a satan jim pomáhá, neboť se mu to líbí. Slova dráždí posluchače a vracejí se ještě v tvrdších slovech, až z maličkosti vznikne velký požár. Oba cítíte, že máte ty největší těžkosti a že jste krajně nešťastní. Začněte rozhodně ovládat své myšlenky, slova činy. Jakmile pocítíte jeden z vás rozhněvání, nechť si učiní pravidlem, sklonit se pokorně na modlitbě před Bohem, který vyslyší prosbu, jež nevychází ze lstivých úst."

c) V životních zvycích a v povaze. 4T 244

"Naše tělesná chuť musí být přísně ovládána. Chuť nám byla dána za důležitým účelem, k dobrému, nikoli proto, aby se stala nástrojem smrti, jakmile se zvrhne a stane se hříšnou žádostí.... Nestřídmý člověk nemůže být trpělivý. Jakmile vyhovíme nepatrné chuti, bude tato toužit po silnějším dráždidle. Podrobujeme-li si myšlenky, vášně a chuť, zvládneme i svůj jazyk.... "Očistěte ruce hříšníci, a očistěte svá srdce vy, kteří jste dvojí myslí. Nařikujte a plačte; smích váš obrátí se v nárek a radost vaše v úpění. Pokořte se před tváří Hospodinovou a pozdvihne vás.

Přikazuji ti tato slova ve jménu Ježíše Krista, který mi svěřil můj úkol. Nepohrdej jím!"

5. V čem tkví pravá velikost člověka?

"Po tělesné stránce byl Samson nejsilnějším člověkem na světě; ale v sebeovládání, věrnosti a pevnosti byl jedním z nejslabších. Mnozí zanechávají silné vášně za silný charakter; je pravda, že ten, kdo je ovládán svými vášněmi, je slaboch. Skutečná velikost člověka je v tom, nakolik umí ovládat své city." PF 567.568

C. Vůle jako činitel sebekázně

6. Jak velké má být sebeovládání? Vysvětli uplatnění vůle v sebekázně! 5T 310.311

"Vyhýbej se satanové začerované půdě a nedopusť, aby tvá mysl přestala být věrna Bohu. V Ježíši Kristu můžeš a máš být šťasten a musíš si zvknout na sebekázeň. I tvé myšlenky musí být podrobeny vůli Boží a tvé city musí být ovládnuty rozumem a náboženstvím. Nebyls proto obdařen představitivostí, abys ji nechal volný průběh, aniž bys ji brzdil nebo káznil. Je-li myšlení špatné, jsou i pocity špatné, a myšlenky a pocity tvoří mravní povahu. Usoudíš-li, že jako křesťan nemusíš ovládat své myšlenky a pocity, dostáváš se do vlivu zlých andělů a do jejich bezprostřední přítomnosti. Podlehneš-li svým dojmům a dovolíš-li svým myšlenkám, aby se zabývaly podezřením, pochybnostmi a rozmrzelostí, budeš patřit mezi nejnešťastnější smrtelníky a tvůj život se stane omylem.

"Každé dítě má mít pravou sílu vůle. Má být vedeno k tomu, aby poznalo, jak velkou odpovědnost mu tento dar ukládá. Vůle je vedoucí silou v lidské povaze, silou rozhodnutí a volby. Každý rozumný člověk má sílu správného rozhodování. Slovo Boží nám v každé životní zkušenosti praví: "Vyvol sobě dnes, komu bys sloužiti chtěl.... Každý může podříditi svou vůli vůli Boží, může se rozhodnout, že Ho bude poslušen. Tak se spojí s božskými čini-

teli a nic ho nebude moci donutit ke zlému. Každý mladý člověk, každé dítě může s Boží pomocí rozvinout zásadní povahu a žít užitečným životem." Ed 289

7. Proč nemá vůli člověka ovládat někdo jiný? 3T 132.133

"V mnohých rodinách se zdá, jak jsou děti dobře vychované; jakmile se však vymaní z domácí kázně, zdá se, že nedovedou sami myslet, jednat nebo se rozhodovat. Tyto děti byly tak dlouho ovládány železným pravidlem a nesměly samy myslet a jednat tam, kde by to bylo bývalo nutné, takže svému vlastnímu úsudku ani nedůvěřují. A když odchází od svých rodičů do života, snadno je názory jiných lidí strhnou špatným směrem. Nemají zásadní charakter. Nebyly vedeny k tomu, aby co nejrychleji s nejlépe spoléhaly na svůj názor. Jejich mysl se správně nerozvinula a nezesílila. Rodiče je tak dlouho absolutně ovládali, že se spoléhají jen na ně; rodiče jsou jim myslí a úsudkem.

Na druhé straně si mladý člověk nesmí myslet, že může jednat a rozhodovat nezávisle na názorech svých rodičů a učitelů. Děti mají být učeny, aby si vážily úsudku zkušených a aby byly vedeny svými učiteli a rodiči. Mají být vychovány tak, aby se jejich mysl spojila s myslí jejich rodičů a učitelů a mají být poučeny tak, aby poznaly, že je dobré řídit se jejich radami. Když pak opustí rodičovský dům a školu, nebude jejich charakter jako trtina větrem se klátící."

D. Sebedůvěra

8. K sebeovládání patří sebedůvěra. Jaké místo má sebedůvěra v díle a povaze křesťana? 3T 493.496

"Bratři B a C mají proto tak málo zkušeností, že postrádají sebedůvěru. Vyhybají se odpovědnosti, proto že by se ukázaly jejich nedostatky. Jsou příliš ochotni, aby můj manžel vše vedl a nesl odpovědnosti a dovolili, aby se stal jejich myslí a názorem. Tito bratři jsou slabí, ačkoli by měli být silní. Neodvážují se řídit se svým nezávislým názorem, aby se nedopustili chyby a aby jim to nikdo nevytýkal. Současně snadno podlehnou pokušení, a jakmile se jim zdá, že vidí v jednání mého muže chybu, hned ho obviňují."

Nerozvíjejí své schopnosti. Důvěřovali příliš dlouho jinému člověku, aby za ně plánoval a myslel, ačkoli to v zájmu díla Božího mohou velmi dobře konat sami. Všude se shledáváme s duševními nedostatky. Lidé, kteří se spokojí s tím, že jiní za ně plánují a myslí, nejsou vyvinuti. Kdyby se rozhodovali sami, ukázalo by se, že jsou rozšafní a moudří. Jakmile však vstoupí do díla Božího, zdá se jim, že je to něco jiného; takřka své schopnosti ztrácejí. Spokojí se s tím, že jsou nerozhodní a neprůbojní, jakoby jiní museli za ně většinu věcí promyslet a naplánovat. Zdá se, že někteří lidé si vůbec neumí sami prorazit cestu. Musí vždy spoléhat na druhé, že za ně vše promyslí, prozkoumají a rozhodnou. Bůh se stydí za takové žoldnéře. Pokud jsou pouhými stroji v Jeho díle, není tím oslaven."

9. Kdy se mají děti naučit sebedůvěře? Jaký vliv má rozvoj tohoto povahového rysu na osobu dítěte? 3T 122.123

"Mnozí rodiče se dopouštějí velké chyby, že předají svůj majetek dětem, dokud jsou sami zodpovědní za využití nebo zneužití hřívný, kterou jim Pán svěřil. Takovým předáním majetku neziskají štěstí ani rodiče, ani děti. Žijí-li rodiče ještě dále, obvykle zanedlouho svého rozhodnutí litují. Tím nevzbudí ve svých dětech více lásky. Děti necítí zvýšenou vděčnost a závaznost vůči svým rodičům, jsou-li takto štědrí. Zdá se, že na všem spočívá kletba, která se u dětí projevuje sobectvím. Rodiče jsou pak nešťastní a mají trapné pocity závislosti."

E. Kázeň

10. Co je cílem a základem veškeré kázně?

"Cílem kázně, je vychovat dítě k sebeovládání. Má být vedeno k tomu, aby umělo spoléhat na sebe a aby se dovedlo ovládat. Proto jakmile začíná chápat, musíme jeho rozum získat na stranu poslušnosti. Jednejme s ním tak, aby poznalo, že poslušnost je spravedlivá a rozumná. Pomozte mu, aby vidělo, že vše podléhá zákonu a že neposlušnost posléze končí neštěstím a utrpením. Pravi-li Bůh: "Neučiniš toho" - varuje nás v lásce před následky neposlušnosti, protože nás chce uchránit před neštěstím a škodou." Ed 287

11. Co je první lekcí sebekázně?

"První věcí, které dítě musí se naučit, je poslušnost. Dokud ji ještě nevlastní, nemůže rozumem uvažovat a proto musí být naučeno poslouchat. Tento zvyk musí být utvrzen jemným, vytrvalým úsilím. Tak lze do značné míry zabránit pozdějším rozporům mezi vůlí a autoritou, které způsobí tolik odcizení a hořkosti vůči rodičům a učitelům a příliš často i odpor vůči veškeré autoritě lidské i božské." Ed 287

12. Nedovede-li se mládež ovládat, kdo jí musí pomoci? 4T 92. 5T 38

"Ve tvé výchově a kázni v dětství a mládí došlo k velké chybě. Nyní se musíš naučit těžkému úkolu sebeovládání, který jsi měl znát již dříve. Bůh tě uvedl do prostředí změn, kde můžeš být ukázněn jeho Duchem svatým, abys získal mravní sílu a sebeovládání, aby ses stal vítězem. Sebeovládání se vyžadá nejvyššího úsilí, nejvytrvalejšího a neochvějného rozhodnutí a nejsilnější energie. Tvůj duch se dlouho vzpíral proti kázni, a jakmile někdo zkrřížil tvou vůli, rozlítil ses jako uvězněný lev. Výchova, ve které ti měli pomáhat tvoji rodiče, zůstala nyní zcela na tobě. Mladá a malá větvička se snadno chýbá; ale jakmile vyrostla nakřivo a zesílila, je to těžký úkol. Tvoji rodiče dopustili, že se takto znetvořil; a nyní se můžeš stát vítězem nad svojí vůlí jedině z Boží milosti a vlastním vytrvalým úsilím. V zásluhách Ježíše Krista můžeš ztratit jizvy a chyby duše a znetvořený charakter. Musíš odhodit starého člověka a jeho omyly a obléci nového člověka, Ježíše Krista. Přijmi jeho život za svůj vzor a zasnvej své dary a rozum službě Bohu.

Ach, kdyby jen matky pracovaly moudře, klidně a rozhodně a vychovávaly a podmanovaly si tělesnou povahu svých dětí! Kolik hříchu by mohlo být zničeno v zárodku a kolik sborových nesnází by nemuselo být! Kolik nešťastných rodin by mohlo být šťastných!

Mnoho duší na věky ztraceno pro nedbalost rodičů, kteří vhodně nekázali své děti a nenaučili je v mládí podrobit se autoritě. Hýčkáni chyb a chlácholení nepřiloží sekeru ke kořenu zla, nýbrž se stane záhubou tisíců duší. Ó, jak se rodiče zodpoví Bohu za toto strašné zanedbání povinností!"

"Děti mají být záhy učeny posvátnosti náboženských závazků. To je nejdůležitější součást jejich výchovy. Naše povinnost k Bohu musí být na prvním místě. Učme se vyžadujme přísnou poslušnost Božího zákona ze zásady.

"Neboť jest vyzdvihl svědectví v Jákobovi a zákon vydal v Izraeli, což přikázal otcům našim, aby v známost uvedili synům svým, aby to poznal věk potomní, synové, kteří se zroditi měli, a ti povstanouce, aby vypravovali dítkám svým, aby pokládali v Bohu naději svou a nezapomněli se na skutky Boha silného, ale ostříhali přikázání Jeho. Aby nebývali jako otcové jejich pokolení vzpurné a protivné, národ, který nenapravil srdce svého a nebyl věrný Bohu silnému, Duch jeho." Ž 78,5-8

Zde je vidět, jak velkou odpovědnost rodiče mají. Děti, které dospějí

a jejich vůle nebyla ukázněna a vášně zvládnuty, vedou obvykle později takový život, který Bůh zavrhuje. Touží po lehkomyšlných zábavách a bezbožných společnicích. Bylo jim dovoleno zanedbávat náboženské povinnosti a řídit se sklony tělesného srdce, a proto satan ovládá mysl a zásady. Ve městě dali rodiče satanu dostatek příležitostí. Většina odpadnutí od Boha v tomto místě vznikla proto, že rodiče zanedbali vychovávat své děti k svědomitému náboženskému životu. Stav těchto dětí je politováníhodný. Vyznávají křesťanství; ale jejich rodiče nevzali na sebe odpovědnost a nenaučili je tomu, jak mají být křesťany - aby vypravovali o Božím milosrdenství aby ho uměly chválit a aby ve svém životě zjevovaly život Ježíše Krista.

"Pomozte dítěti, aby vidělo, že rodiče a učitelé jsou Božími zástupci, a že když tito jednají v souladu s Ním, jsou jejich zákony v domově a ve škole rovněž Božími zákony. Tak, jako dítě má být poslušno rodičů a učitelů, mají i oni být poslušni Bohu." Ed 267.268

13. Jak můžeme nejlépe vést a usměrňovat?

"Uplatňujte zásady domova a moudře a v lásce, nikoli železným občankem. Děti budou ochotně poslouchat příkazy lásky. Pochvalte děti, kdykoli je to možné. Učiňte jejich život co nejšťastnější. Dopřejte jim nevinné pobavení. Učiňte z domova Bethel - svaté, posvěcené místo. Projevujte dětem lásku a něžnost. Tím zvládníte půdu jejich srdce a připravíte ji pro símě pravdy. Nezapomente, že Pán dává zemi nejen mraky a déšť, ale i krásné, uševavé paprsky slunce, které způsobují klíčení semene a dávají vznik květu. Pamatujte, že děti potřebují nejen pokárání a napomenutí, nýbrž i povzbuzení a pochvalu, příjemný svit slunce laskavých slov." CT 114

"Učitelé si mají připoutat žáky k srdci pouty lásky a přívětivosti a přísné kázně. Láska a přívětivost nemají cenu, nepojí-li se s kázní, kterou Bůh vyžaduje. Žáci přicházejí do školy, aby byli vychováni k službě, k nejlepšímu využití svých sil. Rozhodnou-li se, že budou spolupracovat se svými učiteli, bude jejich studium mnohem prospěšnější než když podlehnou svým sklonům k odbojnosti a bezzákonnosti." CT 265

14. Jakou zásadou má být veden ten, kdo uděluje kázeň?

"Snažíme-li se druhé opravit či napravit, musíme být opatrní na své slova. Tato budou vůní života k životu nebo smrti k smrti. Mnozí udělují napomenutí nebo radu ostrými, přísnými slovy, která nemohou raněnou duši a zdravít. Tyto pochybené výrazy způsobují rozhořčení a chybní se často postaví na odpor. Všichni kteří chtějí hájit zásady pravdy, musí obličat nebeský olej lásky. Pokárání má být za všech okolností vysloveno v lásce. Potom naše slova způsobí nápravu, nikoli rozhořčení. Kristus svým svatým Duchem dodá sílu a moc. To je jeho úkol." COL 337

15. Která další rada je nám dána, selže-li tento postup? 5T 45

"I laskavost musí mít své meze. Autorita musí být udržena pevnou přísností jinak by ji mnozí přijímali s úsměskem a pohrdáním. Nejhorší zlo pro mládě lidi je - domnělá něžnost, hýčkáni a vyhovování, které jim rodiče a strážcové projevují. V každém domově se musí uplatňovat pevná rozhodnost a jasné požadavky. Rodiče, vykonejte své zanedbané povinnosti. Vychovávejte své děti podle Božího plánu, dokazující "ctností Toho, který vás povolal ze tmy v předivné světlo své."

16. Kde se můžeme naučit zásadám, kterými se má vyznačovat rodičovská kázeň? 4T 313.198

"Mužové a ženy, kteří tvrdí, že si váží bible a řídí se jejím učením, neplní mnohé její požadavky. Ve výchově dětí se řídí vlastní převrácenou

povahou, nikoli zjevenou vůlí Boží. Toto zanedbání povinností způsobuje ztrátu tisíců duší. V bibli máme zásady správné kázně dětí. Kdyby rodiče dbali těchto Božích požadavků, viděli bychom dnes vyrůstat zcela jinou mládež. Ale rodiče, kteří tvrdí, že čtou bibli a řídí se jí, přestupují přímo její naučení. Slyšíme, jak otcové a matky starostlivě a úzkostně nařikají na chování svých dětí a neuvědomují si, že si sami způsobili tuto starost a úzkost a pochybenou láskou své děti zničili. Neuvědomují si své odpovědnosti před Bohem a nevštěpují svým dítkám již od útlého věku správné zvyky."

"Rodiče se snad táží: "Kdo na to vše stačí? Jen Bůh je jejich silou. a nebudou-li se s Ním radit, je jejich úloha beznadějná. Ale modlitba, zkoumání Písma a upřímná horlivost pomohou jim zdolat tento důležitý úkol a jejich námaha a čas se jim stonásobně vrátí... Jejich učebnicí má být bible, bohatá na naučení. Budou-li vychovávat své děti podle jejich předpisů, utvrdí jejich mladé nohy na správné cestě a sami se poučí o svých nejtěžších povinnostech. Dojmy, vštípené do mysli mládeže jsou takřka nezmatelné; je proto důležité, aby to byly dojmy správné, které by usměrňovaly pružné schopnosti mladého člověka vhodným směrem."

17. Jaké povzbuzení je nám dáno pro životní problémy?

"Všichni musí procházet přísnou životní kázní i mimo kázeň domova a školy. Každé dítě a každý mladý člověk musí poznat, jak se zde má moudře zachovat. Je pravda, že Bůh nás miluje, že usiluje o naše štěstí a kdyby člověk vždy poslouchal Jeho zákon, nebyli bychom nikdy poznali utrpení. Je však neméně pravdou, že na tomto světě prožívá každý člověk následkem hříchu utrpení, starosti a trampoty. Naučíme-li své děti a mládež snášet tyto starosti a obtíže statečně, posloužíme jim pro celý život. Projevujeme jim soucit, ale nikdy nepodporujeme lítost nad sebou samým. Potřebují povzbuzení a posílení, ne zeslabení."

Poučme je, že tento svět není hřiště, nýbrž bojiště. Všichni musí jako dobří vojáci snášet těžkosti. Musí být silní a zdatní jako muž. Poučme je, že pravá povahová zkouška se projevuje v ochotném nesení břemen, v zastávání těžkých povinností a nezbytných úkolů, byť to nepřineslo uznání a odměny na světě."

Nesmíme se snažit uniknout těžkostem. Správný způsob je přetvářet těžkosti. To se týká veškeré kázně, kázně rané i pozdější. Zanedbáme-li časnou výchovu dítěte, posilujeme ty špatné sklony, jeho pozdější výchova je tím nesnadnější a kázeň se příliš často stává bolestným procesem. Musí být bolestná pro tu nižší přirozenost, jelikož naráží na přirozené touhy a sklony. Ale tato bolest je nižší ve srovnání s vyšší radostí."

Poučme děti a mládež o tom, že každá překonaná chyba, těžkost či nedopatření, stává se mezníkem k lepším a vyšším věcem. Všichni, kteří ve svém bohatém životě dosáhli úspěchu, museli projít takovými zkušenostmi." - Ed 295:296

18. Jedna studentka napsala domů své mamince: "Chci žít tak, aby mi nikdo do mého života nezasahoval. To se týká i tebe, matko!" Co měla na mysli? Měla by rodiče právo tvrdit totéž?

Perlička

"Nejvyšší důkaz křesťanské ušlechtilosti je sebeovládání." DA 301

14. Strídmost

Ú v o d

Strídmost znamená něco zcela jiného než jak si lidé představují. Vztahuje se na zásady mírnosti nejen v otázce jídla a pití, nýbrž i ve všech záležitostech života. V širším slova smyslu se týká i sebeovládání pocitů, tužeb, popudů a přirozených pocitů lidského srdce.

Vyžaduje umírněnost a sloučení lepších a žádoucnějších hodnot života v takovém poměru, aby se tělesné, duševné a mravní i duchovní síly rozvinuly ve všech povinnostech života co nejlépe.

Uvádíme závazek, který doporučuje vynikající a zdatný vůdce v díle strídmosti: "Jsem si vědom své odpovědnosti před Bohem za každou myšlenku, slovo a čin, a cítím, že jsem povinen sloužit svým bližním co nejlépe, čímž podám nejlepší důkaz lásky k Otci nebeskému. Na základě toho jsem se rozhodl, že se budu po zbytek svého života snažit, abych zvýšil svou užitečnost. Proto se vzdám jakéhokoli obyčeje či zvyku, který by zeslabil mé tělo, ubral mi duševních sil anebo, snížil mé mravní hodnoty. Vynasnažím se nejen, abych si zvykl na hospodárnost v záležitostech tělesných a duševních, ale současně budu usilovat o dosažení hodnotných cílů." W. Bryan, Rozhovor od srdce k srdci, 49

A. Strídmost

1. Uveď tři hlavní pokušení. Jaký je jejich vzájemný vztah a čeho používá satan nejučinněji? 4T 44

"Kristus prošel na poušti hlavními pokušeními, jež na člověka mohou dotírat. Setkal se tam sám se zlým, podlým nepřitelem a přemohl ho. První velké pokušení se týkalo chuti, druhé nerozvážnosti a třetí milování světa. Satan zvítězil nad miliony lidí tím, že je svedl k holdování chuti. Uspokojování chuti vzrušuje nervový systém, zeslabuje síly mozku a člověk nemůže klidně a rozumně přemýšlet. Mysl je neusměrněna. Její vyšší ušlechtilější vlastnosti se zvrhnou a slouží tělesné žádosti. Takový člověk přehlíží svaté věčné zájmy. Jakmile hlavními pokušeními a snadno vyhraje. Jeho mnohá, různorodá pokušení vyrůstají z těchto tří velkých základních bodů."

2. Vysvětli, jak se otázky strídmosti týkají křesťanského života. 6T 375

"Bůh si přeje, abychom tělo i mysl zachovali v nejlepším zdravotním stavu, abychom veškeré své síly a schopnosti podřídili jeho vůli a abychom za pomoci přísně strídmých zvyků zůstali co nejčilejší. Jsme odpovědní před Bohem, abychom mu bez výhrady odevzdali tělo i duši s veškerými schopnostmi, které nám svěřil. Naše síly a schopnosti mají ustavičně růst a zdokonalovat se. Odpovědnosti v tomto díle mohou nést pouze ti, kteří uznávají tuto zásadu a byli vedeni k tomu, aby o své tělo pečovali s rozvahou a v báni Boží. Ti, kteří jsou dlouho v pravdě, avšak neumí rozlišovat mezi čistými zásadami spravedlnosti a zásadami zla, kteří nechápou správně Boží milosrdenství, spravedlnost a lásku, mají být zbaveni odpovědnosti. V každém sboru je zapotřebí jasného, ostrého svědectví, které by znělo jako hlásná trouba.

Podari-li se nám probudit mravní schopnosti našeho lidu v otázce strídmosti, dosáhneme velkého vítězství. Mluvme o strídmosti ve všech věcech a prožívejme ji! Strídmost v jídle, pití, spánku a odívání patří mezi základní pravidla náboženského života. Vnikne-li pravda do svatyně duše, ovlivní i náš tělesný život. Nedomnívejme se, že otázky, týkající se lidského zdraví, nejsou důležité. Naše věčné blaho je závislé na tom, jak v tomto životě využijeme svého času, vlivu a svých sil."

3. Kde začíná učení o střídmosti? Kdo se podílí na této odpovědnosti?

"Dílo střídmosti musí započít v našich rodinách, u našeho stolu. Matky mají důležitý úkol, aby daly světu použitím vhodné kázně a výchovy dítky, které budou moci zastávat téměř všechna místa a které si současně váží domácích povinností a rády je konají. Práce matky je velmi důležité a posvátná. Má děti již od kolébky učit sebezapření a sebeovládání." 3T 562

"První povinností rodičů je, aby chápali zákony života a zdraví, aby v přípravě jídla nebo v jiných zvycích nikterak nepodpořili špatné sklony dětí. Matky mají pečlivě uvažovat o tom, aby připravovaly nejprostší, zdravý pokrm, který by nezeslabil zažívací ústrojí a nemarušoval nervové síly a aby nevhodným pokrmem nepodřývaly naučení, jež svým dětem dávají. Tento pokrm buď zeslabe žaludek - nebo posiluje a má velký vliv na tělesné a mravní zdraví dětí, které Bůh vykoupil svou krví. Jaká svatá povinnost je svěřena rodičům! Mají střežit tělesnou a mravní soustavu svých dětí tak, aby nervový systém byl vyrovnaný a jejich duše nebyly ohroženy. Ti, kteří vyhoví chuti svých dětí a neovládají jejich vášně, poznají, že se dopustili strašné chyby. Z dětí se mohou stát otroci, kteří si libují v kouření a pití, jejichž smysly jsou otupeny a kteří mluví lehkomyšlně a nepravdivě." 3T 568

4. Uveď zásady pravé střídmosti.

"Zásady střídmosti pronikají mnohem hlouběji než jen k používání lihovin. Používání dráždivé a nestavitelné potravy je často zdraví právě tak škodlivé a v mnoha případech zasévá semě opilství. Pravá střídmost nás učí, abychom se vzdali všech škodlivin a abychom rozumně užívali to, co je zdravé. Málokdo si náležitě uvědomuje, že obyčejné v jídle mají vliv na zdraví, povahu, užitečnost v tomto světě a na věčný osud. Chuť má být vždy poddána silám mravním a rozumovým. Tělo musí být služebníkem mysli, nikoli mysl těla." PP 562

5. Uveď několik důvodů, proč je otázka střídmosti důležitá pro dnešní adventní mládež?

B. Nestřídmost

6. Uveď zhoubné následky nestřídmosti. Ukaž, jak Ezau znázorňuje tyto zásady.

"Když se lidé na zemi po potopě množili, opět zapomněli na Boha a žili zkaženým životem. Nestřídmost v různé podobě vzrůstala, takže jí propadl takřka celý svět. Celá města byla smetena s povrchu zemského pro ohavné zločiny a zpupnou nepravost, až se stala skvrnou v čistém Božím díle stvoření. Ukojování nepřirozené chutě vedlo k hříchům, jež způsobily zánik Sodomy a Gomory; holdování chuti a vášní bylo základem všech jejích hříchů.

Ezau měl mocnou touhu po určitém pokrmu a uspokojoval svou chuť tak dlouho, až necítil, že se má odvrátit od svůdného žádoucího pokrmu. Zabýval se v myšlenkách tak dlouho tímto jídlem, až síla chutě strhla veškeré uvažování a ovládla ho. Byl přesvědčen, že nedostane-li ono jídlo, velmi utrpí a snad i umře, čím více o tom přemýšlel, tím více rostla jeho touha. Prvorozenství ztratilo v jeho očích cenu a svatost a zaprodal je. Lichotil si, že se může kdykoliv svého prvorozenství vzdát a opět si je získat. Ale když je chtěl opět nabýt, nemohl tak učinit ani za cenu velké oběti. Potom hořce litoval své ukvapenosti, pošetilosti a bláhovosti, leč marně. Pohrdl požehnáním a Pán mu je navždy zadržel." CH 110

7. Pohovořte si o zlých následcích, jež vznikají neomezeným používáním léků.

"Hojné používání léků, jak se to často dělá, je kletbou. Zvykejte si být bez nich. Používejte jich méně a méně a spoléhejte více na hygienické zásady, a příroda půjde Božím lékařům na ruku. Čistý vzduch, čistá voda, správný pohyb, čisté svědomí. Ti, kteří stále užívají čaj, kávu a masité pokrmy, budou cítit potřebu léků. Ale mnozí se mohou zotavit bez jediného gramu léku, budou-li poslušni zdravotních zákonů. Málokdy bude nutno sáhnout k lékům." CH 261

"Ti, kteří umírali smrtí na kříži, směli dostat omymný nápoj, který otupoval pocit bolesti. I Ježíši byla tato směs podána. Jakmile však ochutnal, odmítl. Nechtěl přijmouti nic, co by zatemnilo jeho mysl. Jeho víra se musela pevně přidržet Boha. To bylo jeho jedinou silou. Zatemnělá mysl by byla satanovou příležitostí." DA 746

8. Vysvětli zhoubný vliv kouření na zdraví a charakter. Která cesta je jedinečně bezpečná? 3T 561.569

"Ti, kteří padli v otázce chuti a kouří, často snižují své duševní a mravní síly a ovládá je tělesnost. A podlehně-li člověk touze po lihovinách, dobrovolně pije to, co ho snižuje pod úroveň zvířat, ačkoli byl stvořen k Božímu obrazu, pak je rozum otupen, tělesné žádosti probuzeny a následují nejhorší zločiny. Kdyby lidé byli střídmi ve všem, kdyby se ani nedotýkali a neochutnávali alkohol a narkotika, rozum by držel otěže vlády ve svých rukou a ovládl by tělesné žádosti a chutě."

"Tabák je pomalý, úzkočný jed a tělo se z jeho následků zotavuje mnohem hůře, než z následků alkoholu. Jak může mít kuřák sílu, aby se postavil proti nestřídmosti? V otázce kouření musí ve světě nastat revoluce, neměli být sekera přiložena ke kořenu stromu."

9. Jakým způsobem lze často vzbuzovat touhu po dráždivlech a opojení?

"Nestřídmost často začíná v domově. Používání bohatě, nezdravé ztrávy zeslabuje zažívací ústrojí a vzniká touha po stále dráždivější stravě. Tak si chuť zvyká na ustavičně silnější věci. Touha po dráždivlech je častější a nelze ji tak dobře odolat. Tělo je více méně naplněno jedy a čím je vysílenější, tím více po těchto věcech touží. Jediný nesprávný krok připravuje cestu dalším krokům. Mnozí, kteří by rozhodně nepředložili na stůl víno nebo jakékoli lihoviny, podávají takové pokrmy, jež vzbuzují žízeň po lihovinách, takže je takřka nemožné pokušení odolat." MH 334

10. Popiš, jak opilec strašně podléhá alkoholu.

"Ten, kdo si zvykl na alkohol, je v zoufalé situaci. Jeho mozek je nemocný, síla vůle zeslabena. Nemá nyní žádnou sílu, aby ovládal svou chuť. Nelze s ním rozumně mluvit, ani ho přesvědčit, aby si něco uměl odříci. Jakmile se člověk, který se rozhodl, že přestane pít, dostal jednou do hlubin neřesti, pije a pije. A první doušek lihovin překoná všechna dobrá rozhodnutí a zmaří zbytek vůle. Jediný doušek omamného nápoje a zmizí myšlenky o následcích. Takový člověk zapomene na zhroucenou manželku. Prostopášný otec nedbá již na to, že jeho děti mají hlad a jsou nahé. Zákon schvaluje prodej lihovin a tím souhlasí s tímto úpadkem duše." MH 344

11. Jak lze nejlépe přemoci tuto touhu? 4T 32

"Překonat chuť, zvyklou na narkotika a dráždivla, není maličkostí. Tohoto velkého vítězství lze dosáhnout jedinečně ve jménu Ježíše Krista. On se takřka šest týdnů na poušti pokusení postil, aby zvítězil za člověka. Cítí s lidskými slabostmi. Jeho láska k padlému člověku byla tak velká, že přinesl nekonečnou oběť, aby se k němu přiblížil v jeho úpadku a aby ho znovu božskou mocí posléze povznesl nad svůj trůn. Záleží však na člověku, bude-li moci pro něj Kristus vykonat to, co pro něj může učinit."

Uchopí se člověk božské moci a rozhodně a vytrvale se postaví proti satanu, tak jako mu Kristus dal příklad ve svém boji s nepřítelem na poušti? Bůh nemůže zachránit člověka proti jeho vůli ze satanových svolů. Člověk musí za pomoci Kristovy síly i sám usilovat. Musí se postavit na odpor a stát se vítězem za každou cenu."

12. K jaké jiné formě nestřídmosti může často dojít? 3T 490; 1T 478

"Je-li mysl kazatelů, učitelů a žáků ustavičně vzrušována studiem a tělo zůstává v nečinnosti, zatěžují se nervy vzrušivě. Nervy motorické (pohybové) jsou v nečinnosti. Duševní ústrojí je přetěžováno a tito lidé jsou přepracováni a zeslabeni, kdežto jejich svaly nedostatkem pohybu ztrácejí sílu. Nechce se jim používat svalů k tělesné práci, protože se jim to zdá obtížné."

"Mnozí chtějí získat peníze a zařídí si svůj život tak, že pak musí i se svými rodinami mnoho pracovat. Mozek i svaly jsou do krajnosti přetíženy; vždyť je čerá spousta práce. Vymlouvají se, že musí udělat vše, co jen dokážou, aby neutrpěli ztrátu, aby nic nepřišlo nazmar. Musí se šetřit za každou cenu. Co získali? Možná, že si udrželi základní kapitál a že jej ještě o něco zvýšili. Co však na druhé straně ztratili? Majetek - zdraví, které je neocenitelné pro chudé i pro majetné, se jim stále zmenšuje. Matka a děti neustále čerpaly ze zdroje zdraví a síly, domnívajíce se, že takové zvýšené vydání nikdy jejich zdroj nevyčerpá. Posléze jsou překvapeni, že se jim nedostává životní síly."

13. Jaké výhody by byl satan nad Ježíšem získal, kdyby byl na kříži přijal opojný nápoj? Je možné, aby dnešní mládež mohla činit takřka stejně důležitá rozhodnutí? V jakém směru?

C. Povinnost křesťana

14. Jakou odpovědnost má domov a škola?

"Nestřídmost je nepřítel, před kterým musí být všichni na stráži. Rychlý vzrůst tohoto strašného zla má vyburcovat každého milujícího člověka, aby proti němu bojoval. Dnes je zvykem mluvit ve školách o otázce střídmosti a je to velmi prospěšné. Taková vyučování mají být přinášena na každé škole a v každém domově. Mládež a děti mají znátné působení alkoholu, kouření a podobných jedů, jež narušují zdraví, zatemňují mysl a probouzejí smyslnost. Všem musí být jasné, že ten, kdo požívá tyto věci, nemůže se na dlouho těšit plnému, tělesnému, duševnímu či mravnímu zdraví." Ed 202

15. Uveď jakým způsobem může mládež posloužit dílu střídmosti.

Perlička

"Střídmost ve všech věcech má užší vztah k našemu návratu do ráje, než si lidé uvědomují. MH 129

- - o o o - -

15. Utváření životních zvyků

Ú v o d

Málokdo se dostatečně zamyslí nad tím, jak důležité je vytváření dobrých zvyků. Úspěšný život je v mnoha svých podstatných prvcích výsledkem dobrých povahových rysů. Je možné, že tyto vlastnosti tak proniknou povahu člověka, že nevědomky ovládají jeho každodenní povinnosti a činnost. Kdo nedovede vytvářet zvyky jednání, myšlení a života, musí se svou životní zkušeností začít tam, kde začíná malé děcko.

Malé dítě v náručí matčině záhy získává některé velmi ustálené zvyky. Mohou to být zvyky dobré a i špatné. Jeho pozdější život závisí do značné míry na správném jednání rodičů. Jakmile dítě dospívá a poznává, co je správné a co je špatné, stává se odpovědné za napravení, udržení a rozvoj svých zvyků. Bůh to v životě zařídil tak, že každý je sám rozhodujícím činitelem svého osudu. Před soudnou stolicí Kristovou bude se muset každý sám zodpovídat ze svého života.

Mnohé zvyky se v životních zkušenostech velmi dobře uplatňují. Proto je všemožně podporujeme. Týká se to modlitby, studia Písma, čtení dobrých knih a běžné literatury, šetrnosti, zručnosti a správného přemýšlení.

"Dbej na své zvyky tak, jako bys dbal na svůj život nebo na svoji šest. Zvyky udržují život i čest. Ztroskotaná dobrodružství, zanedbané veřejné povinnosti, podřadná práce, jsou mnohem častěji způsobeny špatnými zvyky než čímkoli jiným." A.B. Práce a zvyklosti, 19.

A. Zvyky

1. Prozkoumej následující odstavec a pečlivě si poznamenej, co praví ohledně zvyků." MYT 212

"Milí mládí přátelé, Nezapomeňte, že na každý den, na každou hodinu i v každý okamžik tkáte přízi vlastního osudu. Každým pohybem člunku větkává se do příze nit, buď aby ji zpečetila, nebo znehodnotila. Jste-li nedbalí a leniví, promarníte život, který má být podle vůle Boží zářivým a krásným. Dáváte-li přednost svým sklonům, záhy vás nekřesťanské zvyky spoutají železnými okovy. Vzdalujete se od Krista a mnozí se pak řídí vaším příkladem a pro váš špatný život nikdy nevejdou do nebeské slávy. Budete-li se statečně snažit překonávat sobectví a nezanedbáte-li žádnou příležitost ke konání dobra, přivede světlo vašeho příkladu jiné ke Kristu."

2. Pohovořte si o pravděpodobnosti a možnosti změny zvyků, které jsou již ustáleny. 3T 143; 4T 499

"Sklony a zvyky mládí se pravděpodobně projeví v dospělosti. Mladý stromek můžeš ohýbat podle libosti a zůstane-li a poroste tak, jak jsi jej ohnul, bude pokřivený a bude vždy svědčiti o tom, jak jsi mu ublížil a jak jsi ho znehodnotil. Po létech se můžeš snažit stromek narovnat, ale veškeré tvé úsilí bude marné. Zůstane již křivý. Tak je tomu s myslí mládeže. Vychovávejme je v dětství pečlivě a něžně. Mohou být vedeny správným nebo špatným směrem a ve svém příštím životě půjdou cestou, kterou byli v mládí vedeny. Zvyky přijaté v mládí porostou s nimi a zesílí s obvykle se v pozdějším životě nemění, jen se stále prohlubují."

"Zvyky mládí se sice později trochu usměrní, ale málokdy se podstatně změni. Tvůj celý život se vytváří podle toho, jaký charakter ti byl při narození předán. Zvrácena otcova povaha zračí se v jeho dětech."

3. Proč je příklad ohýbání větvičky a vyrovnávání stromu tak vhodné v souvislosti s vytvářením povahy?

B. Zlé zvyky

4. Zamysleme se nad tím, jak mohou mít zvyky člověka vliv na jeho osud?

"Všude má vládnout zásada šetrnosti. Kdo chce ušetřit koruny, musí pečlivě skládat haléře. Lidé, kteří měli úspěch v obchodním životě, museli být vždy hospodární, vytrvalí a energičtí. Všichni, kteří pracují v díle Božím, musí se pečlivě vychovávat, aby mohli nést břemena. Nemají konat nic nepoctivého, čím by se snížili ve vlastních očích; nezáleží na tom, bude-li jejich dílo na světě oceněno, má-li si člověk zvyknout na určitý způsob ži-

aby v něm byl šťastný, vyžaduje to čas. Každý z nás bude v tomto životě i na věčnosti takový, jaké jsou jeho zvyky. Život těch, kteří mají správné zvyky a konají věrně každodenní povinnosti, budou zářným světlem, svítícím na cestu jiným. Trpí-li člověk zvyky nevěry, povrchnosti, netečnosti, nedbalosti, zastíní jeho životní vyhlídky půlnoční mrak a provždy mu zamezí přístup do života věčného.

Jedna pěstěná, sobecká myšlenka, jediná zanedbaná povinnost připravuje cestu k dalšímu zlu. Odvážímeli se učinit něco jednou, jde nám to již po druhé lépe. Čistotu, sebeovládání, šetrnost, hospodárnost, slušné, rozumné mluvení, trpělivost a pravou zdvořilost nezískáme bez poctivého, ustavičného bdění nad sebou samým. Stát se špatným a zkaženým člověkem je snadnější, než zvítězit nad chybami, ovládat se a získávat správné ctnosti. Mají-li se křesťanské vlastnosti v našem životě zdokonalit, musíme se vytrvale snažit." 4T 452

5. Přemýšlej o životě Baláma a Jidáše a poukaž na to, jak jediný hýčkaný hřích zkazil jejich charakter.

"Osud Balámův se podobá osudu Jidáše a jejich charakter je nápadně podobný. Oba tito mužové chtěli sloužit Bohu a mamonu a oba zjevně ztroskotali. Balám uznával pravého Boha a tvrdil, že mu slouží; Jidáš věřil, že Ježíš je Mesiáš a připojil se k jeho následovníkům, ale Balám doufal, že služba Bohu se mu stane žebříčkem k bohatství a světské slávě. Když se mu to nezdařilo, klopýtl, padl a zahubil se. Jidáš čekal, že svým spojením s Kristem si zajistí bohatství a postup ve světském království, které měl podle jeho představ Mesiáš zříditi. Když tato naděje selhala, odpadl a zahynul. Balám i Jidáš obdrželi velké světlo a měli zvláštní přednosti, ale jediný pěstovaný hřích otrávil celý charakter a způsobil jejich záhubu." PP 452

6. Ukáž na Saulovi, jak jeho počáteční špatné zvyky účinně potlačily veškeré dobré schopnosti a v kritické chvíli zpečetily jeho osud.

"Saul přijal Ducha svatého, který měl osvitit jeho rozum a zjemnit jeho srdce. Dostalo se mu věrného naučení a pokárání od proroka Božího a přece jak byl převrácený. Dějiny prvního Izraelského krále jsou nám smutným příkladem toho, jak mocné jsou ranné špatné zvyky. Saul v mládí nemiloval Boha a nebál se ho. Byl prudký a neuměl se podrobit. Proto vždy reptal proti Boží autoritě. Ti, kteří si v mládí posvátně váží připravení pro pozdější vyšší službu. Není však možné, aby lidé po léta zneužívali sil, které jim Bůh dal. Čtější-li později žít zcela odlišným životem a touží po změně, poznají, že tyto síly nejsou svěží a svobodné." PP 622

7. Jak mohli tito tři mužové napravit své zlozvyky a docílit dobrého charakteru?

C. Vznik dobrých zvyků

8. Kdy a kde lze nejvhodněji získat správné zvyky?

"V dětství a v mládí lze nejlépe působit na povahu. V té době je nutno získat síly sebekázně. U rodinného stolu a krbu se šíří vlivy, jejichž důsledky jsou trvalé jako věčnost. Zvyky prvních let rozhodují víc než přirozené sklony o tom, bude-li člověk v boji života vítězem či poraženým. Mládí je dobou setby. Určuje, jaká bude žně v tomto i v budoucím životě." DA 100.101

"Čím dříve člověk v životě získá špatné zvyky, tím větším otrokem se stává a ony tím jistěji sniží jeho duchovní úroveň. Zvykne-li si v mládí na správné a čestné obyčeje, budou ho obvykle provázet po celý život. Většinou vidíme, že ti, kteří si v tom pozdějším životě váží Boha a pravdy, na-

učili se tomu ještě dříve, než mohl svět do jejich duše vtisknout pečeť hříchu. Dospělí lidé bývají obvykle již nepřístupní novým dojmům, jsou jako skála. Ale mládí je vnímavé. Mládí je dobou, kdy je nutno získat známosti praktického života; tehdy lze snadno vytvořit správný charakter. Je to doba získávání správných zvyků a sebeovládání." CH 112.113

9. Vysvětli, jak vznikají zvyky? Jak se odrážejí na majiteli a na okolí?

"Jejich myšlenky a jednání nebudou správné a jejich vliv bude špatný. Naše jednání má dvojí vliv; ovlivňuje nás i ostatní. Tento vliv bude společnosti, v níž žijeme, buď požehnáním nebo kletbou. Na tuto skutečnost velmi zapomínáme. Naše činy se stávají zvyklostmi a zvyky tvoří charakter. Nejsme-li opatrní na své zvyky, nebudeme moci spolupracovat s nebeskými činiteli v díle vykoupení, ani nebudeme moci vejít do nebeských příbytků, které nám Ježíš odešel připravit. Nebude tam nikdo, kdo neodevzdá svou vůli a cestu Boží vůli a štěstě." FE 194

10. Proč je nutné, abychom se jasně rozhodli, že vytvoříme správné zvyky? 4T 654

"Málokdo získá špatné zvyky po zralé úvaze. Opakuji-li se špatné činy, vzniká z toho nevědomky zvyk, který se tak utvrdí, že k jeho odstranění je nutno vynaložit největšího úsilí. Neotálejme nikdy s odložením hříšného zvyku. Nezvítězíme-li nad zlozvyky, přemohou nás a zmaří naše štěstí."

11. Jaký vliv má společenský styk na tvoření zvyků? 4T 654.655

"Jsme před Bohem zodpovědní za moudré využití všech duševních schopností a tělesných sil. Kdo ví, jak velká je to odpovědnost? Musíme vydat počet z vlivu, který šíříme. To, co se nám jeví jako malá závada v naší povaze, budou druhí napodobovat ve větší míře a tak se bude náš vliv ke zlému šířit a opakovat."

"Mladí lidé, kteří přijdou do společnosti, mohou se stát vzájemně požehnáním nebo zlořečením. Mohou se vzájemně vzdělávat a posilovat se, zlepšovat své chování, sklony a znalosti. Budou-li však lhostejní a nevěrní, mohou šířit jediné zhoubný vliv...."

Mladí mužové a ženy, záleží na vás, budete-li mít důvěru, věrnost a stánete-li se užitečnými. Musíte být hotovi postavit se za všech okolností zásadně na stranu pravdy. Své zlozvyky si nemůžete vzít do nebe. Nezvítězíme-li zde nad nimi, vyloučí nás z příbytků spravedlivých. Postavíme-li se proti špatným zvykům, narazíme na nejtvrďší odpor. Budeme-li však bojovat horlivě a vytrvale, můžeme nad nimi zvítězit.

Chceme-li získat správné zvyky, musíme vyhledávat společnost mravně zdravých a nábožensky založených. Mějme stále na paměti, že se připravujeme pro pobyt v nebesích. Žijeme ve vzácné době milosti, abychom mohli ze své povahy odstranit veškeré kazy."

12. Proč nebylo možno splnit přání člověka na smrtelném loži: "Sesbírejte můj vliv a pochovejte jej se mnou."

Bylo by to žádoucí vždy, aby bylo možno pozbyt vliv člověka?

D. Některé důležité zvyky

13. Uvažuj o nutnosti zvyku hospodárnosti a pohotovosti!

"Nejbezpečnější ochranou mládeže je užitečné zaměstnání. Děti, které jsou vychovány v činnosti, takže všechny jejich čas je užitečně a příjemně vyplněn, nebudou naříkat nad svým údělem a nebudou mít čas na plané stavění vzdušných zámků. Nehrozí jim zdaleka tolik nebezpečí, že si zvyknou na

neřest nebo na špatnou společnost....

Jakmile děti dosáhnou vhodného věku, dejme jim nástroje? Stanou se čípernými žáky. Je-li otec tesař, má své chlapce použít ve svém řemesle.

Od matky se mají děti naučit čistotě, důkladnosti a pohotovosti. Kdo svému děcku dovolí, aby dělalo hodinu či dvě práce, kterou lze pohodlně vykonat za půl hodiny, zvyká ho na línost. Jakmile si mládež zvykne na hospodárnost, pracovitost a důkladnost, stane se jí to v pozdější životní škole nesmírným požehnáním." CT 122.123

14. Proč je důležité, abychom si pečlivě všímali životních detailů?

"Je nutné, abyste si zvykli na věrnost, v maličkostech. Tak budete moci být věrni ve větších povinnostech. Často přehlížíme drobné příhody všedního života, avšak právě tyto věci vytvářejí charakter. Každá životní událost je velká pro dobro nebo pro zlo. Mysl musí být vychována každodenními zkouškami, aby zesílila a mohla obstát v jakýchkoli těžkostech. Až přijdou nesnáze a nebezpečí, budete muset stát pevně na straně pravdy bez ohledu na protivenství." CH 404

15. Pročti si 7 kapitolu Touhy věků a vyjmenuj šest dobrých povahových rysů, které Kristus v mládí získal.

Perlička

"Chceme-li mít povahu, aby ji Bůh mohl přijmout, musíme vytvořit správné zvyky ve svém náboženském životě. Každodenní modlitba je tak nutná pro vzrůst v milosti, anž dokonce pro samotný duchovní život jako je časný pokrm pro tělesné zřeví." SL 66-67

- - o o o o -

16. Čas a jeho využití

Ú v o d

"Mění se hospodářský a společenský život moderního světa přináší stále nové problémy a nové potřeby, čímž se stupňuje i požadavek vzdělání - výchovy. Je jasné, že mají-li školy vyhovět požadavku doby a moderní demokratické společnosti, "musí vzniknout nový pojem využití volného času." Chlapci a dívky musí být poučeni tak, aby mohli rozlišit mezi zábavami, zábavami které jejich život obohacují a mezi těmi, které snižují a vedou k prostopášnosti." Dnešní výchova mládeže, 139

"V uspořádání po první světové válce vznikla zřejmá tendence ke zkrácení pracovní doby týdne. Tím se prodloužila doba odpočinku a rekreace. To je zajisté velmi pěkný pokrok. Využijeme-li volné chvíle k společenským, kulturním pobavením a osvěžením a rozšíří se tím obzor a obohatí náš život, získáme trvalé štěstí a uspojení. Na druhé straně nesmíme zapomenout, že jakmile lidé využijí volných chvil jedině k pobavení, stávají se tyto mocným zdrojem nebezpečí."

"Mládí je dobou života, kde lze nejlépe získat energii, idealismus a zájem lidí o budovatelský program. Proto je v této době nutné co nejlépe využít volného času." Mládí a budoucnost, 154

A. Čas

1. Vysvětli, jak Bůh hodnotí hrivnu času.

"Náš čas náleží Bohu. Každý okamžik je jeho. A my máme nejsvětější povinnost využít ho k jeho slávě. Z žádného daru, který nám svěřil, nebude vyžadovat tak přísný počet, jako z našeho času

Hodnota času je neocenitelná. Kristus si vážil každé chvíle a tak máme činit i my. Život je příliš krátký, než aby mohl promrhán být. Je nám dáno pouze několik dní milosti, v níž se máme připravit pro věčnost. Nemůžeme plýtvat časem ani jej nemůžeme věnovat sobeckým zálibám či hříchu. Dnes musíme vytvořit povahu pro budoucí nesmrtelný život. Dnes se musíme připravit pro vyšetřující soud." COL 342

2. Proč nám Bůh dal zdánlivě dostatek času? 4T 306

"Uvědomíme-li si krátkost času, musíme jako lid Boží bdít a modlit se. Rozhodně si nesmíme dovolit, aby nás něco odvrátilo od vážného díla přípravy na velkou událost, která je před námi. Jelikož čas je zdánlivě prodloužen, mnozí přestali být opatrní na svoja slova a jednání. Z lhostejněli. Neuvědomují si své nebezpečí a nevidí a nechápou, jak je Bůh k nim milostivý, že jim prodlužuje dobu zkoušky, aby měli čas vytvořit povahu pro příští nesmrtelný život."

"Každý okamžik má věčné následky. Musíme být přesní a kdykoli být okamžitě hotovi k službě." COL 343

3. Navrhni, jak lze vhodně využít času.

"Využijeme-li správně svůj čas, získáme hodně vědomostí a vzdělání duše. Chudoba, prostý původ nebo nepříznivé podmínky nemusí být překážkou vzdělání. Musíme však využít každé chvíle. Několik okamžiků tu a tam, které se promarní bezcenným mluvením, ranní chvíle, tak často ztrácené zbytečně v posteli, čas věnovaný jízdě v tramvaji nebo ve vlaku nebo čekáním na nádraží, chvíle čekání na jídlo, čekání na ty, kteří neprijdou včas na stanovenou schůzku - je-li po ruce kniha a tyto krátké chvíle se využijí studiem, četbou nebo pečlivým uvažováním, kolik by bylo dosaženo! Rozhodný úmysl, vytrvalé využívání času a hospodárnost umožní lidem, aby získali vzdělání a duševní kázeň. Tak budou moci zastávat jakékoli vlivné a užitečné místo." COL 343, 344

4. Jak se v Ježíšově mládí projevovaly tyto zásady?

"Kristův život byl od útlého věku životem pilné práce. Nežil sám sobě. Byl synem nekonečného Boha a přesto pracoval se svým otcem Josefem v tesařském řemesle. Jeho řemeslo bylo významné. Přišel na svět jako tvůrce povahy a proto musela být veškerá jeho práce dokonalá. Do veškeré své všední práce vnesl tutéž dokonalost, jako do povah, které z Boží moci přetvořil. Je naším vzorem.

Rodiče mají naučit své děti hodnotně a správnému využití času. Učte je, že stojí za to, aby vykonaly něco, čím oslaví Pána a prospějí lidstvu. Mohou být již v útlém věku Božími misionáři." COL 345

5. Podle čeho hodnotí Bůh svůj čas? MYP 115

"Musíme přijít blíže ke Kristovu kříži. Pokání u kříže je prvním naučením pokoje pro nás. Kdo pochopí Ježíšovu lásku? Je mnohem něžnější a nezištnější než matčina láska. Chceme-li poznat lásku Ježíšovu k ceně lidské duše, musíme žít u víře kříže. Tím vnikneme do studia, které bude vědou a písní vykoupených po celou věčnost. Hodnotu času a svých darů můžeme ocenit jedině podle velikosti oběti, jež byla zaplácena za naše vykoupění. Jak jsme nevděční vůči Bohu, nevěnujeme-li Mu svůj čas a svou službu a tím Ho okrádáme. Je to snad příliš mnoho, abychom se odevzdali Tomu, který se za nás obětoval?"

B. Lenost

6. Proč může být lenost zařazena mezi větší hříchy?

"Rodiče se nemohou dopustit většího hříchu, než když dovolí svým dětem, aby nic nedělaly. Děti si záhy oblíbí lenost a vyrostou z nich bezradní, neužiteční mužové a ženy. Jakmile dorostou a vydělávají si, pracují líně a mrzutě. Při tom očekávají, že dostanou plat jako by byli věrní. Mezi touto třídou pracovníků a těmi, kteří si uvědomují, že musí být věrnými strážci, je nekonečný rozdíl." COL 345

7. Jak Bůh hledí na tento hřích? 4T 411

"Bůh nepotřebuje ve svém díle lenochy. Potřebuje pozorné, laskavé, něžné, horké pracovníky. Naším kazatelům poslouží činnost. Netečnost je důkazem zkaženosti. Každá schopnost duše, každá kost v těle, každíček sval dokazují, že Bůh si přeje, aby tyto schopnosti byly využity a nezůstaly v nečinnosti. Bratr A je příliš pohodlný, než aby pracoval vši silou a vytrválně. Lidé, kteří zbytečně tráví vzácný čas ve dne spánkem, nechápou hodnotu drahocenných okamžiků. Tací lidé budou pro dílo Boží jen kletbou.... Bratr A není takový, jaký by měl být, ani takový, jaký by mohl být, kdyby se snažil. Občas se sice vzchopí; ale jeho lenost a přirozené milování pohodlí ho strhnou opět k lůdavosti. Lidé, kteří si nezvykli na přísnou hospodárnost a šetření časem, musí být usměrněni, aby byli donuceni k pravidelnosti a pohotovosti."

8. Jaký je zhoubný vliv lenosti?

"Převládající hojnost přivedla přepých a pýchu. Lenost a bohatství zatvrzují srdce, které nikdy nepoznalo bídu a starost. Bohatství a nečinnost vedly k milování rozkoší a lidé holdovali smyslném žádostem. Prorok praví: "Aj, toto byla nepravost sestry tvé Sodomy: pýcha, sytost chleba a nečinnost.... Neposilovala ruce chudých a potřebných a byli vysokomyslní a páchali nepravost přede mnou, proto jsem je vyhubil." Lidé touží nejvíce po bohatství a po nečinnosti, ačkoli tyto věci byly příčinou hříchů, jež způsobily záhubu měst na rovině. Pro svůj neužitečný planý život staly se kořisti satanových pokušení a zneuctili obraz Boží a podobali se více satanu než Bohu. Lenost je největší kletba lidstva, neboť v jejich stopách jde neřest a zločin. Zeslabuje mysl, měří soudnost a snižuje duši. Satan číhá a chce pohotově zničit ty, kteří nejsou na stráži. Využívá jejich nečinnosti a přiblíží se k nim pod nějakou lakavou přetvářkou. Nemá nikdy takový úspěch, jako když se k lidem přiblíží tehdy, když nic nedělají." PP 156-157

C. Odpočinek a oddech

9. Uvažuje o naučení, které Kristus dal svým apoštolům po chvíli těžké práce.

"A řekl jim: Pojďme na pusté místo a odpočínme sobě." Kristus cítí něžně se všemi, kteří Mu slouží. Chtěl ukázat svým učedníkům, že Bůh nežádá obětí nýbrž milosrdenství. Pracovali celým srdcem pro lid a to vyčerpalo jejich tělesné i duševní síly. Jejich povinnosti bylo si odpočinout....

Odpočinek Ježíše Krista a jeho učedníků nespočíval v nějaké rozkoši. Rozprávěli společně o díle Božím a o tom, jak by mohli ještě úspěšněji pracovat....

Není to moudré, věnovat se ustavičně práci a vzrušení, byť to bylo ve službě duchovní. Tím člověk zanedbává osobní zbožnost a síly duše, ducha a těla se přetížují." DA 360-362

10. Uveď, proč je nutno si odpočinout a vypráhnout? 1T 515

"Viděla jsem, že málokdo si uvědomuje, jak ustavičně musí pracovat ti, kteří nesou odpovědnost díla. Jsou každý den uzavřeni v místnosti, jejich duševní síly jsou ustavičně zatěžovány, což zaručeně podryvá jejich zdraví."

Je nebezpečí, že tito bratři se náhle zhroutí. Nejsou nesmrtelní a nedojde-li ke změně, musí se vyčerpat a budou pro dílo ztraceni.

Bratři A B C jsou pro nás vzácným pokladem. Nemůžeme si dovolit, aby si zničili zdraví pobytem v místnosti a ustavičnou prací. Kde najdeme lidi a jejich zkušenostmi, aby je nahradili? Dva z těchto bratrů pracují již 14 let v díle (v kanceláři). Pracují horlivě, svědomitě a nezištně v zájmu díla Božího. Sotva si kdy oddechli, nebyli-li snad těžce nemocní. Měli by mít občasnou změnu. Často by měli věnovat celý den rekreaci v kruhu své rodiny, která je takřka oloupena o jejich přítomnost. Všichni snad nebudou moci nechat práci ve stejnou dobu, ale mají si to zařídit tak, aby jeden z nich nebo dva mohli odejít a později by se opět vystřídali. Viděla jsem, že tito bratři mají považovat za svou náboženskou povinnost péči o zdraví a sílu, kterou jim Bůh dal. Pán od nich nežadá, aby se nyní takto stali mučedníky pro jeho dílo. Za tuto oběť neobdrží žádnou odměnu, neboť Bůh si přeje, aby žili....

Při takové příležitosti mají být rodiče i děti prosti starostí, práce a trampot. Rodiče se mají stát částečnými dětmi - a zpříjemnit jim chvíle. Nechtějí věnovat celý den rekreaci. Pohyb na čerstvém vzduchu velmi prospěje těm, kteří jsou zaměstnáni v místnosti. Všichni se mají dle možnosti podle toho zařídit. Nic neztratí, naopak, mnoho získají. Mohou se vrátit domů s novým životem a s novou chutí do práce a lépe odolají nemocem."

11.

"Viděla jsem, že bychom neměli trávit své svátky napodobováním světa, přece však bychom je neměli nechat nepovšimnuty, poněvadž by to vyvolalo nespokojenost u našich dětí. V Takových dnech, kdy stává nebezpečí, že by naše děti byly vystaveny nebezpečí špatného vlivu a zkaženostem zábav a rozruchu tohoto světa, nechtějí rodiče něco vymyslet, co by zaujalo mysl dětí místo těchto nebezpečnějších radovánek. Ukažte dětem, že máte na zřeteli jen a jen jejich dobro a štěstí.

Ať se sejde několik rodin, žijících ve městech neb na venkově a opustí zaměstnání, zatěžující je tělesně i duševně a ať podnikají výlety do přírody, na pláže krásných jezer, neb do pěkných hájů a lesíků, kde najdou nádhernou scenerii přírodní. Měli by se zásobit prostou hygienickou potravou, nejlepším ovocem a obilninami a rozprostřít svůj stůl ve stínu nějakého stromu neb pod širým nebem. Vyjížďku, cvičení a prostředí povzbudí chuť a tak se mohou těšit ze svačiny v přírodě, kterou by jim mohl i sám král závidět." 1T 514

12. Komu patří čas po pracovních hodinách? Může být toto právo nějak omezeno? Může si zaměstnanec najít vedlejší zaměstnání? 7T 177

"Není spravedlivý požadavek, že zaměstnanec nakladatelství, který je za svou práci placen, náleží celým svým tělem, myslí i duší jen tomuto ústavu a že veškerý výtěžek práce náleží nakladatelství. Po práci může zaměstnanec zacházet libovolně se svým časem, pokud to není v rozporu s jeho pracovními povinnostmi. Za to, co vytvoří v těchto hodinách, je zodpovědný svému vlastnímu svědomí a Bohu."

13. V jakém směru může změna činnosti způsobit uvolnění a odpočinek?

"Někdy je třeba změny v tělesné práci, která příliš zatěžuje, aby se člověk mohl pustit úspěšněji znovu do práce. Není však nutné docela odpočívat, aby člověk načerpal nové tělesné síly.

Unaví-li se lidé jedním druhem práce, není nutno promarnit vzácné okamžiky. Mohou se snažit dělat něco, co je tolik nevyčerpává, co však bude

ku požehnání matce a sourozencům. Převzmou-li za ně hrubší práce, ulehčí jim v starosti a současně pocítí radost, jež přýští ze zásady a která jim dodá právě štěstí. Tak nepromrhají čas lehkomyšlně aneb v sobeckých zábovách." MYP 340

14. Zkoumej další návrhy z řad posluchačů (žáků) a oceň je.

"Kazatelé, učitelé, žáci a jiní duševní pracovníci často trpí velkou duševní vyčerpaností, protože nemají tělesný pohyb. Tito lidé potřebují více činnosti. Přísné zvyky střídmosti a vhodný pohyb zajistí všem duševním pracovníkům duševní a tělesnou sílu a vytrvalost.

Ti, kteří přepracovali své tělesné síly, nemají zcela zanechat manuální práce. Má-li však být práce co nejprospěšnější, musí být systematická a příjemná. Pohyb na čerstvém vzduchu je nejlepší. Má být naplánován tak, aby se do činnosti zapojily zeslabené orgány, které se tím posilní. I srdce má být zapojeno. Práce rukou se nesmí nikdy zvrhnout v pouhou dřinu." MH 238.239

15. Výpracuj si rozvrh pro všední den i pro sobotu. Zahrň do tohoto rozvrhu čas, potřebný pro nutné životní záležitosti i pro odpočinek."

Perlička

"Kdybychom správně ocenili a využili každé chvíle, měli bychom čas pro všechno, co potřebujeme vykonat pro sebe anebo pro svět." MH 208

- - o o o - -

17. Četba

Ú v o d

Dobrá četba je nejužitečnější a nej příjemnější činnost. Komu to ještě není zvykem, nechť tak učiní co nejdříve, neboť dobrá četba přináší nejvíce štěstí, spokojenosti nejlepší využití volného času a vytváří zásobu užitečných vědomostí. Miliony čtenářů veřejných knihoven potvrzují, že četba je prospěšná. Mnozí lidé věnují svůj volný čas nejraději čtení novin, časopisů a knih.

Tisk zprostředkuje spojení naší mysli s nahromaděnými vědomostmi celých staletí, jakož i s nejlepšími literárními díly všech dob. Vybírejte si pečlivě jen to nejlepší. Nejpodřadnější literatura leží často na povrchu, je snadno na dosah ruky a někdy se čte bez nejmenší námahy. Při volbě knih má se čtenář poradit s lidmi, kteří znají nejlepší literaturu. Mohou to být rodiče, kazatelé neb učitelé. Každá rodina má číst ty nejlepší knihy, časopisy a věstníky.

"Nečti proto, abys mohl čtené vyvracet, ale též všemu nevěř a neber vše za bernou minci. Nečti jen proto, aby sis "popovídal", nýbrž zvaž a uvažuj. Některé knihy musíme ochutnávat, jiné spolknout a některé žvýkat a strávit; to znamená: z některých knih čteme jen úryvky; jiné čteme bez zvědavosti; a některé čteme celé pozorně a pilně.... Četba činí člověka celým člověkem; "pohovor pohotovým a psaní přesným. Tudíž, píše-li někdo málo, potřebuje mít dobrou paměť, neradí-li se dostatečně s jinými musí mít vždy pohotově vtipný nápad; a nečte-li mnoho, musí být velmi mazaný, aby předstíral vědomosti které nemá." Bason "Ze studia"

A. Čtení

1. Pohovořte si o tom, jak je důležité umět číst správně hlasitě.

"Nenaučí-li se žáci kromě studia Božího slova nic víc než správně

číst, psát a mluvit v mateřštině, bude dosaženo velmi mnoho.... Mnozí se ne-naučili klást při čtení a mluvení správný přízvuk. Jiní mají nesrozumitel-nou výslovnost. Důkladné studium mateřštiny je pro mladého člověka mnohem důležitější než povrchní znalost cizích jazyků na úkor mateřské řeči." CT 207.208

Často velmi ubližujeme našim mladým lidem, když jim dovolíme, aby poča-li kázat, ač nemají dostatečnou znalost Písma, aby mohli naši pravdu překlá-dat rozumně... Čtou verše zdráhavě, často se přereknou a pletou slova do-hromady tak, že Slovo Boží je zneuctěno. Ti, kdož neumí správně číst, mají se tomu naučit a dříve než se postaví na veřejnost, musí umět učit." GW 71

2. Poukaž na to, jak je důležité, aby mládež obdržela správnou četbu a vhodnou informace.

"Mysl dítěte je nejvímavější pro dobro nebo zlo, právě v ranném věku. V těchto letech činí rozhodný pokrok ve správném nebo i nesprávném směru. Na jedné straně může získat mnoho bezcenných informací, a opět mnoho do-brých, cenných vědomostí. Rozumové síly, základní vědomosti jsou statkem, který nelze získat ani za zlato z Ofir. Jejich cena převyšuje zlato nebo stříbro." CT 132

"Vnímavá, rozvíjející se (lidská) dětská duše touží po poznání. Rodi-če by měli být stále dobře informováni, aby mohli mysli svých dětí dodávat vhodnou potravu. Mysl čerpá sílu právě tak z pokrmu jak tělo. Čistě, posi-lující myšlenky ji rozšiřují a povznášejí; ale myšlenky zemské ji omezují a otupují." CT 121

3. Jak lze nejlépe zabránit růstu zla v srdci? K čemu mohou být děti vedeny?

"Nejlépe zabráníme růstu zla, zpracujeme-li půdu včas.... Duševní vkus musí být co nejpečlivěji ukázněn a vychován. Rodiče musí rozvíjející se mysli svých dětí záhy předkládat Písmo, aby si zvykly na správný způsob myšlení." CT 136

"Neobdělané pole a nevychovaná mysl jsou si nápadně podobny. Nepří-tel zasévá do mysli dětí a mládeže koukol a nebudou-li rodiče bdít, tento vzejde a přinese špatné ovoce. Obdělávání půdy mysli si vyžaduje ustavič-nou péči; zasévejme do ní pečlivě vzácné sítě biblické pravdy. Děti mají být vedeny k tomu, aby pohrdaly lacinými, vzrušujícími povídkami a aby se věnovaly rozumné četbě. Tak budou mít zájem o biblické příběhy a dějiny i důkazy. Četba, jež vrhá světlo na Písmo svaté a vzbuzuje touhu po jeho stu-diu, není nebezpečná, nýbrž požehnaná." CT 136.137

B. Nevhodná četba

4. Jakým způsobem využívá satan mládež, která si chce četbou získat vědomosti? MYP 271

"Nejeden mladý člověk rád čte. Čte vše, co mu přijde pod ruku. Mladí přátelé, buďte opatrní na to, co čtete a co slyšíte. Dostalo se mi naučení, že vám hrozí největší nebezpečí, že se zkazíte nevhodnou četbou. Satan do-vede tisícerými způsoby zviklat mysl mládeže. Bez bdělosti nemohou být a-ni na okamžik bezpečni. Musí ustanovit stráž nad svou myslí, aby nebyli svedeni satanovými pokušeními.

Vliv nezdravé četby - Satan ví, že mysl je do značné míry ovlivněna tím, čím se sytí. Snaží se strhnout mladé i starší ke čtení smyšlených po-vídek a bájí a podobné literatury. Kdo čte takové knihy, nemůže ani konat své povinnosti. Žije neskutečným životem a netouží po studiu Písma, po ne-beské manně. Mysl, která má být posilněna, je zeslabena a nemůže ani uvažo-

vat o velkých pravdách, týkajících se Kristova poslání a díla - pravá, jež by mysl zocelily, podnítily představitivost a rozžehly mocnou, upřímnou touhu zvítězit, jako zvítězil Kristus."

5. Uvažuj, jaké zlo vzniká čtením románek. 7T 203 3T 152

"Někteří před přijetím pravdy měli ve zvyku číst romány. Jakmile se připojili k církvi, chtějí tento zvyk překonat. Kdybychom těmto lidem předkládali podobnou četbu, jakou zavrhl, bylo by to jako bychom podnapilému nabízeli alkohol. Mají-li toto pokušení stále na očích, přestanou mít záhy zájem o slušnou četbu. Nezajímají se o studium bible. Jejich mravní síly jsou zeslabeny. Hřích pro ně ztrácí stále víc svou hříšnost. Dokazují to vzrůstající nevěrou a pohrdáním povinnostmi praktického denního života. Jakmile je mysl zkažená, čte ochotně vše co dráždí. A satan si může takovou duši snadno celé podrobit."

"Mnozí rodiče trpí dětem netečností a čtení románů; nepřipravují je tedy pro praktický život. Čtení laciných povídek a románů je největším zlem, kterému může mládež propadnout. Čtení románů a zamilovaných povídek obvykle z čtenářek netvoří dobré, praktické nauky. Staví si vzdušné zámky, žijí v říši snů a obrazotvornosti. Jsou sentimentální a mají podivné nápad. Žijí v neskutečném světě a nehodí se pro nic užitečného. Jejich rozum bývá zakrnělý, ačkoli si snad namlouvají, že mají vznešené způsoby jednání. Pro mládě dívky je nejužitečnější, když se naučí domácím pracem."

6. Jak působí na mladou mysl některá dnešní senzační, přehnaná literatur?

"V některých zemích je denní tisk přeplněn senzačními povídkami, jež vedou mládež k bezbožnosti a na cestu zahynutí. Děti vyznají se již v zločinech. A podnětem ke zlému jsou jim povídky. Prožívají v duchu líčený děj, až posléze propukne jejich ctižádost a chtějí vyzkoušet, nakolik se jim zločiny vydaří, aniž dojdou trestu."

Čilá mysl dětí a mládeže prožívá sny budoucnosti jako skutečnost. Mluví-li se o převratech v podobném dění, kdy padají přehradu zákona a sebekázně, mnozí se do toho příliš vžijí. Někdy se dopustí i horších zločinů, než jaké senzační pisatelé líčí. Takové vlivy demoralizují lidskou společnost. Zasévá se semě bezzákonosti. Nechtě se nikdo nediví, že se pak sklízí zločinnost." MH 444.445

7. Vysvětli, proč je nebezpečné číst knihy, vyjadřující nevěru a pochybnosti.

"Tvzení, že události prvního týdne si vyžádaly tisíců let, naráží přímo na základ čtvrtého přikázání. Představuje Stvořitele, jako by lidem prikazoval zachovávat sled dnů týdne na památku rozsáhlých, nekonečných údobí. To se nesrovnává s jeho způsobem jednání s jeho stvořeními. Zahaluje to do nejistoty jasné skutečnosti. Je to nevěra v nejuškočnější a proto nejnebezpečnější formě; přetváří se tak, že ji zastávají i mnozí, kteří tvrdí že věří bibli." PP 111

"Nenahližejte nikdy do pochybné knihy. Satanova literatura je ďábelsky poutává. Je to síla, jež strhává prostou náboženskou víru. Nedomnívejte se nikdy, že jste dosti silní, abyste mohli číst nevěrecké knihy; neboť obsahují hadí jed. Nemohou vám prospět, ale zaručeně vám uškodí. Při jejich čtení vdechujete zhoubné, satanské výpary. Budou na vaši duši působit jako zkažený proud vody, poskvří ji a zahalí rouškou pochybování. Bude pak zemská a smyslná. Tyto knihy píší lidé, jichž si satan používá za své nástroje; a tím chce mást mysl lidí, vzdalovat je od Boží lásky a okrádat vašeho Tvůrce o ústu a vděčnost, jež si jeho skutky vyžadují." FE 93

8. Jakou hodnotu má čtení vtipů? Jak to může působit na všechny, zvláště na mladičkou mysl? Jak dokazuje výběr veseloher charakter a zájmy?

C. Některé výsledky četby

9. Vylič vliv určité četby na zdraví. 4T 497

"Libuješ si ve čtení románek a povídek a žiješ už jen ve světě představ. Vliv takové četby škodí mysl i tělu; zeslabuje rozum a nesmírně zatěžuje tělesné síly. Chvillemi nemáš ani zdravou mysl, protože obrazotvornost je čtením vymyšlených povídek přetížena a churavá. Mysl má být natolik ukázněna, aby se veškeré její síly vyvíjely souměrně. Jistý směr kázně může oživit zvláštní schopnosti, ale jiné mohou současně ležet ladem, čímž zakrní. Nevhodná četba velmi poškozují paměť, což může vyvést z rovnováhy rozumové síly a způsobit nervozitu, vyčerpání mozku a zhroucení celého organismu. Je-li obrazotvornost ustavičně přesycována a drážděna báchorkami a romány, stane se záhy tyranem, který ovládne veškeré síly mysl. Pak je i vkus člověka neusměrněný a sklony jsou zvrácené."

"Nestřídmost ve čtení působí na mozek právě tak zhoubně jako nestřídmost v jídle a pití." FE 164

10. Jak může takto ovlivněná mysl chápat důležité věci a zapamatovat si je? MYP 280 4T 497

"Znam osobně některé, kteří zlozvyky ve čtení přišli o zdravou mysl. Jdou životem se zvrácenou představivostí a zveličují každou nepatrnou potíž. Věci, jichž by si zdravá, rozumná mysl ani nepovšimla, jsou pro ně nenesitelnou těžkostí, nepřekonatelnou překážkou. Pro ně je život neustálým mrakem."

Ti, kdož si zvykli na čtení vzrušujících románů, mrzačí své duševní síly a znemožňují si usilovné přemýšlení a bádání. Některí odumírají proto, že se nikdy nevzpamatovali z následků nesmírné četby."

"Tvé duševní zažívání je narušeno. Hromadíš ve své mysl rozličné vědomosti - politiku, dějiny, teologii a nekdoty - a ubohý mozek si může ponechat jen část toho. Prospělo by ti mnohem víc, kdybys toho četla méně, ale ukázněněji. Zanedbalas výchovu své mysl; proto jsi ovládána vůlí a sklony a jsi jejich otrokyní. Následek toho je ztráta tělesných a duševních sil."

11. Jak působí četba na duši, aby mohla rozlišovat mezi dobrem a zlem."

"Některí měli před přijetím pravdy ve zvyku číst romány. Jakmile se stali ... Viz pod otázkou 5. 7T 203

"Literatura z pera zkažených lidí otravuje mysl tisíců lidí na světě. Hřích se jim už nezdá být tak hříšný. Slyší a čtou tolik o ohavných zločinech a zkaženosti, že kdysi citlivé svědomí je již otupeno. Pak mohou dychtivě sledovat nízké a špatné řeči a činy, jež by jim dříve byly naháněly hrůzu." 3T 472

12. Jak se má řešit problém četby v domově a ve škole? 2T 410 1T 135

"Mnozí mladí lidé dychtivě čtou vše, na co přijdou. Vzrušující romány lásky a nečisté obrázky působí zhoubně. Mnozí je rádi čtou a to má nečistý vliv na jejich obrazotvornost. V některých zemích se prodávají fotografie nahých žen. Tyto nechutné obrázky se nalézají i v různých výčepích a visí na zdech obchodů s obrazy a sochami. Žijeme v době, v níž zkaženost číhá na každém kroku. Pohled na četba vzbuzují žádost očí a zkažené vášně. Mysl se ráda zabývá výjevy, jež podněcují nižší žádosti. Poskvřněná obrazotvornost vidí tyto necudné obrazy a to kazí mravy. Svedené, okouzlené by-

tosti pak snadno povolí svým tělesným vášním. Dále následují hříchy a zločiny, které strhávají bytosti, stvořené k obrazu Božímu na úroveň zvířat a posléze do zahynutí. Varujte se čtení a pohledu na věci, jež by mohly vzbudit nečisté myšlenky. Pěstujte mravní a rozumové síly. Nezeslabujte a neničte tyto ušlechtilé síly přílišným čtením - aniž obyčejných povídek. Znam silné povahy, jež nesmírné čtení připravilo o rovnováhu a částečně je omámilo a ochromilo."

"Rodiče by udělali lépe, kdyby spálili plané povídačky dne a romány, které se dostanou do rodiny. Bylo by to pro děti milosrdenství. Podporujte čtení takových knih - a bude to jako kouzlo, jež mysl neomámí a neotraví. Rodiče, viděla jsem, že nepochopitelně věčné blaho svých dětí, zaručené pro vaši nedbalost zahynou. A je velmi nepravděpodobné, že by tito nevěrní rodiče mohli být spaseni. Rodiče mají být příkladem. Mají v rodině šířit svatý vliv."

D. Jak číst správně

13. Poukaž na důležitost četby životopisů velkých mužů.

"Životopisy bible jsou nejcennějším vychovatelem. Tyto životopisy se liší od ostatních tím, že jsou absolutně pravdivé. Omezený člověk nemůže vždy správně vysvětlit jednání jiných lidí. Jedině ten, který čte v srdci a rozeznává tajné zdroje pohnutek a činů, může úplně správně označit charakter anebo podat věrný obraz lidského života. A to nám přináší jediné Slovo Boží." Ed 146

"Tyto životní záznamy hlásají to, co jednou pochopí všichni - že hřích přináší pouze hanbu a ztrátu; že nevěra znamená porážku; ale Boží milost sahá do největších hlubin; že víra povznáší kající duši, která se pak stává Božím synem." Ed 151

Pro ty, kteří milují Boha, kteří jsou "povoláni podle Jeho uložení", znamenají příběhy bible ještě mnohem důležitější naučení - o užitečnosti zármutku. "Vy svědkové moji jste, praví Hospodin, že já jsem Bůh" - svědky toho, že je dobrý a že dobrota převládá. "Divadlem učinění jsme světu, andělům i lidem." Ed 154

14. Promluvte si o důležitosti zkoumání Bible a prorocství. MYP 274

"Všichni, kteří si libovali v lehké četbě, měli by nyní věnovat svou pozornost přepevnému prorockému slovu. Vezměte si bibli a začněte s novým zájmem studovat posvátné zprávy Starého a Nového zákona. Čím častěji a čím pilněji budete bibli zkoumat, tím krásnější se vám bude zdát a tím méně zalíbení budete mít v lehké četbě. Připoutejte si tento vzácný svazek k srdci. Stane se vám přítelem a vůdcem."

"Prorocství se rychle plní. Měli bychom mnohem, mnohem více mluvit o těchto nesmírně závažných věcech. Blíží se den, kdy bude osud každé duše na věky zpečetěn. Tento den Páně se velmi blíží." FE 335

15. Urči si tři zásady, podle nichž lze knihy posuzovat, které knihy jsi ve světle tohoto měřítka uznal v posledním půl roce za nejužitečnější?

Perlička

"Náboženskou zkušenost člověka poznáme podle toho, jaké knihy čte ve volných chvílích. Chce-li mít mladý člověk zdravé smýšlení a správné náboženské zásady, musí mít společenství s Bohem skrze jeho Slovo." MYP 273

18. Dar řeči

Ú v o d :

"Nezáleží na tom, co říkáš, ale jak to říkáš." Toto staré rčení je rozhodně pravým opakem skutečnosti. Je sice pravda, že záleží velmi na tom, jak člověk mluví; ale mnohem důležitější je, co mluví. Křesťan se má snažit, aby co nejvládněji pronášel vhodná slova. "Nejhorším plátcem světa je člověk, jehož vydání slov zdaleka převyšuje příjem myšlenek." Ch. Morley, Tvůj hlas mluví, 15

Dar řeči je požehnáním; ale současně je to velká odpovědnost. "Kdysi jsme své děti učili mluvit připravovali jsme je do společnosti, čímž se staly nebezpečím sobě i jiným. Dali jsme jim něco, co jim může způsobit nesnáze, škodu, nepřátelství a můžeme je připravit o slávu a přátelství, může jim přivodit hanbu, zklámání, nesváry, nenávist a výčitky svědomí. Řeč může způsobit, že budou milováni či opovrhováni. Může podporovat jejich zájmy anebo je zradit; může je označit za moudré nebo jim vtiskne pečeť blázna." M.E. Ellis "Všichni mluvíme příliš mnoho" YI 15.6.1943

Správné vzdělání řeči podporuje rozvoj charakteru. Charakter znamená ony ctnosti, jež člověku dodávají ráz, krásu, živost a sílu. Lze je přirovnat k mořskému písku. Netýkají se pouze "ušlechtilých ctností." Tyto ctnosti se vztahují na schopnosti lidské mysli (je-li bystrá či tupá, hloubavá neb povrchní); odhalují jeho srdce: je-li snášenlivý či nikoliv, je-li soucitný či krutý; zjevují, má-li vysoké či nízké ideály; je-li vyrovnaný, odvážný a podnikavý - tak bychom měli pokračovat ve výpočtu podobných vlastností." Základní pravidla řeči 6

A. Moc řeči

1. Proč musíme být neustále opatrní na svá slova?

"Moc řeči je dar, který máme důkladně pěstovat. Žádný dar, jež jsme od Boha obdrželi, nemůže být větším požehnáním než dar řeči." COL 335

2. Uveď, jaký vliv mohou naše slova šířit přímo na nás. MYP 327.328

"Kolik škody natropí v rodině netrpělivá slova; neboť netrpělivé vyjadřování jednoho vyvolává i u druhého téhož ducha. Pak následují slova odvěty, sebeospravedlňování a těmito slovy si zhotovuješ sám pro sebe těžké, tíživé jho; neboť všechna tato trpká slova přinesou tvé duši osudnou žen.

Ti, kteří takto mluví, zakusí hanbu, ztratí sebeúctu a sebevědomí a budou s výčitkami svědomí litovat, že se takto nechali strhnout. Bylo by mnohem lepší, kdyby taková slova zůstala nevyřčena. Bylo by lepší, kdybychom měli v srdci olej milosti, kdybychom dovedli přehlédnout a snášet vše s Kristovou tichostí a shovívavostí...

Satan nemůže číst naše myšlenky, ale může vidět naše činy, slyšet naše slova; má již velké zkušenosti s lidstvem a umí svá pokušení přizpůsobit tak, aby využil naší slabé stránky. A jak často dopustíme, aby poznal tajemství, jak může nad námi zvítězit. Ó, kéž bychom ovládali svá slova a jednání. Kdybychom mluvili tak, abychom se za svá slova nemusili v den soudu stydět, byli bychom silní. A v den Boží je budeme vidět ve zcela jiném světle než ve chvíli, kdy je vyslovujeme." RH 27.2.1913

3. Vyjmenuj vlivy, jež mají slova na jiné..

"Bůh nám dal dar řeči, abychom jiným vyprávěli o tom, jak nás vede, aby jejich srdce byla dotčena Jeho láskou a soucitem. Chce, aby Ho chválily i jiné duše, že je vyvedl z temnoty v předivné světlo své. Pán řekl: "Vy svědkové moji jste." CT 243

"Ježíšovo náboženství zušlechťuje vše, co je v povaze tvrdé a drsné a uhlazuje hrubé způsoby. Řeč křesťana je jedná a jeho chování je působivé. Učme se od Krista, jak lze sloužit vysoký stupeň věrnosti a čistoty a laskavým chováním. Laskavý, zdvořilý křesťan je nejpádějším důkazem ve prospěch křesťanství." GW 122

B. Důležitost správné a výrazné mluvy

4. Je důležité, abychom se cvičili ve své mateřtině?

"Jazykové studium patří mezi nejzákladnější obory učení. Věnujme na našich školách zvláštní pozornost tomu, aby se žáci naučili správně mluvit, číst a psát v mateřtině. Nemůžeme dostatečně zdůrazňovat důslednost v tomto směru." CT 216

"Nemusíme-li své myšlenky vhodně vyjádřit, nač je nám vzdělání? Nebudeme-li rozvíjet dar řeči, nebudou mít vědomosti pro nás valnou cenu; doveďme-li však moudře, užitečně mluvit, mohou se nám stát předivnou mocí." CT 217

"Než se žáci pustí do vyššího studia, musí zvládnout nižší. To se příliš často zanedbává. Dokonce i studenti vyšších škol a ústavů pokulhávají v běžných předmětech vzdělání.... Mnozí studují přednes, aby uměli krásně řečnit, neumí však ani srozumitelně a působivě číst. Mnozí vystudovali si ce retoriku, ale nedovedou složit a přečíst obyčejný dopis.

Důkladná znalost základů výchovy má být nejen podmínkou postupu do vyšší třídy, nýbrž ustavičnou zkouškou vytrvalosti a pokroku." Ed 234

C. Jak se naučíme správně mluvit?

5. Co je prvním krokem k získání čistoty řeči? LT 158

"Viděla jsem, že lidé mluví marně, neužitečně. Vše se věrně, důsledně zaznamenává a smrtelníci budou souzeni podle skutků těla. Mladí přátelé, vaše činy a vaše marná slova jsou zapsána v knize. Nemluvíte o věčných věcech, jak se nesluší na křesťany. To vše je zapsáno do knihy."

6. Jakmile se člověk snaží správně mluvit musí v tom vytrvale pokračovat. MYP 424

"Křesťané příliš málo mluví o svých vzácných zkušenostech. Dar řeči je zneužíván a tím trpí dílo Boží a Bůh je zneuctěn. V srdci je žárlivost, podezírání, sobectví a slova dokazují vnitřní zkaženost. Mnozí, vyznávající křesťanství smýšlejí a mluví špatně. Málokdy mluví o Boží dobrotě, milosti a lásce, o tom, že dal svého Syna za tento svět. Co On pro nás vykonal! Neměli bychom svoji lásku s vděčností vyjádřit? Neměli bychom usilovat, aby se naše slova stala vzájemným zdrojem síly a povzbuzení v křesťanské zkušenosti? Milujeme-li Krista opravdu, oslavíme Ho svými slovy. Slyší-li nevěřící upřímná slova chvály a vděčnosti k Bohu, bývají i přesvědčeni." RH 25.1.1898

D. Použití slov

7. Proč nesmíme nikdy zapomínat na důležitost svých slov?

"Slova jsou důkazem, je-li v srdci Spasitel. Ale Duch svatý nesídlí v srdci člověka, který je rozmrzelý, jakmile jiní nesouhlasí s jeho myšlenkami a plány. Jeho jizlivé poznámky odpuzují Ducha a dokazují, že je v něm více dáblského než božského. Pán si přeje, aby všichni, kteří jsou ve spojení s Jeho dílem mluvili vždy s Kristovou tichostí. Nebuď netrpělivý, jsi-li provokován. Dokaž Ježíšovu tichost, jak ji zjevoval On ve svém pozemském životě." CS 115

8. Vyjmenuj osm způsobů řeči, kterých se máme vystríhat. MYP 135.327

"Nejvíce životních nepříjemností, sklíčenosti a podrážděnosti vzniká ukvapeností. Ukvapená, vášnivá, bezstarostná slova mohou za jediný okamžik spáchat tolik zla, že je nelze odčinit ani celoživotním pokáním. Ó, lidé mohou drsnými, ukvapenými slovy zlomit srdce lidská, odcizit přátele, ač by mohli přinášet pomoc a lék."

"Kolik škody natropí v rodině netrpělivá slova; neboť netrpělivá vyjadřování jednoho vyvolává i u druhého téhož ducha. Pak následují slova odvety, sebeospravedlňování, a těmito slovy zhotovuješ sám pro sebe těžké, tíživé jho; neboť všechna tato trpká slova přinesou tvé duši osudnou žen."

"Nemluvejme ani jedno slovo bez rozmyslu. Z úst Kristova následovníka nevyjde žádné zlé ani lehkomyšlné slovo, žádná mrzutá nespokojenost ani nečistý nápad. Apoštol Pavel napsal z Ducha sv.: "Žádná řeč zlá nevycházej z úst vašich." To se netýká jen slov vysloveně špatných. Vztahuje se to na všechna slova jež jsou ve sporu se svatými zásadami a čistým a neposkvrněným náboženstvím, na nečisté narážky a utajované, hříšné lichotky." COL 337

9. Prve, než o někom něco řekneme, řídme se zásadou: "Je to pravda?" Je to příjemné? Je to nutné?" Proč asi sestavil starý řecký mudrc tuto sérii otázek? Je to moudré pravidlo či nikoli? Proč? Čím se má vyznačovat řeč Křesťana? Jak toho lze dosáhnout?

10.

Studium přinese žákům velký užitek, budou-li spolu s učiteli pomáhat ostatním žákům a budou-li usilovat o to, aby se povznegli nad lacinou, nízkou úroveň. Ti, kdož spolupracují s Kristem, budou mít ušlechtilé chování i řeč." CT 100

11. Jaký postoj má křesťan zaujmout ke zvykům správného mluvení?

"Dbejme, abychom měli správnou výslovnost. Mnoho našich lidí ví, že nemá užívat nevhodných slov, ale v praxi dělají mnoho chyb. Pán si od nás přeje, abychom to nejlepší a abychom moudře využívali svých schopností a příležitostí. Dal lidem dary, jimiž mají jiným přinášet požehnání a povzbuzení; naši povinností je, abychom se vzdělávali tak, abychom mohli splnit svěřený nám úkol." CT 238.239

12. Jakou odpovědnost má cítit křesťan v otázce mluvy?

"Každá rodina, každý křesťan, musí bránit šíření zkažených řečí. Jsme-li ve společnosti lidí, kteří si libují v pošetilých řečech, musíme podle možnosti změnit směr hovoru. S pomocí Boží musíme nenápadně říci něco, co by obrátilo řeč užitečným směrem." COL 337

13. Jakou úroveň v řeči vytýčil Ježíš?

"Ježíš vyslovil zásadu, která by zabránila zbytečnému přísahání. Učí nás, že naše řeč se má řídit zákonem poctivosti a pravdy; "Řeč vaše budiž: Jistě, jistě, nikoli, nikoli; což nad to jest, že zlého jest."

"Tato slova odsuzují veškeré nesmyslné fráze a zařikání, jež hraničí s rouháním. Odsuzují lstivé poklonky, vyhýbání se pravdě, lichotivé fráze, zveličování, předstírání v obchodním životě, jež je tak běžné ve společenském a obchodním světě. Učí nás, že ten, kdo se snaží vypadat jinak, než jaký je ve skutečnosti, anebo svými slovy zastírá pravý stav srdce, nemůže být upřímný." MB 104

14. Uveď 8 druhů řeči, které bychom měli v konverzaci pěstovat. Pohoďte si o každém druhu.

"Naše slova, jakožto následovníků Kristových mají být taková, aby nám

byla v našem křesťanském životě ku povzbuzení a požehnání. Musíme mnohem více mluvit o svých krásných zkušenostech. Mluvme o Božím milosrdenství a laskavé shovívavosti, o nekonečné hloubce Spasitelovy lásky. Naše slova mají vyjadřovat chválu a díkyčinění. Bude-li mysl a srdce plné Boží lásky, projeví se to v našich slovech. Nepadne nám za těžko mluvit o svých duchovních zkušenostech. Velké myšlenky, ušlechtilé vzněty, jasné chápání pravdy, nezištné úmysly, touha po svatosti a zbožnosti přinesou ovoce ve slovech, jež odhalují poklady srdce." COL 338

"Děti mají být od nejútlejšího věku vedeny k tomu, aby mluvily se svými rodiči a mezi sebou s úctou a láskou, Musí se naučit, že s jejich rtů smí splývat jen slova jemná, pravdivá a čistá." COL 337.338

15. Je velmi moudré, když vzájemně mluvíme o bodech v tomto pořadí:
1. Myšlenky 2. Příhody 3. Lidé. Proč se obvykle začíná z opačného konce?

Perlička

"Již příklad a chování, jakož i slova křesťana mají být takové, aby hříšník zatoužil po Zdroji života." MYP 424

- - o o o - -

19. Cvičení hlasu

Ú v o d

Na hlas velmi záleží. Šťastný člověk, jehož hlas vzbuzuje příznivý dojem. Jak nešťastná je však ten, jehož hlas dráždí a odpuzuje. Každý člověk nemůže mít hluboký, bohatý a působivý hlas, ale vhodnou péčí, cvičením a uplatněním mohou všichni svůj hlas zlepšit, aby byl příjemnější a působivý.

"Dobrý hlas ještě nevytvoří dobrého řečníka a nedá mu do hlavy myšlenky. Avšak nesmírně přispěje k přesvědčivému vyjádření jeho ideí. Stane-li se působivý hlas s dobrým pomocníkem myšlenek, nikoli náhražkou, poskytne mluvčímu pravděpodobně neocenitelné přednosti." H.M.Karr, Tvůj hlas mluví

"Svět je komplexní, společenský stroj, jehož kolečka a součástky zapadají na milionech míst do sebe. Každá lidská bytost tvoří zub tohoto stroje a dotýká se tisíců jiných jednotek. Má-li dar řeči, může spolupracovat plynule a účelně s ostatními jednotkami; nemá-li zůstat více méně osamocenou součástkou. Mnozí, kteří by mohli být dobrými vedoucími v různých směrech, mluví tak bezvýrazně anebo jsou tak ochromeni strachem, že nemohou vzbuzovat důvěru." Sarett a Foster, Základy mluvení, 5.6.

Nemůžeme zdaleka ocenit skutečnost hodnotu vhodné a příjemné mluvy (řeči) v domově, mezi přáteli, v zaměstnání anebo v získávání duší.

A. Cvičení hlasu je důležité

1. Uveď, proč je správné cvičení hlasu důležité. 6T 380

Měli bychom v celém našem díle věnovat mnohem větší pozornost cvičení hlasu. Můžeme mít vědomosti, ale nedovedeme-li správně použít svůj hlas, dílo se nám nezdaří. Neumíme-li své myšlenky vyjádřit vhodně slovy, k čemu je naše vzdělání? Nebudeme-li pěstovat dar řeči, nebudou nám naše vědomosti moc platné; ale umíme-li mluvit moudře, užitečně a poutavě, stanou se předivnou silou.

Žáci, kteří chtějí pracovat v díle Božím, mají se naučit mluvit jasně a působivě, aby neztratili polovinu vlivu. Jasná, srozumitelná slova - slova, jsou neocenitelné ve všech odvětvích díla. Rozhodně se bez této schopnosti neobejdou kazatelé, bibličtí pracovníci, evangelisté a kolportéři. Ti,

kterí chtějí pracovat v některém z těchto odvětví, musí se naučit používat svůj hlas tak, aby mohli lidem přednášet pravdu mocně a působivě. Je-li pravda přinášena nesrozumitelně, je její vliv zmařen."

"Moc řeči je dar, který máme svědomitě pěstovat. Ze všech darů, jež jsme přijali od Boha, nemůže být žádný k většímu požehnání než ten. Hlasem přesvědčujeme; jím se modlíme a chválíme Boha, jím vypravujeme jiným o Spasitelově lásce. Jak je tedy důležité, abychom jej vzdělali tak, aby se stal co nejpůsobivějším nástrojem dobra." COL 335

2. Cvičený hlas přináší výhody a požehnání nejen při kázání a učení.

"Ten, kdo dává biblické hodiny ve shromáždění nebo v rodinném kruhu, musí umět číst příjemně, přizvučně. To posluchače upoutá." 6T 381

"Právě cvičení a použití daru řeči se uplatní ve všech odvětvích křesťanského díla; proniká do rodinného života a do vzájemných pohovorů. Zvykneme si mluvit přívětivým hlasem, užívejme čisté a správné mluvy a laskavých a zdvořilých slov." COL 336

B. Vliv na celý organismus

3. Jaký blahodárny fyzický účinek má správné mluvení?

"Cvičení hlasu má důležitý význam, neboť podporuje rozšíření a zesílení plic a tím zabraňuje nemoci.... Tím lze zamezit velké únavě a vážnému onemocnění krku a plic. Dbejme pečlivě, abychom zřetelně vyslovovali, aby náš hlas byl příjemný, vyladěný a abychom nemluvili příliš rychle. To nejen, že podporuje zdraví, nýbrž přispívá značně k oblíbenosti a zdatnosti." Ed 199

"Vhodné používání hlasivek prospěje celkovému zdraví a zvýší užitečnost a vliv.... Rozumný tělocvik rozšiřuje hrudník a posiluje svaly... Toto nutné cvičení prodlužuje život." CT 247

4. Uveď některé zlé vlivy, jež může mít nevhodné užívání hlasu na tělo.

Věnujme hlasivkám správnou péči a cvičme si je. Správným používáním silí, nevhodným se zeslabují. Jejich nadměrné užívání.... děje-li se tak často, poškodí nejen ústrojí řeči, nýbrž přetíží nezdravě i celý nervový systém. Jemná harfa o tisíci strunách se unaví, nedá se nahradit a způsobí místo souladu zmatek." Special Test. To Ministers, č.7.9.

C. Náš ideál

5. Co víme o Ježíšově hlasu a o jeho vlivu na posluchače?

"Spasitelův hlas zněl jako hudba uším lidí, kteří byli zvyklí na je-dnotvárné, bezduché kázání farizeů a zákoníků. Mluvil pomalu a působivě a zdůrazňoval slova, na něž chtěl své posluchače zvláště upozornit. Staří i mladí, prostí i učenící mohli plně pochopit význam Jeho slov. To by nebylo bývalo možné, kdyby mluvil uspěchaně, jednu větu za druhou bez přestávky, bez odmlčení. Lidé byli velmi pozorní, a o Něm je praveno, že nemluvil jako farizeové a zákoníci; ale mluvil jako ten, který má moc." CT 239.240

6. Jakou mluvou může služebník Boží zvýšit svoji výkonnost? 2T 672

"Má se varovat dlouhých kázání a dlouhých modliteb, jež neposlouží je-mu ani jiným. Dlouhé a hlasité užívání mluvidel podráždilo krk (bratra D) a plice a ublížilo mu na zdraví víc, než kolik mu před tím posloužily jeho přesně dodržované zásady v jídle a odpočinku. I jediné přetížení nebo přepjetí hlasivek může být pro řečníka osudné a může ho stát i život. Klidný, neuspěchaný, leč důstojný způsob mluvení bude mít na posluchače lepší vliv než to, když mluvčí podlehně svým vzrušeným citům, jež pak ovládnou jeho

hlas i způsoby. Má si podle možnosti zachovat přirozený zvuk hlasu. Na srdce působí pravda. Přináší-li mluvčí pravdu jako skutečnost, může s pomocí Ducha Božího přesvědčit své posluchače, že to myslí vážně bez přepínání jemného ústrojí krku či plic."

"Každý, kdo se snaží, může se naučit číst srozumitelně a může mluvit plným, jasným, příjemným hlasem, zřetelně a důrazně. Tím můžeme velmi zvýšit svou kvalifikaci jakožto Kristovi pracovníci." COL 335.336

7. Uveď některé zvláštní rysy, jež zvyšují účinek řeči.

"Ti, kteří chtějí pracovat v díle Božím, musí se naučit mluvit o tom, co vědí, s přesvědčením a důrazně. Čím výrazněji předneseme slova pravdy, tím mocněji budou působit na posluchače. Pravda Boží stojí za to, abychom se snažili ji co nejlépe přinášet." CT 217

"Kristus mluvil vždy velmi prostě, ale jeho slova přesto vyzkoušela vědomosti hloubavých posluchačů, kteří byli bez předsudků. Učitelé měli by i dnes uplatňovat Jeho způsob učení. Duchovní pravdy mají být vždy přednášeny prostě, aby je lidé mohli pochopit a přijmout do srdce. Tak mluvil Kristus k zástupům, které se tísnily kol Něho; a všichni, učení i neučení mohli porozumět jeho naučením." CT 261

"Byl však vroucí, nikoli útočný (ohnivý). Mluvil jako člověk, který přesně ví, čeho musí dosáhnout." DA 253

D. Jak lze dosáhnout zlepšení

8. Vyjmenuj hlavní ústrojí, které je během řeči v činnosti a řekni, jaká je jeho funkce.

"Cvičení hlasu má velký vliv na zdraví žáků. Mladí lidé, se musí naučit správně dýchat. Musí se naučit číst tak, aby krk - hrdlo a plíce nebyly nepřirozeně zetěžovány; na výkonu musí mít podíl i břišní svaly. Mluví-li někdo hrdelně a užívá přitom pouze horní části hlasivek, poškozuje si je a zeslabuje. Břišní svaly musí vykonat nejtěžší část práce a krk má být pouze prostředníkem." CT 297

9. Které chyby v mluvení je nutno překonat?

"Přinášíš Bohu vzácný dar řeči a usiluješ o to, abys mluvil srozumitelně, jasně a pohotově? Můžeš přes největší nedokonalosti v řeči své chyby napravit. Jen nedopusť, abys mluvil nosem, nebo tlumeně, nesrozumitelně. Budeš-li slova vyslovovat zřetelně srozumitelně, zvýšíš svoji zdatnost. Neopomeň napravit každíčkou vadu řeči." FE 215

"Slyším často, že první povinností herce nebo řečníka je, aby ho bylo slyšet, a aby mu bylo rozumět. Můžeš mluvit velmi příjemně a se všemi zdoucimi hlasovými rozdíly; vyslovuješ-li však slova tak nezřetelně, že posluchači se musí namáhat, aby ti rozuměli, záhy je to ubaví. Lidé, kteří sedí vpředu, slyší samozřejmě i tiššího řečníka, ale ti, kteří jsou vzdálenější, musí pak napínat sluch. Tu je nutno se umět přizpůsobit. Teprve dosažením zručnosti a síly svalů, jež tyto ovládají, lze docílit jasné zvukové řeči. Nespokojte se nedokonalou vyslovností. Zkuste přechodně slova přehlasně odsekávat, až docílíte přesnosti." A.H. Monroe, Pravidla a způsoby mluvy.

10. Vylič nejúčinnější zvuk hlasu a způsoby.

"Žáci, kteří chtějí pracovat v díle Božím, musí se naučit mluvit jasně a působivě, aby neztratili polovinu vlivu. Jasná, srozumitelná slova - mluva je neocenitelná ve všech odvětvích díla. Bez této schopnosti se rozhodně neobejdou kazatelé, bibliští pracovníci, evangelisté a kolportéři." CT 217

"Budou-li naši mladí mužové a ženy dbát vhodných pokynů a zdravotních

zásad, týkajících se rozpětí plic a cvičení hlasu, mohou se stát zdatnými řečníky; toto nezbytné cvičení prodlužuje život." CT 247

11. Pověz, jak se mají příklady uplatnit v kázání, v učebně anebo v rozmluvě.

"Učte se za pomoci příkladů. Proste Boha, aby vám dal slova, kterým by všichni mohli rozumět....

Neměli by se mnozí zařadit podle hlasu lidu? "Mluv prostě, abychom věděli, co chceš říci?"

Vysvětlete vše dobře, neboť vím, že mnozí nerozumí všemu, co se jim přednáší. Kéž Duch svatý vytváří a přizpůsobuje vaši řeč a očistí ji od veškeré nedokonalosti. Mluvte jako malé děti a nezapomente, že mnozí dávno dospěli mají rozum (pochopení) jako malé děti." CT 254

12. Které schopnosti umožňují člověku, aby se stal vhodným řečníkem?

"Chceme-li mluvit správně, musíme se vroucně modlit a vynaložit veškeré úsilí. Správně mluvit znamená vyslovovat zřetelně každou slabiku a klást správný důraz. Mluv pomalu. Mnozí mluví rychle a "sypou" slova ze sebe tak, že účinek jejich slov je zmařen. Vlož do každého svého slova Kristova Ducha a jeho život." CT 254.255

13. Kde zvláště je nutné, aby křesťan mluvil hlasitě a srozumitelně?

"Ve společném shromáždění je zvláště nutné mít jasnou, srozumitelnou výslovnost, aby všichni mohli vydávané svědectví slyšet a mít z něho požehnání. Když si lid Boží ve společných shromážděních sděluje své zkušenosti, zmizí mnohé nesnáze a přinese to požehnání. Ale příliš často se stává, že členové přinášejí své svědectví nejasně nesrozumitelně a posluchači nemohou postřehnout, o čem se jedná. Tak se připravují o požehnání.

Ti, kteří se modlí a mluví, musí vyslovovat vše správně, jasným srozumitelným, příjemným hlasem. Správně promluvená modlitba je mocí k dobrému. Pán si ji používá rovněž za nástroj, kterým chce lidu sdělit vzácné poklady pravdy. Ale modlitba není tím, čím má být, když modlitebníci mají špatný hlas. Satan se raduje, jsou-li modlitby, vysílané k Bohu, takřka neslyšitelné. Lid Boží se musí naučit mluvit a modlit tak, aby mohl vhodně reprezentovat velkou pravdu, kterou vlastní. Vydávaná svědectví i modlitby mají být jasné a zřetelné. Tím bude Bůh oslaven." 6T 382

"Mluvíte-li o Božích věcech, mluďte srozumitelně a tak, aby bylo zřejmé, že víte, o čem mluvíte a že se nestydíte za své přesvědčení. Proč byste se neměli modlit tak, aby bylo znát, že máte čisté svědomí a že můžete přistoupit ke trůnu milosti pokorně, avšak se smělou důvěrou a že pozvedáte své ruce bez hněvu a bez pochybování? Neskánějte hlavu a nepřikrývejte si tvář, jako byste chtěli něco skrýt; ale pozvedejte zrak k nebeské svatyni, kde stojí před Otcem Kristus, váš Přímluvce. On Mu přednáší vaše modlitby, smíšené s vlastními zásluhami a bezúhonnou spravedlností, jakožto libou vůni." CT 241

Perlička

"Moc řeči je dar, který je nutno dobře pěstovat. Žádný dar, který jsme od Boha obdrželi, nemůže být větším požehnáním, než právě dar řeči."

COL 335

20. Hudba

Ú v o d

Hudba je nazvána "mluvou duše" a je tomu tak. Je základním projevem lidských citů. Proto je tak působivá. Jí můžeme nejen vyjádřit vlastní city, nýbrž i účinně probudit city jiné osoby.

Křesťanství a hudba jsou nerozlučně spjaty. V nebesích byla hudba již před stvořením světa. Když Bůh učinil slovem celý svět, zpíval nebeský pěvecký sbor úchvatný chvalozpěv. Když se narodil Spasitel, slyšeli pastýři zpěv andělů a slyšeli slova: "Aj, zvěstuji vám radost velikou." L 2, 10. Hudba byla po celé staletí od oné slavné noci prostředníkem zvěsti o témž Spasiteli, kterýž jest Kristus Pán." Hudba byla rovněž velkým potěšením v hodinách pronásledování a zármutku pro ty, kteří zoufali v osobního Krista.

Dar hudby a zpěvu byl dán člověku jako požehnání, povzbuzení, posila a možnost vyjádření se. Je-li správně použita, může způsobiti nekonečné dobro. Křesťan musí znát pravidla použití hudby, aby se mohl rozhodnout, jak použije tohoto mocného nástroje dobra i zla. Ve výběru dobré hudby musíme být právě tak pečliví - ne-li snad více - jako ve výběru dobré četby.

A. Cena hudby

1. Jak se může hudba uplatnit v domově a ve škole?

"Nemáme nikdy ztratit ze zřetel výchovný cíl hudby. Zpívejme v rodině pěkné a čisté písně, pak bude znít méně slova přísnosti, zato však více lásky, aby žáci přitahování byli blíže k Bohu, ke svým učitelům a mezi sebou navzájem." Ed 168

"Vyjádřeme chválu a díkůvzdání písní. Jsme-li v pokušení, nepodléháme svým citům; pozvedějme své ruce u víře v díkůvzdání Bohu.

Píseň je zbraň, kterou můžeme vždy použít proti zklamání a malomyslnosti. Otevřeme-li takto srdce slunečnímu svitu Spasitelovy přítomnosti, získáme zdraví a jeho požehnání." MH 254

"Píseň vstúpila lidu na poušti nejedno naučení do srdce. Když byl lid Izraelský vysvobozen od faraonova vojska, zaspíval si vítěznou píseň. Sbor se jásavě rozléval přes moře i poušť a hory odrážely ozvěnou opakovaný chvalozpěv: "Zpívejte Hospodinu, neboť slavně zvítězil." Poutníci si často opakovali tuto píseň, jež potěšovala jejich srdce a dodávala jim víry. Příkázání s hory Sinai, obsahující zaslíbení o Boží přízni a zprávy o Jeho předivných činech vysvobození, byla z Božího příkazu vyjádřena zpěvem a lid to zpíval za zvuku instrumentální hudby.

"Tak byly jejich myšlenky odvráceny od trampot a nesnází na cestě, jejich neklidný, bouřící se duch se uklidnil a ztišil, do mysli se vrývaly zásady pravdy a posilovala se víra. Společný zpěv je učil pořadku a jednotě a lid byl přiváděn do užšího spojení s Bohem a navzájem." Ed 39

3. Jaký hlahoslavený vliv měl zpěv na Ježíšovu zkušenost? Jak by měl působit dnes?

"Časně zrána se nalézáme někde na odlehlém místě, kde zkoumáme Písmo a rozjímáme anebo se modlíme. Rozbřesk dne vítáme zpěvem. A pracovní den uzavíráme chvalozpěvem a potěšujeme tak znavené a zmalomyslněné." MH 52

"Ježíš si v pokušení zpíval. Jeho píseň víry o svaté radosti se ozývala často právě tehdy, když bylo slyšet ostrá, kousavá slova, když ovzduší bylo nabito smutkem, nespokojeností, nedůvěrou či tísnivým strachem." Ed 166

4. Co způsobuje spojení nebe se zemí?

"V nebesích je samý chvalozpěv; a jakmile se nebesa spojí se zemí, vzniká hudba a zpěv - díkůvzdání a melodický zpěv...." Ed 161

B. Hudba v bohoslužbě

5. Jak je důležitá hudba v bohoslužbě?

"Zpěv je právě tak součástí bohoslužby jako modlitba." Ed 163

6. Uveď jak lze použít hudby v evangelizačních pobožnostech.

"Vyberme si pro doplnění shromáždění několik zpěváků, kteří mohou být za zpěvu doprovázeni dobrou hudbou. Nebojujme proti hudbě v našem díle. Věnujme této části bohoslužby velkou pozornost; neboť to je uctívání Boha písní. Zpěvu se však nemají zúčastnit pouze jedinci. Kdy jen to je možné, má se zapojit celé shromáždění." GW 357.358

7. Jak se může uplatnit hudební přednes jedinců? 7T 115

"Někteří lidé mají zvláštní dar zpěvu a mohou někdy svým solovým (či duetem atd.) zpěvem přinést zvláštního poselství. Ale tento solový zpěv nemá být často."

8. Jak se uplatnily hudební nástroje v Izraeli? Můžeme se těmito zásadami řídit i dnes?

"Lid Izraelský následoval s nevýslovným jásotem a radostným zpěvem; množství hlasů se připojilo k melodii hudebních nástrojů; 'David a všichni dům izraelský hráli před Hospodinem ... na harfy, na loutny, na bubny, na husličky a na cymbály.' Izrael již dávno nebyl svědkem takového vítězného postupu." PP 704.705

C. Nebezpečí zneužití hudby.

9. Pověz, co může způsobit zneužití daru hudby.

"Hudba byla dána za svatým účelem. Měla povznášet mysl k věcem čistým, ušlechtilým a vznešeným a probouzet v duši odevzdání a vděčnost k Bohu. Jaký to rozdíl mezi starým obyčejem a častým použitím hudby dnes. Jak mnozí uplatňují tento dar proto, aby zvelebili sebe, ne aby oslavili Boha. Kdo se nemá na pozoru, toho může láska k hudbě strhnout s milovníky světa na místa radovánek, jež Hospodin svým dítkám zakázal. Tak se stává to, co je při správném použití velkým požehnáním - nejmocnějším satanovým nástrojem, který odpoutává mysl od povinností a od uvažování o věcech věčných." PP 594

10. Jak může být Bůh zneuctěn určitým druhem hudby? 1T 510.506

"Ten, kdo má v srdci Spasitele, nezneuctí Ho nikdy tím, že by na jakémkoli nástroji vyluzoval tóny, jež odpoutávají mysl od Boha a od nebes k věcem lehkomyšlným a povrchním."

"Andělé jsou v blízkosti jistého příbytku. Jsou zde shromážděni mladí lidé; ozývá se hudba a zpěv. Jsou to křesťané, ale co to slyšíš? Písničku lehkomyšlný popěvek, hodící se do tanečního sálu. Čistí andělé světla se vzdalují a lidé v budově zůstávají v temnotě. Andělé opouštějí jeviště. Jsou zarmoucení a pláčí. Viděla jsem, že tento obraz se opakuje všude mezi světiteli soboty... Hudba zaplnila čas, který by měl být věnován modlitbě. Hudba se mnohým světitelům soboty stala módlou. Satan nemá námitky proti hudbě, může-li ji použít za nástroj, aby se dostal k mysli mladých lidí. Využívá všeho co odvrací mysl od Boha a vyplní čas, který by měl být věnován službě Bohu. Využívá prostředků, jež mají největší, okouzlující vliv na velké množství lidí, kteří pak propadají jeho moci. Slouží-li hudba správnému účelu, stává se požehnáním; ale často je satanovým nejpůsobivějším nástro-

jem k polapení duší. Zvrhne-li se, vede k neposvěcené pýše, marnivosti a pošetilosti. Zaujme-li místo pobožnosti a modlitby, je strašnou kletbou. Mladí lidé se sejdou ke zpěvu a ač jsou křesťany podle jména, zneuctí často Boha a svou víru povrchními řeči a hudbou. Posvátná hudba nevyhovuje jejich vkusu. Byla jsem upozorněna na jasné učení Božího Slova, kterému mnozí nevěnují pozornost. Tato inspirovaná slova odsoudí v den soudu všechny, kdož jich nedbali,"

11. Jaké hudbě se máme rozhodně vyhýbat?

"Učili se velmi svědomitě umění posvátných melodií. Nebylo slyšet však lehkomyšlných valčíků ani vtipných písniček, jež mají vyvyšovat člověka a odvracet pozornost od Boha." FE 97

12. Co se může stát, věnuje-li někdo hudbě příliš důležité místo v životě? 1T 506

"Zaujme-li místo pobožnosti a modlitby je strašnou kletbou."

13. Jistý mladý člověk se tázal: "Řekli byste mi laskavě, může-li se doma hrát taneční hudba? Jsem adventista s.d. a podle tohoto učení vám, že tanec sám o sobě je nesprávný; ale bylo by to také špatné, kdybych si jen tuto hudbu hrál? Které valčíky jsou klasickými kusy." Jak odpovíme rozumně a moudře na tuto otázku? O které zásady se jedná? Máme se rozhodovat u jednotlivých kusů anebo spíše u druhu hudby?

D. Rozvinutí hudebního nadání

14. Mezi které důležité dary náleží dar zpěvu? Proč byly tyto dary dány? 9T 144

"Jeden pracovník může být pohotovým řečníkem; jiný umí rychle psát. Jiný snad má dar upřímné, vroucí, vytrvalé modlitby; jiný má dar zpěvu; jiný umí obzvláště působivě a jasně vykládat slovo Boží. A každý dar se má stát mocí pro Pána, protože On spolupracuje s člověkem."

15. Uvažuj dobře o pokynech, který mohou zlepšit kvalitu zpěvu jednotlivců i skupin. 9T 143

"Chtějí-li Boží poslové získat lidi, nesmí se řídit světským zvyklostmi. Nemají být ve svých shromážděních závislí na světských zpěvácích a teatrální okázalosti, jimiž by chtěli vzbudit zájem. Jak můžeme očekávat od těch, kteří nemají zájem o slovo Boží, kteří nikdy nechtou Jeho Slovo v upřímné touze, aby porozuměli jeho pravdám, že budou zpívat vroucně a s porozuměním? Jak může být jejich srdce v souladu se slovy posvátné písně? Jak se může nebeský sbor připojit k hudbě, která je pouhou formou?"

16. Na jaké odvětví díla by se měli někteří mladí lidé zaměřit? CT 547

"Duchovní zpěv má moc. Žáci, kteří umí zpívat pěkné evangelisační písně s citem a přednesem, mohou velmi prospět jako zpěváci - evangelisté."

17. Je dílo zpěváka - evangelisty natolik důležité, aby si je nadaný mladý muž mohl zvolit za své povolání? Zdůvodní svojí odpověď. Jaká musí být kvalifikace pro tuto práci? Které výhody a nevýhody poznáme?

18. Jak zdůrazňuje Pán důležitost hudební výchovy? 4T 71

"Hudba může být velkým nástrojem dobra, ale my nevyužíváme dostatečně této části bohoslužby. Obvykle se zpívá buď podle okamžitého nápadu anebo je zpěv zaměřen na určitý případ, jindy se zpěváci dopouštějí chyb a hudba ztrácí svůj dobrý vliv na mysl posluchačů. Hudba má být krásná, s přednesem a mocí. Zpívejte chvalozpěvy a písně o posvěcení. Hodí-li se vám to, doprovázejte zpěv na hudebních nástrojích. Nechť k Pánu vystupuje mohutný

souzvuk jakožto oběť příjemná.

Ale někdy je nesnadnější ukázat zpěváky a udržet je "pohromadě" než napravit zvyky v modlitbě a napominání. Mnozí chtějí prosazovat své nápady; nechtějí si dát poradit a nesnášejí vedení. V službě Hospodinově se musí uplatnit dobře promyšlené plány a zdravý lidský rozum. Veškeré síly myslí mají být zasvěceny Kristu, jakož i cesty a prostředky. Dá-li se církev Boží, která se snaží prospět prožíváním pravdy a zachránit lidské duše, ukázat Duchem Božím, může se stát ve světě mocí. Nesmí se domnívat, že může konat lhostejné dílo pro věčnost."

19. Kdy jediné se může jakákoli nadání uplatnit v získávání duší?

"Můžeme mít vzdělání, nadání, výmluvnost, přirozeně i získané schopnosti; ale bez Ducha Božího nebude dotčeno žádné lidské srdce a ani jeden hříšník nebude získán pro Krista. A naopak, má-li být nejchudší a nejprostší Ježíšův učedník spojen s Kristem a vlastní-li dary Ducha, bude mocně působit na srdce lidská." COL 328

Perlička

"Když nebesa přijdou do styku se zemí, tu vzniká hudba a zpěv." Ed 161

- - - - -

21. Pobavení (zábava)

Ú v o d :

Je přirozené, že mladý člověk touží po příjemném rozptýlení a zábavě. Touha po hře je zajisté právě tak přirozeným pudem od Boha, jako naléhavá potřeba jídla, ale v obou případech je možno přehánět. Člověk musí poznat, co a kdy má či nemá jíst, chce-li být svěží a zdravý. Právě tak musí vědět, kde a kdy má vyhledávat zábavy, má-li být jeho citový a duševní život zdravý a čilý.

"V těchto dnech, kdy svět se snaží opatřit si ten či onen druh zábavy "ve velkém" a touží po rozptýlení nebo rekreaci či jiné uspokojivé činnosti v době volna anebo po úniku před skutečností.... má se mládeži dostát velmi jasných pokynů o svěžení a zábavě, neboť to má dalekosáhlý vliv na tělesné, duševní a duchovní blaho člověka." Pomůcka pracovníků pro mládež,

"Správné pobavení je člověku tím, čím je přírodě slunce za normálních okolností. I slunce může pálit a ničit, ale to není jeho úkolem v běžném přírodním dění. Má oplodňovat a zkrašlovat, dodávat zemi povznášející činnost života, aby se i pustiny pousmály ve své kráse. Tak je tomu s lidskou touhou po hře. Dává život i krásu. Jedno i druhé je součástí božského úmyslu. Na světě by bylo více krásy a síly, kdyby se lidé naučili víc se smát a pohrát si podle Boží vůle."

A. Hlavní zásady

1. Kterými moudrými a bezpečnými zásadami se máme řídit ve volbě rozptýlení a zábavy? 2T 567

"Jme přesvědčení, že je naší předností, abychom na každý den oslavili Boha na zemi; že nejsme na světě proto, abychom žili jen pro své pobavení a libosti. Máme být lidstvu ku prospěchu, ku požehnání. Dovolíme-li, aby se naše mysl zabývala jen marnostmi a pošetilostmi, tak jak to činí mnozí, jak můžeme bez viny holdovat jakékoli zábavě, která nám brání v nejvěrnějším plnění všech životních povinností.

Usilujeme o věci ušlechtilé a krásné. Chceme odvrátit svou mysl od

věcí povrchních a podřadných, nestálých. Chceme ze všeho, co podnikáme, načerpat novou sílu. Ze všech rekreačních a společenských schůzek chceme získat sílu k tomu, abychom se stali lepšími muži a ženami. Chceme načerpat novou odvalu, novou sílu, moc, abychom povznegli svůj život k čistotě a svátosti a abychom neklesli na úroveň světa. Mnozí vyznavači Kristovi říkávají: "Musíme se všichni snížit na určitou úroveň." Křesťané se nikdy ne snižují na žádnou úroveň. Přijetí Boží pravdy a náboženství bible není snížením, nýbrž povznesením na vyšší úroveň, k vyšším zásadám, abychom mohli mít obecnství s Bohem."

"Musíme se řídit pravou teologií a zdravým rozumem. Naše duše má být obklopena ovzduším nebes. Mužové a ženy musí bdít sami nad sebou; musí být ustavičně na stráži, aby jim neuniklo ani slovo ani čin, jež by vrhaly stín na jejich dobrou pověst. Ten, kdo se hlásí za vyznavače Ježíše Krista, musí na sebe dbát a uchovávat si čisté a neposkvrněné myšlenky, slova a činy. Jeho vliv má být povznášející. Jeho život má odrážet zářné paprsky slunce spravedlnosti." CT 257.258

2. Co musíme mít na mysli při osobním řešení problému zábavy,

"Satan je vytrvalým pracovníkem, mistrným smrtelným nepřítelem. Využívá každého neopatrného slova, ať už je to lichotka či slovo, jež vede mládež k podceňování odpornosti hříchu a pěstuje špatné semeno, aby mohlo zakořenit a přinést bohatou žně. Je v každém slova smyslu mistrným, okouklujícím svědkem. Tká nejednou jemnou, zdánlivě nevinnou síť, do níž obratně lapá mládež a nic netušící lid. Přirozená mysl touží po rozkoši a sebeuspokojení. Satan se snaží zaplnit mysl natolik touhou po světské zábavě, aby v ní nebylo místa na otázku: "Jak je tomu s mojí duší?" CT 325 (MYP 373)

"Nejen srdce, i rozum má být zasvěcen službě Bohu. On si činí nárok na vše, co nám náleží. Následovník Ježíše Krista nemá povolovat žádnému ukojení (a vůbec ničemu), byť se zdálo nevinné a chvalitebné, když mu osvědčené svědomí praví, že by to snížilo jeho horlivost či duchovnost. Všichni křesťané se mají snažit, aby zatlačili záplavu zla a aby zachránili naši mládež od vlivů, jež by ji strhly do záhuby. Kéž nám Bůh pomůže, abychom si dovedli razit cestu proti proudu." CT 544 (MYP 397)

3. Ukaž, že zákon, tvořící základ veškerých zvyků, ovládá touhu po radovánkách.

"Čím více je touha po radovánkách ukojena, tím více se pěstuje a je tím mocnější. Životní zkušenost se povětšinou skládá z osobního uspokojení v zábavě. Bůh nás varuje: "Kdo stojíš, hleď, abys nepadl." CT 347

4. Podle čeho posléze poznáme vhodnost či nevhodnost zábav?

"Zábava, pro níž si můžeš u víře vyprosít Boží požehnání, nebude nebezpečná. Ale zábava, která ti znemožňuje modlitbu v soukromí, posvěcení u oltáře modlitby anebo účast na modlitebné chvíli je přímo nebezpečná." CT 337

B. Satanovy námitky

5. Jak hraje satan o život člověka, vyhledávajícího rozkoše?

"Satan je potěšen, když vidí, že lidé věnují své tělesné a duševní síly na to, co nevzdělává, co není užitečné, co jim neuumožňuje, aby byli ku požehnání potřebným. Mladý člověk se stává odborníkem ve hrách, které nemají skutečnou hodnotu ani pro něho ani pro ostatní; a satan hraje hru o jeho duši, zbavuje ho darů, jež mu Bůh dal a nahrazuje je svými necnostmi. Usiluje o to, aby lidé přehlíželi Boha. Snaží se jejich mysl zaměstnat tak, aby v ní nebylo místo pro Boha. Nechce, aby lidé svého Tvůrce znali. Je proto uspokojen, může-li uplatnit hry a divadelní představení, jež natolik zmatou

mysl mladých lidí, že zapominají na Boha i na nebesa." CT 274.275

6. Uveď důvody, proč se satan snaží odvrátit mysl od Boha a od Kristova druhého příchodu.

"Znamení druhého příchodu Kristova se rychle plní. Satan vidí, že mu zbývá již jen krátká doba činnosti. Proto využívá všech svých nástrojů a bouří živly světa, aby lidé byli svedeni, omámeni a okouzleni. Doba milosti pro ně skončí a dveře milosti se navždy uzavrou." CT 414

"Satan se všemožně snaží upoutat pozornost k lehkomyšlným zábavám a dílo se mu daří. Vkrádá se se svými záměry mezi Boha a duši člověka. Přináší stále nová povyražení, aby lidé nepřemýšleli o Bohu. Svět, naplněný sportem a milováním radovánek, dychtí stále po něčem novém; ale jak málo času věnuje Tvůrci nebe a země!" CT 456

7. S jakým druhem zábavy a s kterými přirozenými sklony a vášněmi satan počítá, aby mohl odvracet mysl od Boha? MYP 371.385

"Satan a jeho andělé se snaží polapit duše do svých osidel. Působí na mysl učitelů a žáků, aby je zaměstnal vyčerpávajícím cvičením a zábavami takového rázu, aby silily tělesné vášně. Tak podněcuje chutě a vášně, jež podřývají působení Ducha Božího na lidských srdcích."

"Přirozená mysl touží po rozkoši a sebeukojení. Satan se snaží vytvořit jich hojnost. Snaží se zaplnit mysl lidí touhou po světských zábavách, aby neměli čas na otázku: "Jak je tomu s mou duší?" Milování rozkoše je nakažlivé. Jakmile jí člověk propadne, jeho mysl roztěkaná a dychtí stále po nějaké zábavě. Poslušnost Božího zákona maří tento sklon a staví hráz proti bezbožnosti." CT 336.337

C. Zábavy, jež kazí charakter

8. Čemu se máme při společenských schůzkách vyhýbat?

"Způsob rozmluvy odhaluje poklady srdce. Laciné, všední řeči, lichotivé slova, hloupé vtipy, jež mají budit smích, je zbožím ze satanova krámu a všichni, kteří se v takových věcech libují, obchodují s tímto zbožím. Ti, kteří tyto věci slyší, mají podobný dojem jako Herodes, když před ním tančila dcera Herodiány." CT 340

"Nízké, všední večírky, schůzky za účelem jídla a pití, zpěvu a hudby podněcuje duch z propasti. Je to oběť satanu... neboť těmito choutkami se mysl opíjí podobně jako alkoholem. Otevírají se dveře obhroublé společnosti. Mohou-li myšlenky dlít ustavičně v nízkých sférách, zkazí zanedlouho veškeré síly člověka. Milovníci rozkoši jedí a pijí a hrají si jako kdysi starý Izrael." CT 367.368

9. Proč nemáme hrát zásadně karty? MYP 379.380

"Hra v karty by měla být zakázána. Je to nebezpečné prostředí, jež vede ke zlému.... Tyto zábavy nepřinášejí nic dobrého duši ani tělu. Neposilují rozum, nepřinášejí mu žádný trvalý užitek. A rozhovor se často točí kolem malicherných a nedůstojných věcí."

10. Poukáž na zlo, vyplývající se harmi náhody. Uveď ještě další podobné hry.

"Množství volných dnů mělo osudný vliv na mysl mladých lidí; výsledek je demoralizující, zcela v rozporu s vůlí Boží. Když mají lidé mnoho volna, touží po nepřirozeném vzrušení a po zábavě. Plýtvají drahocenným časem, který by měli věnovat užitečné práci, aby poctivě uživilí své rodiny a žili bez dluhů. Vášně po zábavách a utrácení peněz na koňských dostizích,

v sázení do losů a podobných věcí zvyšuje chudobu země a prohlubuje bídu, která zaručeně z tohoto druhu výchovy vzejde." FE 312

11. Vypočítej způsoby, jimiž se snaží satan pošpinit mysl.

"Satan Využívá všech prostředků, aby se zločin a nízké vášně staly oblíbenými. Sotva vyjdeme na ulici, vidíme již titulky románů anebo her, pojednávajících o zločinu. Mysl si na hřích zvyká. Vzrušující romány a povídky seznamují lid se špatností a vášněmi, aby byli tím tělesnější. Slyší a mluví tolik o nízkých chťích, že když jemné svědomí, které by se bylo otrásl hrůzou se postupně zatvrzuje a lidé se těmito věcmi zabývají s nesmírným zájmem.

Mnoho zábav dnešního, i tak zvaného křesťanského světa, má tentýž cíl, jako měli kdysi zábavy pohanské. Skutečně jen rálokco satanovi unikne; tak čeká na záhubu lidských duší. Používá si po celé věky divadla, které vzbuzuje vášně a velebí neřest. Satan si používá opery s okouzující mádherou a omamnou hudbou, maškarády, tance, hry v karty, aby mohl strhávat hraběctnosti a otevřít dveře smyslným choutkám. Ve všech radovánkách, kde vládne pýcha a chuť, kde člověk zapomíná na Boha a ztrácí se zřeteli věčné zájmy, zatahuje satan duši do železných okovů." PP 459.460

12. Jakým nebezpečím je divadlo? V jaké souvislosti je návštěva divadla s návštěvou biografu? Proč se máme vyhýbat místům, kde se hraje kulečník a kuželky? MYP 380.398

"Nejnebezpečnějším místem rozkoše je divadlo. Není školou mravnosti a ctnosti, jak se často tvrdí, nýbrž pramenem nemravnosti. Tyto podniky posilují a utvrzují neřestné zvyky a hříšné sklony. Oplzlé (nízke, vulgární) písničky a posunky, výrazy a pozice kazí obrazotvornost a mravy. Každý mladý člověk, který pravidelně navštěvuje taková představení, bude mít narušené zásady. Divadelní radovánky jsou v naší zemi nejmocnějším vlivem, který otravuje obrazotvornost, ničí náboženské dojmy a kazí požitky z klidných radostí a čistých skutečností života."

"Opravdový křesťan nebude ani toužit po místě zábavy či rozptýlení, pro něž si nemůže vyprosít Boží požehnání. Nenalezneme ho v divadle, v hospodě u kulečníku anebo u kuželek. Nebude v ráji valčíku, ani se nezúčastní žádné jiné okouzující rozkoše, neboť to vše vypuzuje Krista ze srdce."

13. I bruslení má někdy taneční ráz. Jak se zachová adventista s.d.?

Perlička:

"Osvícená mysl si najde dostatek možností nejen nevinného, nýbrž i poučného pobavení a rozptýlení." 4T 653

- - o o o - -

22. Osvěžení - rekreace

Ú v o d :

Rekreace znamená "osvěžení síly a ducha po námaze." Způsobuje oživení duševních, duchovních a tělesných sil těla. Je pro zachování duševního, citového a tělesného zdraví často právě tak důležitá jako pokrm.

"Mezi rekreací a pobavením je určitý rozdíl. Pravá rekreace má posilovat a budovat. Při ní se odpoutáváme od našich všedních starostí a zaměstnání, což nám skýtá osvěžení těla a ducha, takže se můžeme s novými silami vrátit k největším životním povinnostem. Pobavení vyhledávají však lidé za účelem rozkoše a často je přehánějí; vyčerpává síly, potřebné k užitečné práci a stává se překážkou pravého životního úspěchu." Ed 207

Nejvyšší forma pobavení pramení z člověka samého - z něčeho, co vytvořil, nebo nějak rozvinul, je to snad něco, co jiné obšťastní a učiní život radostnějším. Mnohé tyto radosti můžeme nalézt v domově, ve škole, v obchodě a v přírodních krásách. Má-li rekreace uspokojit potřeby rodiny, aby se netýkala výhradně věku a zájmů vynikajících členů rodiny, musí být promyšlena a uzpůsobena. Jednostranné zájmy rodičů spíše rozdělí než spojí. Rekreční činnost má člověku umožnit, aby se mohl duševně i tělesně pohotově vrátit k běžným životním povinnostem.

A. Touhy lidského srdce

1. Co zjevuje touha po rozkoši? V čem mnozí často nechápou podstatu této touhy? MYP 370

"Ustavičná touha po příjemných zábavách zjevuje hlubiny duše. Avšak ti, kteří pijí z tohoto zdroje světské radosti, poznají, že žízeň jejich duše není ukojena. Jsou svedeni; zaměňují veselí za štěstí; a jakmile vzrušení vyprchá, propadají mnozí malomyslnosti a zoufalství. Ó, jaká je to pošetilost, bláhovost, zaměnit "zdroj živé vody" za "rozbité cisterny" světské radosti!" EE 422

2. Ukaž, že nebosa plně chápou tento hlad duše a umí nejlépe tuto potřebu ukojit.

"Stvořitel všech věcí to zařídil tak, že všechny prostředky jsou předivně přizpůsobeny cíli, aby všichni mohli být uspokojeni. Zařídil to v hmotném světě tak, že každá vnuknutá touha může být vyplněna. On stvořil lidskou duši i s její touhou po vědění a polásce. A není takový, aby nechal požadavky duše neuspokojeny. Žádná nedotknutelná zásada, něco nepřítomného či charakterního nemůže uspokojit potřeby a tužby lidských bytostí v tomto životě zápasu s hříchem, starostí a bolestí." Ed 133

"Člověk byl stvořen pro obecenství s Bohem a může nalézt pravý život a rozvoj jedině v takovém společenství. Je stvořen tak, aby našel nejvyšší radost v Bohu. Proto se nemůže radovat z ničeho jiného, co by mohlo utišit touhy srdce a ukojit hlad a žízeň duše." Ed 124.125.

3. Jaké chyby se člověk často dopouští, když ukojuje tužby své duše? Proč je tento omyl tak závažný? MYP 383

"Mladí přátelé... Nemáte proto klidu, že neusilujete o nalezení jediného pravého zdroje štěstí. Snažíte se, nalézt si pobavení bez Krista, ačkoli je lze nalézt pouze v něm. V něm není zklamání nadějí. Modlitba - ó, jak je tato vzácná přednost zanedbávána! Čtení slova Božího připravuje mysl pro modlitbu. Proč toužíte tak málo po úzkém společenství s Bohem na modlitbě? Protože čtete vzrušující příběhy, které působí na vaši obrazotvornost a probouzejí nesvaté žádosti, nejste připraveni pro toto posvátné dílo. Slovo Boží je pro vás nechutné, zapomináte na chvíle modlení. Modlitba je silou křesťana. Není sám, i když je sám. Cítí přítomnost Toho, který řekl: "Aj, já s vámi jsem vždycky."

"Mladí lidé potřebují to, co nemají; totiž n á b o ž e n s t v í . To nelze ničím nahradit. Vyznání samo o sobě je ničím. Jména jsou sice zapísána ve sborové knize na zemi, nikoli však v knize života. Viděla jsem, že ani jeden z dvaceti mladých lidí nezakusil náboženství v praxi. Slouží sami sobě, a přitom tvrdí, že slouží Kristu; dokud se však nevymaní z tohoto kouzla, záhy poznají, že je stihne úděl přestupníků. Našli si snadnější cestu, než jakou je cesta sebezapření anebo obětí pro pravdu. Domnívají se, že je zbytečné tak vroucně a horlivě, se slzami a s hlasitým křikem volat k Bohu o odpuštění a milost a o Jeho sílu, aby odolali satanovým pokušením;

zdá se jim, že se bez toho obejdou. Kristus Král slávy šel často sám do hor a na pusté místo, kde vyléval žádosti své duše Otci, ale hříšný, slabý člověk si myslí, že nemusí v životě se tolik modlit." 1T 503

4. Vysvětli, proč je nutno stanovit mez, za kterou křesťan nikdy nepůjde hledat pobavení?

"Kristus neříká, že člověk nebude chtít sloužit dvěma pánům. Právě prostě, že jim "nemůže" sloužit. Zájmy Boží a zájmy mamonu nemohou se sjednotit ani sympatizovat. Právě tam, kde svědomí křesťana ho varuje, aby se měl na pozoru, aby zapřel sám sebe, aby se zastavil, tam světák překročuje hranici a jde za svými sobeckými sklony. Na jedné straně hraniční čáry je sebezapíravý následovník Ježíše Krista; na druhé straně milovník světa, který vyhovuje svým libostem, podléhá módě, libuje si v povrchnosti a v zakázaných zábavách. Na tuto stranu hranice křesťan jít nemůže." MB 139

5. Proč je nutné vést tuto hraniční čáru správně? Kdo by ji měl stanovit? Kde najdeme pomoc? Jakou?

B. Potřeba rekreace

6. Ukaž, že Bůh plně uznává potřebu osvěžení. 4T 652.653

"Ti, kteří studují, mají mít chvíle oddechu. Mysl nesmí být zaměstnána stálým úporným přemýšlením, neboť jemné duševní ústrojí se unaví. Tělo i mysl musí mít pohyb. Ale je nutno být velmi střídmy v zábavě, právě tak jako ve všem ostatním. Uvažujme rovněž pečlivě a důkladně o druhu pobavení. Každý mladý člověk se má tázat: Jaký vliv budou mít tyto zábavy na tělesné, duševní, morální zdraví? Bude moje mysl tak okouzlena, že zapomene na Boha? Přestanu mít na paměti jeho slávu?"

"Některý způsob rekreace má blahodárný vliv na mysl i tělo. Osvícená, rozumná mysl si najde dostatek nejen nevinného, nýbrž i poučného pobavení a rozptýlení. Velmi užitečná je rekreace na čerstvém vzduchu, pozorování díla Božího v přírodě."

"Naše tělo má být celé v činnosti a neuchováme-li si tělesné síly ve zdraví stálou činností, nemohou nám duševní síly dlouho výborně sloužit. Tělesná nečinnost, která je v učebně takřka nevyhnutelná - jakož i jiné ne zdravé podmínky - je zvláště pro slabé děti hotovou zkouškou." Ed 207

7. Proč máme mládeži dopřát nevinné zábavy? MYP 381.178

"Mládež nemůže být tak usedlá a vážná jako dospělí, dítě tak rozumné jako stařec, odsuzujeme hříšné zábavy. Rodiče, učitelé a strážcové mládeže mají jim však dopřát nevinné zábavy, která nikterak neuškodí mravům. Neomezujte mladé lidi úzkoprsými pravidly a omezeními, jež by je snad utiskovaly. Snažily by se je strhnout a vrhnut se na cesty pošetilosti a záhuby. Držte otěže vlády pevnou, laskavou a rozumnou ruku, veďte a ovládejte jejich mysl a cíle. Buďte však tak jemní, moudří a laskaví, aby poznali, že máte na mysli jejich blaho." CT 335

"Hra, nebo pouhy pohyb neskýtá největší požehnání. Pobyt na čerstvém vzduchu a jakýsi tělocvik je užitečný, ale věnujeme-li tutéž energii k užitečné práci, bude účinek tím blahodárnější. Člověk má pocit uspokojení, neboť takový pohyb přináší pocit užitečnosti a svědomí ho chválí za dobře vykonanou povinnost."

8. Jaký druh rekreace je pro mládež nejlepší?

"Jako pravidlo můžeme říci, že nejužitečnější pohyb najde mládež v přiměřeném zaměstnání. Malé dítě nalézá rozptýlení i vývoj ve hře. Jeho sporty mají podporovat nejen tělesný, nýbrž i duševní a duchovní růst; čím

je silnější a rozumnější, tím více mu bude užitečné snažení nejlepší rekreací. Růst, rozvoj mysli a charakteru podporuje nejvíc to, co vychovává ruce k užitečnosti a učí mladého člověka podílet se na životních starostech." Ed 215

"Neskytáme mládeži rozptýlení, které je pouze zábavou. Postarejme se o takový pohyb, který přinese dobro. Na naše školy přicházejí žáci, aby se vychovali za pracovníky Božího díla. Satan jim chce našeptat, že pobavení je nutné v zájmu tělesného zdraví. Pán však prohlásil, že lepší je získat tělesný pohyb manuální prací a užitečným zaměstnáním, než sobeckými zálibami. Podporuje-li člověk touhu po zábavě, záhy ztrácí chuť k užitečnému, zdravému pohybu těla a mysli, kterým by žáci pomáhali sobě navzájem i jiným lidem." CT 354

9. Za jakých okolností je vhodné hrát míčem a tenis? Jak má být tato přednost omezena?

10. Je rozdíl mezi příležitostí hrou míčem za účelem osvěžení a mezi hrou za zábavou?

"Neodsuzují prostou hru míčem, ale i tato jednoduchá hra, může být přehnaná. Vždy se děsím takřka zaručeného výsledku těchto zábav. To vede k vydávání prostředků, které mají být obětovány v zájmu duší, hynoucích bez Krista, aby se jim dostalo světla pravdy. Zábavy a utrácení peněz pro vlastní libosti, které vedou krok za krokem k oslavování sebe a zdokonalování se v těchto hrách za zábavou, probouzejí lásku a vášně k věcem, které nejsou příznivé pro zdokonalení křesťanské povahy." Poznámky, Výchova č. 6. Knihovna v Elmshavenu.

C. Vhodná rekreace

11. Proč si Bůh přeje, aby jeho děti hledaly osvěžení v přírodě?

"Bůh chce, aby jeho děti oceňovaly jeho dílo a měly zálibu v prosté, tiché kráse, kterou ozdobil, okrášlil náš pozemský domov. On má rád vše krásné a nad veškerou vnější přitažlivost miluje krásný charakter. Chce, abychom pěstovali čistotu a jednoduchost, skromné ctnosti květin.

Zaposloucháme-li se jen, naučí nás Boží stvořené dílo vzácným lekcím poslušnosti a důvěry. Počínaje hvězdami, které se pohybují prostorem dokonale po celé věky a sledují určenou dráhu, až po nejmenší atom, jsou věci přírody poslušny Stvořitelovy vůli. A Bůh se stará o vše a udržuje vše, co stvořil. Ten, který udržuje nesčetné světy po celou věčnost, pečuje současně o potřeby každého vrahce, který si zpívá nebojácnou svou písničku. Nebeský otec bdí něžně nad lidmi, jdoucími za svou všední prací, i tehdy, když se modlí; když večer uléhají a ráno vstávají.... Ani jedna slza neunikne Božímu zraku. Ví i o každém úsměvu." SC 90

12. Jaká naučení důvěry a jistoty do budoucna nám dává příroda?

"Když si libujete v kouzelné kráse země, pomyslete na příští svět, kde nebude ani stín hříchu a smrti, kde nebude na přírodě stín kletby. Představte si v duchu domov vykoupených a uvědomte si, že bude mnohem krásnější než vaše nejslavnější představy. Vrozlých dařích Božích v přírodě vidíme jen slabý záblesk jeho slávy. Je napsáno: Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, ani na mysl lidskou nevstoupilo to připravil Bůh těm, kteří Ho milují." SC 91

13. Jak je možno správně využít volných dnů? MYP 392

"Viděla jsem, že nemáme své volno využít jako tento svět. Nepřehlížejme je však také, neboť to způsobí nelibost dětí. Jsou to dny, kdy našim

dětem hrozí nebezpečí zlého vlivu, kdy by se mohly nakazit zábavami a vzrušením světa. Proto mají rodiče uvažovat o tom, jak by nahradily tyto nebezpečné zábavy. Ukažte svým dětem, že máte na mysli jejich dobro a štěstí.

Několik rodin, žijících ve městě, má společně odejít z prostředí, které je tělesně a duševně vyčerpalo a má si udělat výlet na venkov. Může to být někde k jezeru, k řece, nebo do hezkého lesa, kde je krásná příroda. Mají si vzít prostou, zdravou stravu, nejlepší ovoce a obilniny a rozestřít stůl ve stínu stromů nebo pod širou oblohou. Cesta, pohyb a krása přírody dodá chuť k jídlu a oni budou mít hody, které by jim král mohl závidět."

14. Jak se mají při této příležitosti chovat rodiče k dětem a k jejich potřebám? MYP 393

"Při takových příležitostech mají se rodiče i děti oprostít od starostí, práce a trampot. Rodiče se mají stát svým dětem dětmi a zpříjemnit jim vše, jak jen jim to je možné. Celý den má sloužit rekreaci.

Těm, kteří v zaměstnání sedí a jsou uzavřeni v místnosti, bude pohyb na čerstvém vzduchu působit blahodárně. Všichni mají podle možnosti na tato osvěžení dbát, a považovat je za svoji povinnost. Nic neztratí, ale mnoho získají. Vráť se domů s novým životem a s novou chutí a horlivostí do práce a budou moci lépe čelit nemocem." LT 514.515

15. Různá rekreační činnost:

1/ Pro rodinu:

a) Každá rodina s dětmi nebo mladými lidmi má si zařídit dílničku s náradím, aby se tvůrčí energie mladého člověka mohla vybit

b) Rodinné výlety: na venkov, k vodě anebo do lesa, kde by si společně zahráli a pokochali se krásami přírody.

2/ S borové vycházky a dobře promyšlenou rekreační činností.

3/ Rekreační činnost mladých lidí

a) Vycházky do přírody: na kopce, do lesů, k močálům za účelem: zkoumání; studium ptáků, hmyzu, stromů, keřů, rostlin, travy, ryb, zvěře, hvězd, hadů, kamenů, škeblí, mechů atd.

b) Výlety na kole na zajímavá místa

c) Stanování, táboření v přírodě, cvičení dovedností, zdravá rekreace a společnost a duchovní hodnoty.

d) Křesťanská služba lásky: zpěv u osamělých nemocných, starých atd.

4/ Rekreační činnost dětí

a) Táboření a uplatnění dovedností v přírodě

b) Vycházky do přírody

c) Křesťanská služba lásky

d) Koničky: Výroba letadel, radií atd., sbírání listů, motýlů, mincí, známek atd.

Perlička:

"Předností a povinností křesťanů je, aby osvěžili svého ducha i tělo nevinou rekreací. Pamatuj při tom, že jejich tělesné a duševní síly mají být uplatněny k slávě Boží." MYP 364

- - o o o - -

23. Chrám těla

Ú v o d :

Lidská duše se stala v dlouhověčném boji mezi dobrým a zlem hlavním bodem sporu. Všem je jasné, že ji mohou ovládat tři činitelé: Bůh, satan anebo člověk.

Takřka šest tisíc let hříchu cile dokázalo, že satan se snaží lidskou duši ovládat, ponížít a zničit. Snažil se svévolně zničit ušlechtilý Boží obraz v lidstvu a vymazat jakoukoli Boží podobnost v lidské duši. V satanových rukou přestává být člověk svým pánem a stává se otrokem. A otroctví duše je mnohem horší než otroctví těla.

Plán vykoupení počítá s obnovením původního a ztraceného panství člověka. Ježíš zemřel na kříži, aby člověka vysvobodil - aby ho vysvobodil z otroctví hříchu a ze služby satanovy, aby mohl svobodně jednat, myslet a rozhodovat se.

Návrat k sebeovládání je často velmi obtížný. Potřebujeme lidi, kteří jako Daniel odváží jednat správně. Je zapotřebí čistých srdcí, silných rukou, nebojácné odvahy, neboť boj mezi neřestí a ctností vyžaduje ustavičnou bdělost." PK 488

Lidé dnes bojují a zmirají pro největšího činitele lidstva - za svobodu. Ale každému zůstává ještě otázka: "Jsem svobodný anebo statečný? Jsem prost starých, ponižujících zvyků? Pakli ne, mám tolik odvahy, abych se postavil proti nepřátelům sebeovládání, abych s Boží pomocí s nimi bojoval až do vítězství? Cením si dostatečně ztřejsí svobody a jsem ochoten bojovat, dokud nevítežím nad osobními neřestmi těla a mysli?"

A. Lidský chrám

1. Co měl Bůh v úmyslu, když stvořil lidské tělo? Proč je možno přirovnat je vhodně k chrámu? Co vyplývá ze znesvěcení tohoto živého chrámu?

"Tento chrám byl zřízen pro Boží přítomnost; měl být naučením Izraeli i celému světu. Bůh si od věků přál, aby každá stvořená bytost, počínaje slavným a svatým serafínem, až po člověka, byla chrámem Stvořitele. Následkem hříchu přestalo být lidstvo Božím chrámem. Srdce člověka bylo zatměno a poskvrněno zlem a nezjevovalo již Boží slávu. Ale převtělení Syna Božího naplnilo úmysl nebes. Bůh přebývá v lidstvu a srdce člověka se z jeho zachraňující milosti znovu stává jeho chrámem. Bůh si přál, aby jeruzalémský chrám byl ustavičným svědkem svého vznešeného určení. Ale Židé nepochopili význam stavby, na kterou byli tak pyšní. Nepodrobili se jako svatý chrám Božímu Duchu. Nádvoří chrámu v Jerusaleme, kde bylo tolik rušného, ne-svatého obchodování, příliš často představovalo chrám srdce, poskvrněného smyslnými žádostmi a hříšnými myšlenkami. Když Ježíš očistil chrám od světských žádostí, sobeckých vášní, zlozvyků, jež kazí duši.

"Hospodin, jehož hledáte, náhle přijde do chrámu svého. Posel smlouvy, v němž libost máte: Ať přijde, praví Panovník zástupů. Ale kdo ostojí v den příchodu jeho? Kdo ostojí, až se zjeví? Neboť je jako oheň spalující... a bude přechistovat stříbro; a očistí syny Lévi a pročistí je jako zlato a stříbro." DA 161

2. Jaký plán sleduje satan ve sporu s Kristem?

"Satan usiloval o to, aby propast mezi zemí a nebem byla hluboká a nepřeklenutelná. Svou falš utvrdil lidi v hříchu. Snažil se vymýtit Boží trpělivost a zničit jeho lásku k člověku, aby celý svět propadl satanovu soudu." DA 35

"Satan se snažil způsobit věčné rozloučení mezi Bohem a člověkem." DA 25

3. Jakou nesprávnou představu měl člověk o vlastnictví a kontrole svého těla, čímž si zvykl na škodlivé záliby? Jak tím zneužil Boha? 6T 369

"1K 15, 19, 20. (Nevíte, že tělo vaše je chrámem Ducha svatého?... Oslavujte Boha tělem svým.) Naše tělo je Kristovým koupeným vlastnictvím a ne-

můžeme si s ním dělat, co se nám líbí. Člověk to však učinil. Zachází se svým tělem, jako by jeho zákony nepřinášely trest. Zvrácená chuť zeslabila tělo a způsobila nemoc a zmrzačení ústrojí a sil těla. A satan, který to způsobil svými pokušeními, ovlivňuje ze zlých výsledků Boha. Představuje před Bohem lidské tělo, které Kristus vykoupil jako svůj majetek a jak nedůstojným představitelem svého Tvůrce člověk je! Bůh je zneuctěn tím, že člověk hřeší proti svému tělu a jde po špatných cestách."

4. Jaký plán sledoval Bůh od počátku, aby zničil satanovy záměry?

"Plán našeho vykoupení nebyl vytvořen dodatečně, po Adamově pádu. Byl zjevením, 'tajemství skrytého po věky'. Byl rozvinutím zásad, jež byly od věků základem Božího trůnu. Bůh a Kristus od počátku věděli o satanově odpadnutí a o tom, že člověk padne vlivem jeho svůdné moci. Bůh nenařídil existenci hříchu, ale předvídal ji a učinil opatření pro tuto hroznou situaci. Jeho láska k světu byla tak velká, že se zavázal, že dá svého jediného syna, aby každý, kdož věří v Něho nezahynul, ale měl život věčný." DA 22

"Kristus svým životem a svou smrtí docílil víc než jen vysvobození ze záhuby hříchu. Satan si přál, aby mezi Bohem a člověkem bylo věčné odloučení; v Kristu jsme však s Bohem spjati úžeji, než kdybychom nikdy nebyli padli. Spasitel vzal na sebe naši podobu a tím se spojil s lidstvem nerozlučitelným poutem. Je s námi spjat na věčné věky." DA 25

5. Jaké postavení zaujímá jednotlivec v tomto velikém boji mezi oběma mocnostmi? Jaký vliv to má na člověka, přijme-li satanovy či Boží plány? Proč nepřijímají všichni Krista za osobního Spasitele?

B. Vliv mysli

6. Které vlivy jsou v tomto velkém boji na satanově straně?

"Satan zná materiál lidského srdce, s nímž přichází do styku, neboť to po tisíciletí studuje s dábelskou intenzitou zná největší slabiny každého člověka; a v každé generaci se snažil přemoci nejsilnější muže. Knižata v Izraeli těmi stejnými pokušeními, jež byly tak úspěšné Baal Teo. V každém věku narážíme na charakterové trosky, jež podlehlly právě ve smyslných žádostech. Čím více se blížíme závěru dějin a lid Boží stojí na hranicích nebeského Kanánu, bude satan jako kdysi zdvojnásobovat své úsilí, aby nevešli do této země. Klade osidla každé duši. Nejen nevědomý a nevzdělaný musí být na stráži; uchystá svá pokušení lidem lidem, nejvýše postaveným, v nejsvatějším úřadě; podaří-li se mu poskvřnit jejich duše, může skrze ně zničit mnohé a používá si stejných činitelů jako kdysi, před 3000 lety. Světskými přáteli, kouzlem krásy, touhou po zábavě, rozkoši, hodování anebo po víně, svádí k přestoupení 7. přikázání." PP 457.458

7. Ukaž, proč je nutno znát vliv mysli na tělo a těla na mysl. 3T 485.69

"Největší pokušení pro člověka je jeho chuť. Mezi myslí a tělem je tajemný a předivný vztah. Jedno působí na druhé. Měli bychom se v první řadě snažit o to, abychom uchovali své tělo zdravé, při síle, aby všechny částky živého stroje souladně pracovaly. Kdo zanedbává tělo, zanedbává mysl. Nemocné tělo anebo zakrnělá mysl dítek Božích nemůže být k Boží slávě. Kdo hoví své chuti na úkor zdraví, dopouští se hrozného hříchu. Ti, kteří jsou nestřídmí v jídle nebo pití, mrhají své tělesné síly a zeslabují morálku. Zakusí odplatu, která vyplývá z přestoupení fyzických zákonů."

"Mnozí lidé zůstanou věčnými mrzáky, protože se nedají přesvědčit, že jejich zkušenost není spolehlivá. Mozek tvoří sídlo těla, z něho vycházejí veškeré nervové síly a duševní činnost. Nervy, vycházející z mozku, ovládají tělo. Nervy mozku působí na všechny nervy těla jako telefonní ústředna

a ovládají důležitou činnost všech částí systému. Veškeré pohybové ústrojí je ovládáno zprávami, jež obdrží z mozku."

8. Vyjmenuj nepříznivé, jakož i prospěšné výsledky těchto vlivů.

"Vztah mezi myslí a tělem je velmi intimní. Jeli postižena jedna část, cítí s ní druhá. Vztah mysli působí na zdraví mnohem více, než si lidé myslí. Mnoho nemocí je výsledkem duševní deprese. Zármutek, úzkost, nespokojenost, výčitky svědomí, vina, nedůvěra - to vše odebírá životní síly a urychluje rozklad a smrt.

"Nemoc vzniká často z obrazotvornosti a může se i velmi přehánět. Mnozí lidé jsou stálými mrzáky, ačkoli by mohli být zdraví, kdyby jen o tom byli přesvědčeni. Mnozí si myslí, že sebemenší námaha způsobí nemoc a zlý účinek se dostaví, protože je očekávali. Mnozí zemrou následkem nemoci, jež již příčina je úplně vymyšlena.

"Odvaha, naděje, víra, soucit a láska posilují zdraví a prodlužují život. Spokojená a radostná mysl je zdravím těla a silou duši. 'Radost srdce působí jako lék!' MH 241

9. Proč je sebeovládání lidského chrámu důležité?

"Musíme si své tělo podrobovat. Vyšší síly mají vládnout. Vášně mají být ovládány vůlí, která podléhá vůli Boží. V našem životě se má uplatnit královská moc rozumu, posvěceného Boží milosti.

Požadavky Boží musíme mít v srdci. Mužové a ženy se mají - musí probudit, aby poznali nutnost sebeovládání, potřebu čistoty a oproštění od všech ničivých chutí a poskvřňujících zvyků. Musí být ovlivněni skutečností, že veškeré jejich síly mysli a těla jsou Božím darem a že mají být uchovány v nejlepším možném stavu k Jeho službě." MH 130

C. Co pomáhá v rozvoji

10. Jak se může vůle stát účinným pomocníkem lidského rozvoje?

"Použijeme-li správně své vůle, může v našem životě nastat dokonalá změna. Odevzdáme-li svou vůli Kristu, dostane se nám Boží moci a síly, abychom mohli být pevní. Každý, kdo spojí svou slabou, kolísavou vůli s všemohoucí, neochvějnou vůli Boží, může žít čistě a ušlechtilě a zvítězit nad chutí a žádostí." MH 176

11. Jak se musíme chovat vůči pokušení?

"Musíme se proti pokušení postavit. Ti, kteří se nechtějí stát obětí satanových svodů, musí dobře střežit přístup do své duše. Nesmí číst, vidět, ani slyšet nic, co by podporovalo nečisté myšlenky. Mysl nesmí pobíhat libovolně, jak jí ti nepřítel duši našeptává. Apoštol Petr praví: 'Přepásáte bedra svá, střízliví buďte... nepřizpůsobujte se dřívějším žádostem, ale svatí buďte ve všem obcování, jako Ten, kterýž vás povolal, svatý jest.' Pavel praví: 'Kteréžkoli věci jsou pravé, kterékoli poctivé, kterékoli spravedlivé, kterékoli čisté, kterékoli milé, kteréžkoli dobropověstné, jestli která ctnost, a jestli která chvála, o těch věcech přemýšlujte.' To vyžaduje vroucí modlitby a ustavičnou bdělost. V tom nám musí pomáhat trvalý vliv Ducha svatého, který bude mysl povznášet a v ní přebývat, aby se zabývala velmi čistými a svatými. Musíme pilně zkoumat Boží slovo. 'Jakým způsobem očistí mládenec stezku svou? Takovým, aby se choval podle slova tvého.' Žalmista praví: 'Řeč tvou ukryl jsem v srdci mém, abych nehřešil proti tobě.' PP 460

"Zákon lidské mysli je takový, že se měníme podle toho, nač patříme. Člověk se repovznese nad své pojetí pravdy, čistoty a svatosti. Nepovznáší-

li se mysl nikdy nad úroveň lidskosti, nepovznášeli se u víře a neuvažovali o nekonečné moudrosti a lásce, bude člověk klésat stále hlouběji." PP 91

12. Jak se máme zachovat v těžkých životních okolnostech?

"Ve zkušenosti všech lidí přicházejí chvíle krutého zklamání a málomyslnění - dny, v nichž je údělem starost a člověk těžko uvěří, že Bůh přesto je laskavým dobrodincem svých dítek na zemi. Dny, kdy soužení doléhá na duši, až se smrt zdá příjemnější než život. Tehdy mnozí ztrácejí svou oporu v Bohu a stanou se otroky pochybností a nevěry. Kdybychom v takových chvílích mohli duchovním zrakem poznat Boží prozřetelnost, viděli bychom, že andělé se nás snaží zachránit před námi samými a postavit naše nohy na pevnější základ, než jakým jsou věčné pahorky. Pak by naše bytost byla prodechnuta novou vírou, novým životem." PK 162

13. Co je zaručeným lékem na zklamání?

"Pro zklamaného je zaručený lék - víra, modlitba a práce. Víra a činnost dodají jistotu a uspokojení, jež každým dnem vzrostou. Jsi v pokušení že podleheš pocitům úzkostných předtuch anebo krajního sklánění? Neboj se ani v nejtemnějších dnech, kdy všechno je zdánlivě proti tobě, věř v Boha! On ví, co potřebuješ. On má veškerou moc. Jeho nekonečná láska a soucit nikdy nepřestávají. Neobávej se, že by nesplnil své zaslíbení. On je věčná pravda. Nezmění nikdy smlouvu, kterou učinil s těmi, kdož Ho milují. A On udělí svým věrným služebníkům tolik síly, kolik potřebují." PK 164-165

14. Jak může být bible další účinnou pomocí?

"Spasitel se stal vítězem a ukázal člověku jak může on vítězit. Kristus se postavil proti všem satanovým pokušením se slovem Božím. Důvěřoval v Boží zaslíbení, přijal moc k poslušnosti Božích přikázání a pokušitel u něho nemohl nic získat. Na každé pokušení odpovídal slovy: "Psáno jest". Proto nám Bůh dal své slovo, abychom jím odolali zlému. Dal nám velká a vzácná zaslíbení, abychom účastni učinění byvše Boží přirozenosti, uniknouti mohli zkaženosti, kteráž jest na světě v žádosti." MH 181

15. Proč nám může Kristus tak dobře pomoci ovládat chrám těla?

"Ježíš nás osobně zná a cítí s našimi slabostmi... Zná nás každého podle jména. Ví, v kterém domě bydlíme, zná jména všech obyvatel. Kolikrát dal svým služebníkům příkaz, aby šli do určité ulice v jistém městě, do toho či onoho domu, kde bydlela jeho ovečka.

Pán Ježíš zná každou duši tak, jako by to byla jediná duše, za kterou jako Spasitel zemřel. Těžkosti člověka se dotýkají Jeho srdce. Slyší jeho volání o pomoc. Přišel, aby všechny přitáhl k sobě. On jim praví: "Následuj mne." Jeho Duch působí na jejich srdce a přitahuje je k Němu. Mnozí nechtějí být přitahováni. Ježíš i o nich ví. Ví však, kdo ochotně slyší Jeho hlas a svěří se jeho pastýřské péči. Praví: "Ovce mé hlas můj slyší a já je znám a ony mne následují." Pečuje o každou duši tak, jako by na celé zemi nebyl nikdo jiný." DA 479.480

16. Jak si může každý nejlépe zajistit toto sebeovládání?

"Sami ze sebe nemůžeme zvítězit nad zlými žádostmi a zvyky, které usilují o nadvládu. Nemůžeme překonat mocného nepřítele, který nás drží ve svých spárech. Jenom Bůh nám může dát vítězství. On chce, abychom ovládali sami sebe, svou vůli a své činy. Ale nemůže v nás působit bez našeho souhlasu a bez naší spolupráce. Duch Boží si používá schopností a sil, které Bůh člověku dal. Žádá od nás, abychom svými silami s Ním spolupracovali." MB 204

Perlička:

"Uplatněte mužství a ženství, které vám Bůh dal. Dokažte čistý vkus, zdravou chuť a správné zvyky, které by bylo možno srovnat s Danielovým životem. Bůh vás odmění klidnými nervy, jasnou myslí, správnými názory a dobrým rozhledem." MYP 244

- - - o - - -

24. Chceme být zdraví a silní

Ú v o d :

"Zdraví souvisí se štěstím. Dobré zdraví podporuje - avšak nezaručuje - osobní zdatnost. Přispívá k dosažení osobní ctižádosti. Umožňuje nám žít déle a lépe, radostněji a užitečněji." Výchova zdraví, 1941, 17

V posledních letech si vychovatelé stále více uvědomují, že výchova (vzdělání) se neskládá z pouhého diplomu anebo výnosu, anebo z výučního listu či umění. Často zahrnuje všechny tyto věci, ale musí obsahovat víc. K pravému vzdělání patří i znalost a uplatnění zvyků, jež zachovávají a zlepšují tělesné, duševní a citové zdraví.

Je pravděpodobné, že největší úspěch budou mít ti mladí lidé, kteří mají nejvíce síly, největší znalosti a nejpevnější povahu. Někdy je možné napravit poškozené zdraví, ale to vyžaduje čas a přísné dodržování zdravotních předpisů. Každý člověk má mít zdravotní zvyky, nad nimiž by bděl tak pečlivě, jako nad svým vlastním životem.

Množství zázraků našeho Mistra nám dokazuje, že pevné zdraví je při nejmenším prostředek k splnění Ježíšova úmyslu v životě lidí, když řekl: "Přišel jsem, aby život měli a aby hojnost měli." J 10, 10.

A. Zdraví

1. Poukaž na důležitost pevného zdraví! Proč si máme hledět zdraví tak pečlivě jako charakteru?

"Zdraví je velký poklad. Je to největší majetek, který smrtelník může mít. Bohatství, čest nebo vzdělání je draze zaplacené, je-li to za cenu zdraví a síly. Bez zdraví toto vše nemůže zajistit štěstí." CT 286

"Zdraví je nedostižným požehnáním a má užší vztah ke svědomí a náboženství, než si mnozí uvědomují. Má velký význam pro užitečnost člověka a je nutno je posvátně střežit jako charakter; neboť čím dokonalejší je zdraví, tím dokonaleji se budeme snažit o rozvoj díla Božího a o požehnání lidstvu." CT 294

2. Proč je nutno znát lidské tělo a jeho funkce?

"Všichni by měli dobře znát složení svého těla aby je mohli uchovat v takovém stavu, aby mohli dobře pracovat pro Pána. Za chovávejme a rozvíjejme svůj tělesný život, aby se v člověku mohla plně zjevit božská přirozenost. Nejdůležitější částí vzdělání je poznat vztah tělesného organismu k duchovnímu životu. Věnujme mu pečlivou pozornost doma i ve škole. Všichni mají poznat svou tělesnou stavbu, jakož i zákony, ovládající přirozený život. Ten, kdo dobrovolně přehlíží zákony svého těla a v nevědomosti je přestupuje, hřeší proti Bohu. Všichni mají zaujímat co nejlepší vztah k životu a ke zdraví. Musíme ovládat své zvyky rozumem, který podléhá vůli Boží." COL 348

"Žáci mají ve fyziologii poznávat hodnotu tělesné energie. Mají se učit, jak ji lze uchovat a rozvinout, aby co nejlépe přispěla k úspěchu ve velkém zápase života." Ed 196

3. Jaké svědectví vydala sestra Whiteová ke konci svého života o po-
žehnání zdravé životosprávy? 9T 158

"Bylo mi ukázáno, že zásady, které nám byly dány na počátku poselství,
jsou stále stejně důležité a že jich máme dbát právě tak svědomitě, jako
tenkrát. Někteří lidé se nikdy neřídí světlem, které jim je dáno v otázce
stravy. Je na čase, aby tato pravda již nebyla déle zatajována aby zazářila
jasně a mocně,"

4. Jaké názory má mladý člověk obvykle k zásadám zdraví? Proč je nut-
no tento problém zvláště zkoumat?

B. Poškození zdraví

5. Uveď a srovnej zásady, které směřují k napravení zdraví a které k
poškození zdraví! Proč mají duševní schopnosti tak rozličný vliv na zdraví?

"Zdůrazňujeme vliv mysli na tělo, jakož i vliv těla na mysl. Elektric-
ká síla mozku, šířena duševní činností, oživuje celé tělo a je tudíž neocen-
nitelnou pomocí v boji proti nemoci. To musí být každému jasné. Poukažme
na sílu vůle a na důležitost sebeovládání - jak v zachování, tak i v navrác-
ení zdraví, na depresivní, dokonce zhoubný vliv hněvu, nespokojenosti sobec-
tví anebo nečistoty. Zdůrazněme rovněž předivnou životodárnou moc, která
je ukryta v přívětivosti, nezištnosti a vděčnosti." Ed 197

6. Jaké napomenutí je dáno o duševní a tělesné práci? 3T 490

"Je-li mysl kazatelů, učitelů a žáků stále vzrušována studiem a tělo
při tom zůstává nečinné, přetěžují se nervy vzduchové, kdežto nervy pohybo-
vé jsou v nečinnosti. Přetížení duševních orgánů způsobuje přepracovanost
a slabost a svaly ztrácejí z nedostatku zaměstnání sílu. Takový člověk ne-
má touhu po tělesném pohybu a práci protože se mu to zdá být obtížné."

"Na každém kroku narážíme na nestřídmost v jídle, pití, v práci, ano
takřka ve všem. Ti, kteří naplnají své síly, aby vykonali tolik a tolik prá-
ce ve stanovené době a pracují, i když jim rozum říká, že by měli si odpoči-
nout, nezískají nic. Žijí z vypůjčeného kapitálu. Utrácejí životní sílu,
kterou budou potřebovat v budoucnosti." CH 99

7. Poukaž na zlý vliv přejídání, byť se jednalo o prostou stravu.

"Milý bratře! Jsi vzdálen od Boha? Odpadáš! Nemáš ušlechtilou mrav-
ní sílu. Hoviš svým tužbám a nezapíráš se. Hledáš štěstí a jdeš za pobave-
ním tam, kde to Bůh neschvaluje. Tím zeslabuješ svou duši. Milý bratře, mu-
síš se mnohému naučit. Holduješ své chuti a jíš víc, než tvé tělo může pro-
měnit v dobrou krev. Je hříchem být nestřídmý v jídle, byť proti jeho kva-
litě nebylo námitek. Mnozí si myslí, že když nejedí maso a tučnější stravu,
že se mohou najíst prosté stravy tolik až už nemohou víc. To je omyl! Mno-
zí vyznavači zdravotní reformy jsou vlastně obžerci. Zatěžují natolik za-
živací orgány, že jejich životní síly jsou vyčerpány a silím, aby se zbavili
této přítěže. Působí to rovněž depresivně na rozum, neboť síly mozku musí
žaludku pomáhat v jeho práci. Přejídání i nejprostší potravy otupuje jem-
né nervy mozku a zeslabuje jejich životnost. Přejídání má horší vliv na
tělo než přepracování. Síly duše se mohou nestřídmým jídlem vyčerpat více,
než nestřídmou prací." 2T 412

C. Správné zdravotní zvyky

8. Pojednej o potřebně ustálení správných zdravotních zvyků." MYP 242

"Správné tělesné zvyky zvyšují duševní úroveň. Síly rozumu, pevné
zdraví a délka života jsou závislé na neměnných zákonech. Bůh přírody ne-

zakročí, aby uchoval lidi před následky přestupování zákonů přírody. Ten, kdo chce být vítězem, musí být střídmy ve všem. Daniel měl proto tak jasnou mysl a pevné zásady nadání a statečnost v pokušení, že jedl prostou stravu a vedl modlitebný život."

9. Jak působí zvyky v jídle na člověka?

"Mnozí žáci, žel, vůbec nevědí, že strava má mocný vliv na zdraví. Někteří se nikdy nesnažili o zvládnutí chuti ani o dosažení shodných zásad ve stravě. Jedí příliš mnoho, anebo jedí mezi jídlem, kdykoli přijde pokušení. Chtějí-li vyznavači křesťanství vyřešit otázky, které jsou tak nesnadné, proč je jejich mysl tak nechápavá, proč jsou jejich náboženské tužby tak chabé? Nemusí jít v mnoha případech dále, než ke stolu, i kdyby nebylo jiné příčiny, najde se jich zde dost." FE 147

10. Vysvětli potřebu duševní a tělesné čistoty.

"Přísná čistota je nutná v zájmu tělesného a duševního zdraví. Tělo vylučuje ustavičně pokožkou nečistotu. Miliony porů se rychle ucpou, není-li tělo udržováno v čistotě častým koupáním. Nečistota, která by měla odcházet pokožkou, stane se přítěží jiných vylučovacích orgánů.

Většině lidí by prospělo chladná nebo vlažná koupel, prováděná každý den ráno nebo večer. Správná koupel nepodporuje sklon k nachlazení, protože zlepšuje oběh; krev se dostává blíže k povrchu a vzniká tak pravidelnější a lepší oběh. Osvěžuje to rovněž mysl i tělo. Svaly jsou pružnější, rozum je jasnější. Koupel uklidňuje nervy. Koupání pomáhá střevům, žaludku i játrům, dodává jim zdraví a sílu a podporuje trávení." MH 276

11. Ukaž, že pohyb a čerstvý vzduch udržují a navracejí zdraví.

"Správnými životními zvyky dosahujeme pevného zdraví, které nám může přinášet bohaté úroky." CH 595

"Ti, kteří každý den nepoužívají své údy, pocítí slabost, jakmile se pokusí o pohyb. Cévy a svaly nemohou vykonávat svou funkci a udržovat celý životní stroj ve zdravé činnosti. Údy cvikem sílí. Střídmy pohyb na každý den posílí svaly, které bez pohybu zeslábnou, a jsou chabé. Činny pohyb na čerstvém vzduchu posiluje rovněž játra, plíce a ledviny, v jejich činnosti. Pozvěte si na pomoc sílu vůle, která odolá chladu a dodá energii nervovému systému. Zakrátko pocítíte takové požehnání pohybu na čerstvém vzduchu, že byste bez toho již nechtěli žít. Vaše plíce si bez vzduchu budou připadat jako hladový člověk bez jídla. Avšak bez jídla můžeme žít déle než bez vzduchu, který Bůh dal za pokrm plicím. Proto jej nepovažujte za svého přítele, nýbrž za vzácné Boží požehnání." CH 54

12. Jakým dobrodiním je správné držení těla?

"Při studiu složení lidského těla věnujme pozornost tomu, jak je vše přizpůsobeno svému účelu a jak jednotlivé orgány souladně a na sobě závisle spolupracují. Probudíme-li takto zájem žáka a on pozná důležitost péče o tělo, lze mu dobře pomoci k rozvinutí správných životních zvyků.

V první řadě je nutno pamatovat na správné držení těla, jak při sezení, tak při chůzi. Bůh učinil člověka vzpřímeného. Chce, aby užíval dobrodiní nejen tělesné, nýbrž i duševní a mravní ctnosti, důstojnost a sebeovládání, odvahu a sebedůvěru. Vzpřímené držení těla tomu velmi napomáhá. Učitel má o této věci přinášet naučení příkladem i slovem. Ukáž, co je správné držení těla - a pak na tom trvej." Ed 198

13. Pohovořte si o potřebě oddechu a o následující radě a pobavení.

"Ti, kteří studují, mají mít chvíle oddechu. Mysl se nesmí stále sou-

střeďovat na úporné přemýšlení, neboť jemné duševní ústrojí se unaví. Tělo musí mít pohyb právě tak, jako mysl. Avšak v zábavách musíme být velmi strážliví, právě tak, jako ve všem ostatním. Uvažujme rovněž pečlivě o rázu těchto pobavení. Každý mladý člověk se má tázat: Jaký vliv budou mít tyto zábavy na tělesné, duševní a morální zdraví? Nebude má mysl okouzlena tak, že zapomenu na Boha. Nepřestanu mít za zřeteli jeho slávu?" CT 333.334

14. Jak je dobré svědomí cennou pomocí k udržení a získání zdraví?

"Vědomí, že jednáme správně, je nejlepším lékem pro nemocné tělo a mysl. Zdraví a síla jsou zvláštním Božím požehnáním. Ten, kdo má klidnou mysl a kdo je spokojen v Bohu, je na cestě ke zdraví. Máme-li vědomí, že o-či Páně na nás patří a Jeho uši že slyší naše modlitby, je to pravým uspokojením. Můžeme-li vědět, že máme přítele, který nás nikdy neopustí, jemuž můžeme svěřit veškeré tajemství duše, máme přednost, kterou nelze slovy vyličit. Ti, jejichž mravní schopnosti jsou zatemněny nemocí, nemohou správně představit křesťanský život anebo krásy svatosti. Jsou příliš často v ohni fanatismu, anebo ve vodách s chladné lhostejnosti či zármutku. Slova Pána Ježíše jsou cennější než názory všech lékařů světa: "Ale hledejte nejprve království Božího a spravedlnosti jeho a toto vše bude vám přidáno." To je první velký cíl - království nebes - spravedlnost Kristova. Vše ostatní je teprve na druhém místě." 1T 502

15. Uveď další důležité zdravotní zvyky, které nejsou v této úvaze uvedeny.

Perlička:

"Trní a bodláčí - nesnáze a soužení, které činí z lidského těla život lopotování a starostí - bylo určeno pro dobro člověka. Je to součást výchovy podle Božího plánu k jeho povznesení ze záhuby a ponížení, které způsobil hřích." SC 9.10.

- - o o o - -

25. Společenské zájmy

Úvod:

"Všemoudrý Stvořitel dal do lidského života společenský instinkt, který tvoří základ nejvyššího rozvoje mravního a duchovního života člověka. Je tedy přirozené, že naši mladí lidé touží po společenském styku. Podporujme jej a usměrňujme jako všechny ostatní vhodné podněty.

Nedivme se, že satan zvláště útočí na tento důležitý prvek lidského života, který má vliv na osobní štěstí a na vzájemné požehnání. Satan dobře ví, že zvrhne-li se to nejlepší, je z toho to nejhorší. Rovněž ví, že právě omyly mládeže nejúčinněji maří celý život a že je nejúspěšněji útočit na neklidné moře dospívání. V tomto údobí je velké nebezpečí skepticizmu a pochybování (nedůvěry), neboť síly rozumu se rozvíjejí; současně se probouzí společenský pud a hrozí nebezpečí, že se zvrátí v touhu po sobeckém ukojení." M.E.Kern, "Úvod" "Společenské plány pro ml. lidi, 9.

Nestačí, varuje-li se člověk pochybných společenských vztahů - tím méně, když se vyhýbá společenskému životu, aby unikl pokušení a omylům. Křesťan má být člověkem mezi lidmi, má mezi nimi a pro ně žít. Tak to činil Ježíš Nazaretský, který lidem rozuměl, avšak vyhýbal se zlu, které pro ně bylo samozřejmé.

A. Důležitost sdružování

1. Vysvětli, proč je společenský styk v životě mladého člověka tak důležitý? MYP 405

"Lid Boží velmi málo pěstuje křesťanské společenství. Nezanedbejme tento obor výchovy....

Žáci mají být poučeni, že nejsou nezávislí, ale každý je vláknem, které má současně s jinými vlákny vytvořit tkanivo.... Mladí lidé mohou využít příležitosti společného styku, čímž se rozvine jejich charakter i v tomto směru. Záleží na nich, využijí-li čas a příležitost tak, aby získali povahu, která je obšťastní a učiní prospěšnými. Ti, kteří se uzavírají do sebe, kteří nechtějí mít nic společného s ostatními a nechtějí se jim stát požehnáním, připravují se sami o požehnání. Vzájemným stykem se lidské duše vyhlazují a zušlechťují. Ve společnosti vznikají známosti a přátelství, které působí jednotu srdce a ovzduší lásky, jež je příjemné nebesům.

Zvláště ti, kteří okusili Kristovu lásku, mají rozvinout své společenské síly, neboť tak mohou získat duše pro Spasitele. Nemají si Krista ukrýt v srdci jako vzácný, svatý a milý poklad, ze kterého by se těšili sami; ani nemají Kristovu lásku zjevovat jenom těm, kteří se jim líbí. Žáci mají být poučeni, aby zjevovali Kristovu podobu v laskavém zájmu a společenském vztahu k těm, kteří toho nejvíce potřebují, i kdyby to byli lidé, kteří by si sami za své společníky je nevyvolili. Ježíš zjevoval vždy a všude laskavý zájem o lidskou rodinu a rozléval kolem sebe světlo přívětivé zbožnosti. Mladí lidé mají kráčet v Jeho šlépějích.... Kristus má být v jejich srdcích zdrojem vody, prýstící jim k životu věčnému, osvěžující všechny, s nimiž přicházejí do styku."

2. Pohovořte si o příkladu, který nám je dán, jak se má člověk sloučit se zájmy a potřebami lidstva. MYP 403

"Všichni, kteří káží Kristovo slovo, mají si z něho vzít příklad, jak On se ztotožnil se zájmy lidstva. Přijali-li jsme evangelium jeho milosti, nemáme se vyhýbat společnosti a uzavírat se. Chceme-li získat všechny třídy lidí, musíme se s nimi setkávat tam, kde jsou. Oni nás budou málokdy vyhledávat. Boží pravda nepůsobí na lidská srdce jen s kazatelnou. Je ještě jiné pracovní pole, snad prostší, ale právě tak nadějně. Je to domov prostého i vzdělaného člověka; u stolu při jídle i ve chvílích nevinné společenské zábavy."

B. Přednost společenských zájmů a styků

3. Uveď některé příležitosti, které vyplývají pouze ze společenských styků. MYP 406. 403.

"Bůh má zalíbení v ochotné, laskavé službě bližním, jsou-li v tísní. Žáci mohou být i ve škole živými Božími misionáři, jsou-li věrni svému vyznání. Vše vyžaduje čas, ale takto užitý čas není promrhan, neboť tím se mladý člověk učí představovat světu křesťanství."

"Jako Kristovi učedníci nebudeme se stýkat se světem z touhy po zábavě, nebudeme mít podíl na jeho pošetilostech. Takové styky mohou jen uškodit. Neschvalujeme nikdy hřích slovy anebo činy, mlčením anebo přítomností. Vezmeme si Ježíše s sebou všude, kam jdeme a zjevujeme ostatním, jak nám je Spasitel vzácný. Avšak ti, kteří si chtějí své náboženství uchovat tím, že je ukryjí za kamenné zdi, ztrácejí vzácnou příležitost konání dobra. Křesťanství přichází do styku se světem společenskými vztahy. Každý, kdo přijal světlo, má ozářit cestu těch, kteří neznají světlo života."

Všichni se máme stát Ježíšovými svědky. Musíme využít společenské moci, posvěcené Kristovou milostí, abychom získali duše pro Spasitele. Svět má poznat, že nepečujeme sobecky jen o své zájmy, ale že chceme i jiným udělit ze svých požehnání a předností. Musí vidět, že naše náboženství nečiní z nás bytosti nesympatické a puntičkářské. Všichni, kteří tvrdí, že našli Krista, mají sloužit zájmům lidí tak, jak to činil On."

4. Pověz, jak napomáhá styk s lidmi k rozvoji a posílení dobrých povahových rysů.

"Veškerý životní styk vyžaduje sebeovládání, trpělivost a soucit. Máme tak odlišné sklony, zvyky a vzdělání, že naše názory se liší. Neposuzujeme stejně. Naše pojetí pravdy, naše představy o správném chování nejsou do podrobností stejné. Nenajdeme ani dva lidi, kteří by měli stejné zkušenosti v každé maličkosti. To, co je těžkostí pro jednoho, nemusí tak být pro druhého. Povinnosti, které jeden člověk plní snadno, mohou být pro dalšího nejsložitější a obtížné." MH 483

5. Jaký nepříznivý vliv může způsobit zanedbání společenského styku?

"Zanedbáváme-li přednost vzájemného posilnění a povzbuzení v bohu-sluzbě, utrpíme ztrátu. Pravda Božího slova ztrácí v naší mysli na živosti a důležitosti. Naše srdce přestává být burcováno a osvětleno posvěcujícím vlivem a my duchovně upadáme. Neprojevujeme-li dostatek vzájemných sympatií, ztrácíme jako křesťané mnoho. Ten, kdo se uzavírá, nesplní úkol, který mu Bůh svěřil. Všichni jsme dětmi jednoho Otce a jsme na sobě závislí i ve štěstí. Bůh i lidstvo mají k nám své požadavky. Uplatňujeme-li správné společenské prvky své povahy, cítíme se svými bratřími a sestrami, snažíme se jim být ku požehnání a získáváme tím štěstí." PP 541

C. Důležitost správné volby

6. Proč dbá křesťan pečlivě na druh společenského prostředí a přátelství?

"Je nevyhnutelné, že mladí lidé mají společnost a že bezpodmínečně pocítí i její vliv. Mezi lidmi jsou tajemná pouta, která pojí vzájemně jejich srdce. Jeden pochytil myšlenky, názory a ducha jiného. Toto společenství může být požehnáním nebo kletbou. Mladí lidé si mohou vzájemně pomáhat a posilovat se, zlepšovat své chování, sklony a vědomosti. Stanou-li se však bezstarostnými a nevěrnými, mohou šířit demoralizující vliv." CT 220

7. Formuluj vlastními slovy výrok o zásadách kterými se máme řídit ve volbě přátel. 4T 588

"Všichni, kteří chtějí mít správný charakter mají si vybrat za společníky lidi vážné, pozorné a nábožensky založené. Ti, kteří zvážili náklady a chtějí stavět pro věčnost, musí na svoji stavbu použít dobrý materiál. Přijmou-li prohnité dříví, spokojí-li se s povahovými kazy, musí jejich stavba ztroskotat. Proto mají všichni dbát na to, jak stavějí. Nad budovou se strhne bouře pokušení a nebude-li tato vystavena pevně a věrna, nevydrží ve zkoušce."

Dobré jméno je vzácnější než zlato. Mladí lidé mají sklon stýkat se s lidmi, kteří nejsou tak vyspělí a mravně založení. Jaké skutečné štěstí může mladý člověk očekávat, spojí-li se dobrovolně s lidmi, kteří mají nízkou úroveň myšlenek, citů a chování? Někteří mají zkažený vkus a zvyky. Všichni, kteří si je vyberou za společníky, budou se řídit jejich příkladem. Žijeme v tak nebezpečných dobách, že by se naše srdce měla chvět. Vidíme, jak mysl mnohých lidí prochází bahnem nedůvěry a to způsobuje nevědomost, pýchu a povahové kazy. Padlý člověk se těžko učí pokoře."

"Žáci by se měli naučit uvažovat vážně o volbě společnosti. Mezi mladými lidmi, kteří chodí do našich škol, budou vždy dvě třídy: Jedni se snaží líbit se Bohu a být poslušni svých učitelů a druzí jsou naplněni duchem bezzákonnosti. Jde-li mládež s množstvím za konáním zla, bude jejich vliv ve prospěch nepřítele duší; svedou ty, kteří si nezamilovali zásady neochvějně věrnosti." CT 221

8. Poukaž na zásady, které jsou skryty ve výroku: "Ukaž mi, s kým se stýkáš a já ti řeknu, jaký jsi." MYP 411

"Přísluví: Ukaž mi, s kým se stýkáš a já ti povím, jaký jsi - je skutečně pravdivé. Mládež si neuvědomuje, jaký vliv má volba společníka na jejich povahu a dobrou pověst. Někdo si vyvolí společnost těch, kteří mají správný vkus, dobré zvyky a obyčeje. Ten, který dá přednost společnosti nevědomých a nečestných lidí před lidmi moudrými a dobrými, dokazuje, že sám má vadný charakter. Zpočátku se jeho vkus a zvyky snad vůbec neshodují se vkusem a zvyklostmi těch, jejichž společnost vyhledává; ale jelikož se s nimi stýká, jeho myšlenky a pocity se mění. Pak obětuje správné zásady a nepozorovaně, leč nevyhnutelně klesá na úroveň svých druhů. Tak, jako řeka si vždy přivlastňuje část půdy, kterou protéká, tak i zásady a zvyky mládeže dostanou rozhodně ráz charakteru společnosti, v níž se nacházejí."

D. Nebezpečí špatné volby

9. Jak působí nesprávná volba přátel na člověka? MYP 330

"Mladí lidé mají být vychováni tak, aby stáli pevně za pravdou i v převládající nepravosti, aby všemožně bojovali proti rozmáhající se neřesti a podporovali ctnost, čistotu a pravý charakter. Dojmy, které působí na mysl a povahu v raném věku, jsou hluboké a trvalé. Nerozvážná výchova anebo špatná společnost má na mladou mysl často tak zlý vliv, že jej později nemůže vymýtit žádné úsilí." Znamení času, 3.11.1881

10. Jak jasná je hranice mezi dobrými a špatnými přáteli? MYP 390

"Věčný Bůh určil dělicí čáru mezi svatým člověkem a hříšníkem, mezi obráceným a neobraceným. Tyto dvě třídy nezapadají do sebe nepozorovaně jako barvy duhy, ale jsou tak odlišné, jako poledne a půlnoc. Boží lid se nemůže bezpečně, důvěrně stýkat s těmi, kteří znají pravdu, ale neprožívají ji. Když patriarcha Jákob mluvil o jistých činech svých synů, na které myslal s hrůzou zvolal: "Duše má, nechvázej do tajností jejich; jsi-li ctný, nebuď v jejich shromáždění." Cítil, že kdyby se spojil s hříšníky v jejich počínání, že by obětoval vlastní čest. Upozornil na nebezpečí a varoval nás, abychom se vyhýbali zlé společnosti, abychom se neposkvrnili hříchem. Duch svatý nám dává skrze apoštola Pavla podobnou výstrahu: "Neobcujte s neužitečnými skutky temnosti, ale raději je třescete." VI 4:2.1897

E. Vysoká úroveň

12. Uveď, jakou úroveň má křesťan dosáhnout ve všech svých vztazích.

"Zdůrazňuji stále, že každý člověk se má jako křesťan co nejvíce snažit, aby si uvědomil, jakého růstu rozvoje myslí a ušlechtilosti charakteru může dosáhnout. Ve všem, co konáme, máme uplatňovat křesťanské vztahy. Máme využít veškeré duchovní síly, abychom mohli uplatnit užitečné a moudré plány. Použijme Božích darů k získání duší. Náš vzájemný vztah nesmí být ovládan lidskou úrovní, nýbrž Boží láskou, které se projevila v Božím daru k našemu světu." CT 256

13. Uvažuj o uvedených společenských pravidlech! Co by k nim bylo možno dodat? Které body můžeme považovat za podřadnější?

- a/ Ve své společenské činnosti se řiď zásadou nikoli pohnutkami
- b/ Zdržuje se zásadně všeho co je špatné a pamatuj, že kompromis v náboženských otázkách je zradou.
- c/ Užívej střídně i to dobré
- d/ Nedopusť, abys pro společenské požadavky přehlížel zákony zdraví
- e/ Dej si vysokou společenskou úroveň a zachovávej vždy pravidla slušnosti
- f/ Nevstupuj nikdy na pole falše, jako je lichocení a flirt. Ve všem, co konáš, uplatňuj křesťanskou jednoduchost
- g/ Zapírej se v zájmu ostatních a v zájmu svého vlivu nad nimi
- h/ Nevyhledávej nikdy zábavu jen pro zábavu; použij ji za nástroj k činění dobra
- i/ Konej vše k slávě Boží a pro dobro ostatních
- j/ Modli se za veškerou společenskou činnost a neztracuj nikdy ze zřetele veliký cíl; aby se stala zdrojem požehnání.

Společenské plány pro mladé lidi, 21

14. Vybet si některý z těchto deseti bodů a odůvodni jej.

Perlička:

"Společenskými vztahy přichází křesťanství do styku se světem.... Společenská síla, posvěcená Kristovým duchem, musí být přiváděním duší ke Spasiteli zdokonalena." MH 496

- - o o o - -

26. Ježíš vzorem pro mladé lidi

Ú v o d :

"Ježíš je naším vzorem... Jeho život v rodině je vzorem všem dětem a mládeži. Spasitel sestoupil do chudoby, aby nás poučil, jak úzce můžeme my, prostí lidé, chodit s Bohem. Žil tak, aby se všedním životem líbil Otci, aby Ho uctil a oslavil. Zahájil svou činnost tím, že posvětil prosté řemeslo dělníka, který si pracně vydělává na chléb. Konal dílo Boží při práci v tešarské dílně právě tak, jako když konal divy pro zástupy. Každému mladému člověku, který se řídí Kristovým příkladem věrnosti a poslušnosti v jeho prostém domově, platí slova, která o Ném řekl Otec skrze Ducha svatého: "Aj, služebník můj, kterého udržuji, vyvolený můj, v němž sobě zalibuji." DA 74

Kristus nežádá od dnešní mládeže nic, co by nebyl chtěl sám dělat. Neurčil žádnou úroveň, které by nebyl dosáhl. Nedopusť žádnou zkoušku, kterou by nebyl prošel. Zná mládež a chápe ji, protože měl k lidem úzký vztah. Kristus prošel všemi přirozenými stupni růstu a vývoje - byl kojencem, dítětem, mladým hochem a mládencem - zemřel však ještě jako mladý muž. Tato normální období, zvláště poslední tři, jsou uvedena jako příklad, co má mládež dělat a jaká má být. Jako mladý muž, který si dosud uchovává lidskou podobu, je příkladem všem mladým mužům a mladým ženám dnes.

A. Důležitost charakteru

1. Popiš růst správného charakteru, jak se nám zračí v životě Ježíšově. 5T 129.

"Co mám říci, co by na mládež zapůsobilo? Ještě nikdy se nejednalo o tak velké věci; na žádné generaci nezáleželo ještě tolik jako na generaci dnešní. Nesmí se ani na okamžik domnívat, že může zastávat jakékoli důvěryhodné postavení bez ohledu na svůj charakter. Právě tak by mohli chtít sbírat hrozny z trní anebo z bodláčí fíky. Dobrý charakter musí být vytvářen postupně a poroste denně v poměru k vynaloženému úsilí. Povahové rysy,

kteřé si vezmou do nebes, musí zde pracně získávat zdokonalováním svých schopností, využitím každé příležitosti, kterou jim Prozřetelnost ve své moudrosti dává. Neurčujte si nízkou úroveň. Nezapínejte se podřadnými myšlenkami. Můžete se řídit povahou Josefa a Daniele, ale dokonalým vzorem je nám Kristus."

2. Poukaž na některé Ježíšovy vlastnosti, pro které může být naši mládeži vzorem.

"Křesťanský pracovník se má snažit být takový, jaký byl Kristus na tomto světě. Je nám příkladem nejen svojí bezúhonností, nýbrž i trpělivostí, něžností a přívětivým chováním. Jeho život je symbolem pravé zdvořilosti. Měl vždy laskavý pohled a slovo útěchy pro potřebné a utiskované."

GW 121

3. Jak zásadní byl Kristus v poslušnosti zásad Božího zákona? BT 208

"Kristus se nikdy neuchýlil od věrnosti Božímu zákonu. Neučinil nikdy nic proti Boží vůli. Mohl říci před anděly, lidmi a démony slova, jež by z jiných úst zněla jako rouhání: "Nebo co jest Jemu libého, to já činím vždycky." J 8, 29. Jeho nepřátelé Ho po tři roky sledovali a snažili se najít v jeho povaze nějaký kaz. Satan s celou svojí bezbožnou radou usiloval o to, aby Ho přemohl; ale nenalezli na Ném nic ve svůj prospěch. I ďáblové musili vyznat: Ty jsi "Svatý Boží".

B. Vztah k pokušení

4. Ukaž na Ježíšově příkladu, že dnešní mladí lidé se nemusí nakazit okolními vlivy.

"Ježíš žil v dokonalé shodě s Bohem. Dokud byl dítětem, myslel a mluvil jako dítě; ale ani stopa hříchu nemařila v Ném Boží obraz. Nebyl však prost pokušení. Obyvatelé Nazareta byli proslulí svou zkažeností. Je to zřejmé z pohrdavé Natanaelovy otázky: "Zdaž může z Nazareta vzejít něco dobrého?" Ježíš žil v prostředí, kde Jeho charakter procházel zkouškou. Chtěl si uchovat čistotu, musil být stále na stráži. Prožíval všechny ty boje, jimiž procházíme my, aby nám mohl být příkladem v dětství, mládí i v mužném věku." DA 71

5. Který "největší důkaz ušlechtilosti" se opět zračil v Ježíši? Vysvětl, jakou to má cenu.

"Mohli bychom mít mnohem méně nesnází, kdybychom měli Kristovu tichost. Budeme-li vlastnit Mistrovu pokoru, povzneseme se nad veškeré urážky, pohrdání a podceňování, kterým jsme denně vystaveni a nebudou nám kazit náladu. Sebeovládání je "největším důkazem ušlechtilosti" křesťana. Ten, kdo při ponížení nebo krutosti nezachová klid a důvěrů, olupuje Boha o právo, aby v něm mohl zjevit svůj dokonalý charakter." DA 301

"Věděl, kdy má mluvit a kdy má mlčet. Byl vždy vyrovnaný." GW 317

C. Životní zásady

6. Popiš Ježíšův hlas a způsoby, které nám mohou být dnes vhodným příkladem.

"Spasitelův hlas zněl jako hudba uším lidí, kteří byli zvyklí na jednotvárné, bezduché kazání farizeů a zákoníků. Mluvil pomalu a působivě a zdůrazňoval slova, na něž chtěl posluchače zvláště upozornit. Staří a mladí, prostí i učení mohli plně pochopit význam Jeho slov. To by nebylo bývalo možné, kdyby byl mluvil příliš rychle a kdyby mezi větami nečinil pomlčky. Lidé naslouchali velmi pozorně a říkali o Ném, že nemluví jako farizeové a zákoníci; neboť mluvil jako moc máje." CT 239.240

"Kristus mluvil vždy prostě. Jeho slova byla však zkouškou znalosti upřímného myslitele." CT 261

7. Poukaž na zásadu, kterou se Ježíš řídil ve svém odívání tak jako ve všem ostatním.

"Když (židovský kníže) přišel do Kány, viděl, že Ježíš je obklopen velkým zástupem. S úzkostí srdce se prodral před Spasitele. Jeho víra ochabla, když viděl jen prostě oděného muže." DA 197

"Ti, kteří bežlivě zkoumali Písmo a následují Ježíše s pokorou duše, nezajdou do extrémů. Spasitel nikdy extrémista nebyl, nikdy neztratil sebeovládání, nikdy neporušil zásady správného vkusu." GW 317

8. Porovnej, jak si vážil Kristus času a jak si jej váží mnozí mladí lidé dnes.

"Hodnota času je neocenitelná. Kristus si cenil každého okamžiku a to je příklad i pro nás. Život je příliš krátký, abychom jej mohli promrhát. Máme jen několik dnů milosti, v nichž se můžeme připravit pro věčnost. Nemůžeme čas promarnit, nemůžeme jej ani věnovat svým libostem ani hříšným sklonům. Dnes musíme vytvářet charakter pro příští, nesmrtelný život." COL 342

"Mnozí mladí lidé a děti promrhají čas, v němž by mohli nést domácí starosti a projevit tak milující zájem o otce a matku. Mládež může vzít na svá silná ramena nejednu odpovědnost, kterou někdo musí nést." COL 345

9. Uveď pravidlo, týkající se zábav, které platí dnes právě tak, jako za dnů Pána Ježíše. Srovnej pečlivě oba výroky Ducha prorockého. MYP 179

"Nemohu v Ježíšově životě nalézt ani jeden případ, kde by byl věnoval čas pouze hře a zábavě. Byl velkým vychovatelem pro přítomnost i pro budoucnost; ale nepodařilo se mi najít ani jednu příležitost, kde by byl nabádal své učedníky k pouhé zábavě."

"Mnozí vyhledávali Jeho přítomnost a cítili se dobře v Jeho společnosti. Mnozí se Mu však vyhýbali, protože Jeho bezúhonný život jim byl výčitkou. Mladí společníci Ho sváděli, aby žil tak jako oni. Byl přívětivý a veselý; měli Ho rádi a jeho pohotovost se jim líbila; ale jeho svědomitost je připravovala o trpělivost. Prohlásili o Ném, že je omezený a úzkoprsý." DA 89

D. Zdraví a společenský život

10. Jak se Ježíš rekreoval?

"Při své tesařině a starostech rodinného života naučil se poslušnosti a pilné práci. Osvěžoval se krásou přírody, snažil se poznat její tajemství a získával tak vědomosti. Študoval Slovo Boží a byl nejšťastnější, když mohl po práci odejít do polí, rozjímat v tichém údolí, rozmlouvat s Bohem na úpatí hory anebo pod stromy v lese. Chodil již časně zrána na odlehlé místo, meditoval, zkoumal Písmo anebo se modlil. Svítání vítal zpěvem. Pracovní dobu zahajoval písněmi díkůvzdání a upracovaným a zmalomyslným přinášel nebeskou radost."

V době své misijní činnosti žil Ježíš většinou venku. Své cesty po městech a vesnicích konal pěšky a často učil pod širým nebem." MH 52

11. Jaké stanovisko zaujímal Ježíš k společenským zájmům a činnosti?

"Ježíš odsuzoval všechny druhy sobectví a nověni svým choutkám, byl však společenský. Přijímal pohostinství všech tříd, navštěvoval domovy bohatých a chudých, učených i nevzdělaných a snažil se povznášet jejich

myšlenky od otázek všedního života k věcem duchovním a věčným. Neschvaloval marnotratnost a jeho chování nebylo poskvrněno ani stínem světské lehkomyšlnosti; měl však zalíbení v nevinných projevech štěstí a posvětil svou přítomností společenské schůzky." DA 150.151

"Pán Ježíš sloužil chudým, ale hledal rovněž možnosti, jak by získal bohaté. Seznámil se s majetným a vzdělaným farizeem, s židovským knížetem a římským vládařem. Přijímal jejich pozvání, zúčastnil se jejich slavností, seznámil se s jejich zájmy a prací, aby se dostal k jejich srdci a mohl jim zjevit nehynoucí bohatství." MH 24.25

12. Jak si Ježíš přes těžká břemena a odpovědnosti uchovával dobré zdraví?

"Ježíš pracoval pilně a vytrvale. Žádný člověk nebyl nikdy zatížen takovým množstvím odpovědnosti. Nikdo nikdy nenesl tak velké břímě starosti a hříchu světa. Nikdo z lidí nepracoval s tak stravující horlivostí pro blaho lidstva. A přesto byl zdrav. Obětní beránek představoval Ho po tělesné i po duchovní stránce, "bez úhony a bez poskvrny". "Byl tělem i duší příkladem toho, jací mají být podle vůle Boží všichni lidé, jsou-li poslušni Jeho zákonů." MH 51

13. Jaké zásady střídmosti zjevoval Ježíš ve svém životě?

"Kristus dal Izraeli ve Starém zákoně výstrahu: "Vínó je posměvač a silný nápoj rouhač; kdo jimi sveden bývá, není moudrý." On takový nápoj nedal. Satan svádí lidi k požitkům, které zatemňují rozum a otupují duchovní chápání, ale Kristus nás učí, abychom ovládali nižší pudy. Nedává nikdy lidem to, co by jim bylo pokušením. Celý Jeho život je příkladem sebezapření. Čtyřicetidenním půstem na poušti vytrpěl za nás nejhorší možnou lidskou zkoušku, aby zvítězil nad chutí... Kristus nebyl v rozporu se svým vlastním učením." MH 333

E. Vítězný život

14. Pavel praví, že Ježíš byl "pokoušen ve všem jako my, ale byl bez hříchu" (jiný překl). Srovnej ze všech hledisk Ježíšova pokušení a pokušení a pokušeními dnešních mladých lidí. Byla to tatáž pokušení? Byla silnější anebo slabší než moderní pokušení? Uměl Kristus lépe čelit pokušení než moderní mládež?

"Měl být jako jeden z nás vzorem poslušnosti. Proto vzal na sebe naši přirozenost a prožíval naše zkušenosti. "Ve všem byl připodobněn bratřím." Kdybychom musili snášet něco, co Ježíš neprožíval, mohl by satan prohlašovat, že moc Boží je pro nás nedostačující. Proto byl "Ježíš ve všem pokoušen jako my." Snášel všechny těžkosti tak jako my. A neuplatnil při sobě žádnou moc, jež by nebyla ochotně nabízena nám. Snášel pokušení jako člověk a přemáhal je v Boží síle. Praví: "Vůli Tvou, ó Bože, činiti libost mám a zákon Tvůj je uprostřed vnitřností mých. Chodil, čině dobře a uzdravoval všechny, kteří byli trápeni satanem a vysvětloval lidem podstatu Božího zákona a smysl svého poslání. Jeho život dokazuje, že i my můžeme být poslušni Božího zákona." DA 24

"Jenom Kristus prožil všechna pokušení a žal lidských bytostí. Nikdo narozený z ženy neprožil takový nápor pokušení jako On; nikdo jiný nepsal tak velkou tíhu lidských hříchů a bíd. Nikdo jiný nebyl tak soucitný a laskavý. Jelikož prožil veškeré zkušenosti lidstva, může cítit s každou obtíženou a pokoušenou a bojující duší." Ed 78

Perlička: "Ve svém rodinném životě je příkladem všem dětem a mladým lidem."

O d d í l III.

Ž I V O T N Í D Í L O
=====

C í l : Uvažuj o příležitostech v různých oborech práce a zvol si takový obor, kde je možno dosíci největší pravý úspěch.

- - o o o - -

27. Volba povolání

Ú v o d :

Správná volba životního povolání patří mezi nejdůležitější rozhodnutí. Žel, že často se lidé rozhodují velmi lehkomyšlně. Je nutno uvažovat o osobních rozdílech. Člověk může dobře uplatnit svůj svéráz ve volbě zaměstnání. Štěstí a úspěch jsou nesmírně závislé na správné volbě, proto se musíme rozhodnout rozumně a v rozvahu. "Dobrá výchova má mladým lidem umožnit poznání sebe a svět, v němž žijí. To je první předpoklad." M. Bell

Učitelé a přátelé mládeže poslouží mladému člověku nejlépe, pomohou-li mu:

1. Aby se pozorně zamyslel nad svou zkušeností v povolání.
2. Aby kriticky prozkoumal svou výchovu a vzdělání.
3. Aby rozumně uvažovala o svých schopnostech a možnostech.
4. Aby zjistila, na kterém pracovišti by se mohla zvláště uplatnit.
5. Aby přišla na to, proč neměla více úspěchu v povolání, ve kterém již získala zkušenosti.

A. Hlavní zásady

1. Zapamatuj si tři hlavní pravidla, jež platí pro volbu životního povolání.

"Musíme lépe sledovat Boží životní plán. Konejme to nejlepší v práci, která je nám nejbližší, svěřme své cesty Bohu a dávejme pozor na pokyny Jeho prozřetelnosti - to jsou pravidla, jež jsou bezpečným vodítkem ve volbě povolání." Ed 267

2. Jaký nejvyšší a konečný cíl má křesťan sledovat v každém povolání?

Bůh chce mít ve své službě lidi inteligentní, kteří se mohou uplatnit v nejrůznější práci. Potřebujeme zaměstnance, kteří uplatní své zásady pravdy ve všem počínání, a své hříbny mají zdokonalovat důkladným studiem a praxí... O Danielovi se dovídáme, že když jeho práce byla podrobena nejprísnější kritice, nemohla se v ní nalézt chyba ani omyl. Je vzorem pro každého zaměstnance. Jeho život je ukázkou toho, co dokáže člověk, který posvětil službě Bohu síly mozku i svalů, srdce a života." COL 350.351. (MYP 222)

"Největší tíživostí a radostí života je: oslavit Krista, být Mu podoben a pracovat pro Něho." Ed 297

"Naši žáci nemají po odchodu ze školy neposvěceně soupeřit o světskou slávu. Jejich největší tíživostí má být: budu Božím misionářem, vychovatelem, který bude učit to, čemu se naučil. Žáci, kteří opustí školu s tímto úmyslem, budou přitahovat ke Kristu nejen muže a ženy, nýbrž i děti a mládež. Vykonaají ve světle dílo, proti kterému nezmohou nic veškeré síly zla." CT 167

3. Jaký příklad máme, že je možno sloužit Bohu i tehdy, když nejsme přímo v díle Božím jako kazatelé nebo učitelé? MYP 211

"Kristus svěřil všem dílo služby. On prohlásil jako Král králů: "Syn člověka nepřišel, aby Mu slouženo bylo, ale aby sloužil." On je majestát nebes a přece ochotně souhlasil, že přijde na tuto zem a vykoná dílo, které Mu Otec svěřil. Povznesl práci. Chtěl nám dát příklad hospodárnosti, proto pracoval manuálně v tesařské dílně. Již od útlého mládí pomáhal vydržovat rodinu. Poznal, že je její součástí a ochotně nesl svůj díl starostí."

"Ten, jenž přišel s nebe, aby stal naším příkladem, prožil takřka třicet let života v prosté manuální práci. Ale v této době studoval Boží Slovo a skutky a pomáhal a učil všechny, na něž mohl působit svým vlivem." Ed 267.268

4. Prve, než člověk může mít v čemkoli úspěch, co musí mít na zřeteli?

"Úspěch v kterémkoli odvětví je podmíněn cílem. Ten, kdo chce dosáhnout pravého životního štěstí, musí mít stále na paměti ušlechtilý cíl, který stojí za námahu." Ed 262

B. S čím musíme při volbě povolání počítat?

a/ O s o b n í z á j m y - Takřka každý člověk má nebo může mít zvláštní zájem o určitý druh práce. Tento zájem nesmí však být totožný se zájmem o peníze; má to být zájem o práci samu. Každý má právo očekávat za svoji práci odměnu, ale měl by si to velmi dobře rozmyslet, kdyby si chtěl vybrat obor, ke kterému jej nepoutá nic víc než peníze.

5. Poukaž na některé možné důsledky, vybere-li si člověk určitou práci jen proto, že doufá, že si tam hodně vydělá: a/ Nemá-li o své zaměstnání zvláštní zájem b/ Když se mu tato práce ve skutečnosti nelíbí.

6. Uveď důvody, proč byla většina objevů, vynálezů a pokroku ve všech oborech učiněna muži a ženami, kteří soustředili hlavní zájem na svou práci a ne na případnou hmotnou odměnu.

B/ S c h o p n o s t i - Někdy má člověk zájem o práci, pro kterou má jen průměrné anebo dokonce podřadné schopnosti. Práce, ke které má člověk vlohy, může se stát zajímavá a zájem může vést k úspěšnému vykonávání. Ale pouhý zájem nemůže nahradit zcela chybějící schopnosti.

"Přirozené sklony naznačují směr životního díla jsou-li oprávněné, měly by být pečlivě pěstovány." Ed 233

"Mnozí se odvracejí od směru, kde by mohli dosíci nejdokonalejšího úspěchu. Touží po větší slávě anebo po příjemnější práci a pokoušejí se o něco, k čemu nemají vlohy. Nejedna osoba se chce uplatnit v povolání, k němuž ho vede jen a jen ctižádost. A ten, který mohl vynikat jako zemědělec, řemeslník anebo ošetřovatel/ka/, zastává nepřiměřené místo kazatele, právníka či lékaře. Jiní opět mohou zastávat odpovědné postavení, ale z nedostatku energie, uplatnění či vytrvalosti se spokojí s pohodlnějším místem." Ed 267.

7. Uveď pohnutky, které mohou vést k volbě životního povolání, k němuž nejsou předpoklady (schopnosti).

8. Proč se každý má připravit pro povolání, kde může uplatnit své nejlepší schopnosti? Proč někteří neplní tuto povinnost?

C/ P ř e h l e d z a m ě s t n á n í - Je rozumné a žádoucí, aby se ten, kdo má zájem o určité řemeslo, zaměstnání či obor a má potřebné schopnosti, pozeptal, jaká je a bude poptávka po těchto pracovnících. Nejlepší informace poskytnou ti, kteří v oboru pracují anebo ještě lépe ti, kteří jej vedou.

d/ R á z p o v o l á n í - Některý člověk se nehodí pro určitý druh

práce, ač má potřebné nadání a zájem. Možná, že se ráz práce nehodí pro jeho povahu. Některé povolání vyžaduje železné zdraví a pevné nervy, jež někteří schopní zájemci postrádají. Někdy může i prostředí anebo druh společnosti způsobit, že i nadaný zájemce by byl nespokojen v práci. Je nutno srovnat povahu jednotlivce s vyžadovanou povahou.

9. Vyjmenuj, které asi vlastnosti by měl mít strojník, zemědělec, učitel, lékař, kazatel, knihovník, chemik, lékárník.

e/ P ř í p r a v a - Zaměstnání dnes vyžaduje čím dál tím více kvalifikace. Už to není tak snadné "zapracovat se" do dobrého zaměstnání. Před zahájením práce je důležité uvažovat o rozsahu a povaze vyžadovaného vzdělání. Každý se má co nejvíce snažit, aby získal pokud možno tu nejlepší přípravu k práci. To přispěje k úspěchu, štěstí a pokroku vebraném oboru.

Důležité je, aby se příprava neomezila jen na úzké pole působnosti. Seznam se i s jinými druhy práce a s předměty, které nejsou přímo spojeny s vybraným povoláním. Rozšiřuje to myšlenkový svět a přispívá to ke zdatnosti a růstu.

"Nesmíme zapomenout, že vyrovnaný charakter a úspěšná práce jsou do značné míry závislé na souměrném rozvoji, který vzniká důkladným, všestranným vzděláním." Ed 233

"Naše životní postavení je určováno našimi schopnostmi. Všichni nedosáhnou stejného rozvoje, ani nevykonávají stejnou práci se stejnou zdatností. Bůh neočekává od yzopu, že se rozrostě jako cedr, ani od olivy, že bude vysoká jako královská palma. Ale každý se má snažit o dosažení tak vysoké úrovně, jak to jen je při sloučení lidské síly s božstvím možné." Ed 267

10. Srovnej pravděpodobný úspěch dvou lidí, kteří mají přibližně stejné schopnosti, z nichž jeden se po celou dobu studia připravoval na svoji práci, kdežto druhý se pro své povolání rozhodl až v posledním roce studia.

P o z n á m k a : Některá zaměstnání nejsou vhodné pro adv.s.d., protože nedávají takovou možnost volné soboty a účasti na sborové činnosti. Je to na příklad práce u soudu, na železnici, v letadle, na lodi, autobusová doprava, telegraf, telefon.

11. Udělej si seznam povolání, o něž máš zájem. Vyber si jedno pro sebe a zaříd se podle pokynů v odstavci B. "S čím musíme při volbě povolání počítat."

Perlička:

"Konejme to nejlepší v práci, která je nám nejbližší, svěřme své cesty Bohu a dávejme pozor na pokyny Jeho prozřetelnosti. To jsou pravidla, jež jsou bezpečným vodítkem ve volbě povolání." Ed 267

- - o o o - -

28. Mysl a její použití

Ú v o d :

"Dále pak, bratří, kterékoli věci jsou pravé, kterékoli poctivé, kterékoli spravedlivé, kterékoli čisté, kterékoli milé, kterékoli dobropověstné, jestli která ctnost a jestli chvála, o těch věcech přemýšlujte." F 4, 8

Vůdce apoštolů zde shrnuje nebo uvádí hlavní zásadu života a praví svým spoluvěřícím, že mají přemýšlet, používat svoji mysl. Dále jim praví, jak ji mají používat, o čem mají přemýšlet. Neboť velmi záleží na tom, jak

člověk smýšlí. Myšlení člověka do značné míry určuje, co z něho vlastně bude.

Mnozí uznávají, že chtějí-li být dlouho živi, musí zdravě žít, musí pečovat o své tělo. Mnozí mají dokonce určitý dojem, že mají ovládat své city - že nemají podléhat prudkému hněvu ani nesmírnému vzrušení. Lidé obvykle uznávají, že některé činy jsou správné, jiné opět nesprávné. Tito lidé rovněž často přiznají, že určité myšlenky nemáme pěstovat. Ale velmi mnozí právě zde přestanou uvažovat o mysli, o jejím použití a rozvoji.

Nestačí však, varuje-li se člověk myšlenek o špatnostech. Kdo chce rozvíjet svou mysl, musí přemýšlet. Tento zvyk a ukázněnost nemají skončit se školní docházkou či kursem. Začíná narozením člověka a trvá po celý jeho život.

A. Činnost mysli

1. V jakém příbuzenském vztahu je člověk k Bohu? Jak působí toto poznání na něho?

"Všechny lidské bytosti, stvořené k obrazu Božímu, obdržely moc, podobnou moci Stvořitele - osobnost, síly k přemýšlení a jednání. Lidé, u kterých se tato síla rozvinula, bývají na odpovědných místech a mají vliv a charakter. Rozvoj této síly je úkolem pravé výchovy. Vychovejme mládež, aby dovedla myslit; aby nebyla jen obrazem myšlenek jiných lidí. Mladí lidé nemají omezit své studium na to, co lidé řekli anebo napsali. Poukažme jim na zdroj pravdy, na rozsáhlý obor, bádaní v přírodě a ve zjevení. Nechtě uvažují o velkých faktech povinnosti a určení a mysl se rozvine a zesílí." Ed 17.18

B. Důležitost rozvoje mysli

2. Co je hodnotným pěstováním mysli? 3T 152

"Chtějí-li mít mužové a ženy správně vyrovnanou mysl, musí uplatnit a rozvinout veškeré síly mysli. Svět je plný jednostranných mužů a žen, kteří jsou proto tací, že jedna část jejich schopností byla pěstována, zatím co jiné zakrněly nečinností. Výchova většiny mladých lidí je nesprávná. Příliš studují a zanedbávají praktický život."

3. Čím je výchova pro každého, kdo chce vyplnit místo v díle Božím?

"Lidská mysl je schopna nejvyššího rozvoje. Život, zasvěcený Bohu, nemá být životem nevědomosti. Mnozí mluví proti vzdělání proto, že Ježíš si ke kázání evangelia vybral nevzdělané rybáře. Tvrdí, že dával přednost nevzdělancům. Mnozí učení a slavní lidé uvěřili Jeho učení. Kdyby byli nebojácně šli za hlasem svého svědomí, byli by Ho následovali. A On by byl jejich schopnosti přijal a uplatnil ve své službě kdyby Mu je nabídl. Ale nedostávalo se jim mravní síly, aby vyznali Krista před zamračenými kněžími a žárlivými knížaty a aby sloučili svoji pověst s prostým Galilejským....

Ježíš nepohrdal vzděláním. Má plné pochopení pro nejvzdělanější mysl, posvěcenou Boží láskou a bázní. Prostí mužové, které si Kristus vybral, byli s Ním po tři roky a podléhali zušlechťujícímu vlivu Majestátu nebes. Kristus byl největším Vychovatelem, jakého kdy svět znal.

Bůh přijme mládež s jejími schopnostmi a bohatstvím citů, když se Mu cele zasvěti. Může dosáhnout vrcholu rozumových schopností; bude-li usměřována náboženskými zásadami, může šířit dílo, jež přišel Kristus vykonat. Tím se všichni stanou Mistrovými spolupracovníky." FE 47.48

Je-li rozum ovládan Duchem Božím, může se vítečně uplatnit v službě

Pánu, čím je vzdělanější. Nevzdělaného, Pánu zasvěceného člověka, který chce být jiným ku pozhledu, používá si Pán ve své službě. Ale ti, kteří mají stejného ducha posvěcení a dostalo se jim výchovy, mohou pro Krista vykonat mnohem víc. Jsou ve výhodě." COL 333

4. Uveď rozumný důvod, proč má být služebník Kristův vzdělaný. 5T 580

"Dopustili jsme se chyby, že jsme se nesnažili získat pro pravdu kazatele z vyšší třídy lidí. Vyhýbali jsme se příliš jinověrcům. Nemáme se s nimi stýkat, abychom se jim připodobnili, ale všude jsou upřímní lidé, pro něž máme pracovat opatrně, moudře a s láskou. Měl by být zřízen fond pro vzdělání mužů a žen, kteří by pracovali pro tyto vyšší třídy lidí.... Bůh potřebuje nadané a šikovné lidi, kteří by dovedli zvážit důkazy, kteří se pídí za pravdou jako za skrytým pokladem. Tito lidé budou moci získat nejen běžnou, nýbrž i vzdělanější třídu lidí. Budou ustavičně zkoumat bibli, budou stále cítit svatou odpovědnost, jež na nich spočívá."

5. Jakými pohnutkami se má řídit člověk, který chce zvýšit své schopnosti?

"Síly mysli, duše a těla tvoří rozličné schopnosti, které Bůh lidem dal, aby je rozvinuli na nejvyšší možnou úroveň. Ale nesmí se to čít ze sobectví, neboť charakter Boží, jehož máme i my dosáhnout, je štědrost a láska. Využijme veškerých schopností a vlastností, jimiž nás Stvořitel obdaril, k Jeho slávě a ku povznesení bližních. A tato činnost přinese nejčistší a nejušlechtlejší štěstí." PP 595

C. Jak máme pěstovat mysl

6. Jakou úroveň si mají žáci i učitelé stanovit? CT 218.219

"Vyzývám všechny žáky: Nespokojte se nikdy s nízkou úrovní. Mějte při učení na zřeteli ušlechtilý, svatý cíl. Jděte, protože se chcete připravit k službě někde na Boží vinici. Učiňte vše, co můžete, abyste toho cíle dosáhli. Nikdo pro vás nemůže učinit tolik jako vy sami. A učiňte-li ve svém zájmu vše, co je vám možno, ulehčíte břemeno svým vedoucím a učitelům."

"V učebně se nemá nikdy pracovat povrchně. Učitel, který se spokojí s povrchními znalostmi, nebude nikdy zvlášť vynikat. Ale uplatnění učitele není tak závislé na množství jeho vědomostí, jako na úrovni, kterou si stanovil. Správný učitel se nespokojí s těžkopádnými myšlenkami, s netečnou myslí anebo "děravou" pamětí. Spěje stále za vyšším cílem a uplatňuje stále lepší metody. Jeho život je ustavičným růstem. Práce takového učitele je svěží, má oživující moc, která jeho žáky burcuje a inspiruje." Ed 278

7. Proč musíme studovat důsledně? 4T 414

"Potřebujeme duševní vzdělání, abychom byli lidmi a abychom stačili na dnešní požadavky. Chudoba, prostý původ a nepříznivé okolnosti nemají být překážkou pěstění mysli. Duševní schopnosti musí být ovládány vůlí. Nesmíme mysli dovolit, aby se rozptylovala anebo současně zabývala několika věcmi. Pak není důsledná v ničem. Při každém studiu narazíme na těžkosti; ale nenechte se nikdy zmalomyslnět. Hledejte, zkoumejte a modlete se. Překonávejte mužně a statečně všechny překážky. Vezměte si na pomoc sílu na pomoc sílu vůle a trpělivosti a pak se vnořte tím hlouběji, až přijдете na zářný, krásný poklad pravdy. Dostanete-li se k němu přes překážky, bude vám tím vzácnější. Ale pak se nespokojte jen s tímto jedním bodem a nescoustředte na něj veškeré síly mysli a pozornost ostatních. Přistupte k další věci a zevrubně ji prozkoumejte. Tak objevíte stále nová a nová tajemství. Tím dosáhnete dvojího cenného vítězství. Nejen, že získáte cenné vědomosti, ale

cvičením mysli zvyšujte duševní sílu. Objevíme-li klíč k jednomu tajemství, můžeme postupně přijít i na další vzácné poklady dosud nepoznaného poznání."

8. Uvažuj, jak důležitým činitelem ve studiu a učení je zájem.

"Ka-li mít dítě z učení užitek, musíme získat jeho zájem. Zvláště na to nesmí zapomenout ten, kdo má před sebou děti a mládež nejrůznějších sklónů, s odlišnou výchovou a s různým způsobem myšlení. Při vyučování dětí můžeme získat mnoho, povšimneme-li si, o čem přemýšlejí a o čem se zajímají. Podchytíme je, aby chtěly vědět, co o těchto věcech praví bible." CT 181

9. Jaký vztah má mít člověk k tomu, čemu se učí?

"Pravé vzdělání, kdy mysl podléhá vlivu Ducha svatého, má nesmírný význam a každý člověk by se měl naučit ocenit správně schopnosti, jež mu Bůh dal. Uplatní-li získané vědomosti, může vlivem svého charakteru zapůsobit na ostatní, aby poznali, jakou cenu má výchova pro Kristovu službu a aby se zařídili podle Jeho příkladu." FE 257

10. Proč je povrchní studium a nahodilé přemýšlení nebezpečné?

"Dnes je třeba víc než kdykoli jindy, aby naši mladí mužové a ženy byli dobře pro dílo kvalifikováni. Naše sobotní školy potřebují nejen intelektuální, nýbrž duchovní pracovníky a mysl dostává svůj ráz a výkonnost dokonalou kázň. Povrchní studium zbavuje mysl postupně přizpůsobivosti, takže zakrní a nesnese již žádné zatížení. Ale výchova připravuje lidi, aby poznali a vykonali právě tu část díla, která musí být dnes vykonána. Důkladná kázeň za vedení moudrého učitele je cennější než přirozené sklony a nadání bez kázně." FE 258

"Apoštol se snažil poučit věřící, jak je důležité, aby nedovolili mysli zabývat se zakázanými tématy anebo převážně malichernostmi. Ti, kteří se nechtějí stát kořistí satanových svodů, musí dobře střežit brány své duše; musí se vystříhat čtení, pohledu či poslechu o tom, co vzbuzuje nečisté myšlenky. Mysl se nesmí zabývat vším možným, co jí nepřítel duší nastraží. Musíme bedlivě střežit své srdce, neboť vnější zlo probudí zlo vnitřní a duše bude tápat v temnotě." AA 518

11. Při rozvíjení osobních schopností je nutno udržovat rovnováhu.

"Zdraví a radost mládeže závisí na přirozeném duševním a tělesném rozvoji. Proto je nutno věnovat pozornost správnému rozdělení studia, práce a zábavy. Ti, kteří se věnují studiu na úkor tělesného pohybu, ubližují svému zdraví. Krevní oběh není vyrovnán, neboť mozek má krve příliš mnoho a údy málo. Studium se má omezit na určitý počet hodin a potom je záhodno pracovat aktivně na čerstvém vzduchu." FE 60

12. Co si musí člověk při svém studiu uvědomovat, chce-li mít pravé vzdělání?

"Kandidát vzdělání má od první stránky knihy uznat, že Bůh mu dává pravou moudrost. Má na každém kroku hledat jeho radu. Nemá si zaříditi nic bez Boží přítomnosti, nemá vytvářet žádné spolky, jež by Bůh neschválil. Má uznávat Původce moudrosti jako prvního a posledního Vůdce. Tak se knižní vědomosti vyrovnají živou vírou v nekonečného Boha. Student se nemá uvázat na příliš dlouhé studium bez pokynu Ducha Božího." FE 347

"Jakmile se omezená mysl člověka spojí s nekonečnou myslí Boží, má to nedostižný vliv na tělo, mysl a duši. Takové společenství dává nejvyšší vzdělání. To je Boží způsob rozvoje. "Poznávej Ho", zní Jeho poselství k člověku." AA 126

13. Co musí být základem veškeré výchovy?

"Na varování světa nemáme dočasné tisíciletí. Potřebujeme proměnu duše. Nejúčinnější inteligence lze dosáhnout jedině ve škole Kristově. Pochopte, že tím nechci podceňovat vzdělání. Chci pouze varovat ty, kteří zajdou v oprávněné věci do nezákonných extrémů a přecenují lidské vzdělání. Trvejte raději na rozvoji vzácné, křesťanské zkušenosti, bez níž je vzdělání zbytečné." FE 357

Jeden již mrtvý lékař, který byl dlouhá léta ve spojení se sanatoriem adv.s.d., zařídil si telefon těsně u postele. Ošetřovatelky ho mohly kdykoli zavolat. Mohl jim dát instrukce ohledně pacientů, obrátit se na druhý bok a "vypnout své myšlenky", jak říkával a klidně spát dál. Zvykní si na několik prostých pravidel k ovládání myšlenek.

D. Satan chce ovládat mysl

14. Jak se snaží satan zaměstnat a ovládnout netečnou mysl?

"Dnes je již taková záplava četby, že mladí i starší si zvykli číst rychle a povrchně a mysl ztrácí svou schopnost souvislých a čilých myšlenek. Mnoho časopisů a knih, jež pokrývají zemi jako egyptské žáby, jsou nejen výlučně všední, plané a vyčerpávající, nýbrž nečisté a poskvřňující. Působí na mysl omamně a zhoubně a kazí a ničí duši. Netečná mysl, nezakotvené srdce, stávají se snadno kořistí zlého. Houba roste na mrtvém, neživém organismu. Lhostejná mysl je satanovou dílnou." Ed 189.190.

15. Vysvětli, jak může satan ovládat mysl. 1T 301; 3T 507 (1. věta).

"viděla jsem, že satan nemůže ovládat mysl, která se mu nepodrobí. Ti, kteří se uchýlí od pravdy, jsou dnes v nebezpečí. Odcházejí od Boha a zbavují se ochrany Jeho svatých andělů. Satan, který ustavičně číhá na lidské duše, začíná jim nyní předkládat své svody. Tyto jsou největším nebezpečím. Poznájí-li to a chtějí odporovat mocností temna a vymanit se ze satanových spárů, není to snadné."

Odvážili se vstoupit na satanovu půdu a on je považuje za své vlastnictví. Nezdráhá se vynaložit veškeré úsilí a vzít si na pomoc své hordy, aby vyrval z Kristových rukou byt jedinou duši. Ti, kteří pokoušeli ďábla, aby je pokoušel, budou musít zoufale usilovat o to, aby se vyprostili z jeho moci. Jakmile však vynaloží úsilí, andělé Boží, které dříve zarmoutili, přijdou jim na pomoc. Satan a jeho andělé nechtějí kořist pustit. Zápasí se svatými anděly a boj je urputný. Když však ti, kteří pohloudili, nepřestávají prosit a v hluboké pokorě vyznávat své chyby, andělé, mocní v síle, zvítězí a vyrvou je z moci zlých andělů."

"Všichni musí střežit své smysly, aby satan nad nimi nevítězil; neboť ony tvoří bránu duše."

E. Nepřestávejme se učit

16. Jaké zájmy asi budou mít žáci, přenesení na novou zem?

"Až bude odstraněna temná clona, jež kryje náš zrak a naše oči spatří onen krásný svět, z něhož vidíme pouze záblesk pod drobnohledem; až pohledíme na slávu nebes, kterou dnes pozorujeme jen z povzdálí dalekohledem; až bude odstraněn hřích a celá země se zaskví "v kráse Pána Boha našeho", jaké pole studia se nám otevře! Tam budou moci vědci číst záznamy o stvoření a nenajdou ani stopu zákona hříchu. Budou moci naslouchat hudbě hlasů přírody a neobjeví ani zvuk pláče či spodní tón zármutku. Ve všech stvořených věcech poznáme jen jeden rukopis v celém nekonečném vesmíru bude ve-

psáno Boží jméno a na zemi, na moři či na obloze nebude ani památky po zlu." Ed 303

"Žáci budou mít přístup k nekonečně bohatým dějinám. Budou moci nahlédnout do světových dějin a poznají alespoň částečně, jaké zásady ovládají lidské události." Ed 304

"Dítky Boží budou moci studovat veškeré poklady vesmíru. Budou mít nevýslovné potěšení z radosti a moudrosti nepadlých bytostí a sami budeme rovněž účastníky. Nahlédneme do nahromaděných pokladů Božího stvořitelského díla a budeme o nich po celé věky uvažovat. A míjející léta věčnosti přinesou nám stále nová a slavnější zjevení. "Mnohém více než prosíme nebo myslíme" - Budeme po celé nekonečné věky účastníky Božích darů, jež předčí naše očekávání." Ed 307

Perlička

"Vzdělaná mysl je měřítkem člověka." MH 499

- - o o o - -

29. K ř e s ť a n s k é v z d ě l á n í

Ú v o d :

Adv.s.d. již dávno uznali potřebu vlastních škol. Vedoucí církve záhy stanovili vysokou úroveň křesťanské výchovy, aby se mladí lidé rozvíjeli souměrně po tělesné, duševní a duchovní stránce a aby členové sborů byli jednomyslní u víře. Je to nanejvýš důležité pro rozvoj církve.

Jakmile nadešel čas, věnovali průkopníci díla ze svých skromných prostředků část na křesťanské školy. Tento plán prováděli i tam, kde bylo málo členů a všude, i v misijních polích.

Všechny naše děti potřebují vzdělání. Nikdo nemůže pohledět do otevřené tváře děcka a posoudit, je-li schopno získat vzdělání. Samuel se svým způsobem snažil rozhodnout, který ze synů Jese bude mít královskou korunu, ale Hospodin pravil: "Nehleď na tvárnost jeho a na vzrůst postavy... nebo nepatřím, nač patří člověk. Člověk zajisté hledí na to, co jest před očima, ale Hospodin hledí k srdci." 1S 16,7

A. Křesťanská výchova

1. Uveď definici křesťanské výchovy.

"Máme příliš nízké a omezené představy o vzdělání. Musíme mít širší rozhled a vyšší cíl. Právě vzdělání je víc než účast v některém studijním oboru, je to víc než příprava pro časný život. Týká se celé lidské bytosti a celého údobí její existence. Je to souladný rozvoj tělesných, duševních, a duchovních sil. Přípravuje studenta pro radost ze služby na tomto světě a pro vyšší radost z bohatší služby ve světě příštím." Ed 13

"Vykoupení mělo v člověku znovu vytvořit obraz jeho Tvůrce, vrátit mu stvořenou dokonalost, podpořit rozvoj těla, mysli a duše, aby si uvědomil, jaký cíl Bůh jeho stvořením sledoval. To je účelem výchovy a velkým životním cílem." Ed 15.16.

2. Pověz, jak se projeví "vyšší vzdělání" v křesťanském životě a jak prospěje člověku.

"Vyšší vzdělání znamená praktické poznání plánu vykoupení. Takové vzdělání získáme pilným a opravdovým studiem Písma. Ono pak obnoví mysl a promění charakter a vytvoří v duši znovu obraz Boží. Vyzbrojí mysl proti

svůdnému našeptávání nepřitele a umožní nám, abychom rozuměli hlasu. Naučí nás, jak se můžeme stát spolupracovníky Ježíše Krista, jak rozptýlíme okolní mravní temnotu a přineseme lidem světlo a poznání. Prostota pravé zbožnosti je propustkou z přípravné školy na zemi do vyšší školy v nebesích.

Nemůžeme získat vyšší vzdělání, než jakého nabyli první učedníci a které je nám zjeveno v Božím slovu. Kdo chce toto vyšší vzdělání získat musí se bezpodmínečně řídit tímto Slovem; to znamená, že bude kráčet v Kristových šlépějích a uplatní Jeho ctnosti. Musí se vzdát sobectví a zasvětit život Boží službě. Vyšší vzdělání značí víc než pouhé lidské knižní vědomosti. Znamená osobní praktické poznání Ježíše Krista. Znamená oproštění se od myšlenek, obyčejů a zvyků, které získal ve škole knížete temnoty a které jsou v rozporu s věrností Boha. Znamená to překonání umíněnosti, pýchy, sobectví, světské ctižádosti a nevěry. Je to poselství osvobození od hříchu." CT 11.12

"Největším základním cílem života je, vrátit člověku dokonalost, v níž byl na počátku stvořen. Rodiče a učitelé mají ve výchově mládeže spolupracovat s Božím úmyslem; tak se stanou Božími spolupracovníky." PP 595

3. Poukaž na základě zprávy o Elihu domácnosti na to, jak je zanedbání správné výchovy strašné." 4T 200.204

"Bůh odsuzuje nedbalost, která si pohrává s hříchem a zločinem a netečnost, která přehlíží jejich osudnou přítomnost v rodinách vyznavačů křesťanství. Činí rodiče do značné míry odpovědná za chyby a pošetilosti jejich potomků. Bůh dopustil zlořečenství nejen na Eliho syny, nýbrž i na něho samého. Tento hrozný případ by měl být výstrahou dnešním rodičům."

"Mnozí jsou ke svým dětem právě tak hříšně neteční jako Eli a zaručně je právě tak stihne Boží trest. Příznačný je případ bratra E. Bůh vložil na něho v hněvu svou ruku, nejen na jeho děti. Slovo Boží bylo jasné, ale oni pošlapávali Jeho napomenutí. Dostalo se jim výstrah a pokárání, ale vše marno. Zlořečenství dopadlo na něho. Je to strašné zanedbávat výchovu dětí. Nezahynou pak jenom děti, nýbrž ohrožuje to i věčný život rodičů, kteří se natolik vzdálili od Boha, že ztratili se zřetele svatou odpovědnost."

4. Jaké pozoruhodné výsledky může v budoucnu přinést pravá výchova?

"Až lidé vynaloží vše na získání vědomostí a půjdou všemu na kloub, až probádají jako svědkové Boží pravdy, důležité body, týkající se spasení duše a poznají, že největší sláva patří Bohu nebes, tehdy přijdou k poznání i soudcové a králové u soudů, v parlamentu a sněmovně, že Bůh, který učinil nebe a zemi, je jediným pravým živým Bohem, zakladatelem křesťanství, původcem vší pravdy, který ustanovil sobotu sedmého dne při založení světa, když prozpěvovaly hvězdy jitřní a synové Boží plesali radostí." FE 374.375

B. Úroveň křesťanského vzdělání (výchovy)

5. Jak a proč máme porovnat úroveň křesťanskou s úrovní světa? 6T 126

"Naše dílo je reformační; Bůh si přeje, aby v našich ústavách bylo vykonáno tak dobré dílo, aby pozornost lidí byla obrácena k poslednímu velkému úsilí o záchranu hynoucích. Úroveň vzdělání na našich školách se nesmí snížit, musí být stále vyšší a vyšší, mnohem lepší, než jaká je dnes. Ale toto vzdělání se nesmí omezit jen na obsah učebnic, protože takové studium nemůže dát žákům nutnou kázeň, ani pravou moudrost. Na našich ústavách se mají mladší členové Boží rodiny vzdělávat podle Božího plánu vzrůstu a rozvoje."

"Jakmile se pravda uplatní v praxi, musí úroveň stoupat stále výš a výš, aby odpovídala biblickým požadavkům. Vyžádá si to nutně odpoutání se od módy, zvyků, obyčejů a zásad světa. Vlivy světa dorážejí na následovníky Ježíše Krista jako vlny mořské a chtějí je odtrhnout od pravých zásad Jeho tichosti a ctnosti; my však musíme stát pevně na zásadách jako skála. Bude k tomu zapotřebí mravní odvahy. Ti, jejichž duše nebudou přimknuty ke Skále věků, budou strženi vírem světa. Podaří se nám stát pevně jedině tehdy, bude-li náš život skryt s Kristem v Bohu. Jakmile se jedná o odpor vůči světu, je mravní nezávislost zcela oprávněná. Přizpůsobíme-li se docela vůli Boží, budeme ve výhodě a poznáme, že rozhodné oddělení od zvyků a obyčejů světa je nutné." 6T 146

"Dostalo se mi pokynu, abych řekla žákům: Ve své touze po poznání spějte výš, než jak určuje úroveň světa; kráčejte za Ježíšem." CT 402

6. Boží výzva k církvi ostatků: Vyjděte z Babylona, týká se i světských škol. 6T 195.193

"Zkušenost lidu Izraelského byla napsána ku poučení těch, kteří žijí v posledních dnech. Hospodin vyzývá svůj pravý Izrael, aby se připravil pro vyjití ran. Rodičům sesílá výstražné volání: Shromážďte své děti do své rodiny, vzdalujte je těch, kteří přestupují Boží přikázání a učí a činí zlé. Opusťte co nejrychleji velkoměsta... Základem veškerého vzdělání má být Slovo Boží. Jsou v něm překrásná naučení a budou-li se žáci z něho učit v nižších třídách zde, budou připraveni pro vyšší stupeň vzdělání na hoře.

Dnes k nám zaznívá Boží hlas: "Netáhněte jha s nevěřícími. Neho jaký je spolek spravedlivosti s nepravostí? A jehé obcování světla s temností? A jaké srovnání Krista s Belialem? Aneb jaký cíl věrnému s nevěrným? A jaké spolčení chrámu Božího s modlami? Nebo vy jste chrám Boha živého, jakž pověděl Bůh: Přebývatí bude v nich a procházeti se a budu jejich Bohem a oni budou mým lidem. A protož vyjděte z prostředku jejich a oddělte se praví Bůh. A nečistého se nedotýkejte a já přijmu vás. A budu vám za Otce a vy mi budete za syny a za dcery, praví Bůh všemohoucí." 2K 6, 14-18. Kde jsou tvé děti? Vychováváš je tak, aby rozeznávaly zkaženost, která je ve světě v žádostech a unikly jí. Snažíš se zachránit jejich duše anebo přispíváš nedbalostí k jejich záhubě?"

"Svět je plný nepravosti a nedbá na Boží požadavky. Velká města jsou jako Sodoma a naše děti jsou denně vystaveny mnohemu zlu. Ve škole se často stýkají se zanedbanějšími dětmi, které po vyučování vychovává ulice. Srdce mladých lidí podléhají snadno vlivu; a nejsou-li ve vhodném prostředí, použije satan těchto nevychovávaných dětí, aby ovlivnily ty ukázněnější. A než rodiče - světitelé soboty si to uvědomí, duše jejich drobotiny se pouští ve zlém a nakazí."

"Rodiče ... pozor ... posíláte-li své děti za vzděláním mimo domov... Na všech křesťanských rodičích spočívá vážná odpovědnost, aby dali svým dětem takovou výchovu, aby mohly lépe poznávat Pána a aby se poslušností Boží vůle a cesty staly účastníky Boží povahy." CT 205

7. Proč je nutné, aby mladí adv.s.d. neprodlévali zbytečně ve světských školách?

"V mnohých školách a ústavech, kam jsou mladí lidé posíláni za duševní kulturou, jsou poměry, jež znetvořují charakter, odvracejí mysl od pravých životních cílů a kazí mravy. Nad touto strašnou skutečností by se měla srdce rodičů zachvět. Stykem s bezbožnými, zkaženými a rozkoše milovnými lidmi ztratí mnohý mladý člověk prostotu a čistotu, víru v Boha a ducha

obětavosti, jež křesťanští otcové a matky vstúpili a střežili pečlivým poučováním a vroucími modlitbami." CT 220

"Určitá výchova je podstatně světská. Jejím cílem je úspěch ve světě, ukojení sobecké číhádosti. Mnozí chtějí získat toto vzdělání, věnují na to čas a peníze a zatěžují si mysl nepotřebnými vědomostmi. Svět v nich vidí učené lidi; ale v jejich myšlenkách není Bůh. Jediné ze stromu světského poznání, který živí a podporuje pýchu. Stávají se v srdci neposlušnými a odcizují se Bohu a svěřené hříbny ukládají na stranu nepřítel. Velká část vzdělání je takového rázu. Svět to snad považuje za krajně žádoucí; ale ono zvyšuje nebezpečí studenta." CT 64

C. Rady křesťanskému studentu

8. Jaká dobrá rada je dána mladému adv.s.d., který touží po vzdělání?

"Mladý člověk, toužící po vzdělání, má o ně usilovat vši silou. Nečekej, až se ti naskytne příležitost; najdi si ji sám. Využij každé sebemenší příležitosti. Zvykej si na hospodárnost. Neutrácej prostředky za pamlsky anebo radovánky. Učin si rozhodnutí, že budeš užitečný a zdatný, jak to Bůh od tebe očekává. Buď ve všem svém podnikání důkladný a věrný. Využij každé příležitosti k zesílení intelektu. Slučuj studium knih s užitečnou tělesnou prací a usiluj věrně ostražitě a s modlitbou o moudrost s hůry. To ti dá všestranné vzdělání, zdokonalí tvůj charakter a budeš moci ovlivnit i jiné a vést je cestami spravedlnosti a svatosti.

Kdybychom si uvědomovali své příležitosti a přednosti, dosáhli bychom mnohem víc v díle sebevýchovy. Právě vzdělání znamená víc, než co nám může dát škola. Nemůžeme si zanedbávat studium vědy, ale musíme usilovat i o vyšší vzdělání, které lze získat živým spojením s Bohem. Studuj svou bibli a pěstuj obecnství s Velkým učitelem. Vychovej a ukáži svou mysl, aby dovedla při hledání božské pravdy řešit těžké problémy." MYP 174

9. Proč je takový upřímný, svědomitý a věrný mladý člověk pokladem pro křesťanskou školu?

"Jeden upřímný, svědomitý a věrný mladý člověk ve škole je neocenitelným pokladem. Nebeští andělé hledí na něho s láskou a znamenají v nebeském denníku každý skutek spravedlnosti, překonané pokušení a přemožené zlo. Ukládá si dobrý poklad pro budoucnost, aby mohl získat život věčný." CT 98.99

"Na křesťanských mladých lidech závisí do značné míry uchování a trvání ústavů, kterými chce Bůh šířit své dílo. Ještě na žádné generaci nespočívala tak důležitá odpovědnost. Jak je tedy důležité, aby se mladí lidé pro toto velké dílo připravili, aby si je Bůh mohl použít za svůj nástroj. Jejich Stvořitel má k nim přednostní požadavky." CT 99

"Žáci mohou velmi přispět k úspěchu školy, budou-li spolu s učiteli pomáhat ostatním žákům a usilovat o to, aby je povznesli nad nízkou, všední úroveň. Kristoví spolupracovníci budou mít ušlechtilou řeč a způsoby. Nebudou neklidní a sobectí. Nebudou hledat jen své záliby a ukojení. Vynaloží veškeré úsilí na to, aby pracovali s Kristem jako poslové Jeho milosti a lásky. Jsou s Ním zajedno v duchu i v práci. Snaží se ukládat do mysli vzácné poklady Božího slova, aby mohli vyplnit svěřený úkol." CT 100.101.

10. Vysvětli, proč může být Daniel se svými druhy pěkným vzorem pro mladé adv. s.d. - studenty.

"Hebrejští mládenci studovali tři roky, aby poznali 'vědu a jazyk Chaldejských'. V této době setrvali věrní Bohu a spoléhali ustavičně na

Jeho sílu. Cvičili se i naděje v sebezapření, měli pevný cíl a byli pilní a vytrvalí. Na královský dvůr je nepřivedla pýcha ani ctížádost - nepřišli sami do společnosti těch, kteří Boha neznali, ani se Ho nebáli; byli zajatci v cizí zemi, kam je postavila Nekonečná moudrost. Oddělení jsou od rodinného vlivu a od svaté společnosti, snažili se splnit čestně svůj úkol pro slávu svého pošlapaného lidu a pro slávu Toho, jehož služebníky byli." PK 484

"Na babylonském dvoře byli shromážděni zástupci všech zemí, lidé nejvyšší nadání a schopní, i nejvzdělanější lidé světa; ale nikdo z nich se nemohl vyrovnat židovským mládencům. Nikdo s nimi nemohl soupeřit v tělesné síle a kráse, v duševní svěžesti a ve vědomostech. Vzpřímená postava, pevný krok, poctivá tvář, jasná mysl, čistý dech - to byly důkazy dobrých zvyků a ušlechtilosti, kterou příroda obdaruje ty, kdož jsou poslušni jejích zákonů." PK 485

11. Vysvětli, proč křesťanský student zmaří svoji užitečnost, nemá-li poznání Boha a nepodřizuje-li se zákonům svého těla. 4T 424.

"Vychovatelé by měli vědět, jak mají střežit zdraví svých svěřenců. Neměli by jejich mysl zatěžovat přílišným studiem. Opustí-li školu s vědeckými znalostmi, avšak s podrytým zdravím, bylo by bývalo lepší, kdyby raději vůbec nebyli studovali. Někteří rodiče se domnívají, že studium jejich dětí je nákladné a pohánějí je ke zvýšenému studiu. Studenti se snaží ukončit své vzdělání v nejkratší, možném čase a neberou si toho příliš mnoho. Někdy i učitelé dovolují žákům, aby pokračovali příliš rychle. Žáci mají být vždy pilní, ale nesmí zatížit svou mysl tak, aby nestačili trávit. Nemají být tak přetíženi učením, aby zanedbávali zušlechťování svých způsobů. Alesnadně nesmí dopustit, aby něco zasáhlo rušivě do jejich modlitebného života, který je uvádí ve spojení s Ježíšem Kristem, nejlepším Učitelem světa."

"Někdo může projít všemi stupni školního vzdělání a získat bohaté vědomosti. Nemá-li však poznání Boha, není-li poslušen zákonů, které ovládají jeho bytost, zničí se. Špatné zvyky ho připraví o soudnost a o sebeovládání. Nedovede správně uvažovat o tom, co se ho nejvíce týká. Zachází se svou myslí a se svým tělem ukvapeně a nevyrovnaně. Zlozvyky učiní z něho trosku. Nemůže být šťasten, neboť nedbal na čisté, zdravé zásady a stal se otrokem zvyků, jež maří jeho štěstí. Léta vyčerpávajícího studia jsou ztracena, protože zničil sama sebe. Zneužil svých tělesných a duševních sil a chrám těla je v ssutinách. Je zničen pro časný i pro věčný život. Myslel si, že získá-li světské vědomosti, získá poklad. Ale tím, že odložil bibli, obětoval nejdražší poklad." COL 108,109

12. Jak mohou žáci napomáhat úspěšnému vedení školy? 6T 208,209

"Vychováváme mladé lidi nejen v zájmu školy, nýbrž i pro jejich dobro, k šetrnosti a dbejme na svědomité dodržování této zásady... Každý žák, který Boha miluje nadě vše, pomůže nést odpovědnost i v tomto směru poukazat těm, s nimiž přijdou do styku, na zásady našeho obětavého Vykupitele. Sobecké ukojování osobních choutek je velkým hříchem, který musí být překonán."

"Učme je, že své prostředky můžeme věnovat na mnoho prospěšných věcí. Tisíce hynou následky nemocí, hladu, krveprolití a ohně. Proto musíme pečlivě uvažovat, abychom si nepořizovali nic zbytečného jen pro ukojení chuti anebo pro lepší zdání....

"Nesmíme však nikdy hospodařit tak, abychom (žákům) předkládali nedostatečnou stravu. Oni potřebují zdravou stravu. Ale ti, kteří jsou odpovědní za kuchyň, musí dbát, aby ani drobeček nepřišel nazmar."

13. Vysvětli poučení, jež byla dána ohledně školního řádu.

"Pravidla třídy mají podle možnosti představovat hlas školy. Každá jejich zásada má být žákům předložena tak, aby uznali, že jsou oprávněna. Pocítí pak sami odpovědnost, aby dohlíželi na dodržování pravidel, jež pomáhali tvořit.

Pravidel nemá být mnoho a mají být promyšlená a potom bezpodmínečně dodržována. Jakmile mysl pozná, že něco nejde změnit naučí se to uznávat a přizpůsobovat se. Ale možnost vyhovění vzbuzuje touhu, naději a nejistotu a výsledkem toho je neklid, podrážděnost a nepoddajnost." Ed 290

14. Ukaž, že je nutné vyžadovat přísné dodržování ustanovených zásad.

"Musí být jasné, že Boží vláda neuznává kompromis se zlem. Neposlušnost nesmí být trpěna v rodině ani ve škole. Žádný otec, matka či učitel, jemuž leží na srdci blaho jeho svěřenců, nevyhoví umíněnosti, která neuznává autoritu anebo se uchyluje k úskoku či vytáčke, aby unikla poslušnosti. To není láska, nýbrž sentimentalita, jež nepostupuje přísně proti nepravosti a snaží se získat si poslušnost lichotkami či úplatky a posléze se spokojí s něčím jiným jako náhradou." Ed 290

"Buďte poslušni, byť se vám pravidla a zásady zdály být zbytečně přísné; vždyť vy se ještě můžete mýlit. Ve všem co podnikáte, učinite to nejlepší. Ježíš je vaším Spasitelem. Spolehněte se na Něho, že vám na každý den pomůže, abyste nerozsévali koukol, nýbrž dobré símě království Božího." FE 302

15. Netrpte nikde (ani ve školách) dluhy. 211 6T

"Nezvykejte si na dluhy. Nejlepší druh výchovy je ten, který varuje před upadáním do dluhů jako před nemocí."

Perlička

"Boží ideál pro Jeho dítky je vyšší, než člověk dovede domyslit. Máme být zbožní - podobni Bohu - to je náš cíl. Před každým žákem se otvírá cesta stálého pokroku." Ed 18.

- - o o o o o

30. Kázání evangelia

Ú v o d :

Nejvzácnějším, snad i nejvlivnějším postavením v církevní organizaci, je úřad kazatelský. Kazatelé činí důležitá rozhodnutí, jež se týkají nejen místního sboru, nýbrž i různých institucí. Jsou členy všech výborů. Vedou církev a řídí většinu její činnosti. Právý kazatel má nejen velmi vlivné, nýbrž i velmi odpovědné postavení.

Kazatel musí být nejen zbožný, nýbrž i praktický, protože musí řešit duchovní i časné záležitosti sboru. Naučil-li se i běžně zacházet s úžnými řemeslnickými nástroji, pochopí lépe hmotné starosti svých členů. Bude jim moci z vlastní zkušenosti uvést příklady, které jim velmi poslouží.

Má-li správně pást stáde, které mu Pán svěřil, musí umět hledat pravdu v hlubinách Božího slova. Poznal-li tuto pravdu pracně - modlitbou, studiem, rozjímáním a vroucím zpytováním srdce - jsou-li jeho kázání prochnuta modlitbami a slzami, budou sboru skutečnou inspirací; jinak nebudou moci změnit životy mužů a žen. Je to obtížné být kazatelem. A chce-li člověk obrátit hříšníky na svaté bytosti, jak mu to Bůh svěřil, vyžádá si to jeho života, síly a horlivosti.

A. Postavení kazatele evangelia

1. Ukaž, jak si Bůh obzvláště chrání a váží kazatelského díla.

"Boží služebníci jsou znázorněni sedmi hvězdami, které jsou ve zvláštní péči a ochraně Toho, jenž je první a poslední. Tito kazatelé mají představovat Kristovu lásku a působit v církvi takovým velkým vlivem. Bůh řídí nebeské hvězdy, dává jim světlo a zrcuje jim směr. Kdyby tomu tak nebylo, byly by to padlé hvězdy. Tak je tomu s Jeho kazateli. Jsou pouze nástroji v Jeho rukou a veškeré dobro, jež konají, konají jen v Jeho síle.

2. Srovnej dílo kazatele s úkolem starobylého strážného navěři. 4T 202

"Strážní, kteří byli kdysi postaveni na zdi Jerusalema a jiných měst, měli velmi odpovědný úkol. Bezpečnost všech obyvatel města byla závislá na jejich věrnosti. Jakmile se blížilo nebezpečí, nesměli mlčet, bez ohledu na to, byl-li den či noc. Musili každou chvíli volat jeden na druhého, aby věděli, že všichni jsou vzhůru a že se nikomu nic nestalo. Strážní byli umístěni na vyvýšenině, odkud mohli střežit důležitá místa a volat slova výstrahy či radostné zvěsti. Toto poselství šlo od jednoho ke druhému, až došlo do všech částí města.

Tito strážní představují kazatelé, na jejichž věrnosti závisí osud duší. Správcoví tajemství Božích mají být jako strážní na zdech Siona; viděli blížící se nebezpečí, mají výstražně volat. Jsou-li ospalými strážnými a jejich duchovní rozhled je tak otupen, že nevidí nebezpečí, ani si je neuvědomují a lid zahyne, bude Bůh vyžadovat jejich krev z rukou strážného."

"Odpovědnost dnešních strážných je mnohem větší, než za dnů proroků, protože máme větší světlo, i přednosti a příležitosti. Kazatel musí varovat a učit každého ve vši tichosti a moudrosti. Nemá se přizpůsobovat zvykům světa, ale musí jako Boží služebník hájit víru, jež byla předána svatým. Satan se ustavičně snaží strhnout přehradu, které mu znemožňují volný přístup k duším. Jelikož naši kazatelé nemají už duchovní smýšlení, nemají úzké spojení s Pánem, má nepřítel velkou výhodu a Pán činí strážného odpovědným za tento úspěch." 5T 16

3. Poukaž na důležitost kazatele jakožto Božího posla. 4T 393

"Poslové Kristovi mají vážný a důležitý úkol, který berou někteří na lehkou váhu. Ačkoli je Kristus služebníkem nebeské svatyně, je rovněž prostředníkem svých zástupců služebníkem své církve na zemi. Mluví k lidu skrze vyvolené muže a k němu skrze ně své dílo, tak jako se ve dnech svého ponížení pohyboval viditelně na zemi. Celá staletí nezměnila nic na Jeho zaslíbení, jež dal svým učedníkům na rozloučenou: "Aj, já s vámi jsem po všechny dny až do skonání světa." Od Kristova nanebevstoupení až dodnes určuje Bůh své lidi a opravňuje je k tomu, aby se stali učiteli víry. Kristus, pravý Pastýř, spravuje své dílo skrze tyto nástroje - skrze své pomocné pastýře. Proto je postavení těch, kteří pracují v slovu a učení velmi důležité. Prosí lid na místě Kristově, aby se smířil s Bohem.

Lid nemá ve svém kazateli vidět jen veřejného mluvčího, řečníka, nýbrž Kristova posla, který přijímá moudrost a sílu od velké Hlavy církve. Kdo přehlíží slovo Kristova představitele a nedbá na ně, prokazuje neúctu nejen vůči člověku, nýbrž i vůči Kristu - Mistru, který ho poslal. On je na místě Kristově, slyšíme proto v něm hlas Ježíše Krista."

4. Jaké postavení má kazatel evangelia?

"Větší cti se nemůže člověku dostat, než že ho Bůh přijme za kazatele evangelia. Ale ti, kterým Bůh požehná silou a úspěchem v díle, se nevychlou-

bají. Uznávají, že jsou na něm zcela závislí a uvědomují si, že sami ze sebe nemají sílu. Praví s Pavlem: "Ne že bychom sami ze sebe něčeho dosáhli, abychom se mohli chlubit; ale silou naší je Bůh, který učinil nás hodnými služebníky té nové smlouvy." AA 328

5. Jak povýšil Pavel svým životem kazatelský úřad?

"Církev v dnešní nebezpečné době potřebuje zástup pracovníků, kteří se jako Pavel vychovali k užitečné službě, kteří mají hlubokou zkušenost ve věcech Božích a jsou upřímní a horliví. Potřebujeme posvěcené, obětavé muže, muže, kteří se nevyhýbají zkouškám a odpovědnosti; muže statečné a opravdové; muže, v jejichž srdcích je Kristus, "ta naděje slávy" a kteří káží slovo "rty, očistěnými posvátným ohněm". Dílo Boží trpí nedostatkem těchto pracovníků a osudné chyby kazí mravy jako smrtelný jed a maří naději velké části lidstva." AA 507

"Pavel nepolevil za dlouhá léta své služby ve své věrnosti k Spasiteli. Ať byl kdekoli - před zamračenými farizeji či před římskou vládou, před rozzuřeným davem v Lystře anebo před usvědčenými hříšníky v macedonském vězení; když domlouval vyděšeným námořníkům na ztroskotané lodi anebo když stál sám před Neronem a hájil se - nikdy se nestyděl za dílo, které šířil. Jediným cílem jeho křesťanského života bylo sloužit Bohu a Ježíši Kristu, Jehož jméno kdysi měl v opovržení. A od tohoto úmyslu ho nemohlo odvrátit žádné protivenství ani pronásledování. Jeho víra, cvikem sílena a obětí pročišťována, ho udržovala a posilovala." AA 500

B. Výzva ke kazatelské službě

6. Uvažuj o potřebě mladých lidí v kazatelském díle. Je chybou, odvrácíme-li je od tohoto odvětví díla. 6T 135

"Potřebujeme naléhavě pracovníky v díle evangelia. Bůh volá mladé lidi... Ti, kteří se snaží překážet mladým lidem, aby se připravili pro toto povolání, maří Boží plány a budou musít ze svého počínání vydat počet."

7. Jak byl Timoteus povolán k službě?

"Zde se Pavel znovu setkal s Timoteem, který byl svědkem jeho utrpení na konci jeho první návštěvy v Lystře. Tehdejší dojmy se v mysli mladého muže postupem času prohloubily natolik, že byl přesvědčen, že je jeho povinností, aby se cele posvětil kazatelskému dílu. Jeho srdce přilnulo k Pavlovi a on toužil po tom aby mohl pomáhat Pavlovi v jeho práci.

Síla, Pavlův zkušený spolu spolupracovník, měl dar prorocký. Ale práce bylo tolik, že bylo nutno vychovat k činné službě více pracovníků. V Timoteovi viděl Pavel muže, který chápal svatost kazatelského úřadu; který se neleká utrpení ani pronásledování; a který se dal rád poučit. Ale apošt. Pavel se neodvážil vzít na sebe odpovědnost za výškolení nezkušeného, mladého Timotea, pokud by se docela nepřesvědčil o jeho povaze v minulém životě," AA 202.203

8. Studuj pečlivě, v čem tkví důležité pověření Timotea. Jak by se tato Pavlova slova uplatnila u dnešních uchazečů-kazatelů? 2Tm 4,1.2.

"Posvátný příkaz, který Pavel dal tak horlivému a věrnému muži, jakým byl Timoteus, je pádným důkazem toho, jak důležité a odpovědné je dílo kazatele evangelia. Pavel zavazuje Timotea před Bohem, aby využil každé příležitosti a byl ochotným svědkem Božím - před velkým shromážděním i v soukromí, na cestě a u krbu, před přáteli i nepřáteli, v bezpečí i v těžkostech a nebezpečí, pohanění a ztrátě." AA 503

9. Co je nejlepším důkazem, že někdo je povolán ke kazatelství? Proč

přinášejí někteří tak malý důkaz tohoto božského povolání?

"Nejmocnějším důkazem, který kazatel může mít, že Bůh ho povolal do kazatelského díla, je obrácení hříšníků a jejich posvěcení skrze pravdu. Důkaz jeho apoštolství je vepsán do srdcí obrácených duší a ony je stvrzují svým obnoveným životem. Žije v nich Kristus - králové slávy. Kazatel je velmi utvrzen těmito pečetmi svého úřadu.

Dnešní kazatelé Ježíše Krista měli by mít totéž svědectví, jež vydala církev v Korintu o Pavlově práci. Ačkoli je dnes mnoho kazatelů, je velký nedostatek schopných, svatých kazatelů - lidí, naplněných Kristovou láskou. Pýcha, samolibost, milování světa, hledání chyb, hořkost, závist tvoří ovoce mnohých vyznavačů Kristova náboženství. Jejich život je v příkrém rozporu se životem Spasitele a je často smutným svědectvím kazatelské činnosti toho, kdo je přiváděl ku pravdě." AA 328

C. Nezbytné schopnosti kazatele

10. Které nezbytné vlastnosti má dobrý kazatel mít? 5T 187

"Zbavte se duchovní ztrnulosti. Pracujte všemožně na záchraně vlastní duše a na duších jiných lidí. Dnes není čas, abychom volali: "Pokoř a bezpečnost". Nepotřebujeme řečníky, kteří by toto poselství přinášeli v rukavičkách. Pravda musí být podávána ve vši ostrosti a vážnosti. Potřebujeme muže činu - muže, kteří budou horlivě, neúnavně a všemi silami pracovat na očistě církve a na varování světa.

Musí být vykonáno velké dílo... Lidé, kteří mají malou a kolísavou víru, nemohou řídit dílo v této důležité krizi. Potřebujeme odvahu hrdinů a víru mučedníků."

"Bůh nemůže potřebovat muže, kteří se bojí postavit pevně za pravdou v čase nebezpečí, kdy je zapotřebí síly, odvahy a vlivu všech. Volá lidi, kteří bojují věrně proti hříchu, proti knížatstvu a mocnostem, proti světu pánům temnoty věku tohoto, proti duchovním zlostem vysoko. Takovým řekne: "To dobře, služebníče dobrý a věrný, ... vejdiž v radost Pána svého." PK 142

11. V čem je Kristus vzorem každému kazateli evangelia?

"Křesťanský pracovník se má snažit být takový, jakým byl Kristus na této zemi. Je našim vzorem nejen v bezúhonné čistotě, nýbrž i v trpělivosti. Jeho život je ukázkou pravé zdvořilosti. Měl vždy laskavý pohled a slovo útěchy pro potřebné a utiskované. Jeho přítomnost vnášela do rodin čistší ovzduší. Jeho život působil v lidské společnosti jako kvas. Kráčet čistý a neposkvřený mezi bezmyšlenkovitými, hrubými a nezdvořilými lidmi, mezi nespravedlivými publikány a bezbožnými samaritány, pohanskými žoldnéři, drany venkovany a mezi davem. Promlouval všude přívětivá slova. Když viděl, jak unavení klesají pod svým břemenem, pomáhal jim je nést a připomínal jim naučení, jež získal v přírodě: o Boží lásce, přívětivosti a dobrotě. Snažil se dodat naději i nejhrubším lidem a beznadějným případům. Ujišťoval je, že mohou opět získat povahu, která by z nich učinila dítky Boží." GW 121.122

12. Proč klade Bůh takový důraz na vzdělání a trvalé studium kazatelů?

"Naše doba si vyžaduje inteligentních, vzdělaných kazatelů, nikoli nováčků. Přibývá falešných učení. Světová úroveň vzdělání roste a hřích, nevěra a bezbožnost jsou stále odvážnější a drzejší jakmile člověk má teoretických znalostí. Tento stav věcí si žádá využití veškerých rozumných sil, neboť kazatelé přijdou do styku s bystrozrakými lidmi, kteří jsou v područí satana. Musí mít ustálené náboženské zásady a musí růst v milos-

ti našeho Pána, Ježíše Krista. Pracuje se příliš často nahodile a mysl není co nejlépe využita. Naši kazatelé budou musít hájit pravdu proti podlým odpadlíkům a přinášet důkazy Písma těm, kteří hlásají zvláštní bludy. Pravda musí stát proti smělym tvrzením. Naši kazatelé musí být cele zasvěcení Bohu a musí být velmi vzdělaní. Ale jejich mysl musí být prochnuta náboženskou horlivostí. Musí shromažďovat božské paprsky nebeského světla a šířit je v temnotě, jež pokrývá zemi a v mrákotě, jež zahaluje národy." 5T 528

13. Povšimněme si rad, které jsou dány ohledně způsobu studia.

"Každé studium naráží na těžkosti; ale nenech se zastrašit zklamáním. Hledej, zkoumej a modli se; vypořádej se s každou nesnází mužně a statečně. Uplatni sílu vůle a ctnost trpělivosti a pak kopej tím hlouběji, až bude před tebou ležet krásný poklad pravdy. Bude ti tím vzácnější, že jsi jej musil pracně hledět. Nezůstaň však jen u jednoho bodu, nesoustřeď na něj celou svou mysl a nevnučuj jej ustavičně ostatním, pusť se do další věci a pečlivě ji prozkoumej. Tak nerozumíš stále novým tajemstvím." GW 280

14. Poukaž na nutnost opravdového obrácení a na přijetí Ducha svatého.

Žádné vnější formy nás nemohou očistit; žádné ustanovení, byť je dali největší světci, nemohou nahradit křest Ducha svatého. Duch Boží musí vykonat své dílo na srdci. Všichni, kteří nezakusili jeho obnovující moc, jsou plevelem mezi pšenicí. Naš Pán drží v ruce věječku a pročistí důkladně své humno. Blíží se den, kdy rozliší mezi tím, kdo Mu slouží a mezi tím, kdo Mu neslouží." 5T 227

"Všichni, kteří jsou narození z Boha, budou zjevovat Ducha Kristova. Mezi těmi, kteří jsou ovládáni Jeho Duchem, nemohou vznikat hádky a spory. Buďtež čisti, vy, kteří nosíte nádoby Hospodinovy." Církev málokdy bude mít vyšší úroveň než její kazatelé. Potřebujeme obrácené kazatelé a obrácený lid. Pastýři, kteří bdí nad stádem, jako ti, kteří musí vydat počet, povedou stáde cestami pokoje a svatosti. V tomto díle budou mít natolik úspěch, jak sami porostou v ctnosti a známosti pravdy. Budou-li učitelé posvěceni - duší, tělem a duchem - mohou působit na lid, že toto posvěcení je důležité." 5T 227

15. Kde a jak projde práce kazatele opravdovou zkouškou? 5T 161

"Svoji pravou povahu nezjevujeme tak náboženstvím na kazatelně jako náboženstvím v rodině. Kazatelova žena, děti a ti, kteří v jeho rodině vypořádávají, mohou nejlépe posoudit jeho zbožnost. Dobrý muž bude své rodině ku pozhledu. Pak bude i jeho žena, děti a pomocníci lepší.

Bratři a sestry. Vneste Krista do své rodiny, na kazatelnu, ano, všude, kudy chodíte. Pak nebudete musít lidu zdůrazňovat, že si mají kazatele vážit. Budete mít nebeskou pečeť, jež všem potvrdí, že jste služebníky Ježíše Krista. Proživejte s Ježíšem i své chvíle osamocení. Nezapomente, že On se často modlil a jeho život byl ustavičně udržován svěží inspirací Ducha svatého. Nechť jsou vaše myšlenky a váš vnitřní život takové, abyste se za ně nemusili v den Boží stýdět."

16. Uveď pět podstatných vlastností dobrého kazatele.

Perlička

"Život musí být vložen do brázdy potřeb světa. Milování svého já a sobecké zájmy musí zahynout. Zákon obětování je zákonem sebezáchovy... Dávat znamená žít. Zachován bude ten život, který byl ochotně obětován ve službě Bohu a člověku." DA 623.

31. Slovo učitelům

Ú v o d :

Učitelé mají spolu s rodiči podíl na jejich cti, odpovědnosti a díle, jež souvisí s rozvojem dítěte. Je nejlepší pro domov, školu i dítě, když všichni tři spolupracují na společném zájmu a mají stejný cíl.

Učitelé musí pečovat o mnoho mladých lidí, kteří mají odlišné sklony a zvyky. Někteří zhyčkaní mladí lidé mají někdy tolik dobra v životě bez námahy, že život pro ně už nic neznamena. Jiní měli snad tak tuhou kázeň, že jsou nepřívětivou, strohou přísností vylekáni a jsou někdy zmalomyslněni, zatvrzelí či dokonce bojovní. Na štěstí mají mnozí jiní výborné rodiče a dobrou domácí výchovu. Záleží na učiteli, aby těmto různorodým povahám pomohl, aby se z nich stali čestní mužové a ženy.

Jelikož učitelé přicházejí denně s žáky do styku, mají kromě denních běžných povinností hledět i na jejich bohatší život v budoucnu a mají s mladými sdílet jejich cíle, naděje a tížedost. Přeneseli se učitel se svými žáky o několik let kupředu, bude v nich spatřovat pěknou skupinu mužů a žen, kteří se přizpůsobili své práci a kteří mají v životě úspěch. Žáci budou ve svém učiteli vidět bytost, která přispívá k jejich úspěchu a štěstí.

"Učitel má v každém žaku vidět stvoření Boží - kandidáta nesmrtelné cti." CT 229

A. Největší Učitel

1. Uveď zdroj veškerého světla a pravdy.

"Můžeme sledovat velké učitele světa, kam až sahají záznamy lidských dějin; ale před nimi bylo Světlo. Tak jako měsíc a hvězdy sluneční soustavy přinášejí odraz slunečního světla, odrážejí i velcí myslitelé světa, na kolik mají pravé učení, paprsky Slunce spravedlnosti. Každý myšlenkový poklad a záblesk rozumu pochází od Světla světa." DA 464.465

2. Vysvětli, proč lidé potřebují Největšího Učitele za svého instruktora.

"Nebesa věděla, že člověk potřeboval božského Učitele. Bůh měl soucit a milosrdenství s lidskými padlými bytostmi, jež byly připoutány k satanu; a když přišla plnost času, poslal svého Syna. Ten, který byl ustanoven v nebeské radě, přišel na zem jako Učitel člověka." CT 259

3. Ukaž, jak se připravoval na to, aby mohl být učitelem pravdy.

"Ježíš se řídil božským plánem výchovy. Nevyhledával škol své doby, jež kladly důraz na věci podřadné a znehodnocovaly věci důležité. Získal vzdělání přímo podle nebeských směrnic: v užitečné práci, studiem Písma a přírody a životními zkušenostmi. To jsou Boží učebnice, obsahující naučení pro všechny, kteří k nim přicházejí s ochotnou rukou, otevřeným zrakem a chápavým srdcem." Ed 77

4. Jaké příklady používal? Co tím chtěl docílit? 2T 579.580

"Ježíš nebeský Učitel se nestranil lidí... Vykupitel světa snažil se podávat svá naučení prostě a jednoduše, aby jim všichni mohli rozumět. Obvykle učil pod širým nebem. Zástupy, jež ho následovaly, by se nebyly vměstnaly do žádné místnosti. On však věděl, proč se uchýloval do hájů a na břeh moře a proč tam přinášel svá naučení. Zde měl krásný výhled do kraje a mohl uplatnit všelicos z přírody, co prostí lidé znali. Tak znázorňoval důležité pravdy, které jim přinášel. Boží dění v přírodě dovedl sloučit s

příkladným naučením. Ptáci, kteří zpívali bezstarostně své písničky, květiny v údolí, jež hýřily krásou, leknín, který se v čistotě skvěl uprostřed jezera, mohutné stromy, obdělávaná půda, sklánějící se obilí, vyprahlá země, strom, který nepřinášel ovoce, věčné pahorky, bublající potůček, zapadající slunce, barvící nebe do růžova a do zlatova - to vše použil a působil na své posluchače božskou pravdou. Slučoval dílo Božích rukou na nebi a na zemi se slovy života, jimiž chtěl ovlivnit jejich mysl, aby se jim při pohledu na Boží předivné skutky v přírodě vybavily svěží vzpomínky na jeho naučení."

"Kristus se vždy snažil, aby Jeho učení bylo zajímavé. Věděl, že unavený a hladový zástup nemůže přijmout duchovní požehnání a nezapomínal na jejich tělesné potřeby. Při jedné příležitosti učinil div a nasýtil pět tisíc lidí, kteří přišli naslouchat Jeho slovům života. Když Ježíš přinášel zástupům své vzácné pravdy, všiml si prostředí. Krajina byla krásná na pohled a vzbuzovala v milovnicích krásy obdiv. Dovedl vyvýšit Boží mou-drost v jeho stvořeném díle a vedl lidi přírodou k Bohu přírody. Tak jim vštěpoval svá svatá naučení."

5. Jak působilo jeho učení a jeho podobenství na lidské srdce?

"O Kristově učení je řečeno: "A mnohý zástup rád Mu naslouchal". Mk 12, 37. "Nikdy nemluvil člověk jako tento." J 7, 46. prohlásili učedníci, kteří byli poslání, aby Ho zajali. Jeho slova těšila, sílila a byla požehnáním pro ty, kteří toužili po pokoji, který mohl dát jen On. V jeho slovech bylo něco, co povznášelo myšlenky a činy posluchačů. Kdyby byla tato slova přinášena dnes místo slov lidských, viděli bychom důkazy vyšší inteligence, lepšího pochopení věcí nebeských, hlubšího poznání Boha, čistšího, horlivějšího křesťanského života."

Kristus bral svá podobenství ze všedního života. Ač prostá, měla velmi hluboký význam. Ptactvo nebeské, lilie polní, rostoucí símě, pastýř a ovce - těmito věcmi znázorňoval Kristus nesmrtelnou pravdu. Kdykoli později Jeho posluchači náhodou viděli tyto věci, připomněli si Jeho slova. Tak se pravda stala živou skutečností. Výjevy z přírody a záležitosti všedního života jim stále připomínaly Spasitelovo učení." CT 260.261.

B. Ve šlépějích učitele-Mistra

6. Dokaž, že učitelé se mají řídit mistrným vzorem. 4T 419

"Nebesa zaplatila za člověka velkou cenu - Božího milovaného Syna. Jak opatrně měli by kazatelé učitelé a rodiče zacházet s dušemi, které podléhají jejich vlivu. Práce s lidskou myslí je krásná a měli bychom ji konat a s třesením. Vychovatelé mládeže by se měli dokonale ovládat. Kdo se netrpělivostí připraví o vliv nad lidskou duší, anebo snad tím, že trvá na nemístné důstojnosti a nadřazenosti, dopouští se hrozné chyby, neboť tato duše může být pro Krista ztracena. Mysl mladých lidí může být nerozvázným jednáním tak poškozena, že tato křivda nemůže být možná nikdy zcela překonána. Kristovo náboženství má mít ovládající vliv na výchovu mládeže. Spasitelův příklad sebezapření, ustavičné laskavosti a shovívavé lásky je výčitkou netrpělivým kazatelům a učitelům. Táže se těchto popudlivých in-struktorů: "To zacházíš takto s dušemi, za něž jsem dal svůj život? Nevážíš si víc nekonečné ceny, kterou jsem zaplatil za jejich vykoupení?"

"Kristus vždy mluvil prostou řečí, ale Jeho slova vyzkoušela znalosti opravdových myslitelů, kteří neměli předsudky. Dnešní učitelé by měli učit podle Jeho způsobu. Duchovní pravdy mají být vždy předkládány prostým způsobem, aby mohly být pochopeny a aby se zakořenily v srdci. Tak oslovoval

Kristus zastupy, které se kolem Něho tísnily a všichni, učení i neučení, mohli porozumět Jeho naučením.

Naučení na škole mají být tak srozumitelná, jako kdysi slova Ježíše Krista. Dlouhé řeči matou mysl a zastíňují krásu podávané myšlenky. Potřebujeme učitele, kteří se dovedou svým žákům přiblížit a kteří umí poučovat jasně a určitě a dovedou znázorňovat duchovní věci příklady z přírody a událostmi z všedního života." CT 261

7. Uveď, s jakou péčí má být takový učitel vyvolen a jaké má mít schopnosti. 6T 200; 152.

"Dílo na adventních školách se má vyznačovat nejvyšší úrovní. Jedině Ježíš Kristus, napravovatel všech věcí, může napravit vadnou výchovu. Předkládejme mládeži naučení jeho Slova co nejpůsobivějším způsobem. Školní kázeň má nahradit domácí výchovu a jak v domově, tak ve škole má vládnout jednoduchost a zbožnost. Jsou mužové a ženy, kteří mají schopnosti pro práci v těchto malých školách, ale kteří nemohou pracovat ve větších ústavech. Uplatní-li naučení bible, získají sami nejvyšší vzdělání."

"Vyberme pro naše školy moudré učitele, kteří cítí odpovědnost před Bohem a snaží se vstřípit duším nutnost poznání Krista jakožto osobního Spasitele. Mají věnovat co největší péči žákům od nejnižší po nejvyšší třídu, aby tito dosáhli spasení, a mají vynaložit osobní úsilí, aby vedli jejich nohy po přímých stezkách. Měli by mít soucit s těmi, kteří měli v dětství špatnou výchovu a měli by se snažit napravit kazy, které by později zničily jejich povahu. Kdo se však neučil v Kristově škole, nikdy to nedokáže."

8. Které další charakterové vlastnosti má mít? 6T 153

"Mají mít úzké spojení s Bohem a důkladné znalosti Jeho Slova. Pak mohou s božskou moudrostí a znalostí vychovávat mládež, aby byla prospěšná v tomto, i budoucím, nesmrtelném životě. Mají to být mužové a ženy, kteří mají nejen známost pravdy, nýbrž jsou činiteli Božího Slova. V jejich slovech a životě má být vepsáno "Psánoť jest". Mají svým příkladem učit po všechné skromnosti a správným návykům. Kdo nemá zkušenosti v poslušnosti Božího Slova, nemá být na našich školách vychovatelem.

Vedoucí a učitelé musí být pokřtěni Duchem svatým. Vroucí modlitby pokorných duší dojdou k trůnu a Bůh odpoví ve svůj čas na tyto prosby. Musíme se Ho však u víře chopit. Budeme-li v Kristu a Kristus v Bohu, zakusíme Jeho moc, jež zjemňuje a podporuje lidská srdce. Kristus učil docela jinak, než jak bylo zvykem a my máme být Jeho spolupracovníky.

Učit znamená mnohem víc, než si někteří myslí. Umět podat pravdu tak, aby jí lidé rozuměli, je velké umění. Proto by měl každý učitel usilovat o získání většího poznání duchovní pravdy, která však je bez Slova Božího nedostižná. Chce-li, aby se jeho síly a schopnosti denně zlepšovaly, musí studovat; musí se sytit Slovem a trávit je a pracovat v Kristově duchu. Duch Boží ořiví schopnosti každého, kdo žije chlebem života. To je pokrm, který vydrží až do života věčného."

"Nemůžeme se obejít bez zkušenosti v praktickém životě. K nutné kvalifikaci patří pořádek, důkladnost, přesnost, sebeovládání, radostná nálada, vyrovnanost, obětavost, věrnost a zdvořilost." Ed 277

9. Jaká bude jeho úroveň a k čemu povede své svěřence? 6T 154.

"Práce na našich školách nemá být jako práce na ústavech světských. Ve velkém díle výchovy nesmíme podceňovat poznání vědy, avšak nejdůležitější jsou ty vědomosti, které lid připraví, aby obstál ve velký den Božího

soudu. Naše školy se musí více podobat prorockým školám. Mají to být výchovné školy, kde jsou žáci v Kristově kázni a učí se od Velkého učitele. Mají to být rodinné školy, kde by každý žák měl ve svém učiteli jako člen rodiny zvláštní pomoc. Má tam vládnout něžnost, sympatie, jednota a láska. Mají tam být nezištní, posvěcení, věrní učitelé; učitelé, které vede Boží láska a kteří se srdcem plným něhy, pečují o zdraví a štěstí žáků. Musí jim záležet na tom, aby žáci činili pokrok ve všech důležitých oborech poznání."

"Ale užitečnost učitele není natolik závislá na jeho doslovných vědomostech, jako na cíli, který si vytkl. Pravý učitel není spokojen s planým přemýšlením, netečnou myslí nebo špatnou pamětí. Chce dosáhnout stále víc a uplatňuje stále lepší metody. Práce takového učitele je svěží, oživující, žáky burcuje a inspiruje." Ed 278

10. Jak se zachová k vlastnímu učení a ke svým žákům?

"Děti snadno poznají náladovost či jinou slabost a nedostatky. Jedině tehdy, když učitel sám ve své povaze zjevuje zásady, které chce vštípit svým žákům, získá si jejich respekt. Uplatňuje-li to v každodenním styku, může na ně mít trvalý dobrý vliv." Ed 277

"Moudrý vychovatel se ve styku s žáky snaží podporovat důvěru a smysl pro čest. Dětem a mladým lidem dělá dobře, věnujeme-li jim důvěru. Často i malé děti mají vysoký smysl pro čest; všichni chtějí, abychom jim věnovali důvěru a úctu a mají na to právo." Ed 289

11. Co vzbudí v srdcích svých žáků?

"Vlivem moudrých učitelů může se netečný žák probudit a bezmyšlenkovitý stát se vážným člověkem. Vynaložíme-li veškerou námahu, můžeme i beznadějného žáka vychovat a ukázat tak, že vyjde ze školy a ušlechtilými pohyby a zásadami. Pak bude moci úspěšně šířit světlo v temnotě světa.

Potřebujeme trpělivé, svědomité učitele, kteří probudí naději a snažení mládeže a pomohou jim, aby poznali své příležitosti. Potřebujeme učitele, kteří vychovávají své žáky k službě pro Mistra; kteří je povedou krok za krokem stále vpřed v otázkách rozumových i duchovních. Učitelé se mají snažit pochopit velikost svého úkolu; musí mít širší rozhled, neboť jejich dílo se rovná co do důležitosti práci kazatele. Mají se s vytrvalou vírou držet Nekonečného a říci jako Jákob: "Nepustím se tě, leč mi požehnáš." Gn 32, 26. CT 498

C. Výsledek následování Mistra-Učitele

12. Jaký velký úkol mají rodiče a učitelé? Proč je důležitý? Co by to způsobilo, kdyby lidé poznali tuto důležitost?

"Rodiče a učitelé mají velký úkol - tvoření charakteru. Snaží se ve svých svěřencích vytvořit znovu obraz Ježíše Krista. Světské vědomosti jsou proti tomu ničím; ale veškerá opravdová výchova může napomáhat k rozvoji spravedlivého charakteru. Vývoj charakteru trvá celý život a tvoříme jej pro věčnost. Jaká změna by nastala, kdyby si to všichni uvědomili, že sami rozhodujeme o svém osudu a o osudu svých dětí pro věčný život nebo pro věčnou záhubu. Jak zcela jinak bychom využili svoji dobu milosti! Jak ušlechtilými charaktery bychom na světě byli!" CT 61

13. Jaký vliv bude mít následování Mistra-Učitele?

"Učitelé, konejte svoji práci důkladně a trpělivě. Uvědomte si, že máte nevšední úkol. Pracujete pro časnost i pro věčnost, připravujete mysl svých žáků pro vstup na školu vyšší. Každá správná zásada, každá poznání

pravda v pozemské škole znamená právě tak pokrok ve škole nebeské. Tak jako Kristus chodil a rozmlouval s učedníky za svého života na zemi, bude nás učit ve škole v nebesích. Povede nás k potoku živých vod a zjeví nám pravdy, které nám v tomto životě musí zůstat skrytým tajemstvím, protože lidská mysl, znehodnocená hříchem, je omezená. V nebeské škole budeme mít možnost dosáhnout postupně nejvyšších vědomostí. Tak budeme jako děti nebeského Krále věčně dlít s členy královské rodiny. Tam uvidíme Krále v jeho kráse a spatříme jeho nekonečnou přitažlivost." CT 208.209

14. Ukaž, že potřebujeme víc učitelů. Uveď jejich kvalifikaci. 5T 583

"Dílo Boží potřebuje učitele, kteří mají vysoké mravní ctnosti s jimž lze svěřit výchovu jiných; nuže, zdravé u víře, kteří mají takt a trpělivost, kteří chodí s Bohem a varují se už zdání hříchu (zlé tvárnosti), kteří mají tak úzké spojení s Bohem, že mohou být zdroji světla - zkrátka, "křesťanské rytíře". Jejich dobrý vliv nic nesmaže a taková výchova vydrží až do věčnosti."

15. Vysvětli, pro by to bylo bláhové, kdybychom kráčeli za jiným učitelem.

"Bylo by to skutečně pošetilé, kdybychom přes takové možnosti božské výchovy od takového Učitele toužili po vzdělání bez Něho - kdybychom chtěli získat moudrost bez Moudrosti; kdybychom chtěli být opravdoví a zavrhovali bychom Pravdu; kdybychom chtěli být osvícení bez Světla a žít bez života; kdybychom se odvrátili od zdroje živých vod a kdybychom si vykopali cisterny děravé, jež neudrží vodu." Ed 83

16. Co musí být vždy zkušeností a nadějí každých rodičů a učitelů?

"Jak malou část úspěchu nejušlechtilejší své práce pozná člověk na tomto světě. Jak mnozí zápasí nezištně a neúnavně pro ty, kteří se jim vy- mykají? Rodiče a učitelé se ukládají k poslednímu spánku a zdá se, že jejich životní práce byla marná. Nevědí, že jejich věrnost přináší nekonečné zdroje požehnání. Oni spatřují jen u víře, že děti, jež vychováli, jsou svým bližním požehnáním a inspirací a vliv se tisícero násobně opakuje. Nejen jeden pracovník přináší světu poselství síly, naděje a odvahy, slova, jež přináší- jí požehnání srdcím po celém světě. Pracuje sám a nepoznán a neví mnoho o svých úspěších. Tak se udílejí dary, nesou břemena, koná se práce. Lidé se- jí semeno, z něhož nad jejich hroby jiní sklízí bohatou žně. Sázejí stro- my, aby jiní jedli plody. Jsou zde spokojeni u vědomí, že uvedli do chodu síly dobra. Na věčnosti se ukáže jejich jednání a vliv." Ed 305.306

17. Jaké zkušenosti a schopnosti má mít mladý člověk, který se rozhodl pro učitelské povolání?

18. Zamysli se nad svými učiteli. Který z nich měl na tebe nejlepší vliv. Uveď charakteristiku nebo kvalifikaci ideálního učitele.

Perlička

"Jeho učení obsahovalo věci časné i věčné - věci viditelné ve vztahu k věcem neviditelným prchavé zážitky všedního života a závažné události života příštího." Ed 82

32. Životodárná literatura

Ú v o d :

Adventní životodárná literatura je důležitým činitelem při šíření poselství do celého světa. To platilo zvláště na počátcích tohoto hnutí. Ale bude to právě tak důležité i v závěrečných dnech evangelizačního úkolu. Literatura adventistů sedmého dne je pravdivá, zajímavá, poutává a působivá a zasloužila se čestně o pokrok díla.

Kolportér, šířící literaturu, koná misijní práci dům od domu, jak to činil i apoštol Pavel. Tak přináší evangelium do života i srdcí lidí, kteří by snad bez jeho věrné služby nikdy nepoznali moc adventního poselství. Jeho literatura význačně přispívá k poučení a utvrzení věřících v pravdě. Posluchači kázání často zapomenou na slova živého kazatele, ale tištěná stránka vypráví znovu a znovu o zvěsti evangelia.

Šíření tištěného slova připravuje cestu dalším způsobům práce. Snad to bude zvýšená poptávka po literatuře anebo touha po biblických hodinách. Ten, jehož si Bůh použil v díle šíření literatury, získá takto rozhodně bohatší a širší pole působnosti.

A. Povinnost církve

1. Vysvětli, v jaké souvislosti je zákon služby s Bohem, s lidstvem anebo jednotlivcem.

"Kristovi následovníci byli vykoupeni k službě. Náš Pán učí, že pravým smyslem života je služba. Kristus sám sloužil, pracoval a dává všem svým následovníkům zákon služby - služby k Bohu a k bližním. V tom představil Kristus světu vyšší pojetí života, než jaké doposud znali. Žije-li člověk ve službě ostatním, získává spojení s Kristem. Zákon služby stává se pojítkem mezi námi a Bohem a mezi našimi spoluobčany.

Kristus svěruje svým služebníkům "jmění" - hřivny, jež se mají uplatnit v Jeho službě. Dává každému člověku jeho práci. Každý má své místo ve věčném plánu nebes. Každý má spolupracovat s Kristem na spášení duší. Místo v nebeských příbytcích je nám připraveno právě tak, jako je nám určeno zvláštní místo na zemi, kde máme pracovat pro Pána." COL 326.327

2. K čemu má být služba zaměřena? Jak je potvrzena její důležitost?

"Dílo zachraňování duší, za něž Kristus zemřel, převyšuje vše ostatní - je to nejvyšší zájem, který by měl upoutat síly duše. To má být hlavním, důležitým úkolem života. Má to být tvým zvláštním úkolem. Spolupracujte s Kristem v tomto velkém ušlechtilém díle a buďte misionáři. Buďte hotovi, abyste mohli úspěšně pracovat doma anebo ve vzdálených zemích na záchraně duší. Konejte skutky Boží a dokažte, že věříte Spasiteli tím, že budete pracovat pro druhé. Ó, kéž by se mladí i starší dokonale obrátili k Bohu a chopili se nejbližší povinnosti. Kéž pracují podle možností a stanou se Božími spolupracovníky. MYP 227

3. Co je to nejdůležitější, co může kazatel svému sboru prokázat?

"Naučíme-li lid pracovat pro Pána a být na Něm závislý, nikoli na kazateli, posloužíme mu tím nejlépe. Naučme je pracovat po Kristově vzoru. Nechť se připojí ke skupině jeho pracovníků a konají pro Něho věrnou službu."...

"Jakmile je zorganizován sbor, má kazatel zapojit členy do práce. Bude je musit poučit, jak mají úspěšně pracovat. Kazatel má více času věnovat výchově než kázání. Má lid naučit, jak by jiným předali známost pravdy,

kteřou přijali. Nově obrácení mají být poučení, aby se radili s těmi, kteří jsou v díle zkušenější. Musí být však rovněž poučení, aby nekladli kazatele na místo Boha. Kazatelé jsou jen lidé, kteří mají své slabosti. Kristus nám má být vůdcem." 7T 19.20.

4. Jaké poučení je dáno o důležitosti, způsobu a úspěchu misijní práce, která není odkázána na finanční pomoc? 7T 23

"Misionáři, kteří jsou soběstační, mají často velký úspěch. Z malých, skromných začátků vznikne působením Ducha Božího velké dílo. Dva nebo více lidí nechť se pustí do evangelizační činnosti. Snad se jim od vedoucích bratří nedostane povzbuzení, že mohou čekat na finanční pomoc, ale přesto nechť jdou vpřed a modlí se, zpívají, vyučují a prožívají pravdu. Mohou i kolportovat a tak se pravda dostane do mnoha rodin. Při práci získají požehnané zkušenosti. Jejich bezmocnost je pokoruje, ale Pán je předkládá, takže nalézají přízeň a pomoc u všech vrstev lidí. Chudobá těchto posvěcených misionářů jim současně zjednává přístup k lidem. Ti, kterým přináší duchovní pokrm, jim různým způsobem pomáhají. Přináší Boží poselství a jejich úsilí je korunováno úspěchem. Mnohým, kteří by bez těchto pokorných učitelů nebyli poznali Krista, se dostane světla pravdy."

5. Poukaž na potřebu tohoto díla a na pomoc, kterou lze přitom očekávat.

"Tento Habešan představuje velkou třídu lidí, kteří musí být poučeni misionáři, jako byl Filip - muži, kteří uslyší hlas Boží a jdou tam, kam je posílá. Mnozí čtou Písmo a nechápou jeho pravý význam. Na celém světě jsou mužové a ženy, kteří toužebně hledí k nebesům. Duše, toužící po světle, po milosti, po Duchu svatém, vysílají modlitby, prosby a slzy. Mnozí jsou na prahu království Božího a čekají jen, že budou shromážděni.

Anděl zavedl Filipa k muži, který toužil po světle a byl hotov přijmout evangelium. I dnes povedou andělé kroky těch pracovníků, kteří dovolí Duchu svatému, aby posvětil jejich jazyk a zjemnil a zušlechtil jejich srdce. Anděl, poslaný k Filipovi, mohl sám vykonat dílo na srdci Mouřenína. Ale to není Boží způsob práce. On chce, aby lidé pracovali pro své bližní."

109

B. Poslání literatury

6. Jak důležité je poslání literatury? Jaký význam má kolportáž ve vztahu k době a ke kázání evangelia. 6T 313. 315.

"Správně provozovaná kolportáž je nejvyšším druhem misijní práce. Je to dobrý a úspěšný způsob, jakým lze lidem předkládat přítomnou pravdu. Nikdo nemůže pochybovat o důležitosti kazatelského díla; ale mnozí, kteří lační po slovu života, nemají tu přednost, aby mohli slyšet slovo Boží z úst Božích kazatelů. Proto je důležité, aby se naše literatura hojně rozšířila. Tak se poselství dostane tam, kam nemůže jít kazatel osobně a pozornost mnohých se obrátí k důležitým událostem, jež souvisí se závěrečným děním světových dějin.

Bůh nařídil dílo kolportáže jako prostředek, aby lidé poznali světlo pravdy skrze naše knihy. Kolportéři musí cítit důležitost tohoto poslání, aby svět co nejrychleji poznal zdroj duchovní výchovy a osvěty. Pán očekává toto dílo od svého lidu v této době. Všichni, kteří se Pánu zasvětili v tomto díle, pomáhají světu přinášet poslední varovné poselství. Toto dílo nemůžeme přecenit; neboť kdyby nebylo práce kolportérů, mnozí by nikdy varování neslyšeli."

"Byla jsem poučena o tom, že i tam, kde lidé mají možnost slyšet poselství z úst kazatele, má kolportér pokračovat ve své práci jako spolupracovník kazatele. Kazatel může totiž věrně přinášet poselství, ale lidé si ne-

mohou vše zapamatovat. Proto je potřebné tištěné slovo, které je má nejen upozorňovat na důležitost přítomné pravdy, nýbrž i utvrzovat v pravdě, aby mohli čelit svůdným bludům."

7. Jaké důležité dílo se má podle vůle Boží konat v souvislosti s šířením literatury? 4T 390

"Je-li některá práce důležitější než jiná, pak je to šíření naší literatury, aby lidé začali zkoumat Písmo. Misijní práce - přinášení naší literatury do rodin, rozhovor s nimi, modlitba s nimi a za ně - je velmi prospěšná a připravuje muže a ženy pro pastorační práci."

8. Co musíme v této práci sledovat? 6T 314. 324.

"Mnozí mají takové předsudky, že by nikdy nepoznali pravdu, kdyby jim nebyla přinesena do domu. Kolportér může tyto duše nalézt a posloužit jim. V práci dům od domu může mít lepší úspěch než jiní. Může se seznámit s lidmi a pochopit jejich pravé potřeby; může se s nimi pomodlit a poukázat jim na Beránka Božího, který snímá hříchy světa. Tím připraví cestu zvláštnímu poselství pro dnešní dobu, aby vniklo do jejich srdcí."

"Kolportéři by měli umět poradit v zacházení s nemocnými. Mají se naučit jednoduchým zásadám hygieny. Mohou tak působit jako lékařští misionáři, kteří poslouží duši i tělu trpícího. Toto dílo má jít nyní vpřed, do všech částí světa. Boží služebníci mohou svými modlitbami a naučeními posloužit mnohým..."

Kolportér má při návštěvě v rodinách možnost přeciť lidem něco z bible anebo z knih, pojednávajících o přítomné pravdě. Přijde-li na hledající duše, může s nimi mít biblické hodiny. A to lidé potřebují. Bůh si použije ve své službě ty, kteří projevují opravdový zájem o hynoucí. Udělí skrze ně světlo těm, kteří jsou ochotni přijmout poučení."

9. Vysvětli proč je to dobré, když si žáci kolportéři vydělají na vzdělání.

"Tento plán je mnohem lepší, než když žáci vyjdou školu a nemají praktické zkušenosti v poli. Kromě toho jim zůstanou dluhy a nemají ponětí, na jaké potíže narazí v novém, neprozkoumaném působišti. Jak těžko budou řešit finanční problémy, které jsou spjaty s průkopnickou prací v cizích zemích. A jaké břemeno dluhů zde někdo bude muset nést..."

Je nutno uvážit, jak vhodně by si žáci mohli knihami vydělat na školné, mají-li k tomu chuť. Ti, kteří si vydělají tolik, aby si mohli vybrat určitý obor na našich školách, získají nejcennější praktickou zkušenost a budou moci konat průkopnickou práci v jiných polích." 6T 527

10. Poukaž na důležitost správné volby kolportéra. 4T 389

"Všude je zapotřebí misionářů. Kolportéři měli být vybráni ze všech částí pole. Nemají to být lidé povrchní, mužové a ženy, kteří se k ničemu nehodí a nikde se neuplatnili, nýbrž lidé, kteří umí správně uplatnit dar řeči, taktičtí, schopní a kteří mají dobrý rozhled."

11. Jak důkladně má být vykonáno dílo kolportáže v dokonání evangelia? Na co se vztahuje dílo "jiného anděla"? 9T 72; 7T 140

"Slyšela jsem hlas našeho Rádce: 'Nebráňte jim. Toto dílo musí být vykonáno. Závěr se blíží. Ztratili jsme již mnoho času, kdy tyto knihy měly být v oběhu. Prodávajte je daleko i blízko. Rozšiřujte je jako lístí na podzim. Toto dílo musí všem navzdory pokračovat. Duše hynou bez Krista. Varujte je, že On brzy přijde na oblacích nebeských.'"

"Naše nakladatelství mají do značné míry splnit dílo jiného anděla,

který sestupuje s nebe s velkou mocí a ozařuje zemi slávou svou."

12. Jakou vážnou odpovědnost mají vydavatelé adventní literatury? Proč? 7T 140.141.

"Naše nakladatelství mají nesmírnou odpovědnost. Vedoucí těchto ústavů, kteří vydávají časopisy a chystají knihy ve smyslu Boží vůle - mají varovat svět - jsou před Bohem odpovědní za duše svých bližních. Jim platí poselství, jež Bůh dal kdysi proroku, právě tak, jako kazatelům slova: "Synu člověčí, postavil jsem tebe strážným nad domem Izraelským. Proto vyslechněš slovo z úst mých a varovati je budeš ode mne. Řekni bezbožnému: Smrti umřeš a nebudeš varovati bezbožného, bezbožný pro nepravost svou umře, ale krve z ruky tvé vyhledávati budu." Ez 33,7.8.

Toto poselství nebylo nikdy tak důležité jako dnes. Svět se staví víc proti Božím požadavkům. Lidé jsou odvážní v nepravosti. Bezbožnost obyvatel země takřka naplnila míru nepravosti. Naše země téměř dostihla bodu, kdy Bůh dovolí zhoubei, aby zde prosadil své. Posledním jednáním dramatu je nahrazení Božích zákonů zákony lidskými, samovolné ustanovení neděle místo biblické soboty. Jakmile se to uskuteční všeobecně, Bůh se projeví. Povstane ve své velebnosti a otřese mocně zemi. Vyjde z místa svého a potrestá obyvatele země za jejich nepravosti."

13. Pohovořte si o nutnosti lepší výchovy a lepších způsobů práce v kolportáži. 6T 329.330.

"Předsedové sdružení a jiní odpovědní bratři mají v tom směru povinnost, aby se všem odvětvím díla věnovala stejná pozornost. Kolportéři mají být vzděláni a vychováni pro dílo prodeje knih o přítomné pravdě. Potřebujeme lidi s hlubokou křesťanskou zkušeností, lidi vyrovnané, silné, vzdělané. Pán si přeje, aby dílo kolportáže konali ti, kteří dovedou vychovávat jiné, kteří umí v nadějných mladých mužích a ženách vzbudit zájem o toto odvětví díla a kteří je naučí úspěšně pracovat s knihami. Někteří mají takové nadání a zkušenosti, že mohou vychovat mládež pro kolportáž tak zdatně, že by se dalo vykonat mnohem víc než dosud."

C. Ujištění o úspěchu

14. Jaké jsou zásady úspěchu v kolportáži? 4T 603. 6T 317

"Traktátní a misijní dílo je dobré dílo. Je to Boží dílo. Nesmí být podněcoňováno. Hrozí však ustavičné nebezpečí, že ztratí ze zřetelu svůj správný cíl. Kolportéři mají pracovat v misijním poli. Lidé zvláštní, kteří se neumí chovat, se pro toto dílo nehodí. Jen taktní mužové a ženy, kteří dovedou správně mluvit, mají široký rozhled a postřeh a cítí hodnotu lidských duší, mohou mít úspěch.

Dílo kolportéra je vznešené a bude úspěšné, je-li poctivý, upřímný a trpělivý a má stále na zřeteli svůj cíl. Musí pracovat celým srdcem. Musí časně vstávat, musí být hospodárny a musí správně používat schopností, jež mu Bůh dal. Nesmí se vyhýbat těžkostem. Bude-li jim vytrvale čelit, překoná je. Zdvořilostí docílí mnoho. Pracovník může soustavně vytvářet symetrický charakter. Drobné skutky a úsilí vytvářejí velký charakter."

"Kolportéři se musí denně zasvětit Bohu, aby jejich slova a činy mohly být vůní života k životu, aby mohli šířit zachraňující vliv. Mnozí ztroskotali v kolportáži proto, že nebyli opravdovými křesťany, nebyli obrázceni. Teoreticky sice věděli, jak se tato práce má konat, ale necítili závislost na Bohu."

15. Vysvětlí, jak se Bůh postará o literaturu, která se rozšíří mezi lidi. 6T 313

"Je sice pravda, že mnozí si koupí knihu a uloží ji do knihovny anebo na stůl do salonu a málokdy se do ní podívají. Ale Bůh pečuje o svoji pravdu a přijde chvíle, kdy lidé si tyto knihy vyhledají a budou je číst. Může přijít nemoc nebo neštěstí a Bůh skrze pravdu, obsaženou v knihách, sešle zarmouceným srdcím klid, nářez a pokoj. Zjeví jim svou lásku a oni poznají, jak sladké je odpuštění hříchů. Tak spolupracuje Pán se svými obětavými dělníky."

16. Pohovořte si o tom, jakým způsobem byste seznámili každou rodinu s přítomnou pravdou. Nezapomente na to, že máte omezené finanční možnosti. Jaké pořadí by se uplatnilo?

- a/ Školy
- b/ Kazatelé a bibliotéční pracovníci
- c/ Evangelium rozhlasem
- d/ Časopisy a knihy
- e/ Lékaři a ošetřovatelky

Perlička

"Dílo Boží nemůže být na této zemi nikdy ukončeno, nezapojí-li se naši bratři a sestry v církvi do práce a nespojí-li své úsilí se snažením kazatelů a činovníků sboru." 9T 117

- - o o o - -

33. Lékařské dílo

Ú v o d :

Ti, kteří slouží ve zdravotnictví, snaží se v dětech a mládeži utvrdit "zvyky a životní zásady, které jim ve škole i v pozdějším životě pomohou získat onu živelnou sílu a vitalitu, která je největším možným štěstím a službou v životě osobním, rodinném a společenském." Společnost pro vzdělání národa, 1941, zdrav. 15.

Kdyby zde dnes byl Pán Ježíš osobně, kolik příležitostí k lékařské službě by našel. Pravděpodobně by většinu času ztrávil v zanedbaných svétadílech a v domovech chudých a potřebných. Snad bychom ho našli mezi hladovějícími miliony světa anebo v jeho poškozených a zkažených městech. Avšak to, co Kristus nemůže vykonat osobně, svěřil své církvi, aby to v Jeho nepřítomnosti zařídila.

Lékařská služba si vyžaduje silných mužů a žen - silných duševně, mravně, tělesně a duchovně. Nikdo nemá právo obětovat lidský život na oltáři lhostejnosti, nevědomosti nebo duševní netečnosti. Život je posvátný majetek, který náleží svému Tvůrci. Úkolem lékařské misie je tento život udržet a prodloužit. Ale ještě něco víc. Křesťanský lékař se rovněž snaží přinést zotavujícímu se pacientu nejdůležitější biblické pravdy.

A. Lékařská služba

1. Jaké důležité místo zaujímá v církvi lékařská misie? 6T 229.288

"Lékařské misijní dílo je pravou rukou trojandělského poselství, které musí být zvěstováno padlému světu. Lékaři a všichni ostatní věrní pracovníci v kterémkoli odvětví díla pomáhají toto poselství šířit. Tak se pravda roznese do všech národů, pokolení, jazyků a lidu. Na tomto díle se podílejí i nebeští andělé. Probouzejí duchovní radost a jásot v srdcích těch, kteří byli zbaveni utrpení, a mnozí, kteří přijali vzácnou pravdu, velebí Boha."

"Bylo mi tedy znovu ukázáno, že lékařská misie má být s trojandělským poselstvím spjata právě tak jako ruka a paže s tělem. Pod vedením božské Hlavy mají společně připravovat cestu na příchod Kristův. Pravá ruka těla pravdy má být stále v činnosti a Bůh ji posilní. Ale nemá tvořit tělo. Ale ani tělo nemůže říci ruce: "Nepotřebuji tě". Má-li tělo vykonat úspěšnou, agresivní práci, neobejde se bez ruky. Obojí má svůj vytčený úkol a chtějí-li pracovat nezávisle na sobě, utrpí stejně velkou ztrátu.

Mnozí nehledí na dílo zvěstování trojandělského poselství tak, jak si to Bůh přeje. Považují je za něco podřadného, ačkoli ono má zaujímat důležité místo mezi lidskými nástroji pro spasení člověka. Lidé musí být upozorněni na Písmo, které je ve spasení duší nejúčinnějším činitelem. Máme-li tohoto cíle dosáhnout, potřebujeme službu slova, velkého to výchovného činitele. Ti, kteří přezírají kazatelské dílo a snaží se konat lékařskou misi vlastní práci nezávisle, chtějí vlastně odloučit ruku od těla. Jak by to dopadlo, kdyby se jim to podařilo? Viděli bychom létající ruce a nohy, které by rozhodovaly bez pokynů hlavy. Dílo by bylo neúměrné a nevyrovnané."

2. Kdo je hlavou lékařského povolání? Může doposud tuto službu konat?

"Kristus je skutečnou hlavou lékařského povolání. Je jako Šéflékař po boku všech bohabojných lékařů, kteří se snaží zmírnit lidské utrpení. Lékař uplatňuje přírodní léky v zájmu zdraví těla a má současně svým pacientům poukazovat na Toho, který může odstranit nemoci duše a těla. Kristus dokonává to, v čem lékaři mohou pouze pomáhat. Snaží se napomoci přírodě v díle uzdravení; Kristus sám je lékařem. Lékař se snaží život zachovat, Kristus život dává." MH 111

3. Zamyslete se nad vyšší úrovní v lékařské misi a řekněte, jak to Kristus (a jiní) zneuctěn nedostatečnými výkony.

"Lékař, který chce být dobrým Kristovým spolupracovníkem, bude se chtít všestranně ve své práci uplatnit. Bude pilně studovat, aby se dobře připravil na odpovědnosti svého povolání a bude stále usilovat o dosažení vyšší úrovně; bude prohlubovat své vědomosti, získávat zručnost a rozhled. Každý lékař si má uvědomit, že jakmile koná chabou, nedostatečnou práci, ubližuje nejen nemocným, ale je nespravedlivý i ke svým kolegům. Lékař, který se spokojí s nízkou úrovní zručnosti a vědomostí, podcenuje nejen lékařský stav, ale uvaluje hanbu na Krista, vrchního Lékaře." MH 116

B. Lékařská evangelizační práce.

4. Srovnaj důležitost lékařského povolání se stavem kazatelským.

Žádné misijní pole není důležitější než pole věrného, bohabojného lékaře. Člověk nemůže nikde vykonat více dobra, ani získat více klenotů, jež by zářily v koruně jeho radosti. Lékař může vnášet Kristovy ctnosti jako líbou vůni k nemocným ve všech pokojích; může hříchem nemocné duši přinést pravý, uzdravující balzám." MYP 222

"Lékařské misijní dílo musí být prodehnuto vroucí láskou k duším. Lékaři je právě tak jako kazatelům svěřeno nejvyšší poslání, jež bylo kdy lidem dáno. Lékaři je svěřeno uzdravení duše, bez ohledu na to, zda si to uvědomuje anebo nikoli." MH 119

5. Vysvětli, proč je tak úzký vztah mezi posláním lékaře a kazatele?

"Lékaři-misionáři mohou vykonat vzácné průkopnické dílo. Práce kazatele má úzce navazovat na práci lékařského evangelisty. Křesťanský lékař má svoji práci považovat za právě tak vznešenou, jako je práce kazatele. Má dvojnásobnou odpovědnost, protože má kvalifikaci lékaře i kazatele evan-

gelia. Korá veliké, svaté a velmi nutné dílo.

Lékař a kazatel si mají uvědomit, že pracují na stejné práci. Mají dokonale spolupracovat. Mají se spolu radit. Jednomyslností podávají důkaz o tom, že Bůh poslal svého jediného Syna na svět, aby spasil všechny, kteří v Něho uvěří jako v osobního Spasitele." 7T 111

6. Za jakých okolností má lékařský evangelista mimořádnou příležitost přivádět duše ke Kristu? 6T 232.231

"Jakmile pacient neví, jak se jeho případ vyvine, je na čase, aby lékař zapůsobil na jeho mysl. Nečiní tak proto, aby se vyznamenal, nýbrž proto, aby duši poukázal na Krista, jakožto osobního Spasitele. Zůstane-li život zachován, má lékař bdít nad jeho duší. Pacient cítí, že lékař je přímo jeho životem. A k čemu má tato velká důvěra posloužit? Vždy k tomu, aby duše byla připravena ke Kristu a aby byla oslavena moc Boží."

"Pracuje-li lékař ve spojení s Velkým Lékařem, může vykonat ušlechtilou práci. Někdy má příležitost promluvit slova života k příbuzným nemocného, kteří upřímně cítí s trpícím. Může potěšit a povznést mysl pacienta, povede-li ho ke Kristu, který může vždy dokonale spasit všechny, kteří se k Němu utíkají."

Jakmile Duch Boží pracuje na srdci postiženého a tento se pak dotazuje na pravdu, má lékař o tuto duši usilovat tak, jak by to činil Kristus. Nevnučujte jí některé učení zvláště, ale poukazujte jí na Ježíše-Spasitele, který odpouští hříchy. Andělé Boží zapůsobil na její mysl. Některí se nedají osvětit světlem, jímž by Bůh ozářil jejich mysl a chrám duše. Ale mnozí je přijmou a jsou pak uchráněni od rozličných svodů a bludů."

7. Jaký vliv má lékařovo učení a chování na pacienty?

"Lékař, který chodí k lůžku nemocného a bdí u jeho lože, mírní jeho potíže a zachraňuje ho z bran hrobu, povzbuzuje umírající - získává si důvěru a lásku jako málokdo. Ani kazatel evangelia nemá tak velké možnosti a dalekosáhlý vliv." MH 132

Lékař přichází ustavičně do styku s těmi, kteří potřebují sílu a povzbuzení dobrého příkladu. Mnohým se nedostává mravní síly. Nedovedou se ovládat a snadno podlehnou v pokušení. Lékař může těmto duším pomoci jediné tehdy, zjevuje-li ve svém životě pevné zásady, které mu pomáhají vítězit nad každým zlozvykem a poskvřňující žádostí. V Jeho životě musí být viditelný projev božské moci. Selže-li zde, bude šířit špatný vliv, i kdyby mluvil mocně a přesvědčivě." MH 133

8. Vysvětli, jaké postavení má lékař a lékařský evangelista jakožto vychovatel a strážce tělesného, morálního a duchovního blaha těch, o které pečuje.

"Správný lékař je vychovatelem. Uznává své odpovědnosti nejen k nemocným, kteří mu jsou přímo svěřeni, nýbrž i k obci, v níž žije. Je strážcem tělesného i mravního zdraví. Snaží se poučovat lid o správném zacházení s nemocným, současně jej vede k správným životním zvyklostem a hlásá správné zásady." MH 125

"Musí si uvědomovat, že pracuje místo Velkého lékaře a pod Jeho přímým dohledem. Je strážným lidských bytostí, které Kristus vykoupil svou krví. Proto je nutné, aby byl ovládán vznešenými, ušlechtilými zásadami, aby plnil vůli božského misijního Lékaře, který neustále bdí nad nemocnými a trpícími." CH 213

9. Ukaž, jak Lukáš prožíval tyto zásady ve své lékařské evangelizační činnosti.

"Lukáš, pisatel evangelia téhož jména, byl lékařem misionářem... Sloužil jako lékař nemocným a potom se modlil, aby na postižených spočinula uzdravující moc Boží. Tak připravoval cestu poselství evangelia. Lukáš byl úspěšným lékařem a měl proto mnoho možností zvěstovat Krista mezi pohany. Bůh si přeje, abychom pracovali tak jako učedníci. Tělesné uzdravení navazuje na zvěstování evangelia. Učení a uzdravování nemá být v díle evangelia nikdy odloučeno." MH 140.141

10. Odloučíme-li lékařskou práci od kázání evangelia, jaké zhoubné následky to přivodí? 6T 289

"Lékařské misijní dílo má být součástí práce každého sboru u nás. Odloučíme-li je od církve, stane se záhy podivnou směsicí neuspořádaných prvků. Bude využívat, nikoli dávat. Nebude Boží pomocnou rukou v šíření pravdy, nýbrž vysaje život a sílu církve a oslabí poselství. Bude-li provozováno nezávisle, spotřebuje nejen dary a prostředky, nutné v jiných odvětvích díla; ale bude-li pomáhat bezmocným bez služby slova, stanou se z lidí posměvači biblické pravdy."

"Provolávám ke každému studentu, který se vzdělává na lékaře: Nehleď na přítomnost. Odvrát se od přechodných věcí tohoto života, od sobeckých cílů a zálib. Proč se vzděláváš? Ne proto, abys mohl pomáhat trpícímu lidstvu? Jakmile se mysl plní pravým poznáním, rozechřívá se srdce Boží dobrotou, soucitem a láskou. Duše je naplněna vroucí touhou moci jiným vyprávět o tom, jak by měli spolupracovat s Velkým Mistrem. Podělíš-li se o získané vědomosti, budeš z toho mít sám užitek. Tak získáš nové poznání, jež budeš moci šířit a budeš tím úspěšněji pracovat pro Pána." CT 485

C. Lékařský pracovník

11. Jaká rada je dána těm, kdož slouží nemocným?

"Nikdo nemusí mít tak úzké společenství s Kristem jako lékař. Ten, kdo chce správně plnit lékařské povinnosti, musí denně a na každou hodinu žít životem křesťana. Život pacienta je v rukou lékaře. V kritickém okamžiku stačí jediná nedbalá diagnóza, jeden chybný předpis anebo neopatrný pohyb ruky operátora, byť to bylo o chlup a může to stát lidský život. Jak vážná myšlenka. Jak je důležité, aby lékař byl stále pod dozorem božského Lékaře." MH 117

12. Jaká naučení jsou dána o přípravě ošetřovatelky? 6T 136

"Misijní ošetřovatelky mají být na našich školách vyškoleny výbornými lékaři. Jako součást svého vzdělání se mají naučit bojovat s nemocí a poznat cenu přírodních léků. Toto dílo je velmi nutné. Velkoměsta i městečka jsou zaplavena hříchem a mravní zkázou, ale v každé Sodomě je Lot. Jed hříchu působí na jádro společnosti a Bůh chce mít reformátory, kteří by hájili zákon, který dal k ovládnutí lidského těla. Současně mají mít vysokou úroveň ve vzdělání mysli a srdce, aby velký Lékař mohl spolupracovat s lidskou pomocnou rukou v díle milosrdenství a úlevě trpícím."

13. Vysvětli, proč musí ošetřovatelka věnovat zvláštní pozornost zákonům zdraví a diety.

"Výkonnost ošetřovatelky závisí do značné míry na tělesné síle. Čím je zdravější, tím lépe bude snášet vypětí ve službě kolem nemocných a tím úspěšněji může konat své povinnosti. Ti, kteří pečují o nemocné, mají věnovat zvláštní pozornost stravě, čistotě, čerstvému vzduchu a pohybu. Rovněž ohleduplnost rodiny jim umožní, aby snesli zvýšené zatížení a neuhnali si nemoc." MH 219

D. Účinná pomoc v lékařské službě

14. Jak působí na pacienta osobní náboženský a modlitebný život lékaře? 6T 247. 5T 443

"Lékař, který chce mít u nemocného úspěch, potřebuje osobní náboženství. Potřebuje sílu, která převyšuje jeho nazírání a zručnost. Bůh čeká od lékařů, že se s Ním spojí a poznají, že v jeho očích má každá duše cenu. Ten, kdo je závislý na Pánu a uvědomuje si, že pouze Ten, který člověka učinil, dovede vše zařídit, bude mít zaručený úspěch. Bude moci uzdravit tělesné neduhy anebo se stane lékařem duší, za něž Kristus zemřel."

"Práce křesťanského lékaře nekončí léčením tělesných nemocí; musí se věnovat i nemocen mysli, záchraně duší. Není-li požádán, není povinen vysvětlovat teoretické body pravdy, může však svým pacientům poukazovat na Krista. Naučení božského Učitele jsou vždy vhodná. Měl by upoutat pozornost zarmouceného k věčně svěžím důkazům Boží lásky a péče, k Jeho moudrosti a dobrotě, zjevené v Jeho díle stvoření. Pak může být mysl vedena skrze přírodu k Bohu přírody a soustředí se v nebesích, kam odešel připravit místa těm, kteří Ho milují."

"Lékař se má umět modlit. V mnoha případech musí pro záchranu života zvýšit utrpení a je-li pacient křesťanem anebo nikoli, cítí se bezpečněji, ví-li, že jeho lékař se bojí Boha. Modlitba dodá nemocným trvalou důvěru a často jim může posloužit mnohem víc pokorná prosba k Velkému Lékaři než všechny léky."

15. Jakým dobrodiním je víra a láska v zotavování nemocných?

"Víra je mocnější vítěz než smrt. Podaří-li se nám u nemocného, že upře svůj zrak na mocného Lékaře, budeme svědky předivných výsledků. Přinese to život tělu i duši." MH 62

"Láska, kterou Kristus proniká celou bytostí, je oživující mocí. Přináší uzdravení všem důležitým částem - mozku, srdci i nervům. Probouzí k činnosti vyšší tělesné síly. Zprošťuje duši od viny a zármutku, od úzkosti a starosti, jež vyčerpávají životní síly. Přináší klid a vyrovnanou mysl. Vstěpuje do duše radost, kterou nemůže zmařit nic pozemského - radost v Duchu svatém - radost, jež přináší zdraví a život." MH 115

16. Ukaž, jaké výsledky přináší projev vděčnosti a díkůvzdání Bohu.

"Nic nepřispívá ke zdraví těla a duše tak, jako duch vděčnosti a chvály. Musíme bojovat proti melancholii a proti myšlenkám a pocitům nespokojenosti právě tak, jako je naší povinností se modlit. Jdeme-li k nebesům, jak můžeme kráčet jako společnost reptáků, vzdychajících a stěžujících si po celou cestu do domu Otce našeho?" MH 251

17. Kdo se rozhoduje pro lékařské povolání, měl by se zamyslit nad těmito body:

a/ Schopnost jednotlivce	d/ Postavení v místě bydliště
b/ Zdravotní stav	e/ Z jakých důvodů se rozhoduje
c/ Prospěch ve škole	f/ Je-li schopen lidstvu sloužit
	g/ Potřeby církve.

Perlička

"Lékař má ve své duši nahromadit světlo Božího Slova. Musí ustavičně růst v milosti. Náboženství není pro něho jen podřadným vlivem, nýbrž vlivem převyšujícím veškeré vlivy." MH 117

34. Poslání práce

Ú v o d :

V některých zemích žijí lidé většinou ve velkoměstech a městech. Jakmile přijde krise, jsou mladí lidé v těchto centrech postiženi nedostatkem příležitostí. V době rostoucího blahobytu a rozvoje není nesnadné nalézt dobré zaměstnání. Avšak mládež na venkově je takřka stále zaměstnaná a snadno si zvyká na práci a hospodárnost.

"Život jednotlivců, lidské štěstí a běžná spokojenost jsou povětšinou více závislé na uplatnění schopností a zručnosti, než na základních činitelích jakým je zdraví, manželství a rodičovství. Neboť zručnost, kterou můžeme získat jedinečným vytrvalým a užitečným úsilím, má-li si zasloužit pojmenování práce, je jediným nástrojem, který umožňuje provádění našeho tvůrčího instinktu. Pak můžeme zpracovávat a formovat hrubý životní materiál." Mládež a budoucnost, 275.280, 1942

A. Práce

1. Jakému omylu propadají často vzdělaní lidé? MYP 210

"Jen ten člověk, který je dobrý a činí dobro, může být skutečně šťasten. Nejčistší, nejvyšší radost okoušejí ti, kteří plní věrně svěřené povinnosti. Žádná poctivá práce není ponižující. Podlá lenost vede lidi k tomu, že shlížejí spatra na prosté, každodenní životní povinnosti. Kdo nechce tyto povinnosti plnit, pocítí jednou pořádně duševní a mravní ubohost."

"Přesto, že se tolik mluví a píše o důstojnosti manuální práce, myslí si mnozí, že je ponižující. Někteří lidé zvrátili řád a domnívají se, že člověk, který pracuje svými rukama, nesmí sedět mezi "pány". Lidé se lopotí, aby si vydělali peníze a jakmile získají jmění, myslí si, že peníze učiní z jejich synů pány. Ale mnozí zapomínají vychovat své syny tak, jak byli sami vedeni; k tvrdě, užitečné práci. Jejich děti utrácejí peníze, vydělané cizí prací a nechápou jejich hodnotu. Tak zneužívají daru, který má podle Boží vůle vykonat mnoho dobrého." CT 273

2. Srovnej vědomosti z knih a praktickou práci. 3T 156

"Mladí lidé by měli mít možnost poznat různá řemesla, aby se uplatnily i jejich svaly, nejen duševní síly. Může-li mladý člověk získat pouze jednostranné vzdělání, co je důležitější? Studium - včetně životních a zdravotních nevýhod - anebo práce pro praktický život? Odpovídáme bez váhání: Práce. Musíme-li jedno zanedbat, pak ať je to studium knih."

3. Vysvětli, jak a proč jsou blahodárné účinky práce závislé na jednotlivci a na jeho poměru k práci. 4T 97. 590

"Na devadesátidevítí příkladech ze sta byste viděli, že vašim dětem neublížilo jen přetížení v učení, nýbrž jejich zlé návyky, které oloupily mozek a celé tělo o životodárnou energii. Nervový systém byl často vzrušován a tím otřesen. To je základ předčasného a jistého rozkladu. Neřest vraždí tisíce a desettisíce lidí."

Děti mají mít stálé zaměstnání. Vhodná duševní práce a tělesný pohyb na čerstvém vzduchu nepodlomí zdraví našich chlapců. Užitečná práce a poznání tajů domácí práce přinese požehnání našim dívkám. Potřebují rozhodně též pohyb (zaměstnání) venku, aby se zdárně a zdravě vyvíjely. Děti se mají naučit pracovat. Práce je největším požehnáním, jež mohou mužové, ženy a děti získat.

Ve výchově dětí se dopouštíte chyb. Jste příliš shovívaví. Podporuje-

te je a nepřipustíte je k práci, až si ji někdy i znechutí. Nečinnost, nedostatek pravidelného zaměstnání, jim nesmírně škodí. Pokušení číhá na všech stranách a chce zničit mládež pro časnost i věčnost. Jedinou bezpečnou cestou je cesta poslušnosti... Domácí práce až do únavy by jim neuškodila ani z padesátky tolik, jako lenost."

"Všichni pracovníci si mají vzít Ježíše do všeho, co podnikají. Každá práce má být vykonána důkladně a přesně, aby obstála ve zkoušce. Pracujeme celým srdcem. Věrnost je ve všedních životních povinnostech právě tak důležitá jako ve větších odpovědnostech. Někteří si snad myslí, že jejich práce není povznášející; je právě taková, jakou si ji učiní. Jen oni mohou své zaměstnání zhanobit anebo povznést. Byli bychom rádi, kdyby všichni lenoši byli donuceni, aby si vydělali na denní chléb. Vždyť práce je požehnání, nikoli kletba. Pilná práce uchová nás před mnohými satanovými nástrahami, který "pro líné ruce najde vždy nějakou nezbednost."

"Nikdo z nás se nemá stydět za práci, byť byla sebemenší a "otrocká". Práce zušlechťuje. Všichni, kteří pracují hlavou anebo rukama jsou dělníci a dělnice. A všichni konají svou povinnost a uctí své náboženství u prádla či u nádoby právě tak, jako když jdou do shromáždění. Ruce mohou konat tu nejvšednější práci, ale mysl může být povznesena a zušlechtěna čistými a svatými myšlenkami."

4. Jak pomáhá správný vztah mezi tělesným a duševním úsilím vyrovnávat životní činnost? 3T 152.157.

"Tělesná práce nepřekáží vzdělání rozumu, rozhodně ne. Výhody, získané tělesnou prací, poskytnou člověku rovnováhu a nedopustí přetížení myslí. Námaha přejde na svaly a unavenému mozku se uleví. Nejedna netečně, neužitečná dívka si myslí, že se poctivá práce pro ni nehodí. Ale jejich charakter je příliš průhledný, než aby rozumní lidé nepoznali jejich bezcennost. Upejpají se a chichotají a jsou něžnost sama. Zdá se, jako by ani nedověděly správně mluvit; znevažují vše šeptáním a úsměšky. Jsou to slečny? Nenarily se bez rozumu, ale byly tak vychovány. Křehkost, bezmocnost, paráda a smích ještě nedělají dámu. Jen ve zdravém těle přebývá zdravý rozum. Tělesná svěžost a praktické vědomosti domácích prací nebudou nikdy na překážku zdravě vyvinutému rozumu; žena potřebuje nutně obojí.

Chtějí-li mít mužové a ženy vyrovnanou mysl, musí uplatnit a rozvinout veškeré síly myslí. Svět je naplněn jednostrannými muži a ženami, kteří jsou proto takoví, že uplatňovali jen určité schopnosti a jiné nečinností zakrněly. Výchova většiny mladých lidí je pochybená. Příliš mnoho studují a pomíjejí zkušenosti praktického života."

5. Jaké místo zaujímá náboženství v práci a podnikání?

"Náboženství a zaměstnání nelze oddělit, neb tvoří jediný celek. Vše, co konáme nebo mluvíme, má být prochruto náboženstvím bible. Božské se má pojit s lidským v časném i duchovním podnikání. Má proniknout veškerou naši práci, ať už je to práce mechanická (technická) či zemědělská, obchodní anebo vědecká. Veškerá křesťanská činnost musí probíhat jednotně." COL 349.350.

"Mnohý Kristův následovník se musí ještě naučit vykonávat řádně nezbytné životní povinnosti. Kdo chce pracovat pro Pána jako mechnik, obchodník zaměstnanec, doktor anebo zemědělec a vnést do běžného života křesťanské zásady, musí mít více ctností, více přísné povahové kázně než uznávaný misionář na svém působišti. Kdo chce vnést náboženství do dílny a do kanceláře a chce posvětit podrobnosti všedního života a zařídit veškeré jednání podle Božího Slova, musí mít velkou duchovní sílu. Ale to právě Pán vyžaduje." CT 279

B. Učme se pracovat

6. kdy a proč se mají děti naučit pracovat?

"Dítě se má naučit velmi záhy pracovat. Jakmile má dosti síly a rozumu, mají mu být svěřeny domácí povinnosti. Mějme je k tomu, aby se snažilo pomáhat otci a matce, aby se učilo odříkání a sobeovládání, aby dalo přednost štěstí a pohodlí ostatních, aby se snažilo potěšit své sourozence a kamarády a pomáhat jim, aby bylo laskavé k starším, nemocným a nešťastným. Čím více bude domov naplněn duchem služby, tím lépe se projeví v životě dětí. Naučí se vidět radost v službě a oběti pro dobro ostatních." MH 401

7. Kde a jak se mají děti učit pracovat?

"Domov má být školou, kde se děti naučí vykonávat praktické povinnosti všedního života. I docela malým dětem má matka každý den svěřit nějaký prostý úkol. Bude-li je chtít něčemu naučit, bude jí to trvat déle, než kdyby si to udělala sama. Nesmí však zapomenout, že jim má dát základ užitečnosti. Nechť pamatuje na to, že domov je školou, které předsedá sama. Na ní záleží, aby naučila děti vykonávat domácí povinnosti rychle a zručně. Vedme je co nejdříve k tomu, aby se podílely na rodinných starostech. Hoši a dívky mají být od dětství vychovány k nošení stále těžších břemen, aby rozumně pomáhaly v práci pro celou rodinu.

Jakmile děti dorostou do určitého věku, dejme jim náradí. Stanou se šikovnými žáky. Je-li otec tesař, má své hochy zaučit do svého řemesla." CT 122

8. Jakým způsobem dokazuje Bůh, že má zalíbení v mládeži, která se podílí na rodinných starostech a že jí dá odměnu?

"Bůh má zalíbení v dětech, které ochotně pomáhají v domácnosti a usnadňují tak práci rodičům. Odměnou se jim dostane zdraví a klidné myslí. Budou též potěšeny tím, že rodiče mají podíl na jejich společné radosti a zdravé rekreaci a že jim prodlužují život. Děti, vychované k praktickým životním povinnostem, stanou se po odchodu z domova platnými členy společnosti. Mají hodnotnější výchovu, než jakou získají od útlého dětství ve škole, kdy mysl ani tělo nejsou natolik silné, aby snesly takové vypětí." FE 420

9. Jak nám dokazuje Elizeova zkušenost správný vztah praktické práce k náboženství?

"Elizeus byl povolán za proroka, když se služebníky svého Otce orál na poli. Konal práci, která byla po ruce. Měl jednak schopnosti vůdce, jednak pokoru ochotného služebníka. Byl tichý a něžný, současně však energický a vytrvalý. Byl bezúhonný, věrný a měl lásku k Bohu a bázeň. Ve vykonávání běžných denních prací získal sílu a ušlechtilý charakter a rostl ustatečně v milosti a známosti. Spolupracoval se svým otcem v rodinných životních povinnostech, čímž se učil spolupracovat s Bohem.

Elizeus byl věrný v maličkostech a tím se připravoval pro důležitější povinnosti. Praktická zkušenost všedního dne poskytla mu přípravu pro rozsáhlejší, vznešenější práci. Naučil se sloužit a pak se naučil i poučovat a vést. To je naučení pro všechny. Nikdo neví, co Bůh v jeho životě sleduje. Všichni si však mohou být jisti, že věrnost v maličkostech je důkazem, že člověk může převzít vyšší odpovědnosti. Každý životní čin je projevem povahy. A Bůh může poctit vyšší službou jedině toho, kdo se v drobných povinnostech projevuje jako "dělník, za nějž by se nebylo třeba stydět." PK

10. Jak jsme varováni před přepracováním?

"Někteří studenti se věnují celým bytím studiu a soustředí se jen na své vzdělání. Pracují mozky ale tělesné síly zůstávají v nečinnosti. Tak dochází k duševnímu přepracování a svaly nedostatkem pohybu zeslábnu. Na konci studia je jasné vidět, že získali vzdělání za cenu života. Studovali celá léta ve dne v noci, přetěžovali mysl a zanedbali dostatečné cvičení svalů." CT 235

"Nedovolme studentu, který chce práci čtou lot. zdolat za rok, aby prosadil své. Dvojnásobné množství práce znamená u mnohých přetížení mysli a zanedbání tělesného pohybu. Nemůžeme rozumně předpokládat, že rychl. dovede vstřebat nadbytek duševní potavy. A přetěžování mysli je právě tak velkým hříchem jako přejídání." CT 296

C. Jaký cíl sleduje Bůh práci

11. Co sledoval Bůh původně práci, kterou dal Adamovi?

"Bůh určil, aby práce byla člověku požehnáním, aby zaměstnávala jeho mysl, posilovala tělo a rozvinula jeho schopnosti. V duševní a tělesné činnosti nalézal Adam nejvyšší rozkoš svého svatého života... Náš Stvořitel ví, co slouží ke štěstí člověka. Proto dal Adamovi práci. Jeň pracující mužové a ženy nalézají pravou životní radost. Andělé jsou pilnými pracovníky; slouží lidem jako Boží služebníci. Stvořitel nepočítá s nehybnou nečinností." PP 50

12. Jak se práce stává léčebným prostředkem člověku, který se zotavuje z hříchu?

"Život práce a starostí, který měl být od té chvíle údělem člověka, byl určen z lásky. Byla kázní, kterou si vynutil jeho hřích. Chuť a vášně musily být kroceny a musel si zvyknout na sebeovládání. Tvořilo to součást velkého Božího plánu, aby se člověk zotavil ze záhuby a potupy hříchu." PP 60

"Bůh chtěl lopotnou prací zmírnit zlo, jež člověk neposlušností vnesl na svět. Práce mohla zneškodnit satanovu pokušení a zastavit záplavu zlého. Ačkoli je práce spojena s úzkostí, únavou a bolestí, je dosud zdrojem štěstí a rozvoje a zbraní proti pokušení. Vychovává člověka, brzdí jeho choutky a podporuje snaživost, čistotu a zásadnost. Tak se stává součástí Božího velkého plánu, abychom se zachránili před pádem." CT 274

13. Jakou disciplinární hodnotu má střídání tělesné práce s rozumovým úsilím?

"Tělesná práce, kombinovaná duševním zatížením, skýtá kázeň praktického života. Je příjemněna pomyšlením, že dodává mysli a tělu kvalifikaci, aby člověk mohl lépe plnit úkol, který Bůh od něj očekává. Čím dokonaleji se mládež naučí vykonávat povinnosti praktického života, tím více se bude stále radovat, že může být prospěšná. Mysl, která si zvyká na radost z užitečné práce, se rozvíjí a stává se výchovou a kázní prospěšnou. Získává totiž potřebné vědomosti, aby se její majitel stal požehnáním svému okolí." CT 309

14. Čemu se můžeme naučit z Pavlových zkušeností a učení?

"Když si kazatelé myslí, že snášejí v díle Kristově těžkosti a strádání, nechť v duchu navštíví dílnu, v níž Pavel pracoval. Nechť nezapomenou, že tento vyvolený muž Boží tká plátno a vydělává si na živobytí, na něž si právě vydělával práci jako apoštol."

Práce je požehnáním, nikoli kletbou. Nečinnost maří dobrotu a zarmucuje Ducha Božího. Stojatý rybník je odporný, ale čistá, tekoucí řeka šíří v krajině zdraví a radost. Pavel věděl, že ti, kteří zanedbávají tělesnou prá-

ci, budou záhy zeslabeni. Chtěl dát mladým kazatelům naučení, že budou-li pracovat manuálně a uvedou do pohybu svaly a šlachy, budou moci statečně snášet námahu a strádání, jež na ně v díle evangelia čekaly. Uvědomoval si, že jeho učení by nebylo živé a působivé, kdyby se veškeré části jeho těla správně nepohybovaly." AA 252.253

15. Ukaž, jak se tyto základní zásady uplatnily v životě Pána Ježíše.

"Costa lopecení, přisouzená obyvatelům země, může být těžká a únavná, ale je posvěcena šlépějími Vykupitele. Ten, kdo kráčí touto posvátnou cestou, je bezpečný. Kristus zvelebil práci naučením a příkladem. Pracoval již od nejútlejšího věku. Větší část svého pozemského života prožil v trpělivé práci v tesařské dílně v Nazaretě. Pán života krácel v rouše obyčejného dělníka ulicemi městečka, v němž žil, cestou do práce a z práce. Byla to práce prostá. Chodil s rolníky a dělníky, nepoznán a bez pocty, ale sloužící andělé Ho provázeli." CT 276

"Tehdejší vychovatelé si chtěli vzbudit úctu nádherou a okázalostí. Ježíšův život byl pravým opakem toho. Dokazoval, že to, co lidé považují v životě za nezbytné, je vlastně bezcenné. Narodil se v nejdrsnějším prostředí sdílel venkovský domov i stravu, pracoval jako dělník nízkého původu, ztotožňující se s neznámými dělníky světa - a Ježíš se i na těchto podmínkách v tomto prostředí řídil Božím plánem o výchově. Nevyhledával školy své doby, jež kladly důraz na maličkosti a přehlížely věci velké. Své vzdělání získal přímo z nebeských zdrojů: v užitečné práci, studiem Písma a přírody a životními zkušenostmi. To jsou Boží učebnice obsahující dostatek naučení pro všechny, kteří k nim přiloží ochotnou ruku, bystré oko a chápavé srdce." Ed 77

16. Navrhni správnou rovnováhu mezi prací, hrou a rekreací. Nakolik přichází v úvahu věk? Má mít dítě doma pravidelné povinnosti? Má za tuto práci dostávat týdenní odměnu? Jak se má uplatnit práce a odměna u starší (studující) mládeže?

Perlička

"Mládež musí pochopit, že život znamená poctivou práci, odpovědnost a nošení břemen (starostí). Ed 215

- - o o o - -

35. Vyuč se řemeslu

Ú v o d :

18. století způsobilo revoluci v průmyslu, jež přinesla velké změny ve způsobu lidské práce. Dnešní dělník již mnohdy dobře vyučeným a zručným řemeslníkem, který dovede zhotovit všechny součástky určitého druhu zboží, nýbrž stal se jakýmsi mechanickým článkem, vykonávajícím neustále jeden a tentýž úkon.

Ovšem, mužové a ženy, kteří dovedou zhotovit určitý výrobek a umí obsluhovat a opravovat spletilý stroj, mají zase nové možnosti. Nejednať s.d., který si musí vydělávat na živobytí prací svých rukou, by udělal dobře, kdyby se stal zručným dělníkem. Zajistil by si tím slušný výdělek a větší nezávislost.

Bylo by dobré, kdyby škola více zaučovala řemeslu a kdyby se žáci stali lepšími řemeslníky. Šikovný řemeslník se vždy dobře uplatní a má i lepší možnost zachovávat 4. přikázání.

A. Potřeba průmyslové výchovy

1. Která naučení, daná Izraelským, ukazují, že je důležité, vyučit se řemeslu?

"Pavel svědomitě předkládal svým duším jasné učení Písma o vhodném podporování díla Božího a jako kazatel evangelia si činil nárok na to, že se nemusí živit ještě prací v nějakém všedním zaměstnání. Ale při práci ve velkých centrech civilizace se často stalo, že vykonával řemeslo, aby měl na živobytí." AA 346

"Podle Božího příkazu byly všechny děti vyučeny nějakému řemeslu, i tehdy, byly-li vychovány k svatému úřadu. Mnozí náboženští učitelé se vydržovali manuální prací. Ani za časů Ježíše Krista nebylo to nic ponižujícího, že Pavel a Akvila si vydělávali na živobytí výrobou stanů." FE 97

2. Jakou důležitost připisuje Bůh zacházení s náradím a správnému vedení v jeho užívání? 6T 176; 5T 415

"Nevyřazujeme práci z oboru výchovy, vyskytnou-li se nesnáze. Mládež má mít i během školní docházky možnost naučit se zacházet s náradím. Studenti mají pod vedením zkušených dělníků, tesařů, kteří dovedou učit a jsou trpěliví a vlídní, zřizovat na školních pozemcích stavby a dělat potřebná zlepšení. Tak se naučí v praxi, jak se má hospodárně stavět. Žáci mají být rovněž vedeni k rozličné práci, spojené s tiskem, jako je práce typografa a sazeče i knihaře, dále k výrobě stanů a jiným užitečným oborům práce. Dívky mají pěstovat drobné plodiny, zeleninu a květiny a bude to práce na čerstvém vzduchu. Tak uplatní síly mozku, kostí a svalů a získají praktické zkušenosti do života."

"Někdo musí dbát na to, aby se mládeži dostalo během učení se řemeslu pohotovosti a správné pozornosti. Zaměstnejme takového člověka, který dovede být trpělivým, laskavým a bystrým učitelem. Nestací-li na tuto práci jeden člověk, přiberme i další... Takto mládež vytváří zvyky, které budou mít vliv na celou jejich zkušenost. Jsou jako ve škole; ale ponecháme-li je, aby si sami sbírali podle možnosti své vědomosti, bude se celá jejich budoucí práce vyznačovat kazy. Musí dostat základ důslednosti poctivosti a bezúhonnosti. Je krajně důležité, aby mladí lidé získali správné zvyky. Nejsou-li vedeni k tomu, aby byli poslušni určitých pravidel a nařízení a aby byli důsledně přesní, důkladní, čistotní, pořádní a šetrní, stanou se ledabyli a povrchní. Tyto zlozvyky se jich pak obvykle přidrží po celý život. Snad mají nadání, aby ve své práci vynikli, proto jim ukažme, že je důležité, aby správně uplatnili své síly. Musí být rovněž vedeni k šetrnosti, aby sesbírali i drobty, aby nic nepřišlo nazmar."

3. Jak významný je v očích Božích způsob vyučení se řemeslu a provedená práce?

"Žáci, kteří pracují ve stavebnictví, mají důsledně plnit své úkoly. Z těchto úkolů se mají naučit mnohému, co jim pomůže ve vystavbě jejich charakteru. Chtějí-li mít dokonalou povahu, musí konat svou práci co nejdokonaleji. Každý pracovní obor musí mít takovou stabilitu, aby byla výrazem správné šetrnosti." CT 312

"Ježíš nechtěl konat podrádnou práci ani tehdy, když měl v ruce náradí. Měl nejen dokonalou povahu, ale byl právě tak i dokonalým dělníkem. Svým příkladem nás učí, že máme být pracovití, že máme svoji práci vykonávat přesně a důkladně a že taková práce je čestná. Cvičení, v němž se uplatňují ruce a při kterém si mladý člověk zvyká na životní starosti, dodává tělesnou sílu a rozvíjí veškeré schopnosti." DA 72

4. Vysvětli, proč je zručnost ve všední práci Božím darem.

"Zručnost ve všední práci je Božím darem. On dává nadání (dar) i moudrost, jak správně daru využít. Když chtěl, aby se ve stánku úmluvy vykonala určitá práce, řekl: "Hle, povolal jsem ze jména Bezelele, syna Uri, syna Hur, z pokolení Judova. A naplnil jsem Duchem Božím, moudrostí a rozumností a uměním všelikého řemesla." Ex 31,3.2. CT 314

"Bůh udílí dary, jak Sám uzná za vhodné. Jednomu dává ten dar, jinému onen, ale vše pro dobro celého těla. Je to v souladu s Božím řádem, aby se někdo uplatnil v tom odvětví a další v jiném oboru - ale všichni pracují pod vedením téhož Ducha. Uznáme-li tento plán, uchráníme se revnivosti, pychy, závisti či pohrdání. Posílí to jednotu a vzájemnou lásku." CT 314.315

5. Jak se může stát výchova k manuální práci skutečnou pomocí v misijním poli? 6T 176

"Bude-li se mládež vzdělávat ve všech těchto věcech, bude moci úspěšně šířit pravdu do cizích zemí. Nebudou musit být závislí na lidech, mezi nimiž žijí, aby jim vařili, šili a stavěli, ani nebude nutno platit za dalekou dopravu lidí, kteří by jim zařídili školy, modlitebny a byty. Misionáři budou mít mezi lidmi mnohem větší vliv, budou-li umět nezkušené učit pracovat nejlepším způsobem tak, aby dosáhli nejlepších výsledků. Tak dokáží, že misionáři se mohou stát instruktory v práci a tento způsob se osvědčí hlavně tam, kde není dostatek prostředků. Vydržování těchto misionářů nebude zdaleka tak nákladné, protože sloučili studium s praktickou prací, čímž co nejlépe uplatnili své tělesné síly."

6. Jak ovlivní ideály křesťana jeho službu práci?

"Mládež si musí uvědomit, že výchova jim nemá pomoci uniknout nepříjemným povinnostem života a těžkým břemenům, nýbrž jejich práci usnadnit tím, že se naučí lepším metodám a vyšším cílům. Učte je, že hlavním životním cílem není zajištění co největšího osobního zisku; že však mají svým podílem práce oslavit svého Stvořitele a podat pomocnou ruku slabším a nezkušenějším."

Proč přehlížejí mnozí tělesnou práci? Z velké části proto, že se mnohdy koná ledabyly, bezmyšlenkovitě, z nutnosti, ne dobrovolně. Pracující nepřikládá k práci své srdce a neuchovává si sebeúctu, ani si nezíská úctu jiných. Manuální výchova má napravit tento omyl. Má naučit lidi přesnosti a důkladnosti. Žáci se mají naučit či seznámit se s taktem a systémem; mají se naučit hospodařit s časem a využít každého pohybu. Mají poznat nejen nejlepší metody, ale získat i ctižádost po ustavičném zdokonalování. Mají se snažit konat svoji práci tak dokonale, jak to jen lidský mozek a ruce dovedou." Ed 221.222

7. Kristus prožil své mládí jako dělník. Proč je jeho příklad tak důležitý pro mládež, která se učí řemeslu?

"Ježíš je naším vzorem. Mnozí rádi uvažují o jeho veřejné činnosti a přehlížejí naučení jeho dřívějších let. Ale právě svým životem v domově je vzorem všem dětem a mladým lidem. Spasitel sestoupil do chudoby, aby nám dal naučení, jak můžeme my, prostí lidé kráčet v úzkém spojení s Pánem. Žil, aby se líbil Otci ve všedních věcech života, aby Ho uctil a oslavil. Započal své dílo tím, že posvětil prosté řemeslo dělníka, který si pracně vydělává na svůj chléb. Konal dílo Boží v tesařské dílně právě tak, jako když konal zázraky pro zástupy. A všichni mladí lidé, kteří následují Kristův příklad věrnosti a poslušnosti v jeho prostém domově, mohou si přivlastnit slova, která o Ném vyslovil Otec skrze Ducha svatého. "Ať, služebníku můj, kterého udržuji; vyvolený můj, v němž sobě zalibuje duše má." DA 74

B. Finanční problémy výchovy v dílnách

8. Proč mohou finanční ztráty překážet rozvoji manuální výchovy? Co by se mělo podniknout, aby k těmto ztrátám nedocházelo?

"Nejčastější námitkou proti zřizování dílen ve školách je otázka finančních nákladů. Ale dobrý cíl stojí za to. Žádné svěřené nám dílo není tak důležité, jako výchova mládeže a každé oprávněné vydání v tomto směru je účelné." Ed 218

"Bylo by to zvláštní, kdyby se práce vyplatila hned na začátku. Někdy Bůh dopustí ztrátu, abychom se něčemu naučili a abychom nedělali chyby, jež by znamenaly mnohem větší ztráty. Ti, kteří utrpěli při své manuální práci finanční ztráty, musí se snažit přijít na příčinu a pracovat tak, aby v budoucnu ke ztrátám nedocházelo." CT 315.316

"Pokračuje-li práce ve školních dílnách po dobu jednoho roku a přijde se na to, že došlo ke ztrátě, musí se vedoucí snažit objevit příčinu a napříště se chyby vyvarovat. Nesmí však převládat duch přísné kritiky, neboť Duch Boží je zarmoucen, vyslovujeme-li nelaskavou kritiku vůči těm, kteří vykonali to nejlepší, co uměli. Ve Slově Božím je nejen napomenutí, nýbrž i povzbuzení. Nedej Bůh, aby byly zeslabeny ruce těch, kteří se snaží konat toto odvětví díla." CT 316

9. Které jiné stránky manuální výchovy vyváží finanční ztráty víc, než by se zdálo?

"Nesmíme se nechat zmalomyslnět ani zdánlivými nevýhodami v práci. Školní účetnictví snad vykáže, že škola utrpěla provozováním tělesné práce ztrátu. Naučí-li se však žáci v tomto oboru něčemu, co podpoří jejich charakterový vzrůst, vykáží nebeské knihy zisk, převyšující zdaleka finanční ztrátu. Teprve den soudu nám ukáže, kolik duší tato práce zachránila. Satan dovede zaneprázdnit nečinné ruce nezbedností, jakmile jsou však žáci zaměstnání užitečnou prací, může Pán pro ně pracovat." CT 316

"Vydání, spojená s manuální výchovou, stanou se i po finanční stránce hospodářským ziskem. Mnoho našich chlapců bude zachráněno před pouličním životem a před opilstvím. Vydání za zahrady, dílny a koupelny - více než vyváží úsporu za nemocnice a podobné ústavy. A co mládež, vedená soustavně k práci a vynikající v užitečné a produktivní práci - kdo ocení její hodnotu pro společnost a pro národ?" Ed 218

10. Jak se může stát praktická práce prostředkem k dosažení vzdělání?

"I lidé, kteří již mají své povolání, pocítí pozhledání manuální výchovy. Někdo snad dovede skvěle myslet a má pohotové nápady; svými vědomostmi a zručností se snad dostane k svému vytouženému cíli. A přece nemusí být zdaleka schopný k vykonávání svých povinností. Vzdělání získané převážně z knih, vede k povrchnímu smýšlení. Praktická práce vede k pečlivému pozorování a k nezávislému úsudku. Správné uplatnění práce rozvíjí onu praktickou moudrost, kterou nazýváme zdravým rozumem. Vede k schopnému plánování a uplatnění, posiluje odvahu a vytrvalost a vyžaduje takt a zručnost." Ed 220

"Mnohým studentům by se dostalo nejceněnější výchovy, kdyby se stali na cestě za vzděláním soběstační. Mladí mužové a ženy by neměli upadat do dluhů anebo spoléhat na sebezapření svých rodičů, ale měli by spoléhat na sebe. Tak poznají cenu peněz, času síly a příležitosti a nepropadnou tak snadno pokušení nečinnosti a neukázněnosti (marnotratnosti). Takto získaná naučení šetrnosti, pracovitosti, sebezapření, praktického uplatnění v životě a zásadnosti bude nejdůležitější součástí jejich životní výzbroje." Ed 221

C. Požehnání řemesla

11. Jak se může stát řemeslo skutečným hmotným přínosem? MYP 177

"Mladí lidé dnes by měli být právě tak zasyřeni do povinností praktického života jako kdysi lid Izraelský. Každý by se měl vyučit v určitém oboru, aby si v případě potřeby mohl vydělávat na živobytí. Je to nutné nejen jako obrana proti střídavým osudům života, nýbrž také proto, že to má vliv na jeho tělesný, duševní a mravní rozvoj. I kdyby bylo jisté, že si člověk nebude musit vydělávat manuální práci, má se stejně naučit pracovat. Bez tělesného pohybu nemůže nikdo mít zdravou tělesnou konstrukci. A má-li získat silnou, aktivní mysl a ušlechtilý charakter, potřebuje též kázeň usměrněné práce."

12. Jak použil Pavel svého řemesla?

"Než se Pavel stal Kristovým učedníkem, zastával vysoké postavení a nebyl závislý na práci svých rukou. Ale potom, když věnoval veškeré své prostředky na šíření díla Kristova, vrátil se někdy k svému řemeslu, aby měl na živobytí. To činil zvláště v místech, kde lidé nebyli pochopili jeho pohnutky." AA 347

"Při práci měl apoštol přístup k lidem, které by jinak nebyl mohl získat. Ukázal svým společníkům, že zručnost v práci je Božím darem. Učil, že Bůh má být oslaven i lopotnou prací. Jeho prací ztvrdlé ruce neubraly nic na mohutnosti jeho kazatelských proslovů." CT 280

13. Ukaž, že je nutné a důležité, i když nesnadné, aby se i v dílně uplatnily křesťanské zásady.

"Nejeden Kristův následovník se ještě musí naučit spokojně vykonávat nutné životní povinnosti. Kdo chce pracovat pro Pána jako mechanik, obchodník, zaměstnanec, právník anebo zemědělec, musí mít více ctností a ukázněnější povahu, než kdyby pracoval jako uznávaný misionář v polí, protože musí uplatňovat křesťanské zásady ve všedním životě. K tomu, aby člověk vnesl náboženství do dílny a do kanceláře, aby posvětil i maličkosti všedního života a zařídil veškeré své jednání podle úrovně Božího slova, je zapotřebí více duchovní síly. Ale to Pán vyžaduje." CT 279

14. Vypiš seznam zaměstnání, jež nejlépe vyhovují zájmům adventistů sedmého dne. Uvažuj dobře o rozličných okolnostech.

Perlička

"Proč má mládež tak málo vyvinuté síly mozku a svalů? Protože se velmi málo uplatňuje v užitečné práci." 4T 96

- - o o o - -

36. Na poli a na zahradě

Ú v o d :

Skromný domek s kousíčkem pozemku ve více méně odlehleém místě na venkově může se stát mnohemu křesťanů útočištěm. Každopádně zde bude moci pracovat nezávisle a bezpečně a jsou-li členové rodiny správně vychováni, poskytne mu to základní plodiny, nutné v zájmu života a zdraví.

Takový domek s trávníkem, květinami a stromy, se zahradou, poskytne odpočinek, uvolnění, změnu práce a spokojenost od časného jara do pozdního podzimu. Dít venku s Bohem a s přírodou, je nejen prospěšné, nýbrž i užitečné, neboť příroda dosud obdařuje člověka hmotným bohatstvím. Rytí země, příprava záhonů, setí, péče o něžné, rostoucí sazenice a pletí se milujícímu

zahradníkovi mnohonásobně vyplatí. Bude zdravější, šťastnější a bude klidněji spát. Bude každodenně lepším přítelem, sousedem a křesťanem. A jeho rodinný rozpočet bude vyrovnanější.

A. Boží původní místo

1. Vylič ráj Eden, jak vyšel z rukou Stvořitele.

"Když země vyšla z ruky Stvořitele, byla nevýslovně krásná. Byla pokryta horami, pahorky a rovinami, zpestřenými krásnými řekami a milými jezerky. Ale hory a pahorky nebyly srázné a příkré, plné roklí a hrozných propastí jako dnes. Ostré, vyčnívající hrany skalnatého povrchu zemského byly pohřbeny pod úrodnou prstí, která všude vydávala bohatou svěžest zeleně. Nebylo odporných, odporných močálů a vyprahlých pouští. Kam oko pohlédlo, všude byly překrásné keře a jemné květiny. Na vrcholcích čněly majestátnější stromy, než jaké jsou dnes. Vzduch byl čistý a zdravý, nenarušený smrdutými zárodky. Celá krajina převyšovala krásou vyzdobené pozemky nejpyšnějšího paláce. Andělé hleděli na tento obraz se zalíbením a radovali se z předivných skutků Božích." PP 44

2. Vysvětli něco z toho, co Bůh chtěl učinit pro člověka v jeho prvním domově.

"Vychovný systém, založený na počátku světa, měl být člověku v celé pozdější době vzorem. Jeho zásady se uplatnily ve škole v Eden, který byl domovem našich prarodičů. Zahrada Eden byla učebnou, příroda učebnicí, Stvořitel sám byl učitelem a rodiče lidské rodiny byli žáky." Ed 20

"Kniha přírody, která jim skýtala živá naučení, byla pro ně nekonečným zdrojem poučení a potěšení. Na každém listku stromu, v lese, na horském kameni, v každé zářivé hvězdě, na zemi, na moři a na obloze bylo vepsáno Boží jméno. Obyvatelé ráje rozmlouvali s živým i neživým stvořením - s listy a květinami i stromy a se všemi živými tvory, počínaje vodními živočichy až po sluneční paprsek - a ve všem poznávali tajemství života. Žáci první školy na zemi studovali Boží slávu na nebesích, nesčetné světy a jejich pravidelný oběh, 'pohyby mračen', tajemství světla a zvuku, dne a noci." Ed 21

3. Co chystal Bůh pro Adama v této zahradě? Proč? 3T 76

"Jakmile je třeba konat domácí práce, domníváš se, že je nemůžeš vykonávat a spoléháš na druhé... Bůh učinil Adama a Evu v ráji a obklopil je vším užitečným a krásným. Zřídil jim krásnou zahradu. Nechyběla žádná užitečná ani ozdobná rostlina, květina ani strom. Stvořitel člověka věděl, že dílo jeho rukou nemůže být šťastně bez zaměstnání. Ráj oblažoval jejich duše, ale to nestačilo. Musili pracovat, aby uvedli do pohybu předivné ústrojí těla. Pán stvořil orgány k činnosti. Kdyby štěstí spočívalo v nečinnosti, byl by člověk býval ve své svaté nevinnosti ponechán v nečinnosti. Ale Ten, který učinil člověka, věděl, že mu nejlépe slouží ke štěstí práce, proto jakmile ho učinil, dal mu hned práci, aby byl šťasten."

4. Jaký měl Bůh původně plán s dítkami Izraelskými?

"Podle Božího plánu s Izraelem měla každá rodina svůj domov na venkově a měla dostatek půdy na obdělávání. Tak byla zajištěna obživa i podnět k užitečnému, pracovitému a soběstatečnému životu. A tento plán se lidem nikdy nepodařilo zlepšit. Dnešní chudoba a ubohost je do značné míry zaviněna tím, že svět se uchýlil od tohoto plánu." CT 275.276

B. Spolupráce s Bohem a s přírodou

5. Kde mohou všichni podle Boží vůle nalézt práci a nezávislost?

"Tak by mohly i naše školy účinně přispět k zaměstnání lidí. Tisíce bezmocných, hladovějících lidí, kteří upadají do zločinnosti, by mohli nalézt obživu ve šťastném, zdravém a nezávislém životě, kdyby mohli být přivedeni k pilné, zručné práci v zemědělství." Ed 220

"Ten, kdo si vydělává na živobytí zemědělstvím, uniká mnohým pokušením a má nesčetné přednosti a požehnání, které nejsou dopřána zaměstnancům ve velkoměstech." Ed 219

6. Které nástroje uznává Pán za čestné a užitečné? Proč je tomu tak?

"Viděli jsme obrovské poražené a vykořeněné stromy; viděli jsme, jak se pluh zarával do země a tvořil hluboké brázdy pro sázení stromů a setí. Žáci poznávají, co je to orba a vidí, že motýka a lopata, hrábě a brány jsou čestnými a užitečnými pomocníky v práci. Dopustíme se sice chyb, ale chybami se člověk učí a poznává pravdu. Nezdár učí moudrosti a počáteční energie dává naději, že posléze budeme mít úspěch. Zdráhavost i ukvapenost jsou brzdou, ale budeme-li chtít, stanou se nám i ony dobrou zkušeností."

7. Proč má být zemědělství abecedou vzdělání? 6T 179

"Obdělávání půdy je nejlepším druhem zaměstnání, protože uvádí v činnost svaly a skýtá odpočinek mozku. Studium zemědělství má být abecedou vzdělání na našich výrobcích, na obilí, zelenině a ovoci, jež jsou pro zdraví tak důležité. Naše mládež se musí vzdělávat v porážení stromů a obdělávání půdy právě tak jako v literárním oboru. Zvláštní učitelé mají dohlížet na pracující žáky a mají s nimi pracovat. Tak se i učitelé naučí nést odpovědnost. Tak se mají vychovat i vhodní žáci, aby nesli odpovědnosti a byli spolupracovníky učitelů."

"Žádná manuální práce nepřevyšuje práci v zemědělství. Měli bychom vynaložit větší úsilí na to, abychom vzbudili zájem o práci v zemědělství. Učitel by měl poukázat na to, co praví bible o zemědělství: že Bůh si přál, aby člověk obdělával půdu; že prvému člověku, vládci vši země, byla dána zahrada k pěstování a že mnozí největší a nejvznešenější lidé světa byli zemědělci." MH 219

8. Dokáž, že příroda je stále štědrá, věnujeme-li jí příslušnou péči.

"Budeme-li půdu obdělávat, poskytne nám s Božím požehnáním živobytí. Nenechme se zdánlivým nezdarem v časných věcech zmalomyslnět a nevidíme-li úspěch okamžitě, nenechme se odradit. Zpracováváme půdu radostně, s nadějí a vděčně a věrme, že země chová ve svém lůnu pro věrného dělníka bohaté poklady, poklady dražší než stříbro a zlato. Neobviňujeme ji falešně ze skrblictví, obděláváme-li půdu správně a rozumně, přináší člověku své poklady. Hory a pahorky se mění; země stárne jako roucho; ale Boží požehnání, prostírající stůl pro jeho lid na poušti, nikdy nepřestává." 6T 178

9. Kde koná Bůh ustavičně divy?

"Nasycením pěti tisíců pozvedá Bůh clonu ze světa přírody a projevu je moc, která se v našem zájmu uplatňuje. Každoroční žně jsou takovým stálým Božím zázrakem. V přírodě se děje totéž dílo, které vzniklo při nasycení zástupů. Lidé připraví půdu a zasejí símě, ale teprve Bůh dá semeni život, aby mohlo vzklíčit. Boží déšť, slunce a vzduch dávají mu vzrůst, 'nejprve stéblo, potom klas, potom plné zrno v klasu'. Bůh denně sytí žnovým výtežkem miliony obyvatel země. Povolává si lidi, aby s Ním spolupracovali v péči o zrno a v přípravě chleba a proto ztrácejí se zřetele Božího činitele." DA 367

C. Učme se z učebnice přírody

10. Ukaž, že obdělávání půdy, setí semene a péče o rostliny osvěžuje mysl a zušlechťuje a povznáší charakter.

"Pozorný pracovník pozná při obdělávání půdy, že se mu otvírají netušené poklady. Nikdo nemůže mít úspěch v obdělávání půdy či zahrady, nevěnuje-li pozornost příslušným zákonům. Musí zkoumat zvláštní potřeby každé rostliny." Ed 111

11. Čemu se můžeme naučit z učebnice přírody? 6T 182.178

"Školní hospodářství má být považováno za učebnici přírody, z níž mohou učitelé čerpat náměty. Naši žáci mají být poučeni o tom, že Kristus, který stvořil svět a všechny věci, které jsou v něm, je životem a světlem všech živých bytostí. Život všech dětí a mladých lidí, kteří využijí příležitosti správné výchovy, bude vděčný a šťastný, protože jejich zrak může se zabývat těmito věcmi."

"Je to zbabělé, když činíme tak pomalé a nejisté kroky v práci, která se stane tou nejlepší vychovatelkou. Pohleďte na přírodu. V jejich neko-
nečných prostorách lze zřídit školy, kde by bylo možno obdělávat půdu. Tato práce je potřebná ke vzdělání, obzvláště k duchovnímu růstu. Neboť hlas přírody je hlas Ježíše Krista, který nám přináší nesčetná naučení o lásce a moci, o podřízení a vytrvalosti. Někteří neocenují požehnání práce v zemědělství. Ti se nemají o naše školy nějak zvlášť starat, neboť učiní vše možné, aby nešly správným směrem. Doposud byl vliv takových lidí brzdou."

12. Ukaž, jak si Pán přeje, aby se Jeho lid s Ním lépe seznámil prostřednictvím přírody.

"Skrze stvoření se máme seznámit se Stvořitelem. Kniha přírody je velkou učebnicí, kterou máme současně s Písmem používat při vyučování duší; ukazujeme jim na Boží charakter a vedme ztracenou ovečku do stádece Páně. Při zkoumání Božího díla přináší Duch svatý přesvědčení do mysli. To není přesvědčení logického rozumování. Dokud však ještě mysl není zatemněna natolik, že nezná Boha, oko není tak zaslepeno, aby Ho nevidělo a ucho tak otupeno, že neslyší Jeho hlas, vzniká hlubší pochopení a vznešené, duchovní pravdy psaného Slova působí na srdce."

Tato naučení přímo z přírody jsou prostá a čistá a proto jsou tak cenná. Všichni se musí učit z tohoto zdroje. Krása přírody již sama o sobě odvádí duši od hříchu a lákadel světa a vede k čistotě, pokoji a k Bohu. Mysl žáků se často zabývá lidskou teorií a spekulacemi, kterým se říká věda a filosofie. Musí získat úzký styk s přírodou. Učte je, že stvoření a křesťanství mají jednoho Boha. Musí poznat soulad přírodního a duchovního. Použijte vše, co jejich oči vidí a čeho se ruce dotýkají, za naučení ve tvorbě charakteru. To posiluje duševní síly, rozvíjí charakter, zušlechťuje celý život." COL 24.25

13. Čemu se mohou všichni z přírody naučit?

"Mojžíš byl v posvátné velebnosti odlehlé hory sám s Bohem. Mojžíš cítil, že je v Jeho přítomnosti a že je zastíněn Jeho mocí. Zde se rozplynula jeho soběstačnost. V přítomnosti Nekonečného poznal, jak slabý, nedostatečný a krátkozraký je člověk." Ed 63

"Ten, kdo se nejhluběji vnoří do tajů přírody, pozná nejlépe vlastní nevědomost a slabost. Pozná, že existují hloubky a výšky, které nemůže obsáhnout, tajemství, jež nemůže proniknout, rozsáhlá pole pravdy, jež nemůže probádat. Řekne s Newtonem: 'Připadám si jako malé děčko, které sbírá na břehu moře kaménky a skořápky, zatím co velký oceán pravdy leží přede mnou neprobádán.'" Ed 133

14. Jaké hmotné a duchovní výhody přináší péče o zahradu? 4T 136

"Život na venkově by jim (dětem) velmi prospěl. Činorodá práce na čerstvém vzduchu by rozvinula zdraví duše i těla. Měli by mít zahrádku, kdy by našly pobavení i užitečné zaměstnání. Pěstování rostlin a květin zlepšuje vkus a soudnost a seznámení se s Božím užitečným a krásným stvořením má zušlechťující a povznášející vliv na mysl a poukazuje ji na Mistra a Tvůrce všeho."

"Země ukrývá ve svých hlubinách požehnání pro ty, kteří mají odvahu, vůli a vytrvalost, aby si je vyhledali. Otcové a matky, kteří mají kousek půdy a pohodlný domov, jsou králi a královnami." FE 326.327

15. Porovnej, jakou hodnotu má rekreace a uvolnění v domě a kolem domu a na zahradě - a jakou osvěžení na veřejných místech rekreace a zábavy.

Perlička

"Pro toho, kdo se učí tak, aby mohl vyložit učení přírody, je celá příroda postupem času jasná. Svět je učebnicí, život školou." Ed 100

- - o o o - -

37. Co děláš ve volné chvíli?

Ú v o d :

"Mezi povinnou prací a prací ve volné chvíli (koníčkem) je velký rozdíl. Správně zvolený koníček vyplývá z tvých potřeb, přání a možností, nikdy nenudí. Je to přirozená a radostná součást tvého života v dobách dobrych a hojivé útočiště ve chvíli, kdy zdánlivě celý svět je proti." Pitkin

Koníček přináší nejen radostné uspokojení a osvěžení tomu, kdo se jím zabývá, nýbrž podněcuje současně k tvůrčí činnosti. Koníček je lékem proti nudě, který nelze přehlížet. Ten, kdo se zabývá zajímavou činností (koníčkem), má málokdy dlouhou chvíli.

Mnozí lidé někdy nevědí, co s časem. Obvykle však nechtějí, aby jim někdo radil. Závídí těm, kteří se naučili využívat svůj volný čas radostnou a užitečnou rekreací a koníčkem, ale sami se nikdy nemohou pro něco takového rozhodnout.

Jeden význačný vychovatel nedávno řekl s radostným výrazem ve tváři: "Kdybych měl opustit své zaměstnání, měl bych dost co dělat." A začal vypočítávat obory, které mu skýtaly potěšení - byly to jeho koníčky. Řekl závěrem, že jeho život je velmi bohatý. Moudře vybrané koníčky dokáží to při každém.

Nezapomínejte však koníčka se slabou stránkou. Koníček znamená dobrovolnou činnost, nikoli něco, co musí být vykonáno. Nemusí to být něco nejprospěšnějšího, ale něco, co člověk dělá rád, čím se vybiže projeví.

A. Podmínky úspěšného koníčka

1. Musí mít přitažlivost, musí být skutečně zajímavý.
2. Záliba musí být přizpůsobena věku. Záliba není tak omezena věkem jako zaměstnání, vyberme si však podle možnosti takového koníčka, aby se na něm mohli zúčastnit i jiní téhož věku.
3. Má se hodit do doby, kterou jí člověk může věnovat. Nesmí zasahovat do času, určeného pro jiné úkoly. Stane-li se tak, přestává být zálibou a působí zhoubně.
4. Musí odpovídat schopnostem. To neznamena, že dotýčný musí být zku-

šený dříve, než začne. Schopnosti se během doby rozvinou, ale přesto to má být taková záliba, aby člověk mohl uplatnit svou zručnost.

5. Úspěšný koníček se musí řídit peněženkou majitele. Někteří mají mylný názor, že zajímavý koníček musí být nákladný. Je sice pravda, že někteří lidé věnují na své záliby obrovské částky peněz, ale většinou skýtají největší uspokojení záliby, které nestojí mnoho, nebo jsou dokonce zdarma. Záliba, která neustále zatěžuje kapsu, nemůže být dlouhou pravou, radostnou rekreací.

B. Druhý zálib

Zdá se, že většina zálib je zahrnuta do čtyř zhruba vyznačených skupin.

1. Děláné věcí - 2. Výroba věcí - 3. Sbírání věcí - 4. Učení

Tyto skupiny sice částečně do sebe zasahují ale je to vyhovující rozdělení.

a/ Děláné věcí - jsou to hry, sport, zahradničení, procházky - vlastně vše, kdy člověk něco nevyrábí, nestuduje a nesbírá:

Včelařství, chov zvířectva, ptáci, dobytek, ovce, psy, kočky atd. Květiny, zahradničení, vyprávění příběhů, mluvení, plavání, procházky.

b/ Výroba věcí - práce rukama a nářadím. Obvykle je tato práce spojena s poměrně malým vydáním. Tento druh záliby přináší snad největší uspokojení:

Vazba knih, tesařství, vaření, dekorace, kreslení, lisování květin, práce s kůží, modelování v jílně. Modely: domů, letadel, železnic, nábytku, šití, fotografování, amatérská výroba radií, atd. Dřevozpracování.

c/ Sbírky - Lidé sbírají takřka vše - z historického zájmu, pro krásu anebo pro vzácnost a pro styk s jinými lidmi.

Alba, podpisy, knihy, motýly, mince, zajímavosti, panenky, rytiny, hmyz, skleněné zboží, plazy, mapy, minerálie, porcelán, obrazy, pohlednice, keramika, kameny, škeble, známky, hračky, divoce rostoucí květiny, řezby.

d/ Studium - sem patří i umění hudby a malování, jakož i knihy a studium všeho druhu:

Letectví, archeologie, architektura, umění, astronomie, biologie, botanika, chemie, mechanika, zeměpis, dějepis, řeči, matematika, studium ptactva anebo zkamenělin, cestování, Zoologie.

C. Co ještě přichází v úvahu při volbě záliby

1. Všeobecně vzato, jaká záliba je nejlepší pro ty, kteří pracují převážně uvnitř? Navrhni 5 koníčků, vyplývajících z této skupiny. CT 195

"Při takové příležitosti se mají rodiče a děti oprostít od starosti, práce a trampot. Rodiče se mají svým dětem stát dětmi a mají jim vše co nejvíce zpříjemnit. Věnujte celý den rekreaci. Pohyb na čerstvém vzduchu poslouží zdraví lidí, kteří pracují v uzavřené místnosti a mají sedavé zaměstnání. Každý, kdo jen může, má tento způsob (osvěžení) považovat za povinnost. Nic neztratí, ale zato mnoho získá. Může se vrátit ke svému zaměstnání s novým životem a s novou odvahou, bude moci horlivě pracovat a lépe odolat nemoci."

2. Odůvodni následující výrok:

"Ti, kteří pracují tělesně, potřebují rekreaci." CT 195

"Uveď pět zálib, jež mohou sloužit jako rekreace pro ty, kteří pracují manuálně."

3. Vyber několik koníčků, které jsou prohlášeny za obzvláště prospěšné.

"Žádný pohyb nemůže nahradit procházky." CT (MYP 225)

"Mladý člověk má v zájmu svého zdraví a štěstí studovat přírodu." CT

187

"Všichni by měli věnovat pozornost slunci, měsíci, hvězdám, mohutným skalám, tekoucím řekám, širému, neklidnému oceánu - to vše skýtá cenná naučení." CT 190

"Lidé by měli vzbuzovat a podporovat horlivě zájem o zemědělství." Ed 219

"Musíte-li cestovat anebo čekat na nádraží, noste si s sebou knihu na čtení." GW 279

4. Porovnej pečlivě oddíl A. Co by se ještě dalo říci v zájmu správného ohodnocení záliby?

5. Každý by měl něco říci o svém koníčku ve světle pěti podmínek oddílu A. Kdo nemá žádnou zálibu, měl by se o něco pokusit a usměrnit podle oddílu A. Přineste podle možnosti vzorky nebo znázornění nějakého koníčku.

6. Tíž se svých známých na jejich záliby. Uvěď další zajímavé záliby, jež jsme v článku neuvedli.

- - o o o - -

38. Dokonalá radost

Ú v o d :

Satan šíří mezi jiným lež, že křesťan je tvor zasmušilý, který zdaleka nechápe tělo a krev ve svém okolí. Ježíš si přál nade vše, aby člověk měl vše dobré v tomto i v příštím životě a aby se z toho radoval. Nejlépe to dokazují Jeho slova: "Přišel jsem, aby život měli a aby hojnost měli." Jan 10, 10. A měl to být život radostný. To prohlásil Ježíš v jednom důvěrném rozhovoru se svými nejbližšími přáteli krátce před svým odchodem. Právil: "Tyto věci mluvím vám, aby radost má zůstávala ve vás a aby dokonalá byla." J 15, 11.

Nezapomínejme na jednu důležitou skutečnost: Radost nebo štěstí může být velmi záludné. Kdo se rozhodne, že bude za každou cenu hledat štěstí, snadno se zklame. Štěstí nemá být jediným cílem. Štěstí je nejspokojivější a nejradostnější vedlejší výslednicí života hojností, který Ježíš svým následovníkům zaslíbil.

Jen ten prožívá skutečně radostný den, kdo zapomíná na sebe v hodnotné činnosti svého zaměstnání, pro školu anebo pro sbor, pro svoji rodinu či přátele - pro kohokoli, kdo potřebuje jeho pomoc. Ano, více než to: Kdo má při této obětavé práci pocit, že spolupracuje s Ježíšem, starším bratrem, nalezl takřka "plnost radosti", kterou lze v této činnosti okusit.

A. Boží úmysl

1. Proč stvořil Bůh člověka?

"Bůh chtěl všem lidem projevit svou milost. Přál si, aby země byla naplněna radostí a pokojem. Stvořil člověka, aby byl šťasten a chce naplnit lidská srdce nebeským pokojem. Přeje si, aby rodiny na zemi byly symbolem velké rodiny v nebesích." COL 290

2. Ukaž, že ačkoli hřích zmařil původní plán, Bůh si přesto přeje, aby život křesťana byl šťastný. 2T 588

"Usilujme o čistotu a svatost života, abychom posléze mohli dlít ve společnosti nebes v království slávy. Tohoto vznešeného křesťanského charakteru dosáhneme jediné skrze Ježíše Krista. Jiné cesty pro povznesení lidské rodiny není. Někteří mluví o ponížení, jež snášejí a o obětech, které přinášejí proto, že přijali nebeskou pravdu. Je sice pravda, že svět nepřijímá pravdu; nevěřící ji nepřijímají. Snad se domnívají, že ti, kteří přijali pravdu a hledají Spasitele, opustili vše a vzdali se všeho, že obětovali vše hodnotné. Ale neříkejte mi něco takového. Vím to lépe. Mám opačnou zkušenost. Nemusíte mi říkat, že se musíme vzdát svých nejdražších pokladů a že neobdržíme náhradu. Kdepak. Stvořitel, který pro naše prarodiče štípil krásný ráj a který pro nás osázel zemi krásnými stromy a květinami a připravil pro naši radost krásnou a nádhernou přírodu, chtěl, abychom se z toho radovali. Proto si nemyslete, že Bůh chce, abychom se vzdali všeho, co zde má sloužit k našemu štěstí. Přeje si, abychom se vzdali jen toho, co by nám nesloužilo k dobrému a ke štěstí."

3. Co sleduje Bůh tím, když svým následovníkům něco odmítne?

"Domníváme-li se, že Bůh se těší z utrpení svých dítek, mýlíme se. Celá nebesa mají zájem na štěstí člověka. Náš nebeský Otec nezavírá brány radosti před žádným svým stvořením. Požadavky nebes zní, abychom se zřekli požitků, které by nám přivodily utrpení a zklamání a které by nám uzavřely dveře štěstí a nebes." SC 51

4. Při které příležitosti zahájil Ježíš konání divů? Co bylo podle toho Jeho velkým životním přáním? J 2,1-11.

"Ježíš nezahájil svou činnost nějakým velkým činem před židovskou radou v Jerusalemě. Projevil svou moc na rodinné slavnosti v galilejském městečku a prospěl tak k radosti svatebního veselí. Tím dokázal, že s lidmi cítí a že chce přispět k jejich štěstí. Na poušti při pokušení pil sám kalich bolesti. Přišel dát lidem kalich požehnání a posvětil svazky lidského života." DA 144

B. Základní podmínky štěstí

5. Co je předpokladem štěstí?

"Láska, kterou Kristus vlévá do celé bytosti, je oživující mocí. Přináší zdraví do každé důležité části těla - do mozku, srdce, nervů. Probouzí k činnosti nejdůležitější a nejušlechtilější síly člověka. Oprošťuje duši od viny a starosti, od úzkosti a zármutku, jež maří životní síly. Přináší klid a odpuštění. Vlévá do duše radost, kterou nemůže zmařit nic pozemského - radost v Duchu svatém - radost, přinášející zdraví a život." MH 115

6. Proč si nevěřící myslí, že křesťanský život je neradostný?

"Dokud byl člověk bez hříchu, měl radostné společenství s Tím, "vněmž skrytí jsou pokladové moudrosti a známosti". Ale po hříchu nenalézal již radost ve svatosti a snažil se skrýt před tváří Boží. Takový je dosud stav neobráceného srdce. Není v souladu s Bohem a netěší se obecností s Ním. Hříšník nemohl být šťasten v přítomnosti Boží, vyhýbal se společenství se svatými bytostmi. Kdyby byl směl vejít do nebe, nebylo by mu to skýtal radost. Duch nezištné lásky, který tam vládne - takže všechna srdce jsou přitahována k srdci Nekonečné lásky - nenalézal odezvu v jeho duši." SC 19.20.

7. V čem je zdroj trvalého štěstí?

"Pozemské štěstí je proměnlivé podle okolností, ale Kristův pokoj trvalý a zůstávající. Není závislý na žádných životních okolnostech, na po-

zemském majetku, ani na přátelích. Kristus je zdrojem živé vody a štěstí; získané od Něho, nemůže nikdy selhat." MB 32

"Neztratíme nikdy se zřetele skutečnost, že Ježíš je zdrojem radosti. Nemá zalíbení v lidské bídě, ale vidí je rád šťastny. Křesťané mají k dispozici mnoho druhů štěstí a mohou s neomylnou přesností říci, které radovánky jsou oprávněné a správné. Mohou vychutnat takové osvěžení, jež nepůsobí roztržitost a neškodí duši, jež nepůsobí zklamání a nezanechává smutný dodatečný vliv, který maří sebeúctu anebo překáží v užitečnosti. Mohou-li si vzít s sebou Ježíše a uchovájí si ducha modlitby, jsou rozhodně v bezpečí." FE 84

8. Která pohnutka obvykle nepřináší trvalou radost?

"Hledáme-li štěstí ze sobeckých pohnutek, mimo cestu povinnosti, je to štěstí nevyrovnané, vrtkavé a prchavé. Pomíjí a zanechává v duši prázdnotu a smutek. Ale služba Bohu přináší radost a uspokojení. Křesťan nemusí kráčet po nejistých cestách, nemusí propadnout marnému litování a zklamání. Nemáme-li radovánky tohoto života, můžeme přesto s radostí očekávat život věčný." SC 130

C. Radostná činnost křesťana

9. Kde máme v první řadě hledat radost? 2T 529.640.

"Dovolí-li to počasí, má si každý podle možnosti v létě i v zimě vyjít na procházku. Musí se nato přiměřeně obléknout a nohy mají být chráněny. Procházka i v zimě prospěla by zdraví víc než všechny lékařské předpisy. Ti, kteří mohou chodit, mají dát chůzi přednost před jízdou. Svaly a cévy mohou tak lépe vykonávat svoji práci. Tím se zvýší i vitalita, která je pro zdraví tak potřebná. Plíce získají potřebnou činnost, neboť kdo si vyjde do svěžího zimního vzduchu hned po ránu, musí řádně dýchat."

"Svět je plný nespokojených duchů, kteří přehlíží štěstí a pozhňání na dosah ruky a kteří ustavičně hledají štěstí a uspokojení, protože je nepoznávají. Touží neustále po něčem novém, po větším nedostižném dobru, než jaké mají a žijí v ustavičném zklamání. Přehlíží pozhňání, ležící před nimi přímo na cestě a dokazují tak nevěru a nevděk. Neuznávají všední, každodenní životní pozhňání, tak jako si synové Izraelští nevážili manny."

10. V jakém prostředí a denním styku s jeho stvořením má člověk nalézat radost?

"Ten, který stvořil květiny dal vrabci jeho písničku, praví: "Považte kvítí polní", "Pohlédte na ptactvo". V krásách přírody se můžete poučit víc o Boží moudrosti, než kolik znají učení lidé. Na okvětní lístky lilie vepsal Bůh poselství pro tebe - takovou řečí, že tvé srdce ji může číst jedině tehdy, odnaučí-li se nedůvěře, sobectví a šírající starosti. Proč by vám byl dal zpěvavě ptactvo a něžné květy - ne-li z překypující lásky Otce srdce, aby ozářil a oblažil vaši cestu životem? Vždyť i bez květin a ptáků byste měli vše potřebné. Ale Bůh se nespokojil s tím, aby vám dal jen to, co stačí k existenci. Naplnil zemi a oblohu záblesky krásy, která vám říká má, s jakou láskou na vás myslí. Krása veškerých stvořených věcí je pouhým trpytem Jeho slavné záře. Věnoval-li tak nekonečný důmysl na věci přírody, pro tvé štěstí a pro tvou radost, můžeš pochybovat o tom, že ti dá veškerá potřebná pozhňání." MB 143

11. Jaký druh činnosti přináší člověku největší štěstí? 1T 161

"Viděla jsem, že křesťan nemá přeceňovat prchavý pocit štěstí anebo

být na něm příliš závislý. Tyto pocity nebývají správným vodítkem. Každý křesťan se má snažit sloužit Bohu ze zásady a nemá být ovládán pocity. Tím uplatní svojí víru a podpoří její rozvoj. Bylo mi ukázáno, že když křesťan žije pokorným, obětavým životem, získá od Pána pokoj a radost. Ale největší štěstí zakusí tehdy, bude-li jiným prokazovat dobro a bude-li je obšťastňovat. Taková štěstí bude trvalé."

12. Co znamená výraz "radost Páně"? Jak může mít křesťan podíl na této radosti?

"Vějdou v radost Páně, až v Jeho království uvidí ty, kteří byli skrze ně vykoupeni. A smějí mít podíl na Jeho díle v nebesích, protože v tom získali zkušenosti v Jeho díle zde. To, jací budeme v nebesích, je odrazem naší odvahy a svaté služby na zemi. Kristus prohlásil o sobě: "Syn člověka nepřišel, aby mu bylo slouženo, ale aby sloužil." Tedy Jeho dílo na zemi je dílem v nebesích. A naší odměnou za spolupráci s Kristem na tomto světě je větší moc a přednost v práci s Ním ve světě příštím." COL 361

"Bůh mohl svěřit poselství evangelia a veškerou službu lásky nebeským andělům. Mohl si použít i jiných prostředků, aby splnil svůj úmysl. Ale ve své nekonečné lásce se rozhodl, že my budeme spolupracovníky Boha, Krista a andělů, abychom měli podíl na požehnání, radosti a duchovním povznese- ní, jež pramení z nezištné služby." SC 83.84

13. Kde mohou Kristovi následovníci okoušet počátky této radosti?

"Na této radosti mají mít podíl všichni Jeho následovníci. Čeká nás sice velkolepá a slavná budoucnost, ale naše odměna není vyhrazena pouze pro dobu konečného vysvobození. Již zde můžeme u víře vejít v radost svého Spasitele. Máme vydržet jako Mojžíš, jako bychom viděli neviditelného." MH 504

14. Je podle Kristova učení předpokladem štěstí, majetek, sláva nebo čest?

"Zástupy se divily Jeho učení, které se tak lišilo od naučení a příkladu farizeů. Lidé se domnívali, že časný zisk přináší štěstí a že sláva a čest jsou záviděníhodné. Oslovení "Rabi", bylo velmi lichotivé a vrcholem blaženosti bylo, bylo-li považováni za moudré a zbožné a okázale ctnostné. Ale Ježíš prohlásil před celým zástupem, že veškerou odměnou těchto lidí je světský zisk a sláva." DA 305

D. Právě náboženství

15. Jaký je vztah mezi štěstím a náboženstvím? 3T 334

"Domnělí křesťané, kteří ustavičně pláčí a reptají a kteří myslí, že štěstí a radostný obličej jsou hříchem, neznají správný druh náboženství... Nekráčejí ve světle, ale vyhlédávají temnotu a stín, ačkoli by měli mít zář a požehnání Slunce spravedlnosti ve svém srdci."

Perlička

"Životní štěstí je úzce spjato s věrností ve všedních povinnostech."

Ed 216

39. Chceš mít úspěch ?

Ú v o d :

Každý chce a může mít úspěch. Je sice pravda, že každý nemůže mít přechybový dům ve velkoměstě a nemůže být vítán zástupy lidí na nárožích jako slavné osobnosti. A přesto platí zásada, že všichni mohou mít úspěch. Otázka je: Co je úspěch? Nelze jej změřit běžným způsobem. Moderní věda vynalezla a zdokonalila způsoby na měření váhy, rychlosti, světla, tepla a prakticky vlastně všeho, kromě toho, co je pro každého nejdůležitější - úspěchu.

Někdo měří úspěch podle výše vkladu na knížce, jiný podle posudku, žáci na školách podle prospěchu. Žádné toto měřítko nelze však použít po všech na odhadnutí úspěchu. Úspěch je poměr mezi tím, co člověk dokázal, když využil své příležitosti a mezi tím, co by mohl dosáhnout, kdyby byl vynaložil veškeré své úsilí. Jednotka míry úspěchu je zcela nezávislá na penězích, známkách anebo na spolužácích. Úspěch není příležitost, nýbrž to, co člověk se svými příležitostmi podniká. Není to postavení, nýbrž to, co člověk se svým postavením dělá; není to umístění, nýbrž to, jak si tam člověk počíná. To, co se nám přihodí, je mnohem podřadnější, než to, jak se v situaci zachováváme.

Onoho smutného pátečního odpoledne, kdy Ježíš z Nazareta visel na kříži pod posměšným nápisem "Toto je Ježíš, Král Židů", byl Jeho život z lidského hlediska úplnou prohrou. Ale ve světle nespočetných tisíců, kteří během dvou tisíc let žili - a odvážně hleděli smrti vstříc - jen pro tohoto Galilejského - v tomto světle je život Ježíše Nazaretského největším úspěchem světa.

A. Co je úspěch?

1. Co je příznakem úspěšného člověka? 5T 578

"Nikdo nemá jít životem zdráhavě a ve strachu, ve stálém pochybování a reptání. Všichni mají hledět k Bohu a spatřovat Jeho dobrotu a radovat se z Jeho lásky. Soustřeďte veškeré síly k hledění vzhůru na těžkosti a nikdy cestou nezemdlíte. Záhy spatříte za mraky Ježíše a Jeho pravici, vztaženou ku pomoci. Stačí jen této ruky se v prosté víře uchopit a On vás povede. Budete-li Mu i víře důvěřovat, budete plni naděje. Světlo, zářící z polgatského kříže, vám zjeví, jak si Bůh cení lidské duše a vy se pak budete snažit odrážet toto světlo světu. Být slavný u lidí je tolik, jako písmo v písku, ale bezúhonný charakter přetrvá věky. Bůh vám dává rozum a jasnou mysl, abyste se mohli uchopit Jeho zaslíbení a Ježíš vám chce pomoci vytvořit pevný, souměrný charakter. Ti, kteří takovou povahu mají, nemusí být nikdy zmalomyslnění pro to, že nemají úspěch ve světských záležitostech. Jsou "světlem světa". Satan nemůže zmařit účinek světla, které z nich vyzařuje."

2. Následující je považováno za důkaz úspěchu. Uspořádej vše podle důležitosti - a zdůvodni.

a/ Spokojenost	d/ Přátelé	g/ Nové auto
b/ Bohatství	e/ Prestiž	h/ Pěkné šaty
c/ Sláva	f/ Politická sláva	i/ Vynikající zaměstnání

3. O nejúspěšnějším člověku světa se mnozí domnívají, že docela ztroskotat. Srovnej prvky v Ježíšově životě, jež budily zdání neúspěchu - s těmi, jež dokazují, že měl skutečný úspěch.

4. Srovnej dnešní názory mnohých na úspěch s názory, které budou mít na věčnosti. 7T 28

"Když budou vykoupení stát před tváří Boží, poznají, jak omezený byl jejich úsudek o tom, co nebesa považují za úspěch. Když si vzpomenou na to, jak toužili po úspěchu, uvidí, jak pošetilé byly jejich plány, jak nepatrné byly jejich zdánlivé těžkosti a jak nerozumné jejich pochybnosti. Poznají, že často jejich práce troskotala proto, protože nebrali Boha za slovo. A nade vše vynikne jasně skutečnost: že postavení neumožňuje člověku vstup do nebes. Uvidí rovněž, že pocta, které se člověku dostane, náleží jedině Bohu, že jen Jemu patří veškerá sláva. Z úst andělského sboru a vykoupěných zástupů zazní chvalozpěv: "Velicí a předivní jsou skutkové Tvoji, Pane Bože všemohoucí, spravedlivé a pravé jsou cesty Tvé, ó Králi svatých. Kdo by se nebál Tebe a nezveleboval jména Tvého? Nebo Ty sám svatý jsi." Zj 15, 3.4.

B. Co přispívá ke štěstí

5. Od které mylné myšlenky musíme upustit, chceme-li mít úspěch?

"Uplatníme-li své dary, rozmnoží se nám. Úspěch není věcí náhody ani osudu. Je to provedení Boží prozřetelnosti, odměna víry a soudnosti, ctnosti a vytrvalého úsilí. Pán si přeje, abychom použili všech svých darů a když tak učiníme, získáme ještě větší dary. Neobdaří nás nadpřirozeně schopnostmi, jichž se nám nedostává. Uplatníme-li však to, co máme, pomůže nám, aby všechny naše schopnosti se rozmnožily a zesílily." COL 353

6. Domníváme se, že následující body přispívají ke štěstí: Uspořádej je podle důležitosti. Zdůvodni pořadí.

a/ zdraví	e/ sebeúcta	i/ přívětivost
b/ křesť. povaha	f/ klidná mysl	j/ zájem o jiné
c/ sebeovládání	g/ duševní rovnováha	k/ sebe-obhajoba
d/ osobnost	h/ osobní vzhled	l/ příjemné prostředí

7. V jaké souvislosti je genius a nadání s úspěchem? Uveď skutečnost, že někteří takřka zázrační žáci ve škole jsou v pozdějším životě ničím.

"Není pravda, že vynikající mladí lidé dosáhnou vždy největšího úspěchu. Jak často je nadaným a vzdělaným lidem svěřeno odpovědné postavení a oni zklamou. Jejich lesk měl zdání zlata, ale ve zkoušce se ukázalo, že je to jen pozlátka a struska. Nebyli věrní a proto se jim práce nezdařila. Nebyli pracovití a vytrvalí a nešli na kořen věcí. Nechtěli začít na první příčce žebříku a postupovat trpělivě krok za krokem až na vrchol. Šli v matné záři vlastního světla (podle svých nápadů). Nespoléhali na moudrost, kterou může dát pouze Bůh. Neztroskotali pro nedostatek příležitosti, nýbrž pro vlastní nerozumnost. Neocenili výhody svého vzdělání a nečinili takové pokroky, jak by to bylo při náboženských a vědeckých možnostech možné. Jejich mysl a povaha nebyly vyrovnané vznešenými zásadami pravdy." FE 193 (MYP 187)

"Učme mladé lidi příčinnivosti. Na tom závisí úspěch víc než na genialitě anebo nadání. Bez snaživosti nedokáže ani úžasný talent mnoho, ale lidé s průměrnými schopnostmi dokáží divy, vynaloží-li správné úsilí. A umělec, jehož výkony obdivujeme, musí na svoji práci soustředit neúnavné úsilí." Ed 232

8. Apoštol Pavel udal jeden klíč k úspěchu slovy: "To jedno činím." F 3, 13. Ukaž, jaký vliv má tato zásada na úspěch každého člověka.

"Kdo chce mít pravý úspěch, musí mít určitý cíl, který nesmí pustit se zřetele." Ed 262

Pavel prohlásil o sobě: "K cíli běžím". Pohovořte si o tom, jaký to má vliv na pravděpodobný úspěch člověka v časném anebo křesťanském životě. 7T 239

"Musíme se z minulých zkušeností naučit, jak se můžeme vyvarovat chyb. Modlíme se k Otci nebeskému: "Aneuvoď nás v pokušení". Ale příliš často zapomínáme střežit své nohy, aby nás neuvedly do pokušení. Musíme se vyhýbat pokušením, která nás snadno přemáhají. Úspěch si z milosti Ježíše Krista vybojujeme sami. Musíme si odklidit s cesty kámen pokušení a pohoršení, který by způsobil zármutek námi jiným."

10. Co je práveo o tajemství úspěchu? 4T 572

"Tajemství životního úspěchu spočívá v pečlivém, svědomitém plnění maličkostí. Bůh tvoří prostý lístek, drobnou květinu, stéblo trávy právě tak pečlivě jako stvořil svět. Souměrná stavba silného, krásného charakteru se skládá z jednotlivých skutků povinnosti. Všichni se mají naučit být věrní v nejmenší povinnosti právě tak jako v té největší. Jejich dílo nemůže snést kritické oko Boží, není-li v něm věrná, poctivá a hospodárná péče o maličkosti."

11. Jmenuj dalšího činitele v životních zvycích, který přispívá ke štěstí. Vysvětli a znázorni, proč je to důležité.

"Chceme-li docílit nápravu u těchto pohodlných, netečných lidí, nestací nahodilý, ojedinělý pokus. To vyžaduje trpělivé pokračování správného počínání si. Zaměstnanci mohou mít jediné tehdy v práci úspěch, mají-li určenou hodinu ke vstávání, k modlitbě, k jídlu a k odpočinku. Je-li pořádek a pravidelnost tak důležitá zde, čím více v díle Božím." GW 278

12. Chce-li mít někdo úspěch v určitém oboru, co potřebuje kromě nadání a upřímné snahy? 5T 552

"Ti, kteří závodili v olympijských hrách, na něž nás apoštol Pavel upozorňuje, museli se důkladně připravovat. Různí mistři po měsíce s nimi cvičili, aby jejich tělo bylo silné a svěží. Směli jíst jen takovou stravu, která měla jejich tělo uchovat při nejlepším zdraví a jejich oděv nesměl nikde tísnit žádný orgán ani sval. Museli-li se ti, kteří měli závodit o světskou slávu, podrobit tak přísné kázni, aby mohli mít úspěch, čím nutnější je pro ty, kteří chtějí pracovat v díle Páně, aby byli důkladně ukáznění a připraveni. Jinak nemohou mít úspěch. Jejich příprava musí být mnohem poctivější, jejich horlivost a sebezapíravé úsilí tím větší, než jak tomu bylo u čekatelů světského vítězství, neboť nebeské věci jsou mnohem cennější než věci pozemské. Cesta k úspěchu není hezky pohodlná, abychom po ní mohli jet přepychovým vozem. Je to cesta hrbolatá, plná překážek, které můžeme překonat jen trpělivým úsilím."

13. Jak mohou dokonce omyly přispět k úspěchu?

"Učme děti a mládež, že každá překonaná chyba a nesnáz je stupněm k lepšímu a vyššímu věcem. Právě těmito zkušenostmi dosáhli úspěchu všichni, kteří ukázali, jak se má žít." Ed 296

14. Co je základem štěstí v tomto i příštím životě? 7T 163

"Nesmíme trpět ani stín sobectví anebo předražování. Nevyužívejte lidské nevědomosti anebo bída a nežádejte přehnané ceny za vykonanou práci anebo za prodávané předměty. Budete ve velkém pokušení uchýlit se od přímé cesty, uslyšíte mnohé argumenty ve prospěch světských zvyklostí, abyste přijali vpravdě nepoctivé návyky. Někteří tvrdí, že ve styku s chytráky se musí přizpůsobit zvyku, že kdyby měli zůstat přísně poctiví, nevydělali by si ani na živobytí, kde je naše víra v Boha? Považuje nás za své syny a dcery za podmínky, že vyjdeme ze světa a budeme odlišní a nebudeme se dotýkat nečistého. Slova: "Hleďte nejprve království Boží a spravedlnost jeho", platí jeho ústavům i jednotlivým křesťanům. Jeho zaslíbení se splní a

On nám přidá vše, co je potřebné k tomuto životu. Vpište si do svědomí jako rydlem do kamene, že pravý úspěch, ať již časný anebo věčný, lze získat jedině věrným dodržováním věčných zásad spravedlnosti."

C. Boží stanovisko k lidskému úspěchu

15. Jakou odpovědnost přebírá Bůh na sebe v otázce úspěchu? Za jakých podmínek? MYP 309

"Odevzdáme-li se však Pánu cele a řídíme-li se v práci Jeho pokyny, ručí sám za její zdar. Nechce, abychom pochybovali o úspěchu našeho poctivého snažení. Nesmíme si na nezdar ani pomyslit. Máme spolupracovat s Tím, který neví, co je to nezdar."

16. Jakého cíle mají dnešní mladí lidé dosáhnout? MYP 36.37.

"Milí mládeži! Jaký cíl a účel života sledujete? Toužíte po vzdělání, abyste měli ve světě jméno a postavení? Chováte snad myšlenky, které se neodvážujete vyjádřit, abyste jednoho dne stáli na vrcholu intelektuální velikosti? Abyste mohli zasedat ve sněmovně a ve vládě a abyste pomáhali vydávat zákony? Na tom není nic zlého. Každý si můžete stanovit svůj cíl. Nespokojte se s něčím podřadným. Dejte si vysoký cíl a nešetřte námahy, abyste úrovně dosáhli."

"Budete-li usměrňováni náboženskými zásadami, můžete dosáhnout libovolné výše. Byli bychom rádi, kdybyste se povznesli na ušlechtilou výši, kterou vám Bůh stanovil. Ježíš vás, milí mladí lidé, miluje a není rád, když vyrůstáte s nepěstěnými, nerozvinutými dary. Můžete se stát silnými lidmi s pevnými zásadami, aby vám bylo možno svěřit velké odpovědnosti. Vypněte proto veškeré své síly, abyste tohoto cíle dosáhli."

"Slovo Boží činnost nepotlačuje, nýbrž ji usměrňuje. Bůh nežadá na mládeži, aby neměla tolik ctižádosti. Nepotlačujme povahové rysy, které člověku dodávají pravého úspěchu a cti - nepotlačitelnou touhu po něčem větším a lepším, nezkrotitelnou vůli, pilnost a snaživost, neochabující vytrvalost. Z milosti Boží je usměrňujme, aby sloužily dosažení vyšších cílů, než jakými jsou sobecké a světské zájmy, neboť nebesa převyšují zemi." MH 396

17. Za které podmínky provází Boží požehnání ty, kteří podnikají něco ve světě? MYP 36

"Nyní chceš stavět, jelikož se můžeš zařídit. Chceš se zařadit do lidské společnosti a do života, abys mohl splnit úkol, který s tebou Bůh při stvoření měl. Jako Kristovi učedníci se nemusíte zříkat časného podnikání, ale vezměte si s sebou své náboženství. Ať podnikáte cokoli, kde se můžete uplatnit, nedomnívejte se nikdy, že nemůžete mít v tom úspěch, nebudete-li obětovat zásady."

D. Možné nebezpečí úspěchu

18. Ukaž na příkladu Josefa a Daniele, že lidé na odpovědných místech jsou vystaveni nebezpečí. Navrhni, jak je možno tomuto nebezpečí uniknout.

Ukaž, kdo stojí na vysokém místě, je v nebezpečí. Tak jako bouře neublíží květině v údolí, ale vyvrací stromy na vrcholu hory, pomíjí i bouře mnohých pokušení prosté lidi a útočí na ty, kteří ve světě zastávají vysoká místa úspěchu a slávy. Ale Josef snášel stejně zkoušku nesnází i blahobytu. Dokázal tutéž věrnost v paláci Faraonově jako ve vězeňské cele." Ed 51.

"Dějiny Davida nám podávají nej působivější svědectví o nebezpečí, kterým je pro duši moc, bohatství a světská sláva - a po těchto věcech lidé nejvíce touží. Málokdo prošel lepší průpravnou zkušeností, aby mohl tuto

zkoušku snést. Nejdříve byl David prostým pastýřem, který neúnavně pracoval a pečoval něžně o svá stáda. Měl obecnství s přírodou v osamělých horách, což rozvinulo jeho nadání k hudbě a básnictví a obrátilo jeho myšlenky ke Stvořiteli. Jeho život na poušti byl ustavičnou kázní; zde musel uplatnit svoji odvahu, statečnost, trpělivost a víru v Boha. To vše bylo pro něho božskou přípravou, aby mohl vládnout lidu Izraelskému. David měl vzácné zkušenosti Boží lásky a byl bohatě obdařen Jeho Duchem. Na Saulově případu viděl úplnou bezcennost pouhé lidské moudrosti. A přece úspěch a sláva zeslabily Davidův charakter natolik, že vždy znovu podlehl pokušení." PP 746

19. Co je nejzaručenější ochranou a nejjistější podmínkou úspěchu?

"Úspěch v tomto díle je závislý mnohem víc než všední zaměstnání na duchu posvěcení a obětavosti s jakou kdo koná svoji práci. Ti, kteří mají odpovědnost jako vedoucí díla, musí být stále přístupni co největšímu působení Ducha svatého. Musíte s mnohem větší úzkostí toužit po křtu Ducha svatého a po poznání Boha a Ježíše Krista, neboť vaše důvěryhodné postavení je mnohem odpovědnější než práce běžného pracovníka.

Přirozené a získané schopnosti tvoří Boží dary a musí být neustále ovládány jeho Duchem a jeho posvěcující mocí. Musíte pokorně pocítovat svůj nedostatek zkušeností v tomto díle. Snažte se co nejopravdověji získat potřebné znalosti a moudrost, abyste mohli uplatnit veškeré síly těla a myslí tak, abyste oslavili Boha."

Perlička - -

"Bůh dává příležitosti. Úspěch je závislý na tom, jak jich využijeme." PK 486.

- - o o o - -

O d d í l IV.

O B Ě Ā N S K Ý Ž I V O T
=====

C í l : Uvědomme si, jaké přednosti a odpovědnosti máme jako křesťanští občané v obci, státu a národu.

- - o o o - -

40. Buď dobrým sousedem

Ú v o d :

Nejpůsobivějším bodem Ježíšova náboženství je že ono je zkušeností, která ovlivňuje každou okolnost našeho všedního života. Činí z člověka lepšího syna a bratra, lepšího manžela a otce. Je poctivější ve svém podnikání, je věrnějším a pilnějším dělníkem a má širší a lidštější zájmy. Jeho rodina, jeho sbor, jeho spolupracovníci i jeho sousedé po tom všem poznají, že se podobá Galilejskému.

Nic nás tak nepřesvědčuje o tom, jak je to důležité být dobrým sousedem, jako skutečnost, že šest přikázání z desatera se týká vzájemného vztahu mezi lidmi. Být dobrým sousedem však znamená víc, než dát okolo bydlícím biblickou literaturu anebo je pozvat do pobožnosti - ačkoli je to chvályhodné.

Velký Učitel prohlásil, že celý Zákon a proroci se opírají o jedno ze dvou přikázání, jež zní: "Milovati budeš bližního svého jako sebe samého." Dnes máme právě takovou přednost pomáhat, povznášet, sloužit a dávat, jako kdysi dobrý Samaritán, který se postaral o člověka, upadnuvšího mezi lotry u cesty do Jericha. A nesmíme zapomenout, že naším bližním není jen ten, kdo je snad zbit do bezvědomí a oloupen.

"Budeme-li mladé lidi povzbuzovat, aby bez ohledu na povahu anebo okolnosti mysleli na druhé, aby cítili, že patří k lidské rodině, pomůžeme jim nalézt Boha v provádění své části duchovního života, který se táhne pravým náboženstvím jako šňůra na níž jsou navlečeny perly. Tím unikneme z vězení vlastního Já." Mládež a budoucnost, 290

A. Náboženství v občanském životě

1. Stanov definici náboženství v občanském životě.

"Příběhem o milosrdném Samaritánu znázornil Kristus jádro pravého náboženství. Ukazuje, že se neskládá ze systému, věrouky či obřadů, ale z vykonávání skutků lásky a dobroty, z praktické zbožnosti." DA 497

"Posvěcení skrze působení Ducha svatého znamená vštípení Kristovy povahy do duše. Náboženství evangelia je Kristus v životě - živá, působivá zásada. Je to Kristova milost, zjevená v povaze a v působení dobrých skutků. Zásady evangelia nelze odloučit od žádné části praktického života. Každý úsek křesťanské zkušenosti a práce má znázorňovat život Ježíše Krista." COL 384

2. K jaké práci vybízí Bůh a.s.d. v novém prostředí? 9T 33

"Pán vybízí svůj lid, aby působil v rozličných odvětvích díla. Lidé na cestách a mezi ploty mají slyšet poselství evangelia. Členové církve mají konat evangelizační dílo v domovech svých sousedů, kterým se ještě nedostalo plně důkazů o přítomné pravdě.

Bůh volá křesťanské rodiny, aby šly do obcí, které jsou v temnotě a

bludu a aby moudře a vytrvale pracovaly pro Mistra. To vyžaduje sebeobětování. Mnozí čekají, až zmizí všechny překážky a zatím hynou duše ve světě bez naděje a bez Boha. Velmi, velmi mnozí se pro světské výhody anebo za účelem vědeckého poznání odváží do zámořských krajin a snášejí těžkosti a nouzi. Kde jsou ti, kteří jsou ochotni učinit to proto, aby mohli jiným vyprávět o Spasiteli? Kde jsou mužové a ženy, kteří půjdou do krajin, jež potřebují evangelium, aby mohli těm, kteří jsou v temnotách, ukázat Spasitele?

3. Popiš dílo, které Kristus svěřil církvi. Uveď jaké následky přináší zanedbání této povinnosti. 3T 512

"Láska k Bohu a nezištná láska k bližnímu tvoří dvě velké zásady zákona. První čtyři a posledních šest přikázání vyplývají z těchto dvou zásad. Kristus vysvětlil zákoníkovi, kdo je jeho bližní, podobenstvím o člověku, který cestoval z Jerusaléma do Jericha a upadl mezi lupiče. Ti ho okradli, zbili a nechali polomrtvého ležet. Kněz a levita viděli tohoto trpícího muže, ale jejich srdce zůstalo chladné. Vyhnuli se mu obešli ho druhou stranou. Cestou se blížil Samaritán. Jakmile viděl, že tento cizí člověk potřebuje pomoc, netázal se, je-li to jeho známý, či krajan anebo souvěrec. Poskytl pomoc trpícímu proto, že zde byla práce, která musela být vykonána. Ulehčil mu podle svých možností, naložil ho na osla a zavezl do "hospody" a na své útraty se postaral o jeho potřeby. Kristus řekl, že tento Samaritán byl bližním tomu, jenž upadl mezi lotry. Levita a kněz představují tu třídu v církvi, která je lhostejná právě k těm, kteří potřebují jejich soucitu a pomoci. Tato třída přestupuje přikázání bez ohledu na to, jaké postavení v církvi zaujímá. Samaritán představuje třídu Kristových spolupracovníků, kteří napodobují Jeho příklad v činění dobra.

4. Jakým přínosem byla avondalská škola v Australii? Proč se všude, kde je zřízena škola a.s.d., má projevovat tak zřejmé požehnání? 9T 237

"Naše škola byla umístěna hluboko v lesích, daleko od obcí a od nádraží. Nikdo nebydlel poblíž nás, aby ho nějak naše počínání mohlo rušit. Přesto jsme byli hlídáni. Úředníci státu byli nuceni přijít a dohlédnout na naše prostory. Kdyby nás byli chtěli sledovat, byli by mohli vidět ledacos, ale zdá se, že si nevšímali těch, kteří pracovali (bylo to v neděli a v té době se velmi projednávala nedělní otázka). Měli k nám, jakožto k lidu, takovou důvěru a tak si nás vážili pro práci, kterou jsme v té oblasti konali, že byli přesvědčeni, že nám mohou ve všem důvěřovat."

B. Budme dobrými sousedy ve své obci

5. Jak a kdy měli lidé za časů Pána Ježíše velké starosti s otázkou, kdo je jejich bližní?

"Židé do nekonečna přetřásali otázku: "Kdo je můj bližní?" O pohanech a Samaritánech neměli pochybnosti. To byli cizinci a nepřátelé. Ale kde mají dělat rozdíl mezi lidmi vlastního národa a mezi jednotlivými společenskými třídami? Koho má rabín, kněz, starší považovat za bližního? Prožívali celý svůj život v obřadech, které je měly očistit. Domnívali se, že stykem s nevědomým a netečným zástupcem se poskvrní a budou se musit opět úmorně očišťovat. Mají považovat 'nečisté' za bližní?" COL 376

6. Kdo byl podle tohoto podobenství dobrým Samaritánem?

"V podobenství o dobrém Samaritánu představil Ježíš sebe a své poslání. Satan člověka podvedl, zranil, oloupil, zničil a přenechal záhubě. Ale Spasitel se slitoval nad naším bezmocným stavem. Opustil svou slávu a přišel nás zachránit. Viděl, že jsme na smrt nemocní a ujal se nás. Uzdravil naše rány. Zastřel nás rouchem své spravedlnosti. Zřídil pro nás bezpečné

útočiště a na vlastní útraty se o nás dokonale postaral. Zemřel, aby nás vykoupil. Poukázal na svůj příklad a řekl svým následovníkům: "Tyto věci přikázal jsem vám, abyste se milovali navzájem." "Tak jako já miloval jsem vás, abyste i vy milovali jedni druhé." DA 503

7. Vysvětli, proč pouhé náboženství nestačí na přetvoření společnosti.

"Mnozí dopustí, aby jejich bratr či bližní zapasil s nesnázemi bez pomoci. Protože se však hlásí ke křesťanství, tento se může domnívat, že oni ve svém chladném sobectví představují Ježíše Krista. Jelikož Boží domnělí služebníci s Pánem nespolupracují, nedostává se jejich bližním do značné míry Boží lásky, která by měla z nich vyvěrat. A Bůh je připraven o velkou část chvály a díky z lidských srdcí a z lidských rtů. Je oloupen o slávu, která Jeho svatému jménu náleží. Je oloupen o duše, za něž Kristus zemřel, o duše, které chce přivést do svého království, aby s Ním po nekonečné věky přebývaly.

Boží pravda má malý vliv na svět, ačkoli by tomu mělo být právě pro náš příklad naopak. Pouhé náboženské vyznání je dost, ale to má malý význam. Můžeme tvrdit, že jsme následovníci Ježíše Krista a že věříme každé pravdě Božího Slova. Ale to našim sousedům neprospěje, neuplatníme-li svoji víru ve všedním životě. Můžeme mít vyznání vznešené až do nebe, ale nejsme-li křesťany, nepomůže to ani nám, ani našim bližním. Správný příklad prospěje světu víc než veškeré naše vyznání." COL 383

8. Který příklad z Jobova života by měla napodobit celá církev a.s.d. Jb 29,16. 5T 151

"Byl jsem otcem nuzných a na při, již jsem nebyl povědom, vyptával jsem se." "Za vaše srdečná přání vám ještě poděkujeme, ale pěkné přání ještě samo o sobě nestačí k pohodlí potřebných. Musí mít hmatatelný důkaz větší dobroty v jídle a odívání. Bůh nechce, aby některý z jeho následovníků musel žerout chleba. Dal vám hojnost, abyste mohli uspokojit potřeby těch, kteří se toho nemohou domoci ani prací ani šetrností. Nečekejte, až vás oni upozorní na své potřeby. Jednejte jako Job. Doptával se na věci, které neznal. Vydejte se na pochůzku a poznejte, co je kde třeba a jak by se to nejlépe uhradilo."

9. Na kolika místech a kde mohou křesťané nalézt příležitost služby pro Krista?

"Před námi je otevřeno na tisíce dveří, kde můžeme být užiteční. Často si stěžujeme, že máme skrovné zdroje. Ale kdyby křesťané byli skutečně horliví, mohli by své zdroje ztisícíronásobit. Je to sobectví, zhýčkanost, jež nám brání v uplatnění." MH 206

"Ale nikdo nemusí čekat s pomáháním, až bude povolán do nějaké vzdálené krajiny. Dveře služby jsou otevřeny všude. Všude kolem nás jsou lidé, kteří potřebují naši pomoc. Vdovy, sirotci, nemocní a umírající, zarmoucení, zmalomyslnění, nevědomí a vyvržení lidé jsou všude kolem nás." MH 152

"Ukrojili jste hladovému krajíček chleba a darovali jste mu v krutém mrazu nicotný kus oděvu; uvědomili jste si, že to dáváte Pánu slávy? Po celý váš život byl jsem vám nablízku v osobě těchto postižených, ale vy jste mne nehledali. Nechtěli jste mít obočensví se mnou. Neznám vás." DA 640

10. Ukaž, proč není možno milovat Boha bez prokazování skutků lásky.

"Srdce, v němž Kristus přebývá, nemůže být bez lásky. Milujeme-li Boha, protože On prve miloval nás, budeme milovat všechny, za které Kristus zemřel. Přicházíme-li do styku s božstvím, musíme bezpodmínečně přicházet do styku i s lidstvem; neboť v Tom, který sedí na trůnu vesmíru, je sloučeno

božské s lidským. Jsme-li spojeni s Kristem, jsme spjati s našimi bližními zlatými pouty lásky. V našem životě se musí zjevovat Kristův soucit a něžnost. Nebudeme čekat, až budou potřební a nešťastní přivedeni k nám. Nikdo nás nebude muset prosit, abychom cítili s bídami jiných. Bude to pro nás tak samozřejmé sloužit potřebným a trpícím, jako to bylo pro Ježíše Krista, který chodil a činil dobro." COL 384

11. Jak máme konat Jeho dílo?

"Považujme práci pro naše nejbližší sousedy za svoji zvláštní povinnost. Uvažujte, jak byste co nejlépe prospěli těm, kteří nemají zájem o náboženské věci. Při návštěvě svých přátel a sousedů zajímejte se o jejich časné i duchovní blaho. Vyprávějte jim o Kristu-Spasiteli, který odpouští hříchy. Pozvěte své sousedy k sobě a čtěte s nimi z převzácné bible a z knih, jež vysvětlují pravdu. Vybidněte je, aby si s vámi zazpívali a pomodlili se. Kristus bude podle svého zaslíbení přítomen v těchto malých schůzkách a Jeho milost bude působit na lidská srdce.

Členové sboru se mají sami vychovávat k této práci. To je právě tak nutné, jako zachraňování hynoucích v cizích zemích. Někteří cítí odpovědnost za tyto vzdálené duše. Avšak ti mnozí doma mají cítit odpovědnost za duše ve svém okolí a mají právě tak horlivě usilovat o jejich spasení." MH 152

12. Jak byla tato práce církve ukázána sestře White? 9T 126

"Viděla jsem v nočních viděních, že mezi lidem Božím nastalo velké reformační hnutí. Nemocní byli uzdravováni a dělaly se jiné zázraky. Projevoval se duch přimluvy jako kdysi, ještě před dnem letnic. Bylo vidět sta a tisíce lidí, kteří navštěvovali rodiny a probírali s nimi Slovo Boží. Srdce byla mocí Ducha svatého přesvědčena a projevoval se duch opravdového obrácení. Všude se otvíraly dveře pro hlásání evangelia. Zdálo se, že svět je osvěcen nebeským vlivem. Upřímný a pokorný lid Boží přijímal velká požehnání. Slyšela jsem hlasy díkůvzdání a chvály a zdálo se, že nastala reformace jako v roce 1844.

C. Kristus se ztotožňuje s lidstvem

13. Vylič, jak dokonale se Kristus ztotožňuje s trpícím lidstvem.

"Pán... nevyslyší modlitby svého lidu, dokud zanedbává sirotky, opuštěné, chromé, slepé a nemocné ve svých řadách.

Stát "na straně Páně", znamená víc než prohlašovat to ve shromáždění, Strana Páně je vždy stranou milosrdenství, lítosti a soucitu s trpícími, jak nám to ukazuje příklad Pána Ježíše. A žádá od nás, abychom se řídili jeho příkladem. Ale někteří nestojí v těchto věcech na straně Boží, jsou na straně nepřitele, Pán Ježíš dal svým posluchačům vysvětlení o tomto bodu a řekl: "Cožkoli jste učinili jednomu z bratrů těchto mých nejmenších, mně jste učinili. Potom i těm na levici dí: Jděte ode mne zlořečení do ohně věčného, který jest připraven ďáblu a andělům jeho. Neboť jsem lačný a nedali jste mi jísti; žíznil jsem a nedali jste mi pít, hostem jsem byl a nepřijali jste mne, nahý a neodělí jste mne, nemocen a v žaláři a nenavštívili jste mne. Tedy odpovědi jemu i oni, řkouce: Pane, kdy jsme Tebe viděli lačného nebo žíznivého nebo hostě nebo nahého nebo nemocného aneb v žaláři a neposloužili jsme tobě? Tedy odpoví jim řka: Amen pravím vám: Čehož jste koli nečinili jednomu z nejmenších těchto, ani mně jste nečinili. I půjdou tito do trápení věčného, ale spravedliví do života věčného." Mt 25,

Zde v tomto kázání se Kristus ztotožňuje s trpícím lidstvem a zdůrazňuje nám všem jasně, že dopouštíme-li se lhostejnosti a nespravedlnosti vůči

či tomu nejposlednějším z Jeho svatých, činíme to Jemu. Zde je strana Boží a kdo na této straně chce být, nechť přijde sem k nám. Milovaný Spasitel je raněn, jakmile poraníme některého prostého věřícího." JT 518

14. Jak se Kristus zachoval k potřebám společenských vyvrhelů ve své době? S jakým výsledkem?

"Ježíš seděl jako čestný host u stolu publikánů a svými sympatiemi a společenskou laskavostí dokázal, že uznává lidskou důstojnost. A lidé toužili po tom, aby byli hodni Jeho důvěry. Jeho slova přinášela žízňivým srdcím požehnanou, životodárnou sílu. V těchto, ze společnosti vyřazených lidech vznikaly nové city a otevírala se jim možnost nového života.

Při takových příležitostech byli mnozí ovlivněni Spasitelovým učením, ale uznali Ho až po Jeho nanebevstoupení. Když byl vylit Duch svatý a tři tisíce se jich obrátilo za den, byli mezi nimi mnozí, kteří poprvé slyšeli pravdu u stolů publikánů. Někteří z nich se stali posly evangelia. Matoušovi se stal Ježíšův příklad na slavnosti trvalým naučením. Opovrhovaný publikán se stal jedním z nejvěrnějších učedníků a kráčel poctivě v Mistrových šlépějích." DA 274

15. Jak obsažná má být láska v srdci každého křesťana?

"Bůh neuznává žádné národnostní, rasové či společenské rozdíly. On je Učinitelem všeho lidstva. Všichni lidé pocházejí stvořením z jedné rodiny a všichni jsou jedno i vykoupením. Kristus přišel zbořit dělicí hradbu, otevřít všechna oddělení chrámu, aby všichni měli svobodný přístup k Bohu. Jeho láska je tak rozsáhlá, tak hluboká, tak plná, že proniká všude. Povznáší ze satanova ovzduší ubohé duše, které byly jeho klamem svedeny. Přibližuje je k trůnu Božímu, který je ozářen duhou zaslíbení." COL 386

16. O který bod se opírá rozhodnutí soudu?

"Tak vylíčil Kristus svým učedníkům na hoře Olivetské výjev z velkého soudného dne. A řekl, že rozhodnutí bude záležet na jedné věci: Až budou národy shromážděny okolo Něho, budou pouze dvě třídy lidí a jejich věčný osud bude rozhodnut podle toho, co činili nebo nečinili pro Něho v době chudých a trpících." DA 637

17. Jak přísně posuzuje Bůh zanedbání bližních?

"Utrpení každého člověka je utrpením Božího dítěte. Ti, kteří svému hynoucímu druhovi nepodají pomocnou ruku, přivolávají si Jeho spravedlivý hněv. Je to hněv Beránka. V onen veliký den soudu řekne těm, kteří byli lhostejní k potřebám svých bližních: "Neznám vás; odejděte ode mne, činíte-lé nepravosti." DA 825

Perlička:

"Duch, kterého chováme k svým bratrům, je důkazem toho, jakého ducha máme k Bohu. Jediným zdrojem lásky k našim bližním je láska Boží v srdci." DA 305

- - o o o - -

41. Mladý člověk a jeho vztah k zákonu

Ú v o d' :

Mluvíme-li o vrchnosti a o vztahu člověka k ní, musíme si povšimnout dvou základních skutečností. Za prvé; dnes platí právě tak: "Podle vůle své činí... mezi obyvateli země" (Dn 4, 32). Jako za dnů Nabuchodonozora. Je pravda, že o této skutečnosti nepoučuje vždy nemoudré a nespravedlivé panovníky tak otevřeně, jak to učinil babylonskému vládci ve starověku.

Ale je dosud největší vrchností (autoritou), které musí panovník i poddaný vzdát čest.

Nezapomeňme ani na druhou skutečnost, že Bůh je Bohem zákona a pořádku, že schvaluje každé oprávněné a upřímné úsilí vlády o to, aby mezi lidmi převládaly velké zásady práva, spravedlnosti a blahobytu.

A. Kristus a vrchnost

1. Srovnej pohnutky vládců a vrchních tříd za dnů Pána Ježíše se zásadami, na nichž chtěl Kristus zříditi své království.

"Ve světských královstvích pozice znamenala zvelebování sebe. Zdálo se, že lid zde je pouze ku prospěchu vládnoucích vrstev. Vůdcové měli k dispozici vliv, bohatství a vzdělání, aby si mohli ovládnout davy. Vyšší třídy směly myslet, rozhodovat, mít práva a vládnout, nižší třídy musely poslouchat a sloužit. Náboženství bylo jako vše ostatní záležitostí vrchnosti. Lid musel věřit a žít, podle toho, jak nařídila vrchnost. Právo, že člověk smí samostatně myslet a jednat, nebylo vůbec uznáváno.

Kristus zřizoval své království na odlišných zásadách. Nevolal lid k vládnutí, nýbrž k službě; silní měli nést nedostatky slabších. Byl-li kdo mocný, nadřízený, nadaný, vzdělaný, měl tím větší povinnost sloužit svým bližním. I nejprostším Kristovým učedníkům je praveno: "Všechny věci pro vás učiněny jsou." DA 550

2. Srovnej hlavní zásady Kristova království se zásadami, jimiž chce Bůh člověku vládnout.

"Základem Boží vlády je láska, proto je štěstí všech rozumných bytostí závislé na dokonalé shodě s jejími velkými zásadami spravedlnosti. Bůh vyžaduje od všech svých stvoření službu lásky - službu, vyvěrající z ocenění Jeho charakteru. Nemá zalíbení ve vynucené poslušnosti a všem dává svobodnou vůli, aby Mu mohli dobrovolně sloužit." PP 34

"Boží vláda založena na slepé poddanosti, jak by to satan chtěl člověku namluvit. Vyžaduje uplatnění rozumu a svědomí. "Pojďtež nyní a poukážme sobě", tak vybízí Stvořitel bytosti, které učinil. Bůh neznásilňuje vůli svých stvoření. Nemůže přijmout poctu, která Mu není vzdána ochotně a rozumně. Vynucená poddanost brání veškerému pravému rozvoji mysli a charakteru; takový člověk by byl pouhým strojem a to si Stvořitel nepřeje." SC 47.48.

"Bůh mohl satana a jeho společníky zničit tak snadno, jako by člověk hodil kamenem, ale neučinil to. Vzpoura neměla být překonána násilím. Jenom satan uplatňuje ve své vládě donucovací moc. Boží zásady jsou zcela jiné. Jeho autorita spočívá na dobrotě, milosrdenství a lásce a jiných pravidel si nepoužívá. Boží vláda je morální a převládající mocí má být pravda a láska." DA 759

3. Co pravil Kristus učedníkům o poslušnosti k vrchnosti?

"Ježíš vybízel své učedníky, aby neodporovali požadavkům vlády, ale aby učinili víc, než je od nich žádáno. A měli podle možnosti dostát všem svým závazkům, i kdyby to bylo víc, než zákon země vyžadoval." MB 110.111

"Držel v ruce římskou minci, na níž bylo vyryto císařovo jméno a obraz a prohlásil, že jelikož žijí pod ochranou římské moci, měli této vládě dát, co jí náleželo, pokud to nebylo v rozporu s vyšší povinností. Měli být mírumilovnými poddanými své země, avšak vždy měli být v prvé řadě věrni Bohu." DA 602

B. Křesťan, jeho vláda a jeho Bůh

4. Jaké stanovisko zaujímá křesťan k své nadřízené vrchnosti?

"Korouhev pravdy a náboženské svobody, kterou povznegli zakladatelé prvotní církve a Boží svědkové v následujících staletích, byla v tomto posledním boji svěřena nám. Odpovědnost za tento veliký dar spočívá na těch, kterým Bůh požehnal známosti svého Slova. Toto Slovo nám má být nejvyšší autoritou. Máme uznávat lidskou vládu jako zřízení od Boha a učit, že poslušnost v jejích právních mezích je svatou povinností. Jakmile se však její požadavky rozcházejí s požadavky Božími, musíme být poslušni Boha, nikoli lidí. Boží Slovo musí platit nad všechny lidské zákony. "Takto praví Pán" Nesmí být zaměněno za "Takto praví církev" anebo "Takto praví stát". Kristova koruna musí převyšovat démanty pozemských mocnářů.

Bůh od nás nechce, abychom se stavěli proti vládě. Uvažujme o všem, co řekneme nebo napíšeme, abychom nebudili zdání, že se stavíme proti zákonu a pořádku. Nemáme mluvit ani činit nic, co by nám nezbytně uzavřelo cestu. Máme jít vpřed ve jménu Ježíše Krista a hlásat svěřené nám pravdy. Zakazují-li nám lidé konat tuto práci, můžeme říci jako apoštolé: "Posuďte sami, sluší-li se více poslouchati lidi než Boha." "Nemůžeme nemluvit o tom, co jsme viděli a slyšeli." AA 68.69.

5. Proč se mají adventisté s.d. střežit nepřátelského, bojovného postoje? 6T 394.396

"Někteří naši bratři mluví a píší věci, které se vykládají jako nepřátelský postoj k vládě a k zákonu. Je to omyl, vystavovat se takto nedorozumění. Není to moudré, vyhledáváme-li ustavičné chyby na tom, co dělají státní úředníci. Naším úkolem není útočit na jednotlivce anebo na podniky. Buďme velmi opatrní, abychom se stavěli proti občanské autoritě. Je sice pravda, že náš boj je útočný, ale naši zbraní má být jediné: "Takto praví Bůh". Naším úkolem je, připravit lid, aby obstál ve veliký den Boží. Neměli bychom se nikdy dát strhnout k ničemu, co by vedlo ke sporům anebo k nepřátelství lidí, kteří nejsou našeho přesvědčení."

"Chceme-li, aby lidé byli přesvědčeni, že pravda, které věříme, posvěcuje duši a přetvořuje charakter, nesmíme je stále bouřlivě obviňovat. Muse-li by dojít k závěru, že učení, k němuž se hlásíme, nemůže být křesťanské, když z nás nečiní laskavé, zdvořilé a slušné lidi. Křesťanství se neprojevuje bojovným obviňováním a odsuzováním."

6. Kdy to může být nesprávné uposlechnout nařízení státu? 1T 361

"Viděla jsem, že jsme povinni uposlechnout vždy zákonů naší země, pokud nejsou v rozporu s vyšším zákonem, který Bůh ohlásil mocně s hory Sinai a později vyryl svým prstem do kamene. "Zákon svůj vložím do mysli jejich a vpíši je do srdce jejich; a budu jim Bohem a oni budou mým lidem." Ten, v jehož srdci je vepsán Boží zákon, uposlechně raději Boha než lidí a spíše vypoví jim poslušnost, než aby se v tom nejmenším uchýlil od Božích příkázání. Lid Boží, učený inspirací pravdy a vedený dobrým svědomím, aby žil podle každého Božího Slova, bude považovat Jeho vládu ve svém srdci za jedinou autoritu, kterou může uznat a poslouchat. Moudrost a autorita Božího zákona jsou prvořadě....

Boží slova a příkazy, vepsané do duše, jsou duch a život. V nich je moc, která si podmanuje a vyžaduje poslušnost. Deset Božích příkázání tvoří základ veškerých spravedlivých a dobrých zákonů. Ti, kteří milují Boží příkázání, přizpůsobí se všem dobrým zákonům své země. Jsou-li však požadavky nadřízených orgánů v rozporu s Božími zákony, je nutno vyřešit pouze jedinou otázku: Budeme poslouchat Boha nebo člověka?"

7. Jak se máme zachovat k sobě navzájem v otázce svědomí a individuality?

"V otázkách svědomí nesmí být nikdo poután. Nikdo nemá druhého ovládat, za něho rozhodovat anebo mu předpisovat jeho povinnost. Bůh dává každé duši svobodu přemýšlení, aby se mohla řídit podle svého přesvědčení. "Každý z nás sám za sebe vydá počet Bohu". Nikdo nemá právo vnucovat druhému svou osobnost. Ve všech otázkách zásady, "suď každý sám u sebe". V království Ježíše Krista neexistuje panské utiskování, žádné donucování." DA 550

8. Jakou povinnost mají ti, jejichž svoboda je ohrožena? 5T 452.713

"Bůh nám zjevil, co se má dít v posledních dnech, aby se Jeho lid připravil na bouři protivenství a hněvu. Ti, kteří byli varováni před blížícími se událostmi, nemají nečinně očekávat, valící se bouří a utěšovat se, že Pán své věrné v hodině pokušení ochrání. Máme být lidmi, očekávajícími svého Pána, nikoli v nečinnosti, nýbrž v pilné práci, s neochvějnou vírou. Dnes není čas na věci méně důležité. Lidé spí a satan zařizuje vše tak, aby lid Boží neměl milosrdenství ani spravedlnosti. Nedělní hnutí si razí nyní v temnotě cestu. Vůdcové tají svůj pravý úmysl a mnozí, kteří se k tomuto hnutí připojují, ani sami nevědí, kam směřuje spodní proud. Jeho zásady jsou milé a zdánlivě křesťanské, ale až promluví, zjeví se duch draka. Musíme učinit vše, co je v našich silách, abychom hrozící nebezpečí odvrátili. Musíme se snažit odzbrojit předsudky tím, že se před lidmi postavíme ve správném světle. Měli bychom jim poukázat na skutečný cíl, aby vznikl nejúčinnější protest proti omezení svobody svědomí. Zkoumejte Písmo, abychom mohli podat důkazy své víry. Prorok praví: "Bezbožný páchati bude nepravost a nikdo z nich neporozumí, ale moudrý porozumí."

"Jako lid jsme nesplnili úkol, který nám Bůh svěřil. Nejsme připraveni na to, co nám způsobí vynucování nedělního zákona. Když vidíme znamení blížícího se nebezpečí, musíme se probudit k činu. Nesmíme v klidu čekat na příchod zlého a těšit se myšlenkou, že dílo musí jít vpřed, protože je to předpověděno a že Pán si uchrání svůj lid. Sedíme-li v nečinnosti a nekonáme nic pro zachování svobody svědomí, neplníme Boží vůli. Měli bychom vroucně volat k Bohu, aby oddálil toto neštěstí, dokud nevykonáme dílo, které bylo tak dlouho zanedbáváno. Modleme se co nejvroucněji a pracujme v souladu s našimi modlitbami. Může se zdát, že satan vítězí a pravda je překonána falší a bludem, že je ohrožen lid, nad nímž Bůh rozprostírá svůj štít a země, která se stala útočištěm utlačovaným služebníkům Božím a obhájcem jeho pravdy. Ale Bůh chce, abychom si připomněli Jeho jednání s Božím lidem v minulosti, když jej zachránil před nepřáteli. Vybral si vždy krajní případ, kdy už se zdálo, že není možno uniknout satanovu působení a projevil svoji moc. Lidská nouze je Boží příležitost (Když je nouze nejvyšší, pomoc Boží nejbližší). Možná, že bude lidu Božímu ještě dopřána lhůta, aby se probudil a rozsvítil své světlo. Když by přítomnost deseti spravedlivých byla mohla zachránit bezbožná města Sodomu a Gomoru, což není možné, aby Bůh v odpověď na modlitby svého lidu zadržel ještě působení těch, kteří pošlapávají Jeho zákon? Neponižíme svá srdce upřímně před Bohem, nepůjdeme k trůnu milosti a nebudeme Ho prosit, aby zjevil svou velikou moc?"

9. V které jiné věci, netýkající se čtvrtého přikázání, mohou mladí lidé poznat, že musí stavět Boží přikázání nad příkazy lidské? 1T 361

"Bylo mi ukázáno, že lid Boží... nemůže být na vojně poslušen pravdy a současně poslouchat příkazy nadřazených... Světští lidé jsou ovládáni světskými zásadami, nic jiného neuznávají. Světská politika a veřejné názory tvoří pohnutku jejich činů... Ale lid Boží nemůže být ovládán těmito

pohnutkami. Boží slova a příkazy, vepsané do duše, jsou duch a život a obsahují sílu, která si podmaňuje a vede k poslušnosti. Deset Božích přikázání tvoří základ všech spravedlivých a dobrých zákonů."

10. Která je kladná a dobrá stránka soužení pro církev?

"Mezi obyvateli země jsou všude rozptýleni ti, kteří nesklánějí kolena své před Bálem. Tito věrní budou zářit jako hvězdy, které jsou na nebi viditelné pouze v noci až temnota pokryje zemi a mrákota národy. Bůh má své věrné v temné Africe, v katolických zemích Evropy a Jižní Ameriky, v Číně, Indii, na ostrovech mořských a ve všech temných končinách světa, kteří ještě zazáří v temnotě a zjeví jasně odpadlému světu proměňující moc poslušnosti jeho zákonu. Již dnes se projevují v každém národu, mezi všemi jazyky a lidmi. A v hodině největšího odpadnutí, kdy satan vyňaloží své vrcholné úsilí na to, aby pod trestem smrti přinutil "všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i zajaté" k přijetí znamení věrnosti falešnému dni odpočinku, budou tito věrní "bez úhony a bez poskvrny, synové Boží bez vrásky" "zářit jako světla na světě". Čím temnější noc, tím zářněji budou svítit." PK 188.189

C. Povinnosti a přednosti občanů

11. Jaké odpovědnosti a přednosti mohou ctižádostiví mladí lidé právem očekávat?

"Toužíš po vzdělání, abys si ve světě mohl získat jméno a postavení? Chováš myšlenky, jež se ani neodvažuješ vyjádřit, abys jednoho dne stál na vrcholu duševní velikosti, abys zasedal v poslanecké sněmovně a v senátu a pomáhal tvořit zákony pro lid? Na tom není nic špatného. Každý si můžete stanovit svůj vlastní cíl. Neopokojte se s nízkým cílem. Snažte se dostat vysoko a nešetřete úsilí, abyste této úrovně dosáhli." FE 82

12. Jaké příležitosti bude mít mládež k vydávání svědectví?

"Bůh má s dětmi, vyrůstajícími na našich srdcích dalekosáhlejší, hlubší a vyšší plány, než dovedeme svým omezeným rozumem pochopit. Vyvolil si v minulosti ty, kteří se osvědčili v nejprostší práci a povolal si za své svědky na nejvyšší místa světa. A ne jeden dnešní mladík, který vyrůstá jako David v judském domově, studuje Boží slovo a skutky a učí se věrně sloužit, bude ještě stát v zákonodárných shromážděních, v soudních síních anebo na královských dvorech jako svědek Krále králů. A velmi mnozí budou povoláni k rozsáhlejší službě. Celý svět se otvírá evangeliu." Eč 262

13. Uveď některé povinnosti, které máme ke své vládě.

14. Uveď přednosti v pořadí důležitosti, které má průměrný občan za dobré vlády.

Perlička:

"Musíme uznávat lidské vládní zřízení jako ustanovení z Božské vůle. Učme, že svatou povinností je, abychom je poslouchali ve věcech jejího právního rozsahu." AA 69

- - o o o - -

42. Náboženská svoboda

Ú v o d :

"Pronásledování a válka tvoří ďáblovu kapitolu v dějinách. Ale Prozřetelnost nad tím bdí, aby se rozvinulo hrdinství a aby byla větší občanská a náboženská svoboda. Bez pronásledovatelů by nebylo mučedníků. Každá

církev, ano, každá pravda a každá dobrá věc má své mučedníky, kteří stáli za svým svatým přesvědčením za cenu ohnivých zkoušek a obětování pohodlí i života. Krev mučedníků je semenem tolerance (snášenlivosti), snášenlivost semenem svobody a svoboda je nejcenějším Božím darem pro každého člověka, který je učiněn podle Jeho obrazu a vykoupen Ježíšem Kristem.

Náboženské pronásledování je ze všech pronásledování nejhorší, protože se šíří ve jménu Božím. Nedbá na posvátná práva svědomí a probouzí nejmocnější a nejhlubší vášně. Pronásledování slovem a penem, jež pramení z nenávisti, závisti a zloby lidského srdce anebo z omezenosti a nesprávné horlivosti pro pravdu, bude trvat až do skonání dnů. Ale pronásledování ohněm a mečem je v rozporu s duchem lidskosti a křesťanství a nesouhlasí s moderní civilizací." Schaff, dějiny křest. církve VII, 693

"Milování náboženské svobody patří mezi nejmocnější city, které Bůh do lidské duše vštípl. Svoboda, kterou si svědomí v otázce náboženské vyžaduje, veškeré ostatní nároky a podněcuje lidskou mysl a připravuje ji, aby se Bohem daných práv dožadovala a trpěla a snášela jako v žádné jiné věci." Náboženská svoboda je světelným majákem, který rozptýlil chmury temného věku a vyrval lidi z krutosti středověku k svobodě, pokroku a osvícenosti moderní doby. Náboženská svoboda je dosud politickou nadějí světa. Jakmile toto vzácné dědictví na zemi zahyne, propadne tento starý svět záhubě." Serie biblických pravd, 42; 1B

A. Boží plán s člověkem

1. Co vše měl člověk, když byl stvořen k obrazu Božímu?

"Když Adam vyšel z ruky Stvořitele, byla jeho tělesná, duševní a duchovní přirozenost podobná jeho Stvořiteli. "Bůh stvořil člověka k obrazu svému" a jeho úmyslem bylo, aby člověk postupem věku tím více zjevoval Jeho obraz - aby tím plněji odrážel slávu Stvořitele. Veškeré jeho schopnosti se mohly rozvíjet, měly se ustavičně rozšiřovat a sílit. Měly rozsáhlé pole působnosti a slavné možnosti bádání. Tajemství viditelného vesmíru - "předivné skutky Toho, který je dokonalý v moudrosti" - vybízely člověka ke zkoumání. Měl velkou přednost, že se mohl stýkat se svým Tvůrcem tváří v tvář, od srdce k srdci. Kdyby byl býval zůstal Bohu věrný, bylo by to pro vždy zůstalo jeho výsadou. Byl by mohl po celé věky získat stále nové poznání vědění, objevoval nové zdroje štěstí a získávat stále jasnější poznání moudrosti, moci a lásky Boží. Byl by mohl stále dokonaleji naplnit účel svého stvoření a odrážet neustále dokonaleji Stvořitelovu slávu." Ed 15

2. Jelikož každý náleží Bohu, jaké omezení stanovil institucím a lidem ve vztahu k jednotlivcům?

"Kdožkoli řekl bratru svému Rácha (blázne), vinen bude soudem." Tím, že Bůh daroval za naše vykoupění svého Syna, ukázal, jak si cení každé lidské duše a nedovoluje nikomu, aby mluvil s pohrdáním o ostatních. Uvidíme na lidech kolem sebe chyby a slabosti, ale Bůh považuje všechny duše za své vlastnictví - protože je stvořil a dvojnásob proto, že je vykoupil drahou krví Ježíše Krista. Všichni byli stvoření k Jeho obrazu a máme i s těmi nejpadlejšími jednat s úctou s něžností. Bůh nás bude volat k odpovědnosti za každé slovo, které promluvíme s opovržením o duši, za kterou Kristus položil svůj život." MB 89

B. Prvý útok na zásadu svobody

3. Jaké obvinění vznesl Lucifer proti Bohu?

"Lucifer poukazoval na to, že když Bůh povýšil svého Syna, aby Mu byl roven, dopustil se nespravedlnosti vůči Luciferovi. Tvrdil, že mu právě tak

náleží úcta a čest. Kdyby se jen knížeti andělů mohlo dostat pravého, vznešeného postavení, získal by tím pro všechny nebeské zástupy velké dobro; vždyť chtěl dosavadní svobodě, protože jim byl určen absolutní vládce a všichni se musí podrobit jeho autoritě." PP 37

4. Jak chce Bůh ukázat světu, že je Bohem osobní svobody a že má zalíbení jen v dobrovolné službě?

"Nekonečná moudrost nezničila satana ani po jeho vypovězení z nebe. Jelikož Bůh může přijmout pouze službu lásky, musí být věrnost jeho stvoření založena na přesvědčení, že je spravedlivý a laskavý. Obyvatelé nebes a světů nedovedli ještě pochopit podstatu anebo následky hříchu a nebyli by mohli v satanově zničení vidět Boží spravedlnost. Kdyby byl býval okamžitě vyhlazen, byli by mnozí sloužili Bohu ze strachu, nikoli z lásky. Vliv Svůdce by nebyl býval úplně zmařen a duch vzpoury by nebyl býval zcela potlačen. Musí rozvinout své zásady ve věčném zájmu celého vesmíru, aby veškeré stvořené bytosti poznaly v pravém světle jeho obvinění proti božské vládě a aby již nikdy nebylo pochyb o Boží spravedlnosti a milosrdenství a o neměnitelnosti Jeho zákona." PP 42

5. Vysvětli Boží stanovisko k zásadě svobody.

"Základem Boží vlády je zákon lásky. Proto je štěstí všech stvořených bytostí závislé na tom, žijí-li v dokonalé shodě s jeho velkým zásadám spravedlnosti." GC 493

"Bůh nedělá nátlak na vůli ani rozum člověka. Nemá zalíbení v otrocké poslušnosti. Přeje si, aby Ho jeho stvoření milovala, protože je lásky hoden. Chce, aby Ho poslouchala, protože dovedou pochopit Jeho moudrost, spravedlnost a dobrotu. A všichni, kteří tyto schopnosti správně oceňují, Hu musí milovat, proto že se těmto vlastnostem obdivují a jsou k Němu přitahováni." GC 541

C. Svoboda náboženství v křesťanské době

6. Při které příležitosti položil Petr s Janem základy náboženské svobody? Sk 3,4,1-31. (Uzdravení chromého u chrámových dveří, apoštolé pak jati a vydali svědectví o moci Ježíše Krista. Nedali si zabránit, aby v Ježíšovu jménu nemluvili.)

"Když učedníci obdrželi příkaz, aby již nemluvili ve jménu Ježíše Krista, nebojácně prohlásili: "Sluší-li více poslouchati lidí než Boha, sudte sami." O tutéž zásadu bojovali zastánci evangelia ve dnech reformace. Roku 1529 shromáždila se německá knížata na sněmu, kde jim byl předložen panovníkův dekret, omezující náboženskou svobodu a zakazující veškeré šíření reformovaného učení. Zdálo se, že naděje světa hasne. Přijmou knížata dekret? Bude světlo evangelia zadrženo zástupům, žijícím dosud v temnotě? Jednalo se o důležité zásady pro svět. Ti, kteří přijali reformovanou víru, se sešli a jejich jednomyslné rozhodnutí znělo: "Zavrhněme tento dekret. V otázkách svědomí nemá moc většina." AA 68

7. Co se nerozlučně pojilo i v dobách duchovní temnoty se studiem bible a jeho vlivem?

"Duch svobody krácel s bibli. Tam, kde lidé přijali evangelium, probudila se mysl lidská. Počínali strážat okovy, které je poutaly v nevědomosti, neřesti a pověře. Začali uvažovat a jednat jako lidé. Panovníci to viděli a trásli se o svůj despotismus." GC 277

8. Jaký názor má papežství na otázku náboženské svobody? Co způsobil tento postoj ve staletích poapoštolské doby?

"Papež Pius IX. řekl ve svém encykl. listu ze dne 15.8.1854: "Absurdní

a bludné učení anebo nápady ve prospěch svobody svědomí jsou nejhorším morem - morem, jehož se musí každý stát obávat víc než čehokoli jiného". Ten-
týž papež prokřesťal ve svém encykl. listu ze dne 8.12.1864 "Ty, kteří uplatňu-
jí nárok na svobodu svědomí a náboženského shromáždění", rovněž "všechny,
kteří tvrdí, že církev nemá používat násilí." GC 564

9. Jelikož Bůh je obhájcem osobní svobody, kdo musí tedy být původcem
všech podnětů na omezení osobní svobody?

10. Jaké zásady hlásal Roger Williams a s jakým výsledkem?

"Každý musel pod peněžitou pokutou nebo trestem vězení navštěvovat
bohoslužby vládnoucí církve. "Williams odsoudil zákon; nejhorším bodem an-
glického zákoníku bylo vynucování docházky do určeného kostela. Prohlásil,
že nucení lidí, aby se sloučili s jinověrci, je zjevným porušováním jejich
přirozených práv a musí-li nevěrci a neochotní docházet veřejně na boho-
služby, je to jen pokrytectví... A dodal: "Nikdo nemá být nucen k nábožens-
tví proti své vůli." Jeho protivníci byli udiveni jeho výroky a zvolali:
"Co? Není dělník hoden své mzdy?" Odpověděl: "Ano", "od těch, kteří si ho
najmou".

Lidé si Rogera Williamse vážili a milovali ho jako věrného kazatele,
který měl vzácné dary, byl ryzí a bezúhonný a opravdu laskavý. Ale nemohli
souhlasit s tím, že zásadně upíral občanským úřadům právo poroučet církvi
a že se dožadoval náboženské svobody. Tvrdili, že toto nové učení by "pod-
vrátilo základy státu a vlády v zemi." Byl vypovězen z kolonií a posléze
musel v mrazu a vánici přehnout do pralesa, aby nebyl uvězněn." GC 294

11. Jaký vliv měly jeho zásady na práva svobody v ústavě?

"Po měsících změn a putování se posléze ubral ke břehům zátoky Narra-
gansett, kde položil základ prvního státu moderní doby, která v dokonalém
slova smyslu uznávala právo náboženské svobody. Hlavní zásadou kolonie Ro-
gera Williamse bylo, že "každý člověk má právo uctívat Boha podle světla
svého svědomí." Jeho malý stát, Rhode Island, stal se útočištěm utiskova-
ných. Rostl a rozvíjel se, až se jeho hlavní zásady - občanská a nábožens-
ká svoboda - staly pilíři americké republiky." GC 295

D. Mládež a svoboda

12. Jaké stanovisko zaujímají mladí lidé k otázkám svobody vůbec?
Proč je možno mít svobodu jedině poslušností Božího zákona?

"Mládež od přírody miluje svobodu, touží po volnosti. Musí však pocho-
pit, že jedině poslušnost Božího zákona dává tato drahocenná požehnání.
Tento zákon uchovává pravou svobodu a volnost. Ukazuje na věci ponižující
a zotročující a zapovídá je. Tím skýtá poslušnému ochranu před mocí zlého."
Ed 291

13. Který názor na svobodu je nebezpečný?

"Jakmile se lidé domnívají, že žádost je nejvyšším zákonem, že bezud-
nost znamená svobodu a že člověk odpovídá sám sobě, můžeme se divit, že všu-
de vládnou zkaženost a ohavnost? Zástupy ochotně přijímají učení, které jim
umožňuje řídit se sklony tělesného srdce. Vášeň drží v rukou uzdy sebeo-
vládání, síly myslí a duše a slouží tělesným sklonnům a satan zatahuje s já-
sotem do svých sítí tisíce význačků Ježíše Krista." GC 555.556

14. Kde jedině může člověk nalézt pravou svobodu?

"Člověk, který se nechce odevzdat Bohu, je pod vládou jiné moci. Nepa-
trí sám sobě. Může o svobodě mluvit, ale je nejhorším otrokem. Nesmí vidět
krásy pravdy, neboť jeho mysl je ovládána satanem. Lichotí si sice, že se

řídí vlastními názory, ale ve skutečnosti plní vůli knížete temnosti. Kristus přišel zrušit okovy otroctví hříchu v duši. "Pakliže vás Syn vysvobodí, v pravdě svobodní budete". "Zákon ducha života v Kristu Ježíši", "osvobodí nás od zákona hříchu a smrti." DA 466

15. Jaká je odpovědnost dnešních mladých lidí v otázce náboženské svobody? 6T 402

"Dnes máme trvat na téže zásadě jako přívrženci evangelia ve dnech velké Reformace. Když bylo zasedání knížet na sněmu v Německu roku 1529, zdálo se, že naděje světa zhasne. Tomuto shromáždění byl předložen panovníkův dekret o omezení náboženské svobody a o zákazu dalšího šíření učení reformace. Přijmou německá knížata tento dekret? Nemá být zástupům, žijícím dosud v temnotě, dopřáno světlo evangelia? Jednalo se o důležité věci pro celý svět. Ti, kteří přijali reformovanou víru, se sešli a jednomyslně se rozhodli: Nesmíme dekret přijmout. V otázkách svědomí nemá většina moc."

Korouhev pravdy a náboženské svobody, kterou drželi ti reformátoři, je v tomto posledním boji svěřena nám. Odpovědnost za tento velký dar spočívá na těch, kterým Bůh daroval poznání svého Slova. Máme Slovo Boží přijímat jako svrchovanou autoritu. Musíme osobně přijímat Jeho pravdy. A tyto pravdy můžeme ocenit jedině tehdy, vyhledáme-li si je osobním studiem. Stane-li se Boží Slovo vodítkem našeho života, splní se prosba Kristovy modlitby: "Posvěť jich v pravdě své. Slovo tvé pravda jest". J 17.17. Uznáme-li pravdu slovem a skutkem, podáme tím své vyznání víry. Jedině ostatní poznají, že věříme bibli."

16. Jak maří Bůh úmysly těch, kteří by chtěli omezit osobní náboženskou svobodu?

"Boží poslové zakoušeli v každé době posměch a pronásledování. Ale jejich soužení přispělo k rozšíření známosti Boha. Každý učedník Ježíše Krista má kráčet za nimi a pokračovat v tomto díle. Vždyť nepřítel nezmůže nic proti pravdě, ale musí působit v její prospěch. Bůh chce, aby pravda vystoupila do popředí a stala se předmětem zkoumání a rozhovorů, i kdyby byla v pohrdání. Mysl lidí musí být vyburcována. Každý spor, každé pohanění, každé úsilí o omezení svobody svědomí, jsou Božími nástroji ku probuzení mysli, které by jinak spaly." MB 53.54

17. Církev adventistů sedmého dne se spolu s jinými lidmi staví za to, aby se v neděli prodávalo. Staví se ovšem proti nedělnímu prodeji lihovin. Odůvodní toto zvláštní jednání.

Perlička

"Slovo Boží musí být víc, než veškeré lidské zákony... Kristova koruna musí převyšovat dýmanty pozemských mocnářů." GW 390

O d d í l V.

S P R Á V Č O V S T V Í
=====

C í l : Chceme poznatčím jsou nám svěřené peníze (jaká důvěra je nám dána), jaké požehnání vyplývá z jejich správného použití a jaká škoda za zneužití.

- - o o o - -

43. Peníze a jejich použití

Ú v o d :

Každý by rád měl - peníze, odpovědnost, nesnadné úkoly, samostatnost. Jedno však mohou mít na štěstí všichni - důvěru jiných lidí, dokáží-li, že jí jsou hodni. Lze ji získat, ale musíme střežit jako víru a charakter.

Jak jsme byli jako děti nadšeni, když jsme směli jít po prvé na nákup sami, když jsme vše platili a přinesli zpět drobné. Jak nás povzbudila důvěra učitelů a rodičů, kteří ocenili nějaké to "říkání" či něco jiného v programu. Tyto a jiné formy důvěry tvoří nekonečně vzácný klenot dobré pověsti člověka. Správcovství potvrzuje, že máme důvěru jiných a má své rástné i odpovědné stránky.

"Peníze jsou dobrým služebníkem, ale špatným pánem. Je v nich obsažena moc. Jsou-li zneužity, stávají se mocí ke zlému. Ale mohou být ještě větší mocí a požehnáním k dobrému. Je otázka, jak jich upotřebíme. Na zlatu a stříbru není samo o sobě nic špatného, jinak by to bylo výčitkou Všemohoucímu, proč tyto vzácné kovy v horách uložil. Peníze jsou uznávaným prostředníkem výměny za plody Boží země a za výrobky lidské práce. Jsou nutným a mocným činitelem ve všem, s čím na každý den přicházíme do styku. Peníze jsou samy o sobě neutrální a nelze u nich mluvit o nějaké morálce." Správcovství v širším slova smyslu, 12.

A. Získávání peněz

1. Jak získáváme majetek? Od koho?

"Bůh rovněž svěřuje člověku prostředky. Dává lidem moc k získávání majetku. Zavlažuje zemi rosou s nebe a proudy osvěžujícího deště. Dává sluneční svit, který zahřívá zemi, probouzí vše v přírodě k životu a způsobuje, aby to kvetlo a přinášelo ovoce." COL 351

"Peníze samy o sobě jsou darem, který Bůh člověku dal, aby jich použil věrně v Jeho službě. Bůh požehnal Abrahamovi a dal mu hodně dobytka, stříbra a zlata. A bible praví, že na důkaz své přízně dal Bůh Davidovi, Šalomounovi, Jozafatovi, Ezechiášovi mnoho bohatství a slávy." CS 139

2. Ukaž, že poctivé nabytí majetku nebo peněz není hříchem. 6T 452

"Bůh dává lidem sílu, aby si získali majetek. Nedává však tuto schopnost proto, aby člověk uspokojoval sebe, nýbrž proto, aby to Bohu vrátil jako Jeho vlastnictví. Za této podmínky není získání prostředků hříchem. Peníze se mají vydělat prací. Každý mladý člověk má být vychován k pracovitosti. Bible neodsuzuje nikoho za bohatství, získal-li je poctivě. Kořenem všeho zlého je však sobecké milování peněz, které jsou nesprávně používány."

3. Ukaž, jak a proč činí Bůh pracujícího odpovědná za schopnost získat si jmění. 3T 400

"Nikdo, ať bohatý či chudý, nemůže oslavit Boha životem nečinnosti. Často je jediným majetkem chudého čas a tělesná síla, ale mnohdy i to utrácí."

cí v zahálce a bezstarostnosti, takže nemá ani z čeho dát Pánu desátky a dary. Nedovedou-li křesťané co nejlépe pracovat a vhodně uplatňovat své tělesné a duševní síly, mají být aspoň tiší a pokorní a přijmout radu svých bratrů, kteří jim mohou lepšími názory pomoci v jejich nedostacích. Mnohý majetný člověk, který se spokojí s tím, že nikterak neprospěje svým bližním a pokroku díla Božího, mohl by vykonat mnoho, kdyby jen chtěl. Jsou Pánu právě tak odpovědni za svůj kapitál tělesné síly jako jiný za peníze.

Mnozí přijímají dary z Boží pokladny, ačkoli by měli do ní sami dávat. Mnozí jsou dnes chudí, ačkoli by mohli zlepšit svou situaci, kdyby uměli správně využít čas, kdyby nespolehnali na různé sázky a výhry či jiné spekulace, jak získat peníze jinak než trpělivou, vytrvalou prací. Kdyby se ti, kteří v životě nemají úspěch, dali poučit, mohli by si zvyknout na sebezapření a přísnou šetrnost a mohli by s radostí dávat, nikoli přijímat. Dnes je mnoho lenivých služebníků. Kdyby učinili vše, co je v jejich moci, zakusili by v pomáhání druhým tolik požehnání, že by vskutku poznali, že "blahoslavenější jest dáti nežli bráti."

4. Co učí bible o majetku?

"Bible neodsuzuje bohatého proto, že je bohatý, nepraví, že mít majetek je hřích, ani nepraví, že peníze jsou kořenem všeho zlého. Naopak, Písmo praví, že Bůh dává moc k získání jmění. A tato schopnost je vzácným darem, zasvětime-li ho Bohu a použijeme k šíření Jeho díla. Bible neodsuzuje nadání či umění, neboť je to dar Boží moudrosti. Budeme-li chodit v pytlovině anebo oloupíme-li domov o vše, co slouží pohodlí, vkusu, nebude naše srdce čistší a svatější."

Písmo učí, že bohatství je tenkrát nebezpečné, je-li stavěno na úroveň věcí Božích, nesmrtelného pokladu. Stává se osídlem tenkrát, věnuje-li člověk své myšlenky, city a posvěcení, na něž si Bůh činí nárok, věcem pozemským a časným. Ti, kteří zaprodají nesmírnou slávu věčnosti za trošku pozlátka a trpytu světa, nebeské příbytky za domov, který může být jejich vlastnictvím nejvýše několik roků, rozhodují se nemoudře. Takovou výměnu učinil Ezau, když prodal své prvorozenství za mísku pokrmu; Balám, který zaprodal Boží přízeň za odměnu madiánského krále; Jidáš, když za třicet stříbrných zradil Pána slávy." CS 138.139

B. Milování peněz

5. Vysvětli, že milování peněz je nesprávné, nikoli jejich vlastnictví.

"Bible neodsuzuje nikoho za to, že je bohatý, získal-li své jmění poctivě. Kořenem všeho zlého nejsou peníze, nýbrž milování peněz. Bůh dává člověku moc k získání majetku; a v rukou toho, kdo se chová jako Boží správce a užívá svých prostředků nezištně, stává se majetek požehnáním pro vlastníka i pro svět. Mnozí mají však takový zájem o světské poklady, že zapomenou na Boží požadavky a na potřeby svých bližních. Považují svůj majetek za prostředek k oslavení sebe. Připojují dům k domovu a pole k poli. Naplňují své domovy přepychem, zatím co kolem nich jsou lidé v bídě a zločinu, v nemoci a smrti. Ti, kdož takto svým životem slouží jen sobě, nerozvíjejí ctnosti Boží, nýbrž ctnosti toho zlého." MH 212.213

6. Jaký vliv má přílišné zdůrazňování peněz? Ukaž, jak se může dopustit hříchu milování peněz chudák i boháč.

"Málokdo si uvědomí, jak miluje peníze, dokud neprojde zkouškou. Mnozí vyznavači křesťanství pak dokáží, že nejsou připraveni pro nebesa. Jejich skutky dokazují, že milují víc majetek než svého bližního anebo Pána. Ptají se jako onen bohatý mládenec na cestu života. Ale jakmile ji znají a

sváží její cenu a poznají, že je nutno obětovat z pozemského bohatství, u- soudí, že nebesa jim nestojí za to (jsou příliš drahá). Čím větší poklady člověk na zemi má, tím nesnadněji si uvědomuje, že to není jeho vlastnictví, ale že je mu propůjčeno, aby ho použil k Boží slávě." CS 150

7. Vyjmenuj dva zdroje moci a srovnej jejich příbuznou hodnotu. 4T 138

"Ze světského hlediska znamenají peníze moc, ale z křesťanského hle- diska je mocí láska. Tato zásada se týká rozumové i duchovní síly. Čistá láska se zvláště projevuje konáním dobra a nemůže ani jinak. Zabranuje ne- shodám a bídě a přináší to největší štěstí. Bohatství se často stává ná- strojem zkaženosti a zničení; síla dokáže ubližovat, ale pravda a добрota jsou výsadou čisté lásky."

C. Použití peněz

8. Vysvětli, proč a jak Bůh dovolí, aby se peníze staly zkušebním kame- nem. 5T 736

"Všechno, co lidé z Boží dobroty přijímají, náleží doposud Bohu. Vše cenné a krásné, co na svět dal, je svěřeno nám, abychom dokázali, jak ho milu- jeme a jak si ceníme Jeho přízně. Máme složit poklady majetku a nadání k Ježíšovým nohám jako dobrovolnou obět."

Nikdo se neobejde bez Božího požehnání. Bůh však vykoná své dílo bez lidské pomoci, bude-li chtít. Dává však každému člověku jeho úkol a svěřil lidem jako svým správcům poklady bohatství anebo nadání. Vše, co dáváme Pá- nu, připočítává se nám z Jeho milosti a štědrosti k dobru jakožto věrným správcům. Nesmíme však nikdy zapomenout, že to není nějaký náš záslužný čin. Člověk nemá nic, co by mu nebyl dal Bůh, byť se jednalo o největší schopnosti. Neocenuje-li však tyto vzácné důkazy Jeho přízně a nepoužívá- li jich správně, může mu to i odejmout."

9. K čemu mají sloužit peníze v ruku dítek Božích?

"Peníze jsou nám svěřeny od Boha. Nemůžeme je věnovat na ukojení pý- chy a ctižádosti. V ruku dítek Božích jsou pokrmem pro hladové a oděvem pro nahé. Jsou obranou utiskovaného, cestou ke zdraví pro nemocného, nástro- jem hlásání evangelia chudým. Kdybyste moudře používali prostředků, které nyní věnujete na parádu, mohli byste obžít mnohá srdce. Uvažujte o Kristově životě. Zkoumejte Jeho charakter a cvičte se v sebezapření jako On." MH 267

10. Čím se stává bohatství, použije-li ho člověk správně? 5T 150

"Bůh požehná lidem na majetku, aby šířili Jeho dílo. Dává jim slun- ce a déšť, způsobuje růst rostlinstva, dává jim zdraví a možnost výdělku. Všechna požehnání bereme z Jeho štědré ruky. A za to žádá od nás, abychom dokázali svou štědrost a vrátili Mu část v desátcích a dařích - v dařích důkuvzdání, v dobrovolných obětech, v oběti za hřích."

"Správně použité bohatství stává se zlatým poutem vděčnosti a něžnos- ti mezi lidmi navzájem a mocným poutem lásky k Vykupiteli. Ti, kteří příjí- mají Boží milost, měli by viditelně projevit svou vděčnost za nekonečný dar jeho milého Syna. Ten, kdo přijímá světlo Kristovy lásky, je velmi zavá- zán, aby toto požehnané světlo šířil i jiným duším v temnotě." CS 22.23.

11. Jaké rady jsou nám dány o správném použití hmotného majetku? 3T 117

"Křesťané, kteří věří přítomné pravdě, měli by projevit moudrost a pro- zíravost. Nemají zanedbávat své finanční záležitosti, aby snad nebyli za- skočení nemocí a podobně. Mají mít vše v takovém stavu, aby bylo s jejich majetkem naloženo v jejich nepřítomnosti tak, jak by si to sami přáli, kdy-

by se mohli vyslovit. Mnoho rodin bylo nepoctivě oloupeno o všechny majetky a upadlo do bídy, protože nebyla učiněna závěť, která by za hodinku byla sepsána. Ti, kteří sepisují poslední vůli, nemají šetřit úsilí ani peněz, aby byla pořízena po poradě s právníkem, aby byla právoplatná.

Viděla jsem že ti, kteří vyznávají, že věří pravdě, mají dokázat svoji víru skutky. Mají si učinit přátele z nespravedlivého mamonu, aby byli posláze přijati do věčných příbytků. Bůh učinil lidi správci peněz. Svěřil jim peníze, kterými mají šířit veliké dílo pro spasení duší, pro něž Kristus opustil svůj domov, bohatství, slávu a stal se chudý, aby svým ponížením a svou obětí přivedl k Bohu mnoho Adamových synů a dcer. Bůh ve své prozřetelnosti ustanovil, aby dílo na Jeho vinici bylo vydržováno z prostředků, svěřených Jeho správcům. Nedbají-li na volání díla Božího a nepodporují je, dokazují, že jsou nevěrnými a línými správci."

12. Jak posuzuje Bůh dary svého lidu? 3T 398; 2T 666

"Plán systematické štědrosti není pro nikoho přítěží. "O sbírce pak na svaté, jakž jsem nařídil v církvích Galatských, tak i vy číňte. V každou neděli jeden každý z vás sám u sebe slož, schovaje podle možnosti, aby ne tehdy, když bych přišel, sbírky se daly." 1K 16,1.2. Ani chudí nejsou připraveni o přednost dávání. Mohou mít na tomto díle právě tak podíl jako majetnější. Naučení, které Kristus dal o dvou penězích vdovy, nám ukazuje, že Bůh přijíma i nejmenší dobrovolnou oběť chudých, věnovanou z milujícího srdce, tak jako největší dar bohatého."

"Všichni mají vykonat svůj díl. Případ vdovy, která vhodila své dva peníze, je zaznamenán ku požehnání všem. Kristus ji pochválil za její oběť a upozornil na tento čin své učedníky."

13. Jedna žena dala do pokladnice omylem větší bankovku než chtěla. Připočte jí Pán k dobru větší či menší částku?

D. Obzvláštní rady pro mladé

14. Jaká rada je dána mládeži o použití peněz? 6T 214

"Mládež má mylnou představu o použití peněz a vystavuje se tak mnoha nebezpečím. Nesmíme jim dát tolik peněz, jako bychom mohli čerpat z nekonečné zásoby na každou jejich zdánlivou potřebu. Peníze mají být považovány za Boží dar za účelem šíření Jeho díla, budování Jeho království a mládež se má učit omežovat svá přání. Učte je, že nikdo nemá znehodnocovat své síly v samolibosti a ukojování sebe. Ti, kterým Bůh umožnil získání jmění, jsou povinni použít těchto podle božské moudrosti k slávě Jeho jména. Každá koruna, vyhozená na libůstky anebo věnovaná přátelům, kteří ji utratí ve prospěch pýchy a sobectví, je okradáním Boží pokladny. Peníze, které člověk věnuje na šaty, aby se líbil, jsou položkou, která by měla být použita na šíření Božího díla na novém místě. Ó, kéž by Pán všem dal správnou představu o tom, co to značí být křesťanem. To znamená být podoběn Ježíši Kristu a Kristus nežil proto, aby se líbil."

15. Rodiče adventní mládeže jsou různě situováni. Někteří mladí lidé žijí v pohodlí a v poměrné hojnosti, jiní mají jen základní životní potřeby. K čemu by přivedla ohleduplnost a pozornost ty majetnější ve vztahu k těm, kteří mají velmi omezené příjmy?

Perlička

"Peníze mají velkou cenu, protože mohou vykonat mnoho dobrého." COL 351

44. Šetrnost (hospodárnost)

Ú v o d :

Příslloví "Lehko nabyt,lehko pozbyt" platí o zacházení s penězi dnes právě tak jako v minulosti. Na druhé straně se zase "Šetření pro strýčka Příhodu" často přehání až do krajnosti nuzoty. Zde platí střední cesta - ani utrácení,ani skrblictví - kdy lze pamatovat na budoucnost a dopřát si slušné pohodlný život v přítomnosti.

Mezi životní umění patří umění přizpůsobit rozpočet své peněženice a současně pamatovat na přítomné i budoucí potřeby. Ten,kdo nechce nebo zapomene moudře plánovat svůj rozpočet,není nikdy u konce se svými rodinnými a finančními potížemi.

Ovšem správně chápaná šetrnost není ctnost,vyplývající ze samého odříkání. Někdy je nutno právě v zájmu šetrnosti peníze utratit,aby nepřišly nazmar. Anebo,ten,kdo skutečně šetří,zaplatí často víc za dobře zpracovaný materiál,který vydrží mnohonásobně víc,než věc,zhotovená z levnějšího materiálu anebo méně zručnými dělníky.

A. Podstata a účel šetrnosti

1. Srovnej nesprávné názory o hospodárnosti se správnými. MYP 320

"Mnozí pohrdají šetrností a zaměňují ji za skrblictví a nuzotu. Ale hospodárnost je v souladu s největší štedrostí. Ve skutečnosti nemůže být pravá štedrost bez hospodárnosti. Musíme šetřit,abychom mohli dávat."

2. Uveď hlavní zásadu vyrovnaného rozpočtu. Jak toho dosáhneme?4T 573

"Ti,jejichž ruce jsou ochotny podpořit dílo Boží i hmotně a ulevit trpícím a potřebným,nejsou ve svých finančních záležitostech nedbali,povrchní a váhaví. Dbají na to,aby neměli více vydání než příjmů. Jsou šetrní ze zásady. Cítí,že musí šetřit,aby mohli zase dávat."

3. Uveď alespoň čtyři nebo pět příčin,pro které by bylo záhodno naučit se šetřit.

B. Cesta k šetrnosti

4. Jak nejlépe poznáme,jak a kdy šetřit? MYP 322

"Nemusíme zde rozvádět podrobnosti šetření. Ti,jejichž srdce jsou celé odevzdána Pánu a kteří se řídí Jeho Slovem,poznají,jak se mají ve všech životních povinnostech chovat. Budou se učit od Ježíše,který je tichý a pokorný srdcem. Naučí-li se Kristově pokoře,uzavrou dveře nesčetným pokušením." FE 152

5. Jak se můžeme prakticky naučit užívat moudře peněz? MYP 300

"Ti,kterí nemají ještě zkušenosti s použitím času a peněz,mají se poradit se zkušenějšími. Za peníze,které jsme si se sestrou vydělaly,pořizovaly jsme si samy šaty. Daly jsme peníze mamince a řekly jsme:"Šaty jsme si již koupily,teď zůstalo ještě na misijní práci." A maminka to ráda učinila a podpořila v nás misijního ducha. Dávání,které je ovocem sebezapření,úžasné dárci pomáhá. Vychovává nás k tomu,abychom lépe pochopili skutky Toho,který chodil,čině dobro,ulevoval trpícím a pomáhal potřebným. Spasitel nežil,aby se líbil sobě. V Jeho životě nebylo ani stopy sobectví."

6. Kam má sahat šetrnost? 4T 572

"Všichni,kterí jsou ve spojení s našimi ústavy,mají přísně dbát na to,aby se nic nepromrhalo,i kdyby snad tato věc nespádala přímo do jejich povinností. Každý může nějak přispět k šetrnosti. Všichni mají konat svou

práci tak, aby snesla Boží dohled a nemají dbát na chválu lidí. - Lid Boží má pevně trvat na úrovni toho, co je správné a má šířit takový vliv, aby napravil zlovyky těch, kteří se klanějí u oltáře módy. Světáci mají vidět jasný rozdíl mezi vlastní okázalostí a prostotou reformátorů, kteří následují Ježíše Krista. Tajemství úspěchu života záleží v tom, dbáme-li svědomitě a pečlivě na maličkosti. Všichni se mají naučit být věrní v tom nejmenším právě tak, jako v největší povinnosti. Nebudou-li věrní, pilní a šetrní v maličkostech, neobstojí jejich dílo před tváří Boží."

7. Čeho se máme při šetrnosti varovat? 1T 153

"Viděla jsem, že ti, kteří tvrdí, že očekávají příchod Páně, nemají být úzkoprsí, lakotní. Někteří poslové evangelia, kteří mají vydávat počet z lidských duší, promarní mnoho času zachraňováním něčeho malého, ačkoli jejich čas je mnohem cennější. To se Pánu nelíbí. Šetrnost je správná, ale někteří upadnou až do skrblictví a mají na mysli jenom svůj majetek, který zanedlouho stráví jejich tělo jako oheň, nebudou-li jako věrní správcové správně zacházet s Božími dary."

C. Co získáme šetrností

8. Uveď, jak je možno šetřit za účelem vzdělání. Viz MYP 174 Hlavní zásady.

"Mládež, která chce být vzdělaná, se má pustit do práce za každou cenu. Nečekejte na příležitost, najděte si ji sami. Využijte každé možnosti. Buďte šetrní. Neutrácujte peníze na ukojení chuti anebo na zábavy. Buďte ze zásady prospěšní a výkonní tak, jak to Pán žádá. Buďte důkladní a věrní ve všem, co podnikáte. Využijte každé příležitosti k dalšímu vzdělání. Spojte studium knih s užitečnou tělesnou prací. Usilujte věrně, bděle a s modlitbou o moudrost shůry. Tím získáte všestranné vzdělání. Váš charakter se rozvine, budete mít vliv na jiné a můžete je tak vést cestou pravdy a svatosti."

9. Uveď určité výhody šetrnosti v zaměstnání. 4T 453

"Ti, kteří se zvykli pracovat rychle a současně hospodárně, budou sami práci pohánět, nikoli práce je. Nebudou stále uspěchaní a zmatení, jejich práce bude uspořádaná. Píle a poctivost jsou předpoklady úspěchu. Každá naše pracovní hodina probíhá před Božími zraky a andělé znamenají, jsme-li věrní či nevěrní. A až bude soud a otevrou se knihy a každý bude souzen podle toho, co je v knihách napsáno, musí se každý setkat se záznamem o promrhaných okamžicích a nevyužitých příležitostech. Sobectví, závist, pýcha, žárlivost, lenost anebo jiný hřích, skrytý v srdci, vyloučí přestupníka z blaženosti nebes. "Komu jste v službu poddani, toho jste služebníci."

10. Jak a proč je nutno šetřit v domově?

"Bylo-li kdy nutno přinášet oběti, pak je to dnes. Bratří a sestry, buďte doma šetrní. Odstraňte modly, které jste postavili před Pána. Vzdejte se svých sobeckých zálib. Prosím vás, nevěnujte peníze na zvelebování svých domů, neboť vaše peníze náleží Pánu a musíte z nich vydati počet. Neutrácujte Boží peníze na uspokojení nápadů vašich dětí. Učte je, že Bůh si činí nárok na všechno, co mají, a že nic nikdy nemůže zastínit tento požadavek."

Peníze tvoří poklad. Nevěnujte je lidem, kteří je nepotřebují. Ve světě jsou však hladoví a potřební, kterým by vaše ochotné dary posloužily. Snad řeknete: "Nemohu všechny nasytit." Budete-li však šetrní, jak to učil Pán Ježíš, můžete nasytit jednoho člověka. "Sesbírejte drobty, které zůstaly, aby se nic neztratilo." Tato slova promluvil Ten, který svou mocí - zázrakem nasýtil hladové množství." GS 37

11. Jak si má počínat mladý člověk při vstupu do života, v otázkách finančních? Proč je potřebné, aby byl moudrý a šetrný?

D. Učme se hospodařit

12. Kdy se má člověk začít učit hospodařit? Co se stane, nenaučí-li se tomu? 4T 453

"Ti, kteří si zvykli pracovat pilně a hospodárně, nebudou prací poháněni a nebudou mít v ní zmatek. Každá pracovní hodina prochází před zrakem Božím a andělé zaznamenávají, jsme-li věrní či nevěrní. Až zasedne soud a otevrou se knihy a každý bude souzen podle toho, co je zapsáno v knihách musíme se setkat se záznamem o promrhaných okamžicích a nevyužitých příležitostech. Sobectví, závist, pýcha a žárlivost, lenost anebo jiný hřích, ukrytý v srdci, vyloučí přestupníka z blaženosti nebes."

13. Jak se může mladý člověk nejlépe naučit zacházet s penězi a ocenit je?

"Učíme-li děti počítat, budme praktičtí. Nemají se učit řešit jen náhorné problémy, veďme je k tomu, aby si přesně zapisovaly vlastní příjmy a vydání. Naučme je správnému použití peněz v praxi. Naučme hochy a dívky vybírat si a kupovat šatstvo, knihy a jiné nezbytnosti, ať už je to z peněz rodičů nebo z vlastního výdělku. Budou-li si svá vydání zapisovat, poznají nejlépe a jedinečně cenu a použití peněz. Tato výchova jim umožní rozlišovat pravou šetrnost od lakomství na jedné straně a marnivosti na druhé straně. Povedeme-li je správně, zvyknou si na šetrnost. Mladí lidé se naučí dávat pravidelně a systematicky, ne náladově, anebo nahodile." Ed 238.239

14. Uveď důležité podrobnosti falešné šetrnosti v životě.

15. Opakování je matka moudrosti a jediná cesta ke zvyku. Uveď některá důležité body, jak může mladý člověk ve škole začít šetřit, aby si zvykl na šetrnost za všech okolností.

Perlička

"Mnozí pohrdají šetrností, protože ji zaměňují za skrblictví a nepřejícnost. Ale šetrnost je v souladu s největší štědrostí. Ve skutečnosti nemůže být bez šetrnosti ani pravá štědrost. Chceme-li dávat, musíme šetřit." MH 206

- - o o o - -

45. Poctivost

Ú v o d :

Zdá se, že dnes se lidé snaží mnohem víc, než dříve, využívat vše ve svůj prospěch a to poctivě i nepoctivě. Čím více bují neupřímnost a nepoctivost, tím více vyniká čestnost, přímost a poctivost. Poctivá práce obtojí ve zkoušce času a přináší vždy uspokojení.

Zaměstnavatelé a vedoucí hledají muže a ženy, kterým by mohli důvěřovat - důvěřovat nejen s penězi, ale i informativně, s časem v otázce dobré pověsti jiných lidí a s odpovědnostmi - že budou mluvit čistou pravdu, že budou poctivě celý den pracovat a budou více věřit skutečným dojmům než povídáním.

Jeden cestující přišel na cestách ke staré bílé chatě. Řekl o ní: "Po všiml jsem si, jak poctivě je vystavěna. Každá místnost byla tak vytvořena jakoby sloužila posvátnému účelu. Řemeslníci zde zanechali památku zručnosti a poctivosti. Bylo by to potěšilo Ruskina, neboť chata representova-

le to nejlepší, co lidé mohou dát a učinit. Uplynulo sedmdesát pět let a ona dosud stojí bez vady."

"Poctivost znamená snažit se a chtít dodržet výslovné i tiché úmluvy. Lze ji vyjádřit slovy anebo činy, jedná-li se o dodržení smluv, anebo zvyklostmi, jako je věrnost, poctivost a přesnost." R.C. Cabot, Poctivost, 8.

"Buď poctivý sám k sobě, a nemůžeš být falešný k nikomu, tak jako po noci nenásleduje nic jiného nežli den." Shakespeare

A. Zásady poctivosti

1. Uveď popis člověka, vedeného zásadami. 4T 574

"Zásadní lidé nemusí být pod zámkem, nemusíme je hlídat a střežit. Budou jednat vždy poctivě a čestně, nejen na veřejnosti, nýbrž i když jsou zcela sami. Neposkvrní svou duši pro zisk anebo sobeckou výhodu. Mají v opovržení podlý čin. Cítí, že i kdyby to nikdo nepoznal, že to vědí sami a to by zmařilo jejich sebeúctu. Ti, kteří nejsou svědomití a věrní v maličkostech, nedají se napravit ani zákonem, omezením a trestem.

Málokdo má mravní odvahu odolat pokušením, zvláště v chuti a sebezapření. Zdá se jim to být příliš velkým pokušením, aby sami nejedli, když jiní jedí. Mají pocit hladu, ačkoli se nehlásí žaludek, nýbrž jen mysl. Proč? Nenaučili se být zásadní za každou cenu a necvičí se v sebezapření. Nesmíme strhnout zdi sebeovládání a přísné kázně ani v jediném případě. Pavel, apoštol pohanů, praví: "Podmaňuji tělo své a v službu podrobuji, abych snad jiným káže, sám nebyl nešlechetným."

Ti, kteří nejsou vítězi v malých věcech, nebudou mít sílu odolat větším pokušením. Všichni, kteří chtějí být zásadně poctiví ve svém všedním životě, budou se muset mít na pozoru, aby nikomu nic nezáviděli. Spokojí-li se s vyhovující stravou a odíváním, poznají, že snadno uchovají své srdce i ruce od poškrvn závisti, lakoty a nepoctivosti."

2. Jak rozsáhlé je naučení Písma o poctivosti? 4T 311

"Bible co nepřísneji odsuzuje veškerou faleš, nepoctivost a předstírání. Odlišuje jasně správné od nesprávného. Bylo mi však ukázáno, že lid Boží vstoupil na půdu nepřitele. Podlehli jeho pokušením a řídil se jeho svody, až se jeho chápání strašně zatemnilo. Domnívají se, že nepatrná úchylnka od pravdy a malé pozměnění Božích požadavků není konec konců tak hříšné, když se jedná o peněžní zisk či ztrátu. Ale hřích je hřích, ať jej spáchá milionář anebo žebrák. Ti, kteří získávají jmění překrucováním, přivodí si odsouzení. Vše, co člověk získá lstivě a podvodem, stane se mu jenom kletbou."

"Jednáme-li s našimi bližními nepoctivě v maličkostech, anebo se odvážíme být falešní i ve větších věcech, budeme tak jednat i s Pánem. Lidé, kteří pokračují na cestě nepoctivosti, utvrzují se ve svých zásadách, až prohrají vlastní duši a ztratí nebe i život věčný. Pro malou světskou výhodu obětují čest a náboženství. Takové lidi máme přímo v našich řadách a ti budou muset prožít znovuzrození, sic nemohou uzříti království Boží. Naš život se má v každé podrobnosti vyznačovat poctivostí. Nebeští andělé pozorují práci, která je nám svěřena a kde se uchýlíme od zásad pravdy, zaznamenávají do knihy "nalezen lehký". CS 142

3. Jak jsme došli k závěru, že i nepatrná úchylnka od poctivosti je projevem pokřiveného charakteru? 4T 311

"Kdo je nevěrný v mále, je nevěrný i ve mnoze a kdo je nespravedlivý v mále, je nespravedlivý i ve mnoze."

Poctivost či nepoctivost není závislá na velikosti té či oné věci. Tak jako člověk jedná se svými bližními, bude jednat i s Bohem. Ten, kdo je

nevěrný v mamoně nespravedlnosti, nemůže nikdy obdržet pravé bohatství. Dítka Boží nesmí zapomenout, že veškeré jejich podnikání je kontrolováno a váženo na váze nebeské svatyně."

B. Poctivost v zaměstnání

4. Jak je zdůrazněna poctivost ve všech pracovních oborech? 4T 309

"Všichni, kteří věří přítomné pravdě, by si měli vštípit do srdce slova Pána Ježíše: "Varujte se, aby srdce vaše nebyla zatížena obžerstvím a opilstvím a pečováním o tento život, aby vás ten den nepřikvačil."

Kristus nám ukazuje naše nebezpečí. Znal nebezpečí, jimiž musíme v těchto posledních dnech procházet a chce, abychom se na ně připravili. "Tak jako bylo za dnů Noe, tak bude i za dnů Syna člověka." Jedli, pili, sázeli a stavěli, ženili se a vdávali a nevěděli, až Noe vešel do korábu a přišla potopa a všechny je smetla. Tak bude i v den Boží. Lidé budou podobně obchodovat a hodovat na tomto světě a holdovat zvrácené chuti. Již dnes je tomu na světě tak. Různé tyto záliby vidíme dokonce i mezi vyznavači lidu Božího a mnozí z nich napodobují zvyky světa a mají podíl na jejich hříších. Právníci, mechanici, zemědělci, obchodní zaměstnanci i kazatelé volají: "Pokoj a bezpečnost", ačkoli se rychle blíží zahynutí.

Víra v blízký příchod Syna člověka na oblacích nebeských nezpůsobí u pravého křesťana, že by zanedbával všední životní povinnosti. Ti, kteří očekávají brzký příchod Ježíše Krista, nebudou v práci líní, nýbrž pilní. Nebudou pracovat nedbale a nepoctivě, ale věrně, pohotově a důkladně. Ti, kteří si lichotí, že nedbalostí ve věcech časného života dokazují, jak jsou duchovní a oddělení od světa, jsou velmi svedeni. Jejich věrnost, poctivost a zásadnost se má osvědčit v časných věcech. Jsou-li věrní v tom nejmenším, budou věrní ve mnoze."

5. Jaký je vztah mezi poctivostí a politikou? 5T 96

"Jakou cenu má přísloví: "S poctivostí nejdál dojdeš"?"

"Kdyby všichni vyznavači křesťanství se snažili poznat, jaké zlo mají při sobě napravit, místo aby mluvili o chybách jiných, byly by naše sbory zdravější. Někteří jsou poctiví, když je to nic nestojí, záhy však na poctivost zapomenou, když se jim politika lépe vyplatí. Poctivost nemůže spolupracovat s politikou. Buď se varujeme politiky a zvítězí pravda a poctivost, anebo ji uplatňujeme a zapomeneme na poctivost. Nemohou spolu souhlasit, nemají nic společného. Jedno znamená Bálův prorok, druhé pravého proroka Božího. Až Pán shromáždí své klenoty, pohlédne se zaslíbením na upřímné, otevřené, poctivé. Andělé již dnes chystají koruny pro tyto lidi, a z těchto hvězdami vyzdobených korun bude zářit světlo od Božího trůnu."

6. Srovnej odpovědnost běžného zaměstnance a kazatele.

"Okno Boží dohlíží na všechna pracovní odvětví. Každý křesťan obdržel schopnosti, aby mohl něco vykonat v Kristově díle. Ať už je zaměstnán prací na poli, v obchodě či v kanceláři, všude je odpovědný před Bohem za moudré a poctivé využití svých darů. Všichni jsou právě tak odpovědní za svou práci, jako kazatel je odpovědný ze svého kázání a učení. Získají-li lidé majetek způsobem, který Slovo Boží neschvaluje, musí obětovat zásady poctivosti. Touha po zisku povede i vyznavače křesťanství, že napodobí zvyky světa. Dají se ovlivnit, zneužijí tak své náboženství, všelijak předraží, utiskují vdovy a sirotky a připravují cizince o jeho práva." CS 142.143

7. Kterými dvěma rysy se má vyznačovat veškerá práce křesťana?

"Vykupitelův život na zemi se vyznačoval svatostí Hospodinu. A On si přeje, aby se tím vyznačoval život Jeho následovníků. Jeho pracovníci mají

pracovat nezištně a věrně a mají si vážit užitečnosti a vlivu všech ostatních dělníků. Veškerá jejich práce se má vyznačovat inteligencí a čistotou. On je světlo světa. V Jeho díle nemají být temné kouty, kde se páchají nepoctivé činy. Nespravedlnost je Bohu krajně odporná." CS 143

8. Co je hlavním úkolem žáka ve škole? Jaký je rozdíl mezi opisováním u zkoušky a opisováním běžných úkolů?

9. Jak se liší krádež peněz anebo zboží v obchodě od krádeže melounů, jablek, třešní a podobně v sadu či zahradě?

C. Poctivost v mluvení

10. Jak důležitá je pravdomluvnost bez překrucování v očích Božích?

"Bůh pohrdá falší a vytáčkami. Nepochválí člověka, který sice mluví, ale nečiní. Poctivé, upřímné jednání docílí nejlepších a nejušlechtilejších výsledků." MM 127

11. Jakým způsobem se šíří faleš i beze slov?

"Kdo má v úmyslu podvádět, dopouští se již falešnosti... Záměrné zamlčení pravdy, jež může jiným ublížit, je již přestoupením devátého přikázání." PP 309

12. Co je praveno o poctivém mluvení?

"Tato slova odsuzují všechna rčení a bezvýznamné fráze, hraničící s rouháním. Odsuzují falešné poklony, vyhýbání se pravdě, lichotivé fráze, přehánění, překrucování (předstírání) v obchodě, tak běžně ve společnosti a v obchodním světě. Učí nás, že ten kdo se snaží být tím, čím není anebo jeho slova nejsou projevem jeho srdce, nemůže být považován za pravdivého." MB 104

13. Frantik platil při nákupu stokorunou a obdržel o deset korun víc nazpět. Omyl poznal, ale neřekl nic. Má si a) peníze nechat a zapomenout na to b) vrátit je a říci, že si je chtěl nechat, ale že cítí, že je musí vrátit c) anebo vrátit je a říci, že poznal až venku, že dostal víc nazpět?

D. Poctivost v životě

14. Jaký vliv měla lstivost na život židovského národa? Co prohlásil Kristus za bezcenné?

"Farizeové a zákoníci obvinili nejen Krista, nýbrž i učedníky, že jsou hříšníci, protože přehlížejí rabínské obřady a ustanovení. Učedníci byli často zmateni a zarmoucení kritikou a obviňováním těch, jichž si vážili jako náboženských učitelů. Ježíš odhalil podvod. Prohlásil, že spravedlnost, na níž si farizeové tak zakládali, je bezcenná. Židovský národ tvrdil, že jen zvláštním, věrným, poctěným lidem Božím. Ale Kristus řekl, že jejich náboženství postrádá zachraňující víru. Veškerá jejich předstírání zbožnosti, jejich lidské výmysly a obřady a vnější plnění požadavků zákona, na něž byli tak pyšní, nemohly jim dodat svatosti. Neměli čisté srdce, ani ušlechtilou povahu, podobnou Ježíši Kristu." MB 83

15. Vyjmenuj pět "nejlepších věcí života". Proč mají tak velkou cenu?

"Mužové a ženy chápou jen stěží pravý smysl života. Láká je trpyt a sláva po vynikání ve světě. A tomu obětují pravé životní hodnoty. Nejlepší věci života - jednoduchost, poctivost, pravdivost, čistota, bezúhonnost nelze koupit ani prodat. Jsou přístupny nevzdělanému právě tak jako studovanému, prostému dělníku jako vynikajícímu státníku." MH 198

16. Jakým stupněm poctivosti a dokonalosti se má vyznačovat práce každého člověka? 7T 142; 4T 310

"Bůh si přeje, aby se ve veškeré naší i mechanické práci zjevovala dokonalost Jeho charakteru. Přeje si, aby každá práce v jeho službě se vyznačovala přesností, zručností, jemností, moudrostí a dokonalostí, jež vyžadoval ve stavbě pozemské svatyně. Jeho služebníci mají být ve svém jednání právě tak čistí a svatí před Jeho zraky jako bylo zlato, kadidlo a myrha, jež přinesli upřímní věřící mudrci od Východu Spasiteli - dětátku."

"Poctivý člověk je podle Kristova měřítka vždy a ve všem ryzí a bezúhonný. Nesprávná váha a falešné závaží, jimiž se mnozí snaží rozmnožit své pozemské statky, jsou ohavností v očích Božích. Přesto se touto nepoctivostí zabývají i mnozí, kteří tvrdí, že ostříhají příkázání Boží. Kdo má skutečné spojení s Bohem a ostříhá upřímně Jeho zákon, dokáže to ve svém životě; veškeré jeho jednání bude v souladu s Ježíšovým učením. Nezaprodá svou čest. Jeho zásady jsou vybudovány na bezpečném základu a projevují se ve všech jeho světských záležitostech. Skutečná ryzost září uprostřed strusky a smetí světa jako zlato. Podvod, faleš a nevěrnost lze ukrýt a zatajit před lidskými, nikoli před Božími zraky. Andělé Boží, kteří bdí nad rozvojem povahy a oceňují právní hodnotu, zaznamenávají do nebeských knih tyto drobné přečiny, jež odhalují povahu člověka. Je-li dělník nevěrný a povrchní ve své všední práci, nebude svět soudit nesprávně, ocení-li jeho náboženskou úroveň podle jeho pracovní morálky."

Perlička

"Poctivý člověk je podle Kristova měřítka vždy a ve všem ryzí a bezúhonný... Prává ryzost září uprostřed strusky a smetí světa jako zlato."
4T 310

- - o o o - -

46. Boží společník

Ú v o d :

Správcovství křesťana je především důkazem Boží důvěry v člověka, je muž svěřil péči o vše na zemi. Dále je správce společenstvím s Bohem. "V tomto smyslu společenství má vše na světě větší a rozsáhlejší význam; stává se věčnou skutečností, jež přispívá k odstranění všeho hrubého, drsného, světského a malicherného. Právý správce je na královské cestě, aby se stal správcem nad mnohým a aby vešel v radost svého Královského společníka," Spolupracovníci. 50.

"Jsme správci své osobnosti - oné neviditelné, leč skutečné intenzivní síly, působící na jiné lidi. Jsme správci celého života - vnitřního, vnějšího, všeho. Vše se povznáší na novou a nekonečně vyšší úroveň. Toto správce se týká našeho postoje ke všemu, čím vládeme. Týká se hmotných věcí, protože hmotné věci mají jistý vztah k vyššímu životu. Tím začínáme chápat duchovní původ, účel a význam našeho vlastnictví. Správcovství uvádí obchodní život pod vládu zlatého pravidla, nikoli do spárů vlády zlata." From, Správcovství v širším slova smyslu, 6

A. Správcovství

1. Ukaž, jak skutečnost o stvoření a vykoupení uvádí člověka do úzkého a odpovědného vztahu k Bohu. 6T 479

"Desátky a dary Pánu uznáváme, že má nárok na nás skrze stvoření a skrze vykoupení. Jelikož čerpáme veškerou sílu od Krista, mají tyto naše dary plynout Pánu. Mají nám vždy připomínat nárok vykoupení, který je ze všech největší a zahrnuje v sobě ostatní nároky. Uvědomíme-li si vždy

znovu obět, jež byla za nás přinesena a to má ustavičně působit na naše myšlenky a plány. Kristus nám má skutečně být tím Ukřižovaným.

"Což nevíte..., že nejste sami svoji? Nebo koupeni jste za mzdu." LK 6,19.20. Jaká cena byla za nás zaplacená. Pohleďte na kříž a na Oběť, visící na něm. Pohleďte na ty ruce, probodené krutými hřebíky? Pohleďte na Jeho nohy, připevněné bodci ke dřevu. Kristus nesl naše hříchy na svém těle. To utrpení, ta trýzeň tvoří cenu za naše vykoupení. Ozval se příkaz: "Zachraň je před věčným zahynutím. Našel jsem výkupné."

2. Jak vysvětluje vztah otce a dítěte v domově zásadu správcovství?

"Náboženské dílo, jež Pán dává mladým lidem a lidem každého věku, dokazuje, že si jich váží jako svých dítek. Dává jim dílo sebevlády. Povolává je, aby s Ním spolupracovali na velkém díle vykoupení a povznášení. Tak jako otec zapracovává syna do své práce, přijímá Pán své dítky do svého společenství. Jsme Božími spolupracovníky. Ježíš praví: "Jako jsi mne poslal na svět, tak i já jsem je poslal na svět." Nechceš být raději dítkem Božím než služebníkem satana a hříchu a tím nepřitelem Ježíše Krista?" MYP 47

3. Jaké postavení zaujímá Bůh v božském plánu správcovství? 9T 246

"Každý křesťan je Božím správcem, jemuž je svěřen jeho majetek. Pamatujte na slova: "Dále pak žádá se od správců (šafářů), aby každý věren nalezl byl." LK 4,2. Mějme jistotu, že neokradáme Boha ani v tom nejmenším, neboť tato otázka je velmi důležitá."

"Máme se považovat za správce Božího majetku. Bůh je hlavním majitelem, jemuž máme Jeho vlastnictví vrátit, kdykoli je požádá. Až přijde a bude se dožadovat svého, lakotní poznají, že místo, aby byli rozmnožili svěřené hřívný, přivodili si záhubu neužitečného služebníka." CS 326

4. Vysvětli, proč je postavení správce velmi důležité. 9T 246

"Správce zastupuje přímo svého Pána. Má odpovědnosti správce a musí jednat na místě svého pána tak, jak by on jednal sám. Zájmy jeho pána se stávají jeho zájmy. Postavení správce je důstojné, poněvadž jeho pán mu důvěruje. Jedná-li snad sobecky a přivlastňuje si výhody, jež získá ve spravování svěřeného mu majetku, zneužívá důvěry."

B. Boží úmysl ve správcovství

5. Čeho chce Bůh docílit správným používáním hmotných věcí? 9T 255.253

"Kristus přikázal svým učedníkům, aby "šli po všem světě a zvěstovali evangelium všemu stvoření", a chtěl, aby lidé šířili poznání Jeho milosti. Jedni jdou kázat a od dalších žádá, aby přinášeli dary ku podpoře Jeho díla na zemi. Svěřil lidem prostředky, aby jeho dary procházely lidskými zdroji a vykonaly svěřené nám dílo zachraňování bližních. To je jeden způsob, jak Bůh povýšil člověka. Toto dílo člověk potřebuje, neboť ono probudí nejhlubší sympatie jeho srdce a uplatní nejvyšší síly mysli.

Dobrotivá ruka Boží dala člověku z lásky vše dobré na zemi. Chudí jsou Jeho dílo náboženství je Jeho. Zlato a stříbro je Páně a kdyby On chtěl, mohlo by s nebe pršet. Ale místo toho učinil člověka svým správcem. Nesvěřil mu prostředky, aby je hromadil, nýbrž aby je použil ku prospěchu jiných. Tak se člověk stává nástrojem, který Bůh posílá na zem své požehnání. Bůh ustanovil systém dobročinnosti, aby se člověk stal jako jeho Stvořitel, ochotný a nezištný, a aby posléze měl s Kristem podíl na věčné slavné odměně."

"Aby člověk neztratil blažené výsledky dobročinnosti, učinil ho náš Vykupitel svým spolupracovníkem. Bůh mohl zachránit hříšníka bez pomoci

člověka, věděl však, že člověk by nemohl být šťasten, kdyby v tomto velkém díle nepůsobil. Řetěz okolností si činí nárok na lásku člověka a to je nejlepší prostředek k cvičení se v dobrotivosti, když musí pravidelně pomáhat chudým a šířit Jeho dílo. Hynoucí svět má mnoho potřeb. My musíme svými dary hmotnými i vlivem přinášet lidem pravdu, kterou nutně potřebují. Uposlechneme-li těchto výzev prací a skutky štědrosti, připodobňujeme se obrazu Toho, který se pro nás stal chudý. Dáváme-li, přinášíme jiným požehnání a hromadíme si skutečné bohatství."

6. Vysvětli, jaké požehnání vyplývá ze správného zacházení s Božím majetkem. 6T 448.449

"Pán si přeje, abychom svěřených prostředků použili v budování Jeho království. Svěřil svým správcům svůj majetek, aby s ním pečlivě hospodařili a získali Mu podíl - duše, zachráněné pro věčnost. I tyto duše se stanou správci pravdy a spolupracují na zájmech království Božího.

Kdekoli je život, tam je pokrok a růst. V Božím království je ustavičný život - příjem a vydání; my přijímáme a vracíme Pánu Jeho vlastnictví. Bůh spolupracuje s každým opravdovým věřícím, a přijaté světlo a požehnání věřících opět šíří svou práci. Tím roste možnost přijímání. Ten, kdo udílí nebeské dary, může přijmout nové proudy milosti a pravdy, které do duše vtékají z živého zdroje. Získá tak větší světlo, větší poznání a požehnání. Toto dílo, které má konat každý člen církve, tvoří život a růst církve. Ten, jehož život se skládá jen z přijímání (sám dávat nechce), záhy ztrácí požehnání. Nešíří-li pravdu jiným, nemůže ani sám přijímat. Chceme-li mít svěží požehnání, musíme z darů nebes udílet.

To platí v časných i v duchovních věcech. Pán nepřichází na tento svět se zlatem a stříbrem k šíření svého díla. Dává lidem možnosti, aby svými dary a obětmi udržovali pokrok Jeho díla. Hlavním účelem Božích darů je vydržování dělníků na velké vinici. A stanou-li se mužové a ženy zdroji požehnání pro druhé, Pán tyto zdroje naplní. Vracejí-li lidé Bohu Jeho vlastnictví, nezchudnou. Naopak. Zadržování vede k chudobě."

C. Kolik jsi dlužen?

7. Co je prvním předpokladem správcovství? Proč? 9T 246.248

"Každý křesťan je Božím správcem, kterému je svěřen jeho majetek. Pamatujte na slova 1K 4,2: "Dále pak vyhledává se při šafářích, aby každý věrný nalezen byl." Buďme přesvědčení, že neokrádáme Boha ani v tom nejmenším, neboť tato otázka je velmi důležitá."

"Bůh si přeje, aby Jeho správcové přesně plnili Jeho nařízení. Nemají nahražovat Boží plány a konat skutky lásky anebo dávat dary podle toho, jak oni jako lidé uznají za vhodné. Je to velmi ubohé, když lidé se snaží nahradit Boží plán a uplatňují své dobré nápady při té či oné příležitosti a vymyslí nějakou pomoc z nouze. Bůh žádá, aby všichni podporovali Jeho ustanovení. On svůj plán zjevil a všichni, kteří s Ním chtějí spolupracovat, musí se podle toho zařídit a nesmí jej nikterak zdokonalovat."

8. Jak se může správce chovat k majetku svého Pána? 9T 246

"Vše náleží Bohu. Lidé mohou přehlížet Jeho požadavky. On jim dává hojná požehnání a lidé mohou Jeho darů používat k sobeckému ukojení. Ale budou muset ze svého správcovství vydat počet."

9. O kterých otázkách by měl správce často uvažovat? Poukaž, jak jsou nesmírně důležité. MYP 306; 6T 480

"Kolik jsi dlužen Pánu svému?" Což chceme přijímat veškerá požehnání

z Boží ruky a nic Mu nevracet - dokonce ani ne desátek, který se vyhradil jako svůj podíl? Stalo se již zvykem, že člověk místo pravé obětavosti hol-duje sobě. Chceme ustavičně přijímat lhostejně Jeho přízen a neoplatíme Mu Jeho lásku?"

"Kolik jsi dlužen Pánu mému?" To nemůžeš spočítat. Vše, co máš, náleží Jemu. Nechceš Mu dát to, na co si činí nárok? Chceš si to sobecky podržet, ačkoli to žádá? Zadržíš to a budeš to věnovat něčemu jinému než spasení duší? Tak se ztrácí tisíce duší. Jak lépe oceníme Boží oběť a Jeho velký dar, než tím, že Mu s chválou a díkuvzdáním věnujeme své dary a oběti? Vždyť On nás tak velmi miloval a přitáhl k sobě."

10. Co působí věrnost anebo nevěrnost správce? 3T 387

"Ten, kdo zpronevěří majetek svého Pána, ztrácí nejen hřivny, které mu Bůh propůjčil, nýbrž i život věčný. O něm je praveno: "Uvrhněte neužitečného služebníka do vnější temnoty." Věrný služebník, který věnuje své peníze dílu Božímu pro záchranu duší, používá svých prostředků k slávě Boží a Mistr ho pochvaluje: "To dobře, služebníče dobrý a věrný ... Vejdíš v radost Pána svého." Jaká bude radost Pána? Bude to radost ze zachráněných duší, jež budou v království slávy. "Který pro předloženou sobě radost strpěl kříž, opováživ se i hanby a posadil se po pravici trůnu Božího."

11. Jaký rozkaz zazní jednoho dne ke každému správci? Nad čím je nutno se zamyslet v souvislosti s tímto rozkazem? 3T 386.390

"Blíží se chvíle, kdy Kristus bezpodmínečně bude žádat své. Každému správci řekne: "Vydej počet ze správcovství svého." Ti, kteří ukryli Páně peníze do země, místo aby je dali směnařům, a ti, kteří utratili peníze svého Pána za zbytečnosti, místo aby je věnovali Jeho dílu (na úrok), nepřijmou Mistrovu pochvalu, nýbrž jasné odsouzení. Neužitečný služebník v podobenství přinesl Bohu zpět svoji hřivnu a řekl: "Věděl jsem, že jsi člověk přísný... Báł jsem se a ukryl jsem hřivnu tvou v zemi. Hle, zde máš, což je tvého." Jeho Pán bere svůj majetek se slovy: "Ty služebníče zlý a lenivý... Měl jsi dát mé peníze penězoměncům a byl bych mohl vzít své i s úroky."

"Až Mistr řekne: "Vydej počet ze správcovství svého", budeme muset svůj dluh vypořádat. Kladou-li lidé Boží požadavky stranou a sobecky si berou a ponechávají vše, co jim dává, Bůh často mlčí a zkouší je nadále tím, že jim přidává svých požehnání. Tito lidé snad požívají úctu ostatních a ani církev je neobviňuje. Ale jednou Pán řekne: "Vydej počet ze správcovství svého." Kristus praví: "Cožkoli neučinili jste jednomu z těchto, ani mně jste neučinili." "Nejste sami svoji, ale koupeni jste za mzdu." Jste povinni oslavit Boha svými prostředky právě tak, jako svým tělem a svým duchem, které jsou Jeho. "Koupeni jste za mzdu", ne "porušitelnými věcmi, stříbrem a zlatem, ale vzácnou krví Ježíše Krista." Za to si žádá podíl z darů, které nám svěřil, ve prospěch spasení duší. Dal svoji krev, žádá naše stříbro. Jeho chudobou jsme zbohatli. Budeme se zdráhat, abychom Mu dali něco zpět z Jeho darů?

12. Jak pečlivě zkoumá Bůh dílo správce, aby mu zajistil přiměřenou odměnu za jeho práci? 2T 518

"Bylo mi ukázáno, že zaznamenávající anděl zapisuje věrně každý dar, věnovaný Pánu a vložený do pokladny, jakož i konečný výsledek těchto prostředků. Oko Boží vidí každý haléř, obětovaný na Jeho dílo a sleduje, je-li ochotný či zdráhavý. Zaznamenává i pohnutku při dávání. Obětaví, posvěcení lidé, kteří vracejí Pánu to, co jest Jeho tak, jak si to On přeje, obdrží odměnu podle svých skutků. I kdyby tyto posvěcené prostředky byly zneužity a nesloužily účelu, jak dárce myslel, k slávě Boží a ke spasení duší, ti,

kterí obětovali v upřímnosti srdce a měli na paměti jen Boží slávu, nepřijdou o svoji odměnu."

D. Příklady věrnosti

13. Jak ukazuje zkušenost vdovy ze Sarepty na odměnu těch, kteří slouží potřebnějším, než jsou sami?

"Vdová ze Sarepty se rozdělila o svoji skrovnou zásobu s Eliášem a zachránila tak svůj život i život svého syna. Bůh zaslíbil velké požehnání všem, kteří v době zkoušky a nedostatku věnují svůj soucit a pomoc potřebnějším. On se nezměnil. Jeho moc není menší než za dnů Eliáše. Spasitelovo zaslíbení platí dnes právě tak jako tehdy, když je vyslovil: "Ten, kdo přijímá proroka ve jménu proroka, přijme odměnu proroka." PK 131.132

14. Zkoumej život Josefa pod zorným úhlem zásad správcovství. Čemu se můžeme naučit z jeho zkušenosti?

"Jak mohl Josef dokázat tak pevnou povahu, takovou přímost a moudrost? - Ve svém mládí se řídil více povinnostmi než sklony a ryzost, prostá důvěra a ušlechtilost mládí přinesla ovoce ve skutcích muže. Čistý a jednoduchý život podporoval mocný rozvoj tělesných a rozumových sil. Obecenství s Bohem skrze jeho skutky a uvažování o velkolepých pravdách, svěřených dědicům víry, povzneslo a zušlechtilo jeho duchovní život, posílilo jeho duši a rozhled tak, jako nic jiného. Konal věrně veškeré povinnosti, počínajíc tou nejmenší až po nejvznešenější. To vychovalo každickou sílu k vyšší službě. Ten, kdo žije ve shodě se Stvořitelovou vůlí, zajišťuje si nejlepší a nejušlechtlejší rozvoj charakteru. "Počátek moudrosti jest bázeň Hospodínova a odstoupit od zlého rozumnost."

Málokdo si uvědomuje, jaký vliv mají maličkosti v životě na rozvoj povahy. Nic není ve skutečnosti malé. Rozličné okolnosti všedních dnů mají vyzkoušet naši věrnost a připravit nás pro větší povinnosti. Mysl, která se v běžné, všední práci řídí zásadami, zvyká si stavět požadavky a povinnosti nad záliby a sklony. Takto ukázněná mysl nekolísá mezi tím, co je správné a co je nesprávné jako třtina, chvějící se ve větru. Je věrna povinnosti, protože si zvykla na zásady věrnosti a pravdy. Ten, kdo je věrný v tom nejmenším, získává sílu, aby byl věrný ve větších věcech." PP 222.223

16. Bůh dává člověku život, zdraví, sílu a možnost vydělat si. Dovoluje člověku, aby těchto darů jako správce používal. Jaký to má vliv na:

a/ použití peněz? b/ dobročinnost? c/ Budování charakteru?

Perlička

"Andělé slávy jsou šťastni, že mohou dávat - věnovat lásku a neúnavnou péči duším, padlým a nesvatým." DA 21

- - o o o - -

47. Podpora církve

Ú v o d :

"Ježíš i Pavel učili, že ctnosti dávání patří mezi nutné, spontánní ctnosti křesťanské povahy. Ten, kdo nevyjadřuje svou radost vděčností k Bohu tím, že pravidelně dává důležitou část sebe, totiž ze svého času a ze svého majetku pro království Boží, nemůže být prostě opravdovým Mistrovým následovníkem. Peníze, věnované na dílo v církvi jsou proto duchovní, nikoli hmotnou záležitostí; samy o sobě mají jen podrádný význam." E. Simpson

Aby církev mohla konat dílo Boží soustavně a měla dostatek prostředků, ustanovil Bůh systém desátků a darů. Desátky tvoří desetinu příjmu z hmotných požehnání. Spolu s obětmi jsou příjmem církve. Je to zasvěceno dílu Božímu a nesmí jich být použito, jak dárce uzná za vhodné, na splácení osobních dluhů anebo na skutky lásky. Věřící nesmí za žádných okolností desátek zdržovat. Je povinen své závazky Bohu platit. Zneužije-li se fondu, dárce svoji odměnu obdrží. Ale ti, kteří zavinili zneužití, budou se muset Bohu za svou nevěru odpovídat.

"Nyní ještě několik slov... o uplatnění zásady správcovství. Týká se devíti desetin právě tak, jako oné jedné desetiny. Placení desátků nás neopravňuje k tomu, abychom se zbytkem peněz hospodařili podle svého. Peníze musíme získávat, udržovat a vydávat podle vůle Boží. Velmi záleží na pohnutí nejen dávání, nýbrž i příjmu. Správcovství je tedy mnohem obsažnější než běžné dávání desátků, neboť se týká celého života. Vyžaduje od nás plné posvěcení a vrácení Bohu, co Mu náleží. V každém okamžiku života máme činit to, co Kristus od nás očekává a máme Ho vždy uznávat jako majitele a pána. To je spravedlnost z víry." Správcovství, 20.21.

A. Podpora církve

1. Jaké naučení je nám dáno o potřebě a důležitosti podpory církve?

"Je na čase, abychom se zařídili podle Božího slova. Veškerá jeho naučení slouží k našemu dobru, aby se duše obrátila od hříchu k spravedlnosti. Při vyučování duší musíme každého poučit, jaké požadavky má Bůh v desátcích a darech. Při zakládání sborů nesmíme na to zapomenout a musíme si počínat v duchu Kristově. Vše, co lidé mají, přijímají od Pána a On s radostí udílí svému dědictví dobré dary. Ale všichni, kteří stojí pod zkrvavenou korouhví knížete Imanuele, mají uznat svoji závislost na Bohu a odpovědnost, že mají část vracet do Jeho pokladny. Má to sloužit na misijní účely, aby se naplnil příkaz, který Syn Boží dal svým učedníkům: "Dána jest mi všechna moc na nebi i na zemi." "Protož jdouce po všem světě, kaďte evangelium všemu stvoření", "křtíce ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého, učíte je zachovávat všecko, co jsem koli přikázal vám. A aj já s vámi jsem po všechny dny až do skonání světa."

Všichni, kteří jsou skutečně obráćeni, jsou povoláni k dílu, jež vyžaduje peníze a posvěcení. Jsme-li řádnými členy sboru, máme povinnost pracovat pro Pána podle svých nejlepších sil. On si žádá nerozdělenou službu, úplné odevzdání srdce, duše, mysli a síly. Bůh nás uvedl do církve, aby použil naše schopnosti a rozmnožil je v posvěcené službě pro záchranu duší. Nevykonáme-li to, stavíme se proti dílu. Své poklady můžeme uložit na světě jedině na dvou místech v Boží, anebo v satanově pokladnici. Vše, co nevěnujeme Kristově službě, připadá na satanovu stranu a posiluje jeho práci." 6T 447.448

2. Jaká vážná odpovědnost spočívá pak na kazatelích? 9T 246

"Zvěstování evangelia závisí podle Boží vůle na práci a dobrovolných darech svého lidu. Ten, kdo zvěstuje padlému lidstvu poselství milosti, má ještě jiný úkol - poukazovat lidu na povinnost vydržování díla Božího svými prostředky. Musí je učit, že část jejich příjmu náleží Bohu a je zasvěcena Jeho dílu. Toto naučení má předkládat slovy i příkladem a musí být opatrný, aby svým chováním nepodryl vliv svého učení."

"Lid Boží musí dávat ochotně a štedře, aby v pokladně bylo dost na vydržování kazatelů a na volání misijních polí. Kazatelé mají svatou povinnost poukazovat sborům na potřeby díla Božího a vychovávat je k štedrosti. Zanedbají-li to a sbory nebudou pamatovat na potřeby jiných, trpí nejen

dílo Boží, ale věřící se připravují o požehnání." AA 341

3. Jak splnil Pavel tuto povinnost zvláště při vyučování nových duší? Kdo patří mezi nováčky? Počítá se mládež k nim?

"Apoštol Pavel pracoval neúnavně, na sbořích a snažil se vzbudit v nich touhu po vykonání velkých věcí v díle Božím. Nabádal je často k štědrosti. Když mluvil starším v Efezu o své dřívější práci mezi nimi, řekl: "Ukázal jsem vám tyto věci, abyste takto pracující, podporovali mdlé a pámetliví byli slov Páně, že Blahoslavenější jest dáti nežli bráti." Ke Korintským napsal: "Kdo skoupě rozsívá, skoupě i žítí bude a kdo rozsévá ochotně, ochotně i žítí bude. Každý, jakž uložil v srdci svém, tak dávej, ne ochotně ani z přinucení. Nebo ochotného dárce miluje Bůh." AA 342.343

4. Příjmy evangelia: jejich zdroj, osobní odpovědnost a závaznost slibů.

"Zvěstování evangelia je závislé na práci a dařích jeho lidu. Dobrovolné dary a desátky tvoří příjem díla Božího. Bůh svěřil člověku prostředky a vyžaduje z nich - desetinu. Ponechává všem na vybranou, chtějí-li dát víc, či nikoli. Jakmile je však srdce ovlivněno Duchem svatým a slíbíme, že darujeme určitou částku, nemáme již na tuto posvěcenou sumu právo. Kdybychom takový slib dali lidem, byl by považován za závazný. A sliby, dané Bohu, jsou tím závaznější. Mají sliby svědomí menší platnost než potvrzené lidské závazky?" AA 74

B. Desátkový systém

5. Uveď důvod desátku, poukaž na jeho význam a vyjmenuj některé osoby ze starověku, jež dávaly desátek. 3T 393; 9T 247

"Desátkový systém sahá až do dnů Mojžíše. Bůh žádal od lidí dary na náboženské účely již před pevným zřízením, daným Mojžíšovi a to již za dnů Adama. Poslušnost Božích požadavků dokázali oběťmi, jimiž vyjadřovali vděčnost za Jeho milosrdenství a požehnání. Tak tomu bylo po celé další generace. To činil i Abraham, který dal desátky Melchisedechovi, knězi Boha nejvyššího. Tataž zásada platila i za dnů Jobových. Když Jákob večer uleh jako osamělý a chudý poutník na kámen v Bethel, slíbil Pánu: "Ze všeho, co mi dáš, jistě dám tobě desátek." Bůh lidi nenutí k dávání. Vše, co dávají, musí být dobrovolné. Nechce, aby se Jeho pokladna naplnila neochotnými oběťmi."

"Bůh dal zvláštní pokyny opoužití desátku. Nechce, aby Jeho dílo trpělo nedostatkem prostředků. Aby nebylo konáno nahodile a nesprávně, objasnil nám naši povinnost v tomto bodu. Podíl, který si Pán vyhradil, nesmí sloužit jinému účelu, než jak sám určil. Nikdo si nesmí myslet, že může svého desátku užít podle vlastního uvážení. Nikdo ho nemá použít pro vlastní tíseň, ani jej používat podle svého dobrovzdání, byť se snad jednalo o dílo Boží."

6. Co měl Pán na mysli desátky a dary?

"Systém desátků a darů má na lidi zapůsobit velikou pravdou - že Bůh je zdrojem veškerých požehnání, jež svým stvořením dává a že člověk Mu je zavázán vděčností za dobré dary Jeho prozřetelnosti." PP 525

"Tak si lid ustavičně připomínal, že Bůh je pravým vlastníkem jejich polí, stád a majetku, že jim posílá déšť i slunce v době setby a sklizně a že vše, co mají, je Jeho stvořením a oni že jsou Jeho správci." PP 526

7. Ukaž, že desátky nemají tak pomáhat Bohu ve udržování jeho církve, jako člověku způsobit požehnání dávání. 3T 390.393

"Bůh není závislý na člověku v podpoře Jeho díla. Mohl by do své pokladny přímo seslat peníze s nebe, kdyby to uznal za dobré v zájmu člověka."

Mohl to zařídit tak, že by andělé šířili světu pravdu, bez lidské pomoci. Mohl by pravdu napsat na nebesa, aby Jeho požadavky zářily světu jako světlo. Bůh není závislý na zlatě a stříbre člověka... Kdekoli máme pomáhat v díle Božím, zařídil to úmyslně pro naše dobro. Poctil nás tím, že jsme Jeho spolupracovníky."

"Bůh chtěl, aby člověk s Ním měl úzké společenství, a aby cítil se svými bližními a miloval je. Proto od něho vyžaduje skutky, které maří sobectví a posilují jeho lásku k Bohu a k člověku. Bůh ustanovil systém štědrosti pro dobro člověka, který má sklon k sobectví a uzavírá své srdce před šlechetnými činy. Bůh chce, abychom přinášeli pravidelně své dary, abychom si na dávání zvykli a abychom považovali dobročinnost za křesťanskou povinnost. Srdce, které se jedním darem otevře, nemá mít čas k sobeckému vychladnutí a uzavření do příštího daru. Zdroj má plynout neustále."

8. Ukaž, že nemáme upustit od desátkového systému anebo v něm polevit, ale že jej máme ještě plněji rozvinout. 3T 391.404

"Písmo vyzývá křesťany, aby se zapojili do plánu aktivní dobročinnosti, jež se neustále zajímá o spasení svých bližních.... Desátkový systém ... neztrácí nikterak na ceně. Naopak, má se provádět ještě plněji a rozsáhleji, jelikož spasení v Kristu Ježíši má v křesťanské éře tím více vyniknout."

"Zvláštní systém desátků byl založen na trvalé zásadě, která je tak stálá, jako zákon Boží. Tento systém byl Židům ku požehnáním i těm, kteří se jím řídí na sklonku času. Náš nebeský Otec neustanovil plán systematické štědrosti proto, aby se sám obohatil, nýbrž aby se stal velkým požehnáním pro člověka. Viděl, že člověk právě něco takového potřeboval."

C. Dary -

9. Zdůvodni, že desátky nejsou jediným závazkem, který věřící vůči Bohu mají.

"Dávání desátků tvoří pouze část Božího plánu na podporu jeho služby. Bůh vyznačil různé druhy darů a obětí. Židovský národ byl veden k ochotě a štědrosti a to jak v podpoře díla Božího, tak v pomáhání potřebným. Při zvláštních příležitostech byly dobrovolné oběti. O žních a při vinobraní byly prvé plodiny země - obilí, víno a olej - zasvěceny jako oběti Hospodinu. Klásky a místa v rozích byly na poli vyhrazeny chudým. Když se stříhaly ovce, byla první vlna oddělena Hospodinu, rovněž prvé obilí při výmlatu. Tak tomu bylo i s prvorozeným dobyt看em. A za prvorozeného syna se platilo výkupné. Prvotiny plodin byly přinášeny Pánu do svatyně a byly pak věnovány kněžím." AA 336.337

10. Co jsou to "prvotiny" a jaké naučení přinášejí?

"Lid uznával Boží požadavky ještě před odevzdáním desátků. Vše, co v přírodě uzrálo jako první, bylo posvěceno Jemu. První vlna při stříhání ovce, prvé obilí při výmlatu, první olej a víno bylo odděleno Hospodinu...

Když se mužové Izraelští shromáždili před svatyní s prvotinami s pole, zahrady a vinice, uznávali veřehně Boží dobrotu. Když kněz přijímal dar, obětující řekl jako by stál před tváří Boží: "Otec můj byl jako Syrský, blízek zahynutí". Pak líčil pobyt v Egyptě a soužení, z něhož Bůh vysvobodil Izraele "rukou vztaženou a velmi hrozně a se znamením a zázraky". A pokračoval: "A uvedl nás do tohoto místa a dal nám tuto zemi... oplývající mlékem a strdí. A nyní, aj, přinesl jsem prvotiny plodin země, kterou jsi mi, ó Hospodine, dal." PP 526.527

11. Srovnej povinnosti, požehnání a vděčnost starého Izraele s postojem lidu Božího dnes.

"Ze dnů lidu Izraelského bylo zapotřebí desátek a obětí v zájmu udržování služby Boží. Měl by lid Boží dnes dávat méně? Kristus prohlásil, že naše dary Bohu by měly být úměrně světlu a přednostem, jež máme... Jelikož máme více požehnání a předností - nade vše máme nesmírnou obět slavného Syna Božího - neměla by se naše vděčnost projevovat hojnějšími dary, aby se jiným dostalo poselství evangelia? Dílo evangelia roste a vyžaduje větších prostředků než kdysi. Proto je zákon desátek a darů ještě naléhavější než za dnů starého Izraele." PP 528.529

12. Jaká výstraha platí pro nevěru a jaké zaslíbení pro věrnost v desátcích a dařích? 6T 388

"Člověk, omezený člověk, používá pro sebe darů, které Bůh vyhradil k šíření spasení, aby hynoucí duše slyšely o spasitelově lásce, uzavírá jim sobectvím cestu a táže se: "V čem jsme tě loupili?" Bůh odpovídá: "V Desátcích a dařích. Zlořečení jste, protože loupíte mne." Mal 3,8.9. Celý svět okrádá Boha. Peníze, které Bůh lidem svěril, slouží hodování, zábavám, hýření a zpuštění a hanebným žádostem. Ale Bůh praví: "K vám pak přikročím s pomstou." Verš 5. Celý svět bude muset vydat počet v onen velký den, kdy každý obdrží rozsudek podle svých skutků."

Bůh se zaručil, že požehná těm, kteří jsou poslušni Jeho příkázání, "sneste všechny desátky do obilnice..." Verše 10.-12.

Lidé mají tak jasné světlo a pravdu a přece zanedbávají tak zřejmou povinnost. Jak se odvažují neuposlechnout Boha, když poslušnost Jeho požadavků znamená požehnání v časných i duchovních věcech a neuposlechnutí znamená Boží zlořečení? Satan je zhoubce. Bůh nemůže požehnat těm, kteří nechtějí být věrnými správci. Musí satanu dovolit, aby vykonal své zhoubné dílo. Vidíme, že na svět se valí různé a veliké pohromy - a proč? Neprojevuje se Boží zadržující ruka. Svět přestoupil Boží slovo. Žije, jako by Boha nebylo. Jsou jako obyvatelé předpotopního světa, nechtějí o Bohu ani slyšet. Všude převládá pohoršující bezbožnost a země je zralá ke žni."

13. Kdy se může člověk domnívat, že se od něho žádá příliš mnoho obětí?

"Někdo snad namítne: Ze všech stran se ozývá volání, abych obětoval na dílo a jsem již unaven dáváním. I ty? Dovol, ať ti položím otázku. Jsi unaven přijímáním z Boží dobrotivé ruky? Dokud ti nepřestává žehnat, nejsi ani ty prost závazku vracet Mu podíl, který si vyhradil. Žehná ti, abys mohl být jiným ku požehnání. Jsi-li unaven přijímáním, můžeš říci: Už jsem syt toho stálého dávání. Bůh si vyhradil podíl ze všeho, co přijímáme. Vracíme-li Mu ho, požehná nám zbývající část. Zadržíme-li jej, přinese nám to dříve či později zlořečení. Boží požadavky jsou na prvním místě, vše ostatní je druhořadé."

14. Pohovořte si o potřebách ustavičného a častého dávání. 3T 548 1T 636

"Soustavná, obětavá štědrost je Božím lékem na rozežírající hřích sobectví a lakomství. Bůh ustanovil systematickou štědrost v zájmu podpory Jeho díla a trpících a potřebných. Prikázal, aby dávání se stalo zvykem, aby zneškodnilo nebezpečný a oklamavatelý hřích lakomství. Ustavičné dávání působí smrt lakomství. Soustavná štědrost je Božím zřízením, aby se lakomý člověk zbavil pokladu ihned, jakmile jej získá a zasvětil je Pánu, jemuž náleží."

Tento systém je zřízen tak, aby lidé dávali Pánu ze své každodenní práce a odkládali podíl pro Pána z každého výdělku. Soustavné provozování Božího plánu systematické štědrosti zeslabuje lakotu a posiluje dobročinnost. Roste-li bohatství, lidé - i vyznavači křesťanství - přikládají k ně-

mu své srdce a čím více mají, tím méně dávají do Boží pokladny. Tak bohatství činí z lidí sobce a hromadění živí lakotu. A toto zlo postupem času jen sílí. Bůh zná naše nebezpečí a obklopil nás příležitostmi, abychom neupadli do záhuby. Žádá od nás soustavnou štědrost, aby síla zvyku dobrých skutků zlomila síly jiné.

Bůh od nás žádá, abychom každý týden věnovali nějakou částku na dobročinnost, aby se častým dáváním srdce nemohlo uzavřít a aby zůstalo živým zdrojem. Opakovaná štědrost je stále větší a bohatší, až se stane zásadou a ovládne duši. Ponechá-li člověk sobectví a lakomství to nejmenší místo v srdci, je to velikým nebezpečím pro duchovnost."

"Viděla jsem, že adventisté s.d. nemají nedostatek prostředků. Největším jejich nebezpečím dnes je jejich hromadění majetku. Někteří mají stále více starostí a práce a jsou přetíženi. Následkem toho téměř zapomínají na Boha a na potřeby Jeho díla; jsou duchovně mrtví. Bůh od nich žádá, aby Mu přinesli oběti, dary. Duch obětavosti neroste, nýbrž upadá a chřadne."

15. Jak hledí Bůh na svoji církev a co chce skrze ni vykonat?

"Slabá a chybná církev, která potřebuje pokárání, výstrahy a rady, je jediným předmětem na zemi, kterému Kristus věnuje největší péči. Svět je dílnou, v níž Ježíš za spolupráce lidských a božských nástrojů koná pokusy své milosti a božského milosrdenství na lidských srdcích. Andělé zasnou, když vidí proměnu povahy u lidí, kteří se odevzdají Bohu a vyjadřují svoji radost úchvatnými chvalozpěvy Bohu a Beránkovi. Vidí obrácení těch, kteří jsou od přirození synové hněvu a nyní se stali Kristovými spolupracovníky a přitahují duše k Bohu. Vidí, jak se ti, kteří byli v temnotě, stali světlem a září v mravní temnotě tohoto bezbožného a převráceného pokolení. Vidí, že prožívají zkušenosti jako Ježíš Kristus a trpí se svým Pánem, aby pak měli s Ním podíl na Jeho slávě v nebesích." TM 49.50

"Církev je klenotnicí bohatství milosti Kristovy a skrze církev se posléze projeví dokonalá láska Boží k světu, který má být ozáren Jeho slávou. Pak bude zodpověděna Kristova modlitba, aby Jeho církev byla jednotná, tak jako On byl ujedno se svým Otcem. Bude dán hojný déšť Ducha svatého a lid Boží se v Jeho síle stane světu svědkem Boží moci a spasení." TM 50

16. Vysvětli, jak bude probíhat dávání desátku u kazatele, zaměstnance, samostatně hospodářícího a u zemědělce. Navrhni způsob, jak se co nejlépe u každého z nich vypočítá desátek.

Perlička

"Ten, v jehož srdci plá láska Kristova, nebude to považovat za povinnost, nýbrž za rozkoš, že může přispět k rozvoji největšího, nejsvětějšího díla, jež bylo člověku svěřeno - předkládání světu bohatství dobroty, milosrdenství a pravdy." AA 338-339

- - o o o - -

48. Nevěrný správce

Ú v o d :

"Všichni, kteří tvrdí, že milují a následují Pána, musí svými penězi vydávat jasné svědectví o své lásce. Mluví-li sice o lásce, ale peníze dokazují něco jiného, bude je svědectví peněz vždy obviňovat ze lži.

V církvi je tisíce lidí, svedených žádostí těla, která se dostaví, zadrželi-li se Boží peníze. Ale zanedlouho bude nevěrný správce odhalen před svými spolubratry a bude odsouzen veřejně i ve vlastním svědomí." Spolupracovníci, 89

"Hřích lakomství nezůstane bez potrestání. Achaba stihla Boží neli-
bost, když se mu zachtělo zlatého prutu a babylonského roucha, jež si i při-
vlastnil. Postihla i Gézih, který utíkal za Námanem a lstivě si vyžádal
dvou lotů stříbra a roucha - a Námanovo malomocenství dopadlo na něj. Ana-
niáš a Zafira zemřeli proto, že si zadrželi část ceny. O tomto hříchu mlu-
vím proto, že tisíce lidí zadržují Boží peníze a soustavně jich užívají po-
dle svého. Osmé přikázání nepraví: "Nepokradeš" - jenom Pánu. Ú, každý se
musíme postavit před soudnou stolicí Kristovou pro naše příjmy a vydání,
pohnutky a způsoby jednání. To vše musí projít pod skutečným zrakem Toho.
Jehož oči jsou "jako plamen ohně." Správcovství, 13.14.

A. Zadržování Pánu

1. Ukaž, že musíme Boha klást na první místo. Jak bylo toto naučení
předkládáno lidu Izraelskému? 4T 477

"Boží požadavky jsou na prvním místě. Zasvětime-li Mu z našeho příjmu
to, co nám zůstane, jakmile splníme veškerá svá pomyslná přání, nekonáme Je-
ho vůli. Díl, který od nás žádá. Mu máme dát ihned, dříve než vydáme cokoli
ze svého příjmu. Ve staré smlouvě hořela na oltáři ustavičně oběť vděčnos-
ti, jež dokazovala, že člověk nepřestává být Božím dlužníkem. Daří-li se
nám v naší práci, je to proto, že Bůh nám žehná. Část tohoto příjmu má být
věnována chudým a velká část na dílo Boží. Dáme-li Pánu to, na co si činí
nárok, posvětit zbytek a požehná nám. Okrádá-li však člověk Boha o to, co od
něho žádá, spočívá jeho kletba na všem."

2. Vysvětli, proč na některých věřících lpí Boží kletba. 5T 151. 76.

"Viděla jsem, že mnozí naši lidé loupí Boha v desátcích a dařích a to
je velkou překážkou dílu Božímu. Boží zlořečenství spočine na těch, kteří
žijí z Boží dobroty a uzavírají svá srdce a nečiní nic nebo téměř nic pro
pokrok jeho díla. Bratři a sestry, jak vás může Otec nebeský nadále pové-
řit správou svého majetku, když vy si ho přivlastňujete sobecky všechno, ja-
ko by byl váš."

"Mnozí naši členové jsou vlašni. Jsou jako Merez, ani pro, ani proti,
ani studení ani horcí. Slyší slova Kristova, ale nečiní je. Setrvají-li v
tomto stavu, s odporem je zavrhnou. Mnozí mají velké světlo, velké přednosti
a všechny duchovní výhody - a chválí současně Krista i svět. Klanějí se
Bohu i mamonu. Hodují s dítkami světa a domnívají se, že přijmou požehnání
s lidem Božím. Chtějí, aby Kristus byl jejich Spasitelem, ale nechtějí nést
Jeho kříž a nést Jeho jho. Kéž se Pán nad vámi slituje. Půjďte-li totiž
touto cestou dál, lze o vás předvídat jen zlé."

3. Čím se prohřešil Merez a proč je tento hřích tak závažný? Sd 5, 23

"Zlořečte Merozu, praví anděl Hospodinův, zlořečte velice obyvatelům
jeho, nebo nepřišli na pomoc Hospodinu, ku pomoci Hospodinu proti silným."

"Co učinil Meroz? Nic. A to byl ten hřích. Na tyto obyvatele přišla
kletba proto, že neučinili to, co měli učinit. Člověk s omezenou, sobeckou
myslí je odpovědný za své skrblictví, ale lidé laskaví, štědrí, milující
lidské duše, mají velkou odpovědnost. Nechají-li své dary nevyužity, jsou
zařazeni mezi nevěrné služebníky. Pouhé vlastnictví těchto darů nestačí.
Ti, kteří je mají, si musí uvědomit, že mají tím větší povinnosti a odpověd-
nosti." 2T 284

4. Jaký je rozdíl mezi věrností ve správcovství a nevěrností. 2T 661

"Hospodin učinil smlouvu s lidem Izraelským, že bude-li poslušen Jeho
přikázání, dá jim dešť v čas příhodný, země vydá svůj užitek a stromy ovoce.
Zaslíbil jim, že obilí jim vydrží do nového a že budou mít sytost chleba a

že budou v zemi bydlet bezpečně. Slíbil, že je zbaví nepřátel, že bude s nimi a bude jejich Bohem a oni Jeho milým lidem. Kdyby však nedbali na Jeho požadavky, jednal by s nimi zcela jinak. Místo požehnání mělo na nich spočinout zlořečenství. Zlomil by jejich sílu, na kterou byli hrdí a nebesa by se proměnila v železo a země v měď. "Nadarmo vydáte svou sílu: neboť země vaše nevydá úrodu, ani stromy ovoce. A budete-li odporní ke mně, budu i já jednati odporně s vámi."

Ti, kteří sobecky zadržují své prostředky, nesmí se divit, bude-li ruka Boží rozptylovat. To, co mělo sloužit pokroku díla, bylo však zadrženo, může snad přijít do rukou neposlušného syna, který vše promrhá. Snad váš krásný kůň, chlouba marného srdce, bude jednoho dne nalezen mrtev ve stáji. Jindy může pojit kráva. Může přijít ztráta ovoce, či jiné úrody. Nebudou-li správcové užívat Božího majetku k Jeho slávě, může jej rozptýlit."

5. Jakou povinnost má církev vůči těm, kteří jsou nevěrní v desátcích a dařích? Do jaké míry platí tato zásada i ve škole a v domově? 3T 269

"Viděla jsem, že mnozí, kteří tvrdí, že zachovávají Boží přikázání, používají pro sebe prostředky, jež jim Pán svěřil a jež mají přijít do Jeho pokladny. Okrádají Boha v desátcích a dařích. Zatajují Mu a zadržují ke vlastní škodě. Svoji lakotou, přetvářkou a okrádáním Boha v desátcích a dařích přivodí na sebe chudobu a temnotu na církev."

Viděla jsem, že mnozí klesnou pro své lakomství do temnoty. V církvi musí žít jasné, ostré svědectví, jinak spočine na lidu Božím kletba tak jako kdysi na hříšném Izraeli. Bůh činí svůj lid jako celek odpovědná za hříchy jednotlivých členů církve. Opomenou-li vedoucí církve horlivě vyhledávat hříchy, jež církvi působí Boží nelibost, jsou odpovědni za tyto hříchy. Ale práce s lidskou duší je tou nejkrásnější prací, kterou kdy lidé konali. Všichni nedovedou napravovat bloudící. Nemají moudrost, aby uměli jednat spravedlivě a současně s láskou a milosrdenstvím. Nechápu, že by měli sloučit lásku a něžný soucit s věrným káráním."

B. Lakomství - závist

6. Do jaké míry byla závist příčinou satanova pádu?

"Lucifer postupně podléhal touze po slávě. Řekl: "Povýším trůn svůj nad hvězdy Boha. Posadím se na hoře shromáždění... Budu jako Nejvyšší." Lucifer se nesnažil podporovat u Božích stvoření lásku a věrnost k Bohu, nýbrž usiloval sám o jejich službu a poctu. Toužil po slávě, kterou nekonečný Otec dal svému Synu. Věru, vůdce andělů si činil nárok na moc, která byla vyhrazena jedině Kristu." GC 494

7. Ukaž, jak tento hřích působí i dnes na církev. 1T 140

"Viděla jsem, že Izrael Boží musí povstat a obnovit svou sílu v Bohu tím, že obnoví a dodrží svoji smlouvu s Ním. V žádách světitelů soboty je závist, sobectví, milování peněz a láska ke světu. Toto zlo maří v lidu Božím ducha obětavosti. Ti, kteří mají toto lakomství v srdci, ani si to neuvědomují. Vloudilo se k nim nepozorovaně a nebude-li vykořeněno, budou zničeni právě tak jako Achan. Mnozí vzali oběť z Božího oltáře. Milují svět, milují jeho zisk a majetek. Nezmění-li se docela, zahynou se světem. Bůh jim zapůjčil prostředky, nejsou proto jejich a sami jsou Božími správci. A oni je považují za své vlastnictví a hromadí je. Ale, ach, jak rychle vše v okamžení pomíjí, když Boží žehnající ruka je od nich odňata. Je nutno přinášet pro Pána oběti, zapírat se pro věc pravdy."

8. Srovnej pozemské statky některých věřících s nebeskými. Co působí tento nestejný poměr? 1T 638

"Mnozí vyznavači pravdy propadají sobectví a lakotě. Musí se vyburcovat. Mají na zemi tolik pokladů, že jejich srdce na tom lpí. Mají mnohem větší poklad na této zemi a v nebesích jen poskrovnu. Proto věnují své city zemskému majetku, nikoli nebeskému dědictví. Dnes mají dobrou příležitost - mohou svých prostředků použít ku požehnání trpícího lidstva, jakož i ve prospěch šíření pravdy. Toto dílo nemá nikdy zápasit s chudobou. Ti to šafáři, jimž Bůh svěřil prostředky, by nyní měli předstoupit a použít svých peněz k Jeho slávě. Těm, kteří z lakomství své prostředky zadržují, poslouží ke zlořečenství, nikoli ku požehnání."

9. Vylič, jak nesprávně ocenění hmotných statků vyjídá životnost lidu Božího. 2T 657

"Milování peněz a přátelství se světem vyjídají životnost Božího lidu. Máme tu přednost, že smíme být na světě jasným a zářným světlem a že můžeme jasně chápat Jeho vůli. Ale starosti časného života a oklamavatelnost bohatství udusilo símě, zaseté v jejich srdcích a oni nenesou ovoce k Jeho slávě. Vyznávají, že věří, ale není to živá víra, protože není podložena skutky. Víra bez skutků je mrtvá. Ti, kteří mluví o velké víře, ale nemají skutky, nebudou svoji vírou spaseni. Satan věří pravdě a třese se, ale tento druh víry nemá cenu."

10. Ukaž, jak může být lakomý člověk právem nazván modlářem. Proč je hřích chtivosti tak přehlížen? 3T 513

"Někteří členové předstírají, že ostříhají zákon Boží, ale přitom přestupují Jeho zákon. Někteří lidé nevidí své chyby. Jsou sobečtí a chamtiví a zaslepují svůj zrak před hříchem svého lakomství, jež bible označuje jako modlářství. Takoví lidé požívají snad vážnost jako vzorní křesťané, ale oko Boží čte v srdci a rozumí pohnutkám. Vidí to, co člověk nemůže vidět v myšlenkách a v charakteru. Uvádí tyto lidi ve své prozřetelnosti do takové situace, aby se včas ukázaly jejich povahové kazy, aby se mohli polepšit. Někteří lidé se po celý život starají jen o sebe a o své sobecké plány, myslí jen na vlastní výhody a nezajímají se věru o to, způsobují-li svými plány a chováním někomu starost nebo bolest. Sobecké zájmy převládají nad Božím milosrdenstvím a láskou. Pán někdy dopustí, aby tito lidé ve svém slepém sobectví pokračovali, až by se jejich chyby zjevily všem, kteří mají duchovní rozhled a aby svými skutky dokázali, že nejsou opravdovými křesťany."

11. Jaké zlo spočívá v hromadění peněz? Co nemůže bohatství učinit?

"Vidím, milý bratře, že jsi ve velkém nebezpečí. Máš poklad na zemi a tvé srdce lpí na tomto pokladu. Ale kdyby sis i nahromadil miliony, nestáčílo by to jako výkupné za tvou duši. Proto nebud nadále nekající a nevěřící a neprotiv se Božímu úmyslu milosti. Nevynucuj si z Jeho zdráhající se ruky zničení svého majetku anebo nějaké soužení."

Kolik lidí si počíná tak, že musí být stiženi takovými soudy. Žijí den ze dne, týden co týden, rok co rok jen pro své sobecké zájmy. Využívají svůj vliv a prostředky, získané nadáním a moudrostí, jež jim Bůh dal, pro sebe a pro své rodiny a ani nepomyslí na svého milostivého dobrodince. Nedají nic zpět Dárci. Život i svěřené hřívný považují za své vlastnictví. A dají-li Bohu podíl, na který má oprávněný nárok, domnívají se, že teď jim je On zavázán. Posléze končí jeho trpělivost s těmito nevěrnými správci a On náhle ukončí jejich sobecké, světské spekulace. Ukáže jim, že jim vše může rozptýlit, protože shromáždžovali pro svoji slávu - a jsou bezmocni proti Jeho moci." 5T 350

"Nahromaděné bohatství je nejen bezcenné, nýbrž je zlořečenstvím."

V tomto životě je pro duši osídlem a odvádí city od nebeského pokladu. Ve veliký den Boží bude svědčit o nevyužitých dařích a zanedbaných příležitostech a poslouží člověku k odsouzení. Písmo praví: "Běda vám, boháči, plačte a kvilte nad bédami, které na vás přijdou. Zboží vaše shnilo a roucha vaše zmolovatělo..." Shromáždili jste poklad ku posledním dnům." COL 352

12. Proč Bůh Izraelským zakázal, aby si vzali kořist z Jericha? Jak působil tento zákaz na Achana a na Izraele? 3T 264 (Joz 7. 5T 157,1)

"Město Jericho upadlo do nejhoršího modlářství. Obyvatelé byli velmi bohatí, ale veškeré bohatství, jež jim Bůh dal, přijímali jako dary svých bohů. Měli hojnost zlata a stříbra, ale byli jako lidé předpotopní - zkažení a rouhači a svými bezbožnými skutky uráželi a provokovali Boha nebes. Boží soudy dopadly na Jericho. Byla to pevnost. Ale sám Velitel nebeských vojsk se ujal velení nebeské armády v útoku na město. Andělé Boží se chopili mohutných zdí a vyvrátili je. Bůh řekl, že město Jericho je proklaté a že všichni kromě Raab a její domácnosti musí zahynout. Tiž měli být zachráněni, protože Raab se zachovala laskavě k služebníkům Páně. Slovo Hospodinovo k lidu znělo: "A vy nepřibližujte se k žádné věci zlořečené, abyste sami nebyli zlořečení, kdybyste si přivlastnili některou věc prokletou a uvedli byste zlořečenství na tábor Izraelský."

"Bůh se vyjádřil o Jerichu jasně, aby lid nebyl okouzlen věcmi, kterým se obyvatelé klaněli a aby jejich srdce nebylo odvráceno od Boha. Střežili svůj lid velmi jasnými příkazy. Ale přes vážnou výstrahu, kterou Bůh skrze Jozueho dal, odvážil se Achan zhřešit. Čtivost ho přiměla k tomu, aby vzal z pokladů, jichž se nesměli ani dotýkat, protože na nich spočívalo Boží zlořečenství. A pro hřích tohoto muže byl lid Boží slabý před nepřáti jako páběrka."

13. Jak líčí sestra White den soudu? Čím byla zvláště upozorněna na tento výjev? Jaké hříchy jsou uvedeny pod názvem sobectví a proč? 4T 384

"Zdálo se mi, že vidím veliký den Božího soudu. Desetitisíce krát desetitisíce byly shromážděny kol velkého trůnu, na němž seděla slavná bytost. Před ní leželo několik knih a na každé bylo zlatým písmem, hořícím jako oheň, napsáno: "Nebeský deník". Potom se otevřela jedna kniha, obsahující jména těch, kteří tvrdili, že věří pravdě. Ihned jsem ztratila se zřetel nesčetné miliony kol trůnu a moji pozornost upoutaly jen zdánlivé dítky světla a pravdy. Když byli jeden po druhém jmenováni a uváděly se jejich dobré skutky, jejich tváře zářily svatou radostí, šířící se na všechny strany. Ale zdá se, že to na mne nepůsobilo nejmohutněji.

Byla otevřena další kniha, kde byly zaznamenány hříchy vyznavačů pravdy. Pod hlavním nadpisem sobectví přicházely veškeré ostatní hříchy. I každý sloupec byl nadepsán a pod každým byly podle jména uvedeny menší hříchy v příslušných sloupcích."

14. Jak se může člověk nejlépe zbavit hříchu lakomství? 3T 544; 4T 485

"Bůh umožnil člověku překonávání lakomství - vykonáváním dobrých skutků. Svým životem dokazuješ, že si vážíš pokladů světa víc než nesmrtelného bohatství. Praviš: "Sbohem, nebesa a nesmrtelný život, vyvolil jsem si tento svět..."

Jedinou nadějí pro tebe je, když se obrátíš zcela opačným směrem. Zavolej si na pomoc sílu vůle, kterou jsi tak dlouho zplatoval nesprávně a uplatni ji správně. To je pro tebe jediná cesta, abys mohl překonat lakomství."

"Rozhduješ-li se, kolik dáš na dílo Boží, pamatuj na svoji povinnost raději větší položkou než menší. Nezapomeň, komu je oběť určena. Uvědomíš-

li si to, musí lakomství ustoupit stranou. Pomni, jak velkou láskou nás Kristus miloval a naše nejbohatší dary nám budou připadat nedostatečné. Budeme-li Krista milovat celým srdcem a dostalo-li se nám Jeho odpouštějící lásky, nebudeme se pozastavovat nad cenou slabastrové nádoby se vzácnou mastí. To dokázal lakomý Jidáš. Ale ten, kdo přijímá dar spasení, bude jin litovat, že oběť nemá ještě bohatší vůni a větší cenu. Křesťané se musí považovat za pouhý zdroj, jímž mají jejich bližním proudit milosrdenství a požehnání ze Zdroje všeho dobrého. A když se pak tyto obrátí, budou to jejich slavné snopy chvály a obětí, jakožto od spoluúčastníků nebeského daru."

15. Co se očekává od mládeže v darích, desátcích a v podpoře církve? Jaký vliv má na to zaměstnání, docházka do školy, stav bez zaměstnání.

Perlička

"Chceš si zabezpečit svůj majetek? Vlož jej do rukou, na nichž jsou stopy hřebů po ukřižování. Ponecháš-li si jej, způsobí tvoji věčnou záhubu."
9T 51

- - o o o - -

O d á í l VI.

V Y T V Á Ř Í M E S I D O M O V =====

C í l : Chceme pochopit, co tvoří křesťanský domov, chceme ocenit postavení a funkci ve společnosti a chceme si uvědomit, jaký má člověk k němu vztah a povinnosti.

- - o o o - -

49. Ideální křesťanský domov

Ú v o d :

"Buďto dnes domov máš, nebo jsi jej kdysi měl, anebo doufáš, že jej mít budeš; snad máš to vše. Domov není dům, ačkoli dům může mít souvislost s domovem. Domov není rodina, ačkoli rodina může domov vytvořit. Domov je místo, v němž má člověk pocit bezpečnosti a spokojenosti, možnost výměny názorů a kde se projevuje nezištná láska ve prospěch celku. Ideální domov se skládá ze zkušených a moudrých rodičů (otce a matky) a dětí. Rodiče mají své děti vychovávat k sebeovládání a ke správným životním zvykům, k tomu, aby byly přívětivé, aby měly čisté svědomí, ke zručnosti rukou i myslí, aby se uplatnily. Mají jim dát takovou filosofii, aby byly v životě šťastny a jiným ku požehnání..."

Dobré domovy se podobají dobré demokratické vládě: čím více lidí má o vše zájem a snaží se svou povinnost co nejlépe vyplnit, tím lepší bude vláda i domov." Spalding

"Ideální domov je takový, kde děti řeknou: "Až my uzavřeme manželství a budeme mít svůj domov, chceme tak milovat a být tak milováni, jako se miluje otec s matkou." Jen tam, kde synové se z úcty a laskavosti otce k jejich matce učí respektu ke všem ženám, kde dcery se z matčina trpělivého příkladu učí, jak krásná je ženská a mateřská něžnost - poznávají krásu každodenního, nezištného obětování se pro dobro všech..."

Tohoto ideálu nelze dosáhnout tam, kde není mezi členy rodiny poctivé rozdělení lásky, práce, sebezapření." Kouzlo šťastného domova, 13.14.

A. Prává důležitost domova

1. Jaké je pravé poslání křesťanského domova? MYP 328

"Poslání domova se netýká pouze jeho členů. Křesťanský domov má být názorný, má představovat krásu pravých životních zásad. Takový příklad bude ve světě moci k dobrému. Vliv oprávdového domova na lidská srdce a životy je mnohem mocnější, než jakékoli kázání. Mládež, která vyjde z takového domova, šíří naučení, jež tam poznala. Ušlechtilé životní zásady se tak dostanou do dalších domácností a povznášející vliv působí na společnost." MH 352

2. Jak velkou odpovědnost má domov? MYP 324.325

"Ti, kteří tvrdí, že milují Boha, mají jako staří patriarchové zřizovat Hospodinu oltář všude, kde staví svůj stan. Bylo-li kdy na čase, aby každý domov byl domem modlitby, pak je tomu tak dnes. Otcové a matky mají povznášet své srdce k Pánu v pokorných prosbách za sebe a za své děti. Otec má jako kněz domácnosti pokládat na oltář Boží ranní a večerní oběť a žena s dětmi se mají připojit k modlitbám a chvalozpěvu. V takové domácnosti bude Ježíš rád prodlévat.

Z každého křesťanského domova má zářit svaté světlo. Všechno počínání má být prodchnuté láskou. Láska má pronikat celý rodinný život a projevovat se něžností a pozorností v ušlechtilé, nezištné zdvořilosti. V některých domovech se tato zásada uplatňuje - zde je Bůh uctíván a zde panuje nejoprávdovější láska. Z těchto domovů vystupuje ranní a večerní modlitba jako vůně kadidla, Bohu příjemná a Jeho milosrdenství a požehnání sestupuje na prosebníky jako ranní rosa.

Uspořádaná křesťanská rodina je mocným důkazem ve prospěch křesťanského náboženství - důkazem, který nevěrci nemohou vyvrátit. Všichni mohou vidět, že v této rodině působí vliv, projevující se na dětech a že s nimi je Bůh Abrahamův." PP 144

"Mládež a děti dneška určují budoucnost společnosti. Na rodině záleží, jaké budou tyto děti." MH 351

3. Jaký vysoký ideál má každá rodina dosáhnout?

"Rodinné pouto je nejužší a nejposvátnější svazek na zemi. Má být lidstvu ku požehnání."

"(Bůh) si přeje, aby rodiny na zemi byly symbolem veliké rodiny v nebesích." COL 290

B. Ideální domov

4. Na co máme pamatovat při volbě domova?

"Život je výchovnou školou, v níž rodiče a děti dělají zkoušku pro vyšší školu v příbytích Božích. Chceme-li si někde založit domov, pamatujeme na tuto skutečnost. Nenechme se ovládnout touhou po bohatství, diktátem módy anebo obyčeji společnosti. Uvažujme o tom, co nejvíce prospěje jednoduchosti, čistotě, zdraví a skutečné hodnotě." MH 362

5. Popiš prostředí, které by nejlépe splnilo předešlý výrok.

6. Jakou cenu má krásné prostředí? Jaký to může mít vliv na domov?

"Bůh miluje vše krásné. Přiděl zemi a nebe krásou a s otcovskou radostí pozoruje, jak se Jeho dítky těší ze stvořených věcí. Přeje si, abychom naše domovy obklopili krásou přírody.

Takřka všichni, i nejchudší obyvatelé na venkově, mohou mít u svého domku kousek trávníku, několik stinných stromů, kvetoucích keřů anebo von-

ných květin. To přispěje ke štěstí rodiny mnohem víc, než jakékoli umělé výzdoby. Vnese to do rodinného života zjemňující, zušlechťující vliv, posílí lásku k přírodě a přitáhne členy rodiny blíže k sobě navzájem i k Bohu." MH 370

7. Uveď některé další činitele, tákající se vzhledu domova a přispívající ke štěstí.

"Poučujte žáky, že zdravá ložnice, dokonale čistá kuchyně a vkusně upravený stůl se zdravými pokrmy přispěje více ke štěstí rodiny a získá si pozornost každého rozumného návštěvníka, než sebenákladnější nábytek v obývacím pokoji." Ed 200

8. Uveď některé ctnosti, které jsou hlavním předpokladem ideálního domova. MH 386.387

"Rodiče, nadevše dbejte, aby vaše děti byly obklopeny ovzduším láskavosti, zdvořilosti a lásky. Domov, kde přebývá láska, jež se projevuje v pohledech, slovech a ve skutečích, je místem, kde andělé rádi zjevují svou přítomnost.

"Rodiče, dovolte, aby svit lásky, přívětivosti a šťastné spokojenosti naplnil vaše srdce a aby jeho něžný, povzbuzující vliv pronikl váš domov."

9. Proč je nutné, aby děti a mladí lidé měli podíl na rodinných starostech?

"Děti mají v rodině právě tak důležité povinnosti jako rodiče. Mají být poučeni, že tvoří součást rodinné firmy, mají stravu, oděv, lásku a péči; za mnohá tato dobrodíní mají pomáhat nést rodinné starosti a podle možnosti působit největší štěstí rodině, jejímiž jsou členy." MH 394

"Čím více se v rodině projevuje duch pravé služby, tím lépe se uplatní v životě dětí. Poznají, že služba a oběti ve prospěch jiných jsou radostí." MH 401

10. Uveď, jak mohou mladí mužové a ženy přispět k ideálu domova.

"Mládež má největší povinnosti ve své rodině, aby přinesla požehnání otci a matce, sourozencům, aby k nim byli laskaví a věnovali jim pozornost. Zde mohou projevit sebezapření a obětování svého já, starat se a pečovat o druhé. Taková práce ženu nikdy neponíží. Je to nejposvátnější, nejvznešenější úřad, který může zastávat. Jaký vliv může mít sestra na své bratry. Počíná-li si správně, může ovlivnit charakter svých bratrů. Její modlitby, něžnost a laskavost, mohou rodině velmi prospět." 3T 80

"Chtějí-li být mladí mužové ku požehnání, ať tak činí doma. Řídí-li se svými sklony a ne opatrným rozhodnutím zdravého rozumu, dobrého rozhledu a osvětleného svědomí, nemohou být ku požehnání společnosti, ani v rodině svých rodičů. Jejich vyhlídky v tomto i budoucím světě mohou být ohroženy. Mnohý mladý člověk má dojem, že jeho mladá léta nejsou určena k tomu, aby se staral, ale myslí, že může planě sportovat, vtipkovat, žertovat a věnovat se pošetilým zálibám. Vyhovuje svým choutkám a často myslí jen na okamžité uspokojení. Touha mladých lidí po zábavě, po společnosti, po popovídání a smíchu, opakováním silí a oni ztrácejí smysl o skutečné životní hodnoty a rodinné povinnosti jim připadají nezájímavé. Neskýtají jim dostatek změny a tak jsou neklidní, náladoví a podráždění. Tito mladí lidé mají považovat za svou povinnost působit doma štěstí a radost. Mají do bytu přinést sluneční svit a ne radost. Mají do bytu přinést sluneční svit a ne působit stíny nespokojenosti a zbytečného reptání."

11. Co může být mladým lidem ochranným štítem?

"V každé křesťanské rodině má být Bůh oslaven ranními a večerními

obětmi modlitby a chvály. Děti se mají naučit vážit si hodiny modlitby a chovat se uctivě. Povinností křesťanských rodičů je, aby vroucí modlitbou a vytrvalou vírou, vytvářely ochrannou zeď kolem svých dětí." CT 110

12. Jaký charakter a jaké postavení mají rodiče v ideálním domově?

"Šťastní rodiče, jejichž život je skutečným odrazem božství, takže Boží zaslíbení a příkazy vzbuzují v dítěti vděčnost a úctu; Rodiče, jejichž něžnost, spravedlnost a shovívavost jsou pro dítě symbolem Boží lásky, spravedlnosti a shovívavosti; rodiče, kteří učí své dítě poslouchat, důvěřovat a milovat - a tím je učí milovat, důvěřovat a poslouchat Otce nebeského." PK 245

13. Shrň charakteristiku ideálního domova a poukaž, na kolik měl Ježíšův pozemský domov tyto vlastnosti.

"Přepychový byt, drahocenný nábytek, okázalost a pohodlí netvoří podmínky šťastného, užitečného života. Ježíš přišel na tuto zem, aby vykonal největší dílo, které kdy bylo lidem svěřeno. Přišel jako Boží vyslanec, chtěl nás naučit žít tak, aby náš život měl ty nejlepší výsledky. Jaké podmínky vyvolil nekonečný Otec pro svého Syna? Osamělý domov v galilejských horách, rodina, živící se poctivou prací rukou, prostý život, denní boj s nesnázemi a strádáním, obětavost, šetrnost a trpělivá, radostná služba, hodina rozjímání po boku matčině s otevřeným svitkem Fisma, klidné večery anebo svítání v zeleném údolí, svaté prostředí přírody, studium stvoření a prozřetelnosti a obecnství duše s Bohem - to byly podmínky a příležitosti Ježíšova mládí." MH 365.366

C. Tvoříme ideální domov

14. Naplánuj si ideální domov, ve kterém by ses byl chtěl narodit a vyrůstat. Zamysli se dobře nad tím, kde je umístěn, v jaké hospodářské situaci, jací jsou rodiče, jaké místo zaujímají v lidské společnosti, jaké jsou tam pobožnosti, jak slouží církvi, jaký má vliv na každého člena rodiny.

- a/ Jak vypadají rodiče v ideálním domově?
- b/ Jak ovlivňuje počet dětí a jejich povaha ideál rodinného plánu?
- c/ Kde bude tento domov umístěn? Ve velkoměstě? Na předměstí? Na venkově?
- d/ Má to být dům velký nebo malý?
- e/ Jaký nábytek by tam byl? Jaké knihy?
- f/ Čím se stane domov středem zájmu a činnosti pro rod. a její přátele?
- g/ Jaké ideály zde budou platit?
- h/ Bude tam náboženství? Jak se projeví?
- i/ Nemůžeš-li mít vše ideální, co musí být prvořadé?

Perlička

"Uspořádaná křesťanská rodina je mocným důkazem ve prospěch křesťanského náboženství - čemuž nemůže odporovat ani nevěrec." MYP 325

- - o o o - -

50. Rodiče a děti

Ú v o d :

Otec a matka jsou středem každého domova, ale příliš často jsou bráni na vědomí asi tak, jako hodiny v obývacím pokoji anebo nade dveřmi - a velmi často jen o málo lépe. Obvykle dělají pro děti vše, co mohou. Největší odměnou rodičů za léta laskavé péče a poučování je úspěch jejich dětí a jejich vděčnost.

V mnoha případech se otcové a matky vzdali veškerého volna, aby opatřili rodině pohodlí, jež děti příliš často považují za samozřejmé. Mladý člověk by se měl doma tázat: "Dělám rodičům tolik potěšení, aby jim to nahradilo vše, čeho se pro mně vzdávají?" Jeden pisatel se táže: "Nač žijeme, ne-li proto, abychom jeden druhému činili život snazším?" Poctivý mladý člověk udělá užitečnou zkušenost, zahledí-li se zpět aspoň na několik dnů či týdnů, aby poznal, činí-li život ostatním členům rodiny snadnější a radostnější.

Mezi své povinnosti dětí patří vztah k ostatním členům rodiny. Uznávají, že je důležité, aby pomáhaly vytvářet ideální domov? Považují otce a matku za vůdce, kteří je chtějí vést bezpečně, radostně a užitečně životem a chtějí je připravit pro domov na nové zemi? Jsou přesvědčeni, že jejich sourozenci mají stejná práva a přednosti jako oni? Jsou ochotni nést přiměřenou část domácích povinností? Pozorný mladý člověk se snaží odpovědět na tyto a podobné otázky.

A. Postavení a odpovědnost rodičů v domově

1. Jaké postavení má matka v rodině?

"Matka je královnou v rodině - domově a děti jsou jejími poddanými. Má spravovat svoji domácnost moudře a s mateřskou důstojností. Její vliv v domově má platit, její slovo je zákonem. Je-li křesťankou, poddanou Bohu, bude si vyžadovat úctu svých dětí." CT 111

2. Uveď postavení otce v rodině.

"Manžel a otec je hlavou rodiny, žena čeká od něho lásku a soucit (sympatii) a pomoc ve výchově dětí. A je to tak správné. Děti náleží jemu právě tak jako jí a má stejný zájem na jejich blahu. Děti čekají od otce podporu a vedení. On musí správně chápat život a vlivy i prostředí, v němž jeho rodina žije. Nadevše musí být ovládán láskou Boží a bázní a učením Jeho slova, aby mohl vést své děti správnou cestou.

Otec je v rodině zákonodárcem. Má jako Abraham prohlásit zákon Boží za pravidlo svého domova." MH 390

"Otec je do jisté míry knězem rodiny, který vkládá na rodinný oltář ranní a večerní oběť." MH 392,

3. Jakou vážnou zodpovědnost svěřil Bůh rodičům, týkající se jejich dětí?

"Rodiče mají nárok na takový stupeň lásky a úcty, jako nikdo jiný na světě. Bůh sám, kterým svěřil odpovědnost za duše dětí, ustanovil, že v prvních letech života jsou rodiče dětem Bohem." PP 308

B. Odpovědnosti dětí v rodině

4. O čem má mládež hlavně uvažovat? MYP 335

"Křesťanské děti mají přednost lásky a pochvaly svých bohabojných rodičů nad jakékoli světské pozeňání. Budou své rodiče milovat a ctít. Hlavním předmětem jejich uvažování v životě má být, jak by obšťastnili své rodiče. V dnešním odbojném věku chápou děti, kterým se nedostalo správného poučení a kázně, jen velmi málo své povinnosti k rodičům. Často se stává, že čím více rodiče pro ně učiní, tím jsou nevděčnější a tím méně si jich váží."

5. Jak se mládež někdy připravuje o bohaté slíbené Boží pozeňání?

"Naše mládež tvrdí, že patří mezi ty, kteří zachovávají přikázání Boží a přece často zanedbává a přestupuje páté přikázání. Proto se jí nemůže dostat bohatého pozeňání, zaslíbeného těm, kteří toto přikázání ostříhají

a otce a matku ctí. Nebudou-li činit pokání ze svého hříchu a nenapraví-li z Kristovy milosti své zvyky a povahu, nevejdu nikdy na novou zem, k životu věčnému. Ti, kteří si neváží svých rodičů a nemilují je, nebudou si vážit a ctít Boha. Ti, kteří neobstojí v této zkoušce a neváží si svých bohabojných rodičů, opomenou poslouchat Boha, nemohou očekávat, že vejdu do zaslíbené země." MYP 331

6. Jaký je častý výsledek nevděčnosti a nedostatku úcty u dětí?

"Mnozí otcové a matky sestupují se zlomeným srdcem do hrobu pro nevděk a neúctu svých dětí." MYP 332

7. Kolik je dítě dlužno svým rodičům? Jak má tento dluh na ně působit?

"Děti mají cítit, že jsou dlužníky svých rodičů, kteří nad nimi v dětství bděli a pečovali o ně v nemoci. Mají si uvědomit, že rodiče pro ně vytrpěli mnoho úzkostí. Zvláště bohabojní, svědomití rodiče měli největší zájem na tom, aby jejich děti se rozhodovaly správně. Jak bylo jejich srdce zarmouceno, když viděli u svých dětí chyby. Kdyby děti mohly vidět, kolik bolestí srdce jim způsobily, jistě by se polepsily. Kdyby jen mohly vidět matčiny slzy a její modlitby k Bohu za ně, kdyby mohly slyšet její potlačované a přerývané vzlyky, jejich srdce by se obměkčila a ony by ochotně vyznaly své chyby a prosily by za odpuštění." MYP 336

8. Jakou povinnost má mladý muž ve svém domově? MYP 339

"Tito mladí mužové přehlízejí své povinnosti doma. Nenaučili se je plnit a mít v rodině odpovědnost. Mají věrnou, praktickou matku, která nesla mnohá břemena, jež jí děti neměly dovolit nést. Po této stránce nectily svou matku. Neulehčovaly otcí v jeho starostech, jak bylo jejich povinností a zanedbaly ho uctít tak, jak náleží. Řídí se sklony, ne povinnostmi.

Žijí sobecky, vyhýbají se starostem a práci a připraví se o vzácnou zkušenost, bez níž nemohou mít v životě úspěch. Necítí, že je důležitá věrnost v maličkostech, necítí, že jsou rodičům povinni být poctiví, důkladní a věrní v prostých životních povinnostech, které jim leží přímo na cestě, přehlízejí všední vědomosti, které jsou tak nutné pro praktický život.

Chtějí-li být tito mladí mužové ku požehnání, mají působiště doma. Podléhají-li sklonům a nedají se vést opatrným rozhodnutím zdravého rozumu a osvětleného svědomí, nemohou být ku požehnání společnosti ani rodině svých rodičů."

Jakou odpovědnost má doma mladá žena? MYP 326

"Mládež má nejvyšší povinnost ve svém domově. Má být ku požehnání otcí a matce, bratrům a sestrám a má jim projevovat přichylnost a skutečný zájem. Zde mohou v práci pro druhé dokázat sebezapření a zapomínají na své já. Tato práce nikdy ženu neponíží. Je to nejposvátnější, nejvznešenější úřad, který může zastávat. Jaký vliv může mít sestra na své bratry? Chová-li se správně, může rozhodovat o charakteru svých bratrů. Její modlitby, něžnost a láska mohou v domácnosti vykonat mnoho.

Milá sestro! Tyto ušlechtilé vlastnosti nemůžeš nikdy předat jiným, nemáš-li je v první řadě sama. Spokojenost myslí, přívětivost, jemnost a radostná povaha, jež si získají všechna srdce, budou se odrážet na tobě. Neníli v srdci Kristus, je člověk nespokojen z mravně zkažený."

9. Irena má tolik práce ve sboru, že nemá čas připravit oběd anebo pomoci s pátečním úklidem. Myslí si, že je určena pro vyšší věci, než jakou je domácí práce. Má Irena pravdu či ne? Do jaké míry je nutné aby mladí křesťané doma pomáhali?

10. Marie se chce ve škole zapojit do kroušku. Dává si velmi záležet na svém zevnějšku a snaží se ukazovat lidem jen své nejlepší stránky. Jak by to vypadalo v domově Marie, kdyby se ona a ostatní členové rodiny chová-
jí v přítomnosti nejlepších přátel?

C. Vztah mezi rodiči a dětmi

11. V čem by to mladým lidem prospělo, kdyby si dovedli otevřeněji a upřímněji pohovořit s rodiči? MYP 335

"Satan pokouší děti, aby byly vůči rodičům zdrženliví ve svých projevech a aby si za důvěrníky vyvolili mladé a nezkušené kamarády. Ti jim nemohou pomoci. Dají jim jen špatnou radu...."

Děti by si ušetřili nejedno zlo, kdyby byly důvěrnější ke svým rodičům. Rodiče mají své dítě povzbuzovat k tomu, aby k nim bylo otevřené, aby k nim přišlo se svými nesnázemi a neví-li, co je správné, aby vyjádřilo rodičům svůj názor a prosilo je o radu. Kdo je tak schopen vidět a poukázat mu na nebezpečí, jako bohabojní rodiče? Kdo může chápat zvláštní temperament dětí jako rodiče. Matka, která bděla nad každým hnutím myslí od dětství a seznámila se s jejich přirozenými sklony, může nejlépe svým dětem poradit. Kdo může tak dobře posoudit, které povahové rysy je nutno brzdit, jako matka a též i otec?"

12. Jaký vliv může mít vztah rodičů k dětem na život věčný? MYP 331.332

"Ti, kteří chtějí skutečně následovat Ježíše Krista, musí Ho mít ve svém srdci a považovat Ho za nejvyššího Pána. Musí zjevovat Jeho ducha a charakter ve svém rodinném životě a musí být zdvořilí a laskaví k těm, s nimiž přicházejí do styku."

Mnohé děti tvrdí, že znají pravdu, ale nevzdávají rodičům čest a laskavost, jež jim náleží. Dokazují otci a matce jen málo lásky a nectí je, protože se nepřizpůsobují jejich přáním, anebo se jim nesnaží ulevit ve starostech. Mnozí vyznavači křesťanství nevědí, co to znamená: "Cti otce svého a matku svou." Proto právě tak málo poznají, co to znamená, "aby se prodloužily dnové tvoji na zemi" kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě."

Naše mládež tvrdí, že zachovává Boží přikázání a přece často přehlíží a porušuje páté přikázání. Proto se na ní nemůže splnit bohaté požehnání, zaslíbené těm, kteří tento příkaz dodržují a otce a matku si ctí. Nebudou-li svého hříchu litovat a nenapraví-li z milosti Kristovy své zvyky a povahu, nevejdou nikdy na novou, věčnou zem, Ti, kteří si neváží svých rodičů a nemilují je, nebudou mít ani účtu k Bohu. Ti, kteří ve zkoušce neobstojí, kteří si neváží svých bohabojných rodičů, nebudou poslušni ani Bohu a proto nemají naději, že vejdou do zaslíbené země.

Mládež nyní rozhoduje o svém věčném osudu. Vyzývám vás, abyste se pozastavili nad přikázáním, které Bůh spojil se zaslíbením: "Aby se prodloužily dnové tvoji..." Děti, toužíte po věčném životě? Pak si važe svých rodičů a ctěte je...

Hřešíte-li doposud a nevěnujete jim lásku a poslušnost, začněte ihned minulost napravovat. Nemůžete si dovolit jednat jinak, neboť to znamená pro vás ztrátu věčného života. Zpytatel srdcí ví, jak se chováte ke svým rodičům, neboť On váží mravní charakter na svých vahách nebeské svatyně. Ó, vyznejte, že jste zanedbávali své rodiče, že jste k nim byli lhostejní a že jste pohrdali svatým Božím přikázáním..."

13. V jakém domově může být vzájemná něžnost, sympatie a zdvořilost?

"Musíme vpustit Krista do srdce a do svého domova a potom budeme kráčet ve světle. Domov se musí stát domovem v pravém slova smyslu. Má to

být malé nebe na zemi, místo, kde se pěstuje něžnost, ne, aby se záměrně potlačovala. Naše štěstí je závislé na tomto pěstění lásky, sympatie a pravé vzájemné zdvořilosti. Proč je na světě tolik zatvrzelých mužů a žen? Proto že se pravá něžnost považovala za slabost a byla potlačována. Lepší část povahy těchto lidí v mládí zakrněla a byla zvrácena. Pokud paprsky božského světla nerozehřejí jejich chlad a tvrdé sobectví, nemohou být nikdy šťastni. Chceme-li mít laskavé srdce, jako měl Pán Ježíš když žil na této zemi, a posvěcené sympatie, jaké chovají andělé k hříšným smrtelníkům, musíme pěstovat city dětství. Pak budeme zušlechtěni, povznešeni a usměrněni nebeskými zásadami." 3T 539

14. Do jaké míry je odpovědností otce a matky aby podporovali dochovný život rodiny?

15. Jak mohou kulturní zájmy a záliby přispět ke štěstí domova? Jaký vliv to má v domově tráví-li rekreaci otec se synem, matka s dcerou (společně celá rodina)?

16. Jaký je tvůj názor na otázku: "Zeslabují svízelné hospodářské poměry rodinné city anebo je utužují?"

Perlička

"mládež nyní rozhoduje o svém věčném osudu. Vyzývám vás, abyste se zamyslili nad příkázáním, které Bůh sloučil s takovým zaslíbením, "aby se prodloužily dnové tvoji na zemi, kterou Hospodin Bůh tvůj dá tobě." MYP 332

- - o o o - -

51. Dospívání

Ú v o d :

"Nejdražším pokladem národa a církve je mládež, neboť ona představuje sílu přítomnosti a vedení budoucnosti. Tragické poměry ve světě jsou velkou vybídou k mladým lidem, aby žili zdravě a aby se vážně zamyslili. Mládež se musí připravit, aby mohla zastávat místo, které je jí určeno.

Tisíce mladých dospívajících lidí žije v osudné hodině. Pán ve své velekněžské modlitbě prosil aby nebyli vzati ze světa, ale aby je velká moc Boží uchovala od zlého. Za námi je dlouhá věčnost, zaplněná zprávami o hříchu a poklescích a před námi budoucnost, věčnost s Bohem. Nebesa si vybrala toto pokolení pro uzávěr světových dějin.

Mají-li mladí lidé toto určení naplnit, musí se připravit. Jsou-li to adventisté s.d., musí být zakořeněni a utvrzeni v trojandělském poselství. Měli by pocházet z dobrých rodin a měli by být křesťansky vychováni. Církve má velké naděje a očekává mnoho od svých mladých lidí.

"S takovým zástupem pracovníků, jako je naše mládež, mohl by se rychle celý svět dovědět o ukřižovaném, zmrtvýchvstalém Spasiteli, který brzy přijde - dostane-li se jí správné výchovy. Jak záhy by mohl nastat závěr - konec utrpení, starostí a hříchů. Zde čeká na naše děti jen hřích a bolest, ale záhy aby mohly obdržet dědictví, kde "spravedliví dědičně obdrží zemi a bydlení budou v ní na věky", kde "nikdo neřekne: Nemocný jsem", a "nebude slyšán hlas křiku." Ed 271

A. Důležitost mládí

1. Jaké důležité rady jsou dány mládeži, která se musí rozhodovat mezi dvěma světy? 4T 117

"Život ti začíná. Osáhl věku, kdy musíš sám nést odpovědnosti. Je to kritické údobí života. Nyní, v mládí seješ semeno na poli života. To, co zaseješ, budeš sklízet; jaké semeno, taková žně. Budeš-li zanedbávat věci věčné a budou-li ti lhostejně, utrpíš velkou ztrátu a svým vlivem zabrániš i jiným, aby plnili své závazky vůči Bohu.

Před tebou jsou dva světy. Pro který se rozhodneš? Buď moudrý a uchop se věčného života. Neupust od své bezúhonnosti, byť se ti tvé povinnosti zdály velmi nepříjemné. Snad se zdá, že musíš přinést velké oběti, aby sis zachoval čistotu duše, ale nezdráhej se. Jdi v bázni Boží vpřed a On tvé úsilí požehná a tisícírovnobně se ti odmění. Nevzdej se svých náboženských požadavků a předností, abys vyhověl přání svých neposvěcených přátel a příbuzných. Jsi povolán, aby ses postavil za pravdu, i kdyby to bylo v přímém rozporu s těmi, kteří mají s tebou úzké spojení."

2. Vysvětli, proč není zdravý životní plán, který počítá jen s časnými věcmi. Které jsou to, ty trvalé poklady?

Životní podnikání nebo plány, týkající se pouze několika časných let, nemohou být zdravé ani dokonalé, nepočítají-li s nekonečnou budoucností. Veďme mládež k tomu, aby počítala s věčností. Učme ji, aby si volila zásady a statky trvalé - aby si "ukládala poklad v nebesích" - který se nekazí, kde zloděj nekradou a mol nesžírá, aby si "činila přátele z mamonů nepravosti" aby ji tyto pak přijaly "do věčných stanů." Ed 145

3. Jaká rozhodnutí musí dnešní mládež činit ve srovnání s mládeží jiných dob?

"Výstavba charakteru je nejdůležitějším dílem, které kdy bylo lidem svěřeno. Nikdy nebylo tak důležité, abychom ji pečlivě zkoumali. Žádná dřívější generace nemusela prožívat tak závažné věci. Ještě nikdy nehrozilo mladým mužům a ženám tak veliké nebezpečí, jako je tomu dnes." Ed 225

"Boží úmysl s dětmi vyrůstajícími na našem srdci je většímhlubším a vyšším, než dovedeme svým omezeným rozumem pochopit. Bůh si v minulosti povolával své věrné z nejprostších poměrů a ti se stali Jeho svědky na nejvyšších místech světa. A mnohdy mladík dneška, vyrůstající jako Daniel v judském domově, při zkoumání Božího Slova a Jeho skutků, který se učí věrně sloužit, bude jednou stát v zákonodárných shromážděních, soudních síních a nebo na královských dvorech jako svědek Krále králů. Mnozí budou povolání k rozsáhlejší službě. Celý svět se otevírá evangeliu." Ed 262

4. Proč je údobí dospívání tak základně důležité? 4T 117

"Vstupuješ do života. Jsi ve věku, kdy se musíš již sám starat. Je to kritické údobí ve tvém životě. Nyní, v mládí, seješ na poli života a budeš sklízet to, co rozsíváš... Zanedbáváš-li věčné věci a jsi k nim lhostejný, utrpíš velkou ztrátu a tvůj vliv zabráni i jiným, aby plnili své povinnosti vůči Bohu... Ustav základy své křesťanské povahy na věčné Skále spase ní, aby celá stavba byla pevná a zdravá."

5. Ke které královské větvi patří mládež adventistů sedmého dne a jakých velkých bojů se účastní?

"Jak často odolali moci celého světa ti, kteří důvěrovali Božímu Slovu, ačkoli sami byli docela bezmocní - Enoch, čistého srdce a svatý v životě, hájil pevně svou víru a vítězství spravedlnosti proti zkaženému pokolení posměvačů. Noe a jeho domácnost proti mužům své doby a byli to lidé, mající největší tělesnou a duševní sílu a nejzkaženější mravy. Lid Izraelský u Rudého moře, skládající se z bezmocných, zděšených otroků proti nejmocnější armádě nejsilnějšího národa na světě. David, malý pasáček, měl Boží

zaslíbení trůnu a stál proti Saulovi, ustanovenému vládci - a obstál. Sadrach a jeho společníci v ohni a Nabuchodonozor na trůnu. Daniel mezi lvy a jeho nepřátele na nejvyšších místech v království. Ježíš na kříži a židovští kněží a knížata, působící dokonce na římskou moc, aby plnila jejich vůli. Pavel v řetězech, veden na smrt jako zločinec, Nero, despota světové říše.

Takové příklady nenalézáme jen v bibli. Jsou všude v dějinách lidského pokroku. Valdenští a hugenoti, Wiklif a Hus, Jeroným a Lužner, Tyndale a knoks, Tinsens dorf a Wesley a zástupy jiných svědčily o moci Božího slova proti lidské moci a plánům zlého. Tito tvoří pravou šlechtu světa. Je to královská větev. A dnešní mládež je povolána, aby se do této větve zařadila na jejich místo." Ed 254.255

B. Výzva k mládeži

6. Jaká byla situace mezi mládeží před několika desetiletími? Jak se dnešní situace srovnává se situací roku 1867, kdy bylo napsáno toto naučení?

"Mládež potřebuje to, co nemá, totiž náboženství. To nelze ničím nahradit. Vyznání samo o sobě nestačí. Jména jsou zaznamenána ve sborových knihách na zemi, nejsou však v knize života. Viděla jsem, že ani jeden z dvaceti mladých lidí neví, co je to praktické náboženství. Slouží sobě a přitom tvrdí, že slouží Kristu. Nevymění-li se z okovů, které je poutají, záhy poznají, že pro ně platí úděl přestupníků. Našli si pohodlnější cestu, než jakou je sebezpaření a oběť pro věc pravdy. Domnívají se, že je to zbytečné být tak horliví a vroucí a prosit se slzami a s pláčem, aby Bůh dal milost, očištění a sílu k odolání satanových pokušení. Dovedou se obejít bez toho. Kristus, Král slávy, odcházel často do hor a na pustá místa, aby předkládal svému Otci žádosti své duše. Ale hříšná, slabý člověk si myslí, že se v životě obejde bez tak mnohých modliteb." 1T 504

7. Jaké chyby se mládež často dopouští v touze po svobodě?

"Blázen posmívá se hříchu." Varujme se, abychom nepovažovali hřích za něco malého. Hřích má strašnou moc nad přestupníkem. "Bezbožník bývá uchvácen vlastními nepravostmi a spoután okovy svých hříchů." Dopustíme se na dítěti nebo na mládeži největšího zla, když jim dovolíme, aby se utvrdili v otroctví zlých zvyků.

Mládež má vrozenou touhu po svobodě. Musí však pochopit, že se může z těchto neocenitelných požehnání radovat jedině tehdy, bude-li poslušna Božího zákona. Tento zákon uchovává pravdu svobodu a volnost. Poukazuje na věci, které ponižují a zotročují a zapovídá je. Tím skýtá poslušnému ochranu před mocí zlého.

Žalmista praví: "Kráčeti budu svobodně, neboť ustanovení tvá vyhlédávám." "Svědectví tvá jsou mojí rozkoší a rádcí." Ed 291

8. Co vede k síle charakteru? Podle čeho se posuzuje pravá velikost a síla? 4T 656

"Povahová síla se skládá ze dvou věcí. Ze síly vůle a ze síly sebeovládání. Nejen mladý člověk si zaměňuje silnou, neovládanou vášeň za povahovou sílu. Je však pravdou, že ten, kdo je ovládán svými žádostmi, je slaboch. Pravá velikost a ušlechtilost člověka se posuzuje podle síly pocitů, které podmaňuje, nikoli podle síly pocitů, kterými je ovládán. Nejsilnějším člověkem je ten, kdo je sice citlivý na urážky, dovede však svou vášň zkrátit a svým nepřítelům odpustit. Takoví lidé jsou pravými hrdiny."

9. Vysvětli, proč je mládež tak často slepá ke svým potřebám? 4T 589

"Mladí lidé jsou v nebezpečí. Jsou však slepí a nevidí, kam vede jejich způsob života. Mnozí se zabývají flirtem a jsou jakoby okouzleni. Nemají na tom nic ušlechtilého, důstojného, ani svatého. Jsou podněcováni satanem a šíří takový vliv, který se jemu líbí. Marně tito lidé varujeme. Jsou umínění, paličatí a bojovní. Domnívají se, že varování, rady anebo napomenutí se jich netýkají. Jejich život jim nevadí. Oddělují se ustavičně od Božího světla a lásky. Přestávají chápat věci svaté a věčné. Uchovávají si snad nadále suchou formu křesťanských povinností, ale srdce u těchto náboženských úkonů nemají. Tyto svedené duše příliš pozdě poznají, že "těsná brána a úzká cesta, která vede k životu a málo je těch, kteří ji nalézají."

C. Naučení mládeže

10. Ukaž, že Boží požadavky musí být prvořadé a uveď, jaký to má vliv.

"Na křesťanské mládeži záleží do značné míry uchování ustanovení, kterými Bůh chce šířit své dílo. Dnešní mládež má tuto nesmírnou odpovědnost. Na žádném jiném pokolení nezávisely tak důležité výsledky. Jak je tedy důležité, aby se mladí lidé připravili pro velké dílo, aby si je Pán mohl použít za své nástroje. Jejich Tvůrce klade na ně požadavky, převyšující vše ostatní.

Bůh dává život a veškeré tělesné a duševní nadání. On jim dává schopnosti, které mají moudře zdokonalovat, aby mohli konat dílo pro věčnost. Za své velké dary žádá, aby pěstovali a cvičili své rozumové a mravní síly. Nedal jim tyto schopnosti jen pro zábavu, anebo proto, aby je znehodnotili proti Jeho vůli a prozřetelnosti. Dal jim je proto, aby je použili k šíření známosti pravdy a svatosti ve světě. Za své ustavičné dobrodiní a nekonečnou milost žádá jejich vděčnost, úctu a lásku. Vyžaduje si právem poslušnost svých zákonů a všech moudrých omezení, které mládež uchovává před satanovými svody a povedou ji cestou pokoje. Kdyby mladí lidé nahlédli, že přizpůsobí-li se zákonům a omezením našich zřízení, přispějí jen ke zlepšení svého postavení ve společnosti k povznesení charakteru, zušlechtnění myslí a zvýšení štěstí. Pak by se nebouřili proti oprávněným pravidlům a zdravým požadavkům, ani by nevzbuzovali podezření a předsudky. Naši mladí lidé mají být odvážní a věrní, aby splnili kladené požadavky. To je záruka jejich úspěchu." 4T 434

11. Jak se mohou stát rodičovské rady skutečnou pomocí? 4T 651

"Mnozí rodiče se snaží zatajovat jasné zlo, které Bůh nenávidí, aby se jejich děti nepohoršily a nezoufali si. Je-li v jejich srdci duch vzpoury, je mnohem lepší potlačit jej ihned, než dopustit, aby vzrostl a zesílil. Kdyby rodiče splnili svou povinnost, bylo by vše docela jiné. Mnozí rodiče odpadli daleko od Boha. Nemají Jeho moudrost, nechápou satanovy svody a neodporují jim.

Nad dnešními dětmi je nutno přísně bdít. Musíme jim radit a kázat je. Bůh zlořečil Elimu, protože nezabránil svým bezbožným synům rychle a rozhodně. Někteří rodiče se nechovají lépe než Eli. Bojí se kontrolovat své děti. Vidí, že slouží satanu a přehlíží je to jako nepříjemnou povinnost, kterou nutno trpět, protože ji nelze odčinit.

Každý syn a dcera má být volán k odpovědnosti, nejsou-li veče doma. Rodiče mají vědět, v jaké společnosti děti jsou a u koho tráví své večery. Některé děti podvádějí své rodiče, aby se vyhnuly odhalení svého špatného počínání. Někteří vyhledávají společnost zkažených druhů a potají navštěvují různé zapovězené místnosti ve městě. Chodí hrát kulečnick, karty a lichoti si, že to není nebezpečné. Domnívají se, že když se jedná o pouhou hru, není na tom nic špatného. A to nedělají jen ti horší...

Mládež má být ovládána pevnými zásadami, aby správně využívala sil, které jí Bůh dal. Ale řídí se svými sklony tak slepě a bez ohledu na zásady, že je v ustavičném nebezpečí. Jelikož vždy nemohou mít vedení a ochranu rodičů a správců, musí být vychováni k sebeovládání a zásadnosti."

12. Jaký nejlepší diplom si může člověk zajistit a proč? 7T 281.
Jak lze tohoto diplomu dosáhnout?

"Ten, kdo se pustil do dobrého boje víry, získává stále větší schopnosti, snaží-li se zdokonalovat své poznání o Bohu. Musí však pracovat v souladu s plánem, který Bůh stanovil pro dokonalý rozvoj tělesných, duševních a duchovních sil.

Mladí mužové a ženy, nastrádejte si vědomosti. Nečekejte, až vás lidé uznají za schopné pracovat. Jděte na cesty a mezi ploty a pracujte pro Pána. Využijte moudře svých vědomostí. Uplatňujte své schopnosti věrně a udílejte štědře světlo, které vám Pán dává. Zkoumejte, jak byste co nejlépe jiným přinesli pokoj, světlo a pravdu a mnohá ostatní bohatá požehnání nebes. Spějte ustavičně vpřed, stále výš a výš. Co má dnes cenu? Dovedeme-li co nejlépe využít sil mysli a těla a mít stále na zřeteli věčné hodnoty. Hleďte Pána co nejvroucněji, abyste byli stále ušlechtilější a duchovně vybroušenější. Pak získáte nejlepší diplom, který lidé mohou mít - Boží souhlas.

13. Proč je ustavičná bdělost a pokorná modlitba jedinou ochranou mládeže? 3T 374

"Málo kazatelů se modlí celou noc, jako náš Spasitel. Málo se jich denně modlí celé hodiny, aby mohli být úspěšnými služebníky evangelia a aby mohli lidi přivést ke krásám pravdy a ke spasení v Ježíši Kristu. Daniel se modlil třikrát denně. Ale mnozí, kteří mají nejhonosnější vyznání, nepokořují své duše před Bohem ani jednou denně. Ježíš náš milý Spasitel, nám dal jasný příkaz pokory... Jeho poslání takřka skončilo a měl svým učedníkům přinést jen několik naučení. Ale aby nikdy nezapoměli na pokoru čistého a bezúhonného Beránka Božího, náš veliký a drahý Spasitel se pokoril tak, že umyl svým učedníkům nohy. Udělá vám dobře, když si často připomenete závěrečné události ze života našeho Vykupitele. Jsme-li obklopeni pokušeními jako On, můžeme se zde naučit nejdůležitějším lekcím. Bylo by dobře, kdybychom každý den strávili hodinu uvažováním o životě Ježíše Krista od kolébky až ke kříži. Měli bychom si to probírat bod za bodem. Živou obrazotvorností bychom si měli představit každický výjev. Zvláště ony závěrečné z Jeho pozemského života. Budeme-li takto uvažovat o Jeho učení a utrpení a o nekonečné oběti, kterou přinesl za naše vykoupení, posílíme svou víru a lásku. Budeme též více obdařeni duchem, jakého měl náš Spasitel. Chceme-li být posléze spasení, musíme se naučit pokání a víře u nohou kříže."

14. Proč je potřebné studium bible? MYP 262

"Ten, kdo hledá pravdu, získá odměnu na každém kroku a každý objev mu otevře širší pole zkoumání. To, o čem lidé uvažují, má na ně veliký vliv. Zajímají-li se o myšlenky a věci všední, budou sami všední. Ten, kdo získá jen povrchní znalost Boží pravdy, nepřijme bohatá požehnání, která by mu Bůh rád udělil. Platí již takový zákon, že mysl se zužuje nebo rozšiřuje podle věcí, s kterými se seznamuje.

Nevěnuje-li člověk své duševní síly horlivě a vytrvale hledání pravdy, zaručeně tyto záhy zakrní a přestanou chápat hluboký smysl slova Božího. Zajímá-li se však o vztah jednotlivých předmětů bible, srovnává jeden verš s druhým a duchovní body mezi sebou rozšíří svou mysl. Jděte po povrch

Nejbohatší myšlenkové poklady čekají na nadané a horlivé čtenáře.

15. Jaké zkušenosti ve tvorbě charakteru čekají na ty, kteří slouží Bohu v duchu a v pravdě? Jaký úřad vykonává náš nebeský Přímluvce a jakým způsobem se to děje? 6T 363

"Místo modlitby může být velmi prosté, ale Bohu je stejně milé. Těm, kteří slouží Bohu v duchu a v pravdě a v kráse svatosti, stane se branou do nebe. Může to být malá společnost věřících, ale Božímu oku jsou velmi vzácní. Pravda je nalezla jako drsné kameny ve zmatku světa. Tak se dostali do Boží dílny a jsou zde otesáváni. Ale i v drsném stavu jsou Pánu milí. Sekera, kladivo a dláto soužení jsou v rukou zručného Mistra. Nepoužívá jich ke zničení, nýbrž ke zdokonalení každé duše. Činí z nich vzácné kameny, vytesané ku podobenství paláce a přeje si, aby se uplatnily v nebeském chrámě.

To, co nám Bůh určil a dopřál, je bez omezení. Již trůn milosti je nepřitažlivější, poněvadž je na něm Ten, který nám dovolil, abychom Ho nazývali svým Otcem. Ale Bůh neuznal zásady spásení za dokonalé jen pro svoji lásku. Postavil u svého oltáře Přímluvce, který má naši přirozenost. Kristus nás jako náš Přímluvce představuje Bohu jako Jeho syny a dcery. Přímlouvá se za ty, kteří Ho přijali. Dává jim moc, aby se pro Jeho zásluhy stali členy královské rodiny, dětmi nebeského Krále. A otec projevil svou nekonečnou lásku ke Kristu, jenž nás vykoupil svou krví: přijímá Kristavy přátelé a vítá je jako své přátelé. Je spokojen s obětí, která byla přinesena. Je oslaven převtělením, životem, smrtí a přímluvou svého Syna."

16. Mládež od osmnácti do čtyřiaadvaceti let je velmi prospěšná domovu, církvi a státu. Největší skupina zločinců (v některých zemích) patří právě do tohoto věku. Proč? Je to vinou domova, církve nebo státu? Jsou tito mladí lidé sami sobě zákonem anebo podléhají autoritě? Pakli ano, jaké autoritě a na jak dlouho?

Perlička:

"Učiň si bibli vodítkem svého života a buď pevný a zásadní. Pak se můžeš povznést k jakékoliv výši." MH 465

- - o o o - -

52. Volba životního druhu

Ú v o d :

Pro každého mladého člověka je důležitý první krok a týká se hlavně jeho samého. Neboť on musí být takovým člověkem, aby si ho vyvolená část vybrala. "Každý mladý člověk má zlepšovat své chování, způsoby, mluvu, pohyby a využít svých darů ještě předtím, než si hledá životního druhu."

Trvalé štěstí společenství neprýští jen z nevýslovné radosti, kterou lidé nalézají ve vzájemné přítomnosti. Do značné míry je závislé na hloubce společných zájmů a na tom, na kolik mohou být hrdi na své způsoby, milý vzhled, nadání a hodnotu.

Dalším krokem v rozhodování je jakási základna volby mládeže. Stykají-li se mladí lidé obou pohlaví ve velké společnosti, přispěje to k oceňování lidské přirozenosti. Pomůže společenství v manželství se rozvine v bohaté, sympatické přátelství. Vznikne tak i mnoho krásných přátelství, trvajících po léta a obohacujících životy všech zúčastněných. Odsouzení hodné však je, když někdo vyhledává důvěrné přátelství s tím, a pak zase s oním (onou), aby si je vyzkoušel/a/.

Konečně, k výběru patří i ohodnocení, které obvykle zabírá hodně času. Volba životního druhu je vážným problémem. Podle slov uznávaných autorit může se člověk rozhodovat lépe v pětadvaceti letech než v devatenácti.

A. Potřeba rady

1. V kterém údobí života potřebuje člověk zvláště poradit?

"V těchto nebezpečných a zkažených dnech jsou mladí lidé vystaveni mnohým zkouškám a pokušením. Mnozí plují do nebezpečného přístavu. Potřebují kormidelníka. Ale nechtějí přijmout pomoc, která je pro ně tak nutná. Domnívají se, že dovedou svou loďku řídit sami. Neuvědomují si, že mohou právě ztroskotat na ukrutých skaliskách a ztroskotat u víře i ve štěstí. Jsou okouzleni dvořením a manželstvím a hlavně jim záleží na tom, aby prosadili své. V tomto nejdůležitějším údobí života potřebují neomylného rádce a vůdce." FE 100

2. Kterou radu má mládež v tomto životním údobí vyhledávat? MYP 460

"Modlí-li se mužové a ženy dvakrát denně, dokud neuvažují o manželství, měli by se modlit čtyřikrát denně, čeká-li je tento krok. Manželství ovlivní váš život časný i budoucí. Upřímný křesťan nebude ve svých plánech v tomto směru pokračovat, dokud nepozná, že Bůh schvaluje jeho jednání. Nebude si chtít vybírat sám. Cítí, že Bůh musí volit za něj. My se nemáme líbit sobě, neboť ani Kristus se nelíbil sám sobě. Nechci snad říci, že člověk má uzavřít manželství s osobou, kterou nemiluje. To by byl hřích. Ale obrazotvornost a vzrušující pocity nesmí vést ke zkáze. Bůh si žádá celá srdce a největší lásku.

Většina dnešních manželství a způsob, jakým jsou prožívána, tvoří znamení posledních dnů. Mužové a ženy jsou tak umínění a tvrdohlaví, že s Bohem vůbec nepočítají. Náboženství ustupuje stranou, jakoby v této důležité a vážné záležitosti nemělo co dělat. Nebudou-li ti, kteří tvrdí, že věří pravdě, pravdou posvěcení, a budou-li mít vznešené myšlenky a charakter, nebude jejich postavení před Bohem o nic lepší, než postavení hříšníka, který nikdy nebyl osvícen pravdou."

"Snad se tážeš: "Mají rodiče vybrat životního druhu bez ohledu na názory či pocity svého syna nebo dcery?" Dávám to otázku tak, jak by měla znít: Má si syn nebo dcera vybrat druhu bez rady s rodiči? Vždyť takový krok musí ve skutečnosti působit na štěstí rodičů, kteří mají své děti rádi. A má dítě bez ohledu na rady a prosby svých rodičů trvat dál na svém? Odpovídám rozhodně: Nikoli. Ani za cenu, že nikdy do manželství nevstoupí. Páté přikázání takového něco zapovídá. "Cti otce svého a matku svou, ať se prodlejí dnové tvoji na zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě." Zde je přikázání ze zaslíbením, které Pán poslušným zaručeně splní." 5T 108

"Je-li něco, o čem je třeba pečlivě uvažovat a radit se se staršími a zkušenějšími lidmi, pak je to manželství. Je-li kdy zapotřebí radit se s Biblií a prosit na modlitbě o Boží vedení, pak je to ve chvíli, než se člověk rozhodne spojit svůj život s někým jiným." PP 175

B. Satan zneužívá pocitů

3. Jaký druh manželství se satan snaží docílit? MYP 455

"Satan se ustavičně snaží, aby nahnal nezkušenou mládež do manželského svazku. Ale čím méně se radujeme z dnešních manželství, tím lépe. Pochozí-li lidé posvátnost a požadavky manželství, schválí je nebesa i dnes. Pak budou obě strany šťastny a Bůh bude oslaven..."

Satan se všemožně snaží, aby ovlivnil ty, kteří se vůbec k sobě nehodí,

aby sloučili své zájmy. A potom jásá. Vždyť tak se mu podaří způsobit lidské rodině více bídy a beznadějného žalu, než uplatněním své zručnosti v kterémkoli jiném směru."

4. Kdo prodlévá s mladými lidmi, kteří tráví velkou část večera pospolu? Co je toho výsledkem? MYP 457

"Tito mladí lidé tráví večer co večer pospolu dlouho do noci. Myslíte, že mluví o věcech vážných a důležitých? Ó, nikoli. Bavi se o věcech povrchních, podřadných. Satanovi andělé bdí s těmi, kteří věnují velkou část noci dvořením (námluvám). Kdyby jejich zrak mohl být otevřen, viděli by, jak anděl zaznamenává jejich slova a činy. Představuje zákony zdravotní i právní slušnosti. Bylo by mnohem vhodnější, kdyby si několik hodin námluv před manželstvím nechali do manželského života. Ale obvykle se stává, že manželstvím končí veškeré city, projevované ve dnech námluv.

Tyto noční chvíle pobavení vedou v dnešní zkažené době často k záhubě obou zúčastněných. Satan jásá a Bůh je zneuctěn, když mužové a ženy zneuctí sebe. O kouzlení se věnuje dobré jméno a čest a manželství takových osob nemůže být Bohem shcváleno. Vzali se proto, že se podnítila jejich vášně. Jakmile vyprchá novota věci, počínají si uvědomovat, co učinili. Za půl roku po slovech příslibu se jejich vzájemné city úplně promění. Oba se v manželství lépe povahově poznávají. Oba objevují nedokonalosti, které v zaslíbenosti a pošetilosti jejich dřívějších společenství neviděli. Sliby u oltáře je nepojí. Ukvapená manželství způsobují i mezi vyznavači lidu Božího rozchody, rozvody a velký zmatek v církvi."

5. Co je výsledkem toho, když člověk příliš mnoho důvěřuje svým pocitům, nikoli dostatečně zdravému rozumu?

"Mládež všeobecně důvěřuje příliš mnoho pocitům. Nesmí se nechat příliš snadno unést a okouzlit přitažlivým vzhledem milované bytosti. Dvoření dnešní doby se skládá s klamu pokrytectví. S tím má mnohem více společného nepřítel duší než Pán. Zde je velmi zapotřebí zdravého rozumu, ale ve skutečnosti se v této věci velmi málo uplatňuje." FE 105

"Ustavičná honba za radostí a touha po stále větším vzrušení posléze způsobí totéž, co jed. Jinými slovy řečeno, těsné sblížení a přitulování, hýčkáni a mazlení má tentýž snižující účinek, jako když se nějaké zboží stále ohmatává. Pomačká se, odře, nebo poškodí - a prodá pak se slevou. Dnes převládá velmi nebezpečný názor, že mladí lidé mohou spolu prodlévat bez dohledu starších a teprve příliš pozdě se ocení vyhoda tohoto dohledu. A když některý z těchto rozdávajících později chce dát skutečně něco hodnotného, může se stát, že už nemá co." Post, Etiketa, 355

C. Důležité problémy ve volbě životního druha

6. Které velmi praktické otázky jsou krajně důležité?

Ti, kteří uvažují o manželství, by se měli zamyslet nad tím, jaký ráz a vliv bude mít jejich domov. Stanou-li se rodiči, bude jim svěřen posvátný poklad. Na nich do značné míry závisí blaho jejich dětí na tomto světě a štěstí ve světě příštím. Do značné míry rozhodují o tělesné a mravní péči, kterou těmto malíčkům dají a na charakteru domova závisí stav společnosti. Vliv každé rodiny přispěje buď k lepšímu nebo k horšímu." MH 357

7. Který další praktický činitel je nezbytný k vytvoření šťastného domova? MYP 461

"Mnozí uzavírají manželství a nemají nic. Neměli zdraví anebo duševní energii, aby si získali nějaký majetek. A právě tito lidé pospíchají s

manželstvím a berou na sebe odpovědnosti, které ani správně nechápou. Neměly ušlechtilé, vznešené city. Neměly správnou představu o povinnosti manžela a otce a o tom, kolik je to bude stát, když budou muset pečovat o rodinu. A při rozšiřování své rodiny neuvažovali o nic více, než o všedním obchodním podnikání."

"Než mladí mužové a ženy vezmou na sebe odpovědnosti manželství, mají mít takovou zkušenost v praktickém životě, aby byli připraveni pro jeho povinnosti a starosti." MH 358

8. Jaký vliv má v této důležité otázce věk a povaha? MYP 452

"Spojení, vytvořená v dětství, velmi často dopadnou uboze, anebo skončí hanebným rozvodem. Časná spojení, vytvořená bez souhlasu rodičů, málokdy dopadnou šťastně. Musíme brzdit mladou náklonnost až do doby, kdy mají dostatečný věk a zkušenost a kdy už je rozvinutá schopnost čestné a bezpečné lásky. Ti, kteří si nedají říci, jsou v nebezpečí, že budou žít nešťastně. Mladík ke dvaceti rokům dovede uboze posoudit stejně starou bytost, hodí se pro něho do života. Když jejich názor později uzraje, vidí, že jsou již svázání na celý život a snad se již ani nemohou obšťastnit. Místo, aby se pak snažili využít svůj život co nejlépe, počínají se obviňovat, propast roste, až vznikne lhostejnost a vzájemné zanedbávání. Slovo domov neznamená pro ně nic svatého. Již i to ovzduší je otrávené nelaskavými slovy a trpkými výčitkami."

"Při svém styku s žáky musíme brát ohled na věk a charakter. Nemůžeme jednat s mladými tak jako se staršími. Jsou okolnosti, kdy můžeme mužům a ženám se zdravou zkušeností a dobrou pověstí dopřát určitých předností, které nemůžeme dát mladším studentům. Je nutno uvažovat o věku, okolnostech a založení myslí. Musíme být ve všem velmi moudří. Nesmíme však polevit v zásadnosti a v bdělosti v zacházení s žáky každého věku. Nesmíme upustit od přísného zákazu neúčinného a nemoudrého styku mladých a nedospělých studentů." CT 101

9. Jaká rada je dána lidem, kteří pomýšlejí na manželství?

"Všichni, kteří uvažují o manželství, nechť zváží všechny pocity a dají si pozor na povahový rozvoj bytosti, se kterou by rádi spojili svůj životní osud. Každý krok k manželskému svazku se má vyznačovat střídlivostí, jednoduchostí, upřímností a vroucí touhou líbit se Bohu a oslavit Ho. Manželství ovlivňuje pozdější život na tomto světě i ve věčnosti. Upřímný křesťan nebude podnikat nic, co Bůh nemůže schválit." MH 359

10. Které povahové vlastnosti by měl mladý muž nalézt u své vyvolené?

"Mladý muž má hledat takovou společnici, která by mu pomáhala nést životní starosti. Její vliv povznášet a zušlechťovat a její láska ho má obšťastňovat.

"Bohobojná žena jest od Hospodina." "Důvěřuje jí srdce muže jejího... Dobře činí jemu a ne zle, po všechny dny života svého." "Ústa svá otvírá k moudrosti a naučení dobrotivosti v jazyku jejím. Spatřuje obcování, čeledi své a chleba zahálky její. Povstanouce synové její, blahoslaví ji. Manžel její také chválí ji, říká: Mnohénženy statečně sobě počínaly, ty pak převyšuješ je všechny." Ten, kdo získá takovou ženu, "nalezl věc dobrou a navážil lásky od Hospodina." MH 359

"Mnohá odvětví studia, kterými žák tráví svůj čas, nejsou potřebná k uplatnění ani ke štěstí. Je však nutné, aby každý mladý člověk se důkladně seznámil s všedními povinnostmi. Je-li třeba, může se mladá dívka obejít bez znalosti cizího jazyka, bez algebry anebo bez hry na klavír. Ale je ne-

vyhnutelné, aby se naučila dělat dobrý chléb, uměla ušít vkusné šaty a vykonávat zdatně mnohé povinnosti, které patří do domácnosti.

Zručnost anebo nadání kuchařky je nutnou podmínkou zdraví a štěstí celé rodiny. Špatně upraveným nezdravým pokrmem, může překážet v činnosti dospělých a může i zničit rozvoj dítěte. Připraví-li pokrm, přizpůsobený potřebám těla, současně vábný a chutný, může vykonat právě tolik dobrého. Proto je životní štěstí po mnohé stránce závislé na věrnosti v každodenních povinnostech." Ed 216

11. Které povahové vlastnosti by měla mladá dívka nalézt na svém vyvoleném? Jak dokazuje chování mladého muže k matce jeho povahu? 5T 362

"Než žena podá svou ruku k sňatku, měla by se tázat, je-li ten, s kterým chce spojit svůj život, hoden. Jaká je jeho minulost? Je jeho život čistý? Je jeho láska ušlechtilá a vznešená, anebo je to jen vzrušená zamilovanost? Má povahové rysy, které ji obšťastní? Nalézá v jeho lásce pravý klid a radost? Bude si moci uchovat svoji individualitu? Anebo bude muset svůj názor a svědomí podříditi kontrole svého manžela? Jako učednice Ježíše Krista nepatří sobě, je koupěna za mzdu. Může dát přednost Spasitelovým požadavkům? Zachová si tělo i duši, myšlenky a cíle svaté a čisté? Tyto otázky jsou nesmírně důležité pro blaho každé dívky, která vstupuje do manželství."

"Pravá láska je rostlina, která musí být pěstována dívka, která touží po pokojném, šťastném spojení a chce se vyhnout neštěstí a zármutku, se má tázat dříve, než věnuje své city: Má můj nápadník matku? Jakou má ona povahu? Uznává hoch své povinnosti k matce? Dbá na její přání a štěstí? Nechtěl a neváží-li si své matky, bude prokazovat úctu a lásku, něžnost a pozornost vůči své ženě? Bude mě milovat, až vyprchá novota manželství? Bude mít trpělivost s mými chybami, anebo bude kritický, nesnášenlivý, diktátorský? Pravá něžnost přehlédne mnoho omylů a láska je nepoznává." MYP 450

"Je-li mladá dívka takto vedena, vyvolí si za životního druha jedině toho, kdo má čisté, mužné povahové rysy, je pilný, snaživý a poctivý a miluje Boha a bojí se Ho." MH 359

12. Jistá lékařská společnost vydala traktát, v němž prohlašuje, že dříve se mladí lidé brali mezi šestnáctým a dvacátým pátým rokem a "a zakládali dobré rodiny", ale že "moudrý člověk dnes může sotva pomýšlet na manželství před pětadvacátým rokem. Mnozí mají zato, že i to je příliš brzy. Tak i dívka musí obvykle čekat, až je o několik let starší než jak byla její babička, když se vdávala." Věk romantiky, 7.

Proč došlo k této změně ve věku vhodném pro manželství? Je to proto:

- a/ že moderní život je příliš složitý a zařízení domácnosti nákladné
- b/ je nutno si zajistit zaměstnání, aby muž mohl uživit rodinu, vydržovat si domácnost, anebo
- c/ došlo ke změně v duševním založení a pojetí života, že člověk by si vybral ze svého životního druha v devatenácti letech zcela jinou bytost, než snad ve dvacetipěti?
- d/ získání vzdělání trvá dlouho.

B. Zásady, týkající se společného života

13. Ukaž, že manželství není pouhý obřad, nýbrž dlouhé údobí společného života.

"Kdyby lidé vstoupili do manželství sebepečlivěji a moudře, přece jen málo manželských párů je při obřadu dokonale spojeno. Skutečné spojení obou snoubenců je dílem pozdějších let.

Když na novomanžele dolehne život se svými tíživými nesnázemi a starostmi, rozplyne se romantika, kterou je manželství tak často opředené. Muž a žena poznávají svoji povahu tak, jak to nemohli poznat při dřívějších schůzkách. Je to nejkritičtější údobí jejich zkušenosti. Štěstí a užitečnost celého jejich budoucího života je závislé na tom, budou-li si nyní počínat správně. Často na sobě objeví netušené slabosti a chyby. Ale srdce, které spojila láska, poznají i dosud netušené přednosti. Objevujte všichni raději přednosti než chyby. Často náš vlastní postoj a naše prostředí rozhoduje o tom, co na druhém objevíme. Mnozí považují projevy lásky za slabost a zůstávají zdrženliví (chladní) a odpuzují. Takový duch tlumí veškeré city. Potlačuje-li člověk společenské a ušlechtilé vzněty, chrádnou tyto a srdce pustne a chradne. Varujme se této chyby. Láska nemůže bez vyjádření dlouho existovat. Nedopusť, aby srdce tvého životního druha hynulo nedostatkem laskavosti a sympatie." MH 359.360

14. Pohovořte si o splynutí osobností.

"Ani muž ani žena nemá dopustit splynutí individuality. Každý má svůj osobní vztah k Bohu. Každý se sám má Pána tázat: Co je správné? Co je špatné? Jak nejlépe splním účel života?" ...

"Ani muž ani žena se nemají pokoušet uplatňovat nad sebou tyranskou kontrolu. Nesnažte se nutit navzájem k podřízení se vlastním přáním. Bude-li to činit, neudržíte si vzájemnou lásku. Buďte laskaví, trpěliví a snášenliví, soucitní a zdvořilí. S milostí Boží se vám může podařit, abyste se navzájem obšťastnili, jak jste si to při sňatku slíbili." MH 361

15. Uveď zásady pravé lásky, na nichž spočívá manželské pouto.

"Láska je vzácný dar, který přijímáme od Ježíše. Čistý a svatý cit není pocit, nýbrž zásada. Ti, kteří jsou vedeni pravou láskou, nejsou nikdy nerozumní ani slepí. Jsou učením Duchem svatým a milují Boha nade vše." MH 358.359

"Pravá láska je vznešenou a svatou zásadou. Liší se docela od lásky, která vzniká náladově a která ve velké zkoušce náhle hasne. Mládež má splnit věrně své povinnosti v rodičovském domově a tím se připravit pro vlastní domovy. Ať se zde učí sebezapření a projevují lásku, zdvořilost a křesťanský soucit. Tak se uchová vřelá láska v srdci a ten, kdo vyjde z takové domácnosti a stane se hlavou rodiny, bude umět šířit štěstí bytosti, kterou si vyvolil na cestu životem. Manželství nebude ukončením lásky, nýbrž teprve jejím začátkem." PP 176

C. Pravidla pro námluvy a manželství

1. Vyber si partnera s dobrou dědičností. Nezapomeň, že si nebereš jednotlivce, nýbrž rodinu.
2. Vyber si někoho, kdo chápe tvé zájmy a životní cíle a s kým máš hodně stejných zvyků. Štěstí v manželství závisí do značné míry na shodě názorů.
3. Zkoumej pečlivě a rozumně vše, co je podmínkou manželského štěstí. Postupuj podobně, jako když se rozhoduješ pro nějaké povolání.
4. Zachovej si idealismus, který se nedá ovlivnit drobnými příhodami a podrážděními, která v každém společenství zaručeně vzniknou.
5. Udržuj si dobré zdraví. Nejedna domov ztroskotal proto, že jeden z příslušných mladých lidí nebyl opatrný na své zdraví.
6. Pamatuj, že láska je vzácným uměním, největším na světě. Podle toho si zaslouží pozornost.
7. Měl nějaké pobočné zájmy a osvěžení společné se svým druhem. To zabrání nudit.

8. Shodněte se v otázce peněz. Zaveďte si rozpočet a, přidržte se ho. Je nutné, abyste se na tom dohodli již před sňatkem.

Č. Lester Bond, RH 21.9.1939.

Perlička: _

"Když jistý otec dostal otázku, co zamýšlí se svými dcerami, odpověděl moudře: "Dám je do učení k jejich výborné matce. Tam se naučí umění využít času, být dobrými ženami a matkami, hlavami rodin a užitečnými členy společnosti." FE 74

- - o o o - -

53. Náboženství v domově _

Ú v o d :

Když si dva lidé dají čestné slovo a vstoupí do manželství, pak nastává opravdová zkouška, jak se budou umět jeden druhému v životě přizpůsobit. Že to možné je, dokazují nám stále a stále šťastná stříbrná a zlatá svatební výročí, která jsou u nás běžná. Ačkoli jsou manželé pod tíhou let sehnuti a vlas jim zbělel do stříbrna, obvykle jejich obličej zjemní a oba životní druhové jsou si podivně podobní.

Má-li být manželství úspěšné, je získání srdce a souhlasu myslí teprve počátkem zachování a udržení citů. Doba známosti je krátkým údobím, kdy se životní zájmy obou lidí sblížují. Manželské sliby jsou symbolem vzniklé dokonalé jednoty dvou životů, které může rozdělit jedině smrt.

Všední pisatelé, kteří se zabývají problémy domova, běžně uznávají, že není moudré, uzavřou-li sňatek dva lidé rozličného náboženského vyznání. Uznávali to již běžní pozorovatelé úspěchu či selhání v manželství, tím více by to měl poznat ten, kdo ví, jak důležité musí být náboženství v přípravě pro příští život oltář v rodině a rodinná lavice ve sboru jsou velmi důležité v náboženském životě každé rodiny.

"Mužové a ženy mohou dosáhnout Božího ideálu, vezmou-li si na pomoc Ježíše Krista. To, co nezmůže lidská moudrost, vykoná On ze své milosti pro ty, kteří se mu v důvěře a lásce odevzdali. Jeho prozřetelnost může spojit srdce nebeskými pouty. Láska nebude pak pouhou výměnou sladkých a lichotivých slov. Nebeský tkalcovský stav tká mnohem jemnější, ale tím pevnější osnovu, než jak dokáží stavy pozemské. Nevznikne z toho běžné tkanivo, nýbrž výrobek, který snese únavu a zkoušku v soužení. Srdce přilne k srdci zlatými pouty trvalé lásky." MH 362

A. Náboženství v domově _

1. Vysvětli pojem náboženství a řekni, co způsobí věřícímu.

"Apoštol ukázal, že náboženství se neskládá z obřadů, věrouky a teorie. Kdyby tomu tak bylo, mohl by je přirozený člověk prozkoumat a pochopit tak, jako chápe světské věci. Pavel učil, že náboženství je praktická zachraňující síla, zásada božská, osobní zkušenost o Boží proměňující moci na duši." AA 451

"Pravé náboženství uvádí člověka v soulad s Božími zákony, a to zákony tělesnými, duševními, a mravními. Učí sebeovládání, strídmosti a klidu. Náboženství zušlechťuje mysl, zjemňuje vkus a posvěcuje soudnost. Duše má podíl na čistotě nebes. Víra v Boží lásku a převládající prozřetelnost usnadňují břemena úzkosti a starosti. Naplňuje srdce radostí a spokojeností v nejvyšším i nejnižším postavení. Náboženství má přímý vliv na rozvoj

zdraví, prodloužení života a na lepší využití veškerých jeho požehnání. Otevírá duši nevysychající zdroj štěstí." PP 600

2. Vysvětli, proč je náboženství v domově potřebné? 5T 362

"Náboženství je v domově potřebné. Jen ono zabrání hrozným chybám, které tak často ztrpčují manželský život. Pravá, hluboká, nezištná láska může být jedině tam, kde vládne Kristus. Potom budou obě duše spolu spjaty a oba životy se souladně spojí. V takovém domově budou přebývat andělé Boží a svojí přítomností posvětit domov manželů. Ponižující smyslnost zmizí. Jejich myšlenky budou povznášeny k Bohu a city jejich srdce budou platit Je-
mu."

"Jedině v Kristu lze vytvořit zbožný manželský svazek. Lidská láska má čerpat svá nejjušší pouta od lásky Boží. Jedině tam, kde vládne Kristus, mohou být hluboké, opravdové, nezištné city." MH 358

3. Co znamená praktické náboženství a proč je tak potřebné ve všedním životě? 5T 221; 6T 171

"Jak poznáme sami Boží dobrotu a lásku? Žalmista nám praví - ne slyš-
te a vězte, čtěte a vězte, anebo věřte a vězte, nýbrž - "Okuste a vizte, jak
dobrý je Hospodin." Nespoléhejme na slovo jiných, okusme sami.

Zkušenosti jsou vědomosti, získané z praxe. Dnes je zapotřebí praktického náboženství. "Okuste a vizte, jak dobrý je Hospodin." Někteří -
ano, a je jich mnoho - mají teoretické poznání náboženské pravdy, ale nikdy nepoznali proměňující moc Boží milosti na vlastních srdcích. Tito lidé nevěří svědectvím varování, pokárání a naučení Ducha svatého. Věří v Boží hněv, ale nesnaží se usilovně, aby mu unikli. Věří v nebe, nečiní však žádné oběti, aby ho dosáhli. Věří v cenu lidské duše a vědí, že zanedlouho skončí možnost vykoupení. A přesto zanedbávají nejvzácnější příležitosti, aby se smířili s Bohem."

Živá víra proniká denní zkušenost a vykonávání drobných povinností jako zlatá nit. Žáci pochopí čisté zásady, které mají podle Boží vůle ovlivňovat každický jejich čin. Pak bude veškeré denní práce taková, že podpoří křesťanský růst. Důležité zásady víry, důvěry a lásky k Ježíši proniknou nejnepatrnější podrobností všedního života. Budou hledět k Ježíši. Láska k Němu bude ustavičnou pohnutkou a hnací silou každé povinnosti. Budou usilovat o spravedlnost a o naději, která "nezahanbuje". Vše, co budou činit, bude k slávě Boží."

B. Rodinný oltář

4. Co má být zřízeno v každém křesťanském domově a proč?

"Ti, kteří tvrdí, že milují Boha, mají jako dávní patriarchové zřízovat Pánu oltář všude, kde staví svůj stan. Bylo-li kdy nutno, aby každý dům byl domem modlitby, pak je to dnes. Otcové a matky mají často povznášet svá srdce k Bohu v pokorných prosbách za sebe a za své děti. Otec jako kněz rodiny má každého jitra a večera obětovat na Božím oltáři a žena s dětmi se mají připojit k modlitbě a k chvalozpěvům. V takové domácnosti bude Ježíš rád přebývat." PP 144

5. Jak má vypadat rodinná pobožnost? 7T 43; MYP 341

"Otec, v jeho nepřítomnosti matka, má řídit pobožnost a vybrat oddíl z Písma, který je zajímavý a snadno pochopitelný. Pobožnost má být krátká. Čteli se dlouhá kapitola a modlí-li se dlouze, je pobožnost únavná a všichni si nakonec oddechnou. Bůh je zneuctěn, když chvíle modlitby je suchá a únavná, nudná a nezajímavá, takže děti z ní mají strach."

"Probouzíme-li se a utvrzujeme-li lásku ke studiu bible, záleží velmi na tom, jak využijeme chvíle pobožnosti. Hodiny ranní a večerní pobožnosti mají být nejkrásnější a nejužitečnější z celého dne. Zařídme to tak, aby do těchto hodin nevnikly žádné ztrápené, nelaskavé myšlenky. Rodiče a děti se mají setkat s Pánem Ježíšem a pozvat do domu svaté andělé. Pobožnost má být krátká a živá, přizpůsobená okolnostem a občas pozměněna. Všichni se mají zúčastnit na čtení bible, mají se učit Boží zákon a často jej opakovat. Dovolíme-li někdy dětem, aby vybraly čtení samy, podpoří to jejich zájem. Dávejte jim také otázky a nechtě se i ony tážít. Uveďte něco, co celý předmět objasní. Taková pobožnost nebude příliš dlouhá a také ti nejmenší se mohou pomodlit a připojit se i ke společnému zpěvu. Zpívejte, i kdyby se jednalo o jeden verš."

6. Proč se rodinná pobožnost často zanedbává? PP 143.144

"V příliš mnoha domácnostech se pobožnost zanedbává. Rodiče si myslí, že nemají čas na ranní a večerní pobožnost. Nemohou ušetřit několik okamžiků, aby Pánu poděkovali za Jeho hojné milosrdenství - za požehnaný svit slunka a za déšť, jež dává růst rostlinám a za ochranu svatých andělů. Nemají čas pomodlit se za Boží pomoc a vedení a za to, aby Ježíš v domácnosti trvale přebýval. Jdou do práce jako vůl nebo kůň, bez jediné myšlenky na Boha nebo na nebesa. Mají tak vzácnou duši, že Syn Boží obětoval svůj život za jejich vykoupení a nedopustil, aby beznadějně zahynuli. Ale oni neoceníli Jeho velkou dobrotu a nic více než dobytek, který hyne."

7. Jaké postavení a jakou odpovědnost má v rodině otec? 2T 701

"Neplníš horlivě svoji povinnost k dětem, nevěnuješ dostatek času modlitbě a nevyžaduješ přítomnost celé domácnosti. Co znamená slovo "manžel"? - Pouto domu (podle jiného překladu). Všichni členové rodiny se soustřeďují v otci. On je vydávatel zákona. On svým mužným vystupováním představuje vážnější ctnosti, energii, zásadnost, poctivost, trpělivost, odvahu, pilnost a praktické uplatnění. Otec je v jednom slova smyslu knězem rodiny, který vkládá na Boží oltář ranní a večerní oběť. Žena a děti se mají k této modlitbě připojit a mají rovněž zaspívat chvalozpěv. Otec má jako kněz rodiny ráno a večer vyznávat Bohu hříchy, kterých se během dne dopustil on nebo jeho děti. Má vyznat hříchy, o nichž ví, i ty, které jsou tajné, které vidělo pouze oko Boží. Bude-li otec důrazně provádět tento způsob modlitby, - v jeho nepřítomnosti matka - přinese to rodině požehnání."

8. Jakou cenu má rodinná pobožnost pro rodiče a děti?

"Pomine Pán nebes takové domovy, (domovy, kde se koná ranní a večerní pobožnost) a nezanedchá tam požehnání? Zajisté, že nikoli. Služební andělé budou chránit děti, které jsou takto Bohu posvěceny. Slyší oběť chvály a modlitbu víry a přinášejí prosby k Tomu, který slouží ve svatyni za svůj lid a nabízí za ně své zásluhy." GT 110

C. Domovy, nad nimiž ustavičně visí mračna

9. Vysvětli, proč Bůh zapověděl sňatek věřících s nevěřícími?

"Ten, kdo se bojí Boha, nemůže se nikdy bez rizika spojit s člověkem, který se Ho nebojí. "Mohou-li dva kráčetí spolu, leč by se shodli?" Šťastí a blaho manželských vztahů závisí na jednotě obou stran. Ale mezi věřícími a nevěřícími je radikální rozdíl ve skusu, sklonech a úmyslech. Slouží dvěma pánům, mezi nimiž není možná shoda. Člověk může mít sebečistší a správné zásady, avšak vliv nevěřícího druhu bude ho odvádět od Boha."

Ten, kdo vstoupil do manželství před obrácením, je po křtu tím více po-

vinen být věren svému druhu, byť se jejich názory v náboženské otázce rozcházeły. Avšak požadavky Boží musí převýšit veškeré pozemské vztahy, i kdyby to stálo těžkosti a pronásledování. Dokáže-li ducha lásky a tichosti, může jeho věrnost přispět k získání nevěřícího. Avšak bible zakazuje sňatek křesťanů s bezbožnými. Rozkaz Boží zní: "Netáhněte jha s nevěřícími" (nestejného jha)." PP 174.175

10. Jak to často působí na zkušenost křesťana? (Takový manželský vztah - věřícího s nevěřícím) 4T 504

"Mnozí ztrácejí zájem o pravdu a důvěru, protože se příliš úzce spojili s nevěrou. Dýchají ovzduší pochybnosti, nedůvěry, nevěry. Vidí a slyší nevěru a posléze si ji oblíbí. Někteří snad mají odvahu postavit se proti těmto vlivům, ale v mnoha případech je jejich víra docela podryta a posléze zničena. Satanovy plány se zdaří. Působil skrze své nástroje tak nenápadně, že strhl přehradu víry a pravdy, než si věřící uvědomil, kam se řítí.

Světské spojení má v sobě mnoho nebezpečí. Satan dobře ví, že hodina, kdy mnozí mladí mužové a ženy vstupují do manželství, znamená konec jejich náboženské zkušenosti a užitečnosti. Jsou pro Krista ztraceni. Snad se po nějakou dobu snaží žít jako křesťané, ale musí ustavičně bojovat proti neustálému vlivu protichůdné strany. Kdysi mluvili s radostí o své víře a naději, ale potom mluví o tom neradí. Vědí, že ten, s nímž spojili svůj osud, nemá o to zájem. A výsledek? Víra ve vzácnou pravdu v srdci zmírání a satan je vychytrale obetkává pochybováním."

"V těchto vzrušujících schůzkách, kde převládá kouzlo a vášně lidského vlivu, je mládež, která byla pečlivě vedena k poslušnosti Božího zákona, sváděna, aby se sprátelila blíže s lidmi pochybné výchovy a bez náboženské zkušenosti. Zaprodají se do celoživotního otroctví. Po celý život jim překáží spojení s povrchním charakterem, s člověkem, který žije pro parádu, který nemá vzácnou vnitřní ozdobu pokorného a tichého ducha, který má v očích Božích velikou cenu. Když na ty, kteří jen pro sebe žijí, přijde nemoc a smrt, poznají, že si do svých nádobek s lampami neopatřili olej a že nejsou. hotoví uzavřít svůj život. Tak tomu bylo a tak tomu bude dal." TM 85.86.

11. Co se může skrývat za pěknými slovy a sliby? 5T 364

"Chci tě upozornit na nebezpečí, dokud ještě není pozdě. Nasloucháš pěkným, příjemným slovům, a domníváš se, že vše bude v pořádku. Ale neznáš pohnutky těchto krásných řečí. Nemůžeš vidět hloubku bezbožnosti, ukrytou v srdci. Nemůžeš odhalit clonu a vidět osidla, jež satan ukládá tvé duši. Chce, aby sis počínala tak, aby měl k tobě snadný přístup a mohl tě pokoušet. Nedej mu ani nejmenší příležitost. Bůh působí na mysl svých služebníků, ale satan působí skrze dítky neposlušnosti. Mezi Kristem a Bálem není souladu. Ti dva se nemohou shodnout. Kdo se spojí s nevěřícím, vstupuje na půdu satanovu. Zarmucuješ Ducha Božího a připravuješ se o jeho ochranu. Můžeš si dovolit trpět tak strašné rozdíly, když bojuješ boj života věčného?"

12. Jak se může člověk uchránit před svodem? Jaká situace vzniká, když jde do pokušení? 3T 47

"Veškeré tvé počínání a city musí být ovládány a vedeny náboženstvím. Odevzdáš-li se bez výhrad Ježíši Kristu, učiníš Jeho moc svou silou, budeš mít jasný mravní rozhled. Budeš umět rozlišovat lidské povahy, aby ses nedal svést zdáním a aby ses ve svém přátelství nedopustil velkých omylů. Tvá mravní síla musí být prozíravá a vnímavá, aby mohla snést velké zkoušky a aby nepodlehla. Musíš mít tak ryzí duši, aby tě žádná marnivost, okázalost či lichotky nesvedly s cesty zásady.

Ó, být ve správném spojení s Bohem, jak je to velkolepé. Když duše je v souladu se svým Tvůrcem, a octne se ve zlém prostředí, které by mohlo svým lstivým vzhledem odvést ji od povinnosti, budou ji andělé poslání na pomoc. Ale nezapomeň, že budeš-li pokušení vyzývat, nepřispěje ti Bůh na pomoc a nezachrání tě před porážkou. Tři mládenci vydrželi v ohnivě peci, protože Ježíš s nimi krácel plamenem. Kdyby byli šli do ohně svévolně, byli by zahynuli. Tak tomu bude i s tebou. Neženeš-li se do pokušení dobrovolně, Bůh ti ve chvíli pokušení přispěje na pomoc."

13. Z jakého domova nikdy nevyrchají stíny? 5T 362.363

"Srdce touží po lidské lásce. Ale tato láska není natolik silná, čistá a vzácná, aby nahradila Ježíšovou lásku. Žena může jen ve svém Spasiteli nalézt moudrost, sílu a milost, aby unesla starosti, odpovědnosti a bolesti života. On musí být její silou a jejím vůdcem. Než se žena odevzdá nějakému pozemskému příteli, má se cele odevzdat Kristu. Nemá vstupovat do žádného spojení, které by narušovalo toto prvé spojení. Ti, kteří chtějí mít pravé štěstí, musí mít požehnání nebes ve všem, co mají a co konají. Neposlušnost vůči Bohu naplňuje mnohá srdce a mnohé domovy neštěstím. Milá sestro! Nechceš-li mít domov, z něhož nikdy neprchají stíny, nevstupuj do svazku s člověkem, který je nepřitelem Božím."

14. Udržuje-li někdo společenství s nevěřícím, i kdyby byli zasnoubeni, ne však ještě oddáni - co má učinit a jak? 4T 506

"Tak se má zachovat každý křesťan, když přijde do situace, v níž se má osvědčit jeho pevná náboženská zásada? Má zásadně a otevřeně říci slova, která by měl každý napodobit: "Jsem svědomitým křesťanem, věřím, že sedmý den týdne je biblickou sobotou. Naše víra a zásady jsou zcela opačným směrem. Nemůžeme být spolu šťastni, neboť budu-li já nadále stále dokonaleji poznávat Boží vůli, budu stále světu nepodobnější a budu se přizpůsobovat obrazu Kristovu. Nebudeš-li ty ani nadále vidět nic vzácného v Ježíši Kristu, nebudeš-li se zajímat o krásu pravdy, budeš milovat svět, který já milovat nemohu. Já však budu milovat věci Boží, které ty nemůžeš milovat. Duchovní věci bývají duchovně chápány. Bez duchovního rozhledu nemůžeš pochopit, jaké požadavky Bůh na mě vkládá, ani si nemůžeš uvědomit, jaké povinnosti mám k Mistru, jemuž sloužím. Proto se budeš domnívat, že tě zanedbávám pro náboženské povinnosti. Nebudeš šťasten. Budeš žárlit na city, jež věnuji Bohu a já budu sama ve svém náboženském přesvědčení. Až se tvé názory změní a tvé srdce se zařídí podle Božích požadavků, a naučíš se milovat mého Spasitele, můžeme svůj vztah opět obnovit."

Perlička

"Vytvoř z domova Bethel, místo svaté, posvěcené." CT 114

- - o o o - -

54. Zdravotní zásady

Ú v o d :

Trochu více opatrnosti v životě a o něco lepší poznání lidského těla a jeho potřeb přispěje velmi k úspěchu v životě. Větší opatrnost v době zeslabeného zdraví a lepší ovládání chuti ve výběru potravin přidá více tělesné síly a lid Boží může vykonat zajímavou a zdravou práci, kterou Pán od něj požaduje.

Rady o zdraví, které lid Boží dostal, dostaly nový význam ve světle dnešních zdravotních a dietních objevů. Citový život člověka, jeho sklony

a sebeovládání jsou podmíněny přítomností či nepřítomností uspokojivé a přiměřené stravy. Podle toho, co lidé jedí, takoví jsou. To je jasné. Kdo si vybírá dobrou, zdravou potravu a vyrovnanou stravu, skládající se z živých prvků, které lidské tělo potřebuje, může žít správně mnohem snadněji a může lépe vyplnit své místo na světě. Jak významným činitelem se tudíž stává strava v životě křesťana. "Smíš" a "nesmíš" v dobrém výběru se pak nestávají tyranskými zásadami, nýbrž důležitým příspěvkem pro člověka v božskolidském procesu výstavby charakteru.

Článek stravy bude v době zkoušek, která je před námi, vyžadovat větší pozornosti. Když Bůh chtěl uvést Izraele do zaslíbené země, dal zvláštní zdravotní pokyny. Totéž učinil opět pro svůj lid, který se chystá vejít do nebeského Kanánu.

A. Důležitost zdraví.

1. Uveď, co je zdraví a co závinuje nemoc. MYP 242

"Správné tělesné zvyky podporují duševní rozvoj. Rozumové síly, tělesná svěžest a délka života jsou závislé na nepohnutelných zákonech. Bůh přírody nezakročí a nezachrání lidi před následky přestupování požadavků přírody. Ten, kdo chce být veliký, musí být ve všem zdrženlivý. Danielova jasná mysl a odhodlanost a síla v boji s pokušením, byly do značné míry výsledkem jednoduché stravy - v souvislosti s jeho modlitebným životem."

"Bůh nám dal určitý zdroj životnosti. Vybavil nás orgány, které udržují rozličné funkce života a přeje si, aby tyto orgány spolupracovaly. Uchovávali-li si pečlivě životní sílu a zachovávali jemný mechanismus těla v pořádku, budeme zdraví. Vyčerpá-li se však životní síla příliš rychle, nervový systém si vypůjčí sílu pro přítomnost ze zásoby a jakmile utrpí jeden orgán, jsou postiženy všechny. Příroda snáší mnoho příkoří bez zdánlivého odporu. Pak se probudí a vynaloží rozhodné úsilí na odstranění následků špatného zacházení. Její úsilí o nápravu se často projevuje horečkou a jinými formami nemoci." MH 234.235

2. Vysvětli, proč je nutno střežit zdraví právě tak jako charakter.

"Jelikož se mysl a duše uplatňují v těle, je duševní i duchovní síla do značné míry závislá na tělesné síle a činnosti. Vše, co podporuje tělesné zdraví, podporuje i rozvoj silné mysli a vyrovnané povahy. Kdo není zdrav, nemůže jasně pochopit ani dobře splnit své povinnosti vůči sobě, svým bližním, anebo Stvořiteli. Proto musíme zdraví střežit právě tak věrně jako charakter. Znalost fyziologie a hygieny má být základem veškeré výchovy." Ed 195

3. Ukaž, jak je nutné, aby v církvi ožily zdravotní zásady. Kde mají své místo v poselství?

"Mnozí lidé, i kazatelé, si příliš neváží tohoto odvětví. Ale Pán ukázal, jak si ho váží - požehnal jeho rozvoj. Správně konané zdravotní dílo je vstupní branou a připravuje cestu k lidskému srdci pro přijetí ostatních pravd. Jakmile přijmeme plné trojandělské poselství, dostane se zdravotní reforma na pořad v zasedáních výboru, ve sborové činnosti, v domově, u stolu a v celém domácím uspořádání. Tehdy může pravá ruka tělu sloužit a chránit ho." CH 434

4. Vysvětli, jak skutky lásky a vyjádření vděčnosti a díků posilují zdraví. 4T 56

"Bylo mi ukázáno, že máte sobecké rysy, kterých se musíte velmi varovat. Hrozí vám nebezpečí, že dbáte na své blaho a pohodlí bez ohledu na blaho jiných. Nemáte ducha sebezapření, který by vás učinil podobnějším

Kristovu duchu. On byl nezištně štědrý. Potřebujete víc lidského soucitu... Jakmile se lidský soucit spojí s láskou a ochotou a je posvěcen Ježíšovým duchem, může způsobit velké dobro. Ti, kteří jsou ochotni, nekonají jen dobré dílo pro druhé a nejsou pouze jim ku požehnání, neboť otvírají svá srdce blahodárnému vlivu opravdové štědrosti. Každý paprsek světla, věnovaný jiným lidem, odráží se na jejich vlastních srdcích. Každé laskavé a soucitné slovo, jež promluvíme k zarmouceným, každý skutek, kterým ulevíme utištěným a každý dar ve prospěch našich bližních, přinesou nám požehnání, činíme-li to k Boží slávě. Ti, kteří si takto počínají, jsou poslušni zákona nebes a mají Boží ocenění. Radost z činění dobra přináší radostné pocity. Tyto pronikají nervy, oživují oběh krve a podporují duševní a tělesné zdraví.

Ježíš věděl, jak působí konání dobra na srdce a život člověka. Snažil se zapůsobit na mysl svých učedníků a ukázat jim, jaké požehnání tato ctnost přináší. Práví: "Blahoslaveněji jest dáti nežli bráti." Líčí ducha ochotné štědrosti, jakého máme zjevovat vůči svým přátelům, sousedům a cizincům, podobnostvím o muži, který cestoval z Jerusaléma do Jericha a upadl mezi lotry... Kněz a levita se sice honosili zbožností, ale jejich srdce nebylo dotčeno utrpením postiženého. Samaritán, který se nevychloubal spravedlností, šel rovněž touto cestou. Jakmile viděl, že cizinec potřebuje pomoc, nevybudila se pouze jeho zvědavost. Viděl lidskou bytost v tísní a byl jat soucitem."

"Nic tak nepodporuje zdraví těla a duše, jako duch vděčnosti a chvály. Musíme bojovat proti zádumčivosti, nespokojenosti a podobným pocitům právě tak, jako je naší povinností modlit se. Upíráme-li svou mysl k nebesům, jak můžeme kráčet životem s pláčem a nařikáním? Což je možno celou cestou k otcovskému domu vzdychat a reptat?" MH 251

5. Poukaž na nutnost poslušnosti zdravotních zákonů.

"Naše tělo je Kristovým vykoupeným vlastnictvím. Nesmíme s ním dělat co chceme. Všichni, kteří chápou zdravotní zákony, musí si uvědomit, že jich musí uposlechnout, neboť je dal Bůh. Poslušnost zdravotních zákonů musí se stát záležitostí osobní odpovědnosti. My sami musíme trpět následky přestoupení zákona. Každý osobně musíme se Bohu zodpovídat za své zvyky a obyčeje. Proto se nesmíme tázat: "Jak to dělá svět?" nýbrž: "Jak naložím jako jednotlivec s příbytkem, který mi Bůh dal?" MH 310

B. Správný výběr potravy

6. Vysvětli, proč je nutné, aby každý ještě před Ježíšovým příchodem překonal své zdravotní zlozvyky právě tak jako ostatní chyby?

"Až Boží hlas probudí mrtvé, vyjde z hrobu se stejnými chutěmi a vášněmi i zálibami, jež měli za života. Bůh neučiní zázrak, aby přetvořil člověka, který se nechtěl dát přetvořit, když měl příležitosti a možnosti. Za života neměl zalíbení v Bohu ani v Jeho službě. Jeho charakter není v souladu s Bohem a nemohl by být šťasten v nebeské rodině." COL 270

7. Vylič, jak působí vliv na lidstvo a jakou sílu musíme mít, abychom jej zlomili. 3T 486

"Vykupitel světa věděl, že ukojování chuti způsobí tělesný úpadek a umrtví vnímavé orgány tak, že člověk nepochopí svaté a věčné věci. Kristus věděl, že svět propadl obžerství a že toto zlo zvrátí mravní síly. Bylo-li vyhovění chuti tak vlivné na lidstvo, že Syn Boží se musel takřka šest týdnů postit, aby zlomil jeho moc, jaká práce čeká křesťana, chceli být vítězem, tak jako Kristus. Jedině nevýslovná Kristova úzkost za onoho dlouhého působení na poušti nám ukazuje, jak silné je pokušení vyhovět zvrácené chuti.

Kristus věděl, že chce-li úspěšně provést plán vykoupení, musí započít dílo vykoupení člověka tam, kde vznikla zkáza. Adam padl pro vyhovění chuti. Kristus chtěl člověku ukázat, jak důležité je poslouchat Boží zákony. Proto započal své dílo vykoupení tím, že reformoval tělesné zvyky člověka. Upadání ctností a degenerace lidstva je značně zaviněna ukojováním zvrácené chuti."

8. Jaké napomenutí je dáno ohledně výběru potravy? 9T 161

"Někteří naši lidé se sice svědomitě vyhýbají nevhodné potravě, zapominají však na důležité prvky, které jsou nutné pro výstavbu těla. Ti, kteří mají extrémní názor o zdravotní reformě, jsou v nebezpečí, že budou připravovat jídla bez chuti, nedostatečná. Pokrm má být připravován tak, aby byl chutný a výživný. Nemá být připraven o to, co tělo potřebuje. Užívám trochu soli, protože sůl není škodlivá, nýbrž je pro krev důležitá a nutná. Zelenina se má upravovat chutně, s troškou mléka, smetany, nebo něčeho podobného."

"Jakmile vyřadíme maso, musíme je nahradit rozličnými obilninami, ořechy, zeleninou a ovocem. Je to jak výživné, tak i chutné. Zvláště to platí pro lidi slabé anebo těžce pracující. V některých zemích, kde je velká chudoba, je maso nejlevnější potravou. Za těchto okolností bude se změna provádět mnohem nesnadněji, ale půjde to. Ovšem, musíme uvažovat o situaci lidí a nesmíme zapomenout na sílu čeloživotního zvyku. Dbejme, abychom ani správné názory nevhodně nevnucovali. Nesmíme na nikoho naléhat, aby provedl změnu okamžitě. Maso má být nahrazeno zdravými pokrmy, které nejsou drahé. V této věci záleží mnoho na kuchařce. Bude-li pečlivá a zručná, může připravit jídlo výživné a chutné, které do značné míry nahradí." MH 316.317

9. Zamysli se nad problémy, které vzniknou při použití mléka, smetany, másla a vajec. 9T 162; 7T 134.135

"Byli jsme sice varováni před nebezpečím nemoci vznikající z másla a před neomezeným připravováním vajec malým dětem. Nesmíme to však považovat za porušení zásady, užíváme-li vejce od dobře chovaných a vhodně krměných slepic. Vejce obsahují určité látky, jež působí jako lék proti jistým jedům."

Někteří se vzdali mléka, másla a vajec, ale zapomněli podat tělu vhodnou výživu a proto zeslábil a nemohou pracovat. Tak se zdravotní reforma dostala do špatného světla. Dílo, které jsme se snažili pevně vybudovat, je mařeno podivnými nápady, jež Bůh nevyžaduje. To zeslabuje síly církve. Bůh však zakročí, aby zabránil následkům těchto přemrštěných názorů... Přijde doba, kdy se budeme muset vzdát některých součástí stravy, které dnes užíváme, jako mléka, smetany a vajec. Není však nutné, abychom si působili nesnáze předčasnými a extrémními omezeními. Vyčkejte, až to okolnosti budou vyžadovat, a Pán pro to připraví cestu."

"Co se týče masa, vychovávejme lid, aby se ho varoval. Jeho používání podřívá nejlepší rozvoj tělesných, duševních a mravních sil. Přinášejme rovněž jasné svědectví proti používání ruského čaje a zrnkové kávy. Je rovněž potřebné, abychom se vyhýbali tučným zákuskům. Mléko, vejce a maslo nemůžeme radit jako masité pokrmy. V některých případech působí použití vajec blahodárně. Ještě nepřišel čas, abychom řekli, že je nutno vzdát se docela mléka a vajec. Některé chudé rodiny se živí převážně chlebem a mlékem. Mají málo ovoce a nemohou si dovolit kupovat ořechy. Přinášíme-li zdravotní reformu, musíme se k lidem přiblížit tak, jako v ostatních odvětvích díla evangelia, tam, kde jsou. Nemůžeme-li je naučit připravovat zdravé pokrmy chutně, výživně a levně, nesmíme jim předkládat nejpokročilejší názory o zdravotní reformě."

"Reforma ve stravě musí být postupná. Lid se musí naučit, jak lze připravit pokrmy bez mléka a másla. Řekněte jim, že záhy přijde doba, kdy nebude radno užívat vejce, mléko, smetanu či maslo, neboť nemoci dobytka vzrůstají úměrně s lidskou bezbožností. Blíží se doba, kdy celý živočišný svět bude následkem nepravosti padlého lidstva sténat v nemocech, kterými je naše zem prokleta."

10. Jaké naučení je dáno o požívání masa? 9T 156

"Kdyby to bylo užitečné, abychom vyhověli touze po masě, učinila bych vám tuto výzvu. Víím však, že si to nemůžeme dovolit. Masité pokrmy škodí tělesnému zdraví, naučme se tedy obejít se bez nich. Ti, kteří si mohou opatřit stravu bezmasou, dají však raději přednost svým zálibám a jedí a pijí podle chuti, budou postupně lhotejší k Božím naučením, které se týkají jiných bodů přítomné pravdy. Přestanou chápat, co je pravda. Budou zaručeně sklízet to, co rozsévali."

11. Jak působí masitá strava na duševní a mravní charakter? 2T 60

"Vaše rodina se živí převážně masitými pokrmy. To posiluje tělesné sklony a zeslabuje rozumové síly. Naše tělo je složeno z toho, co jíme. Živíme-li se často masem mrtvých zvířat, získáme jejich povahu. Podporujeme hrubší stránky ve své povaze, takže jemnější slábnou. Často se omlouváte za své jedení masa: "Škodí-li to snad jiným, mně neškodí. Vždyť ho jím celý život." Ale nevíte, jak by vám bylo dobře, kdybyste nebyli maso jedli. Nedá se o vás říci, že byste byli zdraví. Užíváte i živočišné tuky, které Bůh ve svém Slově jasně zapovídá: "Bude vám to ustanovením věčným po všechna pokolení v příbytcích vašich, že nebudete jísti tuku ani krve."

12. Proč to škodí tělu? 2T 63

"Chce lid, který se připravuje, aby se stal svatý, čistý a ušlechtilý a mohl být uveden do společnosti nebeských andělů, i nadále brát život Božím stvořením, žít se jejich masem a pochutnávat si na něm? Pán mi ukázal, že to vše se změní a že Boží zvláštní lid bude strídmý ve všem. Ti, kteří jedí často maso, nemohou se vyhnout tomu, aby nejedli maso zvířat více či méně nemocných. To, jak se zvířata připravují na trh, způsobuje v nich nemoc. A kdyby byly sebezdravější, rozehřejí se a onemocní, když jsou hnána na trh. Tekutina a maso těchto nemocných zvířat přichází přímo do krve a dostává se do oběhu lidského těla, do jeho tekutin a masa. Tak se do těla dostávají škodlivé látky. Má-li člověk již nečistou krev, požívání masa těchto zvířat ji ještě více zkaží. Jedení masa zvyšuje nákoonnost k nemoci desateronásobně. Kdo si zvykl na masité pokrmy, pocítí zeslabení rozumových, mravních a tělesných sil. Jedení masa narušuje tělesný systém, zatemňuje rozum a mravní chápání. Milí bratře a sestro, nejlepší bude, když se masu vyhnete."

C. Dráždidla

13. Vysvětli, co to jsou dráždidla a uveď jejich vliv na lidské tělo.

"Mezi dráždidla a narkotika se řadí různé věci, které jsou-li požívány, dráždí žaludek, otravují krev a vzrušují nervy. Působí jasně zlo. Lidé touží po jejich vzrušení, poněvadž jejich účinky jsou přechodně příjemné. Vždy však dochází k reakci. Požívání nepřírodných dráždidel vede vždy k výstřelkům a účinně pomáhá podryvat tělesné síly a zničit je.

Čím méně dráždivé vzrušující stravy jíme v tomto ukvapeném věku, tím lépe. Cukrářské výrobky jsou škodlivé. Hořčice, pepř, kyselé okurky, koření a podobné věci dráždí žaludek a znečišťují krev a činí ji horečnatou. Zanícený žaludek opilce slouží často jako ukázka toho, jak působí lihoviny. Po-

dobný zanícený stav způsobuje používání dráždivého koření. Záhy obyčejná strava chuť neuspokojuje. Tělo cítí potřebu, touhu po něčem dráždivějším." MH 325

14. Uveď, jaké škodlivé účinky vznikají pitím čaje a kávy. Proč si lidé myslí, že je to užitečné?

"Čaj působí jako dráždidlo a způsobuje do určité míry omámení. Účinek kávy a mnoha jiných oblíbených nápojů je obdobný. Prvý účinek je obveselující. Nervy žaludka jsou podrážděny, přenesou toto podráždění do mozku a ten vzápětí způsobuje zvýšenou činnost srdce a dodává celému tělu krátkodobou energii. Člověk zapomíná na únavu a zdá se mu, že je silnější. Rozum a představitivost jsou jakoby bystřejší a živější.

Proto se mnozí domnívají, že jejich čaj nebo káva jim velmi prospívá, ale to je omyl. Čaj a káva tělo neživí. Působí dříve, než mohly být stráveny a přizpůsobeny, a to, co se zdá být silou, je pouze nervovým vzrušením. Jakmile pomine vliv dráždidla, nepřírozená síla vyprchá a následuje úměrná ochablost a únava." MH 326

D. Navrácení zdraví

15. Co musíme v první řadě činit, když onemocníme?

"Ubližuje-li člověk svému zdraví natolik, že onemocní a trpí, může často pro sebe udělat to, co pro něj nemůže udělat nikdo jiný. V první řadě musí poznat podstatu nemoci a pak se musí snažit odstranit rozumně příčinu. Byl-li souladný chod těla vyveden z rovnováhy přepracováním, přejídáním, či jinými nepravidelnostmi, nesnažte se odstranit nesnáze tím, že je zatížíte ještě jedovatými léky." MH 235

16. Které prosté léky mohou způsobit rychlé zotavení, použijí-li se včas?

"Často bývá příčinou nemoci nestřídmé jídlo. Tehdy potřebuje příroda nejvíce to, aby byla zbavena nevhodného zatížení. V mnoha případech nemoci je nejlepším lékem pro pacienta vynechání jednoho či dvou jídel, aby si přepracované zažívací ústrojí mohlo odpočinout. Duševní pracovníci zakusí často velkou úlevu, jedí-li několik dní ovocnou stravu. Příroda sama usiluje o nápravu a často stač krátké období úplného půstu, po kterém následuje prostá, střídmá strava. Strízlivá strava po dobu jednoho až dvou měsíců by přesvědčila mnoho trpitelů, že cesta sebezapření je cestou ke zdraví." MH 35

17. Které jsou na příklad přírodní léky?

"Někteří onemocní přepracováním. Chtějí-li být opět zdraví, musí si odpočinout, oprostit se od starostí a skrovně jíst. Ti, kteří mají unavený mozek a jsou nervózní z ustavičné práce a sezení v uzavřené místnosti, by měli jít na chvíli na venkov. Zde mohou žít prostým, bezstarostným životem a přijdou do úzkého styku s přírodou. To jim velmi prospěje. Mohou se potulovat po polích a lesích, sbírat květiny, naslouchat zpěvu ptactva to jim vrátí zdraví dříve, než cokoli jiného.

Čistá voda patří mezi největší požehnání nebes ve zdraví i v nemoci. Její správné použití posiluje zdraví. Tento nápoj má z Boží vůle tišit žízn zvěřat i člověka. Hojně pití vody ukojuje potřeby těla a pomáhá přírodě v boji proti nemoci. Vnější použití vody je jedním z nejsnadnějších a nejúspěšnějších cest k dosažení pravidelného oběhu krve. Studená nebo chladná koupel má velmi uklidňující účinek. Teplá koupel otevírá póry a tak napomáhá vyplavení nečistoty. Teplá i vlažná koupel uklidňuje nervy a vyrovnává oběh...

Činnost je zákonem naší bytosti. Každý orgán těla má svoji určenou práci. Rozvoj a síla lidského těla jsou na tom závislé. Normální funkce všech orgánů dává sílu a svěžest, kdežto zneužití způsobuje úpadek a smrt. Zavažte si ruku na několik týdnů. Potom ji rozvažte a uvidíte, že je slabší, než ruka, kterou jste v téže době normálně používali. Nečinnost má tentýž vliv na veškeré svalstvo." MH 236-238

18. Pohovořte si o pěti zdravotních zásadách, které by měli uplatňovat mladí adventisté s.d.! Připravte se, abyste to mohli odůvodnit.

Perlička:

"Zdraví je velký poklad. Je to nejbohatší majetek smrtelníků. Bohatství, čest a vědomosti, jsou věru draze vykoupený, je-li to za cenu zdraví. Není-li člověk zdrav, nemůže být při tom všem šťasten." 3T 150

- - o o o - -

O d d í l VII.

O S O B N Í N Á B O Ž E N S T V Í =====

C í l : Budeme uvažovat o růstu křesťanského života aby se křesťanství mohlo každému stát osobní zkušeností.

- - - - -

55. Jak naleznu Boha?

Ú v o d :

Za války, kdy je lidská trpělivost napnuta až k prasknutí, nalézají lidé Boha. Praví se, že v liščích děrách Guadalcanal a Bateanu nebylo neverců. Lidé nalézají Boha a nikdo to nemůže popírat, neboť On je svým svatým Duchem přítomen tam, kde je nejvíce potřebný. Za dnů Nabuchodonozora zachránil tři mládence od smrti v ohnivě peci a o několik let později byl s Danielem v jámě lvové. Byl s Ester, Mardocheem a se Židy v jejich kritické hodině a zakročil tak, že neměnitelné zákony médkoperské přispěly k vysvobození jeho lidu.

K tomu, aby člověk našel Boha, není zapotřebí neštěstí, ani ohnivě pece. Lze Ho nalézt v domově, v klidu ložnice, při práci anebo v zajímavém hovoru a posvěceným přítelem. Každý však musí učinit jedno: "Hledejte a naleznete", praví Mistr u Matouše 7,7. Toto zaslíbení se zaručeně vztahuje na Boha. Tak jako se týká všech životních hodnot. Hledající nesmí být rovněž polovičatý a nesmí pochybovat. Zaslíbení praví: "Hledajíce, naleznete, když mne hledati budete celým srdcem svým." Jr 29,13.

Lidé mohou poznat Boha, nalézt Ho a pocítit, že Ho našli. Mohou to poznat na základě obnovení a proměny života. Mohou to poznat na základě Slova Božího a Svědectví Ducha svatého. Ježíš pravil: "Bude-li kdo chtít vůli mou činit, ten pozná, je-li učení mé z Boha, čili mluvím-li sám od sebe."

A. Náš Otec

1. Proč chtěl posílit naši důvěru v Bohu. Proto nás učí, abychom Ho oslovovali novým jménem, jménem, pojícím se s nejdrazšími svazky lidského srdce. Oslovujeme-li Ho takto, dokazujeme tím naši lásku a důvěru k Němu.

Současně je to záruka Jeho vztahu a lásky k nám. Prosíme-li Ho v tomto jménu o Jeho přízeň či požehnání, zní to Jeho uším jako hudba. Zopakoval to několikrát, abychom se nedomnívali, že je to příliš odvážné, oslovovat Ho tímto názvem. Přeje si, abychom si na toto pojmenování zvykli." COL 141.142

2. Do jakého posvátného svazku uvádí Boží otcovství Jeho děti?

"Ježíš řekl: Nekonečný Bůh vám dal přednost, abyste se k Němu přibližovali ve jménu Otce. Pochopte, co to vše znamená. Žádní pozemští rodiče tak nikdy neprosili bloudící dítě, jako On se přibližuje k přestupníkovi. Člověk nikdy nevybízí kajícího s takovou láskou, zájmem a něžností. Bůh přebývá v každém příbytku. Slyší každé vyslovené slovo. Naslouchá každé modlitbě. Prožívá starosti a zklamání každé duše. Vidí, jak zacházíme s otcem, matkou, sestrou, přítelem a sousedem. Pečuje o naše potřeby a dokazuje nám ustavičně svoji lásku, milosrdenství a milost." MB 155

3. Jak ovlivňuje Boží otcovství a bratrství člověka, dítě Boží?

"Bůh nás považuje za své děti. Vykoupil nás ze lhostejného světa a vyvolil nás, abychom se stali členy královské rodiny, syny a dcerami nebeského Krále. Vybízí nás, abychom Mu důvěřovali více a pevněji, než dítě pozemskému otci. Rodiče milují své děti. Ale Boží láska je větší, hlubší a dalekosáhlejší, než lidská láska může být. Je nezměrná. Dovedou-li pozemští rodiče dávat svým dětem dobré dary, čím více Otec váš nebeský dá Ducha svatého těm, kteří Ho prosí?" COL 142

"Nazýváte-li Boha svým Otcem, uznáváte, že jste Jeho dětmi, že chcete být vedeni Jeho moudrostí, že Ho chcete být ve všem poslušni. Vždyť víte, že Jeho lás se nemění. Přijmete Jeho plán, jako děti Boží budete horovat pro Jeho čest, budete mít Jeho charakter, budete náležet do Jeho rodiny a do Jeho díla a to vás bude nejvíce zajímat. S radostí uznáte svůj vztah k vašemu Otci a budete Mu dělat čest. Totéž platí i ve vztahu ke každému členu Jeho rodiny. Vykonáte s radostí i nejprostší čin, který poslouží k Jeho slávě anebo k blahu bližních." MB 156

4. Ukaž, že Bůh zve všechny bez výhrad do své nebeské rodiny.

"Bůh nenávidí třídní rozdíly. Něco takového ignoruje. V Jeho očích mají duše všech lidí stejnou cenu. "On učinil z jedné krve všechny národy, aby přebývaly na tváři vsí země a ustanovil před časy hranice jejich přebývání, aby hledali Hospodina, aby makajíce, našli Je, ačkoli není vzdálen od každého z nás."

Všichni jsou bez rozdílu věku, postavení, národnosti, či náboženství pozváni, aby přišli k Němu a živi byli. "Kdožkoli v Něho věří, nikoli nebude zahanben, neboť není rozdílu". "Neboť není ani Žid, ani Řek, ani zajatý, ani svobodný." "Bohatý a chudý potkají se, Hospodin jest učinitel jejich všech." "Tentýž Pán nade vším je bohatý ke všem, kteříž Ho vzývají. Neboť kdožkoli vzýval by jméno Hospodinovo, spasen bude." DA 403

5. O čem Kristus s oblibou mluvil a proč? 6T 55

"Kristus rád mluvil o otcovské vlastnosti a hojné lásce Boží. Toto poznání Boha bylo Kristovým darem lidstvu. Tento dar svěřil svému lidu, aby jej pak přinesl světu."

"Pochopení Boží lásky zatlačuje sobectví. Nazýváme-li Boha svým Otcem, uznáváme všechny Jeho děti za své bratry. Všichni tvoříme součást velké lidské rodiny. Ve svých prosbách nesmíme myslet jen na sebe, nýbrž i na své bližní. Ten, kdo prosí o požehnání jen pro sebe, nemodlí se správně." MB 155

B. Jak nalézt Boha?

6. Který je první krok v přiblížení se k Bohu?

"Prvním krokem v přiblížení se k Bohu je - poznat a uvěřit Jeho lásce k nám. Neboť právě nutkání Jeho lásky nás přivádí k Němu." MB 155

7. Co učiní Bůh, jakmile hříšník učiní první krok?

"Vstaň a jdi k Otci svému. Půjde ti zdaleka naproti. Učiniš-li alespoň jediný krok a půjdeš kající k Němu, pospíší ti vstříc a pojme tě do náruče nekonečné lásky. Jeho ucho slyší volání pokorné duše. Zná již prvou touhu duše po Bohu. Žádná sebeslabší modlitba, prolitá i tajná slza, upřímná, byť slabá touhá po Bohu, neuniknou Duchu Božímu, který jim jde vstříc. Ještě než vyslovíme svou modlitbu, anebo zjevíme touhu srdce, vychází již Kristova milost vstříc milosti, působící na lidské duši." COL 206

8. Jak je toto naučení znázorněním zkušeností marnotratného syna?

"Vrací se unaveně a s výčitkami domů a neví, že někdo čeká na jeho návrat. Ale když je ještě "opodál", otec ho již poznává. Láska je bystrozraká, ani ponížení let hříchu nemůže otcovu zraku utajit syna. "Slitovav se, běžel a padl na šíji jeho." Bylo to dlouhé, vroucí, něžné objetí. Otec nedovolí, aby někdo s pohrdáním a posměchem mluvil o bídě a hadrech jeho syna. Snímá svůj široký, bohatý plášť, zahaluje jím synovu sešlou postavu - a mladík vzlyká v pokání: "Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou a nejsem hoden nazývat se synem tvým." Otec si ho něžně přivinul a uvedl domů." COL 203.204

9. Vysvětli, jak se andělé ustavičně snaží prostřednictvím lidí smířit člověka s Bohem.

"Anděl vedl Filipa k člověku, který hledal světlo a byl ochoten přijmout evangelium. I dnes andělé povedou kroky pracovníků, kteří dovolu Duchu svatému, aby posvětil jejich jazyk a zušlechtil jejich srdce. Anděl, poslaný k Filipovi, mohl sám vykonat práci pro Mouřenína. Bůh však nepracuje takovým způsobem. V Jeho plánu je, aby lidé pracovali pro své bližní." AA 109

C. Důvěra v Boha

10. Vysvětli, proč lze snadno důvěřovat Bohu, věří-li hříšník bibli?

"Pohleďte, jakou lásku dal nám Otec, abychom synové Boží slouli." Jaká je to nezměrná láska, že my, hříšníci a cizinci, můžeme být přivedeni zpět k Bohu a přijati do Jeho rodiny. Můžeme Ho oslavovat sladkým jménem: "Otče náš", které dokazuje, že Ho milujeme a je zárukou Boží lásky a Jeho vztahu k nám. Syn Boží se "nestydí nazývat bratřími" dědice milosti. Jsou dokonce v posvátnějším vztahu k Bohu, než andělé, kteří nikdy nepadli. Veškerá láska rodičů všech věků, veškerá něžnost lidských duší, jsou pouze nepatrným potůčkem proti nekonečnému oceánu nezměrné, nekonečné lásky Boží. Nemůžeme ji vylíčit jazykem, ani perem. Můžeš o ní dennodenně uvažovat. Můžeš pilně zkoumat Písma, abys pochopil. Můžeš se všemi svými silami, které ti Bůh dal, snažit se pochopit lásku a soucit nebeského Otce. A přece zde ještě zůstává veliké nekonečno. Můžeš tuto lásku po celé věky zkoumat. Nikdy však plně nepochopíš délku, hloubku a výšku lásky Boží, jež dala svého Syna na smrt pro lidstvo. Ani věčnost to nikdy cele nezjeví. Zkoumáme-li však bibli a uvažujeme o Kristově životě a o plánu vykoupení, pochopíme stále lépe tyto důležité body. Pak také cítíme požehnání, které Pavel vyprošoval církvi efezské: "Aby Bůh Pána našeho Jezukrista, Otec slávy, dal nám Ducha moudrosti a zjevení v poznání sebe. Aby se oči osvětlily tak, abyste poznali naději povolání Jeho, a jaké jest bohatství slávy dědictví Jeho v svatých a jaká jest velmi veliká moc Jeho k nám, kteří jsme uvěřili." 5T 750

11. Proč má lid Boží svěřovat Pánu malé i větší problémy? 5T 742

"Ježíš pravil: "Otec vás miluje." Věříme-li v Boha, stane se v Ježíši Kristu "kotvou duše jistou a přepevnou, sahající až za oponu, kam vstoupil náš Předchůdce." Je pravda, že přijdou zklamání a musíme očekávat soužení. Ale máme svěřit všechny velké i malé věci Bohu. Naše mnohé starosti a břemena nejsou pro Něj přílišným zatížením, ani Ho nevyvedou z rovnováhy. On bdí nad každou domácností a nad každým jednotlivcem. Má zájem o vše, co podnikáme, o všechny náš zármutek. Vidí každou naši slzu, cítí s našimi slabostmi. Dopouští veškeré zkoušky a soužení proto, aby se zjevily úmysly Jeho lásky k nám, "abychom se stali účastníky Jeho svatosti." Tak získáme plnou radost, která je obsažena v Jeho přítomnosti."

12. Proč není Bůh zmaten ani vyrušen zkušenostmi našeho všedního života? 8T 272

"Náš Bůh má k dispozici nebe i zemi a ví, co potřebujeme. My vidíme jen kousíček před sebe. "A není stvoření, kteréž by nebylo zjevné před obličejem Jeho, nýbrž všechny věci jsou nahé a odkryté před očima Toho, o kterémž jest řeč naše."

"Bible nám ukazuje Boha na Jeho vysokém a svatém místě. Nežije zde v nečinnosti, klidu a osamělosti. Je obklopen deseti tisíci a tisíci tisíci svatých bytostí, které jsou hotovy vyplnit Jeho vůli. Skrze tyto posly má čilý styk se všemi částmi svého panství. Je skrze svého Ducha všude přítomen. Slouží synům lidským prostřednictvím Ducha svatého a svých andělů."

D. Důkazy, že Bůh nás přijal

13. Ukaž, že zkoušky, pokušení a tvrdé životní zkušenosti jsou důkazem toho, že Bůh nás přijímá. 7T 264

"Je možné, že ve výstavbě tvého charakteru je zapotřebí velké práce. Že jsi hrubým kamenem, který musí být otesán a vyhlazen, než může vyplnit místo v Božím chrámě. Nedivte se, odstraňuje-li Boží kladivo a dláto ostré hrany vašeho charakteru, abyste byli připraveni vyplnit místo, které vám určil. Tuto práci nemůže vykonat žádný člověk. Tu může vykonat jedině Bůh. A buďte ujištěni, že On nezasadí ani jednu zbytečnou ránu. Každá Jeho rána je plná lásky, v zájmu vašeho věčného štěstí. On zná vaše slabosti a působí pro vaši záchranu, nikoli ke zničení."

14. Vysvětli, jakým svěděním je běžný všední život - ve spojení s Bohem.

"Toto spojení s Kristem, které kdysi vzniklo, musí být zachováno. Kristus řekl: "Zůstaňte ve mně a já ve vás. Tak jako ratolest nemůže přinášet ovoce sama o sobě, nezůstane-li při kmene, tak ani vy nemůžete přinášet ovoce, nezůstanete-li ve mně." To není nahodilé spojení a příležitostný dotek. Větev se stává součástí živého kmene. Kořeny dodávají větvím ustavičný, nepřerušovaný život, sílu a plodnost. Ratolest, oddělená od kmene, nemůže žít. Ježíš řekl: Tak ani vy nemůžete žít, oddělení jsouce ode mne. Život, který jste ode mne přijali, může být uchován jedině ustavičným společenstvím. Bez mne nemůžete překonat ani jeden hřích, nemůžete odolat ani jedinému pokušení." DA 676

Perlička:

"Bůh je příliš moudrý, než aby se mýlil, a příliš dobrý, aby zadržel něco dobrého těm, kteří chodí v upřímnosti. Nebojte se Mu proto důvěřovat, i když nevidíte okamžitou odpověď na vaše modlitby." SC 101

56. Síla rozhodnutí

Ú v o d :

Červené jablko může skutečně chutnat lépe než jablko žluté. Ale průměrný člověk se rozhoduje pro přednost červeného jablka. Lidé se přímo bouří proti ovládnutí. Dají přednost trpkým jablkům na svobodě, než sladkým v okovech. Zaujímají-li mladí lidé správné stanovisko k velkým zásadám ušlechtilého života a poznají ze zkušenosti následky své volby, můžeme předpokládat, že jsou na cestě k vítězství, k úspěchu a ke štěstí.

Bůh chtěl, aby se Mu člověk nejvíce podobal v duševní oblasti. Přál si, aby se věčnost vyznačovala neustálým přibližováním se člověka k Bohu. Kdyby se člověk na každý den rozhodoval správně, byla by jeho mysl Bohu stále blíží a byl by svou povahou Tvůrci podobnější.

Bůh však chce doposud ukázat, že mohou být lidé, kteří jsou vedeni ušlechtilou myslí a ovládnutí posvěcenou vůlí. Budou neustále toužit po tom, aby poznávali Jeho moudrost a znalost, aby Ho milovali a Jemu sloužili.

Oblíbeným a vznešeným cílem každého křesťana má být přizpůsobení celé jeho bytosti - ducha a duše Ježíše Kristu. Dojde-li k tomu, může náležet mezi ty, na něž Kristus pohlédne, až uvidí práci duše své a bude spokojen.

A. Jak působil hřích na ovládnutí lidské vůle

1. Jaké přednosti měli Adam a Eva v zahradě Eden? Jaké omezení jim bylo dáno?

"Naše rodiče byli sice stvořeni nevinní a svatí, ale nebyli zbaveni možnosti hřešení. Bůh je učinil jako svobodné, mravní bytosti, které mohly chápat Jeho moudrost, dobrotu Jeho povahy a spravedlnost Jeho požadavků. Měli plnou svobodu uposlechnout anebo poslušnost odmítnout. Měli se těšit ze společenství s Bohem a se svatými anděly. Než jim však mohla být zajištěna trvalá bezpečnost, musela být vyzkoušena jejich věrnost. Hned na počátku byla omezena lidská touha po sebeuspokojení, osudné to vášni, jež byla základem satanova pádu. Strom poznání, který stál poblíž stromu života uprostřed zahrady, měl být zkouškou poslušnosti, víry a lásky našich prarodičů. Směli jíst líbovolně ze všech stromů, ale nesměli pod trestem smrti ochutnávat z tohoto stromu. Měli být rovněž vystaveni satanovým pokušením. Kdyby však ve zkoušce obstáli, byli by posláni z jeho moci vyproštění a prožívali by ustavičnou Boží přízeň.

Bůh dal člověku zákon, který byl nevyhnutelnou podmínkou jeho existence. Člověk byl poddaným Boží vlády a žádná vláda nemůže být bez zákonů. Bůh mohl stvořit člověka tak, aby neměl moc přestoupit Jeho zákon. Mohl zadržet Adamovu ruku, aby se nedotkl zakázaného stromu. Ale v tom případě by člověk nebyl svobodným mravním činitelem, nýbrž pouhým nástrojem. Kdyby neměl možnost volby, nebyla by jeho poslušnost dobrovolná, nýbrž vynucená. Jeho charakter by se nebyl mohl rozvíjet. To by se bylo protivilo Božímu plánu v jednání s obyvateli jiných světů. Nebylo by to důstojno člověku jakožto inteligentní bytosti a podepřelo by to satanovu obžalobu, že Bůh je krutovládce." PP 48.49

2. Jaký vliv měl hřích na sílu rozhodnutí člověka?

"Duše, která se nechce odevzdat Bohu, podléhá jiné moci. Takový člověk není sám svůj. Může mluvit o svobodě, je však nejhorším otrokem. Nemůže vidět krásu pravdy, neboť jeho mysl je ovládána satanem. Lichotí si, že se řídí pouze svými názory a přitom poslouchá knížete temnosti. Kristus přišel zbavit duši okovů otroctví hříchu. "Jestliže vás Syn vysvobodí, v pravdě

svobodní budete." "Zákon ducha života v Kristu Ježíši osvobozuje nás od zákona hříchu a smrti." DA 466

3. Za jakých okolností může satan jediné ovládat lidskou vůli?

"Člověk nemůže být přemožen satanem, nedá-li k tomu souhlas. Pokušitel nemá moci ovládat vůli, anebo donutit duši k hříchu. Může působit ne-snáze, ale nemůže ho poskvřnit. Může působit trýzeň, nikoli však hřích. Skutečnost, že Kristus je vítězem, má naplnit Jeho následovníky odvahou, aby bojovali statečně proti hříchu a satanu." GC 510

4. Nepodřídíme-li svoji vůli Bohu, jaký to má následek?

"Lpíš-li na svém "já" a nepodřídíš svoji vůli Bohu, rozhoduješ se pro smrt. Bůh je spalujícím ohněm pro hřích, ať je kdekoli. Vyvolíš-li si hřích a nechceš se od něj odloučit, musí přítomnost Boží, která spaluje hřích, strávit i tebe." MB 96

B. Správná činnost vůle

5. Co je správnou silou vůle a proč to musíme pochopit? 5T 513

"Čisté náboženství ovlivňuje vůli. Vůle je vládnoucí silou přirozenosti člověka, již podléhá vše ostatní. Vůle neznamená chuť anebo sklony, nýbrž je rozhodnou silou, působící, působící v synech lidských poslušnost vůči Bohu nebo neposlušnost."

"Člověk musí v pokušení pochopit správnou sílu vůle. Ta je ovládající silou lidské přirozenosti - silou rozhodnutí - volby. Vše je závislé na správné činnosti vůle. Touha po dobrém a čistém je správná. Zůstane-li však jen při chtění, nic nám neprospěje. Mnozí zahynou, ačkoli doufali, že přemohou své zlé sklony a toužili po tom. Nepodřizují svou vůli Bohu. Nerozhodli se Mu sloužit." MH 176

6. Vysvětli, proč Bůh nenutí lidskou vůli k poslušnosti.

"Vítězství nezískáme bez úpěnlivé modlitby, bez ustavičného pokořování se. Bůh nenutí naši vůli, aby spolupracovala s jeho nástroji, ale musíme Mu ji podrobit dobrovolně. Kdyby bylo možno donutit tě stonásobně větším vlivem Ducha Božího, nestal by ses proto křesťanem, a nebyl bys zralým pro nebesa. Tím by satanova pevnost nepadla. Vůle se musí postavit na stranu Boží vůle. Sám od sebe nemůžeš své úmysly, touhy a sklony podříditi vůli Boží. Jsi-li však "ochoten stát se ochotným", Bůh za tebe toto dílo vykoná. Překoná tvé představy a vše, co se povyšuje proti známosti Boží a "podrobí si i všelikou myšlenku v poslušnost v Ježíši Kristu." Potom budeš pracovat na svém spasení "s bázní a třesením". "Bůh zajisté jest, kterýž působí ve vás chtění i činění podle dobře libé vůle své." MB 204.205

7. Uveď, za kterých okolností Bůh nemůže člověka zachránit? 4T 32

"Uchopí se člověk Boží moci a postaví se rozhodně a vytrvale proti satanu, tak jako mu Kristus dal příklad ve svém boji s nepřítelem na poušti pokušení? Bůh nemůže člověka zachránit z moci satanových svodů proti jeho vůli. Člověk musí za pomoci Kristovy síly odporovat nepříteli a zvítězit za každou cenu. Krátce řečeno: Člověk musí zvítězit tak, jako vítězil Ježíš Kristus. V mocném jménu Ježíše se mu dostává přednosti vítězství a může se stát dědicem Božím a spoludědicem Kristovým. K tomu by však nedošlo, kdyby Kristus jen sám přemáhal. Člověk musí vykonat svoji část. Musí sám být vítězem v síle a milosti, kterou mu Kristus dává. Člověk musí spolupracovat s Kristem v díle vítězství a potom bude mít s Ním podíl na Jeho slávě."

8. Jaká změna nastává v mysli, která se odevzdá Bohu?

"Chceš-li se odevzdat Pánu, musíš přinášet oběti. Je to však oběť nižších věcí pro vyšší, pozemského pro duchovní, pomíjejícího pro věčné. Bůh nechce, aby naše vůle zmizela. Neboť jen skrze ni můžeme vykonat to, co od nás očekává. Musíme Mu svoji vůli odevzdat, abychom ji mohli znovu obdržet pročištěnou a ušlechťenou a tak spjatou se soucitem Božím, aby mohl skrze nás přinášet záplavu své lásky a moci. Uminěnému, zbloudilému srdci se toto odevzdání zdá trpké a bolestné, ale "tak je to užitečné." MB 96.97.

"Když vůle člověka spolupracuje s vůlí Boží stává se všemocnou. Vše, co má pak na Jeho příkaz vykonat, je v jeho síle možné. Veškeré Jeho příkazy jsou zmocněním." COL 333

9. Za kterých okolností jediné si může člověk uchovat libovolné používání své vůle?

"V díle vykoupení není nucení. Neuplatňuje se zde žádné vnější násilí. Člověk, ovlivněný Duchem Božím, má na vybranou, komu chce sloužit. Odevzdá-li se Ježíši Kristu, znamená tato změna nejvyšší svobodu." DA 466

C. Uplatnění vůle při obrácení.

10. Co je jedinou nadějí člověka na vykoupení?

"Chceme-li být vítězi, je naši jedinou nadějí spojit svou vůli s vůlí Boží a spolupracovat s Ním na každou hodinu a na každý den. Nemůžeme lpět na sobě a přitom vejít do království Božího. Dosáhneme-li svatosti, bude to jediné překonáním svého "já" a přijetím Kristova smýšlení. Musíme ukřivořit pýchu a soběstačnost. Jsme ochotni zaplatit požadovanou cenu? Jsme ochotni uvést naši vůli v dokonalou shodu s vůlí Boží? Dokud my nejsme ochotni, nemůže se v nás projevit proměňující milost Boží." MB 205.206

11. Jak dochází k odevzdání vůle Bohu? 5T 514

"Záleží na tobě, odevzdáš-li svoji vůli Ježíši Kristu. Jakmile to učiníš, Bůh ji okamžitě přijme a způsobí v tobě své chtění i činění. Celá tvoje povaha bude pak podléhat Duchu Kristovu, ano, i tvé myšlenky Mu budou poddány. Ty nemůžeš ovládat své pohnutky a sklony tak, jak bys chtěl. Můžeš však ovládat vůli a můžeš změnit celý svůj život. Odevzdáš-li svou vůli Kristu, bude tvůj život skryt s Kristem v Bohu a spojí se s mocí, která převyšuje všechna knížatstva a mocnosti. Můžeš mít od Boha sílu, která tě bude pevně pojit s Jeho silou. Získáš nové světlo, světlo, živé víry. Ale tvoje vůle musí spolupracovat s Boží vůlí, nikoli s vůlí společnosti, skrze níž se satan ustavičně snaží tě okouzlit a zničit. Nechceš bezodkladně vytvořit správný vztah k Bohu? Nechceš říci: "Odevzdám svou vůli Ježíši a to ihned", a postavit se od té chvíle cele na stranu Páně? Nedbej na zvyklosti a silné touhy chutě a žádosti. Nedopusť, aby satan mohl říci: "Jsi pokrytec a zahyneš". Zavři dveře, aby tě satan nemohl obviňovat a zmalomyslnovat. Řekni: "Budu věřit, věřím, že Bůh je můj pomocník" a poznáš, že jsi v Bohu vítězem. Bude-li tvá vůle ustavičně na straně Boží, podřídí se veškeré tvé city vůli Pána Ježíše. Pak poznáš, že tvé nohy stojí na pevné skále. Někdy tě to bude stát veškerou sílu vůle, kterou máš. Bůh však bude pro tebe pracovat a ty vyjdeš z tříbení jako nádoba ke cti."

"Chtěj Mu sloužit! Učiníš-li to, splní Bůh právě tak své zaslíbení vůči tobě. Uvěříš-li zaslíbení uvěříš-li, že tě odpustí a očistí tě - Bůh to učiní. Budeš zdrav, tak jako kdý Kristus dal ochrnutému moc, aby chodil, jakmile tento uvěřil, že je zdrav. Totéž zakusíš i Ty." SC 55

12. Čemu se má věřící naučit z Kristova výroku: "Nemohu sám od sebe nic činiti"?

"Já jsem ten vinný kmen a vy ratolesti", řekl Kristus svým učedníkům. Ačkoli měl od nich odejít, duchovní spojení s Ním mělo zůstat nezměněno. Řekl: Spojení větší s kmenem představuje vztah, který máte mít ke mně. Větev je napojena na živý kmen a cele s Ním srostlá. Život vinného kmene stává se životem ratolestí. Tak i duše, mrtvá ve vinách a hříších, přijímá spojením s Kristem život. Uvěří-li v Něho jakožto v osobního Spasitele, získává s Ním spojení. Hříšník slučuje svoji slabost s Kristovou silou, svoji prázdnotu s Kritivou plností, svoji křehkost s Kristovou věčnou mocí. Potom má mysl Ježíše Krista. Kristovo lidství navázalo spojení s naší lidskostí a naše lidskost se spojila s Božstvím. Tak člověk skrze Ducha svatého získává Boží povahu. Je přijat v milovaném Synu." DA 675.676.

"Jak často prožíváme zkušenost učedníků. Když zuří bouře pokušení a ohnivé blesky se křížují - a vlny nás zalévají, bojujeme s vichřicí sami, zapomínajíce, že je Jeden, který nám může pomoci. Spoléháme na svoji sílu, až ztrácíme naději a málem hyneme. Pak si vzpomeneme na Ježíše, a voláme-li k Němu, aby nás zachránil, nebudeme volat marně. Smutně sice kárá naši nevěru a sebedůvěru, ale nikdy nám neodmítne potřebnou pomoc. Ať jsme na zemi nebo na moři, máme-li Spasitele v srdci, nemusíme se bát. Živá víra ve Vykupitele uhladí moře života a vysvobodí nás z nebezpečí na cestě, tak jak to On uzná za nejlepší." DA 336

13. Jaké napomenutí je nám dáno, abychom nepropadli malomyslnosti nad vlastní slabostí?

"Všichni občas prožijí úplné zklamání a zmalomyslnění - ve dnech plných zármutku a kdy je nesnadno věřit, že Bůh je stále laskavým dobrodincem svých pozemských dětí, ve dnech, kdy duše je zmitána soužením, takže smrt se jeví milejší než život. Tehdy mnozí ztrácejí oporu v Bohu a stávají se otroky pochybností a nevěry. Kdybychom v takových chvílích mohli duchovním zrakem pochopit Boží prozřetelnost, viděli bychom, jak andělé se snaží nás zachránit před naším "já" a chtějí postavit naše nohy na základ pevnější než věčné hory. Získali bychom novou víru a nový život." PK 162

14. Jak se má v díle vykoupení spojit lidská slabost s Boží silou?

"Spasitel řekl o sobě: "Syn nemůže činit nic sám od sebe"; "Otec, přebývající ve mně, On činí skutky". Přebývá-li Kristus v našich srdcích, způsobí v nás "chtění i činění podle dobře libé vůle své". Budeme pracovat tak, jako On pracoval a zjevíme téhož ducha. Budeme-li Ho milovat, zůstaneme v Něm a "porosteme v Něm ve všech věcech, kterýž jest hlavou, totiž Kristus." SC 80

"Bůh sice pracoval skrze Daniele a jeho společníky a způsobil v nich "chtění i činění podle dobře libé vůle své", ale oni sami rovněž pracovali na svém spasení. V tom se zjevilo působení Boží zásady spolupráce, bez níž nelze dosáhnout pravého úspěchu. Lidská úsilí nezmůže nic bez Boží moci. A Boží úsilí je marné bez lidského snažení. Chceme-li získat Boží milost, musíme se sami přičinit. On nám dává svou milost, jež v nás působí chtění i činění, nikdy však není náhradou za naše snažení." PK 486.487

15. K čemu vybízí Bůh církev ostatků skrze Ducha prorockého?

"Předkládejte své potřeby, radosti, zármutek, starosti a obavy Pánu. Nemůžete Ho zatížit ani unavit. Ten, který sčítá vlasy na vaší hlavě, není netečný k potřebám svých dětí. "Hospodin je lítostivý a velmi milosrdný." Naše starosti, ano, dokonce i pouhá zmínka o nich, působí na Jeho laskavé srdce. Předneste Mu vše, co vás trápí. Pro Něho není nic příliš těžké. Vždyť On udržuje světy a vládne nad celým vesmírem a jeho děním. Všimá si

každé maličkosti, která má vliv na náš klid. V naší zkušenosti není nic tak temného, aby to nechtěl číst. Žádná nesnáz není pro Něho tak složitá, aby ji nemohl vyřešit. Našemu nebeskému Otci neujde žádné neštěstí, které postihne nejmenší z Jeho dítek, žádná úzkost duše, ani radostné jásání či upřímná modlitba. Projevuje o vše okamžitý zájem. "Uzdravuje zkroutené srdcem a ovazuje jejich rány." Vztah mezi Bohem a duší člověka je tak jasný a dokonalý, jakoby zde nebylo jiné duše, za kterou dal svého milovaného Syna." SC 104.105

Perlička

"Spolupracuje-li vůle člověka s vůlí Boží, stává se všemohoucí. Vše, co je nutno vykonat na jeho příkaz, lze v Jeho síle uskutečnit. Veškeré Jeho příkazy jsou zmocněním." COL 333

- - o o o - -

57. Pokání a obrácení

Ú v o d :

Pokání a obrácení jsou důležitou zkušeností člověka, který se stává křesťanem. Pokání znamená změnu smýšlení. Jakmile člověk pozná, že některý čin nebo myšlenky jsou hříšné, může následovat pokání. Pouhé uznání toho, že myšlenka nebo čin jsou hříšné, neznamena ještě pokání. Pokání je zármutek nad vlastním hříchem a pojí se s upřímnou touhou a úmyslem vyhnout se opakování chyby. Tato změna smýšlení je nezbytnou podmínkou křesťanství. Bůh to vyžaduje, neboť to je jediná možnost, kdy srdce lidské může být přístupné proměňující moci Ducha svatého.

Obrácení, které nastává v životě a v srdci člověka, je tak dokonalou změnou, jako když vyplejeme krásnou zahradu. Někteří zakusí tuto zkušenost náhle, jako Pavel na cestě do Damašku. Jiní prožívají postupné přetvořování tužeb a zájmů, takže nemohou přesně říci: "Ve tři hodiny toho a toho dne jsem se obrátil." Postupná, avšak konečná, opravdová změna bývá většinou zkušeností mladých lidí, vychovaných v křesťanském domově. Ovšem výsledek je v obou případech tentýž. Člověk mění své záliby i nechutě. Snaží se pak jít Boží, nikoliv svou cestou.

A. Pokání

1. Jaký význam má pokání?

"Jak může být člověk spravedlivý před Bohem? Jako hříšníci můžeme být jedině v Ježíši Kristu uvedeni v soulad s Bohem a se svatostí. Ale jak máme přijít ke Kristu? Mnozí se táží stejně jako zástup o letnicích, který volal, jsa přesvědčen o hříchu: "Co máme činit?" První, co jim Petr odpověděl, bylo: "Pokání!" Krátce poté jindy řekl: "Pokání číňte... a obraťte se aby shlazeny byly hříchy vaše." SC 26

"Jakmile se srdce odevzdá vlivu Ducha Božího, svědomí se probudí a hříšník částečně pozná hloubku a svatost Božího zákona, který je základem celé Jeho vlády na nebi i na zemi. "Světlo, osvěcující každého člověka, přicházejícího na svět", ozařuje skrytou komůrku duše a zjevuje tajné věci temnosti. Mysl a srdce jsou přesvědčeny. Hříšník má pojem o Boží spravedlnosti a děsí se toho, že by se měl ve své vině a nečistotě postavit před velkým Zpytatelem srdcí. Vidí Boží lásku, krásu svatosti, radost čistoty. Chce být očištěn a chce opět získat spojení s nebesy." SC 27.28

2. Který je první krok v navracení se k Bohu a proč je tak důležitý?

"Pokání je první krok, který musí učinit všichni, kdož se chtějí havrát k Bohu. Nikdo nemůže toto dílo vykonat za druhého. Musíme osobně pokorit své duše před Pánem a odstranit své modly. Jakmile učiníme vše, co můžeme, zjeví nám Pán své spasení." PP 590

3. Proč nebylo Ezauovo a faraonovo pokání opravdové?

"Mnozí nechápu pravou podstatu pokání. Lituji, že zhřešili, snaží se dokonce navenek o nápravu, neboť se obávají, že jejich hříchy jim přivodí utrpení. Ale to není pokání biblické. Nařikají nad utrpením, nikoli nad hříchem. Takto byl zarmoucen Ezau, když viděl, že navždy ztratil prvorozenství. Balám se vyděsil, když viděl v cestě anděla s vytaseným mečem a uznal svoji vinu, aby nepřišel o život. To však nebyla opravdová lítost nad hříchem, ani změna úmyslu, či odpor ke zlému. I Jidáš Iškariotský zvolal, když zradil svého Pána: "Zhřešil jsem zradiv krev nevinnou." Na jeho hříchem obtíženou duši doléhala tíha odsouzení a strašlivé očekávání soudu, proto se přiznal. Děsil se nad následky, které ho měly stihnout. Necítil však hloubkou, srdcervoucí lítost nad tím, že zradil bezúhonného Syna Božího a zapřel Svatého Izraelského. Když farao trpěl následky Božích soudů, uznal svůj hřích, aby ušel dalšímu trestu. Jakmile se rány zastavily, stavěl se nadále proti nebi. Tito všichni nařikali nad následky hříchu, nebyli však zarmoucení nad hříchem samým." SC 26.27

4. Jaké následky způsobuje otálení v této věci?

"Varujte se otálení. Neodkládejte dílo zanechání hříchů a usilujte o čistotu srdce v Kristu Ježíši. Zde se celé tisíce lidí dopouštějí chyby a ztrácejí život věčný. Nechci zde mluvit o krátkosti a nejistotě života, ale kdo otálí a neuposlechne prosebného hlasu svatého Ducha Božího a žije dál v hříchu, je v strašném nebezpečí. - V nebezpečí, jež ani dostatečně nechápe. Otálení je skutečně nebezpečné. I kdyby se hřích zdál člověku sebe-menší, lze mu hovět jedině za cenu nekonečné ztráty. To, co nepřemůžeme my, přemůže nás a způsobí naši záhubu." SC 37

5. Jakou zkušenost by všichni učinili, kdyby neodporovali Duchu Božímu?

"Hříšník může odporovat této lásce, nemusí dovolit, aby byl připoután ke Kristu. Nevzpírá-li se však, bude k Ježíši přiveden. Jakmile pozná plán vykoupení, přijde ke kříží a bude litovat svých hříchů, jež způsobily utrpení milovaného Syna Božího." SC 31

B. Jak získáme pokání

6. Jak působí Bůh pokání a přesvědčení o hříchu? 4T 178.179

"Milostivý Bůh varoval lid v jejich zájmu. Soucitný Stvořitel pravil: "Snad, když se dům Judův dozví o všem zlém, které jim chci učinit, že obrátí se jeden každý od cesty své zlé, abych jim odpustil nepravosti a hříchy. Bůh cítí s lidskou slepotou a zvráceností. Osvětluje jejich zatemněný rozum pokáráním a výstrahami, jež mají i na ty nejvznešenější působit, aby cítili svoji nevědomost a litovali svých omylů (bludů). Chce, aby i samolibí byli nespokojení se svým snažením a toužili po větším (užším) spojení s nebesy a tím po větším požehnání.

"Božím plánem není vysílat posly, kteří se budou hříšníkům líbit a lichotit. Nepřináší poselství pokoje, které by neposvěcené ukolébalo do tělesné jistoty. Působí hřešícímu nesmírné výčitky svědomí a proniká jeho duši ostrými šípky přesvědčení. Služební andělé mu poukazují na hrozné Boží soudy, aby lépe pochopil svoji lepší potřebu a aby v úzkosti zvolal: "Co mám činit, abych byl spasen?" Tataž ruka, která pokořuje do prachu, kárá hřích a zahanbuje pýchu a ctižádost, pozvedá kajícího, zdeptaného a soucit-

ně se táže: "Co chceš, abych ti učinil!"

"Když Bůh dopouští na svůj lid soudy, nejprve je vždy varuje, aby činili pokání. Využívá všech prostředků aby je přivedl zpět k poslušnosti a nenavštěvuje jejich nepravost soudy, dokud jim nedá dostatečnou příležitost ku pokání. Hněv člověka se snažil překazit práci Božím proroku a zbavil ho svobody. Ale Bůh může mluvit k lidem skrze vězeňské zdi a může dokonce zvýšit užitečnost svých služebníků právě těmi prostředky, jimiž se jejich pronásledovatelé snaží omezit jejich vliv."

7. Jak je pokání přijato a proč je to tak důležité?

"Bible neučí, že hříšník musí činit pokání, dokud nemůže uposlechnout Kristova pozvání: "Pojďte ke mně všichni, kteříž pracujete a obtíženi jste a já vám odpočinutí dám." Kristova síla vede k opravdovému pokání. Petr tuto otázku objasnil ve výroku, který řekl Židům: "Toho Bůh povýšil pravici svou za knížete a Spasitele, aby dal pokání Izraeli a odpuštění hříchů." Nezapůsobí-li Kristův Duch na naše svědomí, nemůžeme činit pokání, právě tak jako nemůžeme být bez Krista ani usmíření." SC 30

"Pyšné srdce si chce spasení dobýt. Náš nárok na nebesa je však jediné v Kristově spravedlnosti, která pro nás nebe připraví. Bůh nemůže učinit nic pro napravení člověka, dokud tento necítí svoji slabost, neztratí veškerou soběstačnost a neodevzdá se cele Pánu. Potom může přijmout dar, který mu Bůh chce udělit. Nezadržuje nic duši, která cítí svoji bídu. Má neomezený přístup k Tomu, v němž přebývá všeliká plnost." DA 300

8. Uveď, jak působí úzké každodenní spojení s Bohem na srdce a život.

"Tak tomu bude se všemi, kteří hledí na Krista. Čím blíže přicházíme k Ježíši a čím jasněji vidíme Jeho čistou povahu, tím zřetelněji poznáme nevýslovnou velikost hříchu a tím méně se budeme chtít vyvyšovat. Naše duše bude ustavičně toužit po Bohu a budeme se trvale a upřímně, se skroušeným srdcem vyznávat ze svých hříchů a pokorovat svá srdce před Ním. Naše pokání se bude při každém růstu naší křesťanské zkušenosti prohlubovat. Poznáme, že naše síla spočívá jen v Kristu a vyznáme slovy apoštola: "Vím, že ve mně (totiž v těle mém), nepřebývá nic dobrého." "Nedej Bůh, abych se chlubil, jedině v kříži Pána našeho Jezu Krista, v němž mi jest svět ukřižován a já světu." AA 561

C. Obrácení

9. Jaký je význam obrácení? 5T 82

"Mezi námi je málo těch, kteří jsou skutečně posvěceni, málo těch, kteří bojují a vítězí v boji se sebou samými. Právě obrácení znamená rozhodnou změnu pocitů a pohnutek. Znamená to doslova opustit světské spojení, utíkat z jeho prostředí, vzdalovat se vlivu světských myšlenek, názorů atd. Oddělení způsobuje bolest a hořkost oběma stranám. Kristus prohlásil, že přinesl rozdělení. Ale obrácený člověk bude ustavičně toužit po tom, aby jeho přátelé opustili vše pro Krista. Ví, že neučiní-li tak, budou posléze navěky rozloučení. Opravdový křesťan nemůže být ani mezi nevěřícími přáteli povrchní a lehkomyšlný. Cena duší, za které Kristus zemřel, je příliš velká."

10. Jak se chová Kristus ke všem těm, za které zemřel na kříži?

"Kristus nikdy nezapudí duši, za kterou zemřel. Duše Ho může opustit a propadnout pokušení. Ale Kristus se nemůže nikdy od ní odvrátit, jelikož za ni zaplatil svou vlastní krví. Kdybychom měli otevřený duchovní zrak, viděli bychom duše, sklíčené útlakem a zármutkem, sklánějící se jako naložené vůz, se skoro zmírající zmalomyslností. Viděli bychom anděle, letící

rychle ku pomoci těmto pokoušeným bytostem, které jsou jakoby na kraji propasti. Nebeští andělé zatlačují zástupy zlého, jež tyto duše obklopují a vedou jejich kroky na bezpečnou základnu. Boj mezi těmito dvěma armádami je právě tak skutečný, jako boj mezi armádami světa a na výsledku tohoto duchovního zápasu je závislý věčný osud." MB 172,173

11. Popiš skutečnost (zkušenost) obrácení. MYP 157

"Slyšíme, jak vítr vane ve větvích stromu a pohybuje listy a květinami. Přesto jej nevidíme a nikdo neví, odkud přichází a kam jde. Tak je tomu s působením Ducha svatého na srdci. Nelze je vysvětlit právě tak, jako pohyby větru. Člověk snad nemůže říci přesný čas nebo místo, anebo vylicit veškeré okolnosti v průběhu obrácení. To však není důkazem, že by nebyl obrácen. Kristus působí neustále na srdce skrze své neviditelné činitele, tak jako vítr. Působí postupně, snad si to člověk ani neuvědomuje. Ale přesto je neustále jeho duše ke Kristu přitahována. Toto působení vzniká rozjímáním o Kristu, čtením Písma anebo slyšením kázaného Slova. Náhle, když Duch přichází s přímějšší výzvou, duše se ochotně odevzdá Ježíši. Mnozí to považují jako náhlé obrácení. Ale je to výsledek dlouhého působení Ducha Božího, trpělivého, postupného průběhu."

12. Vysvětli, proč mnozí nechápou anebo neocenežují tuto zkušenost?
2T 294

"Obrácení je dílo, které většina lidí neocenežuje. To není maličkost, proměnit pozemskou mysl, milující hřích, aby pochopila nevýslovnou Kristovu lásku, kouzlo Jeho milosti a vznešenost Boží; aby duše byla proniknuta Boží láskou a okouzlena nebeským tajemstvím. Jakmile člověk tyto věci pochopí, jeho dřívější život mu připadá nechutný a odporný. Nenávidí hřích, přináší své srdce v pokore před Pána a přijímá Krista jako život a radost své duše. Opouští své dřívější radosti. Má novou mysl, nové city, nové zájmy, novou vůli, nové starosti a tužby a novou lásku. Odvrací se od žádostí těla, žádostí očí a pýchy života, kterým doposud dával před Kristem přednost a celý jeho životní zájem soustřeďuje se v Kristu jakožto v koruně jeho radosti. Vidí nyní nebesa s jeho bohatstvím a slávou, ačkoli dříve pro něho neměla kouzla. Uvažuje o nich jako o svém příštím domově, kde uvidí a bude chválit i milovat Toho, který ho vykoupil svou drahou krví."

Raduje se nyní ze skutků svatosti, které mu připadaly únavné. Nyní studuje Slovo Boží, které mu dříve bylo milé a nezajímavé a radí se s ním. Považuje je za dopis od Hospodina, psaný Jeho věčnou rukou. Podrobuje své myšlenky, slova a činy tomuto pravidlu a jím je zkouší. Třeše se při příkazech a hrozbách Písma a chápe se pevně Jeho zaslíbení a posiluje jimi svou duši. Nyní si vybírá společnost těch nejzbožnějších a nemá více zalíbení v bezbožných, jejichž společnost kdysi miloval. Pláče nad těmi jejich hříchy, kterým se kdysi smával. Opouští sebelásku a marnivost, žije Bohu a bohatne v dobrých skutcích. Takové posvěcení Bůh vyžaduje a nepřijme nic jiného."

13. V jakém vztahu je obrácení k Boží dobrotě?

"Marnotratný syn byl v ubohém stavu a přece získal naději v přesvědčení o lásce svého otce. Vždyť tato láska ho táhla domů; tak i ujištění o Boží lásce vede hříšníka, aby se navrátil k Bohu. "Dobrotivost Boží vede tě ku pokání." Duše, která je v nebezpečí, je obklopena zlatým řetězem Božího milosrdenství, soucitu a lásky. Pán prohlašuje: "Milováním věčným miluji tě, pročez ustavičně činit tobě milosrdenství." COL 202

14. Jaký úkol má Písmo svaté při obrácení?

"Pravdy Slova Božího jsou přizpůsobeny velkým praktickým potřebám člověka, obrácení duše skrze víru. Nesmíme se domnívat, že tyto velké zásady jsou příliš čisté a svaté, než abychom je mohli uplatnit v každodenním životě. Jsou to pravdy, sahající do nebe a až do věčnosti, ale jejich oživující vliv má proniknout lidskou zkušeností. Mají naplnit veškeré velké i malé věci života." COL 100.101

15. Jak dlouho se má člověk obracet k Pánu? 7T 252. MYP 65

"Musíme být na každý den obráceni. Naše modlitby musí být vroucnější, pak budou účinnější. Musíme stále více důvěřovat, že Duch Boží bude s námi, očistí nás a posvětit, abychom byli vzpřímení a voněli jako cedr na Libánu."

"Mnozí mladí lidé, hlásící se za věřící, se domnívají, že výrok Písma "Slovo tvé osvěcuje, dává rozum neumělému", znamená, že nemusí vynaložit žádné úsilí, aby duchovně rostli."

"Velká část mladých lidí, kteří se hlásí za věřící, tomuto výroku (Božího ideálu) protirečí. Nečiní pokrok v známosti ani v duchovnosti. Jejich síly se nerozvíjejí, nýbrž zakrnují. Ale žalmista praví o skutečném křesťanu: "Slovo tvé osvěcuje a dává rozum neumělým." Není to pouhé psané Boží slovo. Vztahuje se to na slovo, které Duch svatý v srdci objasní. Jakmile se někdo skutečně obrátí, stává se synem Božím a má Boží povahu. Pak se obrátí nejen srdce, nýbrž i rozum se rozvíjí a obživí. Známe mnohé lidi, kteří byli před obrácením považováni za prosté a snad podprůměrné lidi. Avšak po obrácení jakoby se zcela proměnili. Ukázalo se, že předivně dovedou pochopit pravdy Božího slova a dovedou tyto pravdy i jiným přinášet. Vysoce vzdělaní lidé považují to za přednost s těmito lidmi rozmlouvat. Slunce spravedlnosti září svými mocnými paprsky do jejich mysli a podněcuje každíčkou schopnost k větší činnosti."

16. Stovky mladých a.s.d. pracovalo v lékařském odvětví v armádě a tam, kde přicházeli do styku s nemocnými a umírajícími. Navrhni, jak mohou mladí křesťané zvláště pomáhat lidem, stojícím tvář v tvář smrti.

Perlička:

"Křesťanský život není úpravou anebo zlepšením staré povahy, nýbrž přetvořením. Znamená smrt vlastního já a hříchu a vznik zcela nového života. Tato změna může vzniknout jedině účinným působením Ducha svatého."

DA 172

- - o o o - -

58. Vyznání a odpuštění.

Ú v o d :

Nejbezpečnějším důkazem "velikosti" člověka je, jak pohotově dovede říci: "promiň, mylil jsem se". Srdce toho, jemuž ublížil, se okamžitě takovým otevřeným, poctivým doznáním rozehrěje. A došlo-li mezi oběma k jakémusi odcizení, způsobí to obvykle okamžité smíření. Kdo nedbá na ostatní a přehlíží jejich práva a pohodlí, způsobí si neoblíbenost a neštěstí. Dovedeme-li ve styku s jinými dávat a přijímat, je-li třeba pohotově prosit za odpuštění, anebo je poskytnout, bude náš život vyrovnaný a radostný.

Zvláště pro křesťana je důležité, aby uměl uznat chybu a přijmout odpuštění. Je to základem štěstí a růstu. Mnohem snadnější je přiznat chybu ihned a uznat ji slovem i skutkem. Pán tuto věc znázornil velmi prostě: Poučil své děti, že si mají vyznávat své chyby navzájem, a že se mají jeden za druhého modlit. (Jk 5, 16.)

Dopustí-li se hříchu vůči Bohu, ujišťuje: "Vyznáváme-li hříchy své, věrný je a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy a očistil nás od všeliké nepravosti." 1J 1,9. Toto naučení lze shrnout takto: "Vyznávejte své hříchy Bohu, který vám jediný může odpustit - a své chyby sobě navzájem." SC 42

A. Vyznání

1. Vysvětli problém vyznání, jak jej líčí 5T 636

"Daniel vyznal v pokoře a ponížení plný rozsah jejich přestoupení (lidu Izraelského) a obhajoval Boží jednání s tímto národem, který přestupoval Jeho přikázání a nepřijímal Jeho výstrahy. Dnes je zapotřebí mít takové upřímné, srdečné pokání a vyznání. Ti, kteří neponižují duši svých před Bohem a neuznávají svoji vinu, nesplnili dosud první podmínku přijetí. Nezakusíme-li takové pokání, jehož nemusíme litovat, nevyznáme-li svůj hřích s pravým ponížením a zkoušeností, majíce v ohavnosti vlastní nepravost, ve skutečnosti netoužíme upřímně po odpuštění hříchů. A netoužíme-li po něm, nemůžeme ani nikdy dojít pravého pokoje. Proč nám mnohé hříchy nebyly odpuštěny? Protože nejsme ochotni pokořit svá pyšná srdce a vyhovět podmínkám slova Božího. Tato věc je jasná. Veřejné anebo soukromé vyznání hříchů má být upřímné a otevřené. Nesmí být od hříšníka vynucováno. Nemá být povrchní a lehkomyšlné. Nežádejme je od těch, kteří si neuvědomují hroznou podstatu hříchu. Vyznání, spojené se slzami a zármutkem, s vylitím nejniternější duše, nalézá cestu k Bohu nekonečného milosrdenství. Žalmista praví: "Blízký je Hospodin těm, kteří jsou zkroušeného srdce."

2. Na kolik nesplnil faraon, Balám, Jidáš a Adam požadavky pravého vyznání? 5T 637

"Mnohá vyznání se podobají vyznání faraonovu, když trpěl Božími soudy. Uznal svůj hřích, aby unikl dalšímu trestu. Jakmile však rány byly zastaveny, stavěl se opět proti nebi. I Balámov vyznání bylo podobné. Zděsil se, když viděl anděla s taseným mečem stát v cestě a uznal svoji vinu, aby nepřišel o život. To nebyla opravdová lítost nad hříchem, ani ponížení, ani změna úmyslu, ani odpor ke zlému. Jeho vyznání nemělo cenu a nebylo opravdové. Když Jidáš Iškariotský zradil svého Pána, vrátil se ke kněžím a zvolal: "Zhřešil jsem, zradiv krev nevinnou." Ale jeho vyznání nebylo takové, aby mu Bůh mohl projevit milosrdenství. Vyplývalo z hříchem obtíženého duše, jež cítila hroznou tíhu odsouzení a strašného soudu. Uznal svůj velký hřích ze strachu před následky. Nelitoval z hloubi duše a v hlubokém zármutku toho, že vydal Syna Božího, aby byl posmíván, zbičován a ukřižován, že zradil svatého Izraelského do rukou bezbožných a bezohledných lidí. Jeho vyznání vyplývalo ze sobeckého a zatemnělého srdce.

Když Adam a Eva vzali ze zakázaného ovoce, cítili hanbu a hrůzu. První jejich myšlenkou bylo, jak omluví svůj hřích před Bohem a jak uniknou trestu smrti. Jakmile se Bůh doptával na jejich hřích, svaloval Adam vinu částečně na Boha a částečně na svoji družku: "Žena, kterou jsi mi dal, dala mi ze stromu a jedl jsem". Žena svalovala vinu na hada: "Had mě svedl a jedla jsem." - "Proč jsi udělal hada? Proč jsi mu dovolil, aby přišel do ráje?" Těmito otázkami omlouvala svůj hřích a obviňovala Boha, že je odpovědný za jejich pád. Duch samospravedlnosti vznikl v Otci lži a projevoval se u všech Adamových synů a dcer. Takové vyznání není způsobeno Duchem Božím a Bůh je nepřijme. Právě pokání vede člověka k tomu, že nese svou vinu sám a uznává ji beze lsti a bez pokrytectví. Bude se jako ubohý publikán bít v prsa, neodvažuje se ani oči pozdvihnouti k nebi a zvolá: "Bože, buď milostiv mně hříšnému." A ti, kteří uznají svoji vinu, budou ospravedlněni, neboť Ježíš se za kající duši přimlouvá svojí krví."

3. Dokaž na Achanově zkušenosti, že uznání přechinu nemusí ještě být vyznáním hříchu. Co postrádá jeho vyznání?

"Achan uznal svoji vinu, avšak bylo již příliš pozdě. Jeho vyznání mu již nemohlo prospět. Vidět, jak se Izraelská vojska vracely poražena a zmalomyslněna z Hai. Nepřišel však a nevyznal svůj hřích. Viděl, jak se Jozue a starší Izraele sklánějí k zemi pod tíhou zármutku, který nelze slovy vyličit. Kdyby se byl tehdy přiznal, byl by aspoň částečně dokázal, že skutečně lituje. Ale on stále mlčel. Slyšel ohlášení, že se stal velký zločin, slyšel dokonce přesné určení zločinu. Ale jeho rty zůstaly zamčeny. Pak nastalo vážné vyšetřování. Jak se mu srdce chvělo úzkostí, když viděl, že byl vyznačen jeho rod, potom jeho rodina a jeho domácnost. Ale ještě se nepřiznal. Teprve, když prst Boží na něj ukázal. Potom, když už nemohl svůj hřích zatajovat, přiznal pravdu. Jak často jsou činěna podobná vyznání. Je velký rozdíl mezi tím, přizná-li člověk dokázanou skutečnost, anebo vyzná-li hřích, o kterém ví jen on sám a Bůh. Achan by se nebyl přiznal, kdyby nebyl doufal, že tím odvrátí následky svého zločinu. Ale jeho vyznání posloužilo jen jako důkaz, že jeho trest je spravedlivý. Nelitoval upřímně hříchu, nepokořil se, nezměnil svůj úmysl, neměl v ohavnosti zlé." PP 497.498

4. Ukaž, jak je velmi nutné zvyknout si na pravdomluvnost a poctivost. Srovnej zkušenost mučedníků se zkušeností Gézaho. 4T 336

"Faleš a veškerý podvod jsou hříchem proti Duchu pravdy a spravedlnosti. Slovo Boží mluví o těchto otázkách jasně: Nebudeš jednatí falešně, ani mluvití lež. "Všichni lháři budou mít podíl v jezeře, hořícím ohněm a sirou, což jest smrt druhá." Bůh je Bohem upřímnosti a pravdy. Slovo je knihou pravdy. Ježíš je svědek věrný a pravý. Církev je svědkem a základem pravdy. Veškeré příkazy Nejvyššího jsou pravé a spravedlivé. Jak tedy musí hledět na překrucování, zveličování a podvod? Elizeův sluha byl raněn malomocenstvím a zemřel, protože lhal, když se domlouval o dary, odmítnuté prorokem.

Nevykupujeme si ani život na cenu lži. Mučedníci by byli mohli zapřít pravdu slovem nebo přikývnutím a byli by si zachránili život. Kdyby byli bývali ochotni hodit byt jediné obětní zrníčko na pohanský oltář, byli by se zachránili před skřípcem, popravištěm nebo křížem. Ale oni nechtěli být falešní v slovu ani v skutku, ačkoli by si byli mohli zachovat život. Uvítali raději vězení, muka a smrt s čistým svědomím, než vysvobození za cenu lsti, podvodu a odpadnutí. Věrností a vírou v Krista si zasloužili bezúhonné roucho a klenoty ozdobenou korunu. Jejich život byl v očích Božích ušlechtilý a vznešený, protože se přidrželi pravdy v nejtěžších okolnostech."

5. Ukaž, že je nutno přesně uznat určité hříchy. Komu se máme vyznávat?

"Pravé vyznání musí být vždy přesné, musí přiznávat jednotlivé hříchy. Některé hříchy je nutno vyznávat jediné Bohu. Jiné mají být vyznány lidem, kteří jimi byli poškozeni, anebo to mohou být hříchy všeobecné, které mají být zjeveny ve shromáždění lidu. Všechny vyznání však musí být přesná a musí se týkat hříchů, kterými jste se provinili." 5T 639

6. Uveď okolnosti, za kterých je nutno vyznávat se?

a/ Lidem 5T 646

"O určitých přiznáních se Pán vyjádřil, že je máme činit navzájem. Ublážil-li jsi svému bratru slovem nebo činem, musíš se v první řadě smířit s ním a teprve pak mohou nebesa přijmout tvoji modlitbu. Vyznávej se těm, kterým jsi ublížil a naprav hřích; tím přineseš ovoce pokání. Má-li někdo pocity hořkosti, hněvu nebo nenávisti vůči bratru, má jít k němu osobně, vyznat svůj hřích a prosit o odpuštění."

"Zde je naučení pro všechny Kristovy následovníky. Evangelium nečiní kompromis s hříchem. Nemůže jej omlouvat. Tajné hříchy mají být vyznány v soukromí Bohu. Ale zjevné hříchy musí být vyznány zjevně. Hanba hříchu učedníka padá na Krista. Tím satan jásá a slabé duše klopýtnou. Učedník se má všemožně snažit podat důkaz lítosti, aby tak toto pohanění odstranil."

b/ Několika jedincům. 5T 645

DA 811

"Bylo mi ukázáno, že mnohá vyznání nemají nikdy přijít k lidskému sluchu, neboť omezený názor křehkých lidských bytostí ani netuší, jaké to má následky. Seménka zlého zapadnou do myslí a srdcí poslouchajících a jakmile jsou v pokušení, tato semínka vzejdou a přinesou ovoce. Tak se smutná zkušenost opakuje. Pokoušené duše si říkají: Tyto hříchy nemohou být tak hrozné, vždyť ti, kteří učinili doznání, jsou již dlouho křesťany a dopustili se stejných věcí. Tak veřejné vyznání tajných hříchů v církvi bude spíše vůní k smrti než k životu."

Některá vyznání mají být učiněna před vybranými jedinci a hříšník je má v nejhlubší pokoře doznat. Přiznání nesmí probíhat tak, aby se z neřesti stala ctnost a hříšník byl hrdý na své přechýny. Jsou-li věci hanebné, které by měly přijít před církev, uveďte je před několik vhodných, vybraných jedinců a nevystavujte Kristovo dílo veřejné hanbě tím, že pokrytectví v církvi rozhlásíte. Nezapomeňte, že ti, kteří se snaží být Kristu podobni, budou se nad těmito hříchy zamýšlet."

c/ Bohu 5T 639

"Apoštol praví: 'Vyznávejte se jedni druhým z hříchů a modlete se jeden za druhé, abyste uzdraveni byli. Tento výrok Písma se vykládá tak, aby se potvrdil názor, že je nutno jít pro řešení ke knězi. Ale tento verš nemá takový význam. Vyznávejte své hříchy Bohu, který je jedině může odpustit - a své chyby jeden druhému. Urazil-lis svého přítele, nebo bližního, musíš uznat svoji chybu a jeho povinností je, aby ti ochotně odpustil. Potom si vypros Boží odpuštění. Neboť bratr, kterému jsi ublížil, je Božím majetkem, a tím, že jsi ho ranil, zhřešil jsi proti jeho Stvořiteli a Vykupiteli. Takový případ nepřichází rozhodně před kněze, nýbrž před jedině platného Prostředníka našeho Velekněze, který 'byl ve všem pokoušen jako my, kromě hříchu.' A který 'cítí s našimi slabostmi'. On nás může očistit od každé poskvrny a nepravosti."

Když David zhřešil proti Uriášovi a jeho ženě, prosil Boha za odpuštění. Praví: "Proti Tobě, Tobě samému zhřešil jsem a dopustil jsem se zlého v očích Tvých." - Veškeré zlo, které jiným způsobíme, vrací se z poškozeného k Bohu. Proto neprosí David za odpuštění kněze, nýbrž Stvořitele člověka. Modlí se: "Slituj se nade mnou, ó Bože, podle milosrdenství svého, podle množství slitování svého, vymaž nepravost mou."

7. Vysvětli, proč má k vyznání hříchu dojít raději dříve než později.

"Satan svádí mnohé k přesvědčení, že Bůh přehlédne jejich nevěru v menších záležitostech života. Ve svém jednání s Jákobem však Pán ukazuje, že nikterak neschválí zlo, ani s ním nebude souhlasit. Všichni, kteří se snaží své hříchy omlouvat či skrývat, s tím je ponechají v nebeských knihách nevymazané a neodpuštěné, budou přemoženi satanem. Čím vznešenější čini vyznání, a čím vyšší postavení mají, tím ohavnější je jejich jednání v očích Božích a tím jistější je vítězství jejich velkého odpůrce. Ti, kteří odkládají přípravu pro den Boží, nemohou ji získat v čase soužení ani nikdy později. Případ všech takových lidí je beznadějný." GC 620

8. Ukaž, že vyznání neponižuje, nýbrž povznáší a zušlechťuje. 5T 638

"Když se člověk skloní před svým Mistrem a vyznává své hříchy, když prosí za odpuštění v zásluhách ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Spasitele, není to pro něho ponížení. Vyznáš-li svůj hřích Tomu, kterého jsi ranil svým přestoupením a vzpourou, je to čestné. Povznáší tě to před Bohem i před anděly, neboť "kdo se ponižuje, bude povýšen."

B. Odpuštění

9. Jak může prosebník částečně posoudit, nakolik mu Bůh může odpustit?

"V modlitbě, kterou Kristus učil své učedníky, byla prosba: "Odpusť nám viny naše, jakož i my odpouštíme viníkům našim". Nemůžeme tuto modlitbu upřímně opakovat, chováme-li ducha nesmířlivosti. Prosíme totiž Pána, aby nám odpustil naše hříchy proti Němu tak, jako my odpouštíme těm, kteří se prohřešují na nás. Ale málokdo si uvědomuje pravý význam této modlitby. Kdyby ti, kteří nechtějí odpustit, pochopili hloubku jejího významu, neodvážili by se ji opakovat a prosit Boha, aby s nimi jednal tak, jako oni jednají se svými spolubližními. A přece je tento hřích tvrdosti a nedostatečného odpuštění strašně rozšířen i mezi bratřími a sestrami." 3T 95

"Není nám odpuštěno, protože odpouštíme, nýbrž jako my odpouštíme. Důvod pro veškeré odpuštění nalézáme v necmezené lásce Boží. Avšak svým postojem k jiným dokazujeme, přivlastní-li jsme si tuto lásku. Proto Kristus praví: "Jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni a jakou měrou měříte, takovým budete souzeni a jakou měrou měříte, takovou vám bude zase odměřeno." COL 251

10. Jak se má dítě Boží chovat k těm, kteří nikdy neprosí za odpuštění?

"Nesmíme si myslet, že jsme oprávněni zadržovat odpuštění těm, kteří nám ublížili a neodprosili. Je jasné, že oni mají pokorit svá srdce v pokání a vyznání. My však máme chovat ducha soucitu k těm, kteří nám ublížili, bez ohledu na to, zda své chyby vyznali či nikoli. Nesmíme setrvávat v smutku a litovat se pro ublížení, byť nás to velmi ranilo. Avšak tak, jak doufáme, že nám Bůh odpustí naše hříchy vůči Němu, máme my odpouštět všem, kteří nám ubližují." MB 166

11. Ukaž, že musíme věřit, že Bůh vyznané hříchy odpustí.

"Zde se tisíce lidí mýlí. Nevěří, že Bůh jim odpustí každému osobně. Neberou Boha za slovo. Předností všech, kteří splní podmínky, je vědomí, že každý hřích jim bude ochotně odpuštěn. Zavrhní podezření, že Boží zaslíbení se nevztahují na tebe. Jsou pro každého kajícího přestupníka. Kristus dává každé věřící duši sílu a milost skrze své služebné anděle. Nikdo není tak hříšný, aby nemohl nalézt sílu, čistotu a spravedlnost v Ježíši, který za něho zemřel. On čeká, aby z něho svlékl špinavé a hříchem poskvrněné roucho a přioděl ho bílým rouchem spravedlnosti. Kristus chce, aby byl živ, ne aby zemřel." SC 57

12. Učiní-li člověk upřímné vyznání, co mu Bůh přidává kromě odpuštění?

"Odpuštění má hlubší význam, než mnozí předpokládají. Bůh dává zaslíbení, že "ochotně odpustí" a dodává, jakoby význam tohoto zaslíbení převyšoval vše, co dovedeme pochopit: "Nejsou myšlení vaše, ani cesty mé, jako cesty vaše, praví Hospodin. Neboť jako jsou nebesa vysoko nad zemí, tak převyšují myšlení má myšlení vaše a cesty mé cesty vaše." Boží odpuštění neznamená pouze soudní výkon, jímž nás zbavuje odsouzení. Není to pouze odpuštění hříchů, nýbrž vyproštění z hříchu. Znamená překypující, vykupující lásku, jež proměňuje srdce. David chápal správně odpuštění, když se modlil: "Srdce čisté, stvoř mi, ó Bože, a ducha přímého obnov u vnitřností mých." A opět praví: "Tak jako vzdálen jest východ od západu, tak daleko vzdálil od nás přestoupení naše," MB 166.167

13. Jakými běžnými zásadami se Ježíš řídil v jednání s malomocenstvím a problémem hříchu?

"V některých případech uzdravení neposkytl Ježíš okamžitě žádné požehnání. Ale v případě malomocenství vyslyšel prosbu okamžitě. Prosíme-li o pozemské požehnání, může se odpověď na naši modlitbu pozdržet, anebo nám Bůh může dát něco jiného, než o č prosíme. Prosíme-li však o vysvobození od hříchu, není tomu tak. Chce nás očistit od hříchu, chce nás učinit svými dětmi a chce nám umožnit, abychom žili svatým životem." DA 266

14. Jak znázornil Ježíš zásady odpuštění v jednání s Marií?

"Marie byla považována za velkou hříšnici. Kristus však znal okolnosti, které ovlivnily její život. Mohl zmařit jakýkoliv záblesk naděje v její duši, ale neučinil to. Pozvedl ji ze zoufalství a záhuby. Sedmkrát slyšela, jak pokáral démony, kteří ovládají její srdce a mysl. Slyšela, jak za ní úpěnlivě k Otci volá. Poznala, jak odporný je hřích proti Jeho neposkvrněné čistotě a v Jeho síle zvítězila.

I když se lidem zdál její případ beznadějný, Kristus viděl v Marii schopnosti k dobrému. Viděl lepší rysy její povahy. Plán vykoupení dal lidstvu veliké možnosti a v Marii se tyto možnosti měly uskutečnit. Z jeho milosti se stala účastnicí Boží povahy. Padlá žena, jejíž mysl byla příbytkem ďáblů, byla přivedena blízko ke Spasiteli, k následování i k službě. Marie seděla u nohou a učila se od Něj. Marie vylila Mu na hlavu vzácnou mast a polila Jeho nohy svými slzami. Marie stála u kříže a šla za Ním k hrobu. Marie byla první u hrobu po vzkříšení. A Marie první zvěstovala, že Spasitel vstal z mrtvých." DA 568

15. Jak se pojí spravedlnost a milosrdenství v plánu vykoupení člověka?

"Zákon vyžaduje spravedlnost - spravedlivý život, dokonalý charakter. A to člověk nemůže dát. Nemůže splnit požadavky svátého Božího zákona. Ale Kristus přišel na tuto zem jako člověk, žil svatým životem a rozvinul dokonalý charakter. Toto vše nabízí jako dobrovolný dar všem, kteří Jej přijmou. Jeho život je nabízen za život lidí. Tak získají odpuštění minulých hříchů a Bůh má s nimi trpělivost. Avšak ještě více než to. Kristus přivádí člověka Božími vlastnostmi. Buduje lidský charakter po vzoru Božího charakteru, dává mu duchovní sílu a krásu. Tak se spravedlnost zákona naplňuje ve věřících v Krista. Bůh může "být spravedlivý a ospravedlňovat toho, kdož věří v Krista."

Boží láska se projevuje v Jeho milosrdenství právě tak, jako v Jeho spravedlnosti. Spravedlnost je základem Jeho trůnu a ovocem Jeho lásky. Satan se snažil oddělit milosrdenství od pravdy a spravedlnosti. Snažil se dokázat, že spravedlnost Božího zákona je nepřítelkyní pokoje. Ale Kristus ukazuje, že v Božím plánu jsou nerozlučně spjaty. Jedno bez druhého nemůže existovat. "Milosrdenství a pravda potkají se spolu, spravedlnost a pokoj dají sobě políbení."

Kristus svým životem a svojí smrtí dokázal, že Boží spravedlnost nezmařila Jeho milosrdenství, nýbrž že hřích mohl být odpuštěn a že zákon je spravedlivý, a lze ho být dokonale poslušen. Satanovo obvinění padlo. Bůh dal člověku neomylný důkaz své lásky." DA 762

16. Jednomu studentovi se ztratil Jeho učební rozvrh a později se našel v knihovně. Proč se asi ztratil? Za jakých okolností si ho mohl kdokoli vypůjčit? Jakého přiznání by se mělo majiteli rozvrhu a příslušnému učiteli dostat?

Perlička:

"K tomu, aby člověk řekl: "To jsem zavinil já", je zapotřebí síly vnitřní zásady, kterou svět vlastní v nepatrné míře. Ale ten, kdo má odvahu upřímně toto vyslovit, získává rozhodné vítězství nad sebou a účinně uzavírá dveře nepříteli." 4T 336.337

- - o o o - -

59. Víra a přijetí -

Ú v o d :

Většina lidí by hleděla soucitně nebo s pohrdáním na náladového starce, který ztratil důvěru ve všechny své známé a kopne do psíka, vrtícího ocasem, zaměňující si psovo hravé přátelství za úmysl kousnout ho. Ale rozdíl, mezi tímto mužem a člověkem, který svým přívětivým "dobré jitro"! vyjasní oblohu, mnohým občanům je víra - víra v člověka a v život. Další stupeň této víry vidí za děním a mraky země Boha.

Vzdělané kruhy se všemožně snaží zavrhnout náboženství, protože neřeší určité problémy, jako věda. Lidé se k této otázce blíží s pochybováním a přijímají určitou teorii teprve potom, když prošla zkouškami laboratorního bádání. Lidé jsou v pokušení stavět lidský rozum nad Slovo Boží. Náboženství nelze pochopit jedině laboratorní technikou. Lze je dokázat a znázornit pojmy víry a zkušenosti.

Víra v bližní a víra v Boha může se cvikem posilovat. Bible nám v mnoha zkušenostech líčí, že víra je vstřípena do srdce proto, aby člověk konal velké skutky pro Boha a pro své bližní. Je hnací a udržující silou, která je základem Božího požehnání a služby, konané v Jeho jménu.

A. Víra -

1. Co je víra a jak se projevuje v křesťanském životě?

"Víra je v důvěra v Boha, to znamená, že věříme, že nás miluje a že nejlépe ví, co nám slouží k dobrému. Ta nás vede, abychom si vyvolili Jeho, nikoli vlastní cestu. Přijímá Jeho moudrost místo naší nevědomosti, Jeho sílu místo naší slabosti, Jeho spravedlnost místo naší hříšnosti. Náš život i my sami náležíme Jemu. Víra uznává Jeho vlastnictví a přijímá Jeho požehnání. Pravda, upřímnost a čistota jsou označeny jako tajemství životního úspěchu. Víra nám dává tyto zásady." Ed 253

"Skrze víru přijímáme Boží milost. Ale víra není naším Spasitelem. Nic nám nevykoupí. Lékem pro hřích je ruka, kterou se chápeme Krista a přijímáme Jeho zásluhy. A bez přispění Ducha Božího nemůžeme ani činit pokání." DA 175

2. Jak se má víra projevit a rozvíjet?

"Musíme si ujasnit, jak se má víra provádět. Veškerá Boží zaslíbení mají své podmínky. Jsme-li ochotni plnit Jeho vůli, máme k dispozici veškerou Jeho sílu. Každý Jeho slíbený dar je sám o sobě zaslíbením. "Símě je Slovo Boží." Boží zaslíbení obsahuje právě tak Boží dar jako je v žaludu obsažen (skryt) dub. Přijmeme-li zaslíbení, máme již dar." Ed 253

"Nic tak rychle nevzbuzuje víru, jako uplatnění víry. Král judský se připravil na blížící se bouři. Pak spolehl, že proroctví proti Assyřským se naplní a svěřil se cele Hospodinu. "A lid spolehl na slova Ezechiáše." PK 351

3. Vysvětli, jak Bůh rozmnoží víru, aby stačila na jakoukoli tíseň.

"Jakmile Pán svěřil člověku nějaký úkol, nesmí se tento pozastavovat nad tím, je-li příkaz rozumný, anebo jaké výsledky mu poslušnost přinese. Lidem se může někdy zdát, že zásoba v jejich rukou nestačí krýt potřebu, ale v rukou Božích bude více než dostatečná..."

Církev dneška má velkou potřebu - musí lépe pochopit Boží vztah k těm, které vykoupil darem svého Syna, musí více věřit v zevní pokrok Jeho díla na zemi. Nemarněme čas a nenaříkejme na skrovné viditelné prostředky. Zdáni nemusí být slibné, ale vytrvalost a důvěra v Boha otevře nové zdroje." PK 243

4. Ukaž, proč musíme mít v problémech všedního života víru.

"V malých věcech života potřebujeme víru právě tak jako ve věcech velkých. Důvěřujeme-li ustavičně Bohu, bude nás posilovat a pocítíme to ve všech každodenních zájmech a výkonech.

Život je z lidského hlediska pro každého člověka cestou nezkušenou. Je to cesta, po níž kráčíme, co se týče našich hlubších zkušeností, každý sám. Nikdo z lidí nemůže vniknout cele do našeho vnitřního života. Člověk musí jako malé dítě na této cestě pokračovat a dříve nebo později se musí sám rozhodovat, se zřetelem na otázky věčnosti. Jak horlivě by se měl snažit důvěřovat bezpečnému Vůdci a Pomocníkovi." Ed 255

5. Vysvětli vztah mezi vírou a skutky.

"Svědectví Slova Božího mluví proti bludnému učení o víře bez skutků. To není víra, jež si činí nárok na přízeň nebes, aniž plní podmínky, za kterých se milosrdenství udílí. To je troufalost - opovážlivost. Skutečná víra se opírá o zaslíbení a opatření Písma." GC 472

"Tento příklad moudré prozíravosti a rozhodného jednání má být naučným všem křesťanům. Dítka Boží se mají u víře nejen modlit, nýbrž mají pracovat pilně, pečlivě a s rozvahou. Procházejí mnohými těžkostmi a často překážejí v působení Prozřetelnosti, proto že se domnívají, že obezřetnost, námaha a úsilí nemají nic společného s náboženstvím. Nehemiáš si nemyslel, že vykoná svoji povinnost, když plakal a modlil se před Hospodinem. Spojil své prosby se svatým úsilím, vynaložil horlivě modlitebné snahy za účelem zdaru podniku, do kterého se pustil. Vykonávání svatých záležitostí vyžaduje dnes právě tak pečlivého uvažování a promyšlených plánů, jako tomu bylo v době obnovení jerusalémských zdí." PK 633.634

6. Vysvětli jak a komu se stala víra štítem a ochranou.

"Jedině Boží přítomnost může zaplašit obavy, které se mohou plachému dítěti stát v životě břemenem. Nechť si zapamuje zaslíbení: "Anděl Hospodinův v táboří okolo těch, kteří se Ho bojí a vysvobozuje je." Nechť si přečte předivný příběh o Elizeovi v horském městě. Uvidí, jak mezi ním a zástupy vyzbrojených nepřátel stále mocná armáda nebeských andělů. Nechť si přečte, jak se anděl Boží ukázal Petrovi ve vězení, když byl odsouzen na smrt. Jak vyvedl Božího služebníka bezpečně přes ozbrojenou stráž, mohutnými dveřmi a velkou železnou branou se závorami a zámky. Nechť si přečte onu událost na moři, kdy bouře zmítala vojáky a námořníky, kteří již byli vyčerpaní prací, bděním a dlouhým půstem. Pozná, jak Pavel, vězeň, na cestě k svému výsledku a popravě, promluvil ona závažná slova o odvaze a naději: "Buďte dobré mysli, neboť nezhyně ani jeden z vás... Neboť ukázal se mi této noci anděl Boží, jemuž já sloužím, pravíc: Neboj se, Pavle, musíš být předveden před císaře. A aj, Bůh ti dal všechny, kteří se plaví s tebou." Pavel věřil tomu - to zaslíbení a ujistil své služebníky: "Ani vlas se vám na hlavě nezkříví". Tak se i stalo. Celá posádka pohanských vojáků a námořníků byla zachována proto, že na lodi byl jeden člověk, skrze něhož mohl Bůh působit. "Všichni

doplavili se bezpečně k břehu." Ed 255.256

7. Jaký užitek může mít zkušenost Izraele u Rudého moře pro dnešní církev?

"Toto velké naučení platí pro všechny časy. Život křesťana je často plný nebezpečí a zdá se mu, že povinnost je příliš těžká. Obrazotvornost mu ličí neodvratnou zkázu anebo otroctví a smrt. Avšak Boží hlas mluví jasně: "Jdi vpřed!" Uposlehněme tohoto rozkazu, i kdyby zrak nemohl temnotou proniknout a chladné vlny nám dorážely na nohy. Překážky, brzdící náš úspěch, nikdy nezmizí před pochybujícím, nestálým duchem. Ti, kteří nechtějí být poslušni, dokud nezmizí veškeré stíny nejistoty, a není již možnost selhání či porážky, posleze neposlechnou vůbec. Nevěra šepťá: "Počkejme, až zmizí překážky a cesta bude jasná." Ale víra statečně velí jít vpřed, všemu doufá a všemu věří.

Mrak, který byl zdi temnoty pro egyptské, byl Židům velkou záplavou světla, ozařující celý tábor a osvětlující jim cestu. Tak jednání Prozřetelnosti přináší nevěřícím temnotu a zoufalství, ale doufajícím duši jsou světlem a pokojem. Cesta, kterou vede Bůh, může jít pouští, či mořem, ale vždy je bezpečná." PP 298

8. Co se může lid Boží naučit z Kristovy víry?

"Kristus byl jako Vykupitel světa ustavičně v nebezpečí zdánlivé porážky. Zdálo se, že On, posel milosrdenství pro náš svět, koná jen málo díla, které chtěl vykonat k povznesení a zachránění lidstva. Dábelské vlivy se mu ustavičně stavěly do cesty. Ale On se nedal zmalomyslnět." DA 678

"Kristus nikdy neselhal, nikdy nebyl zmalomyslněn a Jeho následovníci mají zjevnovat tutéž vytrvalou víru. Mají žít tak, jako žil On a pracovat jako On. Vždyť jsou na Něm závislí jako na velkém Mistru, Tvůrci. Musí mít odvahu, energii a vytrvalost. Ačkoli se jim do cesty staví zdánlivé nemožnosti, mají jít z Jeho milosti vpřed. Nemají naříkat na nesnáze, nýbrž mají se překonávat. Nemají nad ničím zoufat, ale vždy doufat. Kristus je připoutal k Božímu trůnu zlatým řetězem Jeho nekonečné lásky. Jeho úmyslem je, aby měli nejvyšší možný vliv ve vesmíru, prýšticí ze zdroje veškeré moci. Mají mít sílu k odolání zlému, sílu, kterou nezdolá země, smrt ani peklo, sílu, která jim umožní vítězit jako vítězil Kristus." DA 679.680.

B. Přijetí

9. Vysvětli, jak je přijetí věřícího založeno na víře.

"Vyznal jsi své hříchy a v srdci jsi je odložil. Rozhodl ses, že se cele odevzdáš Pánu. Nyní k Němu jdi a pros, aby smyl tvé hříchy a dal ti nové srdce. Potom věř, že to učiní, protože to zaslíbil. Toto naučení přinášel Ježíš za svého pobytu na zemi: Totiž že musíme věřit, že přijímáme dar, který nám Bůh zaslíbil a tím jej získáváme. Ježíš uzdravoval lid od jeho neduhů, když věřil Jeho moci. Pomáhal jim ve věcech, které mohli vidět. Tím v nich vzbuzoval důvěru, týkající se věcí neviditelných - vedl je, aby věřili, že má moc odpouštět hříchy." SC 53.54.

"Nečekej, až pocítíš, že jsi zdrav, ale řekni: "Věřím tomu, že tomu tak, nikoli proto, že to cítím, ale proto, že to Bůh zaslíbil." SC 55

10. Proč se nemáme zdráhat a máme spoléhat na Boží slib, že nás přijme?

"Někteří si myslí, že musí projít zkouškou a musí Pánu dokázat, že se polepšili, aby si mohli činit nárok na Jeho požehnání. Ale oni se mohou na Boží požehnání odvolávat již nyní. Musí mít Jeho milost. Kristova Ducha, který by jim pomohl v jejich slabostech a bez něhož nemohou odporovat zlé-

mu. Ježíš je rád, když k Němu přijdeme tak, jací jsme, hříšní, bezmocní a závislí. Můžeme přijít se všemi našimi slabostmi, s naší pošetilostí a můžeme kajícně padnout k Jeho nohám. Považuje to za svoji slávu, může-li nás pojmout do náruče své lásky, obvázat naše rány a očistit nás od veškeré nečistoty." SC 56.57.

11. Ukaž, jak byla víra v Boží zaslíbení znázorněna uzdravením šlakem poraženého u rybníka v Bethezdě.

"Z prostého biblického podání, jak Ježíš uzdravoval nemocné, se můžeme naučit, jak Mu máme věřit, že nám odpustí hříchy. Povšimněme si příběhu ochrnutého v Bethezdě. Ubohý trpící byl bezmocný. Třicet osm let nepoužíval údů. Avšak Ježíš mu přikázal: "Vstaň, vezmi lože své a chod!" Nemocný mohl říci: "Pane, chceš-li mě uzdravit, uposlechnu tvého slova." Leč nikoli, uvěřil Kristovu slovu, uvěřil, že byl uzdraven a okamžitě učinil pokus. Byl ochoten chodit a chodil. Zachoval se podle Kristova slova a Bůh sílu dal. Byl uzdraven.

Podobně jsi i ty hříšník. Nemůžeš napravit své minulé hříchy, nemůžeš napravit své srdce a stát se sám od sebe svatým. Ale Bůh zaslubuje, že to vše pro tebe v Ježíši Kristu učiní. Věříš tomuto zaslíbení? Vyznáváš své hříchy a odevzdáváš se Bohu? Chceš Mu sloužit? Jakmile to učiníš, splní Bůh zaručeně své slovo tobě. Uvěříš-li zaslíbení, uvěříš, že ti je odpuštěno a že jsi očistěn, Bůh se postará o splnění. Jsi zdrav, tak jako když Kristus dal ochrnutému sílu, aby chodil, dal sílu k chůzi, jakmile tento uvěřil, že je uzdraven. To zakusíš i ty, uvěříš-li." SC 54.55.

12. Jak může člověk posoudit, zda ho Bůh přijal? 1T 163; 4T 188

"Mluví jasně. Myslím, že to nezmalomyslní opravdového křesťana. A nechci, aby někdo z vás přišel do doby souzení bez pevné naděje ve Vykupitele. Rozhodněte se, že poznáte svůj případ z nejhorší stránky. Přesvědčte se o tom, máte-li dědictví na výšinách. Buďte poctiví k své duši. Pamatujte, že Ježíš předloží svému Otci církev bez poškrvn a bez vrásky.

Jak poznáte, že vás Bůh přijal? Zkoumejte s modlitbou Jeho Slovo. Nečtěte jiné knihy na úkor bible. Tato kniha přesvědčuje o hříchu. Zjevuje jasně cestu spasení. Odhaluje krásnou a slavnou odměnu. Zjevuje vám dokonalého Spasitele a učí vás, že můžete očekávat spasení jedině z Jeho nekonečné milosti. Nezanedbávejte modlitbu v soukromí, neboť ona je duší náboženství. Proste vroucně a horlivě o čistotu duše. Proste tak úpěnlivě, jako byste prosili o svůj smrtelný život. Setrvejte před Bohem tak dlouho, dokud nepocítíte nevýslovnou touhu po spasení a dokud nezískáte sladké ujištění o odpuštění hříchů."

"Mnozí spoléhají na proměnlivé pocity a bývají svedeni. Zkouška je: Co děláš pro Krista? Jaké oběti přinášíš? Jaká vítězství získáváš? Překonávaný duch sobectví, odolání v pokušení, nezanedbání povinností, překonaná vášně a ochotná radostná poslušnost vůle Boží je mnohem větším důkazem, že jsi Jeho dítkem, než křečovitá zbožnost a náboženství pocitů."

C. Opovážlivost

13. Poukaž na rozdíl mezi vírou a opovážlivostí.

"Véra nemá nic společného s opovážlivostí. Jedině ten, kdo má pravou víru, je bezpečný před troufalostí, která je satanovým padělkem víry. Troufalost si rovněž činí nároky na zaslíbení, ale používá jich kdysi satan a omlouvá přestoupení. Véra by byla naše prarodiče vedla k důvěře v Boží lásku a k poslušnosti Jeho přikázání. Opovážlivost je vedla k přestoupení Jeho zákona. Domnívali se, že Jeho velká láska je zachráněním před následky

hříchu. To není víra, jež se dovolává přízně nebes a neplní podmínky, ze nichž se milost udílí. Pravá víra má svůj základ v zaslíbeních a opatřeních Písma." DA 126

14. Jaká souvislost je mezi vírou a pocity? 1T 167; WYP 123

"Nezaměňujte si víru za pocity. Jsou zcela odlišné. My máme uplatňovat víru a cvičit se v ní. Věřte! Uchopte se vírou zaslíbení a tím je získáte. Jakmile víra přinese do srdce požehnání a vy se z něho radujete, není to již víra, nýbrž pocit."

"Děti a mládež mohou přijít k Ježíši se svými starostmi a trampotami u vědomí, že bude dbát na jejich prosby a dá jim to, co potřebují. Buďte vroucí, buďte rozhodní. Předložte Boží zaslíbení a pak bez pochybování věřte. Nečekejte na zvláštní pocity a nemyslete, že dříve Pán neodpoví. Nevyznačujte Pánu nějaký zvláštní způsob, kterým by se k vám přiznal, abyste mohli uvěřit, že od Něho obdržíte to, o č žádáte. Důvěřujte Jeho slovu a vložte celou záležitost do rukou Páně. Věřte cele, že se přizná k vaší modlitbě a že odpověď přijde tehdy a takovým způsobem, jak váš nebeský Otec uzná za vhodné. A žijte pak podle svých modliteb. Chodte v pokoře a jděte ustavičně vpřed."

15. Vysvětli, jak satan vítězí nad člověkem pomocí troufalosti. 4T 44

"Kristus na poušti přišel do styku s hlavními pokušeními, útočícími na člověka. Tam bojoval sám proti zlému a podlému nepříteli - a zvítězil nad ním. První velké pokušení se týkalo chuti, druhé opovážlivosti a třetí milování světa. Satan vítězí nad miliony lidí tím, že je svádí k holdování chuti. Ukojování chuti vzrušuje nervový systém, zeslabuje sílu mozku, který pak nemůže klidně a rozumně myslet. Mysl je vyrovnaná. Její vyšší, ušlechtilé vlastnosti jsou zvráceny a slouží tělesné žádosti a člověk nedbá na svaté věčné zájmy. Jakmile satan dosáhne tohoto, může přijít s dalšími dvěma hlavními pokušeními a snadno získá přístup. Jeho rozličná pokušení pramení z těchto tří velkých hlavních bodů."

Opovážlivost je všedním pokušením a kdykoli satan takto na lidi dotírá, vítězí v devíti případech z deseti. Ti, kteří vyznávají, že jsou Kristovými následovníky, a domnívají se, že v této víře se mohou pustit do boje se všemi svými zlými sklony, pouštějí se často bezmyšlenkovitě do pokušení a byl by to zázrak, kdyby z nich vyvázli bez úhony. Rozjímání a modlitba by je byly uchovaly a zabránily jim v tom, aby se dostali do kritické nebezpečné situace tím, že dali satanovi příležitost. Nesmíme si činit rychle nárok na Boží zaslíbení, hrneme-li se střemhlav do nebezpečí, přestupující zákony přírody, nedbající rozvahy a rozumu, který nám Bůh dal. To je nejopovážlivější troufalost."

"Když se satanu nepodaří vzbudit nedůvěru, má úspěch, když nás svede k troufalosti. Podaří-li se mu dostat nás zbytečně na cestu pokušení, ví, že vyhrál. Bůh ochrání všechny, kteří jdou cestou poslušnosti. Kdo se však uchýlí, opovazuje se vstoupit na satanovu půdu. Tam zaručeně padneme. Spasitel nám přikázal: "Bděte a modlete se, abyste nevešli v pokušení." Rozjímání a modlitba by nás uchovaly, abychom se nedostali zbytečně na nebezpečnou cestu a tak bychom se ušetřili nejednou porážku." DA 126

Perlička: -

"Skutečná víra skrývá v sobě pružnost, pevné zásady a rozhodné úmysly, které nemůže zeslabit čas ani námaha." COL 147

60. Růst křesťanské zkušenosti

Ú v o d :

Kdo se už nedíval s touhou na svého velkého bratra či sestru, anebo na z idealizovanou známost, aby si neřekl: "Až vyrostu, budu mluvit jako on. Budu chodit jako ona!" Každý den období růstu přináší něco nového. Někdy je to společenská či jiná chvíle, na kterou se člověk celé měsíce, ano i léta těší. První hostina, první den v internátě, první chemický pokus, anebo první uveřejněný článek. A některé dny přinášejí zklamání, porážky, které se zdají být nepřekonatelné. Ale ve všech těchto zkušenostech člověk cítí, že se z něj stává muž, který může zastávat Bohem svěřené místo na světě.

Tak je tomu i s růstem v Ježíši Kristu. On je tím ideálním starším bratrem, který jediné je vším, čím chceme být. A máme zaručené zaslíbení, že každý, kdo napodobuje Jeho život, může rozvíjet jednu povahovou vlastnost za druhou tak, až v onen velký den spojení "podobní Jemu budeme, neboť Jej užíme tak, jak jest." 1J 3,2.

Pro mnohé znamená růst v Kristovu podobu únavné odřikání příjemných zkušeností a prožívání nepříjemných. Ale tak to Kristus nechce mít. Je pravda, že každý se musí rozhodnout správně a často musíme zavrhnout věci, které jsou z devíti desetin dobré, jenom proto, že ta poslední desetina má lstivý, zhoubný vliv (zákeřný vliv). Některé rozhodnutí může být velmi ne- snadné, vyžaduje Boží síly, aby člověk viděl jasně a rozhodl se moudře. Ale správná volba přinese radostné uspokojení a s tím i radost z vítězství a dosažení cíle.

A. Zavrhněme hřích

1. Co může překážet plnému křesťanskému růstu?

"Když se mysl zabývá sebou, odvrací se od Krista, zdroje síly a života. Proto se satan ustavičně snaží, aby odvracel pozornost od Spasitele a tak duši překazil spojení a obecenství s Kristem. Snaží se upoutat mysl k radosti světa, k životním starostem, zármutku a nesnázím, k chybám jiných anebo k vlastním chybám a nedokonalostem člověka. Dovede si vždy něco z toho použít. Nenechte se svést jeho nápady. Příliš často svede i skutečně svědomité lidi, kteří chtějí žít pro Pána, k tomu, aby se zabývali svými chybami a slabostmi. Tím je odloučí od Krista a doufá, že nad nimi zvítězí. Nesoustřeďujeme se na své "já" a nežijme v úzkosti a strachu, budeme-li spase- ni. To vše odvádí duši od Zdroje naší víry." SC 76

2. Proč je přestupek hříchem?

"Podstata hříchu není ve velikosti neposlušnosti, ale záleží na odchý- lení se od Boží výslovné vůle v nejmenší podrobnosti. Neboť to dokazuje, že mezi duší a hříchem je ještě společenství. Srdce je rozděleno. Zapírá Boha a staví se proti zákonům Jeho vlády." MB 81

3. Vysvětlí, jak můžeme hřích z duše vypudit.

"Bůh nás miluje nevýslovnou láskou. Pochopíme-li trochu délku, šířku, hloubku a výšku této lásky, převyšující náš rozum, pocítíme k Němu lásku. Projev přitažlivé Kristovy lásky, poznání Jeho lásky, dokázané k nám, když jsme byli ještě hříšníky, roztaví umíněné srdce a podrobuje si je. Hříšník bývá proměněn a stává se dítětem nebes. Bůh neužívá násilí. Zapuzuje hřích ze srdce láskou. Jí mění pýchu v pokoru a nepřátelství a nevěru v lásku a víru." MB 116.117.

"Změna, jež nastává, jakmile se duše odevzdá Kristu, znamená nejvyšší možnost svobody. Duše sama však musí zapudit hřích. Je pravda, že sami ne-

máme sílu k tomu, abychom se vymanili ze satanovy nadvlády. Jakmile však chceme být oprostěni od hříchu a ve své úzkosti voláme o sílu, kterou sami nemáme, dostává se nám síly božského Ducha svatého. Síly duše pak uposlechnou pokynu vůle a splní vůli Boží." DA 466

4. Podle nejlepší dostupné informace uplynulo mezi Jákobovým hříchem, kdy podvedl svého Otce a smířil se se svým bratrem, 20 let. Změnila něco na celém případu matčina slova: "Zlořečenství tvé na mně, synu můj!"? Kdy by bylo bývalo nejsnadnější chybu napravit? Jakou ztrátu utrpěl Jákob a jeho matka v těchto dvaceti letech? Měl nějakou souvislost s tímto hříchem Lábanův podvod, když mu dal dříve za manželku Líu než Ráchel? Mělo to nějakou odezvu u jeho dětí?

B. Křesťanský růst

5. Ukaž nutnost a možnost křesťanského růstu. 5T 264.265.

"Musíme využívat pilně všech možností milosti, aby v duši stále více přebývala Boží láska, abyste uznávali věci nebeské, abyste byli upřímní a bez úhony, až do dne Kristova, naplnění jsouce ovocem spravedlnosti. Váš křesťanský život musí stále růst a rozvíjet se. Můžete usilovat o dosažení vysoké úrovně znalosti Písma svatého a chcete-li být dítkami Božími, musíte ji dosáhnout. Nemůžete se zastavit. Buďte jdete vpřed anebo upadáte. Musíte mít duchovní poznání, aby ste mohli "pochopit se všechněmi svatými, která jest hloubka, délka, šířka a výška, abyste poznali lásku Kristovu", aby ste mohli "naplnění byti ve všelikou plnost Boží."

"Bratří a sestry! Chcete mít omezený křesťanský růst anebo chcete činit zdravý pokrok v kožském životě? Tam, kde je duchovní zdraví, tam je i růst. Dítka Boží dorůstá plné postavy muže či ženy v Kristu. Jeho zdokonalování není omezeno. Tam, kde je v duši Boží láska jako živá zásada, není omezených, úzkoprsých názorů. Tam je láska a věrné varování a kárání. Tam je horlivá práce a ochotné nošení břemen a odpovědností."

6. Jak je tento ustavičný růst pěkně znázorněn v přirozeném světě?

"Klíčení semene představuje začátek duchovního života. Rozvoj rostliny je krásným obrazem křesťanského růstu. Tak jako v přírodě, je tomu i s ctinostmi; bez růstu není života. Rostlina musí buď růst, anebo zahyne. Tak jako její růst je tichý a nepozorovatelným ale ustavičný, tak je tomu s rozvojem křesťanského života. Náš život může být dokonalý v každém stupni rozvoje. Jakmile se však při nás splní Boží úmysl, budeme ustavičně činit pokrok. Posvěcení je dílo celoživotní. S růstem příležitostí rozšíří se naše zkušenost a poroste naše známost. Zesílíme a budeme nésti odpovědnosti a naše zralost bude úměrná našim přednostem." COL 65

7. Čemu se můžeme naučit ze zkušenosti Enocha a z Pavlova přání ke Kolosenským věřícím, abychom poznali nutnost intelektuálního a duchovního rozvoje? 4T 547

"Člověk není takový, jaký by mohl být a jakého si ho Bůh přeje mít. Satan drží lidské pokolení tak pevně, že je udržuje na nízké úrovni. Nemusí to však být tak. Vždyť Enoch by nebyl mohl být tak vznešený a ušlechtilý, aby chodil s Bohem. Člověk nemusí ve svém životě přestat růst intelektuálně a duchovně. Ale mysl mnohých je tak zaměstnána vlastním já a sobeckými zájmy, že nemají místa pro vyšší a ušlechtilejší myšlenky. A úroveň rozumového a duchovního snažení je příliš nízká. Mnozí jsou se sebou tím spokojenější, čím odpovědnější postavení mají a domnívají se, že postavení dává člověku charakter. Málokdo si uvědomuje, že ho čeká ustavičná práce, aby se cvičil v trpělivosti, v soucitu, lásce, svědomitosti a věrnosti. Tyto

povahové rysy jsou nevyhnutelné pro ty, kteří mají odpovědné postavení."

"Tak Pavel vyjádřil slovy své přání pro věřící v Kolossu. Jak vysoký je ideál pro Kristova následovníka. Tato slova ukazují na předivné možnosti křesťanského života a praví jasně, že díky Boží mohou přijímat neomezená požehnání. Rostou-li stále v známosti Boží, mohou kráčet od síly k síle, k stále větším výšinám křesťanské zkušenosti, až z Jeho slavné moci se stanou "učedníky dědictví svatých v světle." AA 471

8. Co má mít každé dítě Boží na paměti a jak je povzbuzováno?

"Křesťan se má snažit dosáhnout Božího ideálu a nesmí nikdy zoufat. Všem je zaslíbena mravní a duchovní dokonalost z milosti a síly Ježíše Krista. Ježíš je zdroj síly, zdroj života. Přivádí nás ke svému Slovu a podává nám listí ze stromu života a uzdravuje hříchem nemocné duše. Vede nás ke trůnu Božímu a vkládá do našich úst modlitbu, kterou nás úzce s sebou spojuje. Uvádí v našem zájmu v činnost všemocné zdroje nebes. Na každém kroku se setkáme s Jeho živou mocí.

Bůh nikterak neomezuje růst těch, kteří chtějí být "naplnění poznáním vůle Jeho, ve vší moudrosti a duchovním porozumění." Mají být modlitbou, bdělostí růstem známosti a porozumění. "Posílnění všelikou mocí podle slavné moci Jeho." Tím jsou připraveni, aby mohli pracovat pro jiné. Spasitel si přeje, aby očistění a posvěcení lidé byli jeho pomocnou rukou. Vzdávajme za tuto velkou přednost díky Tomu, který nás "učinil podílníky dědictví svatých v světle, který nás vysvobodil z moci temnosti a proměnil do království milého Syna svého." AA 478

C. Prostředky křesťanského růstu

9. Jaké místo má bible v srdci a životě každého aktivního křesťana?

"Všichni potřebujeme vůdce v úskalích života, tak jako námořník musí mít kormidelníka, který by ho provedl písčinou anebo skalisky. Kde najdeme tohoto vůdce? Bratři a sestry, odkazujeme vás na bibli. Je vdechnuta Bohem, napsali ji svatí mužové a poukazuje velmi jasně a přesně starým i mladým na jejich povinnosti. Povznáší mysl, zjemňuje srdce a skýtá duchu posvátnou radost a štěstí. Bible nám ukazuje dokonalou charakterovou úroveň. Je neomylným vůdcem ve všech okolnostech až do konce životní pouti. Přijměte ji za svého rádce a za pravidlo každodenního života." 5T 264

"Máme před sebou Kristův příklad. Přemohl satana a ukázal nám, (jak můžeme i my nad ním vítězit. Porazil satana Písmem. Byl by se mohl odvolat na vlastní božskou sílu, a mohl použít vlastních slov. On však řekl: "Psáno jest: Ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem, vycházejícím z úst Božích." Na druhou pokoušení řekl: "Opět psáno jest: "Nebudeš pokoušet Pána Boha svého." Máme Kristův příklad. Kdyby křesťané studovali Písmo a řídili se jím, byli by silní před podlým nepřitelem. Ale oni Slovo Boží zanedbávají a proto následuje pohroma a porážka." 4T 45

10. Ukaž, že veškerý život a rozvoj musí přicházet od Boha.

"Ani největší moudrost a rozumnost člověka nemůže vytvořit život v nejmenší věci v přírodě. Rostlina či živočich mohou žít jedině skrze život, který Bůh sám dává. Tak i duchovní život vzniká v lidských srdcích jedině skrze život od Boha. "Nenarodí-li se člověk s hůry", nemůže mít podíl na životě, který Kristus přišel dát." SC 71

11. Vysvětli, proč je spojení s Kristem v denním životě důležitější, než lidské úsilí?

"Mnozí si myslí, že musí část práce vykonat sami. Důvěřovali Kristu,

že jim odpustí hříchy, ale teď se sami snaží žít správně. Ale každé takové úsilí musí ztroskotat. Ježíš praví: "Beze mne nic nemůžete učiniti." Náš růst v milosti, naše radost, naše užitečnost - to vše jest závislé na spojení s Kristem. Obecenstvím s Ním, obecenstvím trvalým na každý den a hodinu, porosteme v milosti. On je nejen původce, nýbrž i dokonavatel naší víry. Kristus je první a poslední vždy a ve všem. Má být s námi nejen na začátku a na konci našeho života, nýbrž na každém kroku. David praví: "Představuji sobě Pána před obličejem svým vždycky. Pročež když jest mi po pravici, nikoli se nepohnu." SC 73.74

12. Jaká činnost přispívá k růstu křesťana? 9T 42

"Ti, kteří se věnují Ježíšově službě, znají smysl pravého štěstí. Jejich zájmy a modlitby se zdaleka netýkají jejich osoby. Snaží se pomáhat jiným a tím sami rostou. Seznamují se s největšími plány. Konají nejpredivnější práci. Jak by tedy nerostli, když se stávají Božím zdrojem světla a požehnání? Tito lidé přijímají moudrost s nebe. Stále více se stotožňují s Kristem ve všech Jeho plánech. Nemají možnost se duchovně zastavit. Sobecká ctižádost a vlastní já jsou potlačovány stálým kontaktem se vznešenějšími zájmy a cíly, s velikou a svatou činností."

13. Jaký vliv mělo společenství s Kristem na život apoštolů?

"Hleďme neustále na Krista a On nás zachová. Hledíme-li na Ježíše, jsme bezpečni. Nic nás nemůže vyrvat z Jeho ruky. Hledíme-li ustavičně na Něho, "proměnění býváme v tentýž obraz od slávy v slávu, jako skrze Ducha Páně."

Tak se první učedníci začali podobat svému milému Spasiteli. Když slyšeli Ježíšova slova, pocítili, že Ho potřebují. Hledali, našli a následovali Ho. Byli s Ním doma, u stolu, v soukromí, na poli. Byli s Ním jako žáci s učitelem a přijímali denně z Jeho rtů naučení svaté pravdy. Hleděli na Něho jako učedníci na svého Mistra, aby poznali své povinnosti. Tito lidé byli "týmž vášním poddáni, jako i my." Museli bojovat tentýž boj s hříchem. Chtěli-li žít svatým životem, potřebovali tutéž milost." SC 77.78

14. Jak byly tytéž výsledky zvláště zřejmé v Janově životě?

"Ani Jan, milovaný učedník, ten, který nejvíce odrážel podobnost Spasitele, neměl od přirození tak laskavou povahu. Byl nejen troufalý a ctižádostivý, nýbrž i popudlivý a mstivý. Jakmile však poznal charakter Boží, viděl vlastní nedostatečnost a toto poznání ho pokořilo. Síla a trpělivost, moc a něžnost, majestátnost a tichost, jež spatřoval v denním životě Syna Božího, naplňovaly jeho duši obdivem a láskou. Jeho srdce bylo na každý den přitahováno ke Kristu, až v lásce ke svému Mistru přestal myslet na sebe. Jeho pomstychtivá, ctižádostivá povaha se proměnila a podrobila proměňující moci Ježíše Krista. Obnovující vliv Ducha svatého přetvořil jeho srdce. Moc Ježíšovy lásky způsobila proměnu povahy. To je zaručený výsledek spojení s Ježíšem. Jakmile Kristus přebývá v srdci, proměňuje se celá povaha. Kristův duch, Jeho láska zjemňuje srdce, podrobuje se duši, a povznáší myšlenky a touhy k Bohu a k nebesům." SC 78

15. Jaké dary a zaslíbení člověk dostal?

"Pro dítky Boží jsou připraveny dary Toho, který má veškerou moc na nebi a na zemi. Dary tak vzácné, že se nám jich dostalo drahocennou obětí Vykupitelovy krve. Dary, které uspokojí nejintenzivnější touhy srdce. Všichni, kteří k Bohu přijdou jako malé děti, obdrží věčné dary a budou se z nich radovat. Přivlastněte si Boží zaslíbení, odvolávejte se na ně a zakusíte plnou radost." MB 191

16. Co člověk získá posléze dílem vykoupení? COL 162.163

"Dílo vykoupení zahrnuje v sobě důsledky, které si člověk ani představit. "Co oko nevidělo, ucho neslyšelo, ani na srdce lidské nevstoupilo, to připravil Bůh těm, kteří Ho milují." Když se hříšník, přitahován jsa Kristovou mocí. Blíží ke kříži a klesá před ním, nastává nové stvoření. Obdrží nové srdce. Stává se novým stvořením v Kristu Ježíši. Svatost poznává, že nemůže již nic víc vyžadovat. Bůh sám "ospravedlňuje toho, který věří v Ježíše." A "kteréž ospravedlnil, ty i oslavil". Hanba a potupa hříchu jsou velké. Leč sláva a povznesení skrze vykupující lásku jsou ještě větší. Lidem, kteří chtějí být podobni Božímu obrazu, jsou k dispozici poklady nebes, vznešená síla, které je povznesou výš, nad andělé, kteří nikdy nepadli."

Perlička:

"Nekonečným darem svého Syna obklopil Bůh celý svět ovzduším milosti, které je tak skutečné, jako vzduch kolem zeměkoule. Všichni, kteří chtějí dýchat tuto životodárnou atmosféru, budou žít a dorostou postavy mužů a žen v Kristu Ježíši." SC 72

- - o o o - -

61. Úcta

Úvod:

V jednom městě je malá kaplička, věnovaná soukromému rozjímání. Každý kolemjdoucí se zde může zastavit, uvažovat o nejvyšších hodnotách života a tiše se pomodlit. V této kapličce jsou lavice, kazatelna a bible. Nikdy zde však nazazní lidský hlas. V této místnosti mluví jedině hlas Boží, který tiše proniká do srdce. Ten, kdo vstupuje na toto místo, cítí ducha posvěcení a úcty k Bohu. Tento duch musí převládat vždy tam, kde si člověk uvědomuje božskou přítomnost.

Neuctivost, kterou vyniká nejeden život a nejedno dnešní náboženské shromáždění, zavinuje zmatek. To jest honba za živobytím, starost o domov, a touha po vyrovnání se majetnějším sousedům tak zaplňuje čas a myšlenky člověka, že ztratil rovnováhu a pocit poníženosti v přítomnosti Božských věcí a osob.

Úcta se pojí úzce s pokorou v přítomnosti někoho vyššího, s úctou k osobě starší, moudřejší a lepší.

Pravá bohoslužba má vyjadřovat úctu a čest Stvořiteli. Je to úcta k věcem svatým. Úctu nelze vynutit. Musíme ji získat duchovním cvikem. Nechápe-li člověk jasně, co je vhodné, neocenuje-li velkolepá a svatá zhémata, neváží-li si autority a důstojnosti, pak nezáleží na tom, kde se pobožnost koná; bude zde nedostatek modlitebného ducha. Úcta není něco, co si člověk obleče, jakmile vstoupí do velkolepého chrámu, naplněného působivou hudbou. Tito činitelé mají důležitý vliv a vedou k úctě a zbožnosti. Avšak základem úcty je založení mysli a srdce, jež jsou přístupné duchovnímu povznesení.

A. Potřeba úcty

1. Co dnešní mládež zvláště potřebuje? MYP 265

"Dnešní mládež velmi potřebuje uctivost. Jsem zděšen, když vidím, že děti a mládež zbožných rodičů tak nedbají na pořádek a vhodné chování v domě Božím. Služebníci Boží přinášejí lidu slova života a někteří si čtou jiní šeptají a smějí se. Jejich oči hřeší, protože upoutávají pozornost svého okolí. Zůstane-li tento zvyk nepokárán, rozšíří se a ovlivní jiné."

2. Jak si může charakter zvyknout na úctu? Proč je to nutné? MYP 266

"Děti a mládež si nikdy nesmí myslet, že mohou být hrdé na netečnost a lhostejnost ve shromáždění, kde je Pán uctíván. Bůh vidí každou neuctivou myšlenku a čin. To vše je zaznamenáváno v nebeských knihách. On praví: "Znám skutky tvé." Před Jeho zpytavým zrakem nezůstane nic ukryto. Zvykli si na nepozornost a lhostejnost v domě Božím, snaž se všemožně to napravit a dokaž, že máš sebekázeň. Zvykej si na úctu tak dlouho, dokud se nestane součástí tvé bytosti."

3. Jak důrazné je naučení, týkající se lhostejnosti a netečnosti ve svatých věcech? MYP 266

"Nesmíme zacházet bezstarostně a lhostejně s ničím posvátným, s ničím, co náleží do pobožnosti. Slyšíte-li Slovo života, nezapomeňte, že nasloucháte Božímu hlasu skrze Jeho služebníka. Nebuďte nepozorní, aby vám tato slova neunikla. Dáte-li pozor mohou uchránit vaše nohy, aby nezabloudily na špatné cesty."

"Zjevujme úctu k Božím představitelům - ke kazatelům, učitelům a rodičům, kteří jsou povoláni, aby mluvili a jednali na Jeho místě. Tím Ho oslavíme." Ed 244

B. Úcta v domě Božím

4. Uvažuj o následujících výrocích, týkajících se úcty v domě Božím.

a/ povinnost kazatelů 5T 500

"Jakmile je založen sbor a není v těchto věcech poučen, kazatel zanedbal svoji povinnost a bude muset Bohu vydat počet za dojmy, které nechal převládat. Nebudou-li lidu představeny správné názory na pravou bohoslužbu a pravou úctu, bude stále tendence klást věci svaté a věčné na úroveň věcí všedních a vyznavačí pravdy budou urážet Boha a způsobí hanbu náboženství. Se svými nepěknými názory nemohou ocenit čistá a svatá nebesa a nemohou se připravit, aby měli podíl s modlitebníky v nebeských prostorách. Tam vládne čistota a dokonalost a všechny bytosti mají dokonalou úctu k Bohu a k Jeho svatosti."

b/ Proč je nedostatek úcty a zbožnosti v rodinách? 5T 495

"Milí bratři a sestry! Nechcete se trochu zamyslet o této otázce a pokusit si, jak se chováte v domě Božím a jak se snažíte naučením a příkladem pěstovat úctu u svých dětí? Velkou odpovědnost svalujete na kazatele a činíte ho odpovědným za duše vašich dětí? Neuvědomujete si však, jakou odpovědnost máte jako rodiče a učitelé, abyste jako Abraham přikázali domu svému po sobě, aby zachovávali Boží ustanovení. Vaši synové a dcery se zkazily pro váš příklad a volné názory. A přes tuto nedostatečnou domácí výchovu očekáváte od kazatele, že překoná vaši nedbalost a vykoná dílo předivné výchovy, že povede jejich srdce a životy k ctnosti a zbožnosti. Kazatel vykoná pro církev vše, co může, věrným, laskavým napomínáním, trpělivou kázní a vroucí modlitbou, aby duše upoutal a zachránil. Není-li však úspěch, rodiče ho často obviňují, že jejich děti nejsou obráceny. Snad je to zaviněno jejich nedbalostí. Odpovědnost je na rodičích. Chtějí vykonat Bohem svěřený úkol a plnit jej důsledně? Půjdou vpřed pokorně, trpělivě a vytrvale, aby sami dosáhli vznešené úrovně a přivedly s sebou i své děti. Není divu, že naše sbory jsou slabé a že postrádají opravdovou, vroucí zbožnost. Naše nynější obyčej a zvyky, které hanobí Boha a snižují věci svaté a nebeské na úroveň všednosti, mluví proti nám. Máme svatou, zkušující, posvěcující pravdu. Nejsou-li naše zvyky a obyčej v souladu s pravdou, hřešíme proti velkému světlu a neseme úměrnou vinu. Pohanům bude v den Božího soudu mnohem lépe než nám."

c/ Posvátnost pozemské svatyně vzorem. 5T 491

"Křesťané se mohou učit ze svatosti pozemské svatyně, jak mají hledět na místo, kde se Pán setkává se svým lidem. Ve zvycích a obyčejích lidu nastala ve vztahu k pobožnostem velká změna, nikoli k lepšímu, nýbrž k horšímu. Vzácné, svaté věci, pojící nás s Bohem, přestávají rychle působit na naši mysl a srdce a my je snižujeme na úroveň všední. Lid již dávno ztratil úctu, kterou mívá lid Boží ke svatyni, kde se setkával s Bohem v posvátné službě. Avšak Bůh sám ustanovil řád své služby a povznesl jej vysoko nad vše pozemské."

d/ Vstup do domu Božího. 5T 492

"Dům Boží na zemi je pokorné, věřící duši branou do nebe. Chvalozpěvy, modlitba, slova Kristových předstevitelů, jsou Boží činitelé, kteří mají připraviti lid pro církev v nebesích, pro onu vznešenější bohoslužbu, kam nevejde nikdy nic poskvřujícího. Jakmile modlitebníci vstupují na místo bohoslužby, mají tak učinit uctivě, a mají si tiše sednout. Jsou-li v místnosti kamna, není správné, když se kolem nich lhostejně nedbale sešupí. Všední mluvení, šepot a smích nesmí být v domě modliteb trpěn. Před pobožností ani po ní. Modlitebníci se mají vyznačovat vroucí, opravdovou zbožností."

e/ Jak se máme chovat před začátkem pobožnosti? 5T 492

"Je-li nutno čekat několik minut na začátek shromáždění, zachovejme si ducha opravdové zbožnosti a tiše rozjímáme. Pozvědejme svá srdce k Pánu na modlitbě, aby pobožnost přinesla zvláštní požehnání nám a vedla k přesvědčení a obrácení jiných duší. Nezapomínejme, že jsou přítomni nebesští poslové. Jsme-li neklidní a nevyužíváme-li chvil rozjímání a modlitby, ztrácíme velkou část sladkého obecenství s Bohem. Musíme si oživovat svůj duchovní stav a mysl a srdce musí být přitahovány k Slunci spravedlnosti. Když lidé přijdou do modlitebny a mají skutečnou úctu k Pánu a uvědomují si, že jsou v Jeho přítomnosti, budou vynikat krásným mlčením. Šepot, smích a hovor, jež by byly nezávadné na všedním místě, nesmí být trpěn tam, kde je Bůh uctíván. Mysl musí být připravena na slyšení Božího slova, které pak má správnou váhu a působí vhodně na srdce."

f/ Vstup kazatele. 5T 492

"Kazatel má vstupovat důstojně a vážně. Jakmile vstoupí na kazatelnu, má se sklonit v tiché modlitbě a vroucně prosit Boha o pomoc. Jak to způsobí! Lid pocítí vážnost a úctu. Jejich kazatel rozmlouvá s Bohem! Odevzdává se Bohu a teprve pak se odvažuje postavit se před lidem. Všichni cítí tuto vážnost a andělé Boží přicházejí do jeho blízkosti. Všichni zúčastnění, kteří se bojí Boha, mají se se skloněnou hlavou připojit k této tiché modlitbě, aby Bůh poctil shromáždění svou přítomností a dal sílu své pravdě, zvěstované člověkem. Když shromáždění započiná modlitbou, mají všichni pokleknout v přítomnosti svého Pána a všechna srdce mají se přibližovat k Bohu v tiché úctě. On vyslyší modlitby věrných modlitebníků a kázání Slova přinese užitek. Bezduchý poměr členů sboru je velkou příčinou toho, že kázání nepřinese více dobrého."

g/ Jak se má chovat shromáždění? 5T 492 (Viz předcházející poznámku)

h/ Co se spánkem? 5T 493

"Bratři a sestry, nezapomínejte, že při kázání nasloucháte Božímu hlasu skrze Jeho služebníka. Naslouchajte pozorně, nespěte ani na okamžik. Toto podřimování vás může připravit právě o slova, jež nejvíce potřebujete, o slova, která by mohla vaše nohy zachránit, aby nezabloudily na špatné cesty. Satan a jeho andělé se pilně snaží smysly uspávat, aby lidé neslyšeli napomenutí, varování a kárání, a kdyby je i slyšeli, aby na jejich srdce nepůsobila a jejich život nenaopravila."

i/ Zpráva o neúčtě. 5T 493

"Bezduchý postoj členů sboru je často příčinou toho, že kázání nepůsobí více dobra. Veškerá bohoslužba má být vedena s vážností a úctou, jakoby Mistr sám byl viditelně přítomen."

j/ Setkání s přáteli. 5T 494

"Bezstavujeme se mezi řadami, abychom se navštěvovali a popovídali si. Tím zatarasíme cestu ostatním. Prostory modlitebny mají být naplněny posvátnou úctou. Zde se nemáme setkávat se starými přáteli, navštěvovat se a zavádět všední myšlenky a světská jednání. To vše má zůstat mimo sbor - modlitebnu."

k/ Povinnost rodičů. 5T 494

"Rodiče, povzneste úroveň křesťanství v myslích svých dětí. Pomozte jim, aby své zkušenosti dělaly s Ježíšem. Učte je, aby měly nejvyšší úctu k domu Božímu, aby pochopily, že jakmile vstoupí do domu Božího, mají být jejich srdce tichá a pokorná. Mají smýšlet asi takto: "Zde je Bůh. Toto je Jeho dům. Musím mít čisté myšlenky a nejsvětější pohnutky. Nesmím mít v srdci pýchu, závist, žárlivost, podezírání, nenávisť či klam. Protože přicházím před svatého Boha. Na tomto místě se Hospodin setkává se svým lidem a žehná mu. Vznešený a svatý Bůh, který ovládá věčnost, hledí na mne, zpytuje mé srdce a čte nejtajnější myšlenky a řiny mého života."

l/ Chování dětí. 5T 497

"Nemají-li vedoucí církve, kazatelé a lid, otcové a matky, vznešené názory o této věci, co můžeme očekávat od nezkušených dětí? Často je vidíme ve skupinkách, daleko od rodičů, kteří by měli nad nimi bdít. Přestože jsou v přítomnosti Boží a Jeho oko na ně hledí, jsou povrchní a lehkomyšlné, šepatají si a smějí se, jsou lhostejné, neuctivé a nepozorné. Málokdy jsou poučeny o tom, že kazatel je Božím poslem, že jeho poselství je Božím nástrojem pro záchranu duší a že toto se může stát všem zúčastněným vůní života k životu nebo smrti k smrti."

m/ Vzhled. 5T 499

"Všichni mají být poučení o tom, aby byli vkusní, čistotní a pořádní, aby však neměli vnější ozdoby, které se do svatyně vůbec nehodí. Na zevnějšku nemá být nic nápadného, neboť to vede k neúčtě. Pozornost lidu bývá často obrácena na tu či onu pěknou součástku oděvu a tak vznikají myšlenky, které by neměly být v srdci modlitebníků. Bůh má být předmětem přemýšlení a úcty. Vše, co odvádí mysl od vážné, svaté služby, je pro něho urážkou. Nošení zbytečných záhybů a stužek a perá a zlaté a stříbrné ozdoby jsou jistým druhem modloslužby. To se vůbec nehodí do svaté bohoslužby, kde mají být zraky všech modlitebníků upřeny jedině na Jeho slávu. Budme přísní ve všech otázkách zevnějšku a řídme se přesně pravidlem bible. Móda ovládá okolní svět jako bohyně a často se vkrádá do církve. Církvi má být vodítkem Boží slovo a rodiče se mají o této věci rozumně zamyslet. Vidí-li že jejich děti mají sklon řídit se módou světa, mají jako Abraham rozhodně přikázat svým domácnostem po sobě.... Nespojujte děti se světem, nýbrž s Bohem. Nikdo nemá zneuctit Boží svatyni oházaným vzhledem. Je tam Bůh a andělé. Svatý Izraelský řekl skrze svého apoštola: "Jejich ozdoba bude ne ta vnější, v zplétání vlasů a nošení zlata a províjení plášťů, ale ten skrytý srdce člověk, záležející v neporušitelnosti krotkého a pokojného ducha, který před obličejem Božím velmi drahý jest."

n/ Odchod ze sboru. 5T 494

"Všichni mají vycházet bez hluku či hlasitého mluvení a mají cítit, že jsou v přítomnosti Boží, že Jeho zrak na nich spočívá a že se musí cho-

vat jako v Jeho přítomnosti. Nezastavujte se mezi řadami, nenavštěvujte se mezi řadami, nenavštěvujte se a nepovídejte si. Tím zatarasíte cestu ostatním."

o/ Vliv zbožnosti a úcty. 5" 423

"Celé shromáždění, které má bázeň Boží, má se skloněnou hlavou tiše se modlit, aby Bůh požehnal svému lidu svou přítomností a dal sílu pravdě, zvěstované člověkem.... Každé koleno se má sklánět v přítomnosti svatého Boha a každé srdce se má vznášet k Bohu v tiché úctě. On vyslyší prosby svých modlitebníků a kázání Slova přinese užitek."

5. Mojžíš vyjádřil svou úctu k Bohu tím, že sundal obuv a přikryl svou tvář, jak mohou mladí lidé dnes dokázat svou úctu?

6. Čím dokazuje některý sbor úctu v domě Božím?

7. Dva chlapci sjížděli po zábradlí na balkoně ve velké modlitebně. Když byli napomenuti, zeptal se jeden: "Copak to není veřejná budova? Nemůžeme si tu dělat, co chceme?" Jaká by byla bývala dobrá odpověď?

C. Úcta k modlitbě a studiu Bible

8. Pohovořte si o tom, v jaké pozici se člověk může modlit. Za jakých okolností může být každé postavení vhodné? Čemu dáváme přednost? Proč to není vždy podmínkou pravé zbožnosti? MYP 251.250

"Naši předností je, abychom si při veřejné i soukromé pobožnosti klekali při modlitbě. Ježíš, náš příklad, "poklekl a modlil se." I o Jeho učednících čteme, že "poklekl a modlil se." Pavel prohlásil: "Skláním kolena svá před Otcem Pána našeho Jezukrista." Když Eždráš vyznával Bohu hříchy Izraele, klečel. Daniel "klekal na kolena svá třikrát denně a modlil se a děkoval Bohu."

"Je to zvláštní, že se můžeme modlit a být vyslyšeni. Je to zvláštní, že nehodní, chybní smrtelníci mohou přednášet své žádosti Hospodinu. Jakou vyšší moc by člověk chtěl mít, než jakou má? Vždyť je spjat s nekonečným Bohem. Slabý, hříšný člověk, může rozmlouvat se svým Tvůrcem. Můžeme vyslovovat slova, jež přicházejí k trůnu Panovníka vesmíru. Můžeme s Ježíšem rozmlouvat, když kráčíme cestou a On praví: Já jsem ti po pravici.

Můžeme rozmlouvat s Bohem ve svém srdci. Můžeme kráčet ve společenství s Kristem. Při své všední práci můžeme vyjadřovat touhy svého srdce, ač je nikdo z lidí neslyší. Ale toto slovo nezůstane neoslyšeno, neztratí se. Nic nemůže tužbu srdce utlumit. Povznáší se nad ruch ulice a hluk strojů. Vždyť mluvíme k Bohu a On naši modlitbu slyší."

9. Proč je nutné, abychom se při studiu bible chovali uctivě? MYP 261

"Přistupujme ke studiu bible s úctou, protože jsme v přítomnosti Boží. Odložme všechnu povrchnost a lehkomyšlnost. Některé oddíly Písma jsou snadno pochopitelné; pravý smysl jiných částí není však tak srozumitelný. Musíme trpělivě uvažovat a rozjímat a vroucně se modlit. Každý si má před čtením Písma vyprosit osvětlení Duchem svatým. A Pán zaslibuje, že nám to zaručeně dá podle toho, s jakým duchem přistupujete k rozjímaní Písma, určíte si i své neviditelné společníky. Andělé světla budou s těmi, kteří v pokorě srdce prosí o Boží vedení, ale ti, kteří otvírají Písmo neuctivě, s pocitem soběstačnosti a mají srdce naplněné předsudky, mají po svém boku satana a ten jim postaví jasně výroky Božího slova v obráceném světle."

"Příkladem i slovy musíte dokázat, že si své víry vážíte a mluvíte uctivě o svatých věcech. Citujete-li Písmo, nedovolte si nikdy žádný lehkomyšlný a povrchní výrok. Jakmile berete do rukou bibli, uvědomte si, že stojíte

te na svaté půdě. Andělé jsou vedle vás a kdyby se vaše oči mohly otevřít, viděli byste je. Chovejte se tak, abyste na každého, s kým přijdete do styku, zapůsobili dojem, že jste obklopeni čistým a svatým ovzduším. Jediné marné slovo, jeden povrchní úsměšek, může zavést duši špatným směrem. Strašné jsou následky toho, nemá-li člověk ustavičné spojení s Bohem." FE 194.195

10. Jakou úctu máme projevovat bibli přímo, jakož to knize?

"Važme si Božího slova. Mějme úctu k této vytištěné knize, nikdy ji neužívejme všedně ani s ní zacházejme bezstarostně." Ed 244

11. Kdo povede ty, kteří studují bibli s úctou? MYP 261

"Andělé světla budou provázet ty, kteří v pokorě srdce touží po Božím vedení."

12. V jaké souvislosti je úcta k Bohu a poslušnost k Němu?

"Bůh nepřikázal nic zbytečného a ničím jiným mu nemůžeme prokázat takovou úctu, jako poslušností toho, co řekl." Ed 244

Perlička:

"Uvědomujeme-li si Boží nekonečnou velikost a přítomnost, získáme k Němu pravou úctu." PK 48

- - o o o - -

62. M o d l i t b a

Ú v o d :

Modlitba musí znamenat pro vítězného křesťana mnoho. Ale než může něco znamenat, musí sám poznat, že Bůh modlitbu slyší a vyslýchá. David věděl, že Bůh ho slyší, když se modlí. Když Kristus žil na zemi, věděl, že Bůh modlitby slyší. Křesťanští mužové a ženy ve všech zemích a ve všech dobách prožívali svůj život na modlitbách a poznali osobně, že Bůh slyší upřímné prosby, vysílané k němu.

Jeden vědec měl prohlásit, že modlitba je největší síla ve vesmíru, ale že křesťané ji nepoužívají. Křesťané neznají moc modlitby, protože sami nepoznali, že Bůh skutečně modlitby slyší. Ovšem, má-li být modlitba zodpovězena, je nutno splnit určité podmínky chápat, či nedovedou splnit, nezkoušejí Boha a spokojí se tím, že modlitby vytvoří jakési slovní cvičení. Bůh si přeje, aby modlitba znamenala pro Jeho lid mnohem, mnohem více, než dosud.

A. Křesťan a modlitba

1. Přečti si pozorně uvedené poznámky. Vyber vynikající myšlenky z každé stati a pověz několika slovy vhodnou definici modlitby. 4T 533

V modlitbě otvíráme Bohu své srdce jako příteli. Oko víry pozná Boha velmi zblízka a prosebník může obdržet vzácný důkaz Boží lásky a péče. Proč však mnohé modlitby nejsou nikdy vyslyšeny? David praví: "Volal jsem k Němu ústy svými... Kdybych hleděl k nepravosti v srdci mém, nebyl by vyslyšen Pán." Jiný prorok nám přináší toto Boží zaslíbení: "Hledající, naleznete mne, když mě hledati budete celým srdcem svým." Dále mluví o lidech, kteří "nevolali ke mně celým srdcem svým." Takové prosby jsou modlitbou formální, modlitbou rtů a Pán je nemůže přijmout."

"Modlitba je klíčem v ruce víry, otevírajícím nebeskou klenotnici, kde jsou uloženy nekonečné zdroje Všemohoucího." SC 99

"V modlitbě otvíráme své srdce Bohu jako příteli." SC 97

"Spatřujeme-li Pána ustavičně před sebou a dovolíme-li, aby naše srdce

Mu pělo chvalozpěvy a děkuvzdání, bude náš náboženský život stále svěží. Naše modlitby se budou podobat rozhovoru s Bohem, tak jako když rozmlouváme s přítelem." COL 129

2. Čeho se křesťanu dostává skrze modlitbu? 1T 504

"Rozjěmějte o předivném plánu vykoupení, o velké oběti, kterou Král slávy přinesl, abyste skrze Jeho krev mohli být povzneseni a budete-li poslušni, posléze zasedli na Kristův trůn. Měli bychom o tomto bodu co nejvíce přemýšlet. Být poctěn Boží přízní jaká to přednost. Rozmlouvat s Něm - co může být vznešenějšího, ušlechtilějšího, a co nás může povznést nad marnivé světské zábavy. Bude-li naše zkažená povaha obnovena milostí, budou-li zvládnuty naše hříšné chutě a tělesné sklony, budeme ušlechtilě mravně nezávislí a získáme na každý den nová vítězství, naše svědomí bude tak klidné, jak jen může být při správněm počinání."

3. Jak zřetelně je spojení mezi Bohem a každou duší?

"Spojení mezi Bohem a každou duší je tak jasně a dokonalě, jakoby zde nebylo jiné duše, za kterou dal svého milovaného Syna." SC 105

4. Za které věci se máme modlit?

"Každě zaslíbení Slova Božího je pro nás možností k modlitbě a je nám zárukou Božího slova. V Ježíši Kristu můžeme prosit o jakékoli duchovní pozhennání. Můžeme Pánu v dětinné prostotě říci právě to, co potřebujeme. Můžeme Mu vyličit naše časné záležitosti, prosit Ho o chleba a o oděv zrovna tak, jako o chléb života a roucho Kristovy spravedlnosti. Váš nebeský Otec ví, že to vše potřebujete, a vybízí vás, abyste o to žádali." MB 190

B. Vyslyšení - zodpovědění modlitby

5. Uveď několik podměnek, které člověk musí splnit, aby jeho modlitba mohla být vyslyšena. 1T 120.121. 7T 274

"Když jsem byla pátého května 1855 v M., viděla jsem, že sluzebníci Boží i církve mají velký nedostatek víry. Příliš snadno zmalomyslní, zapochybují, příliš snadno uvěří, že mají těžký život a že na ně Bůh zapoměl. Viděla jsem, že to je kruté. Bůh je tak miloval, že dal svého drahého Syna za ně na smrt, a celá nebesa měla o ně zájem. Přesto přece všechno nesnadno uvěřili a důvěřovali tak laskavému a dobrému Otci. Řekl, že jsou ochotnější dát Ducha svatého těm, kteří Ho prosí, než pozemští rodiče jsou ochotni dát své dary dětem....

Když prosili Otce nebeského o věci, které zdánlivě potřebovali - a jakmile je hned neobdrželi, jejich víra slábla, ztratili odvahu a počinali reptat. Viděla jsem, že to se Pánu nelíbí.

Modlitby každého svatého, který přichází k Bohu s upřímným srdcem a vroucně Ho u víře prosí, budou vyslyšeny. Nesměte přestat věřit Božím zaslíbením, nevidíte-li nebo necítíte-li okamžitou odpověď na své modlitby. Nebojte se Bohu důvěřovat. Spolehněte na Jeho bezpečné zaslíbení: "Proste a bude vám dáno." Bůh je příliš moudrý, než aby se mýlil - a příliš dobrý, aby zadržel něco dobrého svým svatým, chodícím v upřímnosti. Člověk je chybující a ačkoli vysílá své prosby z upřímného srdce, neprosí vědy o dobré věci anebo o to, co oslaví Pána. V kladném případě náš nebeský a dobrý Otec slyší a někdy je zodpoví i okamžitě. Ale dává nám věci, které jsou pro nás nejlepší a slouží k Jeho slávě. Bůh nám udílí pozhennání. Kdybychom mohli nahlédnout do Jeho plánů, viděli bychom jasně, že ví, co je pro nás nejlepší, a že naše modlitby docházejí vyslyšení. Nedá nám nic, co by nám uškodilo. Dává nám však potřebné pozhennání místo toho, oč žádáme, co by nám nebylo k dobrému.

Viděla jsem, že Bůh slyší a vyslyší každou modlitbu upřímného srdce a že prosebník obdrží požehnání ve chvíli, kdy toho nejvíce potřebuje. Často to převyší jeho očekávání. Ani jedna modlitba skutečného svatého se neztrácí, je-li vysílána u víře a z upřímného srdce.

"Modlete se u víře. Snažte se, aby váš život byl v souladu s vašimi prosbami, abyste mohli žádaná požehnání přijmout. Vaše víra nesmí slábnout, neboť přijatá požehnání jsou závislá na projevu víry: "Podle víry tvé stane se tobě." "Všecko, zač byste koli prosili na modlitbě, věříce, vezmete." Mt 9,29; 21,22. Modlete se, věřte, berte. Zpívejte chvalozpěvy Pánu, že vyslyšel vaše modlitby. Vezměte Ho za slovo. "Věrný jest ten, který zaslíbil." Žd 10,23. Ani jedna upřímná prosba se neztratí. Zdroj je otevřen, proud teče. Přináší zdravá, obnovení života a spasení.

"Ti, kteří hladoví a žízňají po spravedlnosti, kteří touží po Bohu, mohou být ujištěni, že budou uspokojeni. Srdce musí být přístupné vlivu Ducha, bez něhož nelze přijmout požehnání." SC 99

"Dalším prvkem vítězné modlitby je víra. "Přicházející k Bohu věřiti musí, že jest, a těm, kteří Ho upřímně hledají, že odplatu dává." Ježíš řekl svým učedníkům: "Všecko, což byste chtěli, modlete se, věřte, že vezmete a stane se vám." Bereme Ho za slovo?" SC 100

Zdá-li se nám, že naše modlitby nejsou vyslyšeny, máme lpět na zaslíbení. Neboť čas vyslyšení zaručeně nastane a přijmeme požehnání, když ho budeme nejvíce potřebovat. Kdo se však domnívá, že jeho modlitba bude vyslyšena vždy a v každém případě podle jeho přání, ten je opovážlivý." SC 100

6. Jaké okolnosti jsou překážkou vyslyšení modlitby?

"Hledíme-li k nepravosti ve svém srdci, trváme-li na některém známém hříchu, Pán nás nevyslyší. Přijme však vždy modlitbu kající, ponížené duše. Napravíme-li veškeré zlo, o němž víme, můžeme věřit, že Bůh naše prosby vyslyší. Naše zásluhy nás nikdy nedoporučí Boží přízni. Buďme zachráněni jen Ježíšovými zásluhami. Jeho krev nás očistí. My však musíme učinit své a musíme splnit podmínky přijetí." SC 99-100

"Radíme se se svými pochybnostmi a obavami anebo se snažíme, vyřešit vše, co nemůžeme jasně vidět, a neznáme víru, naše trampoty se zvětší." SC 101

C. Potřeba modlitby

7. Proč je každodenní modlitba nutností? 5T 459

"Síla, kterou získáme na modlitbě k Bohu, pojící se s výchovou mysli, s pozorností a nesením starostí (břemen), připraví nás pro denní povinnosti a zachovává klidného ducha za všech, i nejnepříznivějších okolností. Musíme se denně modlit, protože jsme vystaveni neustálým pokušením. Chceme-li být udrženi mocí Boží skrze víru, musíme se ustavičně povznášet k Němu v tiché modlitbě o pomoc, světlo, sílu a poznání. Ovšem, myšlenky a modlitba nemohou nahradit upřímné, věrné využití času. Dokonalý křesťanský charakter vyžaduje obojí - práci i modlitbu."

8. K čemu připravuje modlitba člověka? 4T 611

"Ježíš by nikdy nebyl býval připraven pro své odpovědné postavení, kdyby byl čekal, že Bůh za něj vykoná vše.

Ti, kteří cítí potřebu nebeského světla a touží po něm jako po skrytém pokladu, obdrží je. Klesneme-li však do stavu nečinnosti a dáme se ovládat satanem, nebude nás Bůh inspirovat. Nevyužijeme-li do krajnosti sil, které nám dává, zůstaneme stále slabí a nedostateční. Chceme-li být připraveni pro dílo, které nám Bůh svěřil, musíme se mnoho modlit a horlivě cvičit svoji mysl."

9. Co je nevyhnutelným následkem zanedbávání modlitby? 5T 102

"Počátkem všeho zla bylo zanedbání bdělé a soukromé modlitby, pak následovalo zanedbání jiných náboženských povinností. Tím se připravila cesta všem dalším hříchům. Na každého křesťana útočí svody světa, tužby tělesné povahy a přijímá pokušení satana. Nikdo není bezpečen. Musíme bdít, a ustavičně se modlit, bez ohledu na své zkušenosti a vysoké postavení. Nemůžeme-li být ovládnáni satanem, musíme být denně ovládnáni Duchem Božím."

D. Co modlitba způsobí a co nikoli?

10. Jakou změnu vztahů působí modlitba?

"Modlitba nepřivádí Boha dolů k nám, nýbrž nás vzhůru k Němu." SC 97

11. Pohovořte si o výroku: "Modlitba neovlivňuje Boží úmysly, nýbrž Jeho činy." Dobře si to promyslete, abyste mohli jasně vyjádřit své myšlenky o tomto bodu.

12. Proč je to nebezpečné modlit se o povolení k jednání proti Boží jasné vůli?

"Mužové a ženy se přes nejjasnější Boží příkazy řídí svými sklony a pak se odvažují za to modlit. Působí na Boha, aby jim dovolil jednat přímo proti Jeho jasné vůli. Satan přichází takovým lidem na pomoc, jako kdysi Evě v ráji, a působí na ně. Mají zkušenost myslí a považují to za nejpřekvapivější zkušenost Boží. Ale pravá zkušenost bude v souladu s přírodním a Božím zákonem. Palesná zkušenost se staví proti zákonům života a proti ustanovením Všemohoucího." SH 109

13. Snaž se vyličit působení vroucí modlitby na satana a jeho zástupy.

"Když satan vidí, že mu hrozí nebezpečí ztráty lidské duše, vynaloží veškeré úsilí, aby si ji udržel. Jakmile tato však pozná své nebezpečí a s úzkostí a vroucně očekává pomoc od Ježíše, satan se obává, že svého zajatce ztratí. Zavolá si na pomoc posilu andělů, aby ubohou duši obklíčil a vytvořil kolem ní temnou zeď, aby k ní proniklo světlo nebes. Jakmile však člověk v nebezpečí vydrží a vrhne se ve své bezmocnosti na zásluhy Kristovy krve, náš Spasitel slyší vroucí modlitbu víry a pošle posilu andělů, mocných v síle a vysvobodí ho. Satan nemůže snést, když se odvoláváme na jeho mocného soupeře, neboť se před Jeho silou a Majestátem třese a bojí. Při zvuku vroucí modlitby se satanovy zástupy chvějí. Volá na pomoc další legie zlých andělů, aby dosáhl cíle. Jakmile všemocní nebesští andělé přijdou na pomoc klesající, pronásledované duši, satan a jeho zástupy ustupují. Vědí dobře, že prohrály. Ochotní satanovi poddaní jsou věrní, činní a mají jeden cíl. A ačkoli se navzájem nenávidí a mezi sebou válčí, využívají každé příležitosti k dosažení svého společného zájmu. Ale velký Velitel nebe a země omezi satanovu moc." 1T 346

14. Čeho lze dosáhnout jedině modlitbou?

"Součástí Božího plánu je, aby nám v odpověď na modlitbu víry dal to, co by nám bez našich proseb nedal." GC 525

15. Jeden výrok praví: "Nezapomente, že vaše práce modlitbou nekončí." Co je potřebí více? 3T 378

"Milá mládeži! Když se modlíte, abyste nebyli uvedeni v pokušení, nezapomente, že vaše práce nekončí modlitbou. Musíte svoji vlastní prosbu podle možnosti zodpovědět tím, že odporujete pokušení a přenecháte Ježíšovi to, na co již nestačíte. Ve svých slovech a ve svém chování nemůžete být příliš na stráži, abyste nevybízeli satana, aby vás pokoušel. Mnozí naši

mladí lidé přehlíží její lhostejně výstrahy a pokárání, stím otvírají satanu dveře dokořan. Vždyť máme za svého vůdce Slovo Boží a Ježíše, nebeského Učitele. Proto nemusíme být na pochybách o Jeho požadavcích, ani o satanových svodech a nemusíme být přelónání jeho pokušeními. Odevzdáme-li se celé vedení Ducha Božího, nebude pro nás uposlechnutí Jeho vůle nepřijemnou povinností."

16. Nedávno jedny význačné denní noviny pojednávaly o neobvyklém tématu: "Jsou vaše modlitby vyslyšeny? Následovala osobní zkušenost z dětství slavného vydavatele, přesvědčivá tak, jako krásný příběh Anny a Samuele, jak sám uváděl. Jelikož znal názory světa, pokračoval: "Čyníkové se ovšem budou pošklebovat a posmívat, ale vím, že nemají pravdu, nemají nikdy pravdu." Vypravujte zkušenost o vyslyšení modlitby. Nemusíte sice vyprávět osobní zkušenost, bude to však lepší.

Perlička:

"Bůh přebývá v každém příbytku. Slyší každé promluvené slovo, slyší každíčkou modlitbu." MB 156

- - o o o - -

63. Modlitba životní silou

Ú v o d :

Zdá se, že mnozí lidé si myslí, že náboženská zkušenost má být v ustavičném pohybu, že jakmile obrácením vznikl náboženský život, má automaticky běžet bez jejich pozornosti či péče. Ale názor o neustálém pohybu je právě tak pošetilý v duchovním jako i v tělesném světě. Náboženství spočívá na pevných a důležitých faktech. Zkušenost, terou z nich čerpáme, musí mě živit, cvičit se v ní a pečovat o ni.

Bůh je pozorným Otcem, od Něhož můžeme na každý den přijímat odvahu a povzbuzení, jakož i pomoc v tísní. Opravdový křesťan, který zakusil pomoc Boží ve chvíli, kdy byl přesvědčen o hříchu, touží po neustále užším spojení s Ním a snaží se Ho denně lépe poznávat. Tak jako společenství dvou přátel skýtá vzájemnou radost, povzbuzení, radu a potěšení, tak i společenství křesťana s nebeským Otcem přináší pocit ustavičného přátelství, ochrany a vedení. To přináší křesťanu pokoj, převyšující rozum lidský.

Mnozí lidé mají nízké pojetí o modlitbě. Znamená pro ně buďto vyjádření různých žádostí, anebo spěšné opakování slov v polospánku. Modlitba je však na štěstí mnohem více. Když jsou lidé se svými pozemskými přáteli, žádající od nich jenom občas něco, ale často je prosí o radu a naslouchají jejich odpovědím. Lidé často zapomínají, že poslouchání je součástí modlitby. Vypravují svým přátelům o svých plánech, mají radost již z pouhé jejich přítomnosti a někdy znenačení poznají, že se jim začínají podobat.

A. Modlitba v denní zkušenosti

1. Kdy se máme modlit? Jak to ovlivní náš život? 4T 459

"Věnujme několik vzácných chvil několikrát denně modlitbě a zkoumání Písma, byť se jednalo jen o naučení jednoho verše, aby v duši byl duchovní život. Různé zájmy dila skýtající nám možnosti k uvažování a k modlitbám. Rozmluva s Bohem je velmi důležitá pro duchovní zdraví a jedině zde můžeme získat moudrost a správné názory, tak potřebné pro vykonání povinností.

Síla, získaná na modlitbě, připraví člověka ve spojení a cvičením se k pozornosti a nesením odpovědnosti k všedním povinnostem a uchovává klidného ducha za všech i nejsvízelnějších okolností. Musíme se modlit, protože

jsme denně vystaveni pokušení. Chceme-li být skrze víru moci Boží uchováni, musíme ustavičně vysílat prosby o pomoc, světlo, sílu a poznání."

"My nevíme, co může způsobit rozhodnutí jednoho dne, hodiny či okamžiku. Nikdy nemáme začínat den, aniž bychom svěřili svůj život Otci nebeskému. Prikázal svým andělům, aby nad námi bděli. Svěříme-li se jejich vedení, budou nám po boku v každém nebezpečí. Hrozí-li nám nebezpečí že bychom nevědomky šířili špatný vliv, andělé nám přijdou na pomoc a přimějí nás k lepšímu jednání, vyberou pro nás slova a ovlivní naše chování. Tak může být náš vliv tichým, neuvědomělým, ale mocným nástrojem v přitahování jiných ke Kristu a k nebeskému světu." COL 341.342

2. Jak reaguje Bůh na každodenní modlitbu?

"Bůh zná již první projev touhy lidského srdce po Bohu. Duch Boží vychází vstříc každé, i sebeslabší modlitbě, každé i tajné slze a každé upřímné touze po Bohu. Ještě ani není modlitba vyslovena, ani touha srdce zjevena - a již vychází Kristova milost a působí na lidskou duši." COL 206

3. Jmenuj tři druhy modlitby, které mají určené místo v životě křesťana.

"Musíme být čilí na modlitbách. Nenochte se ničím zdržet. Snažte se o udržení spojení mezi Ježíšem a vlastní duší. Využijte každé příležitosti k modlitbě. Ti, kteří skutečně touží po spojení s Bohem, budou v modlitebních shromážděních. Vykonají věrně své povinnosti a budou se horlivě a s úzkostí snažit o veškerá možná požehnání. Využijí každé příležitosti, aby mohli získat nebeské paprsky světla.

Modleme se v rodinném kruhu. Nade vše však nesmíme zanedbávat modlitbu v soukromí, která tvoří život duše. Zanedbává-li člověk modlitbu, nemůže jeho duše růst. Rodinná nebo veřejná modlitba nestačí. Odhalujte svou duši v osamělosti před zpytavým zrakem Božím. Soukromou modlitbu má slyšet jedině Bůh." SC 102

4. Která část modlitby bývá příliš zanedbávána? Jak to ovlivňuje sílu modlitby? 5T 317

"Skládá se cele naše posvěcení jen z prošení a přijímání? Chceme stále myslet jen na své potřeby a nikdy na přijatá požehnání? Chceme brát Jeho milost a nevyjadřovat vděčnost k Bohu, nechválit Ho za to, co pro nás učinil? My se zdaleka nemodlíme příliš mnoho. Ale jsme příliš skoupí na vyjadřování díků. Kdyby Boží láska a dobrota způsobila více důkuvzdání a chvály, byla by naše modlitba činnější. Rostli bychom stále více a více v Boží lásce a měli bychom stále více, zač bychom Ho chválili. Vy, kteří naříkate, že Bůh vaše modlitby neslyší, změňte svá chování a přidejte ke svým prosbám díkyčinění. Zamyslete-li se nad Jeho dobrotou a milosrdenstvím, poznáte, že pamatuje na vaše potřeby.

Modlete se! Modlete se vroucně a bez ustání. Ale nezapomínejte na děkování. Každé dítě Boží má obhajovat Jeho charakter. Můžete zvelebovat Pána, můžete poukazovat na moc Jeho udržující milosti. Mnozí lidé neocenují velikou Boží lásku ani Ježíšův soucit. Mnozí hledí s pohrdáním dokonce i na nekonečnou milost v plánu vykoupení. Všichni, kteří mají podíl na tomto velkém spasení, nemají v této otázce jasno. Jejich srdce není vděčné. Ale i andělé si přejí nahlédnout do plánu vykoupení. A spasení budou po celé neomečenné věky o něm zpívat a uvažovat. Neměli bychom již dnes o něm pozorně přemýšlet a zkoumat? Nemáme chválit Pána srdcem, duší a hlasem, za předivné skutky k synům lidským?"

5. Čti pozorně zkušenost Eliáše, když se modlil za déšť na hoře Karmel. (1Kr 18,41-46.) Co zdánlivě oddalovalo odpověď na jeho modlitbu? Jak

změnil Eliáš svůj názor o sobě, ještě před vyslyšením modlitby?

"Sluha dával pozor a Eliáš se modlil. Šetkrát se vrátil se slovy: "Nevidím nic, ani mráček, ani známku deště. Ale prorok nebyl zmalomyslněn a nevzdal se. Přehlížel dál svůj život, aby poznal, kde neoslavil Pána, vyznával své hříchy a ponížoval svou duši před Bohem. Přitom čekal na projev, že jeho modlitba je vyslyšena. Při zpytování srdce se mu zdálo, že je stále menší a menší... ve vlastních očích i v očích Božích. A odpověď přišla, když lpěl na Spasiteli jako na své jediné síle a spravedlnosti." RH 26.5.1891

6. Za koho se bude rovněž křesťan modlit?

"Ten, kdo chápe Boží lásku, přestává být sobecký. Voláme-li k Bohu jako ke svému Otci, uznáváme všechny Jeho děti, za své bratry a sestry. Všichni jsme součástí velké lidské rodiny. V našich prosbách máme pamatovat na naše bližní právě tak, jako na sebe. Ten, kdo prosí o požehnání pouze pro sebe, nemodlí se správně." MB 155

7. Jaká modlitba bude bezodkladně vyslyšena? Proč je tato modlitba vždy v souladu s Boží vůlí?

"Prosíme-li o pozemské požehnání, může Bůh někdy s odpovědí otálet, a nebo nám dá něco jiného, než zač prosíme. Avšak není tomu tak tehdy, když prosíme o vysvobození od hříchu. On nás chce očistit od hříchu, chce nás učinit svými dětmi a umožnit nám, abychom žili svatým životem. Kristus "dal sebe samého za naše hříchy, aby nás vysvobodil z tohoto světa zlého, podle vůle Boha a Otce našeho... A to jest to doufání, kteréž máme v Ném, že zač bychom koli prosili podle vůle Jeho, slyší nás, a víme-li, že nás slyší, víme, že začkoli prosíme, dá nám." MH 70

8. Jaký vztah má být mezi modlitbami a skutky člověka? 6T 266; 7T 239

Jako věřící v Krista potřebujeme větší víru. Musíme se vroucněji modlit. Mnozí se diví, proč jejich modlitby jsou tak bezduché, jejich víra tak slabá, a kolísavá, jejich křesťanská zkušenost tak temná a nejistá. Říkají: "Což jsme se nepostili a nechodili s pláčem před Hospodinem zástupů?" Kristus nám u Izaiáše 58. kap. ukazuje, jak se to může změnit. Práví: "Není-liž toto půst, který oblibuji: Rozvázat svazky bezbožnosti, roztrhnout snopy obtěžující a potřebné propustit svobodné a tak všelijaké jho abyste roztrhli? Není-liž: Abys lámal chléb svůj lačnému a chudé vypověděné abys uvedl do domu. Viděl-li bys nahého, abys jej přioděl a před tělem svým aby ses neskrýval?" Verše 6.7. To je recept, který Kristus předepisuje klesající pochybující, chvějící se duši. Povstáňte vy, smutní, kteříž pláčete před Hospodinem a pomozte někomu, kdo pomoc potřebuje."

"Pracovníci... musí dosáhnout nejvyššího duchovního cíle, aby jejich dílo v tomto poli bylo úspěšné. Soukromá modlitba, rodinná modlitba, modlitba na veřejných pobožnostech - to vše je nezbytné. A my máme žít podle svých modliteb... máme spolupracovat s Kristem v Jeho díle....

Z minulé zkušenosti se máme naučit, jak se vyvarovat omylů. Modlíme se k něčemu nebeskému Otci: "Neuveď nás v pokušení" - a pak velmi často nedáváme pozor na své nohy a jdeme do pokušení. Máme se varovat pokušení, která nás snadno překonávají. Z Kristovy milosti musíme sami dosáhnout úspěchu. Musíme odvalit z cesty kámen pohoršení, který působí nám i jiným tolik bolesti."

9. Kolik se musí modlit nadaný anebó vzdělaný člověk ve srovnání s člověkem méně nadaným nebo prosrým? 2T 279

"Vaše jediná jistota je v prosté důvěře v Krista, vašeho Spasitele. Mimo kříž nemůžeme být bezpečni. Jak slabá je lidská síla v tomto okamžiku

ku. Ó, jak je zřejmé, že jediná pravá síla je ta, kterou Bůh dává těm, kteří Mu důvěřují. Jediná prosba, vysílaná k Bohu u víře, je mocnější, než celé bohatství lidského rozumu."

B. Boží zájem o každého člověka

10. Jak dokonalý zájem má Bůh o osobní problémy a potřeby člověka? Čemu už nevěnuje pozornost? 2T 279

"Předkládejte Bohu své starosti, potřeby, radosti, zármutek a obavy. Nemůžete Ho přetížit, ani unavit. Ten, který sčítá vlasy na vaší hlavě, není netečný k potřebám svých dětí. "Hospodin jest milostivý a milosrdný." Jeho laskavé srdce je dojeto našimi starostmi už tehdy, když je vyslovíme. Přinášejte Mu vše, co vás trápí. Nic není pro něj příliš těžké, neboť On udržuje světy a vládne nad veškerými záležitostmi vesmíru. Nic není pro Něj nepatrné, co se jakkoli dotýká našeho klidu. Žádná kapitola v naší zkušenosti není tak temná, aby ji nechtěl číst. Žádná nesnáz není tak velká, aby ji nemohl vyřešit. Našemu nebeskému Otci neujde žádné neštěstí, jež postihne nejmenší z Jeho dětí, žádná úzkost duše, ani radostný jásot, ani jediná upřímná modlitba. Projevuje o vše okamžitý zájem. "Uzdravuje zkroušené srdcem a hojí jejich rány." Vztahy mezi Bohem a každou duší jsou tak jasné a dokonalé, jakoby nebylo na světě jiné duše, za kterou dal svého milovaného Syna." SC 104.105

11. Jak může prosebník najít zvláštní vedení a pomoc ve svých okamžitých potřebách?

"Nic nám nemůže zabránit v tom, abychom povznášeli svá srdce v duchu vroucí modlitby. Můžeme vysílat své prosby k Bohu a prosit o Jeho vedení na ulici během obchodního jednání, tak jako Nehemiáš, když přednesl svoji prosbu králi Artaxerxovi. Modlitební komárka může být všude, kdekoli se nalézáme. Dveře našeho srdce musí být ustavičně otevřeny, aby Ježíš mohl přijmout naše pozvání a přebývat jako nebeský host v duši." SC 103

12. Co musí trápit anděle, když vidí Boží zájem o lidskou rodinu? Jak je Pán ochoten dát svému lidu, co potřebuje?

"Náš nebeský Otec čeká, že nám dá své plné požehnání. Smíme pít hojně ze zdroje nekonečné lásky. Jak je to divné, že se tak málo modlíme. Bůh je hotov a ochoten slyšet upřímnou modlitbu nejpokornějšího svého dítěte a přece se příliš zdráháme zdělovat Mu své potřeby. Co si mohou neštěstí andělé myslet o ubohých, bezmocných lidech, poddaných pokušení, když Boží srdce, naplněné nekonečnou láskou, se k nim sklání a je ochotno dát jim víc, než zač mohou prosit a pomyslit a tito se tak málo modlí a mají tak málo víry? Andělé se rádi sklánějí před Bohem a rádi prodlévají v Jeho blízkosti. Považují společenství s Bohem za největší svoji radost. Avšak děti země, které tolik potřebují pomoci, již může udělit toliko Bůh, kráčejí, jak se zdá, spokojeně bez světla Jeho Ducha, bez Jeho přítomnosti." SC 98

C. Kristův příklad

13. Zamysli se nad Kristovým příkladem modlitby. Jaké zásady zde spatřujeme?

"Uvažujeme pečlivě o naučeních, jež Kristus dal ohledně modlitby. Modlitba je kus Boží vědy. Ježíš nám svým příkladem poukázal na zásady, které bychom měli všichni pochopit. Ukazuje na pravého ducha modlitby, učí nás, že je nutno překládat naši prosbu Bohu vytrvale a ujišťuje nás, že je ochoten naše modlitby, slyšet a vyslyšet. Naše modlitby nemají však být sobeckými prosbami jen v našem zájmu. Máme prosit, abychom mohli dávat. Zá-

sada Kristova života musí být zásadou našeho života. On řekl o svých učednících: "Posvěcuji se pro ně, aby i oni posvěceni byli." Totéž posvěcení, táž obětavost a podrobnost požadavků Božího Slova, jež se zjevovaly při Kristu, musí být zřejmé u Jeho služebníků. Naším úkolem na světě není, aby chom sloužili nebo líbili se sobě. Máme oslavit Boha tím, že s Ním spolupracujeme na záchraně hříšníků. Máme prosit o Boží požehnání, abychom je mohli udílet jiným. Kapacita přijímání se uchovává jediné tehdy, dáváme-li. Neudílíme-li ze svého lidem kolem nás, nemůžeme nadále přijímat nebeské poklady." COL 142.143

14. Co učí Ježíš o prodlení odpovědi na modlitbu?

"V podobenství (o člověku, který zavolal svého přítele o půlnoci), byl prosebník vždy znovu odmítnut, ale neupustil od svého úmyslu. Tak se i nám někdy zdá, že naše modlitby nejsou ihned vyslyšeny, ale Kristus učí, že nemáme přestat prosit. Modlitba nemá způsobit změnu při Bohu, nýbrž má nás uvést v soulad s Bohem. Když od Něho něco prosíme, vidí, že snad potřebujeme zpytovat svá srdce a litovat svého hříchu. Proto nás uvádí do zkoušky a soužení a ponížení, abychom poznali, co překáže působení Jeho svatého ducha při nás." COL 143

15. Poukaž na další zásadu z tohoto podobenství, které pomáhá v modlitebním životě.

"Zde Kristus ukazuje prosebníka, který žádá proto, aby mohl zase dávat. Musí chleba obdržet, vždyť by nemohl uspokojit potřebu unaveného, pozdního návštěvníka. Soused sice nechce být vyrušován, ale neodolá jeho židosti. Prosebník musí příteli ulevit a posléze je jeho naléhání odměněno - jeho prosba je vyslyšena." COL 140

16. Jak našel Ježíš ve svém pilném životě sílu, moudrost a vedení ke své práci? Jak byl závislý?

"Nikdo nebyl v životě tak zatížen prací a odpovědností, jako Pán Ježíš. Přesto Ho často vidíme na modlitbě. Jeho spojení s Bohem bylo ustavičné....

Spasitel zasvětil svůj život cele dobru ostatních a cítil, že se musí odpoutávat od neustálého cestování a od zástupů, které na každý den za Ním chodily. Musí se odvrátit od života neustálé činnosti s lidskou bídou, aby našel odpočinek a nerušené spojení s Otcem. Byl jedním z nás. Nesl naše slabosti a starosti a byl zcela závislý na Bohu. Vyhledával v soukromí na modlitbě Boží sílu, aby vyšel vyzbrojen k povinnostem a zkouškám. Ježíš snášel zápas a úpění duše ve světě hříchu. Ve společenství s Bohem si mohl odpočinout od starostí, které Ho drtily. Zde našel útěchu a radost." DA 362.363.

Perlička:

"Modlitba přivádí Ježíše do naší blízkosti a dává klesající, zmatené duši novou sílu k vítězství." COL 250

64. Boží kniha

Ú v o d :

"Bible je největší sbírka zákonů, zjevující pravdu a blud. Je to kniha moudrost, která činí blázna moudrým, kniha pravdy, odhalující omyl nebo blud, kniha života, zjevující nám cestu života, nejdokonalější zákoník, dokonalé zjevení božství, životopis jemuž není rovno, kniha příběhů a nejúžasnější cestopis. Je to nejdokonalější provedení smlouvy, nejlepší závěť. Je to nejlepší učitel a společník mladého člověka, učebnice učence, naučný slovník prostého člověka a vůdce lidí. Je to kniha knih. Žádná knihovna se jí nevyrovná a není ani bez ní dokonalá. Ona je "jediný neomylný text pravdivosti, jediný neomylný základ pravdy, jediný bezvadný zákoník, jediný bezúhonný systém morálky a jediný nepochybný základ naděje." V čem tkví tajemství? Je vdechnuta Bohem." P. Wiseman: Kniha, již není rovno; 23

Projdi zemí křížem kražem, všude najdeš Boží knihu. Je to kniha, o které se nejvíce mluví a která je ve světě nejrozšířenější. O jejím učení se vedou nekonečné debaty. Nejmoudřejší lidé světa se zamysleli nad jejím odvažným tvrzením, že je Božím slovem. V očích lidí bývá popírána a zvrhována, nikdy však na trvalo. Lidé se domnívají, že je překonána, zničena. Posmívali se jí, ale ona přežila své posměvače a rozdrtila jejich námitky.

Dvacáté století s veškerým pokrokem jí neukrало na síle. Minulá vítězství bible jsou velká, ale dosud nejsou ukončena. Zajisté, že tato Kniha a vše, co je s ní spojeno - její původ, autorita, účel, síla - stojí za studium." "Všeho zkuste a co je dobrého, toho se držte." "Všeho zkuste a co je dobrého, toho se držte."

A. Kniha

1. Jakým způsobem byla bible lidem dána?

"Duch Boží měl v souladu se slovem Božím pokračovat v Jeho práci v době šíření evangelia. V dobách, kdy byla dána Písma Starého a Nového Zákona, neměl Duch svatý přestat osvěcovat jednotlivce, nezávisle na Zjevení svatého Svazku. Bible sama vypráví o tom, jak lidé přijali skrze Ducha svatého výstrahu, pokárání, radu, a naučení v otázkách, které se netýkají daných Písem. Zmínuje se o rozličných prorocích, z jejichž výroků nic neuvádí. Podobně měl Duch svatý i po uzavření svazků Písma pokračovat v Jeho díle a osvěcovat, varovat a potěšovat dívky Boží." DC Úvod VIII

"Veškeré části bible jsou dány Boží inspirací a jsou užitečné." Ed 191

2. Poznám-li člověk původ bible, jak si jí váží? 6T 393

"Slovo živého Boha není pouze napsáno, nýbrž mluveno. Bible je Boží hlas, který k nám promlouvá právě tak, jako bychom Ho slyšeli vlastníma ušima. Kdybychom si to uvědomili, s jakou úctou bychom otvírali Boží Slovo a jak horlivě bychom zpytovali jeho řádky. Považovali bychom čtení a rozjímání Písmo za audienci u Nekonečného."

3. Vysvětlí vztah mezi Starým a Novým Zákonem. 6T 392

"Mluvte lidu o Kristově moci a o Spasiteli, který vstal z mrtvých, aby mohl dát život věčný. Poukazujme jim na to, že Starý Zákon je právě tak evangelium v obrazech a stínech, jako jím je Nový Zákon, v rozvíjející se moci. Nový Zákon nepředstavuje nové náboženství. Starý Zákon nepředstavuje náboženství, přelomné novým náboženstvím. Nový Zákon je pouze začátkem a rozvinutím Starého Zákona. Abel věřil v Ježíše Krista a byl právě tak spasen Jeho mocí, jako Petr nebo Pavel. Enoch byl představitelem Krista právě

tak, jako milovaný učedník Jan. Enoch chodil s Bohem a nebyl více nalezen, protože si ho Bůh vzal. Jemu bylo svěřeno poselství o druhém příchodu Ježíše Krista. "Prorokoval také sedmý od Adama, Enoch, řka: "Aj, Pán se bere s tisíci svatými svými, aby konal soud nad všemi." Jd 14.15. Poselství, které Enoch zvěstoval a jeho proměnění a vzetí do nebe, bylo působivým důkazem pro všechny, kteří v Jeho době žili. Matuzalém a Noé mohli tohoto důkazu mocně použít k hlásání, že spravedliví mohou být proměnění.

Ten Bůh, který krácel s Enochem, byl náš Pán a Spasitel - Ježíš Kristus. On byl světlem světa tehdy právě tak, jako dnes. Ti, kteří žili tehdy, měli své učitele, kteří je poučovali na cestě života, neboť Noé a Enoch byli křesťané. Evangelium je dáno v předpise Leviticus. Dnes se vyžaduje právě taková poslušnost bezvýhradná, jako tehdy. Jak je proto důležité, abychom chápali význam tohoto slova."

"Ježíš řekl o Písmech Starého Zákona - a tím více to platí o Novém Zákoně - "Tať svědectví vydávají o mně" - o Vykupiteli, v Němž se soustřeďují naše naděje na věčný život. Ano, celá bible mluví o Kristu. Od první zprávy o stvoření - neboť "bez Něj nic není učiněno, což učiněno jest" - až do závěrečného zaslíbení: "aj, přijdu brzo" - čteme o Jeho skutcích a nasloucháme Jeho hlasu. Chcete-li poznat Spasitele, zkoumejte Písmo svaté." SC 93

4. Proč dal Bůh člověku svoje Slovo?

"Bůh k nám mluví ve svém Slovu. Zde máme jasnější zjevení Jeho charakteru, Jeho jednání s lidmi a velkého díla vykoupení. Zde se nám otevírají dějiny patriarchy a proroků a jiných svatých mužů staré doby. Byli to lidé, "poddáni téměř bídám jako my." Vidíme, jak se probíjeli zklámaním, jako my, jak právě tak klesali v pokušení jako my. Přesto se vzchopili a z milosti Boží zvítězili. Vidíme-li to, jsme povzbuzeni ve svém boji o spravedlnost. Když čteme o jejich vzácných zkušenostech, o jejich světle, lásce a požehnání a o díle, které z Boží milosti vykonali, pak Duch, který inspiroval je, rozžehne plamen svatého nadšení v našich srdcích a touhu, abychom jim byli podobni - abychom kráčeli jako oni s Bohem." SC 92

B. Studium bible

5. Který jasný příklad nám ukazuje na cestu bible jakožto výchovného prostředku?

"Ježíš studoval Písmo v dětství, v mládí i v mužném věku. Maminka ho již jako malé dítě denně vyučovala z prorockých svitků. Jako mladík trávil časné ranní i pozdní večerní chvíle sám na úpatí hory anebo v lese pod stromy. Zde prožíval klidnou hodinku na modlitbě a zkoumání Božího Slova. Během své služby dokázal svou důkladnou znalost Písem, jak pilně je studuje. A jelikož získával vědomosti tak, jak je můžeme získat my, jeho předivné duševní i duchovní síla potvrzuje hodnotu bible jakožto výchovného prostředku." Ed 185

6. Uveď příklady, jež dokazují rozsáhlost a všestrannost Písma. Pro které lidi obsahují zajímavé věci?

"Bible je tak všestranná a obsažná, že má něco zajímavého pro každou mysl a dotýká se všech srdcí. Na jejích stránkách nalézáme nejstarší dějiny, nejvěrohodnější životopisy, zásady vlády ke spravování státu, k řízení domácnosti - zásady, jež lidská moudrost nikdy neobsáhla. Je v ní největší filozofie, nejsladší a nejkrásnější, nejnadšenější a nejpůsobivější básnické dílo. Spisy bible převyšují nekonečně výtvar kteréhokoliv lidského autora, byť bychom je brali z tohoto hlediska. Uvažujeme-li však o nich

ve vztahu k hlavní myšlence, mají nekonečné větší rozsah a hodnotu. Hledí-
meli na ně takto, má každý bod nový význam. V nejednodušších pravdách jsou
obsaženy zásady, vysoké jako nebesa a obsahující věčnost." Ed 125

7. Proč je osobní studium Bible důležité? Ed 188

"Nestačí vědět, co jiní o Bibli znají a jak o ní smýšlejí. Každý musí
u soudu sám vydat počet Bohu a každý musí dnes sám poznat, co je pravda."

8. Jaký životní názor získáme po studiu Bible? Jakým praktickým cí-
lům může tento způsob studia sloužit?

"Bible je svým vlastním vykladačem. Srovnávejme jednotlivé statě Pís-
ma navzájem. Naučme se hledět na Slovo Boží jako na celek a poznávat jeho
souvislost. Poznejme jeho hlavní thema o Božím původním úmyslu se světem,
o vzniku velkého sporu a o díle vykoupení. Musíme pochopit podstatu dvou
zásad, které usilují o nadvládu a poznávejme jejich působení v záznamu dě-
jin a proroctví, až do velkého vyvrcholení! Sledujme, jak tento boj proniká
každou lidskou zkušeností. Jak se v každém životním činu zjevuje jedna či
druhá z těchto protichůdných pohnutek a jak již dnes rozhodujeme o tom, na
kterou stranu boje se postavíme - a to at chceme, či nikoli." Ed 190

9. V jakém duchu se má člověk pustit do studia Bible? MYP 261

"Přistupujme ke studiu Bible s úctou a vězme že jsme v Boží přítom-
nosti. Odložme veškerou povrchnost a lehkomyšlnost. Některé části Slova
Božího jsou snadno pochopitelné, ale pravý význam jiných statí není tak
srozumitelný. Musíme proto trpělivě studovat a rozjímat a vroucně se mod-
lit. Jakmile otevřeme Písmo, musíme prosit o osvětlení Duchem svatým. Pán
zaslíbil, že nám Ho dá.

Duch, se kterým přistupujeme ke studiu Písma, rozhodne o tom, kdo bude
vaším společníkem. Andělé světlosti budou s těmi, kteří v pokorě srdce pro-
sí o Boží vedení. Otvíráte-li však Bible neuctivě, s pocitem soběstatečnos-
ti, je-li vaše srdce naplněno předsudky, je satan po vašem boku a postaví
jasné výroky Slova Božího v převráceném světle."

10. Jaký vliv bude mít pilné studium bible na duševní síly člověka?
Jak ovlivní tato moc i chápání jiných předmětů?

"Při vyhledávání rozličných částí a při zkoumání jejich souvislosti,
uplatňují se co nejlépe nejvyšší síly lidské mysli. Kdo takto studuje, mu-
sí rozvinout duševní síly.

Duševní hodnota studia Bible netvoří pouze hledání a stmelování je-
dnotlivých bodů pravdy, týká se i úsilí, které je nutno vynaložit ku pocho-
pení thematic. Mysl, zabývající se pouze všedními věcmi, zakrní a zeslábné.
Nemusí-li se nikdy zabývat velkými a dalekosáhlými pravdami, ztrácí po ča-
se možnost růstu. Studium Božího slova je záchranou před tímto úpadkem a
podměttem k rozvoji, tak, jako nic jiného. Bible rozvíjí síly rozumu účinně-
ji než kterékoli jiná kniha nebo všechny knihy dohromady. Její velkolepá
thematic, důstojná prostota výroků, krása obrazů osvěžují a povznášejí myš-
lenky tak jako nic jiného. Žádné studium nedá tolik duševní síly, jako sna-
ha o pochopení vznešené pravdy zjevení. Mysl, jež takto přichází do styku
s myšlenkami nekonečného Boha, musí růst a sílit." Ed 124

C. Bible ve všedním životě

11. Uveď praktické požehnání studia Bible.

"Vedme mládež k tomu, aby bedlivě zkoumala Boží Slovo. Příjme-li je
do duše, stane se jí mocnou zábranou pokušení. Žalmista prohlašuje: "Řeč

tvou skryl jsem v srdci svém, aby nehřešil proti tobě." "Slovo rtů tvých uchovalo mne od cesty zhoubce." Ed 190

12. Vysvětli, jak může být bible ubranou proti satanu a jeho andělům.

"Satan je Kristův nepřítel. On je původce a vůdce veškeré vzpoury v nebi i na zemi. Jeho hněv roste a my si neuvědomujeme jeho moc. Kdyby naše oči mohly být otevřeny, abychom viděli, jak padlí andělé působí na ty, kteří jsou pohodlní a cítí se bezpeční, nebyli bychom tak klidní. Zlí andělé jsou nám ustavičně v patách... Jsme připraveni, abychom jim dovedli Slovem Božím odpovídat? Je to jediná zbraň, kterou můžeme úspěšně použít.

Někteří budou v pokušení přijímat (satanovy) zázraky jako od Boha. Nemocní budou před našimi zraky uzdraveni a budou se dívat divy a zázraky. Jsme připraveni pro zkoušku, kdy se plněji projeví lživé satanovy divy? Nebudou mnohé duše polapeny v osidlo? Formy bludu a odchylka od jasných ustanovení a příkázání Božích a věnování pozornosti bájím jsou vhodnou půdou pro tyto lživé satanovy zázraky. Všichni se musíme nyní snežit vyzbrojit k zápasu, kterým musíme záhy projít. Víra v Boží Slovo, jež musíme s modlitbou zkoumat a prakticky uplatnit, bude naší ochranou před satanovou mocí a učiní nás v Ježíšově krvi vítězi." MYP 61

13. Za kterými dvěma účely bylo Písmo Bohem dáno? GC 69

"Bůh si přál, aby se Bible stala učebnicí všech lidí v dětství, v mládí i v dospělosti a aby byla ve všech dobách zkoumána. Dal lidem své Slovo jako zjevení sebe. Každá nová poznaná pravda je dalším odhalením povahy Autora. Bůh si přeje, aby lidé přicházeli studiem Písma do užšího styku se svým Stvořitelem a aby lépe poznali jeho vůli. Je to dorozumívací prostředek mezi Bohem a člověkem."

14. Jak se Bible může stát vodítkem v každodenním životě? 4T 312

"Bible je neomylný vůdce. Vyžaduje dokonalou čistotu slov, myšlenek a jednání. Jedině čestný a bezuhonný charakter bude moci vejít před čistého a svatého Boha. Kdyby lidé zkoumali Slovo Boží a byli ho poslušni, byli by jím vedeni jako kdysi Izraelští ohnivým sloupem v noci a oblakem za dne. Bible je zjevením Boží vůle člověku. Je jediným dokonalým měřítkem charakteru a vyznačuje povinnosti člověka ve všech životních okolnostech. Vždyť máme mnoho odpovědností. Zanedbáme-li je, trpíme škodou nejen sami, nýbrž i jiní."

15. Jak rozsáhlý je obsah Bible? Jakou cenu má každý verš?

"Bible obsahuje veškeré zásady, které lidé musí pochopit, mají-li být připraveni pro tento i věčný život. A tyto zásady mohou pochopit všichni. Čte-li rozumný člověk naučení Bible, musí při čtení každé stati získat něco užitečného." Ed 123

16. Psaní Bible bylo dokončeno koncem 1. století po Kr. Tehdy byly ve světě zcela jiné poměry než dnes. Jak může Bůh očekávat od tak staré knihy, aby byla cenná ve světě za zcela odlišných poměrů? Proč se Bible uplatňuje v každém věku? Jak může být vůdcem všem rozličným národnostem?

Perlička:

"Slovo, jež zjevuje tíhu hříchu, působí na lidské srdce mocí, že člověk se stává spravedlivý." TM 80.81

65. Utvrzení v pravdě

Ú v o d :

V dnešní proměnlivé době, kdy se mnoho mluví o dřívějších závazných svazcích, nezapomeňte, že některé věci jsou trvalé a nepodléhají módě. Týká se to věčné skutečnosti o Bohu a o Jeho úmyslu s člověkem. Boha a Jeho pravdu musíme prozkoumat, poznat, prožít a neuvažovat o tom jako o věcech časných, povrchních nebo podřadných.

"Základ Boží stojí pevně." Osud každého člověka je závislý na tom, jak se postaví k tomuto základu a jak pevně je na něm založen. Slovo Boží je pravda a pravda je Jeho základem. Každý, kdo chce obstát v posledních dnech, musí se nezbytně připravit. Do této přípravy spadá znalost Slova Božího, zvláště poselství pro poslední dny. Ti, kteří se utvrzují dnes, získají zaručeně větší pomoc v čase potřeby.

Chceme-li obstát v nesnadných příštích dnech, musíme mít více, než pouhou vroucí touhu. Duchovní síla nepramení jen z poznání. Tím, že se člověk na každý den rozhoduje ve prospěch pravdy a spravedlnosti, získává sílu. Někdy se jedná o zdánlivé maličkosti. Ale rozdíl mezi silným člověkem a slabochem je ten, nakolik dovede říci: "To udělám", a to "nebudu dělat".

"Nevíme, co vše budoucnost pro nás v těchto svízelných dobách chová. Víme však, že v budoucnu nebudeme čelit sami. Prožijeme ji v obecenství s Bohem. Nevíme, na jaké problémy a pokušení ve svém osobním životě narazíme. Víme však, že je nebudeme muset řešit ve vlastní síle. V tom je ten velký rozdíl mezi bojácným světským člověkem a pokojným, radostným věřícím, který kráčí na každý den s Pánem a očekává Jeho brzký návrat." F. Nichol.

A. Mládež a pravda

1. Jak můžeme poznat pravdu? CSW 31.

"Chcete-li poznat pravdu a ukázat jiným na cestu spravedlnosti, musíte zkoumat a srovnávat důkazy Božího Slova o poselství, jež církvi posílá."

"Zkoumejme pravdu bod za bodem. Boží pravda nezná omezení. Žáci i učitelé mají o její studium projevat nejživější zájem, aby poznali, co Bůh řekl. Boží hlas k nám po léta promlouvá: "Rozhorlete se. Rozhorlete se. Rozhorlete se." Zkoumejte každý bod pravdy, abyste sami věděli, co je pravda a co blud. Žáci, zkoumejte sami, abyste poznali hlubiny Boží. Konejte toto dílo v duchu Kristově. Neomezujte v tom žáky." SCW 36.37.

2. Jak se může mládež připoutat k Božímu trůnu? MYP 27

"V dějinách Josefa, Daniele a jeho společníků vidíme, jak může zlatý řetěz pravdy pojit mladé lidi s trůnem Božím. Tito se nedali ničím odvrátit od svého bezúhonného života. Cenili si Boží přízeň nad přízeň a chválu knížat - a Bůh je miloval a přikryl je svým štítem. Pro jejich věrnost a zásadnost, že se rozhodli ctít Boha nad všechny lidské síly, oslavil je Bůh posléze před lidmi. Hospodin zástupů, jehož moc přesahuje dílo Jeho rukou na nebi i na zemi, jim prokázal čest. Tito lidé se nestyděli odhalit svou pravou povahu. I na královském dvoře dokázali svoji víru v Hospodina nebes slovy, obyčejí a zvyky."

3. Jakou cenu má teoretické poznání pravdy?

"Snad máš teoretické poznání pravdy ale to tě nespasí. Musíš vědět ze zkušenosti, jak hříšný je hřích a jak nesmírně potřebuješ Ježíše, osobního Spasitele. Jedině tak se můžeš stát Božím synem či dcerou. Tvoji jedinou zásluhou je tvá velká bída (potřeba)." MM 217

4. Jak dokonalá je pravda adventistů sedmého dne? 4T 595

"Je zaručené, že máme pravdu tak, jako že Bůh žije. A satan nemůže s veškerým svým uměním a pekelnou mocí Boží pravdu proměnit v lež. Velký nepřítel vynaloží veškeré úsilí, aby podlomil vliv Božího slova. Pravda však musí zářit hořící světlo."

B. Vzdělání pravdou

5. Ukaž, že dnes velmi potřebujeme jednotu. Jak ji dosíci?

"Žijeme v době, kdy je velmi potřebný pořádek, systém a jednotné počínání si. Pravda nás musí pojit mocnými pouty, aby se mezi pracovníky neprojevovalo protichůdné úsilí. Objeví-li se projevy nepořádku, musíme umět jasně rozeznat pravé od nepravého. Nezvěstujeme žádné poselství dříve, dokud není do posledního puntíku pečlivě prozkoumáno." TM 228.229

6. Vysvětli, jak pravda může být:

a/ kotvou - 2T 303

"Nepřijdeš-li k Bohu a nevyznaš-li Mu své poľesky, aby tě mohl uzdravit, není pro tebe naděje... Nevíš, kam můžeš dospět. Budeš jako člověk na moři bez kotvy. Pravda Boží je kotvou. Ty se od této pravdy odvrácíš, obětujeteš své věčné zájmy žádosti těla, žádosti očí a pýše života... Zatahujeteš své chyby, abys zachránil život - a přitom jej ztrácíš. Pokoříš-li se nyní před Pánem, vyznaš své chyby a vrátíš se k Němu v upřímnosti srdce, můžete být ještě šťastnou rodinou."

b/ živým zdrojem - 5T 601

"Je-li pravda Boží živou zásadou v srdci, stane se živým zdrojem. Budou činěny pokusy k jejímu potlačení, ale ona vytryskne jinde. Je prostě zde a nelze ji tlumit. Pravda v srdci je studnicí života. Občerstvuje unavená a brzdí špatné myšlenky a slova."

c/ povznášejícím vlivem - 1T 216

"Bylo mi ukázáno, že Pán obnovuje živé, jasné svědectví, které rozvine charakter a církve pročistí. Ačkoli příkaz zní, abychom se oddělili od světa, nemusíme být hrubí a drsní a nesmíme se snížit k všednímu vyjadřování a obhroublým poznámkám. Pravda má příjemce povznášet, zušlechťovat jeho vkus a posvětit jeho soudnost. Snažte se neustále napodobit společnost, k níž se záhy hodláme připojit, totiž společnost Božích andělů, kteří nikdy nepedli. Charakter má být svatý, způsoby vhodné, slova bez viny. Tak máme neustále pokračovat, až budeme připraveni na proměnění."

"Pravda může příjemce povznášet. Působí-li biblická pravda posvěcujícím vlivem na srdce a povahu, stanou se věřící tím inteligentnější. Křesťan pochopí své odpovědnosti k Bohu a svým bližním, bude-li ve správném spojení s Beránkem Božím, který dal svůj život za svět. Jedině tehdy, když budeme ustavičně zlepšovat svoji povahu a mravní síly, máme naději, že splníme úmysl Stvořitele." CH 256

d/ očištěním - DA 634

"Očekávání Kristova příchodu má na lidi působit tak, aby se Bohu báli a aby se báli Jeho soudů navrhnu-li Jeho nabídku milosti, dopustí se velkého hříchu. Ti, kteří čekají na Pána, očišťují své duše poslušností pravdy. Jsou bdělí, a přitom horlivě pracují. Vědí, že Pán je ve dveřích a to probouzí jejich horlivost, aby spolupracovali s nebeskými bytostmi na záchraně duší." DA 634

e/ utvrzením - GC 593

"Ti, kteří chtějí být poslušni všech Božích přikázání, obstojí jediné

v Pánu. Chtějí-li vydržet v nastávajících zkouškách, musí pochopit Boží vůli, zjevenou v Jeho Slově. Mohou ho oslavit jedině tehdy, chápou-li správně Jeho charakter, vládu a úmysly a žijí-li podle toho. Jedině ti, kteří utvrdili svou mysl biblickou pravdou, vydrží v posledních zkouškách, těžkého boje. Každá duše projde důraznou zkouškou. Uposlechnou Boha nebo lidi? Rozhodná hodina se blíží. Jsou veše nohy ustaveny na skále nepohyblivého Božího Slova? Jsme připraveni hájit pevně přikázání Boží a víru Ježíšovu?"
f/ dokonavatelem - AA 565

"Pravá posvěcení znamená dokonalou lásku, dokonalou poslušnost, dokonalé přizpůsobení Boží vůli. Naše svědomí musí být očistěno od mrtvých skutků, abychom sloužili živému Bohu. Nejsme dosud dokonalí. Naši povinnosti však je, abychom se vymanili z osidel svého já a hříchu a abychom šli k dokonalosti. Velké možnosti, vznešené a svaté cíle, jsou nám všem na dosah ruky." AA 565

C. Blízko konce

7. Ja bude láska k pravdě v blízkosti se krizi krajně důležitá? 8T 298

"Nebezpečné doby jsou před námi. Každý, kdo zná pravdu se má probudit a ukázat v Bohu své tělo, duši i ducha. Nepřítel je nám v patách. Musíme bdít a být před ním na stráži. Musíme obléci celou výzbroj Boží. Musíme se řídit pokyny Ducha prorockého. Musíme milovat pravdu pro dnešní dobu a být jí poslušni. To nás ochrání od toho abychom nepřijali mocné svody. Bůh k nám promlouvá skrze své Slovo. Promlouvá k nám skrze svědectví pro církev a prostřednictvím knih, jež nám pomáhají objasnit naši dnešní povinnost a stanovisko, které máme zastávat. Dbejme výstrah, které nám byly podrobně podány. Budeme-li přehlížet, jak se vymluvíme?"

8. Mladí lidé u vojska mohou být zkoušeni v otázkách víry. Tyto zkoušky se mohou během času stále stupňovat. Uveď aspoň jedinou příhodu z bible nebo nebo ještě lépe z novější doby - jako příklad. Poukaž, proč ten, či onen ve zkoušce zvítězil nebo klesl.

9. Co jedině ob stojí ve zkoušce soudu? Proč? RH 2.12.1884

"Všichni projdeme přísnou zkouškou. Lidé, kteří předstírají, že věří pravdě, přijdou k nám a budou nám vnucovat bludné učení. Budeme-li jim věnovat pozornost, otřese to naší vírou v přítomnou pravdu. Ve zkoušce soudu jedině pravé náboženství ob stojí." RH 2,12,1884

10. Proč musí každý sám vědět, čemu věří?

"Nastal čas, kdy nemůžeme být závislí na učení, o němž slyšíme, vidíme-li, že nesouhlasí se Slovem Božím. Nebezpečné bludy předkládány jako biblické učení. Musíme se seznámit s Biblií tak, abychom věděli, jak se k nim zachovat. Víra každého jednotlivce bude sloučena a každý projde zkouškou přísné kritiky." RH 3.5.1887

11. Jak bude muset lid Boží v posledních dnech zápasit o svou víru?

"Držte se pevně Pána Ježíše a nepusťte se Ho nikdy. Mějte pevně přesvědčení o své víře. Než vás vede pravda Božího Slova, abyste zasvětili své srdce, mysl, duši a sílu konání Jeho vůle. Stůjte rozhodně na jasném: "Tak praví Pán." Vaším jediným argumentem nechtě je: "Psáno jest." Tak máme zápasit o víru, předanou kdysi svatým. Tato víra neztratila nic ze svého posvátného svatého charakteru, byť její protivníci měli sebevíce námitek." RH 31.3.1905

12. Jaké povzbuzující ujištění je dáno ohledně vyvoleného lidu Božího v posledních dnech? 9T 17

"Ne lid Boží čekají strašné zkoušky a soužení. Duch války podněcuje národy z jednoho konce země na druhý. Ale uprostřed blížící se doby soužení - soužení, jakého nebylo co jest národ - bude lid Boží nepohnutě stát. Satan a jeho andělé jej nemohou zničit, protože jej budou chránit andělé, mocní v síle."

13. Jak se má mladý člověk připravit na blížící se události? 5T 525

"Předkládejte mládeži v její každodenní výchově zásady, které musí získat, aby se mohla správně rozhodnout, až vyjde rozkaz, vyžadující od všech, aby se klaněli šelmě a obrazu jejímu, aby měla sílu neochvějně prohlásit svou důvěru v přikázání Boží a víru Ježíšovu i v době, kdy náboženský svět přestupuje Boží zákon. Ti, kteří dnes kolísají a jsou v pokušení jít za odpadlými, kteří odešli od víry, "dbající duchů bludných a učení Dábelových", budou zaručeně na straně těch, kteří přestupují zákon Boží. Musí proto činit pokání a ustavit své nohy pevně na víře, předané kdysi svatým."

14. Navrhni rozumný program pro mladé lidi, kteří se chtějí duchovně připravit na budoucnost. Co je nutno činit, čemu se máme vyhýbat. Uveď přesné pokyny.

Perlička:

"Raději pošle všechny své anděle slávy k ulehčení věrným duším, aby je ohradil, než aby dopustil, aby byly oklamány a svedeny lživými satanovými zázraky." LW 88

- - o o o - -

66. Mládež a svědectví

Ú v o d :

Tentýž Bůh, který povolal sedmnáctiletou dívku, aby pro Něho vykonala zvláštní důležité dílo povolává dnes mladé lidi k velkým přednostem ve své službě. První jejich potřebou je poznat Ježíše a Jeho způsob života. Vše, co mladým lidem pomáhá lépe se s Ním seznámit a pochopit vlastní život a vyřešit své problémy, je pro ně velmi užitečné. Poselství sestry White, z nichž mnohá jsou napsaná zvláště pro mladé lidi, odpovídají těmto požadavkům a osvědčila se. Vedou k Příteli mládeže a k službě pro Něho v zájmu jiných.

Kdo chce ze svědectví získat nejvíce dobrého, musí se k nim přiblížovat se sympatiemi a rozumem. Jsou vyrovnaná, rozumná, plná jasných případných a přijatelných rad, nejsou nikdy radikální. Řeší každý problém z duchovního hlediska, ale jsou vždy ve spojitosti se zdravým rozumem. Studium těchto spisů samo o sobě mnohem páději přesvědčí čtenáře o své praktické hodnotě.

Budeme-li se ve studiu svědectví řídit třemi zásadami, získáme usměrněný názor: 1. Než vytvoříme závěr, musíme prostudovat celkové učení všech knih. 2. Musíme vzít v úvahu čas, místo a okolnosti, kdy byla dána určitá svědectví. Všeobecná pravidla platí vždy. Některá poselství mají zvláštní uplatnění a jejich naučení nelze zesvětšovat. 3. Musíme se snažit pochopit při řešení problémů zásadu a nepřijímat pouze tvrzení, nechápeme-li, proč byla dána.

A. Právý účel svědectví

1. Uveď tři zvláštní důvody pro vydání Svědectví. 5T 665

"Bohu se zalíbila dáti vám řádek za řádkem a jedno naučení za druhým."

Ale málokdo z vás ve skutečnosti ví, co Svědectví obsahují. Neznáte Písmo. Kdybyste byli studovali Boží Slovo a kdybyste se byli snažili o dosažení biblické úrovně a křesťanské dokonalosti, nebylo by vám zapotřebí Svědectví. Proto, zde jste opomněli seznámit se z Boží inspirovanou knihou, snažil se Pán přiblížit se k vám prostými, přísnými svědectvími. Poutá vaši pozornosti k slovům inspirace, jež jste zanedbali a neuposlechli. Vybízí vás, aby jste uvedli svůj život v soulad s Jeho čistým a vznešeným učením.

Pán vás chce skrze Svědectví varovat, napomínat, karat a radit vám a zdůraznit pravdy svého Slova. Napsaná svědectví nemají přinést nové světlo. Mají živě zapůsobit na srdce o inspirovaných pravdách, které jsou již zjeveny. Boží Slovo zjevuje člověku jasně jeho povinnost k Bohu a k bližním. Málokdo vás je však poslušen daného světla. Není přinesena nová pravda. Bůh však skrze Svědectví rozvedl velké, dané pravdy a svým zvláštním způsobem je lidu podává, aby jej probudil a ovlivnil jejich mysl. Chce, aby všichni byli bez výmluvy....

Svědectví nemají znehodnotit Boží Slovo, nýbrž je zvelebit a upozornit na ně lidskou mysl, aby prostota pravdy na všechny zapůsobila."

2. Jaký je vztah mezi Bibli a Svědectvími? 5T 663

"Bratr J. způsobuje zmatek, když se snaží tvrdit, že světlo, které Bůh dal skrze Svědectví je dodatkem k Božímu Slovu. Tím staví vše do nesprávného světla. Bůh uznal za vhodné přivést svůj lid ke svému Slovu, aby jej lépe pochopil Slovo Boží stačí k osvětlení nejzatemnělejší mysli a všichni, kteří mu chtějí rozumět mohou je pochopit. Přesto však žijí někteří v přímém rozporu s Jeho nejjasnějším učením, ačkoli tvrdí, že Slovo Boží studují. Aby lidé neměli výmluvu, dává jim Bůh jasné a vyhrazené Svědectví a přivádí je zpět ke Slovu, kterým se zapomněli řídit. Slovo Boží má množství povšechných zásad, týkajících se správných životních zvyků. Všeobecná i osobní svědectví jsou dána proto, aby upozornila muže a ženy zvláště na tyto zásady."

"Pán poslal svému lidu mnoho naučení, řádek za řádkem, naučení za naučením, zde trošku a tam trošku. Lidé věnují Bibli malou pozornost. Proto dal Pán menší světlo, aby je vedl k většímu světlu." CE 37

Nezapomňte, že světlo je světlem, ať je menší nebo větší. Veškeré světlo má jeden zdroj a musí být přijímáno od něj.

3. Jaká požehnání přinášejí Svědectví, jež se zabývají mnohem podrobněji věcmi všedního života než Písmo svaté? 5T 667

"Tajemství tvého úspěchu je v jednoduchosti. (Slovo, jež pronesl průvodce sestře White) Jakmile se od toho uchýlíš a přizpůsobíš svá svědectví, aby lidem vyhovovala, je po tvé síle. Takřka vše v tomto věku je zatemněné a neskutečné. Na světě je plno svědectví, jež se mají líbit a na chvílku okouzlovat a zvelebovat sebe. Tvé svědectví je odlišné. Přiblížilo se k nejmenší podrobnostem života, zachraňuje slabou víru před zánikem a ovlivňuje věřící, aby pochopili, že musí svítit jako světlo světa."

4. Za jakých okolností by Svědectví nebyla bývala nutná? 5T 665

"Vzala jsem vzácnou bibli a obklopila jsem ji jednotlivými Svědectvími pro církev, danými lidu Božímu. Řekla jsem: Zde jsou případy takřka váš všech. Ona poukazuje na hříchy, jichž se máte varovat. Zde je možno nalézt potřebné rady, dané pro jiné případy v podobných okolnostech. Bůh dal ve své lásce řádek za řádkem a naučení za naučením. Ale mnozí z vás nevědí, co Svědectví ve skutečnosti obsahují. Neznáte Písmo. Kdybyste byli zkoumali Slovo Boží a kdybyste se byli snažili o dosažení biblické úrovně a křesťanské dokonalosti, nebyli byste potřebovali Svědectví. Protože jste se

zapomněli seznamovat s Boží inspirovanou knihou, snaží se vás získat prostými, přímými svědectvími. Upoutává vaši pozornost na inspirovaná slova, jež jste opomíjeli a jichž jste neuposlechli. Vyzývá vás, abyste svůj život upravili ve shodě s Jeho čistým a vznešeným učením."

B. Původ a použití Svědectví

5. Uveď nejlepší důkaz božského původu Svědectví. 5T 674

"Milí bratři a sestry! Varujte se zlých srdce nevěry. Slovo Boží je jasné a jeho omezení jsou důsledná. Týká se vašich sobeckých zálib, proto nechcete uposlechnout. Svědectví Jeho Ducha vás upozorňuje na Písmo, poukazuje na vaše povahové chyby a kárájí vaše hříchy; proto jich nedbáte. Chcete ospravedlnit svůj tělesný, pohodlný způsob života a proto začínáte pochybovat o tom, jsou-li Svědectví od Boha. Kdybyste byli poslušní jejich naučení, přesvědčili byste se o jejich božském původu. Nezapomenejte, že vaše nevěra nemá vliv na jejich pravdivost. Jsou-li od Boha, obstojí."

6. Jak mají být posuzována? 5T 671

"Posuzujte Svědectví podle jejich ovoce. Jaký je duch jejich učení? Jaký vliv přinášejí? "Všichni, kteří chtějí, mohou se seznámit s ovocem těchto vidění. Bůh po sedmáct let (1862) uznal za vhodné aby přežila protivenská satanových sil a vlivu lidských činitelů, kteří mu v tomto díle pomáhali a aby byla ještě silnější."

7. Za jakým účelem nemají být používána? 5T 669

"První stránky Svědectví obsahují výstrahu před nemoudrým použitím světla, které je takto lidu Božímu dáno. Řekla jsem, že někteří si počínali nerozumně, když s nevěřícími mluvili o víře, a tito se jich tázali na důkazy četli jim z mých spisů místo z Bible. Bylo mi ukázáno, že tento způsob je nevhodný a zavíjí předsudky nevěřících vůči pravdě. - Svědectví nemohou znamenat nic u těch, kteří neznají jejich Ducha. V takových případech se na ně neodvolávejte."

8. Buďte velmi opatrní, než přijmeme výroky které se prý nalézají ve Svědectví. 5T 696

"A nyní bych chtěla říci všem, kteří touží po pravdě: "Nevěřte nevěrohodným zprávám, co prý sestra White dělala, řekla, či napsala. Chcete-li vědět, co Pán skrze ni zjevil, čtěte její uveřejněné díla. Zajímáte-li se o některé věci, o nichž napsala, nevěřte nepředložené zprávám, co prý řekla a nešířte to."

C. Naše stanovisko ke Svědectvím

9. Ukaž na dvě protichudná stanoviska ke Svědectví. Co může každá z nich způsobit? 4T 32

"V mnoha případech jsou Svědectví plně přijímána, lidé upustí od hříchu a začne okamžitá náprava v souladu se světlem, jež Bůh dal. V jiných případech lidé pokračují v hříšném počínání, Svědectví zavrhnou a pak se vymlouvají na nepravdivé důvody, proč prý je nepřijali. Neuvedou pravou příčinu. Je to nedostatek mravní odvahy - nedostatek vůle, posílené a ovládané Duchem Božím, aby opustili škodlivé zvyky."

10. Jakmile někdo přijme některé části ze Svědectví a jiné zavrhuje, co činí? 9T 154

"Někteří zdánlivě věřící přijímají určité části ze Svědectví jako Boží poselství. Současně zavrhnou ty statek, které odsuzují jejich libůstky. Takoví lidé pracují přímo proti vlastnímu blahu a proti blahu církve. Je

nutné, abychom kráčeli ve světle, když světlo máme. Ti, kteří tvrdí, že věří zdravotní reformě a přitom v denním životě přestupují její zásady, ubližují své duši a zanechávají špatný dojem u věřících i nevěřících."

11. Poukaž na nebezpečí toho, vybírá-li někdo části Svědectví a používá jich nesouvisle, aby podpořil vlastní názor.

"Ti, kteří přijímají Svědectví jako Boží poselství budou z nich mít prospěch a požehnání. Ale ti, kteří je berou jen částečně, prostě proto, aby podpořili některou teorii nebo vlastní myšlenku, obhájili své nesprávné počinání, nebudou mít požehnání ze svého učení." TM 42

"Pán dal svému lidu přiměřená poselství, varování, pokárání, rady a naučení. Není však vhodné vyjmát tato poselství ze souvislosti a stavět je tam, kde by zdánlivě podporovala myslná poselství." TM 36

12. Za jakých podmínek může člověk přijímat ze Svědectví nové světlo?

"Řekla jsem dále: Tak jako Slovo Boží je obklopeno těmito knihami a traktáty, tak vás Bůh obklopil pokáráními, radami, výstrahami a povzbuzením. Zde pláчете před Hospodinem v úzkosti duše a žádáte si další světlo. Bůh mě pověřil, abych vám řekla, že vám ze Svědectví nesvítne ani jeden další paprsek světla, pokud prakticky neuplatníte světlo, které, již bylo dáno. Bůh vás obklopil světlem. Vy však světlo nepřijímáte a pošlapáváte je. Někteří jím pohrdají, jiní je přehlížejí anebo jdou za ním jen netečně. Málo je těch, kteří jsou celým srdcem poslušni světla, jež jim Bůh ze své milosti dal." 5T 666

13. Jakou příležitost mají ti, kteří chtějí pochybovat? 5T 675

"Satan může vzbuzovat pochybnosti a námítky proti jasným Božím svědectvím. Mnozí si to pokládají za čest a důkaz inteligence, když jsou nevěřící, pochybují a pitvají. Ti, kteří pochybovat chtějí, budou mít dost možností. Bůh nechce odstranit veškeré příležitosti k nevěře. Podává důkaz, který člověk musí pečlivě, s pokornou myslí a učenlivým duchem zkoumat a všichni se musí rozhodnout pod tíhou důkazů. Bůh dává rozumnému člověku dostatek důkazů, aby mohl uvěřit. Ale ten, kdo se odvrací od množství důkazů proto, že několik málo věcí nemůže svým omezeným rozumem pochopit, zůstane v chladném, mrazivém ovzduší nevěry a pochybnosti a ztroskotá u víře."

14. Poukaž na jasné nebezpečí, které přináší lhostejnost vůči Svědectvím.

"Hlas Boží k nám skrze Jeho svatého Ducha zaznívá neustále ve výstražce a naučení. Chce utvrdit víru nevěřících v Ducha proroctví... Čas a zkoušky nezneškodnily daná naučení. Léta utrpení a obětavosti utvrdila pravdivost daných svědectví. Naučení, jež byla dána v počátečních dnech poselství, mají být bezpečným vodítkem ve dnech závěrečných. Ti, kteří jsou neteční k tomuto světlu a naučení, nesmí čekat, že uniknou osidlům, která byla jasně předpověděna. Ta to způsobí, že ti, kteří světlo zavrhnou, klopýtnou, padnou, budou polapeni a zajati." RH 18.7.1907

15. Jakou sílu má Bůh v zásobě, aby získal ty, kdož zavrhnou Svědectví?

"Jakou rezervní silou chce Pán získat ty, kteří, zavrhnou Jeho varování a napomenutí a tvrdí, že Svědectví Ducha Božího nepocházejí z vyššího zdroje, než jakým je lidský rozum a moudrost? Jak se v den soudu vymluvíte vy, kteří to činíte, že jste se odvraceli od důkazů, jež vám dal, že je to Boží dílo? "Po ovocích poznáte je." Nechci vám nyní opakovat důkazy, podané v posledních dvou letech o Božím jednání z Jeho vyvolenými služebníky. Ale dnes máte důkaz Jeho působení a jste povinni mu uvěřit. Můžete zaned-

bat Boží varovné poselství, můžete je zavrhnout, anebo brát povrchně, ale bude to za cenu nekonečné ztráty." TM 466

15. Uveď, jak na tebe působily spisy sestry White, studuješ-li je v souvislosti s mnoha praktickými a každodenními problémy. Které známky inspirace mají, v čem jsou prospěšné a praktické? Uveď některé body, které stojí za další studium. Jak mohou dále sloužit jako vodítko v denním životě?

Perlička: _ _ _

"Do budoucna se musíme obávat jedině toho, abychom nezapomněli na cestu, kterou nás Pán vedl a na Jeho učení v našich minulých dějinách." LS 196

- - o o o - -

O d d í l VIII.

B U D O U C N O S T S B O H Ě M = = = = =

C í l : Chceme poznat v Kristově způsobu života sílu k řešení všech problémů tohoto života a k přípravě pro bohatší život ve světě příštím.

67. Zákon Boží _ _

Ú v o d :

Služebná v paláci Nejvyššího kněze vyjádřila své tvrzení, že Petr je následovníkem Ježíše Krista slovy: "Řeč tvá tě prozrazuje." Tak je tomu stále. Slova člověka jsou projevem jeho mysli a srdce. Toto nebylo nikdy pravdivější než na hoře, kdy "Bůh mluvil všechna slova tato", to jest zákon Boží k Mojžíšovi. V deseti bodech přikázání vidíme vyjádření mysli a srdce, týkající se božsko-lidských vztahů. Zákon není nějakou cestou života, nýbrž určitou cestou.

Zákon Boží je doslovným zjevením Božího charakteru. Ježíšův život mezi lidmi byl božsko lidským výkladem tohoto zákona. Je přirozené, že Ježíš prohlásil ve svém prvním zaznamenaném kázání: "Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit (změnit) zákon." Člověk by se mohl právě tak domnívat, že bude zrušen nejen Boží zákon, nýbrž i Bůh sám. Vždyť zákon je výkladem, zjevením Jeho povahy.

Je věru zvláštní, že satan započal již při pádu člověka právě toto dílo. Nejprve útočil na část zákona, která se týká vztahu člověka k Bohu. Pak přišla část, týkající se vztahu člověka k člověku. Záhy se stal zodpovědný za první vraždu. Mluví již takřka dva tisíce roků lstivým, úspěšným způsobem, aby utvrdil změnu 4. přikázání. Účelem posledního adventního poselství je, připravit lidi na vítězství Božího zákona lásky nad satanovým zákonem nenávisti. Toto vítězství vyvrcholí druhým příchodem Ježíše Krista.

A. Podstata Božího zákona _ _

1. Co zjevuje Boží zákon?

"Boží zákon je od přirození neměnitelný. Zjevuje vůli a charakter svého Tvůrce. Bůh je láska a Jeho zákon je láska. Jeho dvě velké zásady mluví o lásce k Bohu a o lásce k bližnímu. "Naplnění zákona jest láska." Charakter Boží je spravedlnost a pravda. Taková je i podstata Božího zá-

kona. Žalmista praví: "Zákon tvůj je pravda." A dále: "Všechna přikázání tvá jsou spravedlnost." A apoštol Pavel prohlašuje: "Zákon tvůj jest svatý a přikázání tvá jsou svatá a spravedlivá a dobrá." Takový zákon, který je vyjádřením Boží mysli a vůle, musí být tak trvalý jako jeho autor." GC 467

2. Kde je napsán velký původní zákon a v jakém vztahu je Desatero k tomuto originálu?

"Zákon Boží v nebeské svatyni je velkým originálem, podle něhož byly napsány předpisy na kamenných deskách. Tak je neomylně přepsal Mojžíš do Pentateuchu." GC 434

3. Vyjádři se o šířce a důstojnosti Božího Zákona.

"Některé body pravdy jsou doposud nejasné, některé souvislosti nepochopitelné a dalekosáhlé hloubky Božího Zákona nesrozumitelné. Zákon Boží je neměřitelně rozsáhlý, důstojný a slavný. Přesto náboženský svět tento zákon odstranil jako kdysi Židé a zvelebil lidské tradice a přikázání. Před životem Ježíše Krista se lidé marně tázali: "Co je pravda?" I Judstvo bylo zahalené tmou, ačkoli k nim hlas Boží promlouval v Jeho Zákonu. Pravda Boží byla umlčována pověrami a tradicemi zdánlivých vykladačů a domnělé dítky Boží byly rozděleny hádkami, žárlivostí a predsudky. Potom Bůh poslal Učitele, toho, který byl Cestou, Pravdou i Životem. Ježíš přinesl na světlo čistou, bohatou pravdu nebes, která zazářila v mravní temnotě a mrákotě země." FE 238.239

4. Co řekl Pavel o duchovní podstatě Zákona? Jak to působí na obrácení?

"Pavel praví, že co se týče spravedlnosti Zákona - neboli vnějších skutků - byl "bezúhobný". Jakmile však pochopil duchovní podstatu zákona, poznal, že je hříšný. Posuzováno podle litery zákona, jak jej lidé uplatňují ve vnějším životě, zdržoval se od hříchu. Jakmile však nahlédl do hlubin jeho svatých předpisů a viděl se v Božím světle, sklonil se v pokore a vyznal svoji vinu. Praví: "Kdysi jsem žil bez zákona, ale jakmile přišlo přikázání, hřích ožil a já jsem umřel." Jakmile viděl duchovní povahu zákona, zjevil se mu hřích v pravé ohavnosti a bylo po jeho samolibosti." SC 34

5. Jak se v pozemské svatyni projevila Boží povaha - zákon a láska?

"Zákon Boží uložený v truhle smlouvy, byl velkým pravidlem spravedlnosti a soudu. Zákon hlásal přestupníku smrt. Ale nad zákonem byla slitovnice, kde se zjevovала Boží přítomnost a odtud se skrze smíření dostalo kajícímu hříšníkovi odpuštění. Tak se v Kristově díle pro naše vykoupění, symbolizovaném službou ve svatyni, "milosrdenství a pravda potkají se spolu, spravedlnost a pokoj dají sobě políbení." PF 349

B. Satan a zákon

6. Co tvrdí satan o Božích přikázáních? Jak zní odpověď na toto odvinění?

"Satan tvrdil, že člověk nemůže být poslušen Božích přikázání. Je pravda, že ve své síle jich poslušni být nemůžeme. Ale Kristus přišel jako člověk a dokonalou poslušností dokázal, že spojením člověčenstva s božstvím lze uposlechnout všech Božích příkazů." COL 314

"Kristus věděl, že nikdo nemůže být poslušen zákona ve vlastní síle. Chtěl přivést zákoníka k jasnějšímu a kritičtějšímu zkoumání, aby mohl nalézt pravdu. Jedině tehdy, když přijmeme Kristovy ctnosti a milost, můžeme zachovat zákon. Víra ve vskypné ze hřích umožňuje padlému člověku, aby miloval Boha celým srdcem a bližního jako sebe samého." COL 378

7. Jak se stává Boží zákon křesťanu ochrannou zdí?

"Jak veliký je náš Bůh. Ovládá svědomitě a pečlivě své království. Uhradil své poddané Desaterem, aby je uchránil před následky přestoupení. Bůh žádal od svého lidu poslušnost zákonů svého království a tím mu dává zdraví, štěstí, pokoj a radost." CT 454

"Neexistuje ani jedno přikázání zákona, které by nebylo k dobru a štěstí člověka v časném i budoucím životě. Je-li člověk poslušen Božího zákona, je obklopen jakoby zdí a uchráněn od zlého."

Ten, kdo v jednom bodě narušuje tuto božskou přehradu, maří ochrannou sílu zákona. Tím vlastně uvolnil nepříteli cestu, aby mohl hubit a ničit." MB 82.

8. Co se stává s ochrannou zdí, dojde-li k přestoupení přikázání?

"Křesťanský svět pohrdl Božím zákonem. Pán učiní to, co ohlásil - odejme své požehnání od světa, jakož i ochrannou péči od těch, kteří se proti Jeho zákonu vzpírají a vedou k tomu i ostatní. Satan má v moci všechny, kteří nejsou ve zvláštní Boží péči. Které poctí přízní a úspěchem, aby dosáhl svého cíle. Jiným způsobí zármutek, takže lidé se domnívají, že Bůh na ně dopustil soužení." GC 589

9. Na které přikázání satan zvláště útočí? PR 183.184

"Velký arcinepřítel lidského štěstí útočí v křesťanské éře zvláště na čtvrté přikázání. Satan praví: "Zmařím Boží úmysly. Zmocním své následovníky, aby odstranili Boží památku - sobotu sedmého dne. Pak světů dokaži, že den Bohem posvěcený a požehnaný, je změněn. Tento den nebude žít v lidské mysli. Vyhladím jeho památku. Ustanovím na jeho místě den, který nemá Boží pečeti, den, který nemůže být znamením mezi Bohem a Jeho lidem. Ovlivním ty, kteří tento den přijmou, aby na něj přenesli svatost, kterou Bůh vložil na sedmý den."

10. Jak dlouho se bude satan trvale snažit o to, aby lidé byli k Božímu zákonu lhostejní anebo odbojní? DA 763

"Boj, proti Božímu zákonu, který započal v nebi, potrvá až do konce času. Každý bude vyzkoušen. Celý svět se musí rozhodnout v otázce poslušnosti či neposlušnosti. Všichni se budou muset rozhodnout mezi zákonem Božím a zákony lidskými. Zde bude dělicí čára. Budou pouze dvě třídy. Povaha každého člověka se plně projeví. Všichni dokaží, vybral-li si stranu věrnosti či vzpoury."

C. Kristus a zákon

11. S jakým podezíráním sledovali lidé Ježíše Krista na zemi? MB 76

"Vyzvědači dávali na Ježíše bedlivý pozor. A když poukazoval na zásady spravedlnosti, farizeové zavinili, že se o Jeho učení mluvilo, jakoby se příčilo Božím ustanovením na hoře Sinai. Spasitel neřekl nic, čím by vyvrátil víru v náboženství a zřízení, dané skrze Mojžíše. Vždyť velký vůdce Izraele sděloval lidu paprsky Božího světla, jež přijímal od Krista. Mnozí říkají, že přišel odstranit zákon, ale Ježíš jasně zjevil poměr k Božím ustanovením. "Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit zákon anebo proroky."

12. Jaký úmysl měl Kristus se svým zákonem, jak to sám prohlásil?

"Ježíš řekl o zákonu: "Nepřišel jsem zrušit, ale naplnit." Zde použil slova "naplnit" ve stejném smyslu, jako když řekl Janu Křtiteli, že přišel naplnit všelikou spravedlnost." To znamená přišel splnit požadavky zákona, podat důkaz dokonalé poslušnosti Boží vůli.

Přišel "zvelebit zákon a učinit jej slavným." Měl poukázat na duchovní smysl zákona. Přednést jeho dalekosáhlé zásady a objasnit jeho věčné závazky." MB 77.78

13. Jaký byl Kristův původní vztah k zákonu?

"Stvořitel lidí, Vydavatel zákona, - prohlašuje, že nepřišel zrušit jeho ustanovení.... Kristus člověku v ráji sdělil ustanovení zákona, "když prozpěvovaly hvězdy jitřní a plesali všichni synové Boží." MB 76.77

D. Člověk a zákon.

14. Co je nejvýmluvnějším kázáním o Božím zákoně? Jak účinně je toto kázání? 4T 58

"Nejvýmluvnějším kázáním o zákonu Desatera je jeho p l n ě n í . Poslušnost musí být osobní povinností. Zanedbání této povinnosti je velkým hříchem. Bůh nás činí odpovědnými nejen za to, abychom si získali nebesa sami, chce, abychom cítili závaznou povinnost, že musíme i jiným ukazovat cestu a vést svou péčí a nezištnou láskou ke Kristu ty, kteří přicházejí s námi jakkoli do styku. Život mnohých křesťanů se vyznačuje nedostatkem zásady, až je to pobuřující. Přehlíží Boží zákon a zmalomyslnují ty, kteří uznávají jeho svaté požadavky. Svým vlivem odvádějí od pravdy ty, kteří by ji jinak přijali."

15. Jak může mladý člověk dosáhnout skrze zákon osobní svobodu?

"Mladí mají vrozenou lásku ke svobodě, touží po svobodě. Musí však pochopit, že mohou mít tato nevýslovné požehnání jediné tehdy, budou-li poslušni Božího zákona. Tento zákon uchovává pravou svobodu a volnost. Poukazuje na věci, které ponižují a zotročují a zakazuje je. Tím chrání poslušného před mocí zla." Ed 291

"Bůh nám dal své svaté příkazy, protože člověka miluje. Zjevuje nám zásady spravedlnosti, aby nás uchránil před následky přestoupení. Zákon je vyjádřením Boží myšlenky. Přijímáme-li jej v Kristu Ježíši, vzniká do našeho myšlení. Povznáší nás nad moc tělesných žádostí a sklonů, nad pokušení, vedoucí do hříchu. Bůh chce, abychom byli šťastni. Dal nám zásady zákona, abychom skrze poslušnost dosáhli radosti." DA 307.308

16. Uveď požehnání, zaslíbené těm, kteří zachovávají Boží přikázání.

"Zákon Boží je základem veškeré trvalé reformace. Musíme světu jasně a srozumitelně ukázat, že je nutno, abychom byli poslušni tohoto zákona. Poslušnost Božího zákona je největší pobídkou k hospodárnosti, šetrnosti, pravdivosti a spravedlnosti mezi lidmi."

"Příčina, že lidé nevědí, co činí, tkví v tom, že odstranili Boží zákon. Boží zákon je vyjádřením Jeho povahy a zásad Jeho království. Ten, kdo nechce přijmout tyto zásady, staví se mimo zdroj Božího požehnání."

Izraelští mohli pochopit slavné možnosti, které jim byly předloženy, jediné poslušností Božích přikázání. I my můžeme jediné poslušností dosáhnout téhož povznesení charakteru, téhož bohatého požehnání - požehnání myslí, duši a tělu, požehnání v domě a na poli, požehnání v životě časném i věčném." COL 305

17. Uveď několik příkladů, jak Ježíš vykládal zákon kázáním na hoře blahoslavenství. Viz Mt 5 - 7

18. Čerpej z denních zkušeností průměrného dnešního člověka a poukaž na další možnosti ostříhání přikázání z Kristova hlediska.

Perlička:

"Odstraňme brzdu božského zákona - a záhy si lidé nebudou vážit ani zákonů vlastních." GC 585

68. S o b o t a

Ú v o d :

Bůh chtěl, aby sobota byla oazou na poušti hříchu. Patřila mezi one dvě ustanovení, jež si člověk vzal po pádu do hříchu a sebou z ráje. Bůh chtěl aby každá sobota ukojila touhu duší, které prahnou po pravém chlebu a vodě života. Bůh se neodlučuje od svého lidu během týdne, aby s nimi byl pouze v sobotu. Upřímně hledající Ho může vždy nalézt. Ale v tento den týdne se setkává se svým lidem v obzvláštní míře. Chce jim každým týdnem dát poznat důvěrné a u řádné odevzdání, od něhož by neupustili během týdne. Každá sobota by se tak stala postupným mezníkem, vedoucím křesťana posléze k tomu, aby byl totožný s Kristem.

Sobota je vyvrcholením díla stvoření a vykoupení. Podává důkaz ukončeného, dokonalého díla. Je důkazem lásky a dostatečné moci, která tvoří a udržuje svět a obnovuje a proměňuje hříšníka ve světce.

Sobota byla učiněna pro člověka, pro jeho potěšení a užitek. Byla dána k obnovení tělesné síly, síly mysli, a posvěcení duše. Chceme-li posoudit, jaké je správné svěcení soboty, musíme uvažovat o účelu soboty. Vše, co přispívá k dosažení tohoto cíle, je správné."

Sobota je zkušebním kamenem v dlouhém boji mezi Kristem a satanem. Není nutno uvádět zkoušku všech deseti přikázání. Je-li možno porušit aspoň jediné bezstarostně - rozpadne se všech ostatních devět vlastní vahou. Zákon Boží je pak porušen.

A. Sobota

1. Čeho je sobota památkou a znamením?

"Protože Bůh odpočinul v sobotu, "požehnal Bůh dni sedmému a posvětil jej - oddělil ke svaté službě. Dal jej Adamovi jako den odpočinku. Byla to památka na stvořitelské dílo, tedy znamením Boží moci a lásky. Písmo praví: "Učinil předivné skutky své, aby připomínány byly." "Věci učiněné" ohlašují "neviditelné věci jeho od ustanovení světa." "Totiž jeho věčnou moc a božství." Da 281

2. Vysvětli důležitost soboty, jakožto vhodného vyvrcholení díla stvoření a vykoupení.

"Veliký Bůh učinil základy země. Přiděl celý svět krásným rouchem a naplnil jej věcmi, pro člověka užitečnými. Stvořil všechny divy země a moře. V šesti dnech bylo velké dílo stvoření vykonáno a Bůh odpočinul dne sedmého ode všeho díla, kteréž konal" a "požehnal Bůh dni sedmému a posvětil jej, poněvadž v něm odpočinul ode všeho díla, kteréž byl učinil." Bůh hleděl s uspokojením na dílo svých rukou. Vše bylo dokonalé, hodné svého božského Tvůrce. Neodpočíval jako unavený člověk, nýbrž proto, aby se těšil z ovoce své moudrosti, dobroty a z projevů své lásky." PP 47

3. Jak se chovají nebeské zástupy ke 4. přikázání? 1T 75

"Pán mi ukázal vidění o nebeské svatyni. Chrám Boží v nebesích se otevřel a viděla jsem truhlu Boží, zastřenou slitovnicí. Na každém konci truhly stál anděl. Oba svými křídly zastírali slitovnici a hleděli na ni. Provázející anděl mi sdělil, že tyto andělé představují veškeré zástupy, které patří se zbožnou úctou na svatý zákon, napsaný prstem Božím. Byla jsem překvapena, když jsem viděla, že čtvrté přikázání zářilo uprostřed deseti přikázání a bylo obklopené světlem. Anděl řekl: "Je to jediné z deseti přikázání, které praví o živém Dohu, že je Stvořitelem nebe i země a všeho, což v nich jest. Když byly založeny základy země, byl položen i základ soboty."

"Sobota byla zřízena v ráji před pádem. Světil ji Adam a Eva a všechny nebeské zástupy. Bůh odpočinul dne sedmého a požehnal a posvětil ho. Viděla jsem, že sobota nebude nikdy odstraněna, že vykoupení svatí a všichni nebesští andělé budou ji slavit po celou věčnost z úcty k velkému Stvořiteli." EW 217

4. V jaké souvislosti je svěcení soboty s věčnou smlouvou a jejím zaslíbením? 6T 350

"Nám jako Izraeli je sobota dána za věčnou smlouvu." Těm, kteří si váží svatě Boží soboty, je znamením, že jim splní svou smlouvu. Každá duše, která přijme znamení Boží vlády, vstupuje do Boží věčné smlouvy. Připojuje se k jistému řetězu poslušnosti, jehož každý článek je zaslíbením."

"Bůh nezruší svoji smlouvu ani nezmění nic, co vyšlo z Jeho rtů. Jeho slovo bude stát na věky a je nepohnutelné tak, jako Jeho trůn. U soudu bude tato smlouva předvedena tak, jak byla jasně prstem Božím napsána. A svět bude seřazen před soudnou stolicí nekonečné spravedlnosti, aby přijal rozsudek." PE 187

5. Uveď stručně dějiny svěcení soboty během staletí.

"Sobota byla posvěcena Stvořitelovým odpočinkem a požehnáním a Adam ji světil ve své nevinosti v posvátném ráji. Světil ji jako padlý, leč kající Adam, když byl vyhnán ze svého šťastného domova. Světli ji všichni patriarchové Abélem počínaje, až po spravedlivého Noe, Abrahama, Jákoba. Když vyvolený lid byl v egyptském otroctví, mnozí v převládající modloslužbě zapomněli na Boží zákon. Ale jakmile Bůh Izraele vysvobodil, ohlásil svůj zákon velebně a majestátně shromážděnému zástupu, aby poznali Jeho vůli a aby se Ho věčně báli a poslouchali Ho.

Od toho dne se známost Božího zákona na zemi zachovala až do dnešního dne a byla svěcena i sobota čtvrtého přikázání. Ačkoli se "člověku hříchu" podařilo pošlapat svatý Boží den, i za jeho nadvlády byly na tajných místech ukryty věrné duše, které si soboty vážily. Od doby reformace našly se v každém pokolení lidé, kteří ji zachovávali. Ačkoli byl Boží zákon tupen a pronásledován, byl přinášěn ustavičný důkaz o jeho právoplatnosti a o svaté závaznosti soboty stvoření." GC 453

"Jednou z hlavních příčin, jež vedly k oddělení pravé církve od Říma, byla jeho nenávisť k biblické sobotě. Papežství pošlapalo pravdu, jak prorocství předpovídalo. Svrhlo Boží zákon do prachu a zvelebilo lidské tradice a obyčeje. Církve, jež byly pod vládou papežství, byly záhy nuceny, aby světily neděli. V převládajících bludech a pověrách byli i mnozí upřímní vyznavači Boží tak zmateni, že ač světili sobotu, zdržovali se rovněž práce v neděli. Ale to papežské vůdce neuspokojovalo. Žádali nejen svěcení neděle, nýbrž i znesvěcování soboty. A odsuzovali nejostřejším způsobem ty, kteří se opovažovali sobotu světit. Kdo chtěl uposlechnout pokojně Božího zákona, musel přehnout z dosahu moci Říma." GC 65

6. Jak zní poselství pro poslední dny ohledně soboty?

"Prorocství zde (1z 58,12) líčí lid, který se v době všeobecného odpadnutí od pravdy a spravedlnosti snaží obnovit zásady, které jsou základem Božího království. Napravují trhliny, jež vznikly v Božím zákoně - opravují je, zeď, kterou ohradil své vyvolené. Budou-li poslušni těchto ustanovení spravedlnosti, pravdy a čistoty, poskytne jim to trvalou ochranu." PK 677.678

B. Svěcení soboty zkouškou

7. Proč útočí satan na sobotu? 6T 352

"Sobotní otázka bude rozhodující ve velkém posledním boji, jehož se zúčastní celý svět. Lidé dávají přednost satanovým zásadám nad zásadami nebes. Přijali falešnou sobotu, kterou satan povznesl na znamení své moci. Ale Bůh vložil pečeť na svůj královský požadavek. Každé sobotní zřízení nese jméno svého Tvůrce, neomylné znamení, potvrzující Jeho autoritu. Na nás je, abychom to lidem pomohli pochopit. Musíme jim ukázat, že je to pro ně krajně důležité, mají-li znamení království Božího anebo znamení království odboje, neboť se hlásí za poddané království, jehož znamení mají. Bůh nás povolal, abychom povznegli korouhev jeho pošlapané soboty. Jak je tedy důležité, abychom přinášeli správný příklad svěcení soboty."

"Satan nyní zdůrazňuje, že zákon, který Bůh sám ohlásil je myslný a že některé příkazy byly zrušeny. Je to poslední velký svod, který světu přednese. Nemusí útočit na celý zákon. Podaří-li se mu svést lidi k tomu, aby si přestali vážit jednoho ustanovení, dosáhl cíle. Neboť "kdožby koli ostříhal celého zákona, přestoupil by pak jedině, všechněmi je vinen." Jakmile lidé přivolí k porušení jednoho přikázání, spadají pod satanovu moc. Satan nahradil Boží zákon zákonem lidským a snaží se tím ovládnout svět. To to dílo je v proroctví předpověděno. Písmo praví o velké moci odpadnutí, která je satanovým nástrojem: "Mluvití bude veliké věci proti Nejvyššímu a hubiti bude svaté Nejvyššího a pomýšleti bude, aby změnil časy a zákony. A vydání budou do ruky jeho." DA 763

8. Vysvětli dále, jak pravá i falešná sobota slouží za poznávací znamení věrnosti? 8T 117. 9T 16

"Slovo Boží nám ukazuje následky zvěstování trojandělského poselství: "Bojoval drak se ženou a šel bojovat s ostatky semene Božího, kteří ostříhají přikázání Boží a mají víru Ježíšovu." Zj 12,17

Lidé odmítají uposlechnout Boží přikázání a chovají rozhodnou nenávisť vůči těm, kteří je zvěstují. To vede k nejrozhodnějšímu boji draka, který se všemi silami snaží útočit na lid Boží, ostříhající přikázání." A rozkazuje všechněm, malým i velikým, bohatým i chudým, svobodným i v službu podrobeným, aby měli znamení na pravé ruce své, anebo na čelích svých a aby žádný nemohl ani kupovati ani prodávati, než tak, kdež má znamení anebo jméno té šelmy, aneb počet jména jejího." Zj 13,16,17

Znamení neboli Boží je zjeveno ve svěcení soboty, sedmého dne týdne, Boží to památky stvoření. Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi řka: "Ty pak mluv k synům Izraelským a rci: Avšak sobot mých ostříhati budete. Neboť to znamením jest mezi mnou a vámi, po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcuji." Ex 31,12,13. Zde je sobota jasně označena jako znamení mezi Bohem a jeho lidem. Znamení šelmy je opakem tohoto svěcení prvního dne týdne. Toto znamení odlišuje ty, kteří uznávají papěžskou nadvládu od těch, kteří uznávají autoritu Boží."

"Uctivači Boha budou se zvláště vyznačovat úctou ke čtvrtému přikázání, které je znamením Boží tvůrčí moci a svědectvím Jeho požadavků, aby mu člověk vzdával úctu. Bezbožní se budou vyznačovat tím, že se budou snažit mařit Stvořitelovu památku a zvelebovat zřízení Říma. V tomto velkém boji rozdělí se celé křesťanství na dvě velké třídy: Jedni ostříhají přikázání Boží a víru Ježíšovu - a druzí se klanějí šelmě a jejímu obrazu a přijímají její znamení. Ačkoli se církev i stát a budou nutit všechny "malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i jaté", aby přijali znamení šelmy, lid Boží je nepřijme. Zj 13,16."

9. Uznává Hospodin zasahování do práva uctívání svěcení soboty? 9T 234

"Sobota je Boží zkouškou. Žadný člověk, ať už je to král, kněz nebo

vládce, nemá právo vstoupit mezi Boha a člověka. Ti, kteří chtějí být svým bližním svědomím, staví se nad Boha. Ti, kteří jsou ovlivňováni falešným náboženstvím, kteří zachovávají falešný den odpočinku, nepřijmou ani nejjasnější důkaz o pravé sobotě. Boudou se snažit nutit lidi, aby byli poslušni jejich zákonů, zákonů, které se protíví Zákonu Božímu. Hněv Boží postihne ty, kteří setrvávají v tomto způsobu jednání. Nezmění-li se, nemohou ujít trestu."

c. Vhodná sobotní činnost

10. Co sledoval Bůh tím, když dal člověku sobotu?

"Bůh si přeje, aby lidé v sobotu uvažovali o Jeho stvořeném díle. Příroda promlouvá k jejich smyslům, ohlašuje, že existuje živý Bůh, Stvořitel, největší vládce všeho. "Nebesa zvěstují slávu Boha silného a obloha dokazuje dílo rukou Jeho. Den po dni promlouvá řeč a moc po noci oznamuje umění." Krása, kterou je země přioděna, je důkazem Boží lásky. Můžeme ji spatřovat ve věčných horách, v mohutných stromech, v rozevírajících se poupatech a v jemných květinách. To vše mluví o Bohu. Sobotu poukazuje na Toho, který to vše učinil a vybízí člověka, aby otevřel velkou knihu přírody a sledoval vni Stvořitelovu moudrost, moc a lásku." PP 48

11. Vysvětli, jak je možno žít v sobotu rajským životem snadněji než v kterýkoli den týdne?

"Sobotu a rodina byly ustanoveny v ráji a Bůh si přál, aby byly nerozlučně spjaty. T tento den je pro nás mnohem snadnější žít rajským životem. Bůh si přál, aby členové rodiny byli sdružení v práci a učení, v bohoslužbě i rekreaci, otec jako kněz domácnosti, a jak otec tak i matka jako učitelé a společníci svých dětí. Ale následkem hříchu se životní poměry změnily a toto společenství je do značné míry nemožné. Otec často své děti během týdne takřka nevidí. Nemá příležitost být jim společníkem či učitelem. Ale Boží láska omezila požadavky práce. Drží nad sobotou svoji milostivou ruku. Ve svůj den zachovává rodině možnost společenství s Ním a přírodou a navzájem mezi sebou." Ed 250.251

12. Poukaž na nutnost návštěvy sboru a činné účasti na bohoslužbách.

"Každý si má uvědomit, že má vykonat své, aby sobotní pobožnost byla zajímavá. Nestačí, když formálně přijdete. Musíte si vyměňovat myšlenky, každodenní zkušenosti, vyjádřit své díkyvdání a upřímnou touhu po božském osvícení, abyste poznali Boha a Ježíše Krista, kterého poslal. Budete-li rozmlouvat o Ježíši Kristu, bude vaše duše posilněna pro životní těžkosti a boje. Nedomnívejte se nikdy, že se můžete uzavírat a být při tom křesťany. Každý tvoří část velké lidské rodiny a jeho zkušenosti budou do značné míry závislé na zkušenostech jeho druhů. Nepřijímáme ani stý díl požehnání, které bychom mohli přijímat ze společných bohoslužeb. Musíme zasvětit své vnímání. Radujme se ze vzájemného společenství. Proč by naše srdce neměla hořet Boží láskou, máme-li takovou naději?"

Do každého náboženského shromáždění musíme vnášet oživené duchovní uvědomění, že Bůh a andělé jsou tam a pracují se všemi upřímnými modlitelbami. Když vstupujete na místo modlitby, prostě Pána, aby odstranil z vašeho srdce veškeré zlo. Přineste do Jeho domu jediné to, co může požehnat. Poklekněte před Hospodinem v Jeho chrámu a posvěťte Mu sami sebe. Vždyť vás krví Kristovou vykoupil. Modlete se, za mluvčího anebo vedoucího pobožnosti. Modlete se, aby se vám dostalo velkého požehnání skrze toho, který přináší slovo života. Usilujte horlivě o to, abyste sami získali požehnání.

13. Jaká činnost je v sobotu vhodná a užitečná? 2T 582.583

"Bůh je milosrdný. Jeho požadavky jsou rozumné, ve shodě s dobrotou a ušlechtilostí Jeho charakteru. Cílem soboty bylo blaho veškerého lidstva. Člověk nebyl stvořen ve prospěch soboty, vždyť sobota byla učiněna po stvoření člověka, aby vyhověla jeho potřebám. Když Bůh v šesti dnech stvořil svět, odpočinul, posvětil a požehnal den, v němž odpočinul od veškerého tvůrčího díla. Oddělil tento zvláštní den pro člověka. Měl si v něm odpočinout od své práce, to jest - při ohledu na zem a na nebesa měl uvažovat o tom, že Bůh to vše učinil v šesti dnech a sedmého dne odpočinul. Tyto hmatatelné důkazy Boží nekonečné moudrosti měly by jeho srdce naplňovat láskou a úctou ke Stvořiteli.

Chceme-li sobotu zasvětit, nemusíme se uzavřít mezi čtyři stěny a vyhýbat se krásám přírody a čerstvému vzduchu. Rozhodně nedopustíme, aby v den Páně byla naše mysl zatěžována starostmi a obchodními záležitostmi. Tento den je Bohem posvěcen. Nedopustíme, aby naše mysl uvažovala o jakýchkoli světských záležitostech. Uzavíráme-li se však takřka po celou sobotu v místnosti, nesloucháme dlouhým kázáním a únavným formálním modlitbám, nemůže se naše mysl osvěžit a povznést. Světíme-li takto sobotu Páně, zneužíváme ji. Nedosáhneme cíle, pro který byla dána. Sobota učiněna byla pro člověka, aby mu byla ku požehnání tím, že odvrátí jeho mysl, od všední práce k rozjímání o Boží dobrotě a slávě. Je nutné, aby lid Boží se scházel a mluvil o Pánu, vyměňoval si myšlenky a názory o pravdách Jeho Slova a věnoval určitý čas vhodné modlitbě. Ale tyto chvíle nesmí být ani v sobotu únavné pro svoji délku a nedostatek zájmu.

Všichni mají mít v sobotu možnost pobýt si na čerstvém vzduchu. Jak mohou děti získat lepší poznání o Bohu a jak můžeme jejich mysl ovlivnit lépe, než když ztráví část soboty venku, nikoli ve hrách, nýbrž ve společnosti svých rodičů. Jejich mladá mysl se má v krásných výjevech přírody spojit s Bohem. Upozorňujeme je na důkazy Jeho lásky k člověku a to je upoutá. Nebude hrozit nebezpečí, že by si představovali Boha jen přísného a strohého. Uvidí-li totiž krásy, které stvořil pro štěstí člověka, budou v Ném spatřovat něžného, milujícího Otce. Poznájí, že Jeho zákazy a příkazy nemají jen zjevovat Jeho autoritu a moc nýbrž že má na zřeteli štěstí svých dětí. Povaha Boží stane se jim vyjádřením lásky, dobroty, krásy a přitažlivosti a zamilují si Ho. Můžete je upozornit na roztomilé ptactvo, naplňující ovzduší melodiemi svých šťastných písniček, na stéble trávy a na nádherně zbarvené květiny, které ve své dokonalosti naplňují vzduch vůní. To vše zvěstuje lásku a dovednost nebeského Umělce a zjevuje Boží slávu."

"Všichni mohou mít podíl na přivádění dětí a mladých do sobotní školy. Mladí lidé mohou tímto způsobem úspěšně pracovat pro svého milovaného Spasitele. Mohou vytvářet osudy lidských duší. Mohou pro církev i pro svět vykonat dílo, jehož rozsah a velikost se projeví teprve v den konečného vyúčtování. Tehdy zazní k spravedlivým a věrným slova: "To dobře, služebníče dobrý a věrný." RH 10.6.1880

14. Jaká napomenutí jsou dána v souvislosti a/ pamatováním na sobotu? 6T 353

"Na počátku 4. přikázání řekl Hospodin: "Pomni!" Věděl, že člověk bude uprostřed mnohých svých starostí a zmatku, v pokušení vymlouvat se, že nemůže cele zákon naplnit. Mohl by rovněž zapomenout na jeho posvátnou důležitost, proto řekl: "Pomni na den sobotní, abys jej světil." Ex 20, 8.

Musíme po celý týden pamatovat na sobotu a připravovat se, abychom ji

zasvětili podle přikázání. Nemáme zachovávat sobotu pouze jako právní záležitost. Musíme pochopit, jaký duchovní význam má ve všech životních záležitostech. Všichni, kteří považují sobotu za znamení mezi sebou a Bohem a dokazují, že On je posvěcuje, budou reprezentovat zásady Jeho království. Uplatní v denním životě zásady a zákony Jeho království. Budou se na každý den modlit, aby na nich spočinulo sobotní posvěcení. Budou denně pěstovat společenství s Kristem a budou prožívat dokonalost Jeho charakteru. Svými dobrými skutky budou na každý den šířit světlo."

b/ se zahájením a ukončením soboty 6T 356

"Střezme žárlivě hranice soboty. Pamatujme, že každý okamžik je posvěcený a svatý. Zaměstnavatel má podle možnosti dát svým dělníkům volno již v pátek upoledne. Dejte jim čas k přípravě, aby mohli s klidnou myslí uvítat den Páně. Budete-li si takto počínat, neutrpíte ztrátu ani v časných věcech.

Mysl i tělo se musí ještě před začátkem soboty odpoutat od světských záležitostí. Bůh dal sobotu na konci šesti pracovních dnů, aby se lidé zastavili a uvažovali, na kolik se během týdne připravili pro čisté království, kam nevejde žádný přestupník. Musíme každou sobotu vyúčtovat se svou duší, zda ukončený týden nám přinesl duchovní zisk anebo ztrátu."

c/ o cestování v sobotu 6T 359

"Chceme-li získat požehnání, zaslíbené poslušným, musíme přísněji zachovávat sobotu. Obávám se, že v tento den cestujeme často, ačkoli by to nemělo být. Podle světla, které Bůh dal o zachovávání soboty, co je nutno, abychom byli mnohem opatrnější na sobotní cestování lodí, autem atd. Musíme být v tom dobrým příkladem svým dětem a mládeži. Může se stát že musíme v sobotu cestovat do některého sboru, který potřebuje naši pomoc a máme jim přinést Boží poselství. Podle možnosti si však zakupme lístky a učiníme veškeré nutné přípravy v některý jiný den. Vydáme-li se na cestu, naplánujme si to podle možnosti tak, abychom mohli před sobotou dorazit na místo."

d/ v souvislosti s mluvením v sobotu 2T 703

"Ukážněte se, abyste pochopili svatost soboty čtvrtého přikázání a snažte se povznést úroveň svých rodin a všude tam, kde jste ji svým příkladem mezi lidem Božím snížili. Změňte svá slova a činy, abyste vymýtili vliv, který jste rozšířili. Často zapomináte na přikázání "Pomni na den sobotní, abys jej světil" a v Boží svatý den mluvíte svá slova. Nejste na stráži. V sobotu rozmlouváte s neposvěcenými osobami o všedních záležitostech jako jsou zisky a ztráty, dobytek, úroda a zásoby. Svým příkladem poškozujete svůj vliv, Napravte se.

Ti, kteří nejsou cele obrácení k pravdě, často se ve své mysli zabývají světskými záležitostmi. Snad odpočívají v sobotu od tělesné práce, ale jejich jazyk mluví o tom, co mají na mysli. Proto ta slova o dobytku, úrodě, ztrátách a zisku. To vše je porušování soboty. Zabývá-li se mysl světskými věcmi, jazyk to projeví, neboť z hojnosti srdce ústa mluví."

e/ s jídlem v sobotu MH 307

"Nechystejme na sobotu štedřejší zásobu anebo větší množství jídla, než jindy. Naopak, jídlo má být prostší a jezme méně, aby mysl byla jasná a svěží k chápání duchovních věcí. Zatížený žaludek znamená zatížený mozek. Lidé mohou slyšet nejvýznamnější slova a nepochopí je, protože jejich mysl je zmatena nevhodnou stranou. Přejídání v sobotu znemožňuje mnohým více, než se domnívají, přijímání požehnání těchto svatých chvil.

Varujme se vaření v sobotu. Nemusíme však jíst studené jídlo. Za chladného počasí si ohřejeme jídlo, připravené den před tím. Pokrmy mají být prosté, avšak chutné a přitažlivé. Zvláště v rodinách, kde jsou děti, je dobré, připravit na sobotu něco, co je jako pochoutka, co rodina každý den nemá." MH 307

15. Chlapec roznáší noviny, které vycházejí v sobotu. Roznese je dříve, než začne sobotní škola nebo sbor. Příjem z tohoto výdělku vloží do darů. Ocení takové svěcení soboty.

Perlička:

"Sobota je zlatým poutem, pojící Boha a jeho lid," 6T 351

- - o o o - -

69. Světové odpadnutí

Úvod:

Toto pokolení mládeže je vyvolenou generací a královským kněžstvem v Boží službě. Jsou určeni nejen k tomu, aby viděli vyvrcholení věků, ale aby ve velkém finále zahráli vedoucí roli. Mnozí Boží svatí byli uloženi k odpočinku, ač toužili po tom, aby tento den spatřili. Ale mládež - ona získá vařiny pro Pána.

Získá vítězství, protože se rozhodla, že se postaví do boje za pravdu. Nebude chtít sloužit žádnému špatnému dílu, "vyvolí si raději protivens-
tví s lidem Božím, než hříšné rozkoše časné pohodlí." Žd 11,25. Jejich volba a úsilí přinese jim posléze radost a nejvyšší uspokojení. Budou na věky šťastni ve společenství nejlepších přátel a ani si nevzpomenou na cenu, kterou zaplatili za trvalé obecenství a nejlepšimi lidmi. Budou věčně vděčni za rozhodnutí, jež učinili ve chvíli, kdy svět stál odbojně proti Bohu.

Světové odpadnutí, které je velmi tragické, bude výsledkem satanovy so-
becké ctižádosti, aby byl rovný Bohu. Bylo by mohlo být na počátku podrženo Boží radě. Ale on odmítl a Bůh dovolil, aby projevily své zásady. Jakmile se plně projeví neřestné následky těchto zásad, Bůh ukončí hřích. Ovšem, ne-
učiní to dříve, dokud všichni lidé ve vesmíru - svatí i hříšníci - dobro-
volně neuznají jeho spravedlnost. To se vztahuje i na satana, největšího
hříšníka.

Hřích je tajemství, pro něž není příčiny ani důvodu. Nelze ho ospraved-
lnit ani omluvit, neboť každý může činit dobře, rozhodne-li se k tomu a
prijme-li Boží pomoc. Hřích zaslepuje oči a otupuje rozumové síly člověka,
takže hříšník se posléze domnívá, že jedná správně, ačkoli hřeší. Ale u sou-
du před Božím trůnem tomu bude jinak. Všichni uvidí hřích a jeho následky
v moudrosti a perspektivě nebes a budou souhlasit s Boží spravedlností.

A. Odpadnutí

1. Jaké je velké poslední odpadnutí a jaké základní zásady jsou v něm zahrnuty?

"Mezi zákony lidskými a ustanoveními Božími vznikne poslední velký boj mezi pravdou a lží. Nyní vstupujeme do tohoto boje - je to boj nikoli mezi soupeřícími církvemi, usilujícími o nadvládu, nýbrž mezi náboženstvím bible a náboženstvím bájí a tradice. Síly, které se spojily proti pravdě, jsou nyní velmi činné. Lidé si neváží Božího svatého slova, které nám bylo předáno za cenu tak velkého utrpení a krveprolití. Málo je těch, kteří je skutečně přijímají za vodítko života. Nevěra se strašně rozmáhá, nejen ve světě, nýbrž i v církvi. Mnozí zapírají učení, které tvoří sloupy křesťans-

ké víry: Velké skutečnosti stvoření, jak je líčí inspirovaní pisatelé, pád člověka, smíření, plnost zákona - velká část zdánlivě křesťanského světa toto vše prakticky zavrhuje. Tisíce lidí, pyšných na své vědomosti, považují za důkaz slabosti - prostou důvěru v bibli, a za důkaz učenosti, kritizují-li Písmo a zduchovňují-li a vyžazují jeho nejdůležitější pravdy." PK 625

2. Vysvětli, jak satan způsobí falešné a odpadlé reformace?

"Nepřítel duší chce toto dílo překazit. Bude se snažit tomuto hnutí zabránit a vytvoří padělek. V církvích, které bude moci podrobit své lstivé síle, způsobí, jakoby se jednalo o Boží zvláštní požehnání. Projeví se tam zdánlivě velký náboženský zájem. Zástupy budou jásat, že Bůh se k nim zdánlivě příznává, ačkoli to bude dílo jiného ducha. Satan se bude pod náboženskou rouškou snažit rozšířit svůj vliv na křesťanský svět.

V mnoha oživených, k nimž v poslední polovině století došlo, působily více méně tytéž vlivy, které se v budoucnu projeví v mohutnějších hnutích. Vznikne citové vzrušení, sloužení pravdy a falší, což výborně poslouží ke svedení." GC 464

3. Který zvláštní svod satan předvede před blížícím se druhým Kristovým příchodem? GC 624.625

"Vrcholným aktem ve velkém dramatu podvodu bude, že satan znázorní Ježíše Krista. Církev dlouho tvrdila, že očekává příchod Spasitele, jakožto splnění svých nadějí. Nyní arcisvůdce bude předstírat, že Kristus přišel. Satan se bude na rozličných místech zjevovat lidem jako majestátná nevýslovná zářící bytost, odpovídající popisu Syna Božího podle Jana ve Zjevení. Sláva, která ho obklopuje, není překonána ničím, co smrtelníci dosud spatřili. Ozývá se vítězný jásot: "Kristus přišel! Kristus přišel!" Lidé se v úctě vrhají před Ním na zem a on zvedá ruce a žehná jim, tak jako Kristus žehnal učedníkům, když byl na zemi. Jeho hlas je jemný a ovládnutý, současně melodický. Něžně, soucitně pronáší některé vzácné nebeské pravdy, které vyslovil náš Spasitel. Uzdravuje nemoci lidí a pak v osobě Ježíše Krista prohlašuje, že změnil sobotu na neděli a přikazuje všem, aby světili den, který požehnal. Prohlašuje, že ti, kteří nadále světi sedmý den, se rouhají jeho jménu, když neposlouchají jeho anděle, poslané k nim se světlem a pravdou. Toto je mocný, takřka překonávající svod. Zástupy uposlechnou těchto kouzel jako kdysi samaritáni, kteří byli svedeni Simonem kouzelníkem. Nejmenší i největší budou mluvit: "Toto je veliká moc Boží."

4. Uveď rozsah odpadnutí posledních dnů. COL 414.415

"Příchod ženicha byl o půlnoci, v nejtemnější hodině. Také příchod Kristův nastane v nejtemnějším údobí světových dějin. Dny Noe a Lota znázorňují stav světa těsně před příchodem Syna člověka. Písmo poukazuje na tuto dobu a praví, že satan bude působit všelikou mocí a se svody nepravosti. Jeho působení se zjevuje jasně v rychle vzrůstající temnotě, v množství bludů, kacířství a svodů těchto posledních dnů. Satan nejen, že svádí svět do zajetí, ale jeho lest nakvašuje i zdánlivé vyznavače našeho Pána Ježíše Krista. Velké odpadnutí bude temné a hluboké jako půlnoc, neproniknutelné jako žíněný pytel. Pro lid Boží to bude noc soužení, pláče a pronásledování pro pravdu. Ale z této temné noci zazáří Boží světlo."

"Nejtemnější hodina zápasu církve s mocnostmi zla předchází těsně den jejího konečného vysvobození. Ale nikdo, kdo důvěruje Bohu, se nemusí bát. Neboť když se vichřice oboří v podobě bezbožných, Bůh bude své církvi "útočištěm před bouří." PR 725

5. Vysvětli, proč je nutno pečlivě zkoumat bibli abychom obstáli v těchto svodech.

"Před mocnými svody, do nichž svět upadne, budou uchráněni jedině ti, kteří pilně zkoumají Písmo a milují pravdu. Svědectví bible jim odhalí svůdce. Všichni projdou dobou zkoušky. Skutečný křesťan se projeví v třibení a pokušení." Je lid Boží dnes tak pevně utvrzen v slovu Božím, že nepodlehne důkazům svých smyslů? Bude se v takové krizi držet jen a jen bible? Satan se bude všemožně snažit, aby jim znemožnil přípravu na tento den. Zařídí události tak, aby jim zatarasil cestu, zahrnul je pozemskými poklady, zatížil je velkými únavnými starostmi, aby jejich srdce byla přetížena pečováním o tento život a den soužení na ně přišel jako zloděj." GC 625-6.

6. Jaké pokyny jsou nám dány ohledně změn základního učení adventistů sedmého dne? 6T 17

"Naše dílo nebude v podstatných rysech měněno. Má stát zřetelně a jasně tak, jak je proroctví vytvořilo. Nemáme se spojovat se světem v domněnku, že tím docílíme - víc. Stojí-li někteří v cestě a chtějí překážet pokroku díla, jež Pán ustanovil, získají Boží nelibost. Žádný bod pravdy, který vytvořil lid a.s.d. nesmí být zeslaben. Máme staré mezníky pravdy, zkušenosti a povinnosti a máme před celým světem pevně hájit naše zásady."

B. Hnutí nedělního zákona a odpadnutí světa

7. Jaké místo zaujme hnutí nedělního zákona v posledních dnech? Čeho bude příznakem? 5T 450.451

"Výnos proti lidu Božímu bude se velmi podobat výnosu krále Asvera proti Židům za královny Ester. Perský rozkaz měl svůj původ v Amanově hněvu vůči Mardocheovi. Mardocheus mu nikterak neublížil, ale nechtěl prokazovat úctu, která náleží jedině Bohu. Zajistil si královo rozhodnutí proti Židům falešným obviněním a tím, že tento zvláštní lid postavil do nesprávného světla. Satan byl původcem tohoto plánu, aby vyhlasil ze země ty, kteří uchovávali známost pravého Boha. Ale jeho záměry byly změřeny mocí, vládouci mezi syny lidskými. Andělé, mocní v síle dostali příkaz, aby chránili lid Boží a úmysly jejich nepřátel aby se obrátily zpět na jejich hlavu. Dnešní protestantský svět vidí v malé skupině světitelů soboty Mardochea u brány. Jejich povaha a chování vyjadřující úctu k zákonu Božímu, jsou ustavičným káráním pro ty, kteří pohrdli bázní Hospodinovou a pošlapali jeho soboty. Proto musí být nevítaný vetřelec nějakým způsobem odstraněn z cesty.

Tentýž důmyslný duch, který brojil proti věrným v minulosti, se doposud snaží odstranit ze světa ty, kteří se bojí Boha a jsou poslušni Jeho zákona. Satan vzbudí hněv proti prosté menšině, která zásadně odmítá přijímat populární zvyky a tradice. Vlivní a slavní lidé se spojí s bezzákonnými a špatnými lidmi a budou se radit proti lidu Božímu. Bohatství, nadání, vzdělání - si podají ruku a budou se jim společně posmívat. Pronásledující vládcové, kazatelé a členové církví spiknou se proti nim. Budou se snažit vyvrátit jejich víru slovem i perem, vychloubáním, hrozbami a posměchem. Falešným výkladem a rozčilenými slovy budou burcovat vážné lidi. Ve svém pronásledování se nebudou moci proti biblické sobotě a jejím obhájcům postavit slovy: "Takto praví Písmo!" Zákonodárci si budou chtít zajistit oblíbenost a autoritu a vyhoví požadavku nedělního zákona. Ti, kteří se bojí Hospodina, nemohou přijmout zřízení, porušující Hospodina, nemohou přijmout zřízení, porušující přikázání Desatera. Na tomto bojišti se odehraje poslední veliký boj mezi pravdou a lží a nejsme ponecháni na pochybách, jak to dopadne. Pán obhájí svoji pravdu a svůj lid tak, jako ze dnů Mardochea."

"Tak jako příchod římské armády byl pro učedníky znamením blížící se zkázy Jerusáléma, tak může být toto odpadnutí znamením pro nás, že hranice

Boží trpělivosti skončila, že míra nepravosti našeho národa je naplněna a že záhy se anděl milosti provždy vzdálí. Lid Boží se pak dostane do "oné úzkosti a trápení, jež proroci líčí jako dobu Jákobovu soužení. Volání věrných pronásledovaných vstupuje k nebesům. Tak jako ábelova krev volala ze země, jak volají k Bohu i hlasy z hrobů mučedníků, z mořských hlubin, z hořských jeskyní a z vězenských kobek: "Jak dlouho, můj Páne svatý a spravedlivý, nesoudíš a nemstíš naši krev na těch, kteří žijí na zemi?"

C. Vysvětli, co znamená dvourohá šelma ze Zjevení 13, 11-17.

"Ze země vycházela šelma, mající rohy, podobné Beránkovi. Takto představený národ neporáží jiné mocnosti, aby se sám utvrdil. Musí vznikat území dříve neobydlené a vzrůstat postupně a pokojně. Nemohl proto vzniknout mezi hustě obydlenými a zápasícími národy starého světa - oním hlučícím mořem "lidí a množství a národů a jazyků." Musíme jej hledat na západní polokouli.

Který národ nového světa přicházel k moci roku 1798 s vyhlídkou na sílu a velikost poutající pozornost světa? Použití tohoto symbolu nepřipouští žádné pochybnosti. Pouze jeden národ splňuje popis tohoto proroctví: Musí to být rozhodně Spojené státy Americké. Mluví i historikové, líčící vznik a růst tohoto národa, často nevědomě opakovali myšlenku, takřka i přesná i přesná slova pro sváté zprávy. Tato šelma byla viděna "vystupující ze země." Podle překladatelů znamená zde uvedené slovo "vystupující" doslovy "Vyrůstající nebo vzcházející jako rostlina." GC 440

9. Jakou úlohu bude mít dvourohá šelma v hnutí nedělního zákona?

"Čím méně budeme přímo útočit na vrchnosti a moci, tím větší díl budeme moci vykonat jak v Americe tak i v jiných zemích. Cizí národy budou se řídit příklady Spojených států. Ačkoli ony povedou, přijde tatáž krize na náš lid ve všech částech světa." 6T 395.

"Bratři a sestry! Kéž bych vám mohl říci něco, abyste se probudili a pochopili důležitost dnešní doby a význam události, které se dějí. Poukazuji vám na probíhající agresivní hnutí za účelem omezení náboženské svobody. Boží posvěcená památka je stržena a místo ní stojí před světem falešná sobota, bez pečeti svatosti. A mocnosti temna podceňují spodní živly a Bůh nebes sesílá moc shůry, vzbuzující živé svědky, kteří zvelebují zákon nebes. Dnes, ano dnes, máme příležitost v cizích zemích. Jakmile se Amerika, země náboženské svobody, spojí s papežstvím a bude ovlivňovat svědomí a nutit lidi, aby si vážili nepravé soboty, budou lidé všech zemí vedeni tímto příkladem. Naš lid není ani zpola probuzen a nekoná vše, co je v jeho moci, zde nevyužívá svých možností a nešíří varovné poselství." 6T 18.

"Nastává boj mezi požadavky Božími a požadavky šelmy. Dvourohá šelma způsobí zkoušku v otázce prvního dne, papežského to zřízení, které je v přímém rozporu se čtvrtým přikázáním. A pak zaznívá hrozné Boží varování, ohlašující trest za klanění se šelmě a jejímu obrazu. Budou pít z vína Božího hněvu, která je bez milosti nalito do kalicha jeho nelibosti. Nemůžeme mít žádné jiné jméno než to, které se shoduje s naším vyznáním, vyjadřuje naši víru a označuje nás jako lid zvláštní. Název "adventisté sedmého dne" je ustavičnou výčitkou pro protestantský svět. Zde je dělicí čára mezi uctívající Boha a těmi, kteří se klánějí šelmě a přijímají její znamení. Je to velký boj mezi přikázáními Božími a požadavky šelmy. Drak válčí proti svatým proto, že oštrňuje všech deset přikázání. Sníží-li úroveň a zřeknou se zvláštnosti své víry, drak bude klidný. Ale draždí jeho hněv, když se opováží pozvedat korouhev a rozvinout ji proti protestantskému světu, který se klání zřízení papežství." 1T 223.

10. Kterou část křesťanství bude dvourohá šelma znázorňovat, když ji vytvoří obraz šelmě a bude mluvit jako drak? GC 445

"Obraz šelmy" představuje onu formu odpadlého protestantismu, která se rozvine, až protestantské církve vyhledají pomoc občanské moci pro zdůraznění svého učení. Definice "znamení šelmy" bude teprve vytvořena."

"O církvích, znázorněných Babylonem, je praveno, že opustí svůj duchovní stav a stanou se pronásledující mocí proti těm, kteří ostříhají příkázání Boží a mají svědectví Ježíše Krista. Janovi byla tato pronásledující moc představena s rohy jako beránek, mluvící však jako drak." TM 117

11. Jaký vliv bude mít trojandělské poselství na náboženský svět v té době? 5T 450

"Dnešní protestantský svět vidí v malé skupině světitel soboty Mardoechea u brány. Její charakter a chování, vyjadřující úctu k zákonu Božímu, jsou neustálou výčitkou pro ty, kteří zavrhnou bázeň Hospodinovu a pošlapávají Jeho sobotu. Nevítaný vetřelec musí být nějakým způsobem odstraněn z cesty."

"Tak bude zvěstováno poselství třetího anděla. Až přijde chvíle, kdy zazní v největší síle, bude Pán pracovat skrze prosté nástroje a povede myslí těch, kteří se zasvětili Jeho službě. Pracovníci získají kvalifikaci spíše pomazáním Jeho Ducha než vzděláním v některých ústavech. Mužové víry a modliteb budou pázeni, aby vyšli v svaté horlivosti a zvěštovali slova, jež jim Bůh dává. Hříchy Babylona budou odhaleny. Strašné následky vynucování ustanovení církve ze strany občanské vlády, rozvoj spiritismu, nepozorovaný, ale rychlý pokrok papežské moci - to vše bude odhaleno. Lid bude těmito vážnými výstrahami vyburcován. Tisícové, kteří nikdy podobná slova neslyšeli, budou naslouchat. S úžasem naslouchají svědectví, že Babylon je církev, jež padla pro své bludy a hříchy a proto, že zavrhla pravdu nebes. Když lidé jdou ke svým dřívějším učitelům a dychtivě se táží, je-li tomu tak, kazatelé jim předkládají báchorky, prorokující příjemné věci, aby utišili jejich obavy a uklidnili jejich probouzející se svědomí. Jelikož mnozí se nechtějí spokojit s pouhou autoritou lidí a žádají jasné "takto praví Pán", populární kazatelé naplnění budou hněvem jako kdysi farizeové, že někdo pochybuje o jejich autoritě. Odsoudí toto poselství, jako by bylo od satana a podnikají zástupy, milující hřích aby se postavili proti těm, kteří je zvěstují a aby je pronásledovali." GC 606.607

12. Jakou úlohu bude mít spiritismus ve světě odpadnutí?

"Jelikož spiritismus více napodobuje křesťanství podle jména, má větší moc ke svadění a polapení. Podle moderního běhu věcí je i satan obrácený. Bude se představovat jako anděl světlosti. Skrze spiritismus budou konány zázraky, nemocní budou uzdravováni a projeví se mnoho zřetelných divů. Duchové budou předstírat víru v bibli a projevovat úctu k ustanovením církve, takže jejich dílo bude přijato jakožto projev Boží moci." GC 588

13. Jak dojde ke spojení spiritismu s Římem?

"Hranice odlišnosti mezi vyznavači křesťanství a bezbožníky je dnes takřka nepozorovatelná. Členové církve milují to, co svět a jsou ochotni se s ním spojovat. Satan je rozhodnut, že je sloučí v jediný celek. Tím podpoří svůj záměr a dostane všechny do řad spiritismu. Papeženci, kteří se vychloubají, že zázraky jsou zaručeným znamením pravé církve, budou snadno svedeni touto mocí, konající divy. Budou svedeni i protestanté, protože zavrhnou štit pravdy. Papeženci, protestanté a světáci přijmou stejně formu pobožnosti bez moci a budou v tomto spojení vidět veliké hnutí obrácení světa a blížící se, vykoupené milénium." GC 588.589

14. Jak se uskuteční toto trojnásobné spojení? Které dva bludy jsou základem tohoto spojení? Co bude toto spojení zvrhovat? 5T 451

"Jakmile náš národ vydá výnos, podporující zřízení papežství (přestupování Božího zákona), ztratí svou spravedlnost. Až protestantismus natáhne ruku přes propast a uchopí se ruky římské moci, až se natáhne přes propast a stiskne si ruku se spiritismem, až vlivem tohoto trojitého spojení naše země opustí zásady svého zřízení jakožto protestantské a republikánské vlády a připraví propagaci papežských bludů a svodů, poznáme, že nastal čas předivného satanova působení a že konec je blízko."

"Satan svede lidi skrze dva veliké bludy: nesmrtelnost duše a svatost neděle. Prvý bod je základem spiritismu, druhý tvoří pouto sympatií s Římem. Protestanté Spojených států budou zvláště natahovat ruce přes propast vstříc spiritismu. Podají si nad propastí ruce s římskou mocí. A vlivem tohoto trojnásobného spojení půjde tato země ve šlépějích Písma bude pošlapávat práva svědomí." GC 588

15. Co způsobí toto spojení? 7T 141

"Toto poselství nemělo nikdy větší platnost než dnes. Svět stále více pohrdá Božími požadavky. Lidé jsou v nepravosti stále odváznější. Bezbožnost obyvatel světa takřka naplnila kalich jejich nepravostí. Tato země málem dosáhla místa, kdy Bůh dovolí zhoubci, aby na ní uplatnil svou vůli. Nahrazení Božího zákona lidskými zákony, povznesení neděle na místo biblické soboty pouhou lidskou autoritou, je posledním aktem dramatu. Až tato náhražka bude všeobecná, Bůh se projeví. Povstane ve své velebnosti a otřese strašně zemí. Vyjde ze svého místa a potrestá obyvatelé světa a země vydá svou krev a nebude více pokrývatí své zbité."

Velký spor, který satan vyvolal v nebesích, záhy, velmi záhy bude rozhodnut. Zanedlouho se všichni obyvatelé země budou muset postavit a rozhodnout buď pro vládu nebes nebo proti ní. Satan projevuje dnes tak jako nikdy předtím svoji svůdnou moc, aby zaváděl a hubil duše, které nejsou na stráži. Jsme vyzváni, abychom burcovali lid, aby se připravil pro velké, blížící se události. Musíme varovat ty, kteří stojí na samém pokraji záhuby: Lid Boží má všemožně potírat satanovu faleš a strhávat jeho pevnosti. Musíme všem lidem na světě, kteří jsou ochotni naslouchat, objasnit zásady, o něž se v tomto velkém boji jedná, zásady, na nichž je závislý věčný osud duše. Musíme blízké i daleké ovlivnit otázkou: "Kráčíte za velkým odpadlíkem v neposlušnosti Božího zákona, nebo jdete za Synem Božím, který prohlásil: Příkázání Otce svého zachoval jsem?"

Perlička:

"Raději pošle všechny své slavné anděle, aby přinesli úlevu věrným duším a vytvořili kolem nich ochrannou zeď, než by dopustil, aby byly svedeny a strženy lživými satanovými divy." EW 88

70. Pozdní déšť a zapečetování

Ú v o d :

Kristus zaslíbil své církvi svého svatého Ducha. Toto zaslíbení platí pro církev v každé době. Každý však snadno pozná, že ke konci času je zapotřebí mocnějšiho působení Ducha než kdykoli jindy v dějinách. Musí být vykonáno veliké dílo a lid Boží musí být k tomu vyzbrojen zvláštní mocí. Proto Pán sešle pozdní déšť, aby svůj lid připravil pro velký úkol, aby dodal síly zvěstování trojandělského poselství, aby připravil svůj lid pro astávající zkoušky, aby dokončil dílo oddělení Božího lidu od světa a připravil věrné pro proměnění.

Pečeť Boží bude vložena na ty věrné, kteří stojí věrně za Jeho pravdou a dokáží, že plně přijali Kristovy zásluhy a moc Ducha svatého ve svém životě.

"Stojíme tváří v tvář vážné skutečnosti, že dnes, kdy jsou drženy větry válek, probíhá znamenání lidu Božího; že dnes, v této mohutné chvíli, hledají Jeho poslové na celém světě ty, jejichž srdce jsou Mu nakloněna. Uvádí je do plného souladu s Jeho vůlí a zapečetuje je svým svatým Duchem tak, že jsou nejen jasně odděleni od světa, nýbrž i nerozlučně spjati s nebesy." S. Maxwell: Tato rozhodná hodina 346

A. Pozdní déšť

1. Poukaž na tři události, které se stanou těsně před vylitím sedmi posledních ran.

"Uvedený zde počátek doby soužení nevztahuje se na dobu, kdy započne vylití ran, nýbrž na krátké období těsně před tím, kdy Kristus je ještě ve svatyni. V této době ukončování díla spasení přijde na svět soužení, národové se rozhněvají, ale budou brzděny, aby nemohly překážet dílu třetího anděla. V té době dostane "pozdní déšť, neboli osvěžení od tváře Páně, který dodá síly hlasitému volání, třetího anděla a připraví svaté, aby obstáli v období vylití sedmi posledních ran." EW 85.86.

2. Kdo jedine může mít rozdíl na "posvěcujícím osvěžujícím dešti", který Pán sešle? 5T 214

"Nikdo z nás nikdy nepřijme pečeť Boží, dokud naše povaha bude mít byť jedinou poskvrnu či kaz. Záleží na nás, abychom odstranili své povahové chyby a očistili chrám duše od všeliké poskvrny. Potom bude na nás vylit pozdní déšť, tak jako byl na učedníky o letnících vylit déšť jarní."

"Viděla jsem že mnozí zanedbávají nutnou přípravu a čekají, že "čas rozvážení" a "pozdní déšť" je připraví, aby obstáli v den Páně a zůstali před Jeho tváří na živu. Ó, viděla jsem, že mnozí byli v čase soužení bez útočiště. Zanedbali nezbytnou přípravu, nemohou proto přijmout rozvážení, jež musí všichni mít, aby mohli žít před tváří svatého Boha. Ti, kteří se nechtějí dát otesávat proroky a neočišťují své duše poslušností celé pravdy, kteří si namlouvají, že jejich stav je lepší, než jak tomu ve skutečnosti je, přijdou do doby vylití ran a poznají, že potřebovali otesání a osekání pro stavbu. Ale pak již na to nebude čas a nebude již Přímluvce, který by za ně před Otcem prosil. Před touto chvílí zazní nesmírně vážné prohlášení: "Kdo je nespravedlivý, buď nespravedlivý ještě a kdo je špinavý, špiň se ještě, spravedlivý ospravedlní se ještě a svatý posvěť se ještě." Viděla jsem, že nikdo nemůže mít podíl na "rozvážení", nezvítězí-li nad každým sklonem, ani pýchou, sobectvím, milováním světa a nad každým špatným skutkem a slovem. Měli bychom se proto stále více Pánu přibližovat a horlivě tou-

žit po přípravě, která je nutná pro nás, abychom mohli vydržet v boji v den Hospodinův. Všichni si musí uvědomit, že Bůh je svatý a že pouze svaté bytosti mohou dlít v Jeho přítomnosti." EW 71

3. Vysvětlí pravý účel pozdního deště. Co způsobí u křesťana? IT 353

"Otec oslavil Ježíše při proměnění. Slyšíme Jeho slova: Nyní oslaven jest Syn člověka a Bůh oslaven jest v něm." Tak byl před svým zrazením a ukřižováním posílen pro své poslední utrpení. Když se členové Kristova těla blíží k údobí velikého posledního boje v podobě Jákobova soužení, budou růst v Ježíši Kristu a budou mu duchem velmi podobní. Když trojandělské poselství vyzní v hlasité volání a závěrečné dílo bude provázeno velikou mocí a slávou, věrný lid Boží bude mít podíl na této veliké slávě. Pozdní dešť je obživí a posílí, aby mohli projít dobou soužení. Jejich tváře budou zářit slávou světla, jež provází třetího anděla."

4. Jak úzce je pozdní dešť spjat s kristovým druhým příchem?

"Toto dílo se bude podobat dílu o letnicích. Tak jako byl "jarní dešť" dán ve vylití Ducha svatého na počátku evangelia a způsobil vzejití vzácného semene, bude dán "pozdní dešť" při jeho skončení, aby uzrála žen....

Velké dílo evangelia neskončí menším projevem Boží moci, než jakou se vyznačoval jeho začátek. Proroctví, která se naplnila vylitím jarního deště na počátku evangelia, splní se opět v pozdním dešti při jeho dokonání. To jsou "časové rozvlažení", jež čekal apoštol Petr, když pravil: "Pokání činite a obraťte se, aby byly shlazeny hříchy vaše, až přijdou časové rozvlažení od tváře Páně; a pošle Ježíše." GC 611.612

5. Uveď, jaké nástroje si Bůh použije k dokonání svého díla. Vylič, jaké dílo tito poslové vykonají. PK 186.187.

"Úroveň Božího zákona bude znovu vyvýšena v závěrečném Božím díle na zemi. Falešné náboženství může převládat, nepravost se šířit, láska mnohých může zachladnout, lidé mohou ztratit ze zřetele golgatský kříž a svět může být pokryt smrtelným příkrovem temnoty. Mohutné veřejné mínění může stát proti pravdě, jeden plán za druhým může vznikat proti existenci lidu Božího. Ale v hodině největšího nebezpečí vzbudí Bůh Eliášův lidské nástroje, které ponесou poselství, jež nemůže být umlčeno. V hustě obydlených velkoměstech a tam, kde lidé v nejvyšší míře mluvili proti Všemohoucímu, zazní hlas přísného kárání. Stateční Boží mužové odsoudí spojení církve se světem. Budou horlivě vybízet muže i ženy, aby se odvrátili od zachovávání lidského zřízení ke svěcení pravé soboty. Budou zvěstovat všem národům: "Bojte se Boha a vzdejte Jemu chválu, neboť přišla hodina soudu Jeho."

6. Jak se zachovají někteří vládcové světa k "hlasitému volání"? K jakému účelu jsou nyní používáni? IT 203

"Viděla jsem, že někteří mají předsudky proti našim pracovníkům a zákonům. Bez zákonů by však tento svět byl v horné situaci. Bůh brzdí naše panovníky. Vždyť srdce všech jsou řízena Jeho rukou. Stanovil hranice, které nemohou překročit. Mnohé panovníky si ovládá satan. Viděla jsem však, že Bůh má své posly i mezi vládci. A někteří z nich se ještě obrátí k pravdě. Dnes konají to, co Bůh od nich očekává. Až satan bude působit skrze své činitele, budou učiněny návrhy, která by ohrozily dílo Boží a způsobily mnoho zla. Dobří andělé působí na tyto Boží nástroje, aby se pádnými důkazy stavěli proti těmto návrhům, takže jim satanovi služebníci nemohou odolat. Ojedinělý Boží pracovník nebo Boží sluhové budou mít moc strhnout velké zástupy zlého. Tak bude dílo pokračovat, až poselství třetího anděla splní svůj úkol. V hlasitém volání třetího anděla budou mít tito činitelé

příležitost přijmout pravdu a někteří z nich se obrátí a vydrží se svatými v době soužení. Až Ježíš opustí svatyni svatých, jeho zadržující duch bude knížatům i lidu odňat. Budou přenecháni zlým andělům. Potom budou ze satanova návodu vydány takové zákony, že nebýt krátkosti času, nebyl by zachráněn nikdo."

7. K čemu uschopní pozdní dešť Boží lid? Co předchází této zkušenosti? 1T 187

"Bůh vede svůj lid krok za krokem. Privádí jej k různým bodům, kde má jí projevit, co je v jejich srdci. Někteří vydrží v jednom bodě, ale v následujícím padnou. Srdce je při každém dalším stupni zkušováno a prubováno stále více. Poznájí-li domněli vyznavači Boží, že jejich srdce se staví, proti tomuto zvláštnímu přísnému dílu, mělo by je to přesvědčit o tom, že mají vykonat určité dílo, aby se stali vítězi, nechtějí-li být vyplivnuti z úst Páně. Anděl řekl: "Bůh bude své dílo zkoušet stále více a více a vyzkouší každého příslušníka svého lidu." Někteří jsou ochotni přijmout jeden bod. Jakmile je Bůh však přivede k dalšímu zkušebnímu bodu, zdráhají se a zůstávají zpět, protože zjišťují, že se to přímo protiví některé jejich oblíbené modle. Zde mají příležitost poznat, co z jejich srdcí vytlačuje Ježíše. Cení si něčeho více než pravdy a jejich srdce nejsou připravena přijmout Ježíše. Jednotlivci jsou zkušováni a prubováni dlouhou dobu, aby se ukázalo, obětují-li své modly a dbají-li rady věrného Svědka.

Nebudou-li někteří přečištění poslušností pravdy a nezvítězí-li nad svým sobectvím, pýchou a zlými žádostmi, mají andělé Boží tento příkaz: "Připojí-li se k svým modlám, nechte je být!" Andělé pokračují ve své práci a nechávají je v jejich nepřekonaných hříšných zvycích pod vládou zlých andělů. Ti, kteří projdou každým bodem, obstojí v každé zkoušce a zvítězí za k a ž d o u c e n u , dbají rady Věrného svědka, přijmou pozdní dešť a budou připraveni pro proměnění."

8. Popiš vyvrcholení díla Božího v pozdním dešti. GC 612

"Služebníci Boží budou se zářivou tváří a svatým posvěcením pospíchat od místa k místu a zvěstovat nebeské poselství. Tisíce hlasů bude po celé zemi šířit varování. Budou se dít divy, nemocní budou uzdravováni a věřící budou provázeni divy a zázraky. I satan způsobí lživé divy a přivede dokonce i oheň s nebe. Tak budou obyvatelé země donuceni, aby se rozhodli.

Poselství nebude šířeno tolik důkazy, jako hlubokým působením Ducha Božího. Důkazy již byly podány. Símě bylo zaseto a nyní vzejde a přinese ovoce. Literatura, rozšířená misijními pracovníky, způsobila již svůj vliv, leč mnozí, jejichž mysl byla ovlivněna, nemohli cele pochopit pravdu anebo být jí poslušni. Nyní paprsky světla září všude, pravda se stává jasnou a upřímné dívky Boží se vyprošťují z okovů, jež je poutají. Rodinné a církevní svazky je teď nemohou už zadržet. Pravda je jim vzácnější než vše ostatní. Přesto, že se veliké síly spojí proti pravdě, postaví se rovněž veliký počet lidí na stranu Páně."

B. Zapečetování

9. Kdo přijme pečeť Boží? TM 445

"Ti, kteří přemohou svět, tělo a ďábla, budou vyvolenými, kteří přijmou pečeť Boha živého. Ti, jejichž ruce a srdce nejsou čisté, nebudou mít pečeť živého Boha. Ti, kteří myslí na hřích a provádějí jej, budou pomínuti. Jenom ti, kteří mají správný vztah k Bohu, činí pokání a vyznávají své hříchy ve velký předobrazný den smíření, budou uznáni a označeni jako hodní Boží ochrany. Jména těch, kteří věrně vyhlížejí zjevení se svého Spasitele, čeka-

jí a bdí horlivěji, a toužebněji než ti, kteří čekají na příchod jitře, budou započtení s těmi, kdož jsou zapečetěni. Ti, kteří měli sice světlo pravdy ve své duši a jejich skutky měly odpovídat jejich víře, dali se však okouzlit hříchem, měli ve svých srdcích modly, špinili své duše před Bohem a poskvrňovali ty, kdož se k nim v hříchu připojovali, budou vymazáni z knihy života (jejich jména), ti zůstanou v půlnoční temnotě, protože ve svých nádobkách nebudou mít oleje. "Vám, kteří se bojíte jména mého, vzejde slunce spravedlnosti se zdravím na křídlech svých." TM 445

10. Proč bude na lid Boží vložena pečeť? 5T 451

"Pán kona své dílo. Celá nebesa jsou ve střehu. Soudce vši země záhy povstane a obhájí svou uraženou autoritu. Znamení vysvobození bude vloženo na lidi, ostříhající příkázání Boží, kteří si váží Jeho jména a odmítají znamení šelmy anebo jejího obrazu."

11. Co způsobí pečeť u těch, kteří ji přijmou, v jejich osobních zkouškách? Jak to dopadne?

"Tentýž anděl, který navštívil Sodomu, promluví varovná slova: "Zachřeň život svůj." Kalich Božího hněvu ke zničení bezbožníků a jejich skutků nemůže být vylit, dokud nebude vykonán soud nad lidem Božím a nebudou rozhodnuty případy živých i mrtvých. I potom, když svatí budou zapečetěni pečeti Boha živého, budou mít jeho vyvolení osobní zkoušky. Na každého jednotlivce přijde soužení. Ale oko, jež nedopustí, aby zlato bylo ztráveno, bdí pečlivě nad pecí. Mají Boží nesmazatelnou pečeť. Bůh se může hájit, že tam je napsané Jeho vlastní jméno. Hospodin je zástře. Jejich určení je napsáno: "Bůh-Nový Jerusálém". Jsou Božím majetkem a vlastnictvím." TM 446

12. Vysvětli, co se stane s bezbožnými v době, kdy svatí přijmou pečeť Boží? Co bude rozhodující? GC 605

"Sobota bude velkou zkouškou věrnosti. Vždyť ona je bodem pravdy, o který se vedou největší spory. Až na lidi přijde poslední zkouška, bude jasná hranice mezi těmi, kdož Bohu slouží a těmi, kdož mu neslouží. Svěcení nepravé soboty v souladu se státním zákonem, leč v rozporu se čtvrtým přikázáním, bude důkazem věrnosti moci, stavící se proti Bohu. Svěcení pravé soboty je důkazem poslušnosti Božího zákona, je znamením věrnosti Stvořiteli. Jedna třída přijímá znamení poslušnosti pozemské moci, a tím znamení šelmy. Druhá třída se rozhodne pro znamení oddanosti božské autoritě a přijme pečeť Boží." GC 605

13. Které dva myšlenkové směry - jeden správný a druhý mylný - vzniknou v čase tříbení? Co to způsobí u těch, kteří budou vyřazeni?

"Boží Duch osvětlil každou stránku Písma svatého. Jsou však mnozí, na něž Písmo ani nepůsobí, protože mu dokonale nerozumí. Až nastane tříbení a budou zde falešné teorie, budou tito povrchní čtenáři, kteří nejsou zakotveni, jako smetený písek. Propadnou všemu co vyhovuje jejich zahořklým pocitům." EW 270

14. Proč by zvláště mladí adventisté měli mít zájem o pozdní déšť a zapečetování?

15. Uveď charakteristiku toho, kdo chce přijmout pečeť Boží.

Perlička:

"Ti, kteří přijmou pečeť Boha živého a budou ochráněni v čase soužení, musí cele odrážet obraz Ježíše." EW 71

71. Mládež a poselství

Ú v o d :

Průkopníci adventní církve byli až na několik výjimek mladí lidé. Oni uakládali plány, rozvíjeli učení a zdokonalovali organizaci. Od té doby byla nová a těžká místa, misijní stanice atd. povětšinou obsazována mladými lidmi. Světové poměry vyžadují od těch, kteří dokonají dílo evangelia, odvahy, naděje, vytrvalost a sílu mládeže.

Dnešní mladí lidé patří k nejčestnější generaci všech dob. Uvidí zakončení díla evangelia a druhý příchod Ježíše Krista. Bůh však nikdy nedává velké přednosti bez úměrně velikých odpovědností. Nikdy předtím nebyla celá generace mladých mužů a žen vyzvána, aby nesla břemena, převyšující jejich přirozené schopnosti a aby řešila problémy, jež nelze lidským rozumem rozřešit. Po celé zemi má zaznívat hlasité volání, jež by povolávalo lidi z každého národa, pokolení, jazyka i lidu. Toto hlasité volání má zaznívat hlavně z úst dnešních mladých lidí. Jakou příležitostí je pro ně tato odpovědnost, že mají nanést v tomto pokolení adventní poselství celému světu.

A. Hlasité volání poselství

1. Jak obsažné je toto poslední veliké poselství? Kam se bude šířit jeho světlo? 6T 133

"Velkým cílem našich škol je výchova mládeže, aby mohla působit v našich ústavech a rozličných odvětvích díla evangelia. Bible musí být otevřena všem lidem. Nastal čas, důležitý čas, kdy Boží poslové rozvíjejí světlu svítky. Pravda, obsažená v prvním, druhém a třetím andělském poselství, musí jít ke všem národům, pokolením, jazykům a lidem. Musí ozářit temnotu všech světadílů a rozšířit se na mořské ostrovy. Žadný lidský vynález nesmí toto dílo brzdit. Má-li toho být dosaženo, musí se uplatnit vzdělané a posvěcené nadání. Potřebujeme lidi, kteří mohou v Kristově tichosti vykonat úžasné dílo, protože jejich já je skryto v Kristu Ježíši. Nováčkové nemohou dobře vykonat dílo odhalování skrytých pokladů, nemohou obohacovat duše v duchovních věcech. 2Tm 2,7.15. "Rozuměj, co pravím a dejž tobě Pán ve všem rozum. Pilně se snažuj vydati sebe Bohu pilného dělníka, za nějž by se nebylo proč stydět, kterýž by právě slovo pravdy rozdělával."

2. Jak vážné následky poneseš ti, kteří nebudou chtít dbát varování?

"Žadné dílo na světě není tak veliké, tak posvátné a slavné, jako toto dílo evangelia. Bůh si ho cení nade vše. Poselství, přinášené v dnešní době, je posledním poselstvím milosti padlému světu. Ti, kteří mají přednost toto poselství slyšet a kteří soustavně varování nedbají, zamítají poslední naději na spasení. Další příležitost již mít nebudou."

3. Uveď některé odpovědnosti a rysy lidu, který přináší poslední poselství. 9T 154

"Církev ostatků lidu Božího musí být obrácená. Toto poselství má působit obrácení a posvěcení duší. Musíme v tomto hnutí cítit moc Ducha Božího. Je to poselství předivné, jasné. Znamená pro příjemce vše a má být zvěstováno hlasitým voláním. Musíme mít opravdovou, trvalou víru, že toto poselství půjde vpřed se stále vzrůstající důležitostí až do sklonku času."

Některí domnělí věřící přijímají jisté části ze Svědectví jako Boží poselství. Soustavně však zavrhuji ty části, které odsuzují jejich oblíbené sklony. Takoví lidé pracují přímo proti vlastnímu blahu a proti blahu církve. Je nutné, abychom chodili ve světle, dokud je máme. Ti, kteří tvrdí, že věří zdravotní reformě a přitom ji svým všedním životem vyvracejí, ubližují vlastní duši a zanechávají špatný dojem u věřících i nevěřících.

Ti, kteří znají pravdu, mají vážnou odpovědnost, aby jejich skutky odpovídali jejich víře. Jejich životy musí být zušlechtěny a posvěceny a musí být připraveni pro dílo, jež má být v těchto závěrečných dnech poselství rychle vykonáno. Nemají čas ani sílu na to, aby holdovali své chuti. Dnes k nám musí důrazně zaznívat slova Sk 3,19. "Protož číňte pokání a obraťte se, aby byli shlezeni hříchové vaši, když by přišli časové rozvrazení od tváři Páně." Mnozí mezi námi nejsou příliš duchovně založení. Neobrátili se cele, budou zaručeně ztraceni. Můžete si dovolit takové riziko? Pýcha slabá víra olupuje mnohé o Boží požehnání. Mnozí budou velmi překvapení a zklamáni, až zazní volání: "Až, ženich přichází." Mt 25,6. nepokoří-li svá srdce před Pánem. Mají teorii pravdy ale nemají olej ve svých nádobkách. Naše víra dnes se nesmí spokojit s pouhou teorií trojandělského poselství. Musíme mít olej Kristovy milosti, který by naplňoval v naše lampy, aby světlo života zářilo a ukazovalo cestu těm, kteří jsou v temnotě. Chceme-li uniknout, musíme se zbavit své ubohé zkušenosti, musíme okamžitě, horlivě začít pracovat na svém spasení s bázní a s třesením. Mnozí nedokazují jasně, že jsou věrni svému slibu, který učinili při křtu. Jejich horlivost je shleзовána formálností, světskou ctižádostí, pýchou a milováním sebe. Jejich city se občas rozhorlí, ale nepadnou na skálu, Ježíše Krista. Nepřicházejí k Bohu se srdcem zkroušeným pokáním a vyznáním. Ti, kteří zakusí ve svém srdci dílo pravého obrácení, budou ve svém životě projevovat ovoce Ducha. Ó, kéž by se ti, kteří mají tak málo duchovního života, uvědomili, že život věčný může být udělem jedině tam, kteří budou účastníky božské přirozenosti a uniknou zkaženosti, která je na světě v žádostech."

4. Nač čeká Bůh, než zjeví svoji božskou moc? 9T 46

"Až církev bude zbavena povahy, která způsobuje pohanu, netečnosti a lenosti, zjeví se milostivě Duch Páně. Projeví se Boží moc, církev uvidí prozřetelné působení Hospodina zástupů. Světlo pravdy zazáří jasnými, mohutnými paprsky a mnohé duše se odvrátí od bludu k pravdě, jako kdysi v apoštolských dobách. Země bude ozářena slávou Hospodinovou."

5. Proč nebylo toto dílo dosud ukončeno? 9T 29

"Kdyby každý bojovník Ježíše Krista byl vykonal svoji povinnost, kdyby trouba každého strážného na zdech Siona byla vydávala jasný zvuk, byl by svět již mohl slyšet varovné poselství. Ale toto dílo je léta pozadu. Zatím co lidé spali vkradl se mezi nás satan."

6. Mohl-li Bůh dokonat toto dílo bez lidské pomoci, proč si používá lidských nástrojů? DA 142

"Bůh mohl dosáhnout svého cíle - záchranu hříšníků bez naší pomoci. Ale musíme mít účast na Jeho díle proto, abychom získali povahu, podobnou Ježíši Kristu. Chceme-li vejít do Jeho radosti, do radosti z duší, vykoupených Jeho obětí, musíme mít podíl na Jeho práci za účelem jejich vykoupení."

B. Kdo bude zvěstovat poselství

7. Které zvláštní skupina má být schopna dokonat rychle dílo, bude-li správně vychována?

"Kdyby naše mládež byla správně vychována, jaký by to byl zástup pracovníků. Jak záhy by mohlo být poselství o Ukřižovaném, Zmrtvýchvstalém a Přicházejícím Spasiteli zaneseno celému světu! Jak záhy by mohl přijít konec - konec utrpení, zármutku a hříchu." Ed 271

8. Poukaž na první krok výchovy pro službu Hospodinovu. Jak k němu může dojít? MYP 25

"Mladí lidé, kteří chtějí sloužit Bohu a odevzdat se celé Jeho dílu, musí v první řadě očistit chrám duše od všelike nečistoty a mít Krista ve svém srdci. Potom bude jejich křesťanské úsilí plné energie a budou s nadšenou horlivostí vést lidi ke smíření s Kristem. Nechtějí naši mladí lidé přijmout Kristovo pozvání a říci: "Zde jsem, pošli mne!" Mladí lidé! Jděte vpřed a staňte se Kristovými spolupracovníky. Pokračujte v díle, kde On přestal a dokončete je." RH 16.6.1891

9. Uveď některé schopnosti, které má výchova přivodit. MYP 21.22.24.

Bůh chce, aby mládež byla vážně založena, aby se připravila pro práci v Jeho ušlechtilém díle a aby mohla nést odpovědnosti. Bůh hledá mladé lidi nezkaženého srdce, lidi silné a statečné, rozhodnuté, že budou vážně bojovat, aby oslavili Pána a lidstvu byli ku požitku. Kdyby jen mládež chtěla studovat bibli, kdyby chtěla mírnit své bouřlivé touhy a naslouchat hlasu svého Stvořitele a Vykupitele, měla by nejen pokoj s Bohem, nýbrž poznala by, že je zúšlechťena a povznesena. Milý příteli! Je to ve tvém věčném zájmu, abys dbal na učení Slova Božího. Ona je pro tebe neocenitelně důležitá." MYP 21

"Dílo Boží vyžaduje nejvyšších sil člověka. V mnoha polích cítíme nálehavou potřebu mladých, vzdělaných lidí. Potřebujeme muže, kterým je možno svěřit práci v rozsáhlých polích, bělajících se ke žni. Běžně nadaní mladí lidé, kteří se cele odevzdají Bohu, kteří nejsou zkaženi neřestí a nečistotou, budou mít úspěch a budou moci vykonat veliké dílo pro Pána. Mladí lidé, dbejte na paměť a zachovejte si čistou mysl." MYP 22

"Mladí lidé mají mít velké ideály, moudré plány, aby mohli co nejlépe využít svých příležitostí a získat inspiraci a odvahu, kterou vlastnili apoštolé. Jan praví: "Psal jsem vám mládenci, protože jste silní a slovo Boží zůstává ve vás a přemohli jste toho zlostníka." Mladým lidem je předložena vysoká úroveň a Bůh je zve, aby skutečně pro Něho pracovali. Upřímní lidé, kteří se rádi učí v Kristově škole, mohou vykonat pro Mistra velké dílo. Musí však dbát rozkazu svého Velitele, který k nám po věky zaznívá: "Opašte se jako muži, buďte silní!"

Musíte být lidmi, kteří chodí pokorně s Bohem, kteří před Ním stojí v mužství, které vám On dal prostí jakékoli náklady smyslnosti, která hubí tento věk. Musíte být lidmi, kteří pohrdají veškerou falší a bezbožností, kteří se odváží být stateční a věrní, kteří udrží ukrvavenou korouhev knížete Immanuele. Použijete-li svých darů pro Mistra, vzrostou a Ten, který je vykoupil za nekonečnou cenu, je také ocení. Neseděte pohodlně a nezanedbejte nic proto, že nemůžete konat něco velkého. Konejte vše, co vám přijde do ruky, důkladně a horlivě...." MYP 24

"Spravedlnost vnitřní je osvědčena spravedlností vnější. Ten, který je ve svém srdci spravedlivý, není bezcitný a nesympatický. Roste na každý den podle obrazu Ježíše Krista a jde od síly k síle. Ten, kdo je posvěcen pravdou, bude se ovládat a bude kráčet v Kristových šlépějích, až se ctností ztratí v slávě. Spravedlnost, kterou jsme ospravedlnění, je nám darována. Spravedlnost, kterou jsme posvěceni, je nám rovněž udělena. První znamená naše oprávnění pro nebe, druhé naši schopnost pro nebesa." MYP 35

10. Kterou zvláštní výzvu Bůh dává, aby dílo mohlo jít ve všech odvětvích vpřed? MYP 20

"Má-li jít dílo ve všech odvětvích vpřed, potřebuje Bůh mladistvou svěžest, horlivost a odvahu. Vyvolil si mládež, aby pomáhala v šíření Jeho díla. Kdo chce jednat s rozhledem a počínat si statečně, musí mít svěží nezmrzačené síly. Bůh zve mladé muže a ženy, aby Mu dali sílu svého mládí,

aby uplatněním svých sil, jasným myšlením a horlivou činností způsobili slávu Jemu a spasení svým bližním." GW 67

11. Který je Boží zřízený zdroj světla na světě? Co smí dílo brzdit?

"Bůh povolal svoji církev dnes, tak jako povolal starého Izraele, aby byla na světě světlem. Mocným působením pravdy, poselstvím prvního, druhého a třetího anděla ji oddělil od církve a od světa, aby byla v Jeho posvátné blízkosti. Svěřil ji svůj zákon a velké prorocké pravdy pro dnešní dobu. Světu musí být přineseno posvátné poselství, podobné svatým zprávám, jež byly svěřeny starému Izraeli. Tři andělé ze Zjevení 14 představují lid, který přijímá světlo Božích poselství a stává se Jeho poslem, který varuje zemi po celé šíři i délce. Kristus prohlašuje svým následovníkům: "Vy jste světlo světa". Golgatský kříž rozmlouvá ke každé duši, která přijme Ježíše: "Pohleď na cenu lidské duše", "Jdouce po všem světě, kaďte evangelium všemu stvoření." Nic nesmí toto dílo brzdit. Je to nanejvýš důležité časové dílo. Je dalekosáhlé až do věčnosti. Láska, kterou Ježíš projevil k lidským duším, svou obětí za jejich vykoupení, bude vlastností všech Jeho následovníků." 5T 456

12. Jakými prostředky bude dokonána velká část závěrečného díla?

"Naše nakladatelství vykonají do značné míry dílo onoho dalšího anděla, který sestupuje s nebe s velikou mocí a který ozařuje zemi svou slávou." 7T 140

C. Odpovědnost mládeže

13. Kolik očekává Pán za schopnosti, které uděluje?

"Na křesťanské mládeži závisí do značné míry uchování a pokračování ústavů, které mají podle Božího plánu šířit dílo. V žádném údobí dějin nebyly na jedné generaci závislé tak důležité výsledky. Jak je proto důležité, aby mládež byla připravena pro toto veliké dílo, aby si ji Bůh mohl použít jako svého nástroje. Jejich Stvořitel má vůči nim požadavky, které předčí vše ostatní.

Bůh dává život a veškeré tělesné i duševní schopnosti, jež mládež má. Dal jim schopnosti, aby jich moudře využili, aby mohli vykonat dílo trvalé jako věčnost. Za tyto své velké dary si činí nárok na správné cvičení a uplatnění rozumových a mravních schopností. Nedal jim tyto dary pouze pro jejich pobavení, ani proto, aby jich zneužili, kdyby pracovali proti Jeho vůli a Prozřetelnosti. Dal jim je proto, aby šířili ve světě známost pravdy a svatosti. Za svoji ustavičnou laskavost a nekonečná milosrdenství žádá jejich zbožnost, úctu a lásku. Požaduje právem poslušnost svého zákona a všech moudrých zařízení, jež mládež zadrží a ochrání před satanovými svody a povedou ji stezkami pokoje." CT 99

14. Jak budou mladí lidé použiti, když starší nebudou moci s úspěchem pracovat?

"Mnohé děti a mládež udiví v závěrečných scénách světových dějin lid svým svědectvím o pravdě, jež ponесou jednoduše, ale v duchu a moci. Byli učením bázni Hospodinově a jejich srdce jsou zjemněna pečlivým studiem bible a modlitbami. V blízké budoucnosti dostane se mnohým dítkám Ducha Božího. Vykonají dílo ve zvěstování pravdy světu, jež v té době nemůže být dobře vykonáno staršími členy církve." CT 166.167

15. Jakou odpovědnost má křesťanská mládež za své spoléčníky? 1T 511

"Viděla jsem, že satan je velmi cílý nepřítel, který jde za svým cílem a snaží se svést mladé lidi takovému chování, v němž Bůh vůbec nemůže mít zalíbení. Dobře ví, že žádná jiná třída nemůže vykonat tolik dobra, jako

mladí, Bohu posvěcení mužové a ženy. Chováli se mládež správně, může šířit mocný vliv. Kazatelé nebo starší laice nemohou mít na mládež ani poloviční vliv, jako může mít mládež, posvěcená Pánu, na své druhy. Mají si uvědomit, že mají odpovědnost, aby vykonali podle možnosti vše, pro záchranu svých smrtelných přátel, i za cenu svých zálib a přirozených tužeb. Mají Bohu posvětit čas a je-li třeba i prostředky. Všichni, kteří vyznávají pobožnost, mají cítit nebezpečí těch, kteří žijí bez Krista. Záhy pro ně skončí doba milosti. Ti, kteří mohli šířit vliv pro záchranu duší, kdyby žili podle rady Boží, nevykonali však svou povinnost pro sobectví, lenost anebo proto, že se styděli za Kristův kříž, ztratili nejen vlastní duši, nýbrž na jejich rouše bude lpet krev ubohých hříšníků. Budou muset vydat počet z dobra, které by byli mohli vykonat, kdyby byli Bohu posvěcení, jež však pro nevěru nevykonali. Ti, kteří skutečně okusili blaho vykupující lásky, nebudou, nemohou mít klidu, dokud se všichni, s nimiž přicházejí do styku, neseznámí s plánem vykoupení. Mladí lidé se mají tázat: "Páne, co chceš, abych činil?" Jak mohou oslavit a zvelebit Tvé jméno na zemi? Kolem nás hynou duše, avšak, jakou odpovědnost cítí mládež, aby získala duše pro Krista? Ti, kteří chodí do školy, mohli by šířit vliv pro Spasitele. Ale kdo nosí jméno Ježíše Krista? Kdo prosí vroucně své druhy, aby opustili cesty hříchu a vyvolili si cestu svatosti? Bylo mi ukázáno, že tak by se věřící mládež chovat měla, ale nechová se. Vyhovuje jí lépe spojení s hříšníky ve sportu a zálibách. Mladí lidé mají široké pole působnosti."

16. Uveď druh sborové nebo církevní práce, kterou mohou mladí lidé konat?
17. Vyprávuj některé zkušenosti mladých lidí, pracujících v díle Božím.
18. Jak se má chovat mladý člověk k výzvě, aby pracoval pro Pána?

Perlička:

"Všichni, kteří chtějí vejít do města Božího musí svým chováním na světě představovat Ježíše Krista. Tak se stanou Jeho posly a svědky." 9T 23

- - o o o - -

72. Ve stínu Všemohoucího

Ú v o d :

V období mezi ukončením doby milosti a příchodem Páně musí být lid Boží ukryt ve stínu Všemohoucího, neboť v nebeské svatyni nebude přímluve. Ale andělé a Duch svatý ochrání spravedlivé. Budou zkoušeni a vyzkoušeni až do krajnosti. Satan vynaloží veškeré své úsilí, aby přivodil jejich pád. Pokud však budou věrně zachovávat přikázání, nemůže jim ublížit. Může rozpálit pec soužení, nemůže je však svést ke hříchu.

Bůh uchová svůj lid, i když tisíce budou padat po jedné straně a desetitisíce po druhé. Když bezbožní budou putovat od východu na západ, od severu k jihu, hledajíc chléb života, dá Bůh svému lidu duchovní nebeskou mannu. Až satanovi následovníci budou hladovět následkem nedostatku potravy, opetrí Bůh chléb pro své svaté. Když synové zlého budou žíznit, budou mít Boží vyvolení chladnou, osvěžující vodu.

A. Ukončení doby milosti

1. Co ví lid Boží o událostech před ukončením doby milosti a o nutné přípravě pro dobu soužení?

"Proroctví nám odhaluje budoucnost tak jasně, jako ji Kristus odhalil

učedníkům. Ukazuje nám jasně na události, spojené s ukončením doby milosti a s dílem přípravy na dobu soužení.

Avšak mnozí nechápou tyto důležité pravdy o nic více, než kdyby jim nebyly zjeveny. Satan číhá, aby zaplašil každý dojem, který by je učinil moudré ke spášení - a čas soužení je zastihne nepřipraveny." GC 594

"Viděla jsem, že hněv národů, hněv Boží a čas soudu mrtvých jsou záležitostí zcela odlišnou, že následují za sebou. Viděla jsem, že Michel nepovstal a že čas soužení, jakého nebylo, ještě nezačal. Hněv národů právě vzrůstá. Jakmile však náš Velekněz ukončí své dílo ve svatyni, vstane, obleče si roucho pomsty a sedm posledních ran bude vylito." EW 36

2. Jaké rady jsou dány lidu Božímu o nezvyklé situaci, která má vzniknout těsně před ukončením doby milosti? 5T 716

"Bůh nás volá, abychom se probudili, neboť konec je blízko. Každou hodinu roste v nebesích činnost, aby na zemi byl připraven lid, který má vykonat svoji úlohu v mohutných událostech, které záhy nastanou. Tyto míjející chvíle, které se nám zdají tak bezvýznamné, jsou závažné pro věčnost. Vytvářejí osud duší pro věčný život anebo pro věčnou smrt. Slova, která dnes promlouváme před lidmi, skutky, jež konáme, duch poselství, jež neseeme, to vše bude vůni života k životu anebo smrti k smrti."

"Závěrečné dílo smíření je spojeno s vážnými výjevy. Jedná se o nesmírné zájmy. Nyní probíhá v nebeské svatyni soud. Toto dílo trvá již léta. Záhy nikdo neví, jak brzy - přejde na případy živých. Naše životy přijdou na přetřes před slavnou přítomností Boží. V té době by měla každá duše nade vše jiné dbát Spasitelova napomenutí: "Bděte a modlete se, neboť nevíte, kdy ta hodina přijde." "Nebudeš-li bděti, přijdu na tebe jako zloděj a nepznáš, jaká hodina na tebe přijde." GC 490

3. Jakou ochranu chystá Bůh pro svůj lid v této nesnadné době?

"Satan využívá všech možností, aby v této době zapečetování odvedl mysl lidu Božího od přítomné pravdy a aby tento byl na pochybách. Viděla jsem zastínění, kterým Bůh ukryl svůj lid v čase soužení. A každá duše, která se přesvědčila o pravdě a je čistého srdce, bude skryta v tomto stínu Všemohoucího." EW 43

"Satan se všemožně snaží, aby je zadržel tam, kde jsou, až do skončení zapečetování, až bude lid Boží skryt a oni zůstanou v posledních sedmi ranách bez ochrany před hořícím Božím hněvem. Bůh začíná zastírat svůj lid a záhy ukryje všechny, kteří mají získat útočiště v den bitvy. Bůh se mocně přiznává ke svému lidu, ale satanovi bude rovněž dovoleno pracovat." EW 44

4. Uveď důležité události kolem ukončení doby milosti. 6T 407

"Dnes je pravdou právě tak, jako když Kristus byl na zemi, že nekonečné armády nepřitele se mocně staví proti pronikání evangelia do jeho panství. Boj, který nás čeká, bude nejhroznější ze všech. Ale ačkoli je satan představen jako mocný válečník, jeho porážka bude dokonalá a každý, kdo se s ním spojí v odpadnutí a nebude věrný, zahyne s ním. Naš čas je vzácný. Máme jen velmi málo dní milosti v nichž se můžeme připravit pro příští nesmrtelný život. Nemáme čas pracovat nepromyšleně. Obávejme se nějak zastírat Slovo Boží."

"Až skončí poselství třetího anděla, nebude se milost Boží více přimlouvat za hříšné obyvatele země. Lid Boží dokoná svoji práci. Obdrží pozdní déšť, rozvlažení od tváře Páně a je připraven pro hodinu zkoušky, která je čeká. Andělé pospíchají v nebesích sem a tam. Jeden anděl, vracející se ze země hlásí, že jeho dílo je hotovo. Svět prochází poslední zkouš-

kou a všichni, kteříž se ukáží jakožto věrní Božích příkazů, mají pečeť Boha živého." Potom se Ježíš přestane v nebeské svatyni přimlouvati." GC 613

5. Jaký rozkaz zazní po ukončení doby milosti? 2T 355

"Věříme beze vší pochyby, že Kristus brzy přijde. Není to pro nás žádána báje, je to skutečnost. Nemáme a neměli jsme po léta pochyb o tom, že naše dnešní učení tvoří přítomnou pravdu a že se blížíme soudu. Připravujeme se vstříc Tomu, který v doprovodu svatých andělů ukáže se na oblacích nebeských a dá věrným a spravedlivým konečný dotek nesmrtelnosti. Až přijde, nebude nás očišťovat od našich hříchů, odstraňovat z nás naše povahové kazy, anebo nás zbavovat našich slabostí a sklónů. Má-li být toto dílo při nás vykonáno, musí být vykonáno před touto dobou. Až Pán přijde, budou ti, kteří jsou svatí, nadále svatí. Ti, kteří uchováli své tělo i ducha ve svatosti, v posvěcení a v úctě, přijmou pak závěrečný dotek nesmrtelnosti. Ale ti, kteří jsou nespravedliví, neposvěcení a špinaví, zůstanou v tomto stavu provždy. Potom již pro ně nebude vykonáno žádné dílo, aby byli zbaveni svých kazů a aby získali svatý charakter. Ten, který pročistuje, nebude pak již svoji práci vykonávat a neodstraní jejich hříchy a zkaženost. To vše musí být učiněno v těchto hodinách milosti. Toto dílo musí být pro nás vykonáno nyní."

"Až Kristus přestane konat své dílo lidského Prostředníka, nastane tento čas soužení. Potom bude případ každého člověka rozhodnut a nebude již smírčí krev, jež by očišťovala od hříchu. Až Pán Ježíš přestane být přimlůvcem člověka před Bohem, zazní vážné prohlášení: "Ten, kdo je nespravedlivý, buď nespravedlivý ještě, špinavý špiň se ještě, spravedlivý ospravedlní se ještě a svatý posvěť se ještě." PP 201

6. Co to bude znamenat žít bez Přimlůvce v nebeské svatyni?

"Až opustí svatyni, pokryje temnota obyvatele země. V této hrozné době musí spravedliví žít před tváří spravedlivého Boha bez Přimlůvce. Bezbožní již nejsou více drženi a satan cele ovládá nekající lidstvo. Boží shovívavost je u konce. Svět zavrhl Jeho milost, pohrdl Jeho láskou a pošlapal Jeho zákon. Bezbožní překročili hranici doby milosti, Duch Boží, kterého soustavně odmítali, je posléze odnat. Nechrání je Boží milost a tak nejsou uchráněni před satanem. Potom přivodí ďábel na obyvatele země velké, konečné soužení. Když andělé Boží přestanou držet mohutné větry lidských vášní, rozpoutají se všechny živly bojů. Celý svět bude postižen hroznější zkázou, než jaká přišla na starý Jerusaleém." GC 614

7. Co učiní andělé, kteří drží kalichy sedmi posledních ran, na Boží rozkaz?

"Záhy zazní slova: "Jděte a vylejte kalich hněvu Božího na zem." Jeden ze služebníků pomsty prohlašuje: "A slyšel jsem, an anděl vod pravil: Spravedlivý jsi, Hospodine, kterýž jsi, kterýž jsi byl a který budeš, poněvadž jsi takto soudil." Tyto nebeské bytosti plní Boží příkaz bez námitek a otázek. Hospodin zástupů, Pán Bůh Všemohoucí, spravedlivý, pravý a svatý jim svěřil tento úkol. Jdou neochvějně a věrně, oděni jsouce čistým, bílým rouchem, bedra majíce přepásána zlatým pásem. A když je jejich úkol splněn a poslední kalich Božího hněvu je vylit, vracejí se a přinášejí prázdné kalichy k nohám Páně." TM 432

B. Ve stínu Všemohoucího

8. Jak se postará Bůh o tělesné potřeby svého lidu?

"Pán mi znovu a znovu ukazuje, že je to v rozporu s biblí, činíme-li si nějaké zásoby pro dobu soužení. Biděla jsem, že když si svatí něco nahroma-

dí doma anebo na poli, bezbožníci jim to v čase meče, hladu a moru vezmou a cizí sklídí jejich pole. V té době musíme cele důvěřovat Pánu a On nás zachová. Viděla jsem, že chléb a voda jsou pro tu dobu zaručeny a že nebudeme mít nedostatek ani trpět hlad, neboť Bůh nám může prostřít stůl na poušti. Bude-li potřeby, pošle krkavce, aby nás sytili jako kdysi Eliáše, anebo sešle mannu s nebe, jako kdysi Izraelským." EW 56

9. Co se bude satan snažit vykonat v době, když Bůh bude zkoušet svůj lid?

"To bude zkušenost lidu Božího v posledním boji s mocnostmi zlého. Bůh vyzkouší jejich víru, vytrvalost a důvěru v Jeho moc, že je vysvobodí. Satan se bude snažit zastrašit je pomyslením, že jejich případ je beznadějný, že jejich hříchy jsou velké než by jim mohly být odpuštěny. Budou velmi cítit svoji slabost a nedostatek a při pohledu na svůj život budou ztrácet naději. Připomenou si však velké Boží milosrdenství i své upřímné pokání a odvolají se na Jeho zaslíbení, které dal skrze Ježíše Krista bezmocnému, kajícímu hříšníku. Jejich víra neztroskotá proto, že jejich modlitby nejsou ihned vyslyšeny. Uchopí se Boží síly jako se Jákob chopil anděla a jejich duše bude volat: "Nepustím, tě, leč mi požehnáš." PP 202

10. Uveď, jak pečuje Bůh o své dítky. GC 512

"Andělé jsou posláni s poselstvím milosti k dítkám Božím. Abrahamovi přinášejí zaslíbení požehnání. Spravedlivého Lota přicházejí zachránit z ohnivě záhuby Sodomy. Přicházejí k Eliášovi, když na poušti klesá únavou a hladu; k Elizeovi s vozy a ohnivými koni, jimiž obklopili městečko, kde byl sevřen svými nepřáteli. Přicházejí k Danielovi, který na dvoře pohanského krále prosí o Boží moudrost, anebo ve chvíli, kdy se má stát kořistí lvů. K Petrovi, odsouzenému na smrt v Herodesově vězení, k vězňům Filipis, k Pavlovi a jeho společníkům za bouřlivé noci na moři. Přicházejí ke Korneliovi a otvírají mu mysl, aby přijal evangelium. Přinášejí Petrovi poselství spasení pro pohanského cizince. Tak slouží svatí andělé ve všech dobách lidu Božímu." GC 512

11. Jak se satan snaží zvítězit nad spravedlivými?

"Když satan obviňuje lid Boží z jeho hříchů, dovede ho Pán, aby byli vyzkoušeni do krajnosti. Jejich důvěra v Boha, víra a pevnost budou přísně vyzkoušeny. Při pohledu na minulost ztrácejí naději; neboť ve svém celém životě nespatřují mnoho dobrého. Jsou si plně vědomi své slabosti a nemožnosti. Satan se snaží zastrašit je myšlenkou, že jejich případ je beznadějný, že jejich poskvrna nebude nikdy smyta. Doufá, že tak zničí jejich víru, že podlehnou jeho pokušením a přestanou být Bohu věrní." GC 618.619

12. Ukaž, jak Bůh bude pečovat o svůj lid, když bude vynesena ortel smrti.

"Viděla jsem, jak svatí opouštějí města a městečka, zdržují se a žijí na nejdlejších místech. Andělé jim přinášejí potravu a vodu, kdežto bezbožníci trpěli hladem a žízní. Potom jsem viděla jak se vedoucí mužové světa radí a satan a jeho andělé je horlivě obklopovali. Viděla jsem listinu, jejíž opisy byly rozšířeny v různých částech země. Obsahovala příkaz, že nevzdají-li se svatí své zvláštní víry a soboty a nebudou-li zachovávat první den týdne, mohou je lidé po určitém čase usmrtit. Ale svatí byli v této hodině zkoušky klidní a vyrovnaní, důvěřovali Bohu a spoléhali na Jeho zaslíbení, že jim připraví cestu k uniknutí. Na některých místech se bezbožníci obořili na svaté, a chtěli je zabít dříve, než výnos nabyt platnosti. Ale andělé v podobě bojovníků se jich zastali. Satan by velmi rád zničil svaté Nejvyššího. Ale Pán Ježíš přikázal svým andělům, aby nad nimi bděli. Bůh bude oslaven tím, že učiní smlouvu s lidmi, kteří ostríhají jeho

Zákon, před tváří okolních pohanů. Pán Ježíš bude oslaven tím, že promění věrné, kteří ho tak dlouho očekávali, takže neužří smrti." EW 282.283

13. Vylič příchod Páně. GC 640.641

"Záhy se na východě ukazuje malý temný obláček, velikosti asi polovičky lidské dlaně. Je to oblak, obklopující Spasitele a který z dálky vypadá tmavý. Lid Boží ví, že to je znamení Syna člověka. Posvátně a tiše hledí na něj, jak se blíží k zemi. Jak je stále jasnější a slavnější, až je z něho velký bílý oblak. Jeho základem je sláva, podobná spalujícímu ohni a nad ním je duha smlouvy. Ježíš přichází jako mocný vítěz. Nepřichází jako "muž bolesti", vypít hořký kalich hanby a bídy, nýbrž jako vítěz na zemi i na nebi, aby soudil živé a mrtvé. "Věrný a spravedlivý", "ve spravedlnosti soudí a bojuje", a "vojska nebesá následují Je, Svatí andělé ho provázejí na cestě a pějí nebeské chvalozpěvy. Jsou jich nespočetné zástupy. Zdá se, jakoby obloha byla naplněna zářivými bytostmi "deseti tisíce krát desetitisíce a tisíce tisíců." Když se živý oblak blíží stále více, všichni vidí knížete života. Trnová koruna již nehýzdí tuto svatou hlavu. Na Jeho svatém čele je koruna slávy. Jeho tvář převyšuje slávou a září polední slunce. "A na Jeho bedrech a na Jeho pase je napsáno jméno Král králů a Pán pánů." GC 640.641

14. Vylič děj vzkříšení.

"Země se chvěje. Ze zvuku hromu a blýskání vyvolává hlas Syna Božího spící svaté. Hledí na hroby spravedlivých, pozvedá ruce k nebesům a volá: "Probuďte, probuďte se vy, kteří spíte v prachu a vstaňte." ...

Všichni vycházejí z hrobu, stejné postavy, jako když do něj vešli. Adam, který je mezi vzkříšenými, je vysoký a majestátný, jen o něco menší než Syn Boží. Je význačným protikladem lidu pozdějších generací. V tomto směru je vidět velký úpadek lidstva. Všichni však vstanou ve svěžesti a síle věčného mládí." GC 644

Perlička:

"Kristus nedovolí, aby ani jediná duše nepřišla pod moc nepřítele, utíká-li se k Němu v pokání a u víře o ochranu." 5T 471

- - o o o - -

73. Nebeský domov

Ú v o d :

Každý má doma rád pohodlí, krásu a trvalost. Bez radosti, oddechu, spokojenosti a podnětů k dobrému, by domov nebyl domovem. A základem veškerého štěstí jsou druhové ryzího charakteru a vysokých cílů. Potom zde musí být značný stupeň nezávislosti a oproštění od strachu. Bylo by nesnadné, kdybychom chtěli vypočítat všechny požadavky i ideálního šťastného domova. Málo rodin má všechny přednosti takového domova. Ta či ona okolnost v tom brzdí. Lidé však ve svém srdci vroucně po všem tom touží.

Život je příliš nejistý a neskýtá na dlouho záruku. Ale křesťan má naději, že bude věčně žít tam, kde bude věčně vládnout trvalá radost. Zamysleme se proto nad velkolepostí nebeského domova a nad podmínkami, opravňujícími do něho.

"Libanonské lesy byly od počátku symbolem velebnosti, krásy a spanilosti. Když se styry lid Boží snažil vyličit slávu pozemského Kanánu, který byl pouze předobrazem nebeského, zpíval a vyprávěl o karmelských studánkách, potocích a vinicích, dubech a smřecích. Sáronské růže a hojnost jiných

pestrých květin jakož i úrodná půda, vytvořila krásný kout země. Veškeré toto kouzlo a pohádková krása budou použity při vytvoření nové, slavné země.

"A bude to místem přebývání lidu Božího věčně." B. Hayns-Zaslíbená země.

A. Spravedliví v nebesích

1. Vytvoříme-li na zemi kus nebe, jak se připravujeme pro vstup do nebeského domova? 7T 131

"Nebe, má začít na této zemi. Jsou-li děti Boží naplněny tichostí a něžností, poznají, že je zastírá Jeho korouhev lásky a budou okoušet jeho sladké ovoce. Vytvoří zde nebe, v němž připraví pro nebe nahoře."

"Služebníci jeho sloužití mu budou." Život na zemi je začátkem života v nebesích. Výchova a vzdělání na zemi tvoří úvod do nebeských zásad. Životní dílo zde je školou pro životní dílo příští. To, jací jsme povahově a ve svaté službě, je zaručeným předpokladem toho, jací budeme." Ed 307

2. Které zkušenosti na zemi připravují lid Boží pro nebesa?

"Spasitelovi vyvolení byli v každé době vychováni a kázněni ve škole soužení. Chodili na světě po úzké cestě a byli pročišťováni pečí zkoušek. Snášeli pro Ježíše Krista protivenství, nenávisť, pomlouvání. Následovali Ho ve velkých bojích, snášeli sebezapření a prožívali hořká sklamání. Vlastní trpkou zkušeností poznávali zlo hříchu, jeho moc, tíhu a bídu. Nenávidí jej. Uvědomují si, jaká nekonečná oběť byla přinesena pro odstranění hříchu a to je pokořuje. Jejich srdce jsou naplněna vděčností a chvalozpěvem, jež nemohou pochopit ti, kteří nikdy nepadli. Milují mnoho, protože jim bylo mnoho odpuštěno. Měli účast na Kristových utrpeních a nyní mohou s Ním mít podíl na Jeho slávě." GC 649.650.

3. Popiš nanebevstoupení. LS 103

"Hlas Syna Božího volal spící svaté, přioděné slavnou nesmrtelností. Žijící svatí byli v okamžení přeměnění a byli s nimi vzati do ohnivého vozu. Když se vůz vzdaloval, bylo to velmi slavné. Na každé straně vozu byla křídla, a pod ním kola. Kola při jízdě vzhůru volala: "Svatý!" a křídla při pohybu volala: "Svatý!" Doprovod svatých andělů kolem oblaků volal: "Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh Všemohoucí!" A svatí v oblaků volali: "Sláva! Haleluja!" - A vůz se blížil ke svatému městu. Ježíš otevřel brány zlatého města a zavedl nás dovnitř. Zde jsme byli uvítáni, protože jsme ostříhali příkázání Božích a měli jsme právo ke stromu života. Zj 14,12; 22,14."

"Všichni jsme vstoupili společně do oblaku a vystupovali jsme sedm dní na skleněné moře. Ježíš přinesl koruny a vlastní rukou nám je vložil na hlavy." EW 16

4. Popiš přijetí svatých a setkání dvou Adamů.

"Ježíš vítá s nevýslovnou láskou své věrné do "radosti Páně". Spasitel se raduje, že vidí v království slávy duše, které zachránil svou úzkostí a ponížením. A vykoupení se radují s Ním, když vidí, mezi blaženými ty, které svými modlitbami, svou prací a láskou i obětmi získali pro Krista. Když přicházejí k velkému bílému trůnu, je jejich srdce naplněno nevýslovnou radostí. Vidí ty, které získali pro Krista, vidí, že jeden získal opět další a tito zase další. Všichni se dostali do přístavu pokoje, kde složili své koruny k Ježíšovým nohám a chválí Ho po celé nekonečné věky.

Když jsou vykoupení v městě Božím uvítáni, zaznívá vzduchem velkolepé volání úcty. Má dojít k setkání obou Adamů. Syn Boží stojí s rozpraženou náručí, aby mohl uvítat otce našeho pokolení - bytost, kterou stvořil, která zhřešila proti svému Stvořiteli a pro jehož hříchy Spasitel nese stopy ukřižování. Když Adam vidí stopy krutých hřebů, nepadá Spasiteli na hrud,

nýbrž vrhá se Mu pokorně k nohám a volá: "Hoden, hoden jest Beránek, kterýž byl zabit!" Spasitel Ho něžně pozvedá a velí mu, aby se znovu podíval na rajský domov, z něhož byl tak dlouho vypovězen." GC 647

5. Jaký stav zavládne po celém vesmíru až bude hřích posléze zničen?
"Velký spor skončil. Není hřichu ani hříšníků. Celý vesmír je čistý. Nekonečné stvoření je spojeno jediným poutem souladu a blah. Ten, který všechno stvořil, dodává do všech neomezených prostorů život, světlo a štěstí. Všechny živé i neživé věci, počínajíc nejmenším atomem až po největší svět, hlásají nezastřenou krásou a dokonalou radostí, že Bůh láska je." GC 678

6. Jaké důležité dílo čeká ještě na spravedlivé v tisíciletí?
"V době tisíce let, mezi prvním a druhým vzkříšením nastává soud bezbožných. Apoštol Pavel poukazuje na tento soud jako na událost, následující po druhém příchodu... spolu s Ježíšem Kristem soudí bezbožné. Brovňávají jejich skutky ze Zákoníkem - Bibli, a posuzují každý případ podle skutků, učiněných v těle. Potom je bezbožným vyměřen trest, který musí vytrpět podle svých skutků. Je zaznamenán podle jejich jmen v knize smrti." GC 660-1

7. Vysvětli, jak se mají nebesa stát věčným, nepřetržitým spojením s Bohem.

"Vstupujeme s Ježíšem do odpočinku a začíná nám nebe. Zařizujeme se podle Jeho pozvání: "Pojďte, uče se ode mne." Jakmile přijdeme, začínáme žít věčným životem. Nebesa znamenají ustavičné přibližování se k Bohu skrze Ježíše Krista. Čím dale jsme v nebeské blaženosti, tím více slávy se nám otevírá. A čím více poznáme Boha, tím větší naše štěstí. Chodíme-li s Ježíšem v tomto životě, můžeme být naplněni Jeho láskou a uspokojení Jeho přítomnosti. Můžeme zde přijmout vše, co může lidská povaha snést. Ale co je to ve srovnání s budoucností? "Jsou před trůnem Božím a slouží dnem a nocí v chrámě Jeho." "A ten, který sedí na trůnu, bydliti bude s nimi. Nebudou lečnėti, ani žízniiti více, ani nebude na ně bíti slunce, ani žádné horko. Neboť Beránek, kterýž jest uprostřed trůnu, pásti je bude a doveče je k živým studnicím vod. A setře Bůh všelikou slzu s očí jejich." DA 331.332

B. Nová země

8. Popiš domov spravedlivých.

"Tam jsem viděla nejkrásnější domy, jež vypadaly jako ze stříbra. Byly podepřeny čtyřmi sloupy, vykládanými nejnádhernějšími perlami. To měly být příbytky svatých. V každém domě byla zlatá přihrádka. Viděla jsem, jak mnozí svatí do domů, šli, snali své trpytivé koruny a uložili je do přihrádek. Potom šli na pole u domu a obdělávali chvíli půdu. Nebylo to způsobem, jakým my obděláváme zemi. Ne, ne. Kolem hlavy jim zářilo slavné světlo a oni ustavičně chválili a velebili Boha." EW 18

"Bible nazývá dědictví vykoupených zemi. Tam vodí nebeský pastýř své stádo k studnicím živých vod. Strom života přináší každý měsíc svá ovoce a listí stromu slouží ke zdraví národům. Jsou tam neustále tekoucí řeky, čisté jako křišťál. Na jejich březích vrhají stromy stín na stezky, připravené pro vykoupené Páně. Rozsáhlé roviny jsou ozdobeny pahorky a Boží hory ční do výše. Na těch pokojných rovinách, u těchto živých vod, nalezne domov lid Boží, který byl tak dlouho poutníkem a cizincem." GC 675

9. Čím se budou spravedliví zaměstnávat?

"Na nové zemi budou vykoupení konat práci a mít radosti, jež přinášely štěstí Adamovi a Evě na počátku. Budou žít rajským životem, životem v zahradě a na poli. "Nastavějí domů a bydliti budou v nich a sázeti budou

vinice a jísti ovoce jejich. Nebudou stavěti, aby jiný bydlel, nebudou sázeti, aby jiný jedl. Neboť jako dnové dřeva jsou dnové lidu mého a vyvolení moji užívati budou dílo rukou svých do zvetšení." PK 730.731

10. Co připravil Bůh pro duševní rozvoj člověka? GC 677.678

"Veškeré poklady vesmíru budou přístupny studiu Božích vykoupených. Nespoutání smrtelností, létají neúnavně na vzdálené světy - světy, které s velkým zármutkem sledovaly lidskou bídu a radostně jásaly nad každou vykoupenou duší. Obyvatelé země zúčastnili se s nevýslovným potěšením radosti a moudrosti nepadlých bytostí. Mají podíl na pokladech vědomostí a známosti, když po léta uvažují o Božím stvořitelském díle. Spatřují nyní jasně celou slávu stvoření - slunce, hvězdy a soustavy, které všechny ve svém pořádku krouží a obklopují trůn Boží. Na svém nejmenším i největším je napsáno Stvořitelovo jméno a ve všem se projevuje bohatství Jeho moci."

11. Vysvětli, jak budou splněny společenské požadavky.

"Tam poznáme tak, jak my poznání budeme. Láska a city, sympatie, jež Bůh vložil do duše, naleznou tam své nejkrásnější a nejopravdovější uplatnění." Čisté obecenství se svatými bytostmi, harmonický společenský život a poženými anděly a s věrnými všech dob, posvátné společenství, pojící "celou rodinu na nebi i na zemi", - to vše patří mezi zkušenosti věčnosti." Ed 306

"Tam se vyjasní, všechny trampoty a životní zkušenosti. Tam, kde jsme viděli jen zmatek a zklamání, zmařené úmysly a plány, spatříme velkolepý, vše převládající, slyvný cíl - božský soulad." Ed 305

12. Popiš setkání těch, kteří byli nástroji ve spasení jiných.

"Vykoupení tam uvítají ty, kteří jim poukázali na Spasitele na kříži. Chválí společně Toho, který zemřel, aby lidé mohli mít život, rovnající se životu Božímu. Je po boji, skončilo veškeré soužení, a zápasy. Vítězně zpěvy plní celá nebesa, když vykoupení stojí před Božím trůnem. Všichni radostně volají: "Hoden, hoden jest Beránek, kterýž byl zabit", "a vykoupil nás Bohu." MR 506.507

13. Jak se zachovají vykoupení v jediné památce na hříchy?

"Zůstává jen jedna památka: Náš Vykupitel ponese provždy stopy ukřižování. Na jeho zraněné hlavě, na Jeho boku, na rukou a nohou jsou jediné stopy ukrutného díla hříchu. Prorok praví při pohledu na Ježíše Krista v jeho slávě: "Z boku Jeho vychází mocný paprsek. Tam ukryta jest moc Jeho." Ten proboděný bok, z něhož vytekl proud krve, smiřující člověka s Bohem, je Spasitelovou slávou. Svou obětí vykoupení byl "mocen zachránit (spasit)" a získal tudíž moc k provedení soudu nad těmi, kteří pohrdli Boží milostí. A známky Jeho ponížení jsou Jeho nejvyšší ctí. Rány z Golgaty budou po celé věčné věky zjevovat Jeho chválu a ohlašovat Jeho moc." GC 674

14. Ukaž, jak dokonalé bude vysvobození od hříchu,

"Velký plán vykoupení vrcholí tím, že svět získává opět Boží přízeň. Vše, co bylo hříchem ztraceno, je navraceno. Nejen člověk, nýbrž i země je vykoupěna a stává se věčným poslušných. Satan po šest tisíc let bojoval, aby se stal vládcem země. Nyní je naplněn původní Boží při stvoření. "Svatí Nejvyššího ujmou se království a vládnouti budou královstvím na věky věků." PP 342

"Až bude odhrnuta clona, která nám zatemňuje rozhled a my svým zrakem spatříme svět krás, jehož záblesky nám zjevuje drobný pohled, až pohlédneme na slávu nebes, kterou zkoumáme dalekohledem, až zmizí stopy hříchu, celá země se objeví v krásě Pána Boha našeho. Jaké to pole pro naše studium! Ten,

Kdo se rád zabývá vědou, může tam číst zprávy o stvoření a nenajde ani pozůstatek zákona zlého. Může naslouchat hlasům přírody, a neobjeví ani jediný tón nářku či skrytý tón zármutku. Ve všem, co je stvořeno, může sledovat jen jediné - v celém vesmíru spatřuje veliké jméno Boží. Na zemi, v moři, ani na obloze nezůstane ani stopa zlého." Ed 303

15. Co má být nejvyšší radostí vykoupených? 3T 268

"Kristus odešel do nebe s oslaveným lidským tělem. Těm, kteří Ho přijímají, dává moc, aby se stali syny Božími, aby je posléze Bůh mohl přijmout jako své vlastnictví. Pak s Ním po celé věky budou žít. Jsou-li Mu věrní v tomto životě uvidí posléze "tvář Jeho a jméno Jeho bude na čelích jejich." Zj-22,4. A co je větší radostí nebes, než vidět Boha? Jakou větší radost, může hříšník, vykoupený Kristovou milostí mít, než moci hledět do tváře Boží a znát Ho jako Otce."

"Prorok vidí ty, kteří zvítězili nad hříchem. Jsou nyní šťastni v přítomnosti svého Stvořitele a rozmlouvají s Ním svobodně tak, jako člověk rozmlouval s Bohem na počátku." PK 729

16. Které požehnané přednosti budou mít vykoupení po celou věčnost?

"A chrámu jsem tam neviděl. Neboť Pán Bůh všemohoucí a Beránek jsou chrámem Jeho."

Lid Boží může mít volné společenství s Otcem a se Synem. "Nyní spatřujeme jako v zrcadle, mátně." Vidíme obraz Boží, který se nám odráží jako v zrcadle, v díle přírody a v Jeho jednání s lidmi. Potom však Jej uvidíme tváří v tvář a nic nám Ho nebude zastírat. Budeme stát v Jeho přítomnosti a budeme vidět Jeho slavný obličej." GC 676

"Léta věčnosti budou přinášet stále bohatší a slavnější zjevení Boha a Ježíše Krista. Poroste nejen známost, nýbrž i láska, úcta a štěstí. Čím více lidé poznávají Boha, tím více budou obdivovat Jeho charakter. Když jim Ježíš otvírá poklady vykoupení a poukazuje na úžasné výsledky ve velkém boji se satanem, srdce vykoupených hoří tím, vroucnějším odevzdáním a s tím větší radostí hrají na zlaté harfy. A deset tisíc krát deset tisíc a tisíce tisíců hlasů se spojí v mohutný chvalozpěv." GC 678

Perlička:

"Andělé touží poznat Boží předivný úmysl milosti, tajemství vykupující lásky. A to bude jejich studiem po celé nekonečné věky. Vykoupení i nepadlé bytosti budou v Kristově kříži nalézat zdroj vědy a chvalozpěvů." DA 19.20.

- - o o o - -

S O U H R N

I. DAR PROROCTVÍ V CÍRKVI

1. Víš o někom, kdo znal osobně sestru White, anebo kdo ji slyšel mluvit? Pakli ano, pohovoř si s touto osobou a připrav ústní zprávu o tomto rozhovoru. Nezapomeň, že mnohem výhodnější je promyslit si, co chceš vědět a připravit si určité otázky.

2. Přečti si životopis sestry E.G. White nebo některou jinou podobnou knihu. Připrav si ústní zprávu o tom.

3. Připrav ukázkou prvních dostupných církevních časopisů a knih. Někteří lidé si ukládají církevní literaturu anebo si ji dají svázat. Srov-

nej tuto ukázkou první literatury s některým nejnovějším vydáním.

4. Napiš článek, který si pak společně přečtete, pojednávající o dějinách některého odvětví Generální konference, jako na př. o výchově, zdraví, sobotní škole, prodeji knih anebo o vnitřní misii. Zdůrazni, jakou úlohu měl Duch proroctví v jejich rozvoji.

5. Uveď příklady práce proroků ve Starém zákoně. V kterém údobí byli nejčinnější?

6. Ukaž na diagramu současnost některých proroků. Naznač dobu, je-li taková, kdy nebylo proroka.

7. V jakém vztahu byli vedoucí proroci ke svým současníkům? Jaké povinnosti vykonávali?

8. Vyběr několik příhod, jež bratr Daniels uvádí v knize Trvalý dar proroctví, v oddíle V. vypravuj je.

9. Připrav přehled zkušeností sestry White jako cestovatelky, matky, pisatelky, řečnice anebo sousedky.

10. Vyliči literární práci asistentů nebo tajemníků proroků.

II. CO JE DŮLEŽITÉ PRO VZDĚLANÉHO ČLOVĚKA

1. Dejme tomu, že máš na rok 1000 Kčs na oblečení. Udělej si rozpočet svých vydání. Jak se mají zachovat ti, kteří mají více peněz na osobní vydání k těm, kteří jich tolik nemají.

2. Připrav pohovor o tom, jaké má být držení těla ve třídě, v modlitebně anebo ve společenských místnostech.

3. Vypravuj deset příkazů o zdvořilosti, jež by vyhovovala podle tvého zdání místním potřebám.

4. Jistý člověk si naplánoval program svých volných chvil, pod názvem: "Zlámaná noha." Tak si uchoval mnohé paměti z programu a nejdne společné chvíle. Získal však ještě více: Zařídil se seznam knih, které chtěl číst "až budu mít zlámanou nohu." Měl i seznam toho, co chtěl ve volných chvílích podnikat. I ty poznáš, že je to užitečné, sepišeš-li si, které knihy bys chtěl číst, anebo co bys chtěl udělat, až budeš mít volnou chvíli. Veškerá tvá četba ve volných chvílích a jiná činnost v létě stane se tak mnohem zajímavější a významnější.

5. Připrav si seznam přečtených knih, které ti nejvíce prospěly. U každé uveď jednu nebo dvě věty, jež by jiným pomohly k rozhodnutí, chtějí-li tuto knihu číst.

6. Vypracuj několik srozumitelných bodů o zdraví. Může to být o stravě, o pohybu anebo o některém jiném bodu, týkajícím se zdraví.

7. Sejděte se tři anebo pět ve spolupráci se sborovým výborem a vypracujte program, sobotního večera. Pamatujte na jeho osvěžující i duchovní náplň.

8. Vyběr si některý bod tohoto oddílu (II.), který tě nejvíce zaujal. Pročti si pro doplnění co o tom píše Duch proroctví a rozveď to.

9. Připrav nějakou křížovku, anebo hru pro program, uvedený v čísle 7.

10. Ve spolupráci s někým starším vypracuj dobrý zdravotní program pro celý týden. V tomto programu může být uvedena tato činnost:

- a/ Tvoření plakátů, nástěnek atd.
- b/ Písmačné soutěže o některé zdravotní činnosti. Porad, jak na to.
- c/ Navrhni společné sáňkování, nebo jiný zimní sport, který je zdravý velmi prospěšný.

Veškerá tato činnost musí být taková, aby podpořila správné zvyky zdraví. Zájem o zdraví je bezcenný neuplatní-li se v praktickém životě.

11. Napiš krátké pojednání na téma: "Nejzajímavější osoba, kterou znám."

12. Uveď seznam osobních problémů, o nichž se domníváš, že působí mladým lidem nejvíce potíží. Podej současně návrhy, jak by se to mohlo změnit nebo zlepšit.

13. Udělej pokud možno co nejpodrobněji seznam činnosti ve volných chvílích. Seřaď si je pod těmito hlavními body: a/ Kratochvíle, zábava
b/ Nevyužitý čas c/ Záliby, koníčky d/ Zaměstnání, pracovní činnost
e/ Rekreace

Vysvětli proč jsi došel k tomuto závěru a srovnej hodnotu těchto činností.

III. ŽIVOTNÍ DÍLO

1. Vypracujte si každý proslov na téma: "Proč chci být... (uveď jednotlivé druhy povolání, zaměstnání) Pohovořte si podle možnosti o různých druzích povolání.

2. Udělejte výstavku svých koníčků. Pozvěte nejen své známé mladé přátelé, nýbrž i starší členy sboru a známé. Možná, že někteří budou ve své zálibě pokračovat ještě i během výstavky.

3. Přečti si něco o novodobém rozvoji lékařské vědy a připrav si na toto téma proslov.

4. Připrav si proslov o práci a zkušenostech některé ošetrovatelky.

5. Napiš příběh o úspěchu. Může to být o tvém otci nebo matce pod jiným jménem, anebo ze života některého misionáře. Jediným požadavkem je, aby to byl příběh o skutečném úspěchu.

6. Zkušenosti lidí různých povolání jsou popsány v mnoha krásných knihách. Přečti si některou. Vyběr si podle možnosti knihu, pojednávající o povolání, které bys si rád vybral.

7. Připrav si krátký proslov z kapitoly životopisu některé významné osoby. Vyběr si osobu, o jejíž práci se zajímáš. Materiál získáš buď četbou, anebo rozhovorem s některým člověkem z tvého okolí.

IV. OBČANSKÝ ŽIVOT

1. Připrav si pojednání o účtě k státnímu praporu. Poukaž na to, jak lze vlajku použít správně a jak nesprávně.

2. Vypracuj pojednání o původu a rozvoji lékařského odvětví a.s.d.

3. Uveď asi deset možností, jak může být mladý člověk ve společnosti ostatních mladých lidí dobrým bližním.

4. Uveď podrobný seznam o chování mladého člověka doma a v nejbližším okolí.

5. Přečti si několik zprávy ze života Rogera Wiliamse. (kap.42). Vypracuj pojednání o tomto průkopníku náboženské svobody v Americe. Nebo uveď jiného podobného muže u nás.

6. Přečti si nějakou knihu o správném vztahu k bližním. Pohovořte si v pětiminutovce o nejpůsobivějších bodech.

7. Někteří lidé byli tak pobouřeni sociální nespravedlností a nemohli snést, když někdo panovačně ovládal druhé. Napsali o tom krásné knihy básně, jakožto výkřik proti takovému chování. Někdo z vás může takovou báseň krásně přednést. Přinese to užitek všem, nejen přednášejícímu.

8. Do jaké míry je společnost (a domov) odpovědná za výchovu postižených dětí, jako jsou slepí a hluchí? Vypracuj si pojednání o této otázce. Bylo by žádoucí roušit toto téma, aby pojednávalo o finálně, tělesně nebo duševně postižených dětech.

9. Zamyslete se nad problémem mladistvé zločinnosti v některém městě. Vypracuj program společenské činnosti, v níž může spolupracovat nadřízený orgán, bezpečnost, škola, církev a různé společenské organizace, aby došlo k nápravě. Které jiné třídy mohou být za zločinnost odpovědné kromě mládeže?

V. SPRÁVCOVSTVÍ

1. Vypracuj písemně poměr šetrnosti a hospodárnosti.

2. Pohovoř si s některými studenty, kteří si během školy vydělávají práci. Na základě těchto rozhovorů si vypracuj článek, jako: "Vydělávám si na studium", "Zkušenosti, které jsem získal při práci během školy", "Výhody pracujícího studenta" nebo něco podobného.

3. Vedeš si přesný seznam - záznam svých vydání? Ne-li, dělej to, aspoň měsíc. Poznáš-li na konci měsíce, že musíš říci: "To bych raději ani nevěděl, kolik jsem vydal za pamlsky nebo zbytečnosti." Je to dobrým znamením, že by jsi měl mít přesný rozpočet a měl bys vést záznamy o vydáních. Proč bys neměl mít rozpočet a proč bys po celý rok nevedl přesný záznam o příjmech a vydáních.

4. Přečti si nějakou pěknou knihu i uplatnění a použití peněz a uvažuj o hlavních zásadách.

VI. VYTVÁŘENÍ DOMOVA

1. Udělej seznam plánovaných vylepšení svého domova, jelikož víš, že pěkné, příjemné prostředí má vliv na náladu i radost člověka v domově. Tato zlepšení musí však být v rámci časových a finančních možností. Pohovoř si o těchto plánovaných zlepšovacích návrzích se svými rodiči. Uvažuj o tom, zda bys mohl pomoci v provedení některých nápadů. Některé snad budou vyžadovat jen trochu práce a tvé důmyslnosti.

2. Vypracuj si pojednání o tom, jak ty si představuješ ideální domov. Uveď tvé představy o domě (bytu) a o rodině. Udělej si případně pláněk domu anebo bytu.

3. Udělej seznam okolností nebo činitelů svého rodinného života, za něž jsi nejvděčnější. Můžeš z toho všeho vytvořit pěkný článek.

4. Napiš dopis vymyšlenému chlapci nebo dívce, kteří mají být přijati do tvé rodiny. Snaž se je v tomto dopise doporučit tvému domovu, otci, matce, sestře, bratrovi.

5. Připrav názorně pojednání o tom, jak auto (a jiné moderní prostředky) ovlivnily rodinný život.

6. Vyliči některé obyčeje primitivních národů, týkající se námluv a manželství.

VII. OSOBNÍ NÁBOŽENSTVÍ

1. Přečti si "Cestu ke Kristu" od sestry White.
2. Přečti si životopis Jiřího Müllera. Připrav si referát o této knize.
3. Piš si do poznámkového sešitu náboženské verše, které ti velmi posloužily. Můžeš je najít v různé naší literatuře. Nesnaž se získat pokud možno velký seznam, jako spíše verše, které pro tebe mnoho znamenají. Můžeš si vybrat i sám verše ze své iniciativy. Uděláš-li si k tomu různé ilustrace, pro tebe bude přečtená kniha tím cennější a trvalejší.
4. Přečti si nějakou knihu, pojednávající o překladu Bible a o tom, jak se nám po staletí zachovala. Připrav si o tom ústní nebo písemné pojednání.
5. Připrav si proslov o některých našich oblíbených písních, básních, příbězích anebo biblických příhodách.

VIII. BUDOUCNOST S BOHEM

1. Četl jsi knížku "Sobota" od bratra Andreasena? Ne-li přečti si někdy tuto knihu nebo některou jinou knihu o sobotě pojednávající.
2. Zamysli se nad první sobotou na světě.
3. Vypracuj si pojednání o tom, jak Bůh vede tvůj lid dnes tak, jak to činil v biblických dobách. Mnoho takových zkušeností můžeme najít v naší literatuře jako je "Stráž sionská atd. Čerpej rovněž z osobní zkušenosti, ze zkušeností svých přátel, anebo podle možnosti ze zkušeností misionářů, které jsi slyšel anebo jsi o nich četl. (Kniha o Hebeši, o Schweitzerovi a jiné.)
4. Život nám ukazuje, že člověk poznává Boha často v soužení anebo ve válce. Zkušenosti druhé světové války nám dokazují, že mnozí našli Pána právě v největším nebezpečí a soužení. Vypravuj některé zkušenosti, které jsi slyšel nebo četl.
5. Přečti si v knize "zkušenosti a vidění" kapitolu: "Moje první vidění".

- - - o o o - - -
- - o o - -
- o -